

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

JOHANNIS MESSENI

EPI TOM E

SCONDIAE ILLUSTRATAE;

Sive,

CHRONOLOGIA QUÆDAM BREVIS,
DE REBUS GESTIS

SUECIAE, DANIAE & NORVEGIAE,
tàm Ecclesiasticis, quàm Politicis;

EX XIV. TOMIS,

aliundeque compilata,

& à Diluvio inchoata; Sed anno CHRISTI MDCXVI.
terminata.

Primum edita

à

JOHANNE PERINGSKIÖLD.

STOCKHOLMIÆ,

Typis OLAVI ENÆI, Anno CHRISTI MDCCV.

PROGRAMMA
IN EPITOME.

EN Lector brevitatis atque rerum
Inprimis studiose, quas ab orbis
Gessit diluvione Scandiotia

Nostrium tempus ad usque, trado Librum,
Tales quàm breviter Tibi loquentem,
Collectum velut ex tomis novem bis,
Descripsi Sueones quibus, simulque
Danos, cum populoque Noricorum
Illandos, Viridis simul colonos
Terræ, Ferrogiosque. Scandiotas
Hos Patrum meritò vocavit ætas.

A queis propterea mihi ferendæ
Grates, nomine commoneto quarum
Gentem, nè metuatque falsitatis
Præsenti remanere quid libello;
Securè sed eum revolvat, indè
Non fructus habitura poenitendos:
Quos præcerpere, Lector, allabora.

SERENISSIMO ET POTENTISSIMO
MONARCHÆ,
DN. GUSTAVO ADOLPHO,
Suecorum, Gothorum & Vandalorum
Regi, Magno Finlandiæ Principi, Duci Esthoniæ,
Careliæque, ac Ingermanniæ
in Russia Despotæ,

Æternum salvere, vivere & florere!

*L*Loquutus paucis MAJE-
STATEM TUAM, SERENISSIME

REX, in vestibulo nobilissima hujus Epitomes, pro solenni consuetudine, dedicantium opera sua cuiquam Mecenatum, non alienum à copiosiori ejusdem illustratione duxi, suggerere inprimis MAJE-

STATI TUÆ, quo *Historia Scandiæ* pacto nata sit quondam. Siquidem ut natura opera, per aetates, velut gradus, ascendunt, sic & artis, quæ est natura solertissima amula; *Historiaque* proinde *Scandiotarum* & omnium gentium, constituta fuit hæctenus tanquam in infantia, pueritia, adolescentia, & virili seu consummata aetate. Deinde MAJESTATI TUÆ prodam, quam immensus decerpatur fructus ex *Historiarum* lectione. Tertio paucis ostendam, quam ardens hinc creverit Principibus desiderium, *Libros Historiarum* comparandi, lectitandi, & amplissimas ex illis, aliisque *Bibliothecas* adornandi. Quarto MAJESTATI TUÆ aperiam, quanto in precio *Historiarum* Scriptores in *Scandia*, & alibi terrarum, semper exstiterint. Postremum, quod cum MAJESTATE TUA communicabo in hoc proloquio, est, quam sollicitè consueverint prudentiores in mundo Reges, quempiam sibi *Chronographorum*, dum vivunt, acquirere, qui *Historiam* illorum pro dignitate & veritate post mortem conscribat. Atque illa omnia, dum quæ licet brevitate ac fidelitate elaboro, quam subjectissime MAJESTATEM TUAM obsecro, ut interea lectitare eadem, vel auscultare postmodum, nequaquam gravetur.

Itaque ad primum quod attinet, frequentissimus, qui cum Principe Geta, populus in *Scandiam* primus à *Diluvio* penetravit, morem

observabat Israelitarum, à quibus descenderat per multos ante, & post CHRISTI natalem, Seculorum decursus, contentus sua Posterorumque memoria duntaxat, velut Archivo fidelissimo, gesta amplissima credidisse. Verùm interea reminiscenciam non satis esse fidum rerum custodem animadvertens, consultius duxit easdem numeris quibusdam Poëticis Scandicè comprehensas, vulgo tradere canendas; ità pariter & oblectaret lepore audientes, & simul doceret præclara Majorum facinora, quasi que calcar illis subderet, ad currendum hujusmodi gloriae stadium pede quoque indefesso. Nec tamen eo facinora sua pacto æterna fore Scandiotæ, velut sibi persuaserant, cum dolore animi comperiunt; Ac proindè rupibus illa durissimis insculpere, non paucos sategerant tempore. Atque non alias fuisse primis Scandis Historias, testantur, præter ceteros non paucos Scandia Scriptores, Jornandes, Saxo, Crantzius, & Poëta Danicæ insignis, Erasmus Latus, ità in Epithalamio Regis Friderici:

Hæc est majorum, generisque incuria nostri,
 Tempore qui multo populari maxima famæ
 Gesta inscribebant, totumque audacius orbem
 Complexi, neque se chartis, neque facta libellis
 Subjiciunt, fragili neque credunt magna papyro.
 Postea consilium reliquis consultius istud
 Est visum, rythmis si condita facta vigerent
 Humanas inter voces, dulcique lepore
 Aspersa, è grato recrearent pectora cantu,
 Plerumque id fieri, veterum ut mox laudibus ipsæ
 Se tollant mentes, cumque hæc præclara parentum
 Gesta vident, flammis ardescant protinus, & se
 Extimulent, ne quid priscis stirps postera desit
 Majorum studiis.
 Ne tamen & prorsus longinqui temporis usu
 Obliterata ruant, solidis inscribere faxis
 Factorum monumenta parant, cautesque per amplas
 Sparsa legi, sero mandarunt gesta nepoti.

Porro circa annum Christi DL. Ablabius, Senator Romanus, & origine Scandius, Historiam suorum popularium, XII. libris, Gothicè complexus est; Quam post annos XIV. Jornandes, etiam Scandiotæ, in Epitomen redegit Latinam, ex qua deinceps Scriptoribus, indubia Gothicæ gentis innotuit origo. Gesta verò Scandiotarum in transmarinis diu belligerantium regionibus primariò Ablabius & Jornandes, atqui secundariò, & velut perfunctoriè, in Scandia remanentium conscripserunt.

Cæterum nono Christi seculo, primùm domesticam nostratium Historiam, quidam Scandicæ antiquitatis peritiores viri, libris comprehenderunt, nimirum Thiodolphus Frode, qui Sueticam conscripsit, eamque exorsus est à Frotone, Inge cognominato, totius Scandicæ monarchæ, & propterea Inglingerorum illam Chronicon appellavit. Arhii Torgilsonianus, qui Danicam à Schioldo, VII. Danorum Rege, inchoatam, & hinc Schiol-

Schioldingerorum annales vocatam. Atque Evinderus Schallaspiellerus qui Norvegicam, cujus sumpsit exordium ab Hemingo, VI. Noricorum Rege, & ideo Hemingerorum eam inscribens memoriam. Nec pauci Scandiotarum alii, eodem & sequenti ævo, illorum provocati exemplo, Scandicam in libros retulerunt Historiam, quorum nomina Tomo XIII. operum meorum, in catalogum retuli.

Progressu autem temporis, Islevus quidam, Chronicon Evinderi usque annum MLXV. continuavit. Inde Arvidus, Norvegia orsus Antistes, idem perduxit ad MCCLXIII. Sed Torgilsonii Saxo, Roschildiæ Præpositus, sibi desumpsit Syngramma Latine succenturiandum, cui apposuit colophonem operi, MCXCII. Verum enimverò Thiodolphi Synopsis serò admodum Sueones augendam, & illustrandam, sibi in manus sumpserunt. Quod inprimis præstitit Anonymus quidam, idem perducens thema sermone Scandico, proso & numerofo, usque MCCXL. Unde materiam propagavit istam, carmine similiter Suecico, Laurentius, Arosia Canonicus, ad annum MCDLXXXI. Atqui Latinâ phrasi, Doctor Ericus, Upsalia Decanus, eodem propemodum tempore, quo Laurentius, idem exhibuit Patriæ beneficium. Quem è vestigio subsequitur Doctor Johannes Gothus, opusque auspiciatur suum ab Eluvio mundi Oecumenico, & illud XV. Christi Seculo censuit terminandum.

Interea temporis alienigena quidam, Albertus Crantzius, Hamburgi Canonicus, Systema Saxonis ita tractavit, ut Sueticam, Danicam & Norvegicam inde, aliundeque minùs perfectè conflaret historiam, & MDIV. consummaret. Quod ipsum Danicè præstitit, nostro ævo Haraldus Huitfeldius; Tamen minus ex professo Sueticam, & Norvegicam, coronidemque suis hac de re, IX. Voluminibus, MDLIX. imposuit.

Ast ego non tantopere Saxonem, Crantziun, & Johannem Magnum, quod erroribus plerumque scateant, quantopere Thiodolphum, Torgilsonium, & Schallaspiellerum, aliosque Veterum, illis synchronos, atque non paucos Neothericorum æmulatus, eâ Sueticam, Danicam & Norvegicam diligentiam Chronologiam, XX. Tomis comprahensam, quâ nemo Chronographorum hætenus nostratium, concinnavi, prout Lector candidus, Scandicæ probè gnarus antiquitatis, non invitus mihi, dubio procul, est suffragaturus.

Alterum, SERENISSIME REX, quod initio proposueram, M:TI TULÆ manifestandum, est uberrimus, qui ex Historiarum decerpitur lectione fructus; Etenim illa est, Tullio attestante, testis temporum, vitæ magistra, memoriæque, & nuncia vetustatis. Atque inde propterea verissimè colligitur, quod illâ nullum studium; nullum negotium; nullum officium; nulla hominum conditio; nulla ætas, & nulla dignitas, vacare possint; Quæ in ocio suavitatem, in negotio commodum præstat; Quæ animos ad virtutem impellit, à flagitiis abducit; Quæ nobis majorum, & nostram posteris memoriam custodit, atque retinet; In summa, sine qua nemo unquam magnus in communi vida extitit; Cumque luculenter manifestet, quid ante-

):(

quam

quàm nati sumus in mundo acciderit; asseverat idem Eloquentiæ parens, Homines illius ignaros semper esse pueros.

Nequaquam igitur mirum, quod Reges atque Principes, quavis mundi ætate, prudentiores tantoperè Historicorum sint lætione delectati! Et hoc tertium est quod M. TI TUÆ insinuare decreveram: Idque imprimis externis demonstrabo exemplis; Alexander ille Magnus, tanto Homeri Iliadem studio amavit, ut eam rei militaris appellaret viaticum, & eandem dormiens, sub pulvino cum pugione teneret. Scipio Africanus, sine Cyri institutione, quam Xenophon literis mandavit, nunquam fuit deprehensus. Quod non alia de causa uterque fecit, quam ille Achillis exemplum, hic Cyri, imitatione frequenti transferri in se coniteretur. Immo Carolus hoc nomine Quintus, Imperator, nunquam in viam, aut quietem sese dedit, sine Comminæo, autore ad negotia aulica, & stratagemata probè cognoscenda, pernecessario. Domestica quoque non desunt nobis exempla; Illustrissimus Princeps, SUANTO STURE, Prorex Sueonum, tam ferventer dilexit Hemingii Gaddii Commentarios Historiarum, ut in suis plerumque illos gestarit. Nec minus Johannis Gothi Chronicon in delitiis habuit ERICUS Sueciæ Rex, utpotè cum sericis illud peristromatibus elegantissimè intexendum, adumbrandumque procuraverit. Quibus, & olis conclave voluit regium quotidie ornandum, ut ex crebro emblematum intuitu, velut inardesceret quodammodo ad emulandum heroica prædecessorum facinora. Quin imò potentissimus M. TIS TUÆ parens, inchoatæ memoriæ, CAROLUS Rex, in tantum libris delectatus historicis est, ut ipsemet quoque Chronicon rythmis Suecicis conscripsisse perhibeatur.

Hinc verò factum, videlicet ex vehementissimo librorum amore historicorum, ut non pauci Regum Bibliothecas ex illis, aliisque, amplissimas instituerint. Atque ut potissimas in orbe terrarum enumerem duntaxat; Rex Eumenes bibliothecam sanè apparatus, quæ plus quam ducenta voluminum millia, in hadinis conscripta pellibus, contineret. Alius quidam Principum, adornavit Alexandria librariam, ex septuaginta millibus: Sed Gordiana, habuit sexaginta duo millia: Casariensis, triginta duo millia: Constantinopolitana, centum viginti millia. Nihil dico de Antiochena, Hipponensi, Romana, Venetiana, Florentina, Parisiensi, Fuldensi, Erphordensi, Viennensi, & omnium nobilissima hodiè, Monacensi.

Nec Sueciæ Principes, huic indormierunt prorsus negotio, prout testantur plurima in regno quondam Cœnobio, quæ instructissimas possederunt bibliothecas; Sicut & Ecclesiæ Cathedralis, in quibus munificentiam Regum, Ducum, & Præfulum, frequentissima fuerunt comparata. Quorum interitum, qui religionis novatoribus imputatur, magnoperè lugent nostro ævo viri doctiores tam Theologi, quam Chronographi. Præsertim porrò deplorant librarii, vastationem Alvastrænsis, Varnhemensis, Stocholmensis, & Visbyensis, quod binis codicum optimorum vetustissimorumque millibus abundabat. Nostrâ denique memoriâ, gloriosissimus Rex Sueciæ JOHANNES, maximi precii & frequentissimæ Bibliothecam emerat, quam in audio magnoperè adauctam, ex cœnobio Stocholmiæ, in acropolim, non absque encomio, nuper translata esse, Quæ

Quamobrem si libros, & libraria Principes orbis aestimarent tanti, quanti facerent librorum authores, nempe viros doctrinâ conspicuos, etiam me tacente, res ipsa loquitur; Et istud est quartum, quod coram M. T. TUA differere volui. Prodeat inprimis in scenam denuò Alexander, meritò dictus Magnus, qui seriò dicere solebat, Diogines esse vellem, nisi Alexander essem; Quasi unum se omnibus præferret mortalibus, Dioginem verò Philosophum, fecerat secundum. Deindè Publius Antonius Imperator, Tacitum Historiographum nominavit Patrem, & libros iussit illius in omnibus collocari Bibliothecis, deciesque quotannis describi. Neque minoris fecit Quintum Curtium Alphonsus, Arragonia Rex, qui cum non operâ medicorum, sed illius lectione ex morbo perquam gravi, convalescisset, exclamavit: Valeat Avicenna, cum reliqua Machaonum turba, & vivat Curtius meæ restitutor sanitatis.

Quo similiter loco venerationis, Principes Suecia olim habuerint homines eruditos, non obscure prodidit STENO STURE senior, Interrex Sueonum clarissimus. Is quippe Hemingum Gaddium, ob singularia in patriam merita universam, in tantum dilexit, ut cum libris esset destitutus, nec ullus contribulium superesset amplius masculorum, illi Stureorum seniorum insignia, cum tribus regni coronis conjuncta, dederit usurpanda, eundemque vocabulo Patris, & observantiâ sit dignatus. Quod ipsum in adolescentia lubens fecerat GUSTAVUS primus Sueciae Rex, Gaddique consuetudine, propter maximam quam ab illo hausit rerum experientiam, per dius & pernox fruebatur. Rex autem JOHANNES, Gustavi filius, Bothvidum Nericium, suspicienda virum eruditionis, adeò propterea venerabatur, ut eundem sibi fortè obvium ita fuerit allocutus: Propter incomparabilem tuam doctrinam, licet agricolâ sis patre genitus, non tamen gravabor ego, Sueciae Monarcha, tibi honoris ergo caput detegere. Quid multis? Insignis fuit pariter cultor doctorum hominum, Rex CAROLUS, parens M. T. TUAE serenissimus, ut fatetur Jacobus Typotius in sua Historia, asseverans se plus ab illo in ocio, quam à Johanne in servitio, vel Sigismundo, Regibus item Sueciae, in negotio, percepisse salariorum.

Postremum, quod M. T. TUAE sum pollicitus in hoc proemio, jam præforibus est, scilicet quod Principes rerum providentes suarum, dum viros inter existunt, aliquem ex numero eruditorum soleant virorum deligere sibi Encomiasten; eundem plurimis sibi de vincire beneficiis; de rebus probè suis facere certiores, & quo velint pacto mortui, de meliori nota vivis commendari, idque tam in suggesto pro concione, quam in sepulcri Epitaphio, atque historia rerum suarum conscribenda.

Quæ quanti sit facienda Regibus sollicitudo, Alexander Magnus ostendit luculenter; Nam cum vice quadam Achillis tumultum pertransiret, fertur in hæc prorupisse verba: Ter beatum te Achilles æstimo, non tantum propter heroica prorsus tua facinora, quantum quod Homerum sis illorum consecutus descriptorem; Et ut illo non inferior hujusmodi evaderet felicitate, actutum sibi quendam, Homero doctrinâ parem conquisivit, nomine, Onesicritum; Quo etiam scriptore Alexander glori-

ose post funera diu floruit. Caterum hac non versavit neque coxit cura
FROTONEM, Dania Regem, ast populi subjecti plerosque, utpote qui plebisci-
to mox statuerant universali, secundum illius obitum, diadema regni con-
ferre cuidam HIARNONI, poëta obscuro quidem genere, sed non ingenio, quod
Frotonis bustum Epitaphio, velut rerum ab eo gestarum historiâ, decorasset.

Eodem gloria immortalis igniculo, qui ex Historia provenit, titillaban-
tur, HARALDUS PULCHRICOMUS, & HAQUINUS Norvegia, REGNERUSQ; Dania,
Reges, qui ut sibi, majoribusque memoriam apud posteros non intermoritu-
ram compararent, per Thiodolphum, & Evinderum, illi Suecorum, Novi-
corumque Monarchas, ex quibus in recta descendebant linea; Et hic per Tor-
gilsonium, Reges Danorum, velut generis sui propagatores quoque, literis
ab oblivione satagebant vindicare. Non absimilis torquebat sollicitudo pro-
cursu seculorum CAROLUM, Suecia & Norvegia Regem; Nec evanuit an-
tequam esset nactus Laurentium Arosiensem, qui rythmis historiam ipsius
Suecicis ita elaboravit, ut incomparabili cum honore, & decore nominis in
omne sit ævum victurus.

JOHANNES præterea Suecia Rex, ut Carolo fuit conjunctus sanguine,
sic & in hoc gloria studio; Proindeque non solum Bothvido Nericio, nomi-
nis sui perpetuitatem, beneficio Historia comparandam; Ast etiam Davi-
di Chytræo, commendavit, & utrumque propterea regis profecto munus-
culis non raro cumulavit.

Talis demum cupido Regem CAROLUM, parentem M:TI TUAE gloriosum, anxie olim
stimulavit, Typotiumq; ideo ad suas libenter partes traxisset; Atque cum nollet voto illi-
us consensum præbere, sepiusculè mihi deinceps eandem commisit sportam, non paucis ne-
que parvis munerum promissis oneratam; Quibus provocatus historiam illius Majestatis
conscripsi, Tomo Chronologia Scandiana Octavo comprehensam.. Cujus autem, reliquo-
rumque præsens liber est Epitome. In quam, non alia de causa prolixum illud Chronologia,
à me annis multis concinnata Syntagma, breviter admodum redegi, quàm cum unice cupe-
rem, ut M:TAS TUA omnino cognosceret, qua continerentur eo opere; Et non ignora-
rem illud majus esse, quàm ut liceret M:TI TUAE per occupationes Regni, feliciter guber-
nandi gravissimas, totum volvere, quo haberet, velut in speculo, quidquid ab ipso Noe
diluvio in Suecia, Dania, Norvegia, Islandia & Gronlandia, esset hæctenus gestum, fre-
quenti cognoscendum intuitu.

Quàm verò fideliter hoc illudque contexuerim opuscula, præfationes Tomorum
contestabuntur, adeo ut minus videatur modò necessarium, hic eadem repetere testimo-
nia: Solum igitur pro tempore, præsentem M:TI TUAE Libellum humiliter præsentem, eum
non aliter quam munus offerens levidense, consecrans & dedicans non immerito M:TI TUAE
tanquam potissimo Scandicorum Monarcharum, Dominoque mihi multis nominibus ob-
servando. Illumque & simul me ipsum, ut non dedignetur M:TAS TUA de optima habere
sibi nota commendatos, adversus quoslibet malorum & obtreçtatorum insultus, quàm
possum subjectissime, vehementissimeq; obsecro, & Divina MAJESTATEM TUAM protectioni
cum Serenissima conjuge, Regina Sueonum clementissima; Illustrissimis Liberis, regni
heredibus; Amplissimo Senatu, nobilissimis Proceribus, & populo universo, animitus
percipio assignatam. Ex castro Quenlandia Cajanaburgensi, Calendis Augusti, Anno
MDC. XXXII.

MAJESTATIS TUÆ

Humillimus & Fidelissimus
Servitor.
JOHANNES MESSENIUS

EPITOME

CHRONOLOGIÆ SCONDIANÆ, ECCLESIASTICAM ET POLITICAM SIMUL, QUAM BREVISSIME COMPLECTENS HISTORIAM.

Anno conditi orbis MDCLVI. A. M.
1656.

hominum DEUS flagitia œcumenico
mulctavit eluvio.

MDCLVII. Noa in jugo Scythiæ, Gordiæo, cum
familia salvus evasit. 1657.

Anno post diluvium C. Noa inde progressus, filiis orbem divi- P. Diluv.
sit, Japheto Europam obtinente. 100.

CLVI. Tuiscon IV. Noæ filius, imperium nactus à Tanai fluvio 156.
ad Rhenum, illuc cum sua, & Semi, Japhetique, fratrum progenie secessit.

CXCIII. Tuiscon, primos in Scondiam colonos, Magogo potissi- 193.
mum ortos, Japheti filio, Geta Duce, Semi pronepote, transmisit.

In hac nomen sortiti Geticum, seu Gothicum, à Ductore & Recto-
re, multumque adaucti, non multo post tempore, primam emittunt
coloniam, in proximas occidui maris insulas, Sielandiam, Mœoniam,
Falstriam & Jutiam,

Ex Scandia etiam progressu temporis, suos Islandia, Gronlandia,
Farogia & Hetlandia, consequuntur cultores.

CCLIII. Tuiscon, Sarmatis, Germanis & Scondiis, leges ac li- 253.
teras tradidit, hisque usi donec Latinas obtinerent.

CCCVI. Tuiscon morte sublatus, & Deos inter à Germanis re- 306.
latus, Mannum. habet filium in regno successorem.

Nec Geta, primus Scandiæ dominator, postea diu supervivens, Rex
Sueciæ I.

similiter Diis mortuus adscribitur, à Scondiisque & Germanis colitur,
nec constat cuinam tradiderit imperium. 844.

DCCCXLIV. Gigantes ex Palæstina pulsi, post vârias in orbe man-
siones, tandem non pauci eorum ingressi Scondiam, magis excultam
reddiderunt.

- Rex. S. 2. 875. DCCCLXXV. Ericus Scandiæ dominans, fortissima Gothorum agmina per mare ortum versus eduxit, & primis Gotlandiæ deputatis cultoribus, occupat Ulmerugiam: Hæc Gothorum, Amazonum & Gepidarum origo.
- Diverſo poſteâ tempore Getuli, Heruli, Vinuli, Hunni, Suevi, Alani, Longobardi, Normanni & Aſcomanni, ex Scandia ſimiliter egreſſi, mundo penè toti glorioſè dominabantur.
1127. Anno eluvionis MCXXVII. Trojâ per Græcos dirutâ, plurimi Trojanorum ad oſtia Danubii deſidentes, à Gothiſ, ex Rugia erumpentibus, continuò infeſtantur.
- AnteCh. Anno ſiquidem Chriſti præcedente incunabula CDXL. Regem 440. Gothi Antenorem, cum præcipuiſ Trojanorum, ceciderint.
433. Anno Salvatoris ante natalem CDXXXIII. Armis igitur Gothorum Trojani, nunc Sicambri & Cymbri novo dicti vocabulo, compulſi, in Germaniam ſecedunt: Quorum non pauci etiam penetrantes in Scandiam, cum gigantibus multo tempore colluctantur.
359. Anno Chriſtum præcedente CCCLIX. Surtvinbartericus Britonum rex, Vitos ſibi facit vectigales.
220. Anno CCXX. priuſquam Chriſtus naſceretur, Cimbri Trojani ex occupatiſ Germaniæ inferioriſ regionibus, & ſimul Chersoneso Vitorum progreſſi, occiduas impugnant mundi plagas.
- Quâ fretus occasione, Jutor Saxonum princeps, Chersonesum occupat Cimbricam, reliquiſ indè Trojanorum proſtigatiſ, & Jutiam de ſuo appellat nomine.
200. Circa annum CC. ante Chriſti adventum, Scandiæ potenter Rex S. 3. dominans Snore, dictus cognomento Humble, tres habuit filioſ, Thorum, Dan & Angul.
- R. S. 4. Thoruſ Gothiæ, & Vandalia borealiſ naſtuſ dominium, tantâ regit populum clementiâ & prudentiâ, ut mortuum Diis adſcripſerit, ac unum ſeptimanæ diem, primumque anni meſem, de ipſo nominaverit.
- R. S. 5. Urbaruſ in Gothiæ ac Sueciæ imperio, ſuccedit Humelo atque Thoro.
- R. S. 6. Oſtenuſ Gylve, ipſum multo poſt tempore ſubſequitur in eodem throno.
- Rex Sed Noruſ, Thori filiuſ, intereâ borealiſ in Scandia regni, fruſ Norveg. I. itur dominio.
- R. N. 2. Goruſ exindè frater Nori, gubernaculum Norrichii capeſſit.
- R. N. 3. Quod à morte parentiſ conſequitur Geteruſ; Aſt Oſtenuſ ipſuſ filiuſ Sueciam, Gothiamque, ſuſcepit regendas, ut commemoravimus.
- RexDan. Interim Vitoruſ genſ à Saxonibuſ impugnata, opem flagitat Humeli, cum eaque miſſuſ Dan filiuſ, hoſtibuſ debellatiſ, Rex à Vitiſ ſalutatur, à quo poſtmodum Dani ſunt nuncupati.
- I. Angul verò fratriſ beneficio Jutiam adeptuſ Cimbricam, de ſua ipſam nomine ſimiliter appellat.
- R. D. 2. Humeluſ II. in Dania mortuo ſubrogatuſ parenti, ſceptrum fra- tri permittit Lothero, aliaſ fuiſſet ab eo trucidatuſ.
- R. D. 3. Anno Chriſtum præcedente CX, Cimbri haſtenuſ ad ipſam pro- 110. greſſi & ingreſſi Italia, à Romanis fruſtrâ indè repellebantur.
98. Anno XCVIII. Chriſti ante natalem, prælio Romani gemino, CCCXL Cimbrorum millia ceciderunt, & DCXC, abduxerunt captiva.

Anno virginis ante partum LXVI. Quosdam Indiæ mercatores, tempestate in Scondiam pulsos, Rex Sueonum, Metello Celeri, Galliarum Præfidi, amico tanquam singulari, dono transmiserat. 66.

Ille fuit, dubio procul, Ostenus, qui modò intelligens patrem à Noricis Geterum perfidè trucidatum esse, ipsis bello domitis, suum fertur canem nomine Suerting, præfecisse regem.

Circa annum antecedentem Christum LX. Princeps Othinus, à Romanis ex minori pulsus Asia, Rusiam inprimis, & postea Saxoniam occupat, Daniamque infestat. 60.

Circa annum Christum præcurrentem XL, Vandalia borealis, beneficio Regis Othini cessit Venedis, Finlandia & Livonia dein appellata. 40.

Lotherus hostibus occurrens, in Jutiam seu Anguliam fugatur; proindè Balderus, Othini filius, reliquam adeptus Daniam, novo cœpit ritu Diis in Bredebliche, prope Letram Sielandiæ, immolare. R. D. 4.

Cæterum auxilio Sueonum, Noricorum & Jutorum Lotherus, æmulo cæso, thronum deinceps recuperat.

Quod ægro ferens Othinus animo, contractis ex tota Sarmatia & Saxonia bellatoribus, Scondiam impugnat, & victoriâ potitus, occisis Regibus, ipsam sibi universam subjugat, circa annum ante Christum, X XIV. & 7. 24.

Othinus Daniam, Gefvioni sagæ peritissimæ, quod ipsius foret artibus victoriam consecutus, assignavit, illamque Schioldus Lotheri filius nactus conjugem, thronum recuperat paternum, & Schioldungeros ex ea generat, inclytos in Dania Reges. R. D. 6.

Verum Othinus, Norvegiam filio concedit Hemingo, qui mox Tronuang seu Tronhem, locum regni amœniorem, novo Deorum cultui dicavit. R. N. 6.

Porrò ipsemet sibi Sueciam, velut fertiliorem vendicans, Sigtoniam condidit urbem, & sequentia perpetuò valitura statuta.

Primum, ut potissimus Numinum cultus Scondicorum, floreret Upsaliæ.

Secundum, ut primarius ibidem resideret Scondicorum Regum.

Cui propterea multis deinde seculis, principes Scondiæ reliqui, tantum honoris in generalibus exhibuerunt conventibus, ut ipsi equum consensuro, Danus frænum, & Norvegus stapedem venerabundi tenerent.

Tertium, ut mortui cum opibus cremarentur nobilioribus.

Quartum, ut studium artis magicæ, in qua esset ipsemet versatissimus, non negligeret. Hanc verò propter tantæ fuit diu venerationi omnibus populis borealibus, ut horum reges ab ipso genus trahere desideraverint.

Friggam, seu Fream, habuit uxorem, cui non parum cœca etiam posteritas exhibuit honoris.

Ipsæmet autem Othinus pro idolo vivus, mortuusque à Scondiis colebatur, & Deus belli ac divitiarum censebatur, à quo dies hebdomadæ IV. fuit nomen sortitus.

Froto, deinde rerum in tota potitur Scondia, qui & Frey, Froë, ac Fricco nomine, sed cognomine fuit Inge, & officio Drotte appellatus, cujus inde posterum Inglingar, & regum uxores Drottingar, sunt nominati. R. S. D. N. 7. & 8.

Is fanum condidit Upsalense in Scondia unicum, & urbem ipsi subjectam, edictoque statuit, ut non alibi Sueones, suum eligerent regem, quam in prato Morensi.

Anno post orbis eluvium MMCCCVI. Frotone in Scondia dominante P dil. 2306.

nante, & pacatissima fertilissimaque tempora usurpante, Christus DEI filius in Bethlehem nasci fuerat dignatus.

Quod verum Scondii Numen ignorantes, Frotonem vitâ perfun-ctum, Thoro & Othino adnumerant, diemque hebdomadæ VI. ab eo nominant.

R. S. 9. Niordus, quem Nearcum & Nordianum, inscite quidam nuncupant, subrogatus in throno Sueciæ & Gothiæ, regium adornat Upsalæ domicilium.

Heruitus, Russorum Dominus, clades patriæ illatas per Othinum, vindicaturus, sceptrum Niordo in Daniam profugienti, armis ereptum, tradit filio, & victor Novogardiam remeat.

R. S. 10. Heruitus II. quo infidiis Sueonum mox trucidato, revocatur Niordus, & domi mortuus in collegium adoptatur Deorum.

Itaque præter solem & lunam, idola Scondii colebant Getam, seu Godum, à quo numen quodvis postea Gaudh nominabant; Disam, quæ indidit III. vocabulum feriæ; Bleixen; Thorum; Thoreld; Othinum; Freijerum & Niordum.

Verum Sueci, Dani & Norvegi per DCCC. sequentes annos Reges habuerunt, quos Upsalenses, Letrenses, & Tronvangelenses, appellarunt, istâ nominatione ac successione gaudentes; certo tamen calculo anno um carentes. Et propterea, ne penitus ex Chronologia excluderentur, sincere illorum Catalogos subnectam, & postea feriem Chronologiæ repetam.

SUECIÆ

DANIÆ.

NORVEGIÆ.

Sigtrugus XI.	Gramus VIII.	Svibdagerus VIII.
Svarinus XII.	Svibdagerus IX.	Asmundus IX.
Gramus XIII.	Guttormus X.	Uffo X.
Svibdagerus XIV.	Hadingus XI.	Hadingus XI.
Asmundus XV.	Froto XII.	Haquinus XII.
Uffo XVI.	Haldanus XIII.	Gevarus XIII.
Huningus XVII.	Roë XIV.	Herletus XIV.
Regnerus XVIII.	Hotebrotus XV.	Geritus XV.
Hotebrotus XIX.	Helgo XVI.	Collerus XVI.
Helgo XX.	Rolpho XVII.	Frogerus XVII.
Attislus XXI.	Hacho XVIII.	Rusla XVIII.
Hoterus XXII.	Hoterus XIX.	Gotarus XIX.
Roricus XXIII.	Roricus XX.	Rollerus XX.
Attislus XXIV.	Horvendillus XXI.	Asmundus XXI.
Hogmotus XXV.	Feugo XXII.	Vicarus XXII.
Alricus XXVI.	Amletus XXIII.	Helgo XXIII.
Ericus XXVII.	Vicletus XXIV.	Haterus XXIV.
Haldanus XXVIII.	Vermundus XXV.	Amundus XXV.
Sivardus XXIX.	Uffo XXVI.	Hacho XXVI.
Ericus XXX.	Dan XXVII.	Lotus XXVII.
Haldanus XXXI.	Hugletus XXVIII.	Regnaldus XXVIII.
Unguinus XXXII.	Froto XXIX.	Gunnarus XXIX.
Regnaldus XXXIII.	Dan XXX.	Hildegerus XXX.
Froto XXXIV.	Fridlevus XXXI.	Olaus XXXI.
Fiolmus XXXV.	Froto XXXII.	Sivardus XXXII.
Svercherus XXXVI.	Hiarno XXXIII.	Ringo XXXIII.
Valanderus XXXVII.	Fridlevus XXXIV.	Omundus XXXIV.

SUECIÆ.

DANIÆ.

NORVEGIÆ.

Visburus XXXVIII.	Froto XXXV.	Trondo XXXV.
Domalderus XXXIX.	Ingellus XXXVI.	Rusla XXXVI.
Domarus XL.	Olaus XXXVII.	Goto XXXVII.
Dignerus XLI.	Haraldus XXXVIII.	Sivardus XXXVIII.
Dagerus XLII.	Froto XXXIX.	Sivardus XXXIX.
Augnius XLIII.	Haldanus XL.	Regnerus XL.
Alricus XLIV.	Haraldus XLI.	Biornus XLI.
Ingo XLV.	Ungvinus XLII.	Haldanus XLII.
Hugletus XLVI.	Sivaldus XLIII.	Oftenus XLIII.
Hacho XLVII.	Sigarus XLIV.	Haldanus XLIV.
Jorunderus XLVIII.	Sivaldus XLV.	Gudrotus XLV.
Haquinus XLIX.	Arturus XLVI.	Olaus XLVI.
Egillus L.	Haldanus XLVII.	Haldanus XLVII.
Otharus LI.	Haraldus XLVIII.	Haraldus XLVIII.
Adelus LII.	Haquinus XLIX.	
Oftanus LIII.	Olo L.	
Ingvardus LIV.	Omundus LI.	
Amundus LV.	Sivardus LII.	
Sivardus LVI.	Butlus LIII.	
Herotus LVII.	Jarmericus LIV.	
Ingellus LVIII.	Broderus LV.	
Carolus LIX.	Sivardus LVI.	
Bero LX.	Snio LVII.	
Anundus LXI.	Biornus LVIII.	
Olaus LXII.	Haraldus LIX.	
Ingo LXIII.	Gormo LX.	

- Anno Christi LIV. Quidam vir sanctus, Româ missus â D. Petro, A^o. Chr. 54.
 Elfatis & Saxonibus, gentibusque finitimis Evangelium prædicavit; Cujus forsitan sonus aliquis in Scondiam quoque modo perlatus fuit, quem Gothi foris conversi, inque patriam reversi, dubio procul auxerunt.
- CCLVI. Non modica Gothorum pars mundo vagantium, Hispanis cœpit dominari. 256.
- CCCLXXX. Vestrogothi licentiâ Valentis Imperatoris, Mœsiam inhabitant, & Arrianos impetrant Evangelii Doctores. 380.
- CCCLXXXIV. Longobardi, à bipennium ita dicti quantitate, primum ex Scandia progrediuntur in Ulmerugiam. 384.
- CCCLXXXVIII. Hengistus & Horsus, Othini pronepotes, cum Anglo-Saxonibus in Britanniam delati, nomen incolis, & heptarchiam obtruserunt. 388.
- CCCXC. B. Suniva comitum unâ S. Ursulæ, â classè sociarum delata in Norvegiam, incolis Christum prædicavit. 390.
- CCCXCIV. Primus fuit Longobardorum Rex, Agelmundus. 394.
- CCCXCVII. Expulsi ex Britannia Anglo-Saxones, in patriam remearunt. 397.
- CCCXCIX. In Britanniam reversi Anglo-Saxones, cæsis CD. Optimatum, Regem ad vota coëgère. 399.
- CD. Ulphilas Arrianus, Scondicè Biblia Sacra vertit, vel potius pervertit. 400.

412. CDXII. Gothi Romam, mundi Lominam, expugnarunt.
419. CDXIX. Plurimi Anglo-Saxonum in Britannia trucidati sunt, & superstites donati coloniâ.
456. CDLVI. Illustriores Romanorum, tyrannide perculsi Regis Attilæ, & conscensis ideò navigiis, per Oceanum in mare depulsi Balticum, in orientalibus hujus provinciis non paucò dein tempore dominantur, nostroque adhuc ævo in Polonia & Lithuania.
476. CDLXXVI. Longobardi fiunt accolæ Danubii, Rugiâ desertâ.
488. CDLXXXVIII. Arturus Britonum, & XXIX. regnorum Rex, Scandiam armis subegit, per alienigenas diu postea gubernatam.
500. D. Rodolphus, Gothiæ Rex, illorum cedens potentiæ, in Italiam secessit.
520. DXX. Heruli ex Scandia oriundi, fidem suscipiunt Christianam.
540. DXL. Heruli per Illyricum habitantes, Regem ex Scandia sibi accersiverunt.
548. DXLVIII. Gothi Romam secundò armis occuparunt & spoliarunt.
560. DLX. Ablabius Gothus, Senator urbis, Historiam suæ gentis, Scandicè conscripsit.
564. DLXIV. Jornandes Scandiota, XII. Ablabii libros in Epitomen redegit.
573. DLXXIII. Longobardi regnum in Latio auspiciuntur, quod annis floruit CCVI.
594. DXCIV. Illustris ex Scandia Comes Aphrila, concilio subscribens Toletano, hæresin abjuravit Arrianam.
690. Circa DCXC. B. Sebaldu Christiano in Scandia parente nascitur.
705. Circa DCCV. Ille ad scholam missus Parisiensem, sedulam pietati & literis navat operam.
780. Circa DCCVIII. S. Sebaldu primâ connubii nocte sponsam deserit, & vitam degit Eremiticam.
716. DCCXVI. Natio Gothorum in Hispania propemodum extirpatur.
720. DCCXX. Torchillus Adelpharius, Gormoni Danorum Regi, Christianum svadit dogma suscipiendum.
724. Circa DCC XXIV. B. Sebaldu, facultate Gregorii II. Pontificis, in Italia & Germania pœnitentiam verbis signisque prædicat, ac tandem Norimbergæ mortuus, miraculis coruscat.
755. DCCLV. S. Bonifacius à Frisiis Evangelium detestantibus, martyrio coronatur.
772. DCCLXXII. Saxones etiam Christi detrectantes jugum, cœpit Carolus Magnus propterea, sicut quoque ut his domitis, Scandiotas, Christo & Francis infestos, commodius subjugaret, impugnare.
774. DCCLXXIV. Carolus, debellatis in Italia Longobardis, ipsorum occupat regnum, & Regem captivat.
777. DCCLXXVII. Carolus, bellum in Saxones renovat, quorum Dux Vitachindus in Dania captat refugium.
778. DCCLXXVIII. Vitachindus, auxilio fretus Scandiorum, se frustra opponit Carolo.
782. DCCLXXXII. Carolus, Lippenhemix Danos auscultat, pro Vitachindo perorantes.
785. DCCLXXXV. Vitachindus & Saxones, baptismo suscepto, in gratiam cum Christo & Rege Carolo redeunt.
788. DCCLXXXVIII. Carolus, Saxoniam, in certas divisit Episcopas, Co-

Coloniensi & Moguntinensi subjectas Archipræfulibus ; Quarum una Bre-
menfis, Nordalbingiam, hoc est, Holfatiam, Stormariam & Dithmerfiam
complectens, S. Vilhadum, XIII. Julii, nanciscitur Antiftitem.

DCCCXC. Vilhadus sanctam exhalavit animam, & annis XV. Ca- 790.
thedra vacavit Bremenfis.

DCCC. Gothi Vinetam inhabitantes, ipsâ solo adæquatâ, Bircam 800.
Sueciæ migrarunt.

DCCCIV. Getricus, Daniæ Rex, non ausus Imperatorem conve- 804.
nire vocatus, Legatos expedit. R. D. 61.

DCCCIV. Cæsar Villericum deputat Bremensibus Episcopum, & 805.
primam fabricat Hamburgi Ecclesiam, Herudago commendatam.

DCCCVIII. Rex Getricus subdit Daniæ Obotritos, & Jutiam 808.
Saxoniamque inter vallum ducit.

DCCCIX. Getricus propterea fœderis accusatus violati, apud Cæ- 809.
sarem se frustra per Oratores excusavit.

Nec amplius fidens Carolus Getrico, in limitibus propugnaculo
similiter fundato, prohibet Danorum excursiones.

DCCCX. Instinctu Getrici, Frisiam CC. navigiis populantur Nor- 810.
manni Scondici.

Ipsemet porro Getricus, Carolinis Daniæ imminentibus oc- 811.
cursurus, à proprio trucidatur satellite, cui Olaus filius subrogatur. R. D. 62.

DCCCXI. Hemingus patruelis Olao Daniæ Regi succedens mor- 811.
tuo, Haldanum & Helgonem ipsius fratres pellit in exilium. R. D. 63.

Initio autem veris, Hemingus, Egdoram pro limite Nordalbingi-
am à Dania separante, acceptans, Imperatori amicitur.

DCCCXII. Hemingus mortem oppetiit, & Sivardus ac Ringo 812.
de throno belligerantes, cum XI. pugnatorum millibus occubuerunt; R. D. 64.

Hujus tamen sectatores victoriâ potiti, Haraldo & Regnero illius fratri- 813.
bus sceptrum tradiderunt. Reg. D. 65.
& 66.

DCCCXIII. Novi Daniæ Reges, pacem cum Imperatore robo- 813.
rant, & fratrem recipiunt obsidem.

Ita Cæsar nactus occasionem Scondiis Christum annunciandi,
eam frustra commendat Ebboni Rhemensium Episcopo.

DCCCXIV. Carolus Magnus morte sublatus, imperium filio com- 814.
mittit Ludovico

Quando Haldanus & Helgo peregrè in Daniam regressi, Haraldum
& Regnerum exturbarunt

DCCCXV. Ipsi sceptrum recuperarunt, & missâ ad Cæsarem le- 815.
gatione, pacem firmarunt. Sed mox regno pulsus Regnerus, piraticam
diu exercet, in quem Haraldus pangit cum Ludovico fœdus.

DCCCXVII. Pius Imperator, istâ fretus amicitia, Scondios Chri- 817.
sti nomine censuit compellendos; Ideoque cum Stephano Papa mox A-
quisgrani de illorum conversione deliberavit.

DCCCXVIII. Scondii Britanniam infestantes, auxilio Cæsaris inde 818.
profligantur.

Circa DCCCXX. Ingellus, Sueciæ Rex, spontaneo periit incendio, 820.
& filius Olaus in Vermelandiam elapsus, metu Regneridarum diu ibi delituit. Rex. S. 58.

Interea Haldanus Olai filius ad thronum promotus fuit Norve- 821.
giæ, cujus illic progenies deinceps usque annum Christi MCCCLXXXVII.
gloriosè regnavit. R. N. 42.

DCCCXXIII. Commissam denuò Scondiorum sibi conversionem, 823.
Præful impiè neglexit Rhemensis.

8 EPITOME CHRONOLOGICÆ SCONDIANÆ.

826. DCCGXXVI. Haraldus Daniâ exturbatus, fœderati opem Cæsaris implorat.
827. DCCCXXVII. Haraldus suscepto Moguntiaë baptismo, cum auxiliari Cæsaris exercitu, & binis Evangelii prædicatoribus, S. Ansgario & Autberto, in patriam regressus, ipsam recuperat.
828. DCCCXXVIII. exeunte, novi Danorum Apostoli ad Imperatorem reversi, cum gaudio Evangelii memorant successum.
829. DCCCXXIX. S. Ansgarius Ludovici & Haraldî munitus literis, Byrcam Sueciæ navigat.
- R. S. 60. Et licentiâ Regis Biorni prædicans, plurimos Sueonum Christo lucratur, quos inter fuit Herigarius, Byrcensium prætor.
- Haftenus eodem Imperatoris zelo, alii concionatores Norvegis, Islandis, Gronlandis & Ferogiis missi, magnum Domino fructum attulerunt.
830. DCCCXXX. S. Ansgarius ad suam Galliaë Corbegiam rediturus, Suecanam Herigario commendat Ecclesiam, qui neophytos verbis & signis in fide diu roborat.
- Haraldus secundum à Regno Daniâ expulsum, fidei naufragium fecisse perhibetur.
- Classis Scandiorum piratica, Saxonibus, Flandris & Gallis, grandes intulit clades.
831. Circa DCCCXXXI. Sueones & Gothi, Regneriano excusso iugo intolerabili, Anundum sibi regem eligunt indigenam.
- Rex. S. 61. 832. DCCCXXXII. Regnerus Daniæ sceptrum committens filio Sivar-
- R. D. 67. do, & Beroni Sueciâ pulso Norvegiæ provinciam obtinens, exercet
- R. N. 51. piraticam.
- Ludovicus Cæsar novam condit in Saxoniam Corbegiam, pro Scandiorum & Sclavorum conversione, cui S. Ansgarium præficit rectorem.
833. DCCCXXXIII. Haraldus throno restitutus, à S. Ansgario ad Christum revocatur.
834. DCCCXXXIV. Metropolitanæ Slavorum, Scandiorumque per Cæsarem Ecclesiæ Hamburgi fundatæ, S. Ansgarius merito assignatus Archiepiscopus, Aquisgrani solenniter inauguratur.
835. DCCCXXXV. Novus Antistes Romam profectus, à Gregorio IV. officii & beneficii confirmationem, palliumque obtinuit, quando orientali-um ac borealium declaratus est nationum Apostolus.
- Scandios occiduis Britanniaë oris incumbentes, Rex Echbertus inde profligavit.
- Corbegiâ veteri, novâque, Scandiorum & Slavorum non sufficientibus conversioni, Cæsar Turholtense in Belgio monasterium S. Ansgario etiam delegavit.
836. DCCCXXXVI. S. Ansgarius Suecanæ misertus Ecclesiæ, prædicatoribus destitutæ, huc Simonem Episcopum, & Nitardum expedivit Presbyterum.
- Byrcense ab iisdem cœnobium inchoatur, Benedictinorumque, in Suecia, primum.
837. DCCCXXXVII. S. Edmundus à Scandiis, Vest-Saxiam Angliæ impugnantibus, occiditur.
838. DCCCXXXVIII. Scandii, trucidato Rege Anglorum Herebrito, victores Nortumbriam ingressi, profligantur.
839. DCCCXXXIX. Villericus, Bremenium præsul, morte sublat-
tus, Leudericum postea successorem consequitur.

- DCCCXL. Christianissimus Imperator Ludovicus, piam Creatori animam tradidit. 840.
- Scondii Saxoniam, Nordalbingiam, & præcipuè Hamburgum infestant, S. Ansgario in Ramsola & Turholtio refugium quærente.
- Anundus, sceptro privatus Sueciæ, horrendam in Christianos movit persecutionem, in qua Nitardus martyrium passus est, Simone Hamburgum incolumi remeante, & Suecis deinceps septenniò carentibus præsentia Sacerdotis, ab Herigario interim in fide confirmatis.
- Anundus patriâ extorris, Angliam diu incurſat; Sed Olaus ex Vermelandia mox in locum illius revocatus, regnat in Suecia glorioſè. R. S. 62.
- DCCCXLII. Sergius II. suâ etiam bullâ functionem S. Ansgarii, & legationem comprobavit. 843.
- DCCCXLIV. Scondii Angliam pro libitu flagellaverunt. 844.
- DCCCLV. Saxoniam alius Scondiorum exercitus, non minus affixerat. 845.
- DCCCXVI. Scondiorum classis Frifones, Flandros & Gallos crudeliter prædata, Scotos sibi facit vectigales. 846.
- Ericus Daniæ Rex, mortuo succedit fratri Haraldo. R. D. 68.
- Privilegia Ecclesiæ Hamburgensis, & munia S. Ansgarii, Leo IV. Pontifex Romanus approbat.
- DCCCXLVII. Ludovicus Germaniæ Rex, vastatæ misertus Ecclesiæ Hamburgensis, ipsi Bremensem subdidit, Coloniensi & Moguntinensi Archiepiscopis, diu nequicquam contra protestantibus. 847.
- DCCCXLVIII. S. Ansgarius tanto animatus beneficio, latebris posthabitis, Bremam festinat, & concionatores per provinciam ablegat, in Sueciam quidem Harigario Eremitâ expedito. 848.
- Verum ipsemet in Daniam profectus, Ericum reconciliat Ecclesiæ; Veniam Danis Baptisma suscipiendi, & templum Slesvici primum in regno fabricandi, impetrat.
- Scondiotæ in Aquitaniam effusi, Burdegaliâ diripuerunt; Scondicum verò Scoti jugum modò excusserunt.
- DCCCL. In Frisia Bataviaque Scondii grassantur, & Gandavum prædantur. 850.
- DCCCLII. Scondii CCL navigiis Frisiam denuò populantur. 852.
- Circa DCCC LIII. Ansgarius, Dani literis commendatus, Sueciæ visitat Ecclesiam, Regem baptizat Olaus, & hinc redituriens, Heribertum in Suecia Gothiaque relinquit vicarium. 853.
- Munchabodense in Ostrogothia monasterium à Benedictinis incolitur.
- Scondii opulentissimas Galliæ civitates, Nannetum, Turonium, Andegavum & Burdegaliâ, diripiunt.
- DCCCLVI. Scondii Aureliæ incolas, & Sequanæ accolas, infestant. 856.
- DCCCLVII. Per immensum Scondii pelagus in Latium delati, jam diu cum Italis colluctantur, donec, progressu temporis, primò ibi Comitatum, deindè Ducatum, & demum bina obtinuerint regna, utriusque videlicet Siciliæ. 857.
- Ericus Rex, & Guttormus Haraldus filius, de throno Daniæ belligerantes, cum plurimis hominum millibus occubuerunt. Orbem porro sceptrum nactus Ericus, Sivardi filius, & nepos Regneri, Ecclesiâ Slesvici occlusâ, in Christianos desæviit. R. D. 69.
- DCCCLVIII. Scondii Lutetiam opibus spoliata incenderunt. 858.
- DCCCLIX. Nicolaus Pontifex Romanus, & Coloniensis Archieps. 859.

- episcopus, obtantam gentium conversionem, Hamburgensis & Bre-
menfis subscribunt diœcesium combinationi.
860. DCCCLX. Coràm S. Ansgarius Daniae compellans Tyrannum,
permovit ipsum, ut dogma suscipere Christianum, aliisque Danorum
idem concederet, & Ripæ secundam in Dania conderet Ecclesiam.
Classis Scandiotarum novis Vandalos, Frifones, Anglos, Gallos &
Scotos, cladibus cumulavit.
862. DCCCLXII. Scandii totis aggressi viribus Gallos, flammâ, ferro
& rapinis ipsos pervaserunt.
863. DCCCLXIII. Gosbertus, Sueciæ Apostolus, hinc ab Idololâtris pul-
sus, ad S. Ansgarumque reversus, insulam obtinuit Osnabryggensem.
865. DCCCLXV. S. Ansgarius IV, Februarii die, beatam exhalans
animam, S. Rembertum in utraque Cathedra, & Scandiorum vinea
obtinuit successorem: Quem præter, annis LXX. nemo ausus prædicato-
rum invisere Sueciam, atrociniis nimium infestam.
- R. D. 70. Interea mortuo Erico, Danorum Regi, Helgo subrogatur, & Ca-
nutus, decessoris filius, in Norvegia clam educatur.
- R. D. 71. Post Helgonem, Olaus Sueciæ monarcha, sceptrum Daniae ca-
pessit, quod gessit quinquennio.
- R. D. 72. Deinde imperium tenuit Daniae Ennignupus, Olai filius.
- R. D. 73. Is fratrem consequitur successorem, vel regni consortem, Sivardum.
- R. D. 74. Quibus demum suis patruis substituitur Ericus, cognomento
Ventosus, filius Ingonis Sueci, & nepos Regneri ex filia.
Sed avus, Olaus ex Dania in Sueciam reversus, Diis fuit im-
molatus, quod nollet illis sacrificare.
- R. S. 63. Filius autem Ingo, Sueticum conscendit thronum, & hætenus
- R. D. 75. Canutus Daniae hæres, in Norvegia adoleverat, qui patriam auxilio nu-
tritiorum recuperat: Sed omisos repetamus calculos.
866. DCCCLXVI. Regnerus admodum senex, moribus serpentum
in Hybernia consumptus, filios & nepotes, suæ habet mortis vindices.
867. DCCCLXVII. Scandii solito grassantur furore in Gallia.
869. DCCCLXIX. Scandii X millibus talentorum aureorum munera-
ti, Gallorum infestatione aliquandiu superfederunt.
870. DCCCLXX. Novæ Scandiorum cohortes Galliam invadunt; Nam
Scandii exoticis inescati divitiis, continuas hoc tempore fecerunt ex-
cursiones.
- R. N. 48. Haraldus, cognomine Pulcricomus, Norvegiæ adeptus imperium,
annis LXXIII. regnavit.
874. DCCCLXXIV. Haraldus provinciarum Regulis & Dynastis regno
exturbatis, Monarcha fit Norvegiæ potentissimus.
Scandii Andegavum Gallia occupatum, contra accolâs, Britannos-
que, diu propugnarunt.
881. DCCCLXXXI. Godofredus & Sigefrodus, Scandiorum Reges,
Flandriam vastarunt.
882. DCCCLXXXII. Godefredus cum uxore Gisla, Regis Lotharii filia,
nactus Frisiam, pacem & fidem amplectitur Christianam.
884. DCCCLXXXIV. Nova Scandiorum classis in Galliam delata, duo-
decim millibus argenti acceptis talentis, cum Gallo XII. annis pacifcebatur.
885. DCCCLXXXV. Hugo Lotharii filius opem implorat sororii Gode-
fredi contra æmulum.
886. DCCCLXXXVI. Scandii Lutetiam validissimè obsederunt.

- DCCCLXXXVIII. Scondii sub Lutetiam regressi, multò eam acrius oppugnarunt. 888.
 S. Rembertus, alter Scondiæ Archiepiscopus, faustum vitæ finem adipiscitur, cui Adalgarius suffectus, à piratis Sueciâ excluditur.
 Sueno secundum patris mortem Canuti, dominium acquisivit R. D. 76.
 Danicum.
 DCCCXCI. Tantâ Scondios, Galliam infestantes, Cæsar Arnolphus clade affecerat, quantâ prius hostium nemo. 891.
 DCCCXCIII. Colonientis præsul, in concilio Trevirensi, Bremam favore Pontificis & Imperatoris, Adalgario extorsit. 893.
 DCCCXCV. Famosus ille Rolpho, ex Norvegiâ proscriptus, milite collecto, Angliam inprimis, deindè Galliam feliciter impugnavit. 895.
 DCCCXCIX. Haraldus Norvegiam inter filios distribuens, lege sanxit multis observatâ seculis, ut sua tantum progenies throni foret hæres. 899.
 Circa DCCCC. Ingo Sueonum Rex, à S. Remberto quondam conversus, codicem regni emendat. 900.
 DCCCCI. Froto, Daniæ Rex, Slesvicensem, & Ripensem instaurat Ecclesias, Romæque Doctores flagitat. 901.
 DCCCCVIII. Sergius papa, Bremam Adalgario resignat; IV. ipsi assignat Episcopos, in vinea cooperarios Scondicâ, & vetera confirmat privilegia. R. D. 77. 908.
 DCCCCIX. Hogerus mortuo subrogatus Adalgario Bremæ, propter Ungarorum excursiones, Scondicam neglexit Ecclesiam. 909.
 DCCCCXI. Gormonem Froto deligit regiminis consortem Danici. 911.
 DCCCCXIII. Neustriam Galliæ, & sororem Regis, Rolpho, Scondiorum ductor, adeptus, Christianâ initiatur religione, cum plurimis popularium. R. D. 73. 913.
 DCCCCXCI. Hogerum mors abstulit, & Regenwardum Brema, Scondiaque præfulem consequuntur. 916.
 DCCCCXVII. Cathedram Unno Bremensem nanciscitur. 917.
 Circa DCCCCXVIII. Rex Froto, primam Arhulæ condidit Ecclesiam: Ipso autem mortuo, Christianos Gormo crudeliter fuit persecutus. 918.
 DCCCCXX. Filium Gormo Haraldum in Dania, & Canutum in Anglia, ad regiminis consortium admisit. R. D. 79. 920.
 DCCCCXXV. Haraldus Norvegiæ Rex, filium Anglo Haquinum commisit educandum. 925.
 DCCCCXXVIII. Codex Islandicus, Norvegico, tali conformatur rigore, ut invitam basiani sæminam infligeret exilium. 928.
 Circa DCCCCXXX. Ericus à parente nominatur decrepito, in Norvegia successor. R. N. 49. 930.
 DCCCCXXXI. Danus armis compulsus Regis Henrici, Christianos in regno tolerat, & limites inter Jutiam & Holsatiam Slesvici collocat. 931.
 Quam propterea Imperator urbem suo firmat præsidio, & Ecclesiam ibi renovat.
 Quâ Unno gavifus occasione, in Daniam festinat, & præter alios gentilium plurimos, Haraldum, Regis filium, convertit; non tamen baptizat.
 DCCCCXXXII. Haraldus Norvegiæ rex, mortem oppetiit, XXI. linquens filios, & filias totidem. 932.
 Circa DCCCCXXXIII. Ericus, in regni confirmatus dominio, ut securior imperaret, fratrum plerosque trucidavit. 933.
 Ideo

- R. N. 50. Ideò tyrannum Norvegi detestantes, ipso expulso, Haquinum ex Anglia revocant, qui XXVI. regnans annos, intereâ Christianismi frustra satagit inducendi.
934. DCCCCXXXIV. Haraldus, mortuo patre, integrum Daniae cepit regimen.
935. DCCCCXXXV. In Sueciam Unno profectus, diu prædicatore destitutam, multos incolarum Christo reconciliavit.
936. DCCCCXXXVI. Sanctus Antistes hinc abitum parans, Byrcæ demoritur, cui succedit Adeldagus.
940. Ericus Norvegiâ proscriptus, impiam in piratica efflavit animam.
- R. S. 64. Circa DCCCCXL. Sueciæ dominator Jngo, cæsus ab hostibus, Erico tradit filio sceptrum.
944. DCCCCXLIV. Haraldus Henricianis Slesvicum eripuit, & alium Erico constituit limitem.
946. DCCCCXLVI. Richardus Normanniæ Dux, auxilio Haraldus Dani, Gallum captivat.
947. Circa DCCCCXLVII. Storbernus ab Erico debellatus, Haraldus ducis implorat opem.
948. DCCCCXLVIII. Haraldus Ottoni Slesvicum recuperaturo occurrens, superatur, & factus imperii vasallus, cum uxore, filioque Suenone, sub Flensburgo lustratur.
949. Quâ de causâ Storbernus, Haraldus ope sororii defraudatus, obtentâ Gothiæ præfecturâ, Erico amitino lubens reconciliatur.
- DCCCCXLIX. Adeldagus veniam nactus Pontificis Agapeti, Episcopus per Scandiam ordinandi, Haraldus pervasit, ut aliquot in Dania fundaret Episcopatus.
- Proinde Rex consilio & auxilio Cæsaris, Slesvicensem, Ripensem & Arhusiensem, instituit Episcopas, quibus Adeldagus præfecit Antistes, Haraldum, Lifdagum & Rembrandum, totius simul Scandiae habituros inspectionem.
- Verum Ottoniensis in Fionia Episcopatus, deinceps sumpsit exordium. Roschildiæ porrò in Sielandia, ligneam modò solum Haraldus Ecclesiam fabricavit.
952. Circa DCCCCCLII. Emundus Sueciæ suscipit dominium, Erico parente vitâ functo.
- R. S. 65. DCCCCCLVI. Colonienfis veterem Bremensi movens controversiam, causâ cadit, Papâ & Imperatore arbitrantibus.
959. Circa DCCCCCLIX. Haraldus, Erici in exilio mortui filius, ope Danicâ gubernaculum invadit Norvegiæ, Haquino Rege perempto.
- R. N. 51. Circa DCCCCCLX. Haraldus feudis primò devincit sibi patruales, quorum plerosque factos hinc securos, deinde obruncat.
960. Thyra Gormonis vidua Danici, vallum quod Juthiam ab Holfatia difterminat, restauravit.
- Helena, Ruthenorum princeps, Constantinopoli baptizata, idem suæ svasit nationi.
964. Circa DCCCCCLXIV. Folchbertus Haraldus Slesvici, & Othincarus senior postea Ripæ, S. Leofdago substituuntur.
970. DCCCCCLXX. Richardus, Normanniæ Dux, subsidio iterum Danico Gallis prævalens, partem Danis provinciæ assignat, & uxorem capit Danicam.
971. DCCCCCLXXI. Oldenburgensis subditur diocesis Hamburgensi.
974. DCCCCCLXXIV. Danus Haraldus fratris, & Haraldus sororis, filios,
- R. N. 52.

- os, Norvegiam affectantes, necavit, quam svasori tradidit regendam Ha- R. N. 53.
quino Apostata.
- DCCCCXXX. Haraldus Daniæ ac Norvegiæ Rex, à Suenone filio, 980.
idololatriæ studioso, impugnatus, martyr pro Christiana occubuit religione. R. D. 80
- Vlodemirus, Rusiæ princeps, nactus conjugem, Cæsaris Con-
stantinopolitani sororem, fidem ipse popularesque amplexantur Chri-
stianam.
- Circa DCCCCLXXXI. Emundus rex Sueciæ, iniquo regno- 981.
rum subscribens limiti, Sconiam, Hallandiam & Blechingiam amisit, ac
simul vitam, illas postea conatus bello recuperare.
- DCCCCLXXXII. Danus à Julinensibus captivatus, multo auro 982.
redimitur.
- Thorvaldus, & Fridericus quidam, sedulam dant operam Is-
landis Christo lucrandis.
- DCCCCLXXXIII. Suenotto rex Daniæ, secundo & tertio à Ju- 983.
linensibus in vincula coniectus, dato ingenti semper lytro, libertatem
mercat.
- DCCCCLXXXIV. Ericus Sueciæ rex, trinam de Suenottone 984.
victoriam adeptus, amissas recuperat provincias, & Daniam simul oc- R.S.D.N
cupat, Norvegiamque. 66. 81 54.
- DCCCCLXXXV. Victoriosus Scondiæ Monarcha Ericus, Anglos, 985.
Slavos & Curlandos tentat subjugare: Quo regnante potens Ascoman-
norum classis ex Scondia progrediens, Oceani diu accolæ infestat.
- DCCCCLXXXVI. Ericus ab Ottone III. victus Imperatore, 986.
pacem suscipit, & Christianam deinceps fidem, miraculo Popponis com-
morus, baptismo in undis percepto Islesiordensibus.
- Exploratio veritatis in causâ dubia per ferri gestationem canden-
tis, apud Scondios inducitur, usu monomachia antiquato.
- S. Poppo, III. evadit Slesvicensium Antistes.
- DCCCCLXXXVII. Suum Cæsar jus in Ecclesiam Slesvicensem, 987.
Ripensem, Arhusiensem & Ottoniensem, Daniæ, omne impertit. Bremensi
Archiepiscopo.
- DCCCCLXXXVIII. Scondiæ Metropolitanus Adaldagus, finem 988.
vivendi nactus, Cathedram tradidit Libentio.
- Ericus Scondiæ Monarcha persuasus ab Haquino Noricorum
Prorege, supersedit impugnatione Islandorum.
- DCCCCXCI. Scondii victores Anglorum effecti, primum ab 991.
iis levant tributum.
- DCCCCXCII. Rex Ericus furore gentilium in Dania, licet apo- 992.
stasiam simularet, occubuit, & filius in Sueciam Olaus profugit.
- Suenotto ex novennali apud Irlandos exilio, à Danis revocatus,
idololatriam restaurat, circa eundem.
- Similiter inde Olaus Turgotius in Norvegiam regressus, ipsam R. N. 55.
subjugat, Haquino jugulato.
- Alterum verò æmulum regni Haraldum, S. Olai parentem, co-
git in Suecia refugium captare, ubi dolo conflagravit.
- DCCCCXCIII. Olaus Erici filius, armis Danos ad obedientiam 993.
eompulit. R.S.&D.
67. 82.
- Sed Olaus Norvegiæ rex, quibusdam connubii pactis hostem
placavit, sceptrum ita retinens
- Circa DCCCCXCIV. Patriâ Suenotto iterum extorris, & nec 994.
in Norvegia, nec Anglia susceptus hospitio, in Scotiam secessit.

995. Circa DCCCCXCV. Olaus Sueciæ, Daniæque, & Olaus Norvegiæ, Reges, datis per baptismi susceptionem Christo nominibus, religionis in Scandia Christianæ fideliter invigilant deinceps propagationi.
Norvegus condidit urbem Ecclesiamque primus Nidrosienses. Corpora Sanctorum in Selio miraculis produntur, & portio illorum in ara collocatur Nidrosiensi.
Primi Norvegiæ præfules, Johannes & Sigvardus, natione Angli, florent.
996. DCCCCXCVI. Rex Olaus in Selio Norvegiæ construit Ecclesiam, & corpus in ea B. Sunivæ decenter collocat.
Stephnerus Islandorum plurimos ad Christum sua pertraxit prædicatione.
Svenotto in gratiam cum Christo reversus, fraude Norvegum à conjugio sevocat Suetico, ut potitus ipso, Danicum recuperet.
Ita Olaus delusus, sponsam repudiat, & spaciosam suo parat infortunio viam.
997. Circa DCCCCXCVII. Suenotto repudiatam expetit Sueci matrem, & cum ipsa sceptrum Daniæ obtinet, privigni beneficio.
Norvegus dolum dolo compensaturus, promissam sibi filiam Suenonis, & alteri nuptam, à marito in Norvegiam seduxit.
Tangbrandus presbyter, Islandorum conversioni gnaviter incumbit.
998. DCCCCXCVIII. Ferogienses Christo nomina dederunt universi.
Circa eundem Olaus, Sueciæ Rex Christianissimus, Estridem Boleslai filiam Ducis Polonici, uxorem duxit.
999. Circa DCCCCXCIX. Suecus & Danus sacrum pangunt fœdus, de fidei propagatione Christianæ, extra intraque Scandiam maturanda.
Circa eundem, Vestrogothia Sueciæ, Christianis deputatur inhabitanda, & Scara metropolis evadit.
Gronlandi ferme omnes, cultu Idolorum proculcato & extirpato, se Christo manciparunt.
1000. M. Norvegus à Sueco & Dano, veteres ulciscens injurias, R. N. 56. conflictu victus navali, profugit in Syriam, ubi monachus evadit, & regnum victores diviserunt.
57. 58. Quando S. Olaus in Normanniam profectus, Rotomagi sacris initiatur Christianis, Gilbertus antea dictus.
Omnis quoque Islandia Christum profitetur.
Gothiæ regnum Olaus in provinciam redigit, perpetim Sueciæ subjiciendam.
1001. MI. Scondii Anglos sibi reddiderunt vestigiales.
1002. Anno MII. Illud excussurus jugum rex Edelredus, ingentem Scondiorum edidit fraudulenter stragem.
1003. MIII. Propterea Danus, auxilio Sueci privigni, Anglum bello impetit, per sequens continuato decennium, cui S. Olaus interfuit.
1006. MVI. Monomachiæ usus, in rebus controversis, apud Islandos abrogatur.
1010. MX. Juthia in binas solum Episcopas dividitur, cessante Arhusiensi.
Circa eundem, Gerbrandus, Sielandis & Scanis Asmundus Suecis, ac Sivardus Norvegis, Christum annunciant.
1011. MXI. Ericus Prorex Norvegiæ, in Angliam Suenottoni adducit exercitum.
Quo absente, S. Olaus frustra conatus est regnum occupare Noricum.
1012. MXII. S. Olaus mortem vindicaturus paternam, accolas populatur Meleri Suecicos; Byrcam & Sigtoniam devastat.

Torrens Stockholmiæ australis, primum cœpit exordium.

Circa eundem Gerbrandus primus Roschildensis Antistes Ecclesiæ, modò fundatæ.

MXII. Totâ propemodum Angliâ Suenotto pōitur.

1013.

Ex Scandia illic S. Olaus reversus, ad Edelredi se contulit militiam.

Cathedram Unvannus Bremensem ascendit, morte vacuam Libentii.

MXIV. Suenotto prodigiosis in Anglia fati occumbit.

1014.

Canutus, Suenottonis filius, sceptrum Angliæ & Daniæ capescit. R. D. 83.

Ericus Jerl, Prorex Norvegiæ, in Anglicana moriens militia, R. N. 59: filio linquit provinciam Haquino.

MXV. Canutus insignem ex Suecia Daniaque nactus exercitum,

1015.

Anglos feliciter impugnat rebelles.

Episcopatus hoc tempore in Vestrogothia Scarenfis instituitur, & Turgothus Antistes in eo primus, uxorem & liberos Regis sacro abluit flumine.

Per hoc tempus Ostrogothia Scarenfi subditur Episcopo.

Esico IV. Episcopus Slesvicensis.

Circa MXVI. Jaroslavus Novogardiæ princeps, fit gener Olai regis Suecici.

1016.

Militiâ S. Olaus Anglicana perfunctus, in Norvegiam convertit arma, quam occupavit. R. N. 61.

Circa MXVII. B. Olaus Suecum regno inhiantem Norico, ductâ in matrimonium filiâ illius, mitigavit.

1017.

Itâ liberatus hostibus, indefessam dat operam Christiano dogmati propagando, ipsemet etiam agens Apostolum.

Canutus rex Daniæ, acceptâ in uxorem vidua Edalredi, pacat Anglos; sed privignos ablegat in Sueciam perdendos.

Othincarus junior, Philosophiæ vacat in Anglia studiis, â rege illuc vocatus cognato.

MXIX. Canutus ille magnus Daniæ, Angliæque monarcha, Scandiam invisit, Norvegiam S. Olao permittens, quod esset affinis.

1019.

Circa MXX. Canutus ex Anglia in Daniam ablegavit Regnerum, Ottoniensis; in Norvegiam, Grimchilum Nidrosiensis; Rodolphum Aslogensis, Episcopos Ecclesiarum.

1020.

Sed in Suetiam B. Sigfridus cum Vinemanno, Unamanno & Sunamanno, expeditus, Wexionensem in Gothia orditur australi Ecclesiam, Gelbogensè in Verendia cœnobium â Cluniacensibus inchoatur.

Denarius S. Petro â Suecis & Gothis promittitur quotannis solvendus, Romamque mittendus.

Munchatorpense in Vesmannia Cluniacensium floret asceterium hoc tempore.

MXXI. Bremensis consentit Antistes Anglorum in Scandia prædicationi, quod magis forent idonei quam Saxones, ob Scandicæ linguæ cum Anglicana convenientiam.

1021.

Circa MXXII. Vinamannus, Unamannus & Sunamannus, de Cluniacensium ordine monachi, & collegæ S. Sigfridi, â paganis Verendia martyrio coronantur.

1022.

Circa eundem Othincarus junior, III. evadit Antistes Ripensis. Gronlandi & Feroiensis Dominum agnoscunt regem Norvegiæ.

MXXIII. Richardus Normanniæ Dux, Regum subidio Scandicorum, Carnotensem compefcit principem.

1023.

1024. Fundamenta jecit S. Olaus basilicæ Nidrosiensis.
 R. S. 68. Circa MXXIV. Christianissimus Sueciæ rex Olaus, de mundo
 sublatuſ, ſucceſſorem in throno filium obtinuit Anundum Jacobum.
 Norvegus à Dano impugnatus, Regis ope Suetici & quodam
 ſtratagemate, hoſtem profligavit.
1025. MXXV. Norvegi largitionibus ſeducti Danicis, pulſo indè S. Olo,
 R. N. 62. Canutum ſuſcipiunt Regem, qui ſuum ibi vicarium conſtituit Haqui-
 63. num Jerl.
 S. David hoc tempore ex Anglia pro Chriſto in Sueciam pere-
 grinatus, Verendenſibus primo Evangelium prædicat, & poſteá Vesman-
 nis, hicque orditur cœnobium Munchatorpenſe.
1026. Circa MXXVI. Valfridum quoque Anglum, quod ſimulacrum
 frangeret Thoronis, gentiles Sueciæ occiderunt.
 Marina Canuti in Dania & Anglia Regis filia, Udoni nubet re-
 gulo Obotritorum.
 Henricus rex Gallia, Annam Jaroslai Georgii Ruſſorum prin-
 cipis filiam, & neptem Olai Regis Sueciæ ſibi matrimonio jungit hoc tempore.
 Quando & Andreas rex Ungariæ in Ruſſia exulit, ſecundam
 Jaroslavi filiam ſibi delegiſſe uxorem dicitur.
 S. Olaus uxore & liberis in Suecia relictis, hinc ad Jaroslavum
 ſe contulit Ruſſiæ principem.
 Haquinus Norvegiæ Prorex, ex Anglia cum nova velificans
 nupta, tempeſtate, undiſque obruitur.
1027. Anno MXXVII. S. Olaus ad gubernaculum revocatus Norvegicum,
 ſe accingit reverſioni.
1028. MXXVIII. S. Olaus in Norvegiam cum modico reſreſſus exerci-
 tu, à Dani cæditur ſectatoribus, XXIX Auguſti.
 Haraldus S. Olai frater, in Græciam ſeceſſit, ubi non paucis mi-
 litans annis, inſignem fortitudinis laudem, & divitias acquiſivit ingentes.
 Cæterum Sueno Canuti filius, orbo potitus throno, magnopere
 R. N. 64. Norvegos cruciavit.
 Circa eundem Torchillus Nidrosienſis IV. Epicoſus.
1029. MXXIX. Unvannum Bremæ mors abſtulit, & Libentius II. inſu-
 lam nanciſcitur.
 Quando etiam Poppo, ille thaumaturgus, ibidem mundo vale-
 dixit, & cathedræ prius Sleviceniſi.
1030. Circa MXXX. Gotſcalcus poſt obitum Turgoti, Scarenſibus
 aſſignatur II. Antiftes.
1031. Anno MXXXI. Scandia Præſules Bremam vocati, Archiepiſco-
 po ſubjectionis præſtant juramentum.
 Circa eundem Auocoſeu Achatius, II. Epicoſus Roſchildenſis.
 Canutus Dania & Angliæ Rex, votivam ſuſcipit peregrinatio-
 nem in Latium.
 In reditu filiam deſpondet Conradi filio Imperatoris.
1032. MXXXII. Inſula donatur Bremenſi Hermannus.
 Circa eundem B. Halvardus S. Olai conſobrinus, apud Norvegos
 inſigni floret ſanctimoniâ.
 Quâ ibidem conſpicuus quoque vixit quidam B. Enevaldus.
 In Suecia Ericus profelytus, Chriſti profudit cauſâ ſanguinem.
1033. Circa MXXXIII. Tryggo filius Olai Tryggotii dominium aſ-
 ſectans Norvegiæ trucidatur.
 Scondii Regnum in Sicilia præpotens auſpicantur.

- MXXXIV. Scondiorum & Nordalbingorum Archiepiscopus evadit Alebrandus. 1034.
 Norvegi Danicum pertæsi dominium, per legatos sceptrum exuli deferunt Magno S. Olai filio. 1035.
 MXXXV. Magnus Suecis & Ruffis stipatus, Suenonem regno R. N. 65. exuit Norico.
 Canutus rex Angliæ & Daniæ, filiam elocat Cæsaris filio.
 Canutus inter filios regna dividens, Angliam Haraldo, & Dani- R. D. 84. am Canuto assignat.
 MXXXVI. Canutus debito naturæ persoluto, Vintoniæ sepelitur. 1036.
 Verum Sueno filius, profugus ex Norvegia rex, in Dania mortem obivit.
 MXXXVII. Canutus, Daniæ rex, Magno Norvegiam frustra co- 1037.
 natur subducere.
 MXXXVIII. Magnus foris hostibus liberatus, necem domi vin- 1038.
 dicat paternam.
 Circa eundem, Rodolphus, V. Slesvicensium Antistes.
 Circa MXXXIX. Collega Ripæ Othincaro Christianus deputatur. 1039.
 MXL. Canutus, Daniæ rex, sceptrum Angliæ capescit. 1040.
 Magnus, parentis inchoaturus B. Olai apotheosin, ossa ipsius
 loculo includit argenteo, circa hoc tempus.
 B. Eschillus in Sueciam hoc prope tempus ex Anglia vocatus, Su-
 dermannis deputatur, temporis progressu, Antistes.
 Raguarus, V. Nidrosiensium Episcopus, circa hoc tempus.
 MXLII. Canutus Daniæ Angliæque rex in fata concessit, & 1042.
 Norvegius ex pacto Danicum suscepit gubernaculum. R. D. 85.
 MXLIII. Cathedram adeptus Bremensem Adalbertus, insignem 1043.
 dedit operam XXX. quibus sedit annis, Ecclesiæ promovendæ Scon-
 dianæ. Nam illo procurante, Sconis, Hallandis, Blekinganis & Borenhol-
 mensibus, Eginio: Helsingis, Medelpadiis, Jemptis, Angermannis, Schifinnis
 & Bothnensibus B. Stephanus; ac Hiltinus Uplandiis, Evangelium præ-
 dicarunt circa hoc tempus.
 Circa eundem, Christianus, successor Othincari, IV. Episcopus Ripensis.
 Circa MXLIV. Magnus Daniæ & Norvegiæ monarcha, foro- 1044.
 rem Ordolpho Vandalorum principi desponsavit Ulfhildem.
 Circa eundem, S. Vilhelmus, III. Roschildensis Præsul.
 MXLV. Magnus, XV. Vandalorum millia, quod Julinensibus 1045.
 opitularentur, cecidit.
 Haraldus Magni patruus, Asiahâ perfunctus militiâ, inque Ruffi-
 am progressus, tertiam Jaroslavi ducit filiam, & Olai neptem regis Suecici.
 Circa eundem, Jareldus, V. præsul Ripensis.
 MXLVI. Magnus non modicam Norvegiæ portionem Haral- 1047.
 do concessit patruo.
 MXLVIII. Sueno Ulphonius, Daniam subdere conatus, indè 1048.
 armis Magni expellitur.
 Magnus in agone mortis constitutus, Daniam tamen Suenoni, R. D 86.
 & Norvegiam Haraldo, quod sine liberis moreretur, delegavit. R. N. 66.
 Sueno diadema consecutus Danicum, in Suecia procatur, &
 conjugem obtinet Gudam regis Anundi filiam, hoc tempore.
 MXLIX. Sueno Gudam, velut propinquo nimium sanguine jun- 1049.
 ctam, cogitur repudiare.
 ML. Norvegius Daniæ inhians, Jutiam devastat, & quantocius 1050.
 remeat, Dano insequente.

- In plebiscito Islandorum, politico jus præfertur Ecclesiasticum.
Hoc tempore B. Sigfridus terram cælo permutavit, XV. Februarii.
Nicolaus, II. Vexionensis Antistes.
Circa eundem, Valdemarus, VI. Ripensium Episcopus.
1051. MLI. Celeberrimum Sueciæ Regem Anundum Iacobum mors abripuit.
R. S. 69. Amundus, cognomento Annosus, Jacobi patruus, vel frater nothus,
Rex à Sueonibus salutatur.
Circa eundem, Omundus, III. Episcopus Scarensis, & primus Sue-
ciæ Archipræsul.
1052. Circa MLII. Veniens in Sueciam B. Adalvardus, & Omundo pro-
curante, repulsam patiens, Bremam regreditur.
Circa hoc prope tempus opulentissimum antiquissimumque Sueciæ
emporium, passa est excidium.
1053. Circa MLIII. Amundus regionem impugnans Amazonum, filium
cum toto amittit exercitu.
1045. Circa MLIV. Sueones à Deo ob repulsam sat multati Adalvar-
dum, ipsius flagitant reditum.
Islandi & Gronlandi ab Adalberto flagitant prædicatores.
1055. Circa MLV. S. Adalvardus in Sueciam proindè remissus, IV.
evadit Antistes Scarensis; Sed comes Stephanus Helsingiæ Apostolus; Is-
landis Johannes; Gronlandis Albertus, & Orcadensibus Turoolphus, or-
dinantur Episcopi.
Infulas Pontifex Romanus Orcadenses, Ecclesiæ modo subdidit Bremensi.
Husbycense in Vestrogothia conditur Benedictinis monasterium
hoc tempore.
S. Bothuidus in Anglia negotians hoc tempore, Christo nomen
dederat, domumque reversus, non paucos Sudermannorum converterat.
1056. MLVI. Islandi postulant Romæ indigenam Episcopum.
Gude Regina Daniæ cœnobium condidit in Vestrogothia Gudhe-
mense, hoc circa mundi tempus.
1057. MLVII. Islevus, natione Islandus, Bremæ consecratur Episcopus.
1058. MLVIII. Scalholtensis in Islandia fundatur Episcopatus.
Haraldum Norvegiæ Tyrannum Præsul Bremensis, ceu crudelem
schismaticum, & artibus deditum magicis accusans, contemnitur.
1059. MLIX. Haraldus civitatem in Norvegia condidit Aslogensem
hoc tempore.
1060. MLX. Vandali Jutiam populantur.
Circa eundem, Amundus Sueciæ rex, mortis succubuit imperio.
R. S. 70. Stenchillus cognatus, merito thronum Sueciæ mox conscendit.
Eschilstunense in Sudermannia Cluniacenses hoc tempore inha-
bitant cœnobium.
Gude regina veneno per Suenonis concubinam propinato, mori-
tur hoc tempore.
Ketillus, VI. Episcopus Nidrosiensis, ut reor.
Asgauterus, I. Antistes Aslogensis.
1061. Circa MLXI. Haraldus, Orcadenses & Islandos, consuetum Nor-
vegiæ jugum detrectantes, ferro perdomuit.
1062. Circa MLXII. S. Adalvardus Gothiæ Antistes in Norvegiam
accitus, stupendum edidit miraculum.
Sigvardus, VI. Episcopus Slesvicensis.
1063. Circa MLXIII. Norvegus ab Alexandro II. Romano Pontifice
frustra vitæ admonetur emendandæ, & obedientiæ Præfuli Bremensi præstandæ.
Idem

Idem cum Dano conflictum habens navalem, victor evadit, circa eundem.

Upsalensium unus flaminum cœlitus occæcatus, & agnito errore, divinitus corpore menteque illuminatus, Christum Suecis ferventer prædicavit hoc tempore.

Circa MLXIV. Expeditus Bremâ junior Adalvardus, primus & ultimus evadit Antistes Sigtunensis in Sueonia. 1064.

Circa eundem verum, Scaræ moriens Vestrogothicæ B. Adalvardus senior, Acelinum consequitur successorem, & V. ibi Episcopum. Sigtoniæ domicilium Benedictini obtinent hoc tempore.

Circa eundem, Magnus à parente missus Rege Danorum Suenone Romam, ut diadema ibi susciperet, in via prius demoritur.

Circa MLXV. Haraldus Norvegiæ, & Sueno Daniæ, Reges gloriosi, bellis fatigati diuturnis, perpetuæ subscribunt concordiæ. 1065.

Sueno gratiam Deo pacis auctori relaturus, Arhusiensem instaurat Cathedralam; & Viborgensem, Borglamensem, Lundensem & Dalbygensem, novas condidit.

Circa eundem, Rodolphus, VII. præful Slesvicensis.

Oddo, VII. Ripensis.

Christianus, II. Arhusiensis.

Egino, I. Lundensis.

Henricus, primus & postremus Dalbygenensis.

Heribertus, I. Viborgensis.

Magnus, I. Borglamensis.

Scondiæ Reges tacitam machinantur ab Ecclesia Bremensi defectionem, proprios desiderando Archiepiscopos hoc tempore.

MLXVI. Norvegus in Anglia belligerans, gladio hostis occumbit. 1066.

Normannus, Scondicus potius quam Gallicus, victor, Angliæ per se & posteros hinc multis seculis dominatur.

Circa eundem, Eschillus, II. in Dania præful Viborgensis.

Albertus, II. Borglamensis.

Circa MLXVII. Adalvardus Sigtoniam deserens, Scaræ fit VI. Antistes. 1067.

Norvegi funus in patriam relatum, conditur Nidrosiæ.

Olaus & Magnus filii, Norvegico admovent dexteras gubernaculo. R. N. 67.

Clarissimus Sueciæ rex Stenchillus, vitam morte commutavit. 68.

Ericus, natus, vel cognatus, sceptro potitus, ita æmulum aggredditur, ut cum ipso, multisque hominum millibus occumberet. R. S. 71.

Ethnici victoriam, non tamen incruentam, adepti, per hujus reliquum seculi curriculum, Christianos Sueciæ graviter tribularunt.

Interim Amundus rex electus, quod nollet idolis sacrificare, throno privatur. R. S. 72.

Halstanus, Stenchilli filius subrogatus, eandem ob causam exauguratur. R. S. 73.

Amundus, iterum rex salutatus, & tamen idola non veneratus, regno exturbatur.

Tandem Haquinus, Rode appellatus, sceptro fuit decoratus. R. S. 74.

Tempore persecutionis, nullo in Suecia Episcopo existente, præful Sconorum Egino, Gothos, & Gniphius Uplandorum satrapa, Suecos, in fide confortarunt.

Nam Adalvardus Bremam circa eundem fuit revocatus, & multatus, quod Scarensem sibi vendicasset infulam.

MLXVIII. Danus generum adeptus Norvegum, regnum cessat ipse ambire. 1068.

1069. Circa eundem, Sueno, III. Antistes Wiborgenfis.
MLXIX. Suum Sueno jus in Angliam, bello prosequitur.
Cum Henrico Imperatore fœdus pangit in Saxones, quoque inimicos.
1070. MLXX. Olus monarchiam nanciscitur Norvegiæ, Germano vivis excedente.
1072. MLXXII. Mors Adalbertum Nordalbingiæ & Scondiæ Metropolitanam abstulit, cui submissus fuit Liemarus.
Nec eadem pepercit Eginoni Scanorum Præfuli, licet vitæ sancti-
moniam conspicuo.
Sicut neque Eilberto Antistiti Ottoniensium.
Circa eundem, Richvaldus, II. Episcopus in Sconia Lundensis.
Gunnerus, VIII. Slesvicensis.
Tadico, VII. Scarenfis.
S. Eschillus, I. Sudermanniæ seu Forfensis hoc fit tempore Antistes.
Isto ævi spacio labentis, B. Sebaldus Norimbergæ signis inclarescit prodigiosè.
1073. MLXXIII. Danus conjunctis cum Imperatore armis, Saxones impugnat.
1074. MLXXIV. Inclytus Danorum rex Sueno de vita migravit.
Religiosissimus quoque Roschildensium Antistes S. Vilhelmus.
1075. Circa MLXXV. Sueno Roschildensem occupat Cathedram, IV. in ordine Antistes.
1076. Circa MLXXVI. Emporium in Norvegia conditur Bergense.
S. Bothvidus à famulo trucidatus Slavo, XXVIII. Julii, miraculis coruscat, in Ecclesia Slem sepultus, & inde post translatus.
1077. MLXXVII. Haraldus Suenonis primogenitus, Daniæ consequitur dominium.
R. D. 87.
1078. Circa eundem, Magnus. I. Bergensium in Norvegia Episcopus.
Circa MLXXVIII. Danus abrogat usum in judiciis ferri candentis.
1079. Circa MLXXIX. Rerum in Suecia potiens Ingo, Halstani frater, omnem fertur Upsaliæ idololatriam, radicitus extirpassè. Propterea regno exutus, profugit in Sconiam, ubi hostium insidiis perimitur.
R. S. 75.
- R. S. 76. Circa eundem, Sueno idololatra rex proclamatus, Stregnesiæ idolomaniam instauravit.
Tolpherus, II. Aflogensium præful in Norvegia.
1080. Circa MLXXX. S. Eschillus verbis & signis impietatis arguens Stregnesiæ idololatrias, ab iis necatur XI. Junii.
R. D. 88.
- Canutus, alter Suenonis filius, integerrimus princeps, regnum Daniæ nactus, Ecclesiam S. Albano exstruit Ottoniæ.
Norvegus, Bergæ templi fundamenta jecit Cathedralis hoc tempore.
Circa eundem. Sigvardus, VII. Nidrosiensium Antistes.
1081. MLXXXI. Gyfferus, III. Scalholtensis Episcopus, Moguntia, non Bremæ inauguratur.
1082. MLXXXII. Basilicæ structura Roschildensis, ad fastigium perducitur.
1083. Anno MLXXXIII. Canutus rex, augustiorem Lundia molitur Ecclesiam, quam avus & pater.
R. S. 77.
- Circa eundem, Philippus Halstano genitus, Suecis Gothisque summa cum laude dominatur.

- Circa MLXXXV. Danus novem fundat Lundiaë Canonica Sa- 1085.
cerdotia, & Præfules in Senatum regni adoptat.
Sigvardus, III. Episcopus Wexionensis hoc ævo.
- MLXXXVI. Canutus Rex Flandrici Comitis auxilio foci An- 1086.
gliam subjugaturus, cognitis insidiis domesticis, expeditione supersedit,
& captum tradit fratrem Olauum Flandro custodiendum.
Albertus Slesvicensium IX. Antistes.
Henricus, VIII. Ripensis
Henricus, III. Borglomensis.
- MLXXXVII. Juti decimarum solutioni reluctantes, Canutum 1887.
regem, Ottoniaë crudeliter, quod eas imperaret, II. Julii peremerunt.
In Flandriam Regina cum filio profugit Carolo; sed filia nup-
serunt Folchungis, Sueonum nobilissimis.
Olaus libertati restitutus & patriæ, Danicum obtinuit gubernaculum. R. D. 89.
Frater porrò Ericus in Suecia delitescens, novo dat operam conjugio.
Afferus, V. Roschildensis Antistes.
- Circa MLXXXV. II. Scarenfis in Westrogothia VIII. præful 1088.
Asmundus sedit.
- MLXXXIX. Olaus Norvegiæ rex capulo sceptrum commutavit, 1089.
quod Magnus acceptat filius. R. N. 70.
- Circa eundem, Ingo autem Philippi filius Sueonibus imperat, qui R. S. 78.
Christinam ex B. Ragnilde susceptam Jaroslavo Principi elocavit Ula-
dimiriensium.
- Ragnildis Telgæ humata non paucis fulsit miraculis, & Ingo al-
teram duxit conjugem Helenam, Ragvaldi & Margaretæ parentem.
- MXC. Vidua S. Canuti regis, Rogerio nupsit Apuliaë & Cala- 1090.
briaë Duci, cui filium genuit Vilhelmum.
- Circa MXCI. Bernhardus, III. præful Aslogensis. 1091.
MXCII. Norvegus utramque fuit populatus Hallandiam. 1092.
Circa MXCIV. Otherus, II. Episcopus in Norvegia Bergensis. 1094.
MXCV. Norvegus Orcadenses & Sudorenses armis domitos, 1095.
tradit filio regendos.
- Quando Scotus marte compulsus, occiduas regni sui insulas
Norvegiæ subdidit.
- Olaus Daniaë Rex morte sublatus, thronum linquit fratri Erico, R. D. 90.
â Sueonibus redeunti.
- MXCVI. Ottoniaë funus S. Canuti regis, augustiori conditur 1096.
tumulo.
- Johannes, IV. Wexionensis Episcopus fit, quo mortuo, diœce-
fis subditur Scarenfi, & postea Lincopenfi, circa hoc tempus.
- MXCVII. Danus Julinenses crudeliter admodum perdomuit. 1097.
Tyrannide & libidine offensus Regis Danici, Præful Bremensis,
execrationem interminatur.
- Islandi consentiunt pensioni decimarum.
- Circa MXCVIII. Ericus rex ad Romanum provocans tribunal, 1098.
& ibi comparens, se excusat, & adversarium incusat, impetratque pro-
missum, Daniaë â jugo Bremensi liberandæ.
- Norvegus Vermelandiam Sueco ereptam suo firmat præsidio,
circa hoc tempus.
- Arildus, VI. Roschildensis Antistes.
- MXCIX. Magnus & Ingo reconciliantur, Dano arbitro, ita quod 1099.
Suecus Vermelandiâ recuperata, filiam Norvego esset elocaturus.

1100. Afferus, III. præful in Sconia Lundensis.
 MC. Irlandos bello victor infestat Norvegus.
 Christina Ingonis filia, Jaroslavo nupta principi Russorum, In-
 geburgem, Malfredem, & tertiam illi genuit hæcenus filias, circa hoc
 tempus.
 Danus Ottoniæ apotheosin fratris celebrat S. Canuti.
 Hubaldus, III. Ottoniensium Episcopus, circa eundem.
 Sivardus, III. Nidrosiensis.
 Gudmundus, I. Farogensis.
1101. MCI. Liemarum, ex Bremensibus Archipræfulibus Scandiorum
 postremus, demoritur.
- R. N. 71. Magnus rex Norvegiæ, infidiis occumbit Irlandorum, & Oste-
 & 72. no Sivardoque filiis sceptrum regni commendat.
 Severinus fuit hoc tempore Antistes I Upsalensis,
 Richardus, I. Lincopensis.
 Stenfinderus, IX. Scarensis.
1102. Circa MCII. Vilchildus, III. Arhusiæ in Dania Episcopus.
 1104. MCIV. Danus crimina expiaturus, Hierosolymam peregrinatur.
 Botildis regina comes itineris, vitæ ibi totius terminans pere-
 grinationem, in valle tumulatur Josaphatica.
 Circa eundem, Aslacus, IV. Antistes in Norvegia Aslogensis.
1105. MCV. Ericus Danorum Rex à sancto rediens sepulchro, vitâ
 in Cypro defungitur.
1106. MCVI. Nascitur Suentoslava, aliquot in Sconia Regum suc-
 cessivè conjux.
 Paschalis II. Daniam & Norvegiam à Bremensium liberans Præ-
 fulum obedientiâ, Afferum ipsis Lundia constituit Archiepiscopum.
 Holensis apud Irlandos fundatur Episcopatus.
 Jonas I. ibi ordinatur Antistes.
1107. MCVII. Nicolaus, Erici frater, minus æquè sceptrum sibi ven-
 dicat Danicum.
1112. Circa MCXII. Rodolvardus X. Scarensis in Vestrogothia Epi-
 scopus.
1114. MCXIV. Danus Ottoniæ cœnobium construxit Benedictinis.
 1115. Circa MCXV. Gerhardus V. Aslogensis in Norvegia præful.
 Circa eundem, Sivardus Norvegiæ rex, cum LX. navium clas-
 se triennem suscipit peregrinationem.
1116. Circa MCXVI. Frater Sivardi Ostenus, Jemptiam Norvegis
 acquisivit.
 Insigne Benedictinis; idem Bergæ condidit monasterium, hoc
 tempore.
1117. MCXVII. Pontifex Dano gratulatur, ob fundationem cœnobii
 Ottoniensis.
1118. Circa MCXVIII. Sivardus Norvegus in Europa passim, &
 Asia triumphis ornatus, Hierosolymæ crucis frusto Dominicæ donatur.
 Torlacus, IV. Episcopus Scalholtenensis.
1119. Circa MCXIX. Sivardus peregre reversus domum, non pa-
 rum negotii facessit Osteno fratri.
 Almus, Ungariæ rex, fit gener Jaroslavi Russi, & progener
 Ingonis Sueonum regis, circa hoc tempus.
1120. MCXX. Cælibatus Scandiæ Clero, ex decreto Concilii Rhemen-
 sis frustra inculcatur.

- Nicolaus, II. præful Upsalensis circa hoc tempus.
 Circa MCXXI. Sivardus, Osteno fratre vitam claudente, monarcha evadit Norvegiæ. 1121.
- S. Jonas Holensium Episcopus, beatam Creatori animam reddidit.
 Circa eundem, Adalbriftus, IX. præful Nidrosiensis.
 MCXXII. Ketillus II. Holensium apud Islandos Antistes. 1122.
 Cadit in bello Jaroslavus, & Christina patriam repetit cum filiabus binis, quarum una Malfredis, inde nupsit Sivardo Norvegiæ Regi.
 Circa MCXXIII. Haraldus, portato citra nocumentum ferro candente, fratrem se probat esse Regis Norvegici. 1123.
 Consummata Lundensis modò basilica, per Asserum inauguratur.
 Martinus, II. Farogiæ Antistes.
 Circa MCXXIV. Christina Jaroslavi vidua, cum Erico Jedvardi, Sueonum illustrissimo, secundas adit nuptias. 1124.
 MCXXV. Ricolphus, XI. præful Scarenfis. 1125.
 Circa MCXXVI. Colerus, VI. Episcopus Aslogensis. 1126.
 Anno MCXXVII. Carolus S. Canuti Regis filius, in Flandria nefario ausu læditur. 1127.
 Arnolphus, Folchonis Suecici filius principis, avunculo in Flandria subrogatur.
 In Norvegia Sivardus naturali sublatus morte, Magno sceptrum R. N. 73. filio transmittit, circa hoc tempus.
 MCXXVII. Magnus Nicolai regis Danici filius, cum Suento-flava Poloni filia, matrimonium solenniter contrahit. 1128.
 Ingo Sueonum rex, Wretense in Ostrogothia cœpit moliri cœnobium hoc tempore.
 Circa MCXXIX. Ferali poculento rex Ingo clarissimus, interiit. Ostrogothi, necis suspecti, Suercherum sibi dominum elegerunt. 1129.
 Sed Vestrogothi, Sueonesque, Ragvaldum Ingone natum, corona donarunt. R. S. 79
 Circa eundem, Petrus, VII. Roschildensis Episcopus.
 Ingeburgis, Jaroslavi & Christinæ filia, fit conjux S. Canuti Ducis, & mater deinceps Valdemari I. Regis Daniæ Christinæque, Magno Norvegiæ regi nuptæ, cui genuit Sophiam, Carolo Regi Sueciæ copulatam, Norvegiæ regi nuptæ, cui genuit Sophiam, Carolo Regi Sueciæ copulatam.
 Circa MCXXX. Margareta, Danorum Regina, fatis concessit, & rex Nicolaus, sponsâ privatus Alvildâ, per Gothiæ regem, indignatur. 1130.
 Circa eundem, Magnus Norvegiæ rex cum patruo Haraldo accipite belligerat fortuna de imperio. R. N. 74
 Sueno, III. Antistes Upsalensis, circa hoc tempus.
 MCXXXI. S. Canutus, Rex Obotritorum, & Dux Slevicenfium, â Magno patruale per summum scelus trucidatur, VII. Januarii. 1131.
 Magnus ideò proscriptus, in Vestrogothia captat refugium, cujus & rex designatur.
 Circa eundem, Haraldus Norvegiæ Rex, capto Magno regni æmulo, oculos eruit in cœnobiumque trudit.
 Fundatur Ecclesia hoc tempore Stregnensis, & reliquiæ S. Eschilli ad ipsam Eschilstunio transferuntur, VI. Octobris die.
 Circa eundem, Gerderus, II. Sudermanniæ, & Stregnensis I. Antistes, cum annis XL. Cathedra vacasset.
 Circa MCXXXII. Ragvaldus Sueciæ rex, Vestrogothiam armis recuperaturus, ab incolis prosternitur rebellibus. 1132.
 Magnus victor etiam â Sueonibus Rex salutatur, quod Ingonis foret nepos, circa eundem. R. S. 80

- Ordo Præmonstratensium in Scandia suscipitur.
 Circa eundem Simon X. Præful Nidrosiensis.
1133. Circa MCXXXIII. Haraldus rex Norvegiæ, infidiis oppressus nocturnis, confoditur.
- R. N. 75. In throno succedere paternò, Sivardus, Ingo & Ostenus, fororiorum habentes Birgerum, Sueciæ Ducem.
 76. & 77. Petrus, VII. Præful Aslogensis, circa hoc tempus.
1134. Circa MCXXXIV. Magnus Cæcus, quondam Norvegiæ Dominus, cœnobio egressus sceptrum captat.
 Circa eundem, Magnus, Sueciæ moderator, famosos & ponderosos Thoronis abstulit malleos.
 Amelia vel Amelin regis vidua forte Ragvaldi, à Nicloto rege Obotritorum ducitur.
 Magnus, V. Antistes Scaltholtensis.
 MCXXXV. Danos ob eadem Canuti ducis rebellantes, Nicolaus Daniae, & Magnus Sueciæ, Reges, aggressi, occubuerunt, cum plurimis sectatorum.
 Boleslaus Crivoustus, Poloniae Rex, generi necem Magni vindicaturus, Daniam populatur.
 Tordo, IX. Ripensis Episcopus.
 Elocus, IV. Arhusiensis.
 Henricus, XII. Scarenensis, circa eundem.
1136. MCXXXVI. Ericus S. Canuti frater, thronum Daniae occupat, & de fratre Haraldo; Roschildensi Episcopo; Rugianis & Norvegis triumphat.
 Eschillus, VIII. Præful Roschildensis.
 Notellus, IX. Episcopus Ripensis.
1137. Circa MCXXXVII. Rodius, III. Farogiensium Antistes.
 Sigvardus, III. Bergensis
1138. Circa MCXXXVIII. Svercherus dominium simul acquisivit R. S. 81. Suecorum.
 Afferus Daniae & Norvegiæ Archipræful obiit, & Eschillus infulam nanciscitur, circa hoc tempus.
 Afferus, X. Præful Ripensis.
 Hermannus, IV. Ottoniensis.
1139. Circa MCXXXIX. Ericus Daniae Tyrannus occiditur, & non melior succedit Ericus alter.
 Richo, IX. Episcopus Roschildensis.
 Ivarus, XI. Nidrosiensis.
1140. Circa MCXL. Helena, prænobilis Vestrogothiæ heroina, insons jugulatur XXX. Julii.
 Circa eundem, Herevadense in Dania, & Alvastrense in Ostrogothiæ, consurgunt monasteria.
 Gislo, II. Antistes Lincopensis.
 Ricolphus, V. Ottoniensis.
 Sueno, V. Arhusiensis.
 Ormerus, IV. Feroiensis.
1141. Circa MCXLI. Regina Sueciæ, Alvilda, mundo, & marito valedixit, qui Suentoslavam Magni regis viduam postea duxit.
 Magnus Cæcus ope Danorum impugnans Norvegiam, occiditur circa hoc tempus.
 B. Claudius, Arhusiæ miraculis coruscat.
 Ecclesia Sueonum adhuc Bremensi auscultans Antistiti, Legatum ibi habet Sivardum, IV. Upsaliæ Præfulem.

- Circa MCXLII. Rex Noricorum Ingo, fratrem sibi fruentem infidias, trucidavit Sivardum. 1142.
- Elias, XI. Ripensis Episcopus, circa eundem. 1143.
- Circa MCXLIII. Hermannus X. Præful Roschildensis. 1144.
- MCXLIV. Ericus Daniæ Rex, monasticen profitetur Ottoniæ. 1144.
- Sueno diadema nactus Danicum, Canutum persequitur bello æmulum, circa eundem. R. D. 94.
- Ripense, Augustinianorum, & Novevallense Benedictinorum, fabricantur cœnobia, circa eundem.
- Hermannus, Slesvicensium XI. Episcopus.
- Circa MCXLV. Oftenus fratrum vindicando interitum, cæsus, signis enituit. 1145.
- Haquinus Sivardo genitus, patris occasum pergit ulcisci, patrum oppugnans Ingonem, circa hoc tempus. R. N. 78.
- Eschillus, II. Daniæ Archipræful, Ecclesiam ornavit Lundensem non paucis beneficiis hoc tempore.
- Circa MCXLVI. Haquinum Ingo, ex Norvegia in Sueciam fugavit. 1146.
- Circa eundem Reidarus, XII. Antistes Nidrosiensis.
- MCXLVII. Ericus olim rex Daniæ, in cucullo moritur. 1147.
- Biorno, III. Episcopus Hølenensis.
- Circa MCXLVIII. Carolus, Suercheri filius, ad confortium regni Suecici permittitur. 1148.
- Guilhelmus, VIII. Præful Aslogensis, circa eundem.
- MCXLIX. Suercherus rex Suecorum, ac Eschillus Danorum Archiepiscopus, Cistercienses flagitant monachos à S. Bernhardo. 1149.
- Quod Danus suum injuriâ affecisset Archipræfulem, Boreholmiâ ipsum, & successores donavit, hoc tempore.
- Petrus ille Duvinus, Uratislaviæ finivit vitæ curriculum.
- Petrus hoc tempore Arosiensium I. Antistes fuit.
- Circa MCL. Sueones abrupto cum Gothis vinculo, Suercherum deferunt, & sceptrum Erico, Ingonis genero porrigunt. 1150.
- Alvastrense in Gothia, Herevadense ac Efrumense in Dania, libenter novos suscipiunt monasteria colonos, à S. Bernhardo missos, circa eundem. R. S. 82.
- Canutus à Suenone Danorum profligatus Rege, foris amicorum implorat auxilium. R. D. 95.
- Circa eundem Afferus, XI. Episcopus Roschildensis.
- Hedvardus, XIII. Scarenensis.
- Circa MCLI. Canutus cum auxiliariis in patriam regressus copiis, iterum debellatur. 1151.
- Sueci & Norvegi, missis Romam legatis, proprios sibi flagitant Archipræfules, circa hoc tempus.
- Suercherus, Gothorum rex, à suo necatus fatellite, Carolo regnum transmittit filio.
- S. Chelianus, IV. Episcopus Viborgensis, terram cœlo feliciter permutavit.
- Circa MCLII. Sueones & Gothi ad pristinam redeuntes unionem fanciunt, ut Ericus regnet inprimis, & postea Carolus, ac ita horum progenies alternatim. 1152.
- Cæsar Suenonem & Canutum, Daniæ Reges, Mersburgi reconciliat.

- Circa eundem, Johannes Suercheri filius Scaniam interea oppugnans, ad arma Danum commovit.
- Nicolaus Cardinalis, mandato Eugenii III. Norvegis Johannem consecrat Nidrosiæ primum Archiepiscopum.
- Hinc in Gothiam progressus, tantam nostratibus dignitatem impertire nequit, quoniam Sueci & Gothi de loco ac persona discordarent.
- Legatus in reditu Lundiam divertens ut Eschillum ob Norvegiæ placaret amissionem, Sueciæ Gothiæque spondet illi primatum.
- Gardenfis in Gronlandia sumpsit initium Episcopa, ac Ericum Præfulem primum.
- Circa eundem Henricus, V. Upsalensis.
- Clainus, VI. Scaltholtenfis.
- Rodolphus, XII. Ripensis.
- Renaldus, I. Stavangrensis.
- Arnoldus, I. Hammarenfis.
1153. MCLIII. Danus, nullo successu Gothiam impugnavit.
- Johannes princeps Gothiæ, velut causâ belli, à plebecula furente occiditur.
- Circa eundem, Haquinus Gothorum fretus armis, Ingone perempto, Norvegiæ capit gubernaculum.
- R. N. 79. Quod ipsi, vitamque Magnus Erlingius extorfit.
- RN. 80. Cui Sivardus Haquini frater se opposuit.
- Anastafius Papa, Nicolai Cardinalis confirmat apud Norvegos statuta.
1154. Nicolaus, IV. Bergenfis Antistes circa hoc tempus.
- Circa MCLIV. Canutus, & Valdemarus, Canuti Ducis filius, regios in Dania honores sibi arrogant, Suenoque sibi timens, regno excedit.
- Magnus, Sivardo obruncato, cunctam Regum Noricorum stirpem neci destinat, quam Suerro evasit, in Feroigiam translatus, circa hoc tempus.
- Circa eundem S. Ericus, Sueciæ Gothiæque Rex, Finnonos armis domitos Christo & suo subdidit imperio.
1155. Circa MCLV. Henricus præsul Upsalensis, Finnonum invigilans conversioni, ab uno illorum necatur XIX. Januarii.
- Norvegi Magno adversantes, Carolo Gothorum principi thronum offerunt, circa eundem.
- Copmannus, VI. præsul Upsalensis, circa hoc tempus.
1156. MCLVI. Nicolaus Albanensis pontifex factus, Lundensi primatum Sueciæ contulit; unde graves utrinque contentiones diu exstiterunt.
- Circa eundem, Magnus Noricorum primus Regum, diademate licentiâ Romani Pontificis redimitur.
- Sueno in Daniam regressus, regni partem obtinuit, & reliquum Canutus ac Waldemarus.
- Ostenus, II. Nidrosiensis Archipræsul circa hoc tempus.
1157. MCLVII. Canutum Sueno cecidit, & Waldemarus infecutus elapsus, ipsemet cæditur.
- R. D. 96. Valdemarus Dantiæ nactus monarchiam, Norvegiæ & Vandaliciæ bellum molitur.
- Absolon, XII. Præsul Roschildensis.
1158. MCLVIII. Danus Norvegiam infestat, & vicissim Norvegius Daniam.
- Jonas, II. Antistes Stavangrensis.
1159. MCLIX. Valdemarus non paucis Noricorum ad se pertractis, Magno formid. bilior evadit.

Visbyenses quædam impetrant privilegia, in emporiis Vandalia negotiandi.

Ocho, XII. Episcopus Slesvicensis hoc tempore.

MCLX. Magnus Ragvaldi nepos, S. Ericum Suecia Regem, non exspectatis opprimens armis, illo capto & caeso XVIII. Maij sceptrum capescit. 1160.

Quod Carolus, Gothia princeps, mox ipsi eripuit, ex pactoq; illud R. S. 83. retinuit.

Circa eundem, Norvegus cum Dano paciscitur, Vichiâ parenti Erlingio in feudum impetratâ.

Valdemarus rex consilio utens Absolonis Episcopi, cum Vandalis & Slavis feliciter belligerat.

Vallum, quod Juthiam & Holfatiam determinat, idem mœnibus roboravit.

B. Claudius Arhusiensis, catalogo Divorum inscribitur.

Bono, IV. Antistes Lincopensis circa hoc tempus.

Storbernus, XIV. Scarenfis.

Circa MCLXI. Sorense in Dania, & Sebygense in Suecia, exstruuntur monasteria. 1161.

Esbernus, XIII. Episcopus Slesvicensis.

Circa MCLXII. Sueones Gothique modò concordés, de persona & loco Archiepiscopali dignis honore, suam Pontifici renovant petitionem. 1162.

Circa eundem, Petrus III. præful Stavangrensis.

Sueno, V. Ferogensis.

MCLXIII. Bremensis Antistes in conventu imperiali frustra Valdemarum compellat Regem, ut se agnosceret primatem. 1163.

Alexander III. Suecis & Gothis Archipræsulem assignat Stephanum, Upsaliam statuens regni Metropolim, & nihilominus Lundensis approbans prærogativam.

Sophia, Danigenita sorore, Carolo Sueonum Regi elocatur hoc tempore.

Cænobium Wretense, colonos ex Suevia, & Sorense ab Esrumensi, obtinuerunt Cistercienses.

Circa eundem, Fridericus, XIV. præful Slesvicensis.

Linus, VI. Ottoniensis.

Brandus, IV. Holensis.

MCLXIV. Helena Schiödvicensis albo Divorum annotatur. 1164.

Alexander III. licentiam Ecclesie Cathedralis transferendæ à nova ad veterem concedit Upsaliam.

Carolus rex ibi prima basilicæ jacet fundamenta ex marmore, & post annos CC. fuit opus consummatum.

Constitutio sancitur, ut liceat morientibus in Suecia sine liberis, Christum ex asse hæredem facere.

Monarcha Danorum Valdemarus, Sueonum & Saxonum ope Pruffis subjugatis, in ostio Vistulæ fundavit propugnaculum Dantzig.

Torstenius, IX. Aslogensium Episcopus, circa eundem.

Circa MCLXV. Princeps Ostenus, armis Sueonum frustra Norvegiam impugnat. 1165. R. N. 81.

Canutus S. Erici filius, Carolum formidans, in Norvegiam profugit hoc tempore.

Cænobium in Jutia Vongense, conditur.

Eschillus, VI. præful Arhusiensis circa eundem.

MCLXVI. Danus auxilio Saxonum, rebelles domat Rugianos. 1166.

Ormerus, II. Antistes in Norvegia Hammarensis, circa eundem.

Circa MCLXVII. sedit Amundus IV. Episcopus Stavangrensis. 1167.

1168. Circa MCLXVIII. Canutus, rege Carolo, & Colone ipsius fratre,
R.S. 84. trucidatis, sceptrum arripit Sueciæ.
Rugia, Ecclesiasticæ Præfulis Roschildensis subditur jurisdictioni.
Axelhusium, ubi Hafnia deinceps fundata, construitur in Sielandia.
1169. Circa MCLXIX. Bugislaus alter Caroli regis frater à Canuto cæditur.
Ecclesia Wiborgi Augustinianorum exstruitur,
B. Leofdagus tumulo Ripæ fuit levatus.
1170. MCLXX. S. Canuti Ducis, Ringstadii apotheosis celebratur, & ibidem Canutus illius nepos coronatur.
Circa eundem, Gothi ea lege Canuto Sueciæ Regi colla subdunt, ut Suercherum habeat filium Caroli, successorem.
Canutus Sueciæ & Gothiæ capescit diadema.
Suerro ex Ferogia reversus, sceptrum Norvegiæ clam affectavit, circa eundem.
B. Suniva ex Selio Bergam fuit solenniter translata.
Julinum Vandaliciæ oppidum, à Dano expugnatum, solo adæquatur.
Circa eundem Meinardus, I. Livonum Episcopus, & Apostolus.
Odgrimmerus, XV. Scarenfis.
Paulus, V. Bergensis.
Helgo, X. Aslogensis.
Ericus, V. Stavangrenfis.
1171. MCLXXI. Leges conduntur Sielandicæ, & Calenburgum.
Stephanus, XIII. Antistes Ripensis.
S. Torlacus, VII. Scaltholtenfis.
1172. Circa MCLXXII. Rendamechensis in Finlandia instituitur Episcopus.
Rodolphus, I. Antistes Rendamechensis, circa eundem.
Monachi Vongenses Juthiæ, ad Charam migrarunt insulam.
1173. MCLXXIII. Limense in Juthia consurgit monasterium.
1174. Circa MCLXXIV. Competitor Norvegiæ Ostenus victus, ad nemorum latebras cum suis Byrchebinderis secessit.
1175. Circa MCLXXV. B. Margareta Roschildiæ passa martyrium perhibetur.
Simon, VII. præful Ottoniensis.
1176. Circa MCLXXVI. In Norvegia rex Ostenus obtruncatur.
Civitas & basilica Ripensium cum offibus S. Leofdagi confla-
verunt.
Circa eundem Vilhelmus, III. Episcopus Stregnensis.
1177. Circa MCLXXVII. Rex à Byrchebinderis Suerro electus, Ma-
R.N. 82. gno sceptrum Norvegiæ incipit extorquere.
Canutus Valdemari filius, Sconiciæ & Hallandiæ Dux nominatur.
Eschillus, Daniæ Archipræful, se officio abdicavit.
Absolon, III. Lundensis Archiepiscopus.
1178. MCLXXVIII. Danus insignes de Vandalis obtinet triumphos.
Circa eundem, Suerro etiam in Norvegia, occumbente Erlingo, triumphat.
Eschillus monasticen in Gallia profitetur.
Matrimonia Clero Scandiæ prohibentur.
Regnerus, III. Antistes Hammarenfis circa eundem.
1179. Circa MCLXXIX. Norvegiam Suerro occupat, Magno rege in
Daniam, & Osteno Archipræfule in Angliam fugatis. Cir-

- Circa MCLXXX. Magnus in patriam cum Danico regressus exercitu, iterum à Suerrone profligatur. 1180.
 Circa eundem Colo, V. præsul Lincopenfis.
 Benedictus, XVI. Scarenfis.
- MCLXXXI. Fridericus Imperator Valdemaro regi subjugatas in Vandalia provincias confirmat, & filiam illius suo postulat filio conjugem. 1181.
 Ericus quidam ab Asiatica reversus militia, portato citra damnnum ignito ferro, se fratrem esse Suerronis demonstrat, circa hoc tempus.
 Magnus regni partem Suerroni extorsit.
 Arnoldus, III. Antistes in Gronlandia Gardensis, circa eundem.
- Circa MCLXXXII. Magnus & Suerro de sceptro Norvegiæ beligerant, illo frequentius victoria potiunte. 1182.
 Eschillus in cœnobio finiit vitam Clarevallensi.
 Valdemarus quoque Rex Danorum, XII. Maij in fata concedens, Ringstadii humatur.
 Canutus parenti subrogatus, Sconos & Jutos sibi habuit rebelles. R. D. 97.
 Homerus, XIV. Episcopus Ripensis.
 Valdemarus, XV. Slesvicensis.
- MCLXXXIII. Sconi duce Haraldo, Nicolai Regis pronepote, rebellantes profligantur, & domantur. 1183.
 Circa eundem, Magnus Bergæ novis à Suerrone cladibus affectus, in Daniam festinat, & victor totam sibi Norvegiam vendicat.
 Claustrum Wiborgi Marianum construitur.
- MCLXXXIV. Vidua nupsit Valdemari Regis, Sigfrido Thuringiæ Lantgravio. 1184.
 Christina filia ejusdem, futuro traditur focero Imperatori educanda, Danus imperii vasillum se agnoscere abnuens, in odium incidit Cæsaris.
 Circa eundem, Magnus Danicâ fretus ope, Suerronem impugnat, & XV Maji oppetens mortem, Bergensi traditur sepulturæ.
 Juletense in Suecia perficitur monasterium, hucque Saba transfertur, vel MCLXXXVI.
 Nicolaus, VI Antistes Stavangrenfis.
- Circa MCLXXXV. Monarcha Norvegiæ Suerro, Suecici filiam Regis conjugem impetrat, licet in ordine Diaconatus esset constitutus, & propterea malè diu audivit. 1185.
 Lucius III. vetat Politicis, Sueciæ Archipræfulum electioni, obtrudere suffragia
 Stephanus, Sueciæ I. Archiepiscopus, XVIII Julii fatorum abripitur violentiâ.
 Johannes, II. Archipræful Suecorum.
- MCLXXXVI. Danus Estoniam impugnat, & Rugiam propugnat. 1186.
 Logenesenses hoc tempore ad Varnhem demigrarunt monachi.
 Circa eundem, quidam in Norvegia Monachus, se filium commentus Ingonis Regis, sceptrum affectavit.
 Stephanus Ripensium Antistes vitâ functus, signis coruscavit.
 B. Thorlacus, Episcopus Scalholtenfis, XXIII. Decembris etiam mundo valedixit.
- Homerus, XV. præful Ripensis.
 Circa MCLXXXVII. Ericus, III. Norvegiæ Archiepiscopus. 1187.
 Circa eundem Johannes, VIII. Antistes Ottoniensis.
 Trudo, IV. Borglamensis.
 Paulus, VIII. Scalholtenfis.

1188. MCLXXXVIII. Cæsar Dano indignatus, quod subjectionem Imperiõ nollet præstare, sororem illi remisit, filio destinatam. Valdemarus, Canuti regis filius, cingulo militari, & Ducatu Slesvicensi donatur.
Estones Sueciam infestant, & Johannem ejus Archipræfulem occidunt, Sigtoniamque vastant.
B. Chelianus, licentiâ Romani Pontificis, inter Divos refertur. Cujusdam viri Apostolici per Canutum regem, Bardevico in Daniâ reliquiæ deportantur.
Circa eundem Petrus, III. Archiepiscopus Sueciæ.
Nicolaus, XI. Antistes Aslogensis.
1189. MCLXXXIX. Danus in gratiam cum Imperatore lubens rediit. Scandiæ Reges heroicum ferunt Cæsari subsidium, in Palæstina recuperanda.
Crucigerorum ordo capit initium.
Circa eundem, in Norvegia Kufingorum factio extinguitur, & novâ Suerro premitur lite, per Archipræfulem commotâ.
1190. MCXC. Suam finivit Historiam Saxo, Homeri fabulosiorem Iliade. Circa eundem, Jerpulphus, XVII. Episcopus Scarenfis.
1191. MCXCI. Rex Daniæ Canutus, Vandalia arma intulit. Valdemarus Slesvicensis præsul, quod regiâ oriundus esset propiâ, thronum cœpit Danicum ambire.
Petrus, XIII. Episcopus Roschildensis.
1192. MCXCII. Canutus Daniæ rex, bellum in Vandalos continuat, & primus titulum usurpat Vandalicum.
Gulholmenfè, in diœcesi Slesvicensium, conditur monasterium.
Circa eundem Martinus, VI. Bergensium Antistes.
1193. MCXCIII. Episcopus Slesvicensis, auxiliis nixus Vandalicis & Norvegicis, Canutum Daniæ throno conatur deturbare; sed fraude captus, XIV. annorum custodiæ mancipatur.
Ericus, Norvegiæ Archiepiscopus, ope Dani Suerronem coronâ exuere, & illâ filium Magni machinatur induere, circa hoc tempus.
Ingeburgis, Canuti regis Danici soror, Philippo Gallia nupsit Regi hoc tempore.
Folquinus, III. Antistes Finlandiæ circa hoc tempus.
1194. R. N. 83. Circa MCXCIV. Sivardus Magni filius, thronum Norvegiæ armis conans occupare, cæditur.
Suerro victoriâ potitus, suæ molitur inaugurationis solennia.
Meinardus, Livonia Apostolus, terram cœlo permutavit hoc tempore.
Circa eundem, Bertoldus, II. Livonum Antistes.
Thorerus, IV. Hammarensis.
1195. Circa MCXCV. Norvegius XXIX. Junii, solenniter diademate fuit redimitus.
Canutus, Sueciæ Monarcha, succumbens morti, Varnhemia sepelitur.
Danus Vandaliam non satis fausto impugnat marte.
Sororem ipsius illegitimè repudiatam, Gallus censuris adactus Ecclesiasticis, recipit.
- R. N. 84. Circa eundem, Ingo Magni filius alter, Danico aspirat subsidio ad Norvegiæ dominium.
1196. MCXCVI. Estoniam Danus Christo, & sibimet studet armis subjugare.
Marchio Brandenburgensis, Danos ex Vandalia profligare frustra satagit.
Petrus

- Petrus, VII. Arhusiensium præful.
 Circa MCXCVII. Danis Ingo stipatus & armatus, Suerroni partem Norvegiæ subducit. 1197.
 Suercherus Caroli filius, ea obtinet conditione sceptrum Sueciæ, R. S. 85.
 ut Erico Canuti filio moriens illud assignet, circa eundem.
 Fidentium Cardinalem mors Lundiaë abstulit.
 Circa hoc tempus, Benedictus XVIII. Scarensum Episcopus.
 MCXCVIII. Danus Reinholsburgum Holfatis, castrum limitaneum, extorfit. 1198.
 Circa eundem, Suerro cum Ingone fortunatius in Norvegia belligerat; Sed non cum Romano pontifice, qui Norvegis prohibet illi obedire. Sophia, Canuti regis mater, fatis abrepta, Ringstadii tumulatur. Verum XVIII. Septembris obiit Sueciæ Archipræful.
 Olaus, IV. Antistes Upsalensis.
 MCXCIX. Canutus Daniaë rex, totam fermè Holfatiam expugnat, & denique Hamburgum impugnat, non minori successu. 1199.
 Loius, IX Præful Ottoniensis.
 MCC. Hamburgum & Lubecum, Dithmerfiamque, suo Dani subdiderunt imperio. 1200.
 Suecus Clerum sui regni, variis donatum privilegiis, à foro pronunciat exemptum politico.
 Jonas, Præful quondam Holensis, canonizatur.
 Nicolaus, XVI. Slesvicensis Episcopus.
 Stenarus, V. Wexionensis, circa eundem.
 Circa MCCI. Norvegus adversariis prævaluit, & morbum contraxit lethalem. 1201.
 B. Vilhelmus cœnobii Abbas in Dania Ebbholtensis, sanctam exhalavit animam.
 Abfolon, Daniaë Archipræful, idem naturæ persolvit debitum.
 Oefvidense in Sconia surgit cœnobium.
 Andreas, V. Daniaë Archiepiscopus.
 Petrus, VIII. Arhusiensium Antistes.
 Gudmundus V. Holensium.
 Circa MCCII. Vitæ finem tumultuosæ imponit Suerro VIII. Martii, & filius sceptrum capit Haquinus. 1202.
 Nordalbingi & Vagrii fidelitatis juramentum Dano Lubecæ præstiterunt. R. N. 85.
 Canutus indè reversus, XI. Decembris vitam terminat, & frater Valdemarus thronum occupat. R. D. 98.
 Sed in Gothia Birgerus Jerl I. mortem oppetens, in Alvastro conditur, & Birgerus II. fit Dux.
 Bernhardus, XIX. Episcopus Scarenfis circa eundem. 1203.
 MCCIII. Valdemarus Danorum rex Lundiaë inauguratur.
 Lunenburgenses Dano se tandem dediderunt, cui & Nordalbingi sponponderunt subjectionem.
 Circa eundem, Haquinus rex Norvegiæ, Calendis Januariis brevem vitæ claudens periodum, successorem habet Guttormum. R. N. 86.
 Qui morte compulsus, sceptrum mox tradidit Ingoni Suerronis filia genito. R. N. 87.
 Thorerus, IV. Norvegiæ hoc tempore Archiepiscopus.
 MCCIV. Gladiferorum ordo Livoniaë dominium consequitur, circa hoc tempus. 1204.
 Olaus, XVI Præful Ripensis. H. Jonas

- Jonas, IV. Gardensis.
1205. MCCV. Suercherus diadema Sueciæ liberis suis comparaturus, Canuti filios antecessoris jugulavit, præter Ericum ad Norvegos profugientem, circa eundem.
Circa hoc tempus Ingo, Norvegiæ rex, Haquinum Haquini filium sibi præsentatum, regni agnoscit hæredem.
Danus sibi matrimonio junxit Margaretam, Regis filiam Bohemici. B. Andreas Slegelsensis, floret vitæ sanctimoniâ.
Johannes, VI. Wexionensis præsul circa eundem.
1206. MCCVI. Danus Prutenos & Livones Christo, & sibi reddit morigeros.
Gregorius Jarlsonius, sceptro inhians Norvegico, profligatur hoc tempore.
Saxo Danorum Historicus, facundam exhalavit animam.
Suecia etiam suo orbat Archipræsule Olao.
Valerius, V. Antistes Upsalensis.
Petrus, VII. Arhusiensis.
Valdemarus Præsul Slesvicensis, diuturno carceris squalore liberatus, in exilium secessit.
1207. MCCVII. Valdemarus à Bremensibus, pristinum ita jus in Scandiam recuperare machinantibus, Antistes designatus, adversariis ope Cæsarea multum negotii faceffit.
Suercherus, rex Sueciæ, ab Erico in patriam reverso debellatus, Danicum implorat auxilium.
Circa eundem Henricus, VII. Stavangrensi præsul.
1208. MCCVIII. Suercherus Gothis & Danis stipatus, perque Ericum Suecis & Norvegis armatum, XXXI. Januarii devictus, in Daniam profugit.
Danus Suerinensem alio vastat exercitu regionem.
Valdemarus suis diffidens rebus, insulam resignat Bremensem, & aliam Romæ postulat.
1209. MCCIX. Monachi Gulholmenses aliò migrarunt.
Sophia, Caroli regis filia Suetici, nupsit Henrico II. Megapolensium Principi, hoc tempore.
1210. MCCX. Suercherus ex Dania armatus regreditur, & XVIII. Julii, cum plurimis sectatorum cæditur in Suecia.
Circa eundem, Suno Folchonijs, Helenam Suercheri filiam, ex cænobio violenter abduxit Vretensi.
- R. S. 86. Ericus victor, ut Gothos placaret, filio Suercheri promisit successione.
Danum pariter mitigaturus, Rechissam ipsius sororem sibi conjugem deligit.
Ericus XVII. Novembris regia Upsaliæ capit insignia.
Prusos Rex Daniae sub jugum denuò misit.
Ormerus, XI. Præsul Aslogensis circa hoc tempus.
1211. MCCXI. Danus armis in Pomerania grassatur, & domi nascitur illi Canutus.
1212. MCCXII. Margareta Daniae regina mortis imperio succubuit.
Helgo VI. Gardensis Antistes.
1213. MCCXIII. Fridericus II. Scandiorum progenies, ad Romanum promovetur imperium.

- Berengara seu Bengela, Waldemaro Daniæ Regi elocatur.
 MCCXIV. Cæsar confirmat Dano subactas in Nordalbingia provin- 1214.
 vicias.
 De Pomeranis Rex Daniæ, capto Stetino, triumphat, non de Staden-
 sibus.
 Bremenfes denuò Valdemarum sibi deligunt Episcopum, con-
 temptâ Pontificis inhibitione.
 Jvarus, V. Hammarenfis Episcopus circa hoc tempus.
 MCCXV. Danus Hamburgum ab Imperatore expugnatum, armis 1215
 recuperat.
 Valdemarum nominat filium sibi successorem.
 Petrus, XIV. Præsul Roschildensis.
 Thuvo, XVI. Ripensis.
 MCCXVI. Valdemarum filiis assignat reliquis Ducatus, Erico 1216.
 Slesvicensem, Canuto Lalandensem, & Claudio notho, Hallandensem.
 Ericum, Sueciæ Regem, mors abripuit, Varnhemix sepultum.
 Johannes Suercheri filius, ex pacto regiam consequitur dignitatem. R. S. 87.
 Ingoni, Noricorum Regi, XXIII. Aprilis expiranti, Haquinus R. N. 88.
 subrogatur, circa hoc tempus.
 Estones Sueciam incurfant, & Johannem Jerl occidunt, moxque
 cædem luunt hoc tempore.
 Circa eundem federunt, Thycho XVII. Antistes Slesvicensis.
 Johannes, VI. Lincopenfis.
 Magnus, IX. Scalholtenfis.
 Sercuirus, VI. Farogentis.
 Circa MCCXVII. Norvegus regni æmulum armis comescuit. 1217.
 Claudius, Hallandiæ Comes, seu Dux, fit gener principis Sue-
 rinensis.
 Benedictus, X. Scarenfium Antistes.
 Gregorius, VII. Vexionensium, circa hoc tempus uterque.
 MCCXVIII. Suecus Vichenses Livoniæ populos armis domuit, 1218.
 & suum castro Lealensi præsidium imposuit.
 Vademarus, III. Daniæ rex, Hamburgi XXIV. Junii die fuit in- R. D. 98.
 auguratus.
 Rechiffa Sueciæ Regina, XIII. Maji obiit, Ringstadii quiescens.
 Hoc tempore Carolus, VII. Episcopus Lincopenfis.
 MCCXIX. Pagani Livoniæ concurrentes, debellatos in Lealio Re- 1219.
 gis Sueciæ præfidiarios, truculenter illos occiderunt.
 Danus porrò his aliisque populis Estoniæ congressus, stupendam
 obtinet victoriam, & Ecclesiasticam instituit ibi Rempublicam.
 Curonensis postea in Semigallia, & Dorpatensis in Livonia, Epi-
 scopatus fundantur, Lundensi parentes.
 Suecus diademate ornatus, immunitates Clero indultas à parente
 roborat.
 Valerius, Sueciæ, ac Thorerus Norvegiæ, Archipræfules, moriun-
 tur circa eundem.
 Gutormus, V. Norvegiæ Archiepiscopus.
 Jvarus, X. Ottoniensis Antistes.
 Ernemordus, I Curonensis.
 MCCXX. Regina Daniæ Bengela, Calendis Aprilis truculentam 1220.
 terminat vitam.
 Dominicani primum in Suecia impetrant domicilium, scilicet
 Scogense. I Olz-

- Olaus, VI. Archiepiscopus Sueciæ.
 Circa eundem, Benedictus, VIII. Lincopenfis præful.
 Thomas, IV. Abogenfis,
 Petrus, XV. Roschildenfis.
1221. MCCXXI. Clerus Scandiæ à Gregorio Papæ legato, ad cœlibem
 compellendus vitam, ad Oecumenicum provocat concilium.
 Dominicanis, apud Lundenses in Dania primum conditur mona-
 sterium.
 Gunnerus, VI. Wiborgensis Antistes.
 Johannes, V. Borglamensis.
1222. MCCXXII. Mors Johanni Sueonum Regi, diem Maji XI dixit,
 in Alvastra condito.
 R. S. 88. Erico, Erici filio, sceptrum traditur Sueciæ,
 Dani & Crucigeri, armis conjunctis, paganos Livoniæ compescunt.
 Revaliam Estoniæ Dani fundarunt hoc tempore.
 Dominicani Scogenfes, ad Lundenses migrarunt.
1223. MCCXXIII. Comes Suerinesium Henricus, stuprum uxori allat-
 tum vindicaturus, captum Daniæ Regem utrumque, quadrimæ tra-
 dit custodia.
1224. Havandertis VII. Bergensis Antistes, circa eundem.
 MCCXXIV. Danicorum infortunio Regum æmuli plurimum ani-
 mati, Holfatiam, Rugiam, Estoniam & Prussiam, Vandalicæque partem
 illis eripuerunt.
 Norvego movetur ab æmulis quæstio ratione natalium, quam
 dissolvit mater, candens illæsa gestans ferramentum, circa hoc tempus.
 Andreas ob lepræ contagium, Cathedram resignat Lundensem.
 Petrus, VI. Daniæ Archiepiscopus.
1225. Trogillus, IV. Antistes Stregnensis hoc tempore sedit.
 Circa MCCXXV. Haquinus in publico ordinum confessu, pro-
 batur legitimus Norvegiæ hæres.
 Cœnobium Scogenfe monialibus deputatur Cisterciensibus à Canuto
 Folchungo hoc tempore.
1226. Halvardus, VI. præful Hammarenfis hoc prope tempus.
 Circa MCCXXVI. Margareta Schuleri Jerl filia, Haquino regi co-
 pulatur.
 Discordia Sueci cum Norvego componitur.
 Dithmersi rebellionem Danis molientes, domantur.
 Waldemar rex multis & gravibus liberatur conditionibus XXI
 Decembris ex custodia.
1227. Nicolaus, XVI. Roschildenfis Episcopus.
 MCCXXVII. Lubecenses Imperio se subjicientes, Danicum excu-
 tiunt jugum.
 Danus, impetratâ Romæ à Sacramentis, Comiti Suerinensi sacris,
 absolute, infeliciter cum hostibus confligit, & Suerinenses, Lubecenses-
 que cum sociis cœlitus victoriam consecuti sunt.
1228. Berquinus, VII. præful Ferogensis circa eundem.
 MCCXXVIII. Waldemar rex, ternas faciens in Holfatiam irru-
 ptiones, adversarios non deprehendit inermes.
 Saxo arma etiam corripens, Dano Louenburgum & Mollam
 eripit.
 Andreas XXIV. Junii, & Petrus X Julii, Lundenses Antistites, vivis
 excesserunt.

- Uffo VII. Daniæ Archipræful.
 MCCXXIX. Danus & Holfatus, junctis dexteris amicitur. 1229.
 Suecus Folchungos regni aggressus æmulos, in Daniam fugatur.
 Norvegus Scotos Sudorensibus infestos, impugnat fortunatus.
 Eleonora, Regis filia Portugallici, XXIV. Junii, Valdemaro III.
 Regi Daniæ copulatur.
 Waldemarus quondam Slesvicensis & Bremensis Episcopus, Leodii
 Monachatum amplexatur.
 Olaus Sueciæ Archipræful XIX. Martii, & Gutormus, ut reor
 Norvegiæ, vitâ defunguntur.
 Ulpho, VII. Sueciæ Archiepiscopus.
 Petrus, VI. Norvegiæ.
 MCCXXX. Folchungi ab Erico rege magnâ clade affi- 1230.
 ciuntur.
 Hollingerus, ob rebellionem capite plexus, signis innocentia fer-
 tur emicuisse.
 Otto, Papæ legatus, bonorum raptos Ecclesiasticorum, in Dania
 excommunicat.
 Gunnerus, XVII. Ripensium Episcopus.
 MCCXXXI. Eleonora Daniæ regina, XIII. Maji, & Valdemarus 1231.
 ejus maritus, XXVIII. Novembris, morte nimis immaturâ tolluntur.
 Norvego Haquinus nascitur filius, & in throno successor hoc tempore.
 Thorerus, VII. Norvegiæ Archipræful circa eundem.
 MCCXXXII. Ericus Valdemari secundo genitus, Ludiæ insigni- 1232.
 tur diademate. R. D. 99.
 Cæteris Valdemarus filiis Ducatus attribuit, Abeli Jutiam, Chri-
 stophoro Lalandiam, & Canuto conferens Blëkingiam.
 Franciscani primas nacti mansiones Ludiæ ac Ripæ, indè per Scon-
 diam profeminabantur.
 Laurentius, IX. Episcopus Lincopensis hoc tempore.
 Magnus, II. Præful Arosiensis.
 Circa MCCXXXIV. Episcopi IV. Prussia Archipræfulem sibi deli- 1234.
 gunt Rigensem.
 Jerlerus, VIII. Sueciæ Archiepiscopus.
 Sigvardus, VIII. Norvegiæ.
 MCCXXXV. Pontifex & Imperator Crucigeris mandarunt, ut Da- 1235.
 no Estoniam, velut melius de illa promerito, resignarent.
 Valdemarus Leodientis monachus vitæ tragediam finivit.
 Stenardus, XXI. Scarenfis Antistes, circa eundem.
 MCCXXXVI. Cænobitæ Byarmenses Ostrogothiæ ad Scogenses 1236.
 migrarunt.
 MCCXXXVII. Schulerus Dux, ope Danicâ Haquino genero vi- 1237.
 tam & sceptrum extorquere molitur circa hoc tempus.
 Abel Juthiæ princeps, idem fratri machinans Erico infortunium,
 Holgarum deligit socerum.
 Circa eundem federunt, Bono VIII præful Wexionensis.
 Botolphus, VI. Holensis.
 MCCXXXVIII. Danus Legato Pontificis sequestro, Estoniam IX. 1238.
 Maij recuperat, & Jerviam Crucigeris donat.
 Verum Dani Holfatis conjuncti frustra Lubecum oppugnant.
 Schulerus, exercitu Haquini profligato, Aslogiæ rex salutatur hoc R. N. 89.
 tempore.

- Adolphus Comes Holfatiæ, cucillum Hamburgi assumpsit
XIII. Augusti.
Circa eundem federunt, Arno VIII. Antistes Bergensis.
Eschillus, VIII. Stavangrensis.
Paulus, VII. Hammarensis.
1239. Circa MCCXXXIX. Haquinus rex tandem hostibus prævalens,
Schulerum ipsorum antesignanum Nidrosiæ trucidat, & humat. Alii MCCXL.
R. N. 90. quando & filium sibi Haquinum nominat successorem.
Fridericus Imperator ex Norvegia oriundus, Haquini propterea
expetit amicitiam, & ipsi dominium exhibet Lubecense.
Leges Jutiæ conduntur.
Episcopa Revaliensis fundatur hoc tempore.
Torchillus, I. Antistes Revaliensis.
Sigvardus, X. Scalholtensis.
Torchillus, XII. Aslogensis hoc tempore.
1240. MCCXL. Episcopa Revaliensis liberaliter à Valdemaro dotatur.
Ripa incendio vastatur.
Johannes, XVIII. Præful Slesvicensis.
Schialmo, IX. Arhusiensis.
1241. MCCXLI. Ericus Daniæ rex, vovet, quod in habitu velit sepeliri
monastico.
Claudius Comes, Hallandiam pro bonis Sverinensibus jure cœ-
pit hæreditario possidere.
Nicolaus, VII. Episcopus Gardensis hoc tempore.
Abel tutelæ renuncians Comitum Holfatorum & levirorum, fratri
reconciliatur.
1243. MCCXLIII. Adolphus Hamburgensis nunc monachus licentiâ Pon-
tificis, sacerdotio initiatur.
Petrus, IX. Episcopus Bergensis hoc tempore.
1244. MCCXLIV. Abel hæreditario non beneficiario se Jutiam pos-
fidere contendens jure, cum fratre propterea belligerat.
Adolphus, focer Abelis monachus, miro factum animi multavit
exemplo.
Eschillus XIX. Præful Slesvicensis.
1245. MCCXLV. Archipræful Daniæ Uffo, quod Regi se opponeret, Cle-
rum bellicis nimium exactionibus gravanti, pellitur in exilium, & patriæ
deinceps restituitur.
Innocentius IV. mandat Clero Daniæ regni necessariæ defensionis
ferre subsidium.
Idem Norvego impertit licentiam, capeffendi diadema, hoc circa
tempus.
Dano imperatoria offertur dignitas abnuenti.
Moschus Plescoviam expugnavit.
Petrus, X. Arhusiensis Antistes,
1246. MCCXLVI. Sueci, Lubecenses à Danis obsessos liberarunt, &
quandam ideò immunitatem Lubecæ obtinuerunt.
Jacobus, XII. Præful Roschidensis.
Nicolaus, XI. Ottoniensis.
Esgerus, XVIII. Ripensis.
Henricus, VII. Holensis.
1247. MCCXLVII. Danus fratres regni se beneficiarios esse abnegan-
tes impugnavit, & multam inde calamitatem sibi patriæque induxit, donec
Abeli reconciliaretur. Nor-

Norvegus XXIX. Julii regia consequitur insignia quam sollemnissimè, circa eundem.

Guilhelmus Sabinensis, Papæ Legatus, sub gravibus advocat pœnis Clerum Norvegiæ, à matrimonio & concubinato.

Rodolphus, VI. Antistes Borglomensis hoc tempore.

Petrus, VIII. Hammarensis, hoc, ut reor, sedit tempore.

MCCXLVIII. Cruentissimum funestissimumq; denuò bellum inter Daniæ Regem & fratres exarsit, quòd serò nimis Ducibus se Regis vassallos agnoscentibus, extinguitur. 1248.

Guilhelmus Sabinensis; talia promulgat in Clerum decreta Suecicum, qualia nuper in Norvegicum.

Idem statuit, ut non pauciores quam V. Canonici apud Cathedralē residerent quamlibet regni Ecclesiam Suetici.

Quando etiam Legatus Gothlandicam visitans Ecclesiam, fatetur ipsam Lincopeni, ab antiquissima hominum memoria, Episcopo fuisse subiectam.

Bero, V. Episcopus Abogensis circa eundem.

MCCXLIX. Ericus Sueciæ rex, opera Birgeri Jerl sororii, Tava- 1249.
stos Finlandiæ populos Christo & sibi substravit.

Præsidium ibi limitaneum, nomine Tavaftaborg, fundavit.

Sconi ob contributionem, ex quolibet dependendam aratro, rebellantes, domantur.

Danus armis in Estoniam translatis, Livonum subactioni reliquorum, conversioni illorum, & foundationi Ecclesiarum invigilat.

Ibidem Padifense modò condidit monasterium, & domum mense Augusto navigat.

MCCL. Ericus Sueonum rex, II. Februarii mortem obiens, Varn- 1250.
hemiae humatur.

Valdemarus defuncti sorore genitus Regis, & Birgero Jerl, sce- R. S. 89.
ptrum Sueciæ nanciscitur.

Birgerus regnum filii loco minorennis prudentissime annis XV. gubernat.

Ericus Daniæ rex, Holfatis Rendersburgo fugatis, fratrem convenit Slesvici Abelem, à quo perfidissimè IX Augusti captus, & capite plexus, demergitur. Sed post emergens, licet ferreis esset catenis oneratus, scelus prodit fraternum, & Slesvici tumultum obtinet.

Abel perjurio fraternæ insons cædis declaratus, Calendis Novemb. R. D. 100.
Rex salutatur, & festo natalis Dominici coronatur.

Laurentius, XXII. Præful Scarenis circa hoc tempus.

MCCLI. In Comitibus Nyborgensibus sceptrum Daniæ filiis & pò- 1251.
steris sponderunt ordines Abelis.

Indignantē propterea fratres Abel placat, Christophorò Lalandiam & Falstriam, sed Canuto Blechingiam deputando.

Arbitrio XII. virorum Holfatis Rendersburgum adjudicatur.

Colloquium inter Suecos, Danos & Norvegos limitaneum, condicitur.

Valdemarus, Abelis filius, Colonia per quadriennium captivatur.

Suecus Sudercopiæ capescit diadema.

Ebbo, XI Episcopus Arhusiensis.

MCCLII. Frisones nimis onerati exactionibus, rebellant, quos 1252.
Abel ideo aggressus, aliquoties superatur, & tandem XXIX Junii, trucidatur, ità mortem luens fraternam & perjurium.

Birgerus, ut reor, Sueciæ prorex, Stockholmica condidit propugnacula. alii 1260.

Idem XXVI. Octobris matre orbatu Ingridæ cognomento Ylfia.

Isto, vel anno præcedenti, Catharina Erici vidua regis, monacham Gudhemie proficitur.

Dani contra pactum Nyburgense, Abelis exclusa prole, thronum fratri assignant ipsius Christophoro.

Quamobrem Danis graviter succensens Abelis vidua, Cæsarum & Pontificum diplomata, illis Nordalbingiam & Vagriam roborantia, concremavit.

R.D. 101.

Christophorus Dominicæ feriis Genithliæ inauguratur.

Ufso Daniae Archipræsul, XV Decembris in fata concessit.

Jacobus, XII. Præsul Ottoniensis.

Olaus, VII. Borglamenti.

1253.

MCCLIII. Comites Holfatiæ, quod Danus Abelis filios sceptro exutos, ducatu etiam Slesvicensi moliretur spoliare, illi bellum inferunt.

Quando Sueci & Norvegi, multis diu injuriis ex Dania affecti, armis junctis, ex alia Christophorum parte, non minus impugnarunt.

Qui fraternis liberis, suo ad sceptrum Daniae cedentibus jure, spondens Ducatum, Holfatos, non Suecos & Norvegos sibi reconciliat.

Regnerus, XIII. Antistes Ottoniensis.

1254.

MCCLIV. Propria Norvegi manu filium perhibetur Haquinum occidisse, & alterum mox filium nomine Magnum sibi delegit successorem.

Suecus & Norvegi bellum in Danum renovant, à quibus tamen hic quadrimas impetrat inducias.

Valdemaro Abelis filio, ex custodia liberato Colonienfium, Ducatus confertur Slesvicensis sub jure beneficiario, & primus ibi Dux creatur.

Mater vero Megtildis, ad monasticum vitæ genus, obstricta votis aspiravit.

Jacobus, VIII. Daniae Archiepiscopus, à Rege multam sustinet persecutionem.

Ingeburgis, Birgeri Jerl conjux, vivis sublata, Varnhemie traditur sepulchro,

Comes Jacobus, Claudii filius, Hallandiâ per Danum spoliatur, non impunè.

Waldemarus, XXIII. Antistes Scarenfis, ut reor.

Petrus, XVIII. Roschildenfis.

1255.

Circa MCCLV. Cœnobium in Suecia Johannitarum construitur Eschilstunense.

Jerlerus, Sueciæ Archipræsul, VIII Septembris, ex vita migravit.

Laurentius, IX. Sueciæ Archiepiscopus.

Nicolaus, XX. præsul Slesvicenfis.

Petrus, VIII. Ferogensis, ut reor.

1256.

MCCLVI. Rex Christophorus, gravem intentat Archiepiscopo litem, indeque Ecclesiasticis, sicut & politicis, cæpit esse odiosus.

In synodo decernit Clerus Vedelensi, ut aliquo Præsulum captivato, divina filerent in regno officia.

Danus, novam Pontificis bullam XXVII. Junii obtinuit Anagninæ, super Nordalbingiæ dominio.

Birgerus Jerl Ducalia consequitur insignia.

Sellius, IX. Archipræsul Norvegiæ, ut reor.

Anundus, V. Antistes Stregnensis.

MCCLVII. Ericus quondam rex Daniæ, suam prodens signis beatitudinem, Slesvico transfertur Ringstadium, & loculo imponitur argenteo honorandus.

1257.

Waldemarum Jutiæ Ducem mors abripuit, & frater Ericus succedens, absolutum sibi arrogat provinciæ dominium, quâ fuit ideò exutus.

Veterem Christophorus Archipræsuli movens litem, quod coram regio nollet comparere tribunali, Lundensis invadit bona Ecclesiæ, & plebeculam ideò tumultuantem compefcit.

Circa eundem Ragvaldus, VI. Finlandiæ Antistes.

MCCLVIII. Suecus & Norvegus, quadriennio induciarum evoluto, Daniam petunt infesti.

1258.

Haquinus Christophoro sub Hafnia reconciliatus, Ingeburgem S. Erici filiam suo desponsavit filio.

Indè Suecus sequestro Norvego, in gratiam pariter cum Dano reversus, Sophiam Ingeburgis sororem, sibi sponsam delegit

Quando Birgerus Jerl arbiter nominatus, Christophori & Archipræsulis nequit componere discordiam.

Archiepiscopus domi forisque hostes adversario objicit, & sceptrum Abelis filio studet procurare.

Propterea Rex, habitâ cum proceribus clam deliberatione, Archiepiscopum carceri destinavit.

Christina, regis Haquini filia, Castiliæ principi desponsatur, hoc tempor .

Einarus, X. Archipræsul Norvegiæ, ut reor.

Cheldius, VII. Antistes Wiborgenfis.

Circa eundem, Birgerus Sueciæ prorex, cum Megtilde Abelis vidua matrimonium licentiâ Pontificis contraxit.

MCCLIX. Daniæ Archipræsul captus, biennali mandatur custodia, & arx ipsius Hammarhusensis à Rege expugnatur.

1259.

Itaque sacris per Daniam indicitur silentium, & Roschildensis ac Ottoniensis Episcopi patria egressi, Holfatos & Vandalos in Regem commoverunt.

Nec minus remanentes insidiantur illi Præsules, & ab horum uno Ripæ XXIX. Maj fuit toxico peremptus.

Hostibus toto grassantibus regno, se Regina opposuit, & cum iis litem denique composuit, cui etiam Sueci & Norvegi subsidio venerunt.

Colo, X. Antistes Lincopenfis.

MCCLX. Diadema filio Christophori Erico imponitur.

1260.

Archiepiscopus Daniæ solutus vinculis, ad Romanum provocat tribunal, ubi XVI. annis causa ventilatur, & interim Dania interdicto flagellatur.

R.D. 102.

Præsules Sueciæ mandato Pontificis fabricam promovent basilicæ Upsalensis.

Stocholmia Sueciæ acropolis firmatur, ut reor.

Ragvaldus XXIV. Præsul Scarenfis circa eundem.

Forcundus, IX. Wexionensis.

Brandus, VIII. Holensis.

MCCLXI. Daniæ Archipræsul fugâ in Sueciam elapsus, Romæ accusat Regem, & accusatur,

1261.

Ericus, Daniæ rex, & mater, in conflictu captivantur ab Erico Slesvicensium Duce, XXVII. Julii, quod Jutiam negarent illi hæreditariam.

- R. N. 91. Magnus Norvegiæ Rex, mense Augusto corona ornatur, & sponsa copulatur.
- Islandi à Norvego domantur rebelles,
Adolphus monachus obiit, & Olaus Borglamensis Antistes injustè cæsus est.
- Petrus, XII. Præful Arhusiensis.
Circa eundem, Haquinus XIII. Aslogensis.
1262. MCCLXII. Regina Daniæ libertati restituta, non filius, Alberto Brunsvicensium Duci clavum regni commisit.
Archiepiscopus, velut hujus actor tragædiæ accusatus, Romam citatur.
Folchungii rebelles, minus honestè capti à Birgero Jerl, trucidantur.
Carolus horum antesignanus, infortunio subductus, in Prussiam ad Crucigeros secessit.
1263. Haquinus, Norvegiæ rex, CL navium classe Scotiam impugnat, & multas in Oceano insulas subjugat.
MCCLXIII. Waldemarus Sueciæ Rex, nuptias celebrat Jenecopiæ cum Sophia, Trelleborgo & Malmogiâ urbibus Daniæ in dotem acceptis.
Ericus Daniæ rex, Jutiæ Ducatum agnato permittens, & insigne promittens lytrum, donatur libertate pristina.
Haquinus Norvegiæ rex, in Orcadibus XV. Decembris finem vitæ imposuit.
- Brando, XXI. Slesvicensium Episcopus.
Circa eundem Henricus, XI. Lincopensis.
Torgillus, IX. Stavangrensis.
1264. MCCLXIV. Funus Haquini regis in Norvegiam translatum, Bergæ XXII. Martii deponitur.
Magnus plenum regni dominium nactus, Scoto frustra offert litis transactionem.
Carolus Folchungus, in pugna occubuit inter Crucigeros & Lithuanos peracta.
1265. Pontifex Romanus, de causa primatis Danici minus rectè informatus, mandat illi resignationem cathedræ ac insulæ.
MCCLXV. Suam Archiepiscopus innocentiam defensus, Romam properat, & Rex Borenholmiam occupat.
Circa eundem Ulpho, XXV. Præful Scarenensis.
Gauto, IX. Farogensis.
1266. MCCLXVI. Pontifex Archipræsulem minus culpabilem depræhendens, expedito in Daniam Guidone, mandat, ut Rex spoliatum restitueret dignitati, & contra illum deindè procederet.
Tali autem Danus contumaciter mandato reluctans, anathemati subjicitur, & regnum interdicto novennali.
Birgerus Jerl XXI. Octobris vitam claudit, in cœnobio humatus Varnhemensi.
Vidua porrò Megtildis, se votivis tradidit aliquandiu peregrinationibus, circa hoc tempus.
Waldemarus, Sueciæ rex, uxoris instinctu arrogantissimæ, fratribus Magno & Erico perniciosam cepit litem movere.
Rendamechense in Finlandia collegium instituitur Canonorum, circa hoc tempus.
Scotus insulas Manorenses, Sudorenses & Hebridas redemit, inde

tamen regno Norvegiæ C. annuatim marcas in perpetuum ille cum successoribus esset numeraturus.

Petrus, XIV. Antistes Ottoniensis.

Petrus, VIII. Wiborgensis.

Johannes, VIII. Borglamensis.

Circa eundem, Catillus, VII. Finlandiæ.

MCCLXVII. Haquinus, XI. Norvegiæ Archipræful, qui Ecclesiasticam sibi reservat jurisdictionem in Manorensis, Hebridis & Sudorensis, insulas. 1267.

Norvegus leges toto promulgat regno uniformes.

Israel, III. Præful Arosiensis, Curia Romanæ per Sueciam Commissarius & Thesaurarius, velut antecessores & successores, hoc tempore.

Jorunderus, IX. Holensis.

Tycho, XIII. Arhusiensis.

MCCLXVIII. Suecus & Norvegus in collimino regnorum cum Dano colloquuntur de conjugum patrimonio. 1268.

Laurentius, Sueciæ Archiepiscopus, V. Martii valedixit mundo.

Folcho, X. Sueciæ Archipræful.

MCCLXIX. Sophia Sueciæ Regina, Divi parentis visitat Ringstadii ex voto reliquias. 1269.

Circa eundem Achatius, XXVI. Præful Scarensis.

Henricus, X. Bergensis.

Arnerus, XI. Scalholtenensis.

MCCLXX. In comitiis Sueciæ Sudercopensibus, Cathedræ decernitur ex nova ad veterem Upsaliam translatio. 1270.

Danus insignem in Livonia de Russis & Lithuanis, obtinuit victoriam.

Olaus, VIII. Præful Gardenensis.

MCCLXXI. Danus captivitatis vindicaturus respectum, Jutiam subdit australem. 1271.

Circa eundem, Johannes, XII. Archipræful Norvegiæ.

Erlanderus, X. Antistes Ferogensis.

MCCLXXII. Ericus Jutiæ Dux moriens, tres linquit filios, quorum sibi tutelam Rex vendicat, & Ducatum promittit. 1272.

Livones V. millia Russorum ceciderunt.

Suecus in concilio promovet Lugdunensi Canonizationem B. Erici, per Regni Archipræfulem.

Ibidem Danus interdicti flagitat relaxationem.

MCCLXXIII. Valdemarus Sueciæ rex, incestum cum uxoris commissum sorore expiaturus, Romam & Hierosolimam peregrinatur. 1273.

Lugduni à concilii Patribus Canonizatio S. Erici, & translatio Archiepiscopæ. approbantur, veteraque Ecclesiæ privilegia Suecanæ.

Ibi Danus causa cadens, XV. millibus argenti libris multandus judicatur.

Victor porrò Archipræful magis nunc amans monasticen, quàm infulam, in Rugia illam fuit amplexus.

Erico regi Agneta, Marchionis filia Brandenburgensis, mense Novemb. elocatur.

MCCLXXIV. Jacobus sub cucullo mortuus in Rugia, Lundiam reportatur, & humatur. 1274.

Folcho, Sueciæ Archipræful, Lugduno reversus, concilii promulgat decreta, & VIII. fundat Upsaliæ Canonica Sacerdotia.

Philippus, Galliæ Rex, per Johannem Norvegiæ Primatem, Magno Regi, partem spineæ misit coronæ Dominicæ.

Suecus ex sua regressus peregrinatione, veterem Magno fratri movit controversiam.

Erlandus, IX. Daniæ Archiepiscopus.

Tycho, XIX. Episcopus Ripensis.

1275.

MCCLXXV. Magnus & Ericus in comitiis frustra exoptulant Stregnensibus cum Waldemaro fratre, super minus æqua regni divisione. Duces propterea exercitum sibi ex Dania compararunt, & obvium sibi regium sub Hova, XIV. Junii, profligarunt, Waldemaro tamen regni partem assignarunt.

Danicus miles promissum integrè non adeptus stipendium, Gothiam incurfat, & Magnus similiter Sconiam.

Dux Ericus moriens, Varnhemie tumulatur.

Erlandus, Daniæ Archipræful, Romam festinans, à Cæsare in vincula conjicitur.

Festum Spineæ Coronæ in Norvegia instituitur, IX. Novembris celebrandum,

Stigotus, XIX. Episcopus Roschildensis.

1276.

MCCLXXVI. Waldemarus sua de regno non contentus portione, Magnum ope Dani, & Norvegi, non satis feliciter impugnat.

Vandalici negotiatores, suis Bergæ privilegiis spoliati, Norvegiam infestant.

Archiepiscopus Daniæ, XXII. Augusti animam in vinculis efflavit.

Trugotus, X. Archipræful Daniæ.

Pallium Lundense, IV. millibus aureorum caput Romæ comparari.

1277.

MCCLXXVII. XXIV Januarii die, transfertur Cathedra à nova ad veterem Upsaliam, & una S. Erii reliquiæ, ut existimo.

Waldemarus Rex Dano stipatus, in Gallia per hyemem grassatur, & tandem ita Magno reconciliatur, quod Sueciâ & regio titulo permisis fratri, Gothiâ viveret contentus.

R. S. 90.

Coronatio Magni festo Pentecostes Upsaliæ celebratur.

Exuvie veterum Episcoporum, & Archiepiscoporum, IV Julii die, à rurali Upsalia, ad veterem seu Ostraarus deferuntur.

Constitutio inter Ecclesiasticos ac Politicos Norvegiæ inlyta discernitur.

Magnus Sveciæ Rex cum Hedvige Gerhardi filia Comitiss Holstatiæ, matrimonium Calmarniæ, Novembri mense, consummavit.

Andreas, XIV. Antistes Aslogensis circa eundem.

1278.

MCCLXXVIII. Norvegus in conflictu Scanorensi, à Danis & Vandalis superatus, Sueco Calmarniæ sequestro, utrisque amicitur.

Vandalicis mercatoribus, à III. Maji ad XIII. Septembr. diem negotiatio Bergæ conceditur, à vectigalibus libera.

Folchungi, quod alienigenæ primaria regni officia obtinerent, Regi indignantes, unum ex illis trucidant Ingemarum, socerum Magni captivant, & bellum inchoant.

S. Ingridis congregationem Scheningiæ instituit monialium, harumque fuit una Megtildis, Birgeri Jerl forsitan vidua.

Folcho, Sveciæ Archipræful, III. Martii, vitâ perfunctus, successorem habuit Jacobum, XI. Regni Metropolitanum.

S. Brynolphus, XXVII. Præful Scarenensis.

Circa eundem Nerua, XI. Bergenſis.

Gilbertus, IX. Hammarenſis.

MCCLXXIX. Folchungi blanditiis ſeducti, poſitis armis, Regem 1279.
conveniunt, & mox in vincula conjiciuntur.

Waldemarus Gothiam fratri ſpontè reſignat, & Magnus ita re-
gnum nactus utrumque, ſe Gothiæ Sueciæque Regem ſcribere orditur.

Ejuſdem filius primogenitus in fata conceſſit, Upſaliæ humatus.

MCCLXXX. Ericus parenti ſubrogatus mortuo in throno Nor- 1280.
vegiæ, paterna quondam ibi cum Clero pacta prorfus abrogavit. R.N. 92.

Archipræſul ab eo in exilium pulſus, interceſſione Pontificis non
potuit reſtitui.

Suecus in captivos gladio animadvertit Folchungos.

Mors Turgotum Daniæ Primatem, II. Maij die abſtulit.

Johannes, XI. Daniæ Archiepiſcopus.

Aſſerus, X. Antiftes Wexionenſis circa eundem.

Torfinius X. Hammarenſis hoc tempore.

MCCLXXXI. Hedvigis Sueciæ Regina, XXIX. Julii, corona Suder- 1281.
copiæ regali decoratur.

Ibidem rex Magnus ampliffima conceſſit regni Clero privilegia.

Margareta, Scotici Regis filia, Norvego fuit elocata.

Inſitoribus Vandalicis priſcæ confirmantur libertates, Bergæ nego-
tiandi.

S. Ingridis, confirmationem ſui conventus à Papa impetravit.

Jacobus, Sueciæ Archiepiſcopus, XXV. Octobris mortem ſubiit.

Johannes, XII. Sueciæ Metropolitanus.

Jacobus, XXII. Præſul Slevicenſis.

MCCLXXXII. S. Ingridis cum ſuis Scheningiæ conventualibus ini- 1282
tiatur.

Magnus, Rex Sueciæ, primum jact lapidem cœnobii apud Stochol-
menſes ſuburbani.

Filiam Rechiffam monaſtico vitæ inſtituto ibidem mancipat.

Quando regiæ ſuſtentationi, omnes regni metallifodinæ, & proven-
tus ex famoſis IV. Sueciæ Gothiæque lacubus, assignantur.

Suecus Scaræ poſtea cum Dano colloquens, filio ſuo ſponſam ob-
tinet illius filiam.

Ibi Danos Sueci catadromiis glorioſè ſuperarunt.

Margareta Danici mater Regis obiit.

In conventu Ordinum Nyborgenſi, ſeditio propter nimia gravamina,
componitur.

Inſignis Sueciæ heros Ulpho Caroli moritur.

S. Ingridis virginum Antifita Scheningenſium, II. Septembris obdor-
mivit in Domino.

Johannes infulam recuſat Upſalenſem.

Inguardus, X. Antiftes Roſchildenſis.

Jorunderus, XI. Hammarenſis, circa hoc tempus.

MCCLXXXIII. Ericus Daniæ Rex, à Waldemaro Jutiæ, ac Ja- 1283.
cobo Hallandiæ, principibus, injurias vindicaturis, ad necem quæſitus, eam
prudenter evaſit.

Magnus, Sueciæ nominatus XIII. Archipræſul, quod non impetratâ
Romæ licentiâ, inaugurationem Lundiaſe ſuſceperit, officio privatur.

Sophia, Waldemari conſors Regis, conceſſit fatiſ, ſepulta Ringſtadii.

Item Catharina, regis Magni nata, quæ requieſcit Upſaliæ.

- Margareta, Norvegiæ Regina, ultimum quoque debitum naturæ perfolvit.
1284. MCCLXXXIV. Waldemarus Jutiæ Dux, Danico cœpit clam inhiare scepro.
Norvegus illi fœderatus, quod fundos in Dania maternos non obtineret, bellum orditur.
Rex Daniæ in conventu Nyborgensi constitutiones abrogat iniquiores.
Primus Regum, Hafnensibus privilegia confirmat municipalia.
Birgerus Magni filius, Scheningiæ parenti successor fuit approbatus.
Ibidem Waldemarus suo ad thronum Sueciæ juri tertium renunciavit.
Magnus rex, edicto promulgato, insignem cuique Sueonum & Gothorum, domi suæ providet securitatem, hoc tempore.
Ab Ordinibus licentiam impetrat, liberale & regale condendi testamentum.
Cœnobium Stocholmiæ insulanum occœpit construere, ubi & sepulturam delegit.
Johannes, XV. Episcopus Ottoniensis.
Nicolaus, IX. Borglamensis.
Arno, X. Stavangrensis circa eundem.
1285. MCCLXXXV. Magnus, Sueciæ rex, XIII. Februarii, suum condens Scaræ testamentum, nullam potiore regni Ecclesiam, cœnobium & nosocomium, non donata omisit.
Idem officinas instituit monetarias, in VII. Sueciæ Gothiæque urbibus.
Rechissa regis filia Waldemari, Primislao Califfiensium, & Marina illius soror Rodolpho Depholtensium, nupsertunt Principibus.
Waldemarus, Dux Jutiæ, quod rebellionem denuò moliretur, à Dano captivatur.
Jacobus Hallandiæ comes, factionis socius, sibi quoque timens, opem Norvegi exorat.
Ericus, Noricorum monarcha, Danos & horum fautores bello infestat navali.
1286. MCCLXXXVI. Waldemarus, Dux Slesvicensis, initio veris, gravibus sanè conditionibus provinciæ ac libertati restituitur.
Primislao nascitur filia, Rechissa, quæ Cæsaribus & Regibus Europæ dedit originem.
Visbyenses suam mœnibus circumdant urbem, rege Sueonum indignante.
Ericus, Daniæ Tyrannus, à primariis regni Proceribus, XXII. Novembris necatur, & Wiborgi humatur.
Succus non pauca in regno suo construit Franciscanis passim monasteria.
Jorunderus, XIII. Norvegiæ Metropolitanus, circa hoc tempus.
Benedictus, XII. Præsul Lincopensis.
Giesico, XVI. Ottoniensis.
1287. MCCLXXXVII. Folcho Algotius, cum sponfa profugiens alterius, patrem & fratres in multam conjecit angustiam.
R. D. 103. In Comitibus, mense Aprili, Nyborgensibus, Ericus duodennis, Erici filius, Rex Daniæ, & Prorex Waldemarus, Jutiæ Dux, constituuntur.
Ibidem X. regni proceres, commisisse regicidium deprehenditur,
qui

qui propterea bonis exuti & proscripti, in Norvegiaque suscepti, patriam novennio impugnarunt.

Waldemarus, Regis tutor, bona recuperat amissa, Fimbriamque & Arrhiam.

Torstanus, XII. Præful Hammarenfis.

MCCLXXXVIII. Suecus à Petro Porfe Dano fraudulenter captivatus, ad solutionem mutuati compellitur argenti. 1238.

Waldemarus, quondam Sueciæ Rex, quod rebus iterum novis studere perhiberetur, Nycopiæ traditur custodiendus.

Optimates ex Dania exulantes, auxilio Norvegi crudeliter patriam vastarunt.

Ingeburgis, Suecici Regis filia, Erico Danorum Regi desponsatur.

Visbyenses & agricolæ Gotlandici, quod mutuis se cladibus affecissent, graviter à Rege Sueonum velut domino mulctantur.

Megtildis, vidua Birgeri Jerl, ut reor, & monicha Scheningensis, moritur.

Magnus rex, hujus privignus, Cœnobium S. Ingridis in urbem transtulit Scheningensem.

Benedictum Magni fratrem mors XXV. Maij abstulit.

Margareta Waldemari filia Regis Cœnobium ingreditur Scheningense, nec egreditur.

Ericus, Daniæ rex optimus, anno exeunte fuit inauguratus.

Laurentius, XII. Antistes Lincopensis hoc tempore.

Bartholdus, XIII. Slesvicentis.

Christianus, XX. Ripensis.

Josephus, X. Borglamenti.

Boëtius, XI. Wexionensis, circa eundem.

Johannes, VIII. Finlandiæ.

Evindus, XV. Aslogensis.

MCCLXXXIX. Dania Johanne, & Suecia Magno, suis orbantur 1289.

Archiepiscopis.

Illa Johannem Grand, XII, & hæc Johannem XIV. consequuntur Metropolitanos.

Iste territus infortunio antecessoris, Romæ, non Lundia, flagitat confirmationem & inaugurationem, nec minas curat Lundenses.

S. Brynolphus, Scarenfis Præful, gratiæ restituitur Magni regis, sed fratres plectuntur, velut raptui consentientes.

Norvegius Jutiam Dania prædatur.

Revaliensibus Episcopum, Dano inconsulto, ut liceat eligere, decernitur.

Montismarianum in Sudermannia surgit monasterium hoc tempore.

Christianus, XIV. Præful Arhusiensis.

Magnus, IX. Finlandiæ, circa eundem.

Circa MCCXC. Ericus, Norvegiæ Rex, ob crebras in Dania vi- 1290.

storias, festo Paschæ coronâ redimitus, palam triumphavit.

Archipræful Sueciæ Upsalensis, contra Lundensem Dania, ad Romanum provocat tribunal. quò suos uterque mittit procuratores.

Calceatis prohibetur archiodæum ingredi Upsalensis basilicæ.

Sueones pestem averfuri, miram agunt sanè pœnitentiam.

Magnus, eorundem rex præstantissimus, XVIII. die Decembris charum Deo spiritum exhalavit; Sed corpus Stocholmenses sepeliverunt Franciscani.

- R. S. 91. Birgerus, minorennis Magni filius, sceptrum capit, cujus loco
Torchillus procerum maximus, regnum XII, annis feliciter gubernat.
1291. MCCXCI. Waldemarus rex, liberiolem nanciscitur Nycopiæ cu-
stodiam.
Ericus autem filius, Stocholmiæ in vinculis detinetur ad mor-
tem usque
Motalensis fluuius à rapido, contra naturam, subsistit cursu pro-
digiosè.
Pestis incendio conflagrat Sueonia.
Hac Amundus Stregnensis Antistes, & Boëtius Wexionensis, obi-
erunt.
Stregnensis basilica consummata, initiatur, & mox concrematur.
Archipræsul Sueciæ Johannes in Romano moritur itinere, VIII.
Septembris.
Verum S. Nicolaus, modò Scheningiæ nascitur.
Norvegus & Proceres Daniâ extorres, Falstria diripuerunt, &
mare infestauerunt.
Margareta, Norvegi filia, sceptrum Scotiæ captura, moritur circa
hoc tempus.
1292. Circa MCCXCII. Ericus, Norvegiæ Rex, thronum ambiens Sco-
tiæ, velut hæres filia, causâ cadit, Anglo iudice.
Nicolaus, XV. Sueciæ Archiepiscopus evadit, qui modò Romæ
constitutus, cum Lundensi per quadriennium disceptavit.
Wexionenses Lundensi hætenus faventes, XX Julii, culpam Upsa-
liæ deprecantur.
Haderslevia Daniæ, fori & urbis jure donatur.
Isarus, VI. Stregnensis antistes.
Circa eundem Thomas, XII. Wexionensis.
Petrus, IV. Arosiensis.
Johannes, XV. Arhusiensis.
1293. MCCXCIII. Sueci Careliam armis suo addiderunt imperio, & Kex-
holmiam occuparunt.
Wiburgum Careliæ fundatur hoc tempore.
Norvegus pacisci cum Dano recusans, exclusis exulibus, bellum
continuat.
Agnes, Daniæ Regina, secundas adit nuptias cum Johanne Vagri-
orum Comite.
Valdemarus rex vinculis & vitâ perfunctus, in Vreteni fertur
conditus cœnobio.
1294. MCCXCIV. Dani Hallandiam modico successu impugnarunt.
Archipræsul Daniæ, suspectus factionis cum regicidis, capitur.
Danus sibi vendicat potestatem, Revaliensibus Episcopum nomi-
nandi.
Moschi Kexholmiam, cæso Sueonum præsidio, recuperarunt.
Primislaus, Rechissam tantopere pulsavit, ut mortem inde con-
traheret, Posnaniæ sepulta.
S. Brynolphus, mortuum suscitavit avunculum circa hoc tempus.
Ranno Jonæ, unus regicidarum, Roschildiæ mactatur.
1295. MCCXCV. Dux Slesvicensis, Fimbriam Dano abnuens resignare,
& propterea cum illo belligerans, superatusque, semestres impetrat inducias.
Hinc autem fœderatos magis formidans Danus, Norvegum & pro-
scriptos, cum iis annuas belli ferias, XXV Septembris sancivit.

Primislaus rex Poloniae, gener Waldemari quondam in Suecia regis, fraude peremptus, conjugis Rechissae luit interitum.

Codex legum Sueticarum à gentilium fermento purgatur, & jure locupletatur Christianis.

Nicolaus, ut reor, Sueciae Archipræful, Danico prævalens Primati, confirmationem Romæ, consecrationem & liberationem à jugo impetrat Lundensi aliquandiu hoc tempore.

Archipræful Daniae, XIV. Decembris ex custodia evadens, Romamque profugiens, Upsalensem & domesticos incusat adversarios.

Sophia, tertia Waldemari filia Regis, Erico Longlandiae Principi copulatur.

Circa eundem uterque fedit, Nicolaus, V. Antistes Arosiensis.

Amundus, XVI. Aslogensis.

MCCXCVI. Castigatum legis Suecicae volumen, Rex II. Januarii 1296. approbavit.

Danus Fimbriâ, Alfiâ & Arrhiâ recuperatis, cum principe transigit Slesvicensi III. Februarii Vordingsborgi.

Sed Norvegus in biennes solum cum Dano inducias consensit.

Ericus quoque Danorum rex, superatus Romæ, Archiepiscopo XLIX. mille argenti libras pendere obligabatur.

Connubium illius & Ingeburgis Suecæ, mense Junio celebratur.

Archipræful Sueciae, XXIX. Julii, primis Upsaliae operatur sacris.

Monasterium in Islandia conditur Modruvallense.

MCCXCVII. Rex Daniae offensas fratri condonat Christophoro. 1297.

Novus Sueciae Metropolitanus synodum Arbogiae celebrans, quasdam edit constitutiones.

MCCXCVIII. Mereta soror Dani, Sueco copulatur. 1298.

Sueones, nuperam vindicant cladem à Ruthenis susceptam, & construunt in collimino Noteburgum.

Prorogatio induciarum VIII. Septembris inter Danos & Norvegos approbatur.

Isarnus, Papæ Legatus, hortatur Danum ad satisfactionem sententiae, & Archiepiscopi restitutionem.

Castrum in Vestrogothia conditur Lechense.

MCCXCIX. Legatus Pontificis, Isarnus, quod nollet Rex Daniae 1299. sententiam exsequi Romanam, renovat interdictum.

Lubecentes Daniae Regem eligunt protectorem, ipsi DCCL marcas ideò quotannis numeraturi.

Ericus Norvegiae Rex, VIII. Maji die, fati succumbit extremis, R. N. 93. fratri commendans sceptrum Haquino.

Islandi Norvegicum excutere jugum, velut intolerabile, machinantur.

Suecus Clerum onerans contributionibus, evadit odiosus.

Funus Johannis Archiepiscopi ex Latio in Sueciam transfertur.

MCCC. Dominium Archiepiscopae Rigenfis, Dano præsentatur politico. 1300.

Qui ditionem in Vandalia mercatus Rostochiensem, armis eam subdere conatur.

Prius tamen cum novo Norvegorum Rege conclusit, XVIII. Augusti, procrastinationem induciarum.

Verum Suecus Anglo planè fuit reconciliatus.

Translatio Cathedrae in Finlandia Rendamechensis peragitur.

Ulpho Gudmarsonius, S. Birgittæ maritus, nascitur hoc tempore.

Canonizatio similiter S. Henrici consummatur XVIII. Junii, hoc tempore.

B. Biorn obiit, Lincopiæ sepultus, hoc tempore.

Cænobium Scogense translatum, & instauratum, XXVIII. Augusti consecratur.

Quando filium genuit Mereta Birgero regi Magnum.

Petrus, XVII. Præful Ottoniensis.

1301.

MCCCI. Captum Rutheni Noteburgum everterunt.

Danus in Vandalia cum Rostochiensibus adhuc belligerat.

Henricus, XIII. Antistes Wexionensis, circa eundem.

1302.

MCCCII. Primas Daniæ Johannes Grand, suæ cum Rege diffidens transactioni, patriâ desertâ, se contulit Lutetiam.

Ericus rex, quàm humillime supplicat Pontifici, ut Ecclesiæ restitueretur communio, patria interdicto liberaretur, & Ifarnus regni Archipræful nominaretur, hoc tempore.

Rostochiensis, privilegiorum pacti immunitatem, se Danorum Regi dederunt.

Ibi castrum fundatur Danaborgum.

Inauguratio Birgeri & Meretæ, multâ Sudercopiæ pompâ celebratur.

Waldemarus, frater Regis, contraxit ibi matrimonium cum Marschalci filia.

Sed Ericus, fratrum tertius, regis filiam Norvegici sub finem anni sibi despondet.

1303.

Circa MCCCIII. Norvegus, futuro sequestre genero, fœdus cum Sueco pangit in hostium quoslibet.

Dania consensu Papæ ab interdicto liberatur; Damna Ecclesiæ compensantur Lundensi, & Ifarnus infulâ ejus ornatur; Sed antecessor Rigensem habiturus est.

Ericus Daniæ rex, Christophoro fratri Ducatum Estoniæ in feudum contulit.

Norvegus Upsaliæ constitutus, IV. Maij donatur reliquiis S. Erici.

In comitiis Ordinum Stocholmensibus, Magnus parenti successor in throno Sueciæ approbatur.

Ibidem filia Comitissæ Ravensburgensis, Torchillo Regni Marschalco copulatur.

Birgerus, assignatâ modò fratribus regni portione non modicâ, cœpit illorum opulentia ac potentia invidere, ruinamque ipsis moliri.

Domus Parisiis in vico serpentis sita, pro studiosis ex Suecia comparatur.

Kethillus, XI. Præful Stavangrensis circa eundem.

1304.

MCCCIV. Ericus & Waldemarus Sueciæ Principes, à Rege fratre toti regno inhiante, per summam expulsi injuriam, à Norvegoque suscepti, patriam crebro infestarunt.

Gulbergensis & Dalaborgensis construuntur arces.

Norvegus induciis abruptis, hostiles facit in Daniam excursiones, & tales vicissim ab hoste illatas, sustinet.

S. Brynolphus Scarensum Præful ab Haquino Rege unâ donatur spinâ ex Christi corona.

Ifarnus, XIII. Daniæ Metropolitanus, ex Latio inauguratus, & primatu Daniæ Sueciæque ornatus forte, regreditur. Sed prædecessor adhuc Lutetiæ commorans, Rigensem temnit Cathedram.

S. Birgitta, clarissimo in Scandia genere propagata, nascitur hoc tempore.

Wal-

Waldemarus Danici regis frater obiit.

Circa eundem federunt, Helgo, XVII Antiftes Aslogensis.

Arno, XII. Bergenfis.

Ingialdus, XIII. Hammarenfis.

Arnerus, XII. Scalholtenfis.

MCCCV. Nicolaus Sueciæ Archipræful, IV. Februarii die obiit, 1305.

& quadriennio vacat Cathedra Upfalensis.

Ericus & Waldemarus, principes Sueciæ exules, Norvegico armati exercitu regi Birgero belligerare parato occurrentes, procerum interventu, fratris gratiæ, patriæ & bonis, XV. Februarii, restituntur.

Comitatum Hallandiæ borealem Comes Jacobus, accepto precio, Norvegiæ XX. Aprilis incorporavit, quem Dux Ericus in feudum nactus suum, Varbergo & Hunehalsio præsidium imposuit.

In vernalibus Stregnesiæ comitiis Suecus Clerum placaturus offensum, privilegia illi confirmavit.

Danus, Norvegus & Holfatus suis spondent apud Suecum literis, quod Sueciæ Duces pactis sint adhæsuri.

In conventu Helgingborgensi, renovantur induciæ Danum & Norvegum inter.

Ibidem proceres Daniâ extorres, denuo regicidii condemnantur.

Duces autem Sueciæ, culpam discordiæ inter se & fratrem totam imputantes Torchillo Marschalco, persuaserunt Rêgi, ut vincetus Stocholmiam mitteretur.

Cujus ibi filiam Dux Waldemarus, prætextu cognationis spiritualis, repudiavit, aliam in Norvegia ducturus uxorem.

Nosocomium Upsalense à M Andrea Præposito fundatur & dotatur.

Carolus, VI. Præful Arosiensis, circa eundem.

MCCCVI. Torchillus, ceu tutor iniquus, consultor malorum, 1306.

& Clero injurius, X. Februarii percussus securi occubuit.

Danus, novâ per Norvegum & regicidas clade affectus, patriæque misertus, stabilem cum Haquino pacem inivit, exclusis sicariis, qui propterea Romam appellarunt.

Islandis culpam rebellionis deprecantibus, Norvegus offensâ condonat.

Ericus & Waldemarus, Sueciæ principes, exilium vindicare molientes, aut novis forsitan insidiis Birgeri occurrere volentes, illum XXIX Septembris, cum uxore & familiâ captum regia, Nycopenfi tradiderunt custodiæ.

Operam dein sedulam regno impenderunt subjugando.

Primogenitus regis, Magnus, insidiis ereptus, & in Dahiam perductus, avunculi opem parentibus imploravit.

Danus hinc motus, controversiâ cum Duce compositâ Slesvicensi, Sueciam invadit, & annuas pactus cum hoste inducias, ut interea de captivorum ageretur liberatione, domum signa indè convertit.

MCCCVII. Suis Duces Sueciæ rebus prospecturi, sibi regnum 1307.

subdunt; incolas sibi devinciunt; Norvego bellum in Danum, ceu pacis transgressori, persuadent; proscriptos attrahunt, sicut & Christophorum Dani fratrem, & militem ex Germania comparant.

Nec hostis dormitans, Holfatos ad sua pertrahit castra, Christophorumque frustra conans fidum sibi reddere, Hallandiæ ipsum australis ornat Ducatu, & blanditiis Norvegum permovet, ut pace secum renovatâ, & filiâ Erico Sueciæ Duci negatâ, deponeret arma, Magnoque Birgeri filio Ingeburgem annueret.

Dux Ericus horum ignarus, sponsam flagitat, & responsum nactus, ut Hallandiam prius resignaret, fraudem intelligit, & Danum bello accinctum Suecico anteverfurus, hosticum invadit.

Demum armis utrinque positis, mensē Decembri, inducias approbant, & captivorum ponderant frustra liberationem.

Johannes Grand, insulam nactus Bremensem, non minus ibi quàm in patria tumultuabatur.

1308.

MCCCVIII. Ericus Daniæ rex, tertiam instituens militiam, pro sororii & sororis liberatione, immensas in Sueciam adducit cohortes.

Nec cum minoribus obvians Dux Ericus, cum Dano sesquiennales paciscitur II Maij die inducias, & Birgero fratri libertatem pollicetur, si cautionem velit dare, interea præscribendam.

Quam non averfatus Birgerus, factâ sanctè amnestia, offensas condonat, & ita libertate donatus, profugit in Daniam, indeque vindictam in fratres machinatur.

Christophorus Dux Hallandiæ, ob secretas cum hoste collusiones aliquandiu molestatus, tandem gratiæ restituebatur fraternæ.

Norvegus Erico Duci Kongellam extorturus Marte, cum arte non posset, eam oppugnat.

Quando Bohufense propinquum condidit propugnaculum.

Transactio inter Danos & Norvegos, XXIX. Augusti facta, mutuum in hostes fœdus; Magno Ingeburgem; Haquino bonorum loco in Dania maternorum, Hallandiam borealem; Regicidiis perpetuò exulaturis, bona hæreditaria comprobavit.

Ericus Dux, tantam Norvegi perfidiam vindicaturus, regnum illius devastat, & Achershufium mensē impugnat Decembri.

Sepultura B. Erici prima, Upsaliæ novæ XXIV. Novembris investigata, lapide sternitur marmoreo.

Nicolaus, XVI. Archipræsul Sueciæ.

Circa eundem, Torderus, IX. Gardensis Episcopus.

Lodinus, X. Ferogensis.

Storbernus, VII. Stregnensis.

Ragvaldus, IX. hoc tempore Finlandiæ.

1309.

MCCCIX. Sueci & Norvegi mutuis se cladibus graviter afficiunt.

Haquinus rex Norvegiæ, XVI. Maji, & XVIII. Julii, cum Dano transactioni subscripsit, filiam & regnum promittens Birgeri filio.

Principio autumnii, Danus sororium cum exercitu instructissimo in Sueciam reducens, Nycopiam Septembri mensē obsidet.

Duces hostem aperto non audentes Marte aggredi, ipsam ex insidiis statuunt adoriri.

Norvegus interea Kungellam, fraudulenter proditam occupavit.

In Decembri obsidionem Reges solvunt Nycopensem, & cum abentibus ita hostibus conveniunt Duces, ut regnum promiserint Birgero, & novum approbarint colloquium, anno sequenti hoc super negotio habendum.

Circa eundem Eilephus, XIV. Norvegiæ metropolitanus.

Johannes, XXI. Præsul Roschildensis.

Haquinus, XII. Stavangrensis hoc tempore.

Johannes, XXIV. Slesvicensis.

1310.

MCCCX. Ericus Dux Kongellam expugnavit, & rogatus à Norvego, arma paulisper deposuit.

In conventū Helsingburgensi, factâ regni divisione, & offensarum condonatione, Duces XX Julii cum fratre concordantur Birgero.

Ibi Sophia, Dani sorore genita, Duci fuit Erico desponsata, & Magno Ingeburgis confirmata.

Ifarnus Daniæ Archiepiscopus, ad Salernitanam transfertur Ecclesiam. Amernus, Sueciæ Prorex, diem obiit.

Esgerus, XIV Daniæ primas,

Circa hoc tempus, Carolus, XIV. Episcopus Lincopenfis.

Magnus, Wexionensis XIV.

Esgerus, XVI. Arhusiensis.

Circa MCCCXI. Norvegus, quod jus in borealem sibi Danus Hallandiam arrogasset, ipsius spretâ amicitia, & pristina cum Duce Erico Hallandiam resignante, instauratâ, ipsi filiam XIV. Maji, & cum ea thronum Norvegiæ, sed Waldemaro Duci fratris sui spondit natam. 1311.

Ericus Danorum Monarcha, sub Rostochio cum Vandalia principibus colloquens, Rostochenses illorum ope domandos censuit.

Qui regem prævenientes, inito cum Vandalia urbibus fœdere, Danaborgum expugnant, & Daniam ipsam acriter impugnant.

Ericus, Sueciæ princeps, celebriora Europæ oppida religiosè & gloriosè perlustravit.

Sueciæ ac Daniæ Archipræsules, in concilio decertant Viennensi, nomine primatus.

Quidam in Suecia laicus, corporis præsentiam Dominici, in Sacramento impiè oppugnat.

MCCCXII. Danus Vandalicorum ope principum, obsidet Rostochium. 1312.

Ericus Dux Sueciæ, XVII. Aprilis, sororio pollicetur in Rostochiensibus subsidium.

Lubecensibus, mense Augusto, licentiam concessit per Nynum velificandi Novogardiam.

Idem XXIX. Septembris cum Ingeburge Haquini, & frater Waldemarus cum Erici, Regum filibus Noricorum, ineunt connubia.

Pactum anni MCCLXVI. inter Norvegum & Scotum in Novembri renovatur.

Initio Decembris Rostochium Erico regi deditur.

Danus ob repudium Sophiæ offensus, cum Erico & Haquino transigit.

Anfrinus, XIII. Antistes Bergensis hoc tempore.

MCCCXIII. Griphisvaldenses gratiam Danici regis care mercantur 1313.

XXV. Januarii.

Mense Junio, Ericus Sueciæ Dux, ob repudium Sophiæ, argento mulctatur.

Euphemia, principis Rugiani filia, Magno Birgeri filio, sponsa promittitur.

Ericus Dux Jutiæ, Langlandiam & Frisiam resignans, gratiam Dani IX. Augusti recuperat.

Suecus Finnorum, & Danus Jutorum, graviter mulctarunt rebellionem.

Duces Sueciæ novis in patriam adductis conjugibus, repotia Ludosiæ celebrarunt.

Contributio sexennalis, Scondiæ Clero imponitur, pro Sarracenorum expugnatione.

Johannes, XXI. Præsul Ripensis.

Augdunus, X. Holensis.

MCCCXIV. Controversia inter Daniæ Regem & Jutiæ Ducem 1314.

recrudescens, induciis componitur.

Dux Rugiæ Sundenses ope Dani perdomuerat.

Wiborgi XVI. Julii, in factiosos XVII. Daniæ proceres, animadvertitur.

Danus Sueciæ Ducibus promittit opem in occupando Norvegiæ throno post Haquini obitum.

Dux Waldemarus, factâ provinciarum cum fratre Erico divisione, Romam & Hierosolymam peregrinatur.

Rebellio Gotlandis in conventu Sudercopenfi condonatur.

In quo simul Rex, novum à sectatoribus IX. Octobris exigit juramentum.

Hinc Ducum servitores honorarii meritò sibi timentes, protectionis literas à Dano impetrarunt.

Synodus provincialis Calenburgi, mense Septembri frequentatur.

Antistes Lundensis in concilio nuper Viennensi potitus forte victoriâ, modò Upsalensem subjectionis, & expensarum admonet refundendarum.

Taxa sexennialis, ad DCXXXIX. marcas, ex diœcesi solùm Upsalensi ascendit isto anno.

Arno, X. Præsul Gardensis.

1315. MCCCXV. Danus Sundenses domiturus, cum Principibus Scandiæ ac Vandaliaë pangit fœdus, & XXVII. Junii cum Polono, Suecis & Norvegis prius confœderatis.

Nicolaum, Sueciæ Archipræfulem, XXX. Maij mors abripuit de Cathedra.

Olaus, XVII. Sueciæ Metropolitanus nominatus, decreti vigore Pontificii spondet Lundensi subjectionem, & postulat inaugurationem.

Candidatus Lundiaë, XX. Novembris cum Esgero factâ controversiarum transactione, consecratur.

Ericus Danorum rex, vocatis in subsidium Sueciæ Ducibus, rebellis arma intulit Jutiaë principi; Quæ tamen mox deposuit, hosti XIV. Decembris reconciliatus.

Olaus, XXII. Episcopus Roschildensis.

1316. MCCCXVI. Danus Suecorum & aliorum nixus auxilio confœderatorum, mense Junio Stralsundium cœpit oppugnare.

Olaus, Sueciæ Archipræsul, opem suæ Ecclesiæ à Politicis oppressæ implorat Johannis XXIII. Pontificis.

Primas etiam Daniæ, movens frustra eandem querelam, à Rege magis opprimitur.

Magnus Erico Duci nascitur filius.

Sundenses obsidione liberati, Rugiam infestant, & Dux Christophorus Fioniam.

1317. MCCCXVII. Princeps Magnipolensis, feudo per Danum investitur Rostochensi.

Pontifex, Avennione III. Februarii, tutelam Ecclesiæ Upsalensis, & litium cum adversariis decisionem, mandavit Nidrosiensi, Scarensi & Arosiensi, Antistitibus.

S. Brynolphus, protectorum unus, Scarensis Præsul, VI. Februarii terram cœlo permutavit.

Festo Pentecostes, Rex Daniæ cum Marchione Brandenburgensi, & fratre Christophoro in gratiam rediit; sed ultimo anni exeuntis die, cum Principe Slesvicensium.

Birgerus autem Sueciæ Rex, suæ hactenus captivationis vindictam diffimulans, Ericum & Waldemarum magnifico Nycopiæ convivio exceptos,

XI. Decembris, in squalidissimum compegit carcerem, in quo ille XVII & hic XXII. mensis ejusdem, inediâ mortui perhibentur.

Benedictus, XXVIII. Antistes Scarenfis circa eundem.

MCCCXVIII. Rex fratrum timens sectatores ad arma passim concurrentes, Nycopiâ profugit Stegeburgum. 1318.

Inde fautores Ducum obsederunt Nycopiam, & Birgerus ex Dania cum filio Magno subsidium nactus, Gothiam obvagatur.

Sed ab hostibus profligatus sæpenumerò, Stegeburgum filio commendat, inque Gotlandia captat refugium.

Mox adversarii Stegeburgum arcta ligant obsidione, & regno passim triumphant ope Norvegi; ad illorumque profugiunt castra Christophorus Danici regis frater, & Archipræsul Danorum, regiam detestantes tyrannidem.

Itaque Danus Hallandiam & Boreholmiam expugnavit.

Matthias Ketelmundius, in conventu ordinum Scarenfi, Gubernator Sueciæ, Junio mense, designatur.

Principio Julii deditam capit ille Nycopiam, & diruit, exequisque Ducum peractis, Stegeburgum expugnat, & Magnum Regis filium incarcerat.

Matthias, occupato & pacato Sueciæ regno, arma convertit in Dania, Christophoro & Esgero commilitonibus.

Danus hosti non audens occurrere, inducias flagitat, & aliquantulas impetrat difficulter, victore Sueciam repetente.

Princeps Jutiæ bellum quoque moliens, à rege placatur, quique nervum belli comparaturus, Scaniam pro sex millibus & octingentis marcis, oppignoravit.

Molchus Finlandiam populatur, à Dano forsitan instigatus.

Mense Novembri Roschildiæ Sueci & Norvegi, cum Danis triennales paciscuntur inducias; ut interim controversiæ deciderentur, & pax instauraretur.

S. Birgitta, prænobili viro Ulphoni Gudmarfonio elocatur hoc tempore.

MCCCXIX. Commissarii Suecici & Norvegici Danicos Helfinburgi convenientes, cum iis litem transigere non poterant. 1319

Magnus, Erici filius Ducis, mense Junio à Suecis Rex eligitur. R. S. 92.

Haquinus, Norvegiæ Rex morte nunc sublatus, Magno velut ex filia nepoti, sceptrum quoque Noricum transmittit. R. N. 94.

Matthias Ketelmundius, regnum Sueciæ Regis loco minorennis, ex consilio Ingeburgis & senatus, feliciter diu gubernat.

Ingeburgis, nomine filii Ludosiæ, XXVIII. Julii, Clero Suecico roborat privilegia.

Regina Daniæ Ingeburgis, consensu mariti fit monialis Roschildiæ.

Ibi XV. Augusti finiens religiosè vitam, Ringstadii humatur.

Ericus rex conjugem XIII. Novembris in fata subsequens, ibidem conditur.

Christophorus Dux, ab exilio regressus, thronum prænsat Danicum.

Sed Esgerus, primas Daniæ, Romam ex Sueonia profectus, ibi gravissimè queritur.

Novembri mense decernitur à Suecis in Gotlandiam expeditio, Birgerum inde primo vere profligaturis.

Quando Johannes Brunco, ob Ducum mortem, supplicio Stocholmiæ affectus, monti vocabulum indidit.

Israël, VII. Præsul Arosiensis circa eundem.

MCCCXX.

1320.
R.D.104. matur. MCCCXX. Christophorus Dux, XXV. Januarii, rex Daniæ proclama-
Birgerus rex, intellecto Sueonum adventu, ex Gotlandia in Dani-
nam abiit.
Magnus, Birgeri filius, quod patriam impugnasset, XXI Octobris
morti adjudicatus, ipsam XXVII. subivit.
Fymbri, VI. Decembris spondent Dano subjectionem.
Johannes, XXIII. Antistes Roschildensis.
1321. MCCCXXI. In Dania rex Birgerus XXXI Maij obiens, condi-
tur Ringstadii.
Islandi, Magno regi spondent subjectionem.
Esgerus, à Legato Papæ in Daniam reductus, XXIII. Augusti,
bonis & Ecclesiæ restituebatur.
Circa eundem sederunt, Salomon, XVIII. Præsul Aslogensis,
Ericus, XIII. Stavangrensis.
Grymerus, XIII. Scaltholtenensis.
1322. MCCCXXII. Christophorus, & filius Ericus, Vordingsborgi festo
Pentecostes inaugurantur.
Postridie Christophorus movens Archiepiscopo litem, Borenhol-
miam illi extorsit.
Idem Margaretam deponat filiam Marchioni Brandenburgensium
Ludovico.
Funus Ducis Erici, consensu Archipræfulis, Upsaliæ humatur; sed
Ducis Waldemari, Stocholmiæ remansit.
Georgius, Novogardiæ princeps, Wiborgum vano impugnat conatu.
Benedictus, XI. Episcopus Finlandiæ hoc tempore.
Laurentius, XI. Holensis.
1323. MCCCXXIII. Christophorus per tyrannidem imperans Danis, Ar-
chipræfulem & procerum quosdam habet adversarios.
Idem Megapolitano feudum confirmat Rostochense.
Haquinus, VIII. Antistes Arosiensis, circa eundem.
1324. MCCCXXIV. Danus initio veris Hammarhusium Borenholmiæ
impugnat, Esgero illud rebelli erepturus.
Idem Margaretæ nuptias filiæ celebrat.
Petrus, XV. Præsul Wexionensis, circa hoc tempus.
1325. MCCCXXV. Esgerus Daniæ primas, VII. Januarii, vivis excessit.
Item Ericus Dux Jutiæ XII. Maij.
Rex minorenni ejus filio Waldemaro, Ducatum subducere machi-
nans, ab Holfato, pueri avunculo, indè profligatur.
Sed mense Augusto, Hammarhusium rex Daniæ capit sibi proditum.
Carolus, XV. Daniæ Metropolitanus.
Ericus, XXIX. Antistes Scarenensis, circa eundem.
Alpho, XI. Gardensis.
1326. MCCCXXVI. Christophorus ob tyrannidem regno pellitur, &
filius in vincula Ericus conjicitur.
R.D.105 Waldemarus, Dux Slesvicensis, Nyburgi XXV. Augusti rex à
Danis nominatus, privilegia Ordinibus roborat, & provincias turpiter ab-
alienat.
Ramborgis à Vijch, morte occumbens naturali, humatur in Eccle-
sia Achrensi.
Paulus, XV. Norvegiæ primas hoc tempore.
Sueno, XVII. Præsul Arhusiensis.

- Tycho, IX. Wiborgenfis.
 MCCCXXVII. Perilluftris heros Canutus Porfe, à Waldemaro Dux
 creatus, Ingeburgem Erici viduam Ducis obtinuit conjugem, Rege pri- 1327.
 vigno fruſtra obluſtante.
 Halmſtadium jure civitatis ornatur.
 Magnus, Rex Sueciæ & Norvegiæ, vitricum bello infeſtans, ipſi
 Axevaldium eripit.
 Tycho, XII. Borglamenſis Epifcopus.
 MCCCXXVIII. Gerhardus Holſatiæ Comes, Regis tutor Walde- 1328.
 mari, & Daniæ Gubernator, Sielandos ob tributa rebelles nimia, XIV.
 Septembris graviter afflixit.
 Dani Germanorum pertæſi tyrannidem, Chriſtophori moliuntur
 revocationem.
 Quo ille nuncio non parum exhilaratus, bellicum contrahit ap-
 paratum.
 Jacobus, XXII. Antiftes Ripenſis.
 MCCCXXIX. Chriſtophorus partim marte, partim arte Daniam 1329.
 recuperat, & filium de cuſtodia liberat, regniſque provincias Holſatis ſto-
 lidè oppignorat.
 Fœminis licentiam concedit Eſtoniæ, hæreditatem cum viris ca-
 peſcendi cohæredibus.
 Magnus, Rex Sueciæ & Norvegiæ, in vitricum mense Auguſto
 pangit cum Verlenſibus fœdus Principibus.
 Botolphus, XIV. præful Hammarenſis circa eundem.
 MCCCXXX. Chriſtophorus vindictæ cupidus, Holſatos bello la- 1330.
 ceſſit, & ab iis ſuperatus, conditionibus minus regno tolerabilibus, pacem
 mercatur.
 Quando princeps Waldemarus, regio titulo & officio palàm renun-
 ciavit.
 Canutus Porfe, Dux Hallandiæ, feſto Paracleti moritur, binis ex
 Ingeburge filiis relictiſ.
 Sed Euphemia, regis uxor Danici, XXVI. Julii decedens, Soræ
 quieſcit.
 Johannes, XXIV. præful Roſchildenſis.
 Jonas, XIV. Scalholtenſis.
 MCCCXXXI. Sollennitas corporis Dominici celebranda Danis com- 1331.
 mendatur.
 Generale Franciſcani Ordinis Capitulum Scaræ habetur.
 Gerhardus & Wademarus, profligato iterum Chriſtophoro, XXX
 Novembris, Daniæ ſibi dominium arripuerunt.
 Ericus, Chriſtophori filius, accepto vulnere occubuit, & frater Otto
 captivatur.
 Circa hoc tempus federunt, Petrus, XXX. Scarenſis Epifcopus.
 Haquinus, XIV. Bergenſis.
 Egillus, XII. Holenſis.
 MCCCXXXII. Chriſtophorus, mense Januario, carè nimis ſceptrum 1332.
 redemit Danicum ab hoſtibus.
 Scaniam Daniæ provinciam Holſatis à Chriſtophoro oppignora-
 tam, Sueci pro LVI. librarum millibus argenti, compararunt.
 Magnus, Sueciæ & Norvegiæ Rex, Scanis mense Junio privilegia
 confirmat.
 Quando & Hafniam, Daniæ regiam, à Conrado von Pleſſen, pro
 VII. millibus argenti libris redemit. Oz Bar-

1333. Bertholdus, XII. Antistes Gardenfis.
MCCCXXXIII. Olaus, Sueciæ Archiepiscopus, XI. Martii vitam terminat.
Christophorus Rex, captus ab Holfatis Saxcopiæ, Aleholmiam perducitur.
Deindè fratris beneficio liberatus, XV. Julii obiit, Soræ tumultus. Postea, sicut & prius, Dania per septennium graviter iugo pressa Holfatorum, miserabiliter ingemuit.
Petrus, XVIII. Sueciæ Metropolitanus.
Odgislus, IX. Præsul Arosiensis, circa hoc tempus.
1334. MCCCXXXIV. Carolus Sconia Archipræsul, XVI. Maij valedixit mundo.
Waldemar, Slesvicensium princeps, sceptrum Daniae sibi de nuò vendicat.
Lex mancipia vendendi, apud Vestrogotos abrogatur.
Peculiaris legum codex, traditur Sudermannis Sueciæ.
Petrus, XVI. Scania Archipræsul.
Sigvardus, XII. Antistes Feroensis hoc tempore.
1335. Anno MCCCXXXV. Blanca Comitis in Francia Nemursensis filia, Magno Sueciæ & Norvegiæ regi elocatur.
Euphemia verò Magni soror, Alberto Magnipolensium Principi desponsatur.
1336. MCCCXXXVI. Albertus & Euphemia connubium Rostochii consummarunt.
Magnus & Blanca, Stocholmiæ diadematis ornantur.
Cœnobium Stocholmiæ Dominicanis, ex propugnaculo urbis meridionali construitur.
S. Catharina, nascitur circa hoc tempus.
Synodus Haffniensis, Ecclesiasticæ oppressores libertatis, execratur.
Helimbertus, XXV. Præsul Slesvicensis.
1337. MCCCXXXVII. Otto Christophori filius, sceptrum Daniae Holfatis conans eripere, captivatur.
Blanca, filium enixa est Magno, Ericum.
Matthias Ketelmundius, mortem subiit, cum gravissimo Sueonum detrimento.
Hemingus, XIX. Sueciæ Primas.
1338. MCCCXXXVIII. Ultimus in Scandia gigantum, XV. procerus cubitis, trucidatur.
Haquinus Magno filius regi nascitur.
Circa hoc tempus federunt, Arno, XVI. Norvegiæ Metropolitanus.
Gunnarus, XXXI. Scarenfis Episcopus.
Gutormus, XIV. Stavangrenfis.
Johannes, XV. Scaltholtenfis.
1339. MCCCXXXIX. Islandos Heclæ flagratio incolas nimium divexavit.
Petrus, XV. Præsul Lincopenfis hoc tempore.
1340. MCCCXL. Dani, Comite Gerhardo fraudulenter occiso, Holfatis cum excutiunt jugum, & Waldemaro, V. Christophori filio patriâ extorri, thronum regni deferunt.
Quem ille non recusans, cum Holfatis per amicos ita transfigit, quod auro provincias ab illis redempturus, & sororem Ducis Waldemari esset ducturus conjugem.

Magnus rex Scanos, rebus quoque novis clam studentes, sibi devincturus, amplissimis, XXVIII. Junii, ornat privilegiis.

Idem modò titulum usurpat Wandalicum.

S. Birgitta, solitariam cum marito vitam in cœnobio exorditur Alvastrænsi, hoc tempore.

Nicolaus, XVIII. Antistes Ottoniensis.

Torstanus, XV. Bergensis, circa eundem.

MCCCXLI. Novus Daniæ rex Waldemarus, VI Januarii condonat injurias parenti irrogatas. 1341.

Idem, sequestro rege Magno, Helsingburgi porrò amicitur Holfatis.

Mereta quondam Sueciæ regina. X. Martii claudit vitam.

Waldemarus homo astutissimus & perfidissimus, provinciarum per fas nefasque cœpit moliri recuperationem.

Kalenburgum, non soluto argento hæredibus Canuti Porse, armis occupare studens, cum grandi suorum clade superatur.

Circa hoc tempus, Olaus, XVII. Norvegiæ Archipræsul.

S. Hemingus, XII. Finlandiæ Antistes.

MCCCXLII. Holfati perfidiæ Waldemari succensentes, cum eo passim in Dania velitantur, parta tuendo. 1342.

In eum pangunt fœdus cum Sueco, & negotiatoribus Vandaliæ.

Magnus regna inter filios dividens, Erico Sueciam, & Haquino destinat Norvegiam.

Wexionensibus jura fori concedit.

Licentia Gudhemensibus conceditur ad Rackabygium demigrandi.

S. Birgitta, comite marito, Compostellam Hispaniæ peregrinatur circa hoc tempus.

Frenderus, VIII. Præsul Stregnensis circa hoc tempus.

Jonas, XVI. Scalholtensis.

Ormo, XIII. Holensis.

MCCCXLIII. Waldemarus Nycopiam Falstriæ redemit, & cum Holfatis de Sielandia minus honeste belligerat. 1343.

Scaniam à Sueco repetens, XXIV. arbitris litem submittit, à quibus non fuit decisa.

Magnus, bona uxori vitalitia, deputat in Norvegia, festo Pentecostes.

Norvegi, XV. Augusti, Haquinum parenti successorem nominant.

Magnus & Waldemarus, Scondiæ Reges, Varbergi documentis & argumentis de Scania disceptarunt, Senatu utriusque præsentem.

Demum Waldemarus, causâ cadens, acceptis insuper VIII. milibus librarum argenti, XVII. Novembris Scaniam, Blekingiam, Hallandiam, Liffriam & Hueniam, Sueciæ incorporavit.

Deindè Holfatos ope Sueonum ita destitutos, ratus facilius expugnandos, XXVII. Decembris illos, sed infaultè, aggrediebatur.

Circa eundem federunt, Siggo XXXII. Præsul Scarenfis.

Boetius, XVI. Wexionensis.

Sigfridus, XIX. Aslogensis.

Gisebertus, XVI. Bergensis.

Halvardus, XV. Hammarensis.

MCCCXLIV. Ingeburgis Calenborgum, accepta solutione, Dano resignat. 1344.

Ulpho Gudmarsonius, S Birgittæ maritus, XII. Februarii, placide obdormivit.

Magnus rex, minus laudabiliter imposterum vivens atque regens, à S. Birgitta nequicquam arguitur.

Plebecula Suecica in Junio electionem Erici; & Norvegica in Julio, Haquini, regionum filiorum, approbarunt.

Magnus, severum in usurarios promulgat edictum.

Lubecensibus initio Septembris navigationem per Nynum confirmat.

Danus, XXVIII. Augusti, subdolæ cum Holfatis subscribit transactioni.

Idem XIV. Octobris crudeliter Frifones perdomuit.

Jacobus, XXV. Antistes Roschildensis.

Eschillus, X. Arosiensis, circa hoc tempus.

1345.

MCCCXLV. Danus confederato sibi Waldemaro Slesvicensi, cum Holfatis feliciter belligerat de Sielandia.

Antistites Daniæ, perfidiâ Regis moti, subsidium determinant, uni suorum captivato, à reliquis ferendum.

Petrus, XXIII. Ripensium Episcopus.

Siggo, IX. Stregnensium circa eundem.

1346.

MCCCXLVI. Dux Slesvicensis ob fœdus cum rege initum, captus ab Holfatis, illo renunciato solvitur.

Danus frustratus dolo, Vordingsborgum XXIV. Augusti, Sueco mediatore, argento redemit.

Estoniam ordinis magistro Crucigeri in Prussia pro XIX. millibus librarum argenti vendit.

Perfidiam expiaturus, Hierosolimam peregrinatur idem Daniæ rex.

Gregorius, XIII. Præsul Gardensis hoc tempore.

1347.

MCCCXLVII. Frater Danici regis Otto, Crucigerorum amplectitur ordinem.

Waldemarus rex, creatur Eques sancti sepulchri, XXII. Julii.

Legum codex Suecicarum, mandato Regis corrigitur.

Hujusmodi emendationem præjudicio non futuram juri canonico, XX. Februarii, Clero regni Oerebrogiæ cavetur.

Oblationes in præsentia Regis ad aram factæ, cuinam cessuræ, determinatur.

Suecus Moschum debellaturus, peregrinum cogit militem, contemptâ S. Birgittæ dehortatione; gravibus regnum contributionibus exhaurit; & Petrinum simul nummum huc convertit, hosticumque invadit.

B. Hemingus, Finlandiæ Præsul, Regem arguens ideò tyrannidis, captivatur hoc tempore.

Circa eundem, Sebaldus, XIII. Antistes Feroensis.

1348.

MCCCXLVIII. Magnus rex à victis delusus Ruthenis, & prope modum occisus cum suis, turpem cum hostibus fecit transactionem, ad quam Moschus etiam hodie provocat, sibi partem Careliæ propterea vendicans.

Holfati, quorum Rex operâ in hoc esset bello usus, taliter provincias Sueciæ occupant, qualiter Daniæ sub Christophoro.

Circa eundem, Magnus ob tyrannidem; libidinem; captum Finlandiæ Præsulem; & nummum. S. Petri acceptum, à Pontifice sacris interdictus, contemnit.

Idem S. Birgittæ, Vastenensem arcis vetustæ aream pro cœnobio ibi construendo, in quo & sepulturam elegit, donavit circa hoc tempus.

Quando villam simul propinquam, municipali ornavit prærogativa.

Circa eundem, Contubernium S. Birgitta Vasteni paucarum instituit virginum, Romæ confirmationem impetratura.

- M. Matthias Canonicus Lincopenfis, doctrinâ floret, a cujus pendet S. Birgitta consilio hoc tempore.
 Biblia sacra in Suecicum transtulit ille quoque sermonem.
 Andreas, XIV. Gardenfis Episcopus, hoc tempore.
 MCCCXLIX. Magnus rex Sueciæ ac Norvegiæ, arbiter constitutus, gravem inter Megapolenses & Brandenburgenses decidit controversiam. 1349.
 Circa hoc tempus Benechinus, XXXIII Præsul Scarenfis.
 MCCCL Danus, quod armis causam promovisset pseudomarchionis Brandenburgici, offensam incurrit Cæsaris. 1350.
 Idem gratiæ restitutus, arbiter inter Imperatorem & Brandenburgensem ordinatur, pristinos ex Lubeco proventus habiturus.
 Casimirus, Poloniæ Rex, Dano confœderatur, & filia hujus Henrico Megapolensium Principi desponsatur.
 Pestis in Westrogothia CDLXVI. Sacerdotes abstulit, & in Hallandia Canutum, Haquinumque Porse, fratres Regis uterinos.
 Sueci & Norvegi Magnum detestati, Scaniâ, Halogiâ, Islandiâ, Feroigiâ & Hetlandiâ fruiturum, scepra tradiderunt Erico, & Haquino. R. S. 93.
 S. Birgitta, suo confirmationem ordini petitura, Romam proficiscitur hoc tempore. R. N. 95.
 Nicolaus, XXVI. Antistes Slesvicensis.
 MCCCLI. Magnus suam ægre ferens depositionem, filiis infidiatur. 1351.
 Danus, contra literas & sigilla, Scaniam inverecundè repetens, juxta cautionem mulctandus Varbergensem, æstimatur.
 Qui ob perfidiam quoque ab Holfatis, Vandalis, Jutis & Fionensibus, bello impetitus, ad exteras paulisper secessit oras.
 S. Birgitta, per Italiam florens sanctimoniâ, Clementi Papæ suadet, ut ex Gallia Romam se conferat hoc tempore.
 Alphonfus Antistes Gyennensis S. Birgittæ consultor delectus, ipsius conscripsit visiones.
 Hemingus Sueciæ Archiepiscopus moriens, Petrum XX regni Metropolitanum obtinet successorem.
 Johannes, XV. Præsul Gardenfis hoc tempore.
 MCCCLII. Inter Daniæ regem & Comites Holfatiæ, frustra tentatur litium transactio. 1352.
 Danus, suspectam adulterii conjugem, arctæ tradit custodiæ, & scorto fruitur.
 Ingeburgis, Magni regis mater, XII Martii, anniversaria pro animabus parentum in clauetro instituit Hofdensiensi sacra.
 Statua Christi, hoc prope tempus de cruce pendentis in Stocholmensi Dominicanorum Ecclesiâ, sicut & alia in Arbogensi Franciscanorum, cœperunt miraculis coruscare, Suinagardiæque tertia.
 Rex Waldemarus Helsingburgi, Principibus Magnipolensium arbitris, in causa victus Scanica, mulctæ adjudicatur.
 Postea in Vandalia per summam grassatur tyrannidem, nec sacris, nec profanis, amicis vel inimicis parcens.
 Hedvigis captiva in scio marito substrata, concepit Margaretam, Scondiæ postea totius Dominam.
 Andreas, XIII. Borglamensis Episcopus.
 Gyrderus, XVII. Scalholtensis.
 MCCCLIII. Magnus ereptum Sueciæ dominium filio sibi vendicat. 1353.
 Benedictum Algotsonium, II. Februarii insignibus ornat ducalibus, reginæ plus æquo dilectum.

- Pax inter Danos & Holfatos, mense Julio fancitur.
 Waldemaro nascitur Regi filia Margareta, Semiramis Scandiæ.
 Nicolaus, XVI. Antistes Lincopenfis, circa hoc tempus.
 Magnus XI. Arosiensis.
1354. MCCCLIV. Danus Papam Aveñnionem conveniens, initio veris
 rosâ donatur benedictâ.
 In patriam reversus, quæ Ordinibus Nyburgi promisit, ut canis
 jejunium, servavit.
 Danorum cum Suecis super Scania colloquium, non plus evicit,
 quàm priora.
 Sicut neque Waldemari cum Magno, habitum XXIX Septembris
 Helsingburgi.
 Frisones nimium à Dano mulctantur.
 Henricus, XXVI. Præful Roschildensis.
 Paulus, XVIII. Arhusiensis.
 Magnus, XIV. Borglamenfis.
1355. MCCCLV. Petrus Daniæ Metropolitanus, XV. Aprilis ex vita
 migravit.
 Nomine Danus Scaniæ, à Suecis XXIV. Junii compellatus, di-
 lationem flagitat.
 Idem contra ducem fert Slesvicensem suppetias, & Marte conster-
 natus, cognatum sibi fraudulenter amicat.
 Benedictus, Produx Scaniæ, quod Lundenses cum Dano collu-
 derent, fundos illorum fisco applicavit.
 Domus Sueonum Parisiensis, divenditur ab Upsalensibus.
 S. Catharina, Gerhardi à Kern uxor, matrem in Latio convenit
 S. Birgittam, hoc tempore.
 Jacobus, XVII. Archipræful Daniæ.
 Jonas, XIV. Episcopus Holensis.
1356. MCCCLVI. Juti perfidiam Regis decernunt plectendam.
 Erico, Sueciæ Principi, Beatrix Ludovici filia Marchionis Bran-
 denburgici, fuit copulata,
 Hujus avunculus, rex Waldemarus, cum Erico igitur affine de
 Scania sibi prodenda, cæpit tractare.
 Suecus in gratiam Holfati, mercatores Vandalia, illius hostes, in
 Scania divexans, ab iis postea impugnatur, Scaniam quoque occupantibus.
 Ericus princeps, Vandalos ex Scania & Benedictum Algotium,
 profligat, incolarumque captat favores, roborans illis privilegia, & Lun-
 densibus prædia resignans.
 Blanca, magis Benedictum, quàm filium diligens, in hunc Dani
 flagitat subsidium, ita Scaniam recuperaturi.
 Benedictus, reginæ forsitan gratificaturus, conjugem repudiat in-
 fontem.
1357. Circa eundem, Laurentius, XXXIV. Scarenfis Episcopus.
 MCCCLVII. Nè Danus Sueonum adjutus discordiâ Scaniam re-
 cuperaret, Ericus sequestribus Megapoliæ principibus, & Sueciæ proce-
 ribus, partem regni adeptus, Jenecopiæ XXV. Aprilis, parentibus &
 Benedicto fuit reconciliatus.
 Sed post temporis paululum, Benedicti offensus arrogantia & paren-
 tum inconstantia, cum Dano periculose colludentium, arma denuò corri-
 pit, Benedictum compescit, & totum Sueciæ dominium arripit, Magnus-
 que bello in filium se accingit.

Interea, Waldemar rex, Holfatos debellavit, quibus cum, sicut & Megapolensibus ac Brandenburgensibus, mox Dux Ericus confœderatur.

Petrus, X. Præful Wiborgensis.

MCCCLVIII. Danus ab Erico & Holfatis impugnatus, se defendit; Langlandiam & Fimbriam Principi eripit Slesvicensi, tandemq; XXX Octobris, Holfatos in gratiam recipit, non Jutos, rebellionem continuantes. 1358.

Magnus etiam cum filio litem transigens, perfidam spernit Dani amicitiam, & ab illo amicissimè Hafniam invitatus, non comparere dignatur.

MCCCLIX. Magnus iterum à Waldemaro inescatur; Propterea Ericus se parenti opponit, & Scaniâ subactâ, hujus captivat Primatem, ceu Dani fautorem. 1359.

Magnus & Blanca, filium ope Danicâ domituri, Hafniam invitati festinant, secum diplomata super Scania deferentes, quibus fraudulenter exultis, concluditur, quod generum Danus Haquinum habiturus esset; Ericum domiturus; Scaniam recepturus, & Magno in omni succursurus necessitate.

Waldemar igitur, traducto in Scaniam exercitu, partem illius fraude occupat, & intellectu Erici adventu, remeat.

Ericus, Danis indè profligatis, cogit parentem pactis renunciare Hafnensibus, & fratrem connubio Margaretae.

Henricus, Comes Holfatiæ, à Suecis compellatus, sororem Haquino Elizabetham eâ despondet lege, ut si matrimonium, culpâ Magni non procederet, thronus sibi conferretur Suecicus.

Holfati, Fimbriam Dano eripiunt, & Juti pariter Tyranno se opponunt; Sed Pomeranus Rugiam nactus in feudum, fert Regi subsidium.

Circa eundem, Havarderus, XIV. Antistes Ferogensis.

MCCCLX. Blanca filium veneno Ericum sustulit; Magnus tamen regno exutus non fuit, quod sanctissimè sponderet emendationem. 1360.

Dux Benedictus, velut sceleris complex, trucidatur, Soræ humatus.

Danus metu Erici liberatus, Scaniam invadit, & cum Magno ita transigit obvio, ut liberorum procederet connubium, & sibi Scania cederet; quam ita Sueones nullo jure amiserunt, à perfidissimo Rege proditam.

Quocirca Waldemari successu Holfati, Megapolenses, Slesvicenses & Juti consternati, cum hoste paciscuntur.

Circa eundem, uterque, Benedictus, XVII. Præful Bergensis.

Turgillus, X. Stregnensis.

MCCCLXI. Jacobus Daniæ Primas, XXIII. Februarii decessit. 1361.

Gotlandi & Oelandi, propter nimia quotannis gravamina, Magno rebellant, & rogatus Rex Daniæ ex pacto, ut illos compesceret, arma expedit.

In Oelandiam delatus, cæsis incolarum DC, illam sibi, non Sueco subjugat.

Deindè cum Gotlandis congressus, graviore mulctatos clade, & immensis spoliatis opibus, cogit sibi, & Daniæ regno spondere subjectionem.

Haquinus, rex Norvegiæ, indignatus propterea parenti, Senatus consilio Suecici, XI. Novembris in vincula ipsum conjicit, & sceptrum pariter Suecicum capeffit.

Postea, Oelandiam & Gotlandiam, Sueci Danis eripuerunt.

- Nicolaus, XVIII. Daniæ Metropolitanus.
Ericus, XIX. Præful Ottoniensis.
1362. MCCCLXII. Magnus libertati & potestati restitutus, fœdere cum Dani hostibus instituto, bellum illi denunciat; Quod etiam faciunt Vandalia mercatores, nuper mercibus in Gotlandia spoliati.
Itaque à Suecis, Norvegis, Holfatis, Megapolensibus, & negotiatoribus Vandalia graviter impugnatus, flagitat inducias, & annuas ægrè impetrat.
Legati Suecorum & Noricorum, sponsam Haquino ex Holfatia brumæ initio adducentes, in Dania fraudulenter detinentur.
Interim Waldemarus Magno & Haquino persuasit, ut hic suam duceret filiam.
Suecus ideò perfidiæ à regni proceribus repræhensus, XXIV. illorum proscripsit.
Danus, VIII. Decembris, sibi & successoribus, quoddam in Borenholmiam jus, violenter & fraudulenter acquisivit.
Circa eundem, Henricus, XXVII. Antistes Slesvicensis.
1363. MCCCLXIII. Waldemarus & Magnus, Scandia Reges, initio veris, nuptias Haquini & Margaretæ undennis, Hafniæ celebrarunt.
Quando fraude Dani, Sueciæ pariter inhiantes, venena liberaliter Suecis propinabantur.
Quibus Blanca meritò potionata, quod filium ita necasset, animam efflavit, Soræ tumultata.
Indè similiter Magnus affatim hauriens, beneficio medici mortem evasit, quam reliqui Sueonum non pauci oppetiverunt, sanguine impensas hospiti solventes.
Magnus ità viduus, ut Holfatos placaret, Elizabethæ promisit matrimonium, in Sueciam ideò traductæ.
Christophorus, Waldemari filius, eadem fortuito libatâ potione, XI Junii moriens, impium mulctat parentem orbitate.
Israel, S. Birgittæ germanus, rex à Suecis, Gothisque salutatus, maluit exulare, quam imperare hoc tempore.
Danus, XXX. Septembris, cum Vandalia negotiatoribus, inducias concedentibus, lubens transigit.
Idem, XIII. Decembris, pristinum cum Polono instaurat fœdus.
Hactenus extorres Sueciæ proceres, ex pacto thronum Sueciæ, Holfato obtulerunt, & ipsius denique suâ se excusantis, regem designarunt Albertum, Euphemie & Principis Megapolensis filium.
Candidatus in Sueciam perductus, Stocholmiæ XXX. Novembris rex designatur, & Magnus peremptoriè citatur.
- R. S. 94. Circa eundem, Nicolaus, XXXV. Præful Scarenfis.
Thorarinus, XVIII. Scaltholtenfis.
1364. MCCCLXIV. Waldemarus, Daniæ rex, quòd nec dum compensasset damna mercatoribus Vandalia Gotlandica, ab illis denuò acerrimè impugnatus, ex regno secedere compellitur.
In absentia Regis, triennales Dani ab hoste inducias, quibus Magnus & Albertus includuntur, impetrarunt.
Interim Magnus, contemptâ Sueonum citatione, arces regni suo firmat præsidio, & exercitum in Norvegia comparat.
Albertus Upsalia coronatus, ut Finlandam avunculo simul eriperet, ipsam petit armatus.
Magnus, XXV. Antistes Ripensis, circa eundem.

MCCCLXV. Magnus filio & Norvegis stipatus, invadit Sueciam, & XXIV. Februarii superatus, capitur, septennique traditur custodia. 1365.

Haquinus in Norvegiam difficulter evadens, crebro interea Sueciam infestat, patrem liberaturus.

Otto, Rupinensium Comes, regi Alberto filiam despondit Richardem, hoc tempore.

Circa eundem, Nicolaus, XVIII. Norvegiæ Metropolitanus.

MCCCLXVI. Rex Albertus, à Dano & Norvego simul impugnat, regni que veritus amissionem Suecici, provincias IV. Gothicas, absque consensu Ordinum, incorporavit Daniæ, & ita Waldemarum placavit. 1366.

Petrus, Sueciæ Archiepiscopus, XXVIII. Octobris mortem oppetiit.

Birgerus, XXI. regni Primas.

Gotscalcus, XVII. Præful Lincopensis hoc tempore.

Circa MCCCLXVII. Sueci & Gothi provinciarum exacerbati ab alienatione, quas inter fuit Gotlandia, Albertum pacta rescindere compulerunt. 1367.

Archipræful Sueciæ inauguratus Viterbii, pallium CCC. aureis nummis comparavit.

Pontifex Ecclesiam Sueonum à jugo liberat Lundenfi, non amplius imponendo, circa hoc tempus.

S. Birgitta, ordinis sui confirmationem ab Urbano V. impetrat, circa hoc tempus.

Fabrica cœnobii Vastnenfis inchoatur, ad quam, Sueonum quilibet, denarium quotannis contribueret hoc tempore.

Elizabeta, Comes Holsatiæ, à terrenis delusa sponsis, cœlestem Vasteni amplexatur, vitamque ibi monasticam.

Imago hoc tempore crucifixi, fertur S. Birgittam in Ecclesia Romæ Paulina orantem, allocuta.

B. Hemingus, Finlandiæ Antistes, XXII. Maij spiritum Deo reddidit.

Henricus, XIII. Finlandiæ Præful, circa eundem.

MCCCLXVIII. Sueci, Holsati, Juti, Megapolenses, & Vandalici mercatores, conjunctis armis, ceu tempestas horridissima, Daniæ incubuerunt. 1368.

Albertus, XXV. Julii, amplissima Vandaliciæ civibus per Daniam & Scaniam concessit privilegia negotiandi.

Quando non Scaniæ solum spe turgebat recuperandæ, sed Scondiæ totius, fociorum auxilio, subjugandæ.

In provinciali Upsaliæ concilio, insignia, XXVII. Septembris, statuta conduntur.

MCCCLXIX. Confœderati bellum in Danos continuant, & Waldemarus, hostium paulisper furorem declinaturus, peregrinationem simulat votivam. 1369.

Urbanus Papa, non obtemperans admonitioni S. Birgittæ, redit Avennionem, & mox obiit, velut illa prædixerat, hoc tempore.

Petrinus ex Upsalensi nummus diœcesi, marcis CCC. constabat.

Circa eundem, Vinaldus, XIX. Archipræful Norvegiæ.

Johannes, XXV. Antistes Ripensis.

Johannes, XIV. Finlandiæ, circa hoc tempus.

MCCCLXX. Senatus Daniæ in absentia Regis, ita cum Vandalis transegit, ut ex Scaniæ proventibus, per annos XV. levandis, damna compensarentur illis Gotlandica. 1370.

Quæ profectò subdola transactio, Suecos à jure in provinciam suo prosequendo, cum novis pugnare dominis nolentes, interea distinebat.

Circa eundem, Danus à Pontifice ob perfidiam graviter reprehensus, Christianam fermè religionem abjurasset.

Sueci & Norvegi, de liberatione Magni, frustra Stocholmiæ consultarunt.

Olaus, Haquini & Margaretæ filius, successor parenti à Norvegis declaratur.

Nicolaus, XXVII. Præsul Roschildensis.

Jacobus, XI. Wiborgensis.

Sueno, XV. Borglamentsis.

Halvardus, XX. Aslogensis, circa eundem omnes tres federunt.

Botolphus, XV. Stavangrensis.

Magnus, XVI. Hammarensis.

1371.

MCCCLXXI. Haquinus patrem liberaturus, Stocholmiam obsidet, & suis Albertus diffidens rebus, avunculum XIV. Augusti solvit, Vestrogothiâ fruiturum, & XII. millia librarum argenti, nomine lytri, daturum.

S. Birgitta in rebus consulta arduis, à Gregorio XI, ut migraret ille Romam, seriò hortatur.

Danus, peregrè reversus, XXVII Octobris, transactioni subscribit, cum Vandalorum propolis institutæ.

Olaus, XIX. Antistes Arhusiensis.

Johannes, XV. Finlandiæ hoc tempore.

1372.

MCCCLXXII. Per summam cœpit Albertus tyrannidem Suecis dominari, hoc tempore.

Carolus, S. Birgittæ filius, Neapoli, X. Martii, finem vitæ imposuit.

Sed mater inde Hierosolymam versus profecta, XXIX. Aprilis literas publicæ fidei, à Regulo Syriæ impetravit.

Sacris Palæstinæ locis religiosè visitatis, ægra Neapolim revertitur, & cognoscens Papam adhuc morari Avennione, reditum illi persvasit.

Matthias Gustavius, procerum unus Suecicorum, ob cædem Episcopi Lincopensis divinitus mulctatur.

Circa eundem Rodolphus, XXXVI Scarenensis Episcopus.

1373.

MCCCLXXIII. S. Birgitta in cœnobio Romæ Panispermensi, XXIII. Julii moriens, ibidem tumulo commendatur.

Johannes, XXVII. Præsul Slesvicensis.

Odagerus, XIX. Scalholtenensis.

1374.

MCCCLXXIV. Corpus S. Birgittæ ex urbe translatum, IV. Julii Vasteni honorificè deponitur.

Magnus rex, in Norvegia submersus, in Gudhemensi forsan sepelitur monasterio.

Danus, Frisones crudeliter sanè fuit populatus.

S. Nicolaus, XVII. Antistes Lincopensis.

1375.

MCCCLXXV. S. Catharina literis commendata Cæsaris, & regis Alberti, Procerumque Scandicorum, profecta Romam, matris promovet apotheosin.

Waldemarus, Daniæ rex, mensè Octobri, animam exhalavit perfidam, Soræ nactus corporis requiem.

Circa eundem, Godechinus, XVII. Præsul Wexionensis.

1376.

MCCCLXXVI. Olaus Waldemari ex filia nepotem, principio R.D. 107. Majj, Regem Dani salutarunt.

- Albertus, Dux Magnipolensis, alterum Waldemari nepotem, & suum, Danis vano moliens conatu obtrudere, XXI. Octobris, in arbitros litis compromittit.
- Circa eundem, Matthias, XII. Arosiensis Antistes.
- Circa MCCCLXXVII. Suecos nimium flagellat rex Albertus, 1377.
cujus etiam modò confors vitam morte permutavit Richardis.
- Waldemarus, XX. Ottoniensis Episcopus.
- MCCCLXXVIII. Vismariense inter Albertum & Vandaliaë principes, frequentatur colloquium. 1378.
- Rex sibi Helenam Ducis filiam Brunsvicensis desponsasse fertur.
- MCCCLXXIX. Rex Albertus & Senatus regni, VIII Januarii, canonizationem S. Birgittæ, Urbano humiliter commendarunt. 1379.
- Quod etiam facit Venceslaus Imperator, XIV. Maij, ab agnata rogatus fortè S. Catharina, Romæ adhuc existente.
- Romani precibus adscribunt S. Catharinæ, quod Tyberis inundatio, IX. subfederit Novembris.
- Magnus, XIX. Daniaë Primas.
- Henricus, XVIII. Wexionensis Præful circa eundem.
- MCCCLXXX. Mors Haquinum Norvegiæ regem, Calendis Majis. 1380.
abstulit.
- Olaus, Haquini filius, Daniaë & Norvegiæ fit monarcha.
- Concilium provinciale, in oppido celebratur Telgenfi, XI Septembris.
- Germani Stocholmiæ Suecis exitium concivibus moluntur.
- Regina Siciliaë apotheosin S. Birgittæ libello supplici promovet, III. Octobris.
- Item Margareta Daniaë & Norvegiæ regina, cum Olao Rege filio, hoc tempore.
- Circa eundem uterque, Tordo, XI Præful Stregnensis.
- Hartlevus, XIII. Arosiensis.
- MCCCLXXXI. Quod Norvegia Daniaë perpetim conjuncta, per unum cum ea regem est gubernanda, Margaretaë astu concluditur, infauftum modò trium regnorum occipientis moliri vinculum. 1381.
- Scani hoc tempore à rege Alberto minaciter compellati, ut Sueciæ argentum refunderent, vel se agnoscerent dominum, annum deliberandi spacium obtinent.
- S. Birgitta Vasteni, juxta Papæ decretum, per D. Catharinam nuper ab illo fortè impetratum, primò elevatur & honoratur, circa hoc tempus.
- Circa eundem omnes tres, Jacobus XVIII. Antistes Bergensis.
- Olaus, XVI. Stavangrensis.
- Sigvardus, XVII. Hammarensis.
- MCCCLXXXII. Rex Albertus, cum Scanis belligerat contumacibus, non modicâ ipfos clade afficiens. 1382.
- Boëtius Jonæ, Prorex Sueciæ, crudelissimum committit homicidium, prout cippus testatur in cænobio Stocholmiæ Franciscano.
- Circa eundem, uterque, Torstanus, XXXVII Præful Scarensis.
- Johannes, XXI. Aslogensis.
- MCCCLXXXIII. S. Catharina XXIV. Martii concessit fatis, humata Vasteni. 1383.
- Birgerus, Sueciæ Primas, XI. Maij obiit.
- Translatio S. Magnildis instituitur Lundiaë.
- Sconi à Danis & Vandalis adjuti, regem Albertum exercitumque remeare in Sueciam compulerunt.

- Albertus metuens, nè propter suam tyrannidem Sueci ad Olaum deficerent, velut regni legitimum magis hæredem, variis illos sibi devincit obsequiis.
- Islandi spondent Olao, seu potius Margaretæ, filii loco regnanti, subjectionem.
- Henricus, XXII. Sueciæ Metropolitanus.
- Henricus, XVI. Gardensis Episcopus hoc tempore.
1384. MCCCLXXXIV. Cœnobia Vasteneses, consummato nunc monasterio, XXIII. Octobris, solennem faciunt professionem, includunturque. Magnus, Antistes ibi primus monachorum. Ingerdis prima ibidem Antistita monialium. Birgerus, XV. Præsul Abogensis, hoc tempore.
- Arno, XV. Ferogensis circa idem.
1385. MCCCLXXXV. Negotiatores Vandalia Sconiam resignarunt, finitâ trilustri annorum possessione. Sconi, mense Majo Lundia, Olao regi, non Alberto, promittunt obedientiam. Antistita Vastensis, Oratoribus Romam expeditis, S. Birgittæ flagitat canonizationem.
- Michael, XX. Scalholtenis Episcopus.
1386. MCCCLXXXVI. Opulentissimus Sueciæ prorex, Boëtius Jonæ, proximus morti, XIII. regni proceres, sui constituit testamenti executores. Quibus & mandat, X. Sueciæ primarias arces regionesque, sibi à rege oppignoratas. Idem, XX Augusti, vivis excedens, in cœnobia conditur Vastensi. Gerhardus, Holfatiæ Comes, feudo Slesvicensi, & titulo Ducali per Olaum ornatur.
1387. MCCCLXXXVII. Olaus Dania & Norvegiæ rex, ignoto mortis genere occumbit.
- R.D. 108. Margareta Olai mater, sceptrum Dania nanciscitur, mense Augusto. Quæ Suecico etiam inhians, & Alberto illud extorquere cogitans, testamentarios Boëtii, cum arcibus, ad suas imprimis traxit partes. Circa eundem, Vibolderus, XVI. Antistes Ferogensis.
1388. MCCCLXXXVIII. Norvegi Margaretam quoque Dominam elegerunt, Alberto Sueonum rege, & hujus fratribus, Megapoliæ principibus, proximis sceptri hæredibus, jure nullo repudiatis. Margareta filio destituta, Henricum sororis nepotem, Pomeraniæ Ducem, adoptat, & in thronis Scandia successorem nominat, hoc tempore. Immo Dania ac Norvegiæ scepra, Principum familia Pomeranorum inviolabiliter alligata, decernit.
- R. S. 95. Initio veris, proceres Sueciæ XII, Margaretam Bohusii reginam acceptarunt, & quasdam illi arces regni assignarunt. Ab his alii procerum Suecicorum persuasi, tyrannidem Alberti, & regimen execrantes, Nycopiæ festo Pentecostes, designationi Margaretæ subscripserunt. Nec ignarus molitionis Albertus, & Suecis propterea non fidens, instructissimum ex Germania sibi comparat exercitum. Margareta verò unum ex Suecia, alterum ex Dania, & tertium ex Norvegia, cogit exercitus, qui XXI. Septembris hostibus congressi, victores evaserunt. Nam Albertus profligatus, capitur cum Erico filio, & non paucis Vandalia principibus, septennique traditur custodia in castro Sconia Lindholmensi.

- Cœnobium Vasteni ligneum conflagrât, quod ex lapide pottea fuit
elegantè restauratum.
- Petrus, XX. Præful Arhusiensis.
Circa eundem, Ostenius, XXII. Aslogensis.
- MCCCLXXXIX. Princeps Magnipolensium, Johannes, patrum li- 1389.
beraturus, infestâ petit Scondiam classè.
Sed naufragium passus, vela domum convertit, & colluvie pira-
tarum advocatâ, Scondios per illam toto affligit septennio.
Quo Germani & Dani tempore, acriter de Sueonum colludunt co-
rio; Præcipue tamen Stocholmenses affligebantur, quorum plurimos Ger-
mani, XII Junii, exusserunt.
- Henricus, modò Ericus, nomine magis grato Scondiis, dictus, fi-
lius Margaretae adoptivus, secundum mortem à Norvegis promaterteræ R. N. 98.
successor declaratur.
- Margareta, & Daniae Metropolita, Lappones, VI Augusti, ad Christi
dogma hortantur suscipiendum.
- Eschillus, XXVI. Antistes Ripensis.
Guilhelmus, XXI. Scalholtensis.
- MCCXC. Germani Stocholmiâ, velut nido erumpentes, clade 1390.
Suecos passim maclarunt.
- Magnus, Daniae Archipræful, de quodam lapsus ponte, animam
II. Martii exhalavit.
- Erengislo, Comes Orchadensis, vitam quoque terminans, Vasteni,
XXVI. Decembris, sepelitur.
- Petrus, XX. Metropolita Daniae.
- Petrus, XXVIII. Antistes Roschildensis.
- MCCCXCI. Bonifacius IX. Pontifex Romanus, S. Birgittam ca- 1391.
talogo Divorum, ingenti pompa inscripsit, VII. Octobris.
- S. Nicolaus, Ostrogothiae præful, laudabile permensus vitæ curri-
culum, obdormiit.
- Petrus, Daniae summus Antistes, XXXI. Decembris, succumbit
etiam mortis imperio.
- Jacobus, XXI. Daniae primas.
- Thesius, XXI. Antistes Ottoniensis.
- Petrus, XV. Holensis.
- MCCCXCII. Margareta cum Holfatis, mensè Julio, amicitiam re- 1392.
novat.
- Deindè Stocholmiam Germanis ereptura, binis illam castris obsidet.
- Circa eundem, Benedictus, XIV. Arosiensis Episcopus.
- MCCCXCIII. Johannes Megapoliæ Princeps, Vandalicorum fretus 1393.
ope mercatorum, obsidione liberavit Stocholmiam.
- Annuae bellorum feriae approbantur, ut interea de liberatione Regis
consultaretur.
- Canonizatio S. Birgittæ, Vasteni, XXVIII Maij, quam solennissi-
mè consummatur.
- Regina Scondiæ, sacrum pro sua & parentum animabus, VI Julii
anniversarium instituit Vordingsborgi.
- Canutus, XIX. Antistes Lincopensis.
- MCCCXCIV. Colloquium, mensè Augusto, Helsingburgi frequen- 1394.
tatum à partibus super Alberti solutione, quædam sine fructu diremit con-
tentio.
- Exacto induciarum tempore, Stocholmia iterum armis Suecorum
impugnatur. R 2 Circa

1395. Circa eundem, Vigletus, XVIII. Ferogensis Episcopus.
MCCCXCV. Rex Albertus, Calendis Novemb. liberatus, spon-
dit, quod, evoluto triennio, LX. millia librarum argenti nomine lytri
esset soluturus; aut jus suum in Sueciam, cum Stocholmia resignaturus;
vel pristinam ingressurus custodiam.
Ericus, Alberti filius, gener fuit Bugislai V. Pomeranorum Ducis,
hoc tempore.
Sed alter, nomine Albertus, quoque socerum habuit Johannem,
apud Norenbergenses Burgrabium.
Margareta Suecis tanta indulget privilegia, quanta nemo anteces-
sorum; Sed nihil eorum servavit, quæ sanctè promississet.
Augustinus, XXIII. Præful Aslogensis, circa eundem.
Arno, XXII. Scalholtensis.
1396. MCCCXCVI. Electio regis Erici Pomerani, à Danis Wiburgi con-
firmatur.
R.D.109. Principio veris Concilium provinciale fuit Arbogiæ celebratum.
R. S. 96. Sueci, blanditiis Margaretæ seducti, Ericum XXIII. Julii regem
designarunt.
Circa hoc tempus, Nicolaus, XV. Antistes Arosiensis.
1397. MCCCXCVII. Ericum Scondii festo SS. Trinitatis, coronâ deco-
rarunt Calmarniæ, non fausto satis omine.
Margareta, XX Julii, à paucis Scandiorum optimatibus, diploma
extorsit super trium unione regnorum.
Hæc fœderis origo, quod Sueciam & Norvegiam Daniæ, cum gra-
vissimo illarum detrimento conjunxit.
Ericus, Alberti filius, in Gotlandia moritur, conjuxque ac proles.
Conradus, Magister ordinis Prutenici, Gotlandiam piratis ere-
ptam, suo firmat præsidio.
Petrus XVI. Borglamensis Episcopus.
1398. MCCCXCVIII. Rex Albertus, Gotlandiam pro aliquot millibus
Nobulorum, Crucigeris illegitimè vendidit.
Cæsaris mandato, cum Crucigeris, Helsingburgi, mense Septem-
bri, de Gotlandia disceptatur, quæ demum Suecis, IX. millia Nobulorum
ordinis Magistro numeraturis, adjudicatur.
Albertus, trieteride jam peractâ, secundam libertatis conditio-
nem amplectitur, suo in Sueciam cedens juri, & Stocholmiam Margaretæ,
XXIX. Septembris tradens.
Cæterum IX. Octobris, Faxholmium Helsingiæ; Styresholmium
Angermannia; ac Krysborgum Bothniæ, arces firmissimas, regina obtinuit.
Lago, XII. Præful Wiborgensis.
Christianus, XXXVIII. Scarenfis, circa hoc tempus.
Conradus, XII. Stregnensis, hoc tempore.
1399. MCCCXCIX. Vismarienses & Rostochenses, ob latum regis libe-
rationi subsidium, exosi Margaretæ, gratiam ipsius modò & consueta re-
cuperant privilegia.
Margareta hostium foris domique timore liberata, Suecis & Nor-
vegis per summam incipit dominari tyrannidem, nec verbis, nec lite-
ris aliquam servans fidem, hoc tempore.
Bonifacius IX. rigorem Brigittinæ Regulæ, non parum laxavit.
Circa eundem, Haquinus, XVII. Antistes Stavangrensis.
1400. MCD. Constitutiones regis Erici aulicæ, conduntur.
Horrenda Ostrogothiæ inundatio fuerat.

- Lincopenfis basilica magnificentius fabricatur.
 Corofense in Finlandia conditur monasterium, hoc tempore,
 Petrus, XIX. Antistes Wexionensis, hoc tempore.
 Johannes, XIV. Aslogensis.
 Petrus, XVI. Arosiensis, hoc tempore.
 Aslacus, XIX. Bergensis, circa idem uterque fedit.
 Ambernus, XVIII. Hammarenfis.
 MCDI. Petrus, Arosiensis Præful, huc Wexioniâ translatus est. 1401.
 Hemingus, XX. Wexionensis Episcopus.
 MCDII. Collactaneus Olai regis, se pro Margaretae filio venditans, 1402.
 & Olaum se mentiens, XXVIII. Septembris exurit.
 Circa eundem, Eschillus, XX. Norvegiæ Metropolita.
 MCDIII. Sueci Gotlandiam ferro, non auro, Crucigeris eripuerunt. 1403.
 Johannes, XXII. Ottoniensium Episcopus.
 MCDIV. Gotlandiam Crucigeri, Suecis indè profligatis, recupe- 1404.
 rarunt.
 Ericus & Margareta, donationem regis Magni, super fundo Cœ-
 nobii, & oppido, conventui roborarunt Vaitenensi.
 Petrus, XIII. Præful Stregnensis, circa eundem. 1405.
 MCDV. Ponderosum & sumptuosum S. Erici scrinium fabricatur.
 Albertus, quondam rex Sueciæ, cum Erico & Margareta, Flens-
 burgi, XXV. Novembris, colloquens, omnes Scondiis condonat offensas.
 Circa eundem, Brynolphus, XXXIX. Scarenfis Episcopus.
 MCDVI. Ericus rex Scondiæ, Philippam Henrici VI. filiam regis 1406.
 Anglici, nanciscitur uxorem, XXV. Octobris.
 Andreas, XVII. Gardensis Antistes, hoc tempore.
 MCDVII. Stocholmia horrendo conflagrat incendio. 1407.
 Nobilissimus ille Carolus à Tofta, Philosophiæ ac artium Magister,
 XVII. Novembris obiit.
 Cœnobium in Livonia Mariedalense Brigittinorum, construitur.
 MCDVIII. Henricus, Sueoniæ Archiepiscopus, XIV. Aprilis ex vita 1408.
 migravit.
 Sueci pro Gotlandiæ redemptione, Magistro Crucigerorum, IX.
 millia Nobulorum, Calmarniæ, XXII. Novembris, numerarunt; Qui tamen
 infulam decennio postea retinuit.
 Ericus & Margareta, Sueciæ Archivum, quibuslibet spoliarunt do-
 cumentis.
 Andreas, XXIII. Sueciæ Primas.
 Giorderus, XIV. Præful Stregnensis.
 Petrus, XXVII. Ripensis.
 MCDIX. Holfati cum Danis acriter de Jutia meridionali belligerarunt. 1409.
 Præpotens ille Abrahamus Broderfonius, V. Septembris decollatur.
 Carolus, Sueciæ ac Norvegiæ Rex, nascitur hoc tempore.
 MCDX. Jacobus Daniæ Archipræful, XVII. Aprilis, metam vitæ 1410.
 attigit.
 Convivia & spectacula bacchanaliorum, scholaribus Ostrogothiæ
 interdicuntur, X. Augusti.
 Carmelitis primum in Scondiâ monasterium conditur Lanscronæ.
 Visburgum in Gotlandia construitur.
 Catharina, Regis Erici soror, Johanni Palatino Rheni elocatur.
 Scondii ab Holfatis, XVIII. Augusti, prope Flensburgum profligati, litem arbitris frustra submiserunt.

Nam toto Erici regimine, Dani cum Holfatis de Slesvicensi pugnarunt Ducatu, & interea continuum illis Sueci & Norvegi ferentes auxilium, miserabiliter affligebantur.

Immò Dani non sanguine tantum, sed etiam auro argentoque Sueonum & Noricorum, urbes & provincias sibi comparabant.

Andreas, Sueciæ Metropolitanus, à Rege cogitur Stregnensem capessere infulam, Giordero ereptam, undè gravis oritur dissentio.

Johannes, natione Danus, primatum Sueciæ Upsalensem nanciscitur.

Petrus, XXII. Daniae Archiepiscopus.

Johannes, XXIV. Sueciæ.

Andreas, XV. Antistes Stregnensis.

Jacobus, XXV. Aslogensis, circa eundem.

1411.

MCDXI. Novum inter Sondios & Holfatos bellum exarsit; Quod tamen mox extinguitur, quinquennialibus XXV Martii approbatis utrinque induciis.

Alexander V. mandat Regi, & præsulibus Sueciæ nonnullis, ut Giorderum officio & beneficio restituerent.

1412.

MCDXII. Giorderus & Andreas, mense Aprili, de Cathedra concertant graviter Stregnensi.

Margareta, Scandia regina, Lundia aram pro sua & Abrahami Broderfonij fundat, dotatque, animabus.

Altera Synodus provincialis Arbogensis, XIV. Septembris concluditur.

Flensburgum, V Octobris, adjudicatur Danis, & trimæ approbantur induciæ.

Margaretam pestis XXVII. Octobris extinxit, nè Suecis, Norvegis & Holfatis diutius esset nocumento, Soræ tumulatam.

Circa eundem uterque, Eschillus, XX. Wexionensis Episcopus. Magnus, XVI. Abogensis.

1413.

MCDXIII. Ericus, Scandia totius imperium nactus, per annos XXVI. Suecis & Norvegis perfidissimè dominabatur.

Infula Stregnensis permittitur, ob contumaciam, Andreae, & Giordero à Papa, Gallicolensis confertur.

Contributio ab eodem triennis, contra Saracenos, Ecclesiae imponitur Sueonum.

Ducatus Slesvicensis, XXIX. Junii, Danis Nyburgi adjudicatus, graviori præbuit occasionem incendio.

Cænobium in ditone Lunenburgensi confurgit Brigittinis Marievallenfe.

Boëtius XXI. Arhusiensis præsul.

1414.

MCDXIV. Rex Ericus, & Præsules, Proceresque Scandia, Legatis & literis ad concilium expeditis Constantiense, Nicolai Lincopensis, Brynolphi Scarenensis, Episcoporum, & Ingridis Scheningensis, flagitarunt apotheosin.

Jonas, XVIII. Antistes Ferogensis circa eundem.

1415.

MCDXV. Sigismundus Imperator, sententiam Constantia Nyborgensem, XIV. Junii solenniter comprobavit.

Holfati porrò neutram magnoperè æstimantes, arma in Danos parant, & fœdus cum multis Germaniæ Principibus, quos fuit inter rex Albertus, ineunt.

Johannes, XVI. Antistes Holensis.

1416.

MCDXVI. Scandii Gottorpium & Slesvicum oppugnantes, inde hostium insidiis fugantur.

Con-

- Conciui patres Constantiensis, XXVII. Aprilis, Nicolai, Brynolphi,
& Ingridis spondent canonizationem.
Brigittini, vocabulum suæ affectant Regulæ, Sancti Salvatoris.
Johannes, XXIX. Roschildensis Episcopus.
MCDXVII. Scondi Slesvicum XV. Julii deditum à rege Alberto, 1417.
firmarunt: Quod tamen mox Holfati, ope Hamburgensium recuperant,
cum Ducatu reliquo.
Scondi & Holfati, mense Novembri, annuas belli ferias concluderunt.
Mariebodense, Brigittinorum in Dania cœnobium, inchoatur, cujus
fabricæ Scondiorum quilibet denarium contulit.
Tertia synodus Arbogiæ provincialis.
Nauno, XVII. Præsul Arosiensis, hoc tempore.
MCDXVIII. Martinus V. licentiam, XXVI Majj, indulget Scondiis, 1418.
Academiam instituendi.
Cœnobium Schelforæ Carmelitis ædificatur.
Petrus, XXIII. Daniæ Metropolitanus.
Christianus, XXVIII. Antistes Ripensis.
Arnoldus, XVI. Stregnensis.
MCDXIX. Ericus Scondiæ Monarcha, XXIII Junii, cum Polono 1419.
& Lithuano fœdus in hostes pangit.
Scondi, crudeliter admodum in expugnatos desævierunt Fimbrios.
Primas Daniæ, pallium Romæ pro binis aureorum millibus im-
petravit.
Conversio Lapponum ab Archiepiscopo Sueciæ inculcatur.
MCDXX. Ericus Danicos Suecis & Norvegis passim obrudit E- 1420.
piscopos, Danis Ecclesiasticum simul dominium Scondiæ itâ comparatu-
rus.
Idem, XXX. Junii, thronum Scondiæ Bugislao, patru filio, cœpit de-
stinare, consensu intecundæ uxoris obtento.
Ab Holfatis debellatus, XXV. Novembris, non diuturnas belli fe-
rias impetravit.
MCDXXI. Classis Scondiorum hostili profligatur. 1421.
Pomeranus & Magnipolensis, controversiam Danorum & Holfato-
rum, super Jutiæ Ducatu, qui pomum Eridos fuit diu utrisque, transigere
frustrâ conantur.
Danus Sueciæ Archipræsul Johannes, ob vitam deponitur flagitiosam.
Johannes, XXV. Sueoniæ primas.
Henricus, XXIX. Antistes Slesvicensis.
Nanno, XXIII. Ottoniensis.
Olaus, XVIII. Arosiensis, hoc tempore.
MCDXXII Scondi nullo Holfatos impugnant successu. 1422.
Henricus, XXX. Slesvicensis Episcopus.
Severinus, XXVI. Aslogensis, circa eundem.
MCDXXIII. Holfati minas Pontificis, Cæsaris, & mercatorum for- 1423.
midantes Vandalicorum, annuis subscribunt induciis, de Jutiâ coram Im-
peratore interim disceptaturi.
Synodus Arbogiæ, IV. generalis, mense Januario, celebratur.
MCDXXIV. Ericus rex, coram Cæsareo Budæ comparens ipse 1424.
met tribunali, XXVIII. Junii, prævaluit adversariis.
Indè profectus Hierosolymam, non citra discrimen in Scondiam rediit.
MCDXXV. Holfati Cæsarem & Regem injustitiæ accusantes, ad 1425.
Papæ appellant tribunal, & negotiatoribus Vandalia ad se pertractis, bellum
instaurant denuò. Hel-

- Helsingora Daniæ, privilegio donatur municipali.
 Synodus Hafniæ provincialis, multa edidit mense Julio statuta.
 Ericus Rex, cum Scoto exoptulat, quod consuetam ex infulis diu non solvisset pensionem, regno Norvegiæ.
1426. Ulricus, XXII. Præful Arhusiensis.
 MCDXXVI. Scoti, XXIX. Julii, spondent Norvegis CC. quotannis nobulos Anglicanos.
 Mercatores Vandalia, maris infestatione offensi, bellum Erico, Slesvicum & Gottorpium impugnant, denunciant.
 In reditu Ericus clade mulctatur, & Fimbriâ per Holfatos spoliatur.
 Circa eundem uterque, Johannes, XXVII. Præful Aslogensis.
 Petrus, XIX. Hammarensis.
1427. MCDXXVII. Cæsar ab Erico Rege plurimum obsecratus, mercatores Vandalia feriò hortatur, ut minus æquâ Holfatorum causâ desertâ, stabilem, cum rege pacem, vel sexennales facerent inducias, banno alias Imperii subjiciendos.
 Classis interim Vandatica Oceanum obvagans, à Scondica debellatur; Quo plebecula urbium exasperata damno, sicut & instigata subdolè per Regem, contra Magistratum insurgit.
 Clerus Scondiæ, spondens agrè opem Regi contra Vandalos, XIX. Decembris protestatur, non ex jure, sed gratia se contribuere.
1428. MCDXXVIII. Legatus Imperatoris, varia concordia media partibus nequicquam proponit; Et tandem negotiatores contumaciae accusatos, ad Cæsaris tribunal citat.
 Verum illi non obedientes, classe hosticum infestant, & ipsam oppugnant Hafniam, Rege alibi latitante, ac Reginâ urbem propugnante.
 Interea Pontifex à Vandalis malè informatus, causam uni Cardinalium, & Archiepiscopo mandavit Colonienfi decidendam: Sed mox à Cæsare melius edoctus, commissionem revocavit.
 Negotiatores apud Cæsarem se excusantes, protestantur non illi se rebellare, sed sua propugnare privilegia, majoribus per Scondiam legitime olim concessa, & nunc ab Erico pessundata.
 Brigittini, gravem sustinuerunt procellam, ab æmulis commotam, quod conjuncta haberent monasteria sexus utriusque; Sed tamen adversariis prævaluerunt.
1429. MCDXXIX. Scondii, mense Junio, cum Vandalicis institoribus in Falstria, de arbitro controversiæ, illis Cæsarem, & his Papam nominantibus, frustra disceptarunt.
 Philippa, marito Rege inconsulto, Stralsfundium minus feliciter impugnans, ideoque per illum vapulans, & cædis humanæ pœnitens, Vasteni monasticam eligit vitam.
1430. Nicolaus, XXXI. Antistes Slesvicensis.
 Arnoldus, XX. Bergensis, circa hoc tempus.
 MCDXXX. Philippa in cœnobio exspirans Vastenensi, V. Januarii die, ibidem regaliter fuit humata.
 Ericus rex, in parochiali Vastenensium Ecclesia, XV. Februarii, Canonicorum instituit collegium.
 Aliud simile, non minus liberaliter, Calmarniæ, XXI Martii fundavit.
 In Daniam reversus, & mercatoribus Rex Vandalicis amice in Falstria congressus, non potuit litem cum illis, Holfatos deserere nolentibus, transigere.
 Thomas XVI. Præful Stregnensis.

MCDXXXI. Johannes, Sueciæ Archipræful, IX. Februarii demoritur, & Olaus Ecclesiæ Præpositus, canonicè mox successor designatus est. Sed rex Ericus, primatum Sueciæ destinans Arnolde, natione Dano, non minus Olao foris negotii faceffit, quàm domi Holfatis, Candidato propterea quinquennium exulante, & causam gnauiter suam propugnante.

1431.

Magister Crucigerorum, negotiatores Regi amicare frustra conatur. Classis cum triumpho Scondica, Oceanum obvagatur.

Holfati Flensburgum & reliquum Jutiæ australis, eripuerunt Danis. Cœnobitæ Vastenenses curam Brigittinæ domus, quæ sita Romæ ad

campum Floræ in vico Arenulæ, sibi vendicarunt.

Olaus, XXVI Sueciæ Metropolita.

Johannes, XXX Præful Rôschildensis.

MCDXXXII. Classis Suecorum, profugiente turpiter Danorum, à Wandalica profligatur & captivatur.

1432.

Inducias Scondii quinquennales, XXIII. Augusti, cum Vandalicæ mercatoribus paciscuntur.

Sed lis inter Ericum regem, & Olaus Sueciæ primatem, magis efferbuit, ita ut ille nuncium Papæ, Olao patrocinantem, truserit in carcerem.

Propterea Sueones, velut etiam, quod annui proventus regni deportarentur in Daniam; continuis exhaurirentur contributionibus; propriis contra Holfatos pro Dania militare sumptibus compellerentur; captivi non redimerentur; Interim domi uxores & liberi à Danis spoliarentur. Deinde quod Rex pacta non seruaret; nulli iustitiam administraret; ac tandem quod per Danicos regnum præfectos expilaret, & nimium cruciaret, statuerunt Tyranni excutere quantocumque jugum.

Gerhardus, XVII. Borglamsensis Episcopus.

Johannes, XXIII. Scaltholensis.

Jonas, XVII. Holensis.

MCDXXXIII. Præfules Sueciæ in Vasteno congregati, XXII. Martii, per literas apud Pontificem de Regis querebantur tyrannide.

1433.

Arnoldus, Suecis obtrusus à Rege Archipræful, & V. Octobris Upsaliam ingressus, post modicum temporis, miserabiliter interiit.

Sveci, quod Ericus bello iterum distineretur Vandalico, animati, palàm rebellant, & Montani, Dalecarlicque primò classicum canentes, ad supplicium Danicos officiales quæsiuerunt.

Brigittini cum insigni pompa Londini ad novum deducuntur cœnobium.

Arnoldus, XXVII. Sueciæ Metropolita.

Siggo, XL. Scarensis Præful, circa hoc tempus.

Nicolaus, XXI. Wexionensis.

Circa MCDXXXIV. Montani & Dalecarli, à præfectorum tyrannide Danicorum non adhuc liberati, veris initio secundam in eos faciunt excursionem, & à Senatu regni depositionem spondente illorum, placati redeunt.

1434.

Ericus, per literas coram Patribus concilii questus Basiliensis de Papa, Episcopus in Scondicam intrudente Ecclesiam, responsum XV. Julii non satis benignum accepit.

Verum II Julij annuas belli ferias ab hostibus Vordinsborgi, ægrè obtinuit.

Dalecarli & Montani, mensè etiam Julio, tertium progressi, quod-

T

dam

dam duce Ingelberto, plebejorum uno, per spacium anni reliquum, ex tota Danos Suecia & Gothia profligarunt; arces recuperarunt, patriamque à tyrannis liberarunt.

Nicolaus Ragvaldius, Wexionensis Episcopus, in confessu Patrum, Concilio præfidentium Basiliensi, prolixâ demonstrat oratione, sibi, velut Gothorum illuc legato, non postremum ibi locum competere.

Ericus, ad obedientiam compulsurus Sueones, armatâ Stocholmiâ classe, sub initium brumæ accessit, & mox tribus ab Engelberto castris oppugnatus, XI. Novembris annuas ab eo inducias impetrat, & firmatâ Stocholmiâ, habituque mutato, in Daniam trepidus remeat.

Torlacus, XXVIII. Sueciæ Archipræsul.

Hermannus, XIII. Antistes Wiborgensis.

Olaus, XXI. Bergensis circa hoc tempus.

Augdunnus, XVIII. Stavangrensis.

1435.

MCDXXXV. Sueones bellum sibi à Rege illatum iri prospicientes, & propterea mense Januario Arbogiæ confluentes, Engelbertum nominant regni Gubernatorem.

Quandò legitimus Sueciæ primas Olaus, in patriam reversus, per suas & coëpiscoporum literas, IV. Martii Patribus concilii Basiliensis, suam commonstrat innocentiam.

Sueci cum Danis Halmstadii, III. Maij die collocuti, Regis subscribebant restitutioni, eâ quidem lege, ut pactis staret conventis, & querentibus iustitiam administraret.

Fossa Telgæ inter Melerum & mare ducitur Balticum.

Basilica Sueciæ Upsalensis, & cœnobium Livoniæ Marievallenfê, inaugurantur.

Synodus in Norvegia provincialis Bergæ, XXIV Junii, frequentatur.

Ericus rex, ut Suecos facilius compefceret, votis se accommodans Holfatorum & Vandalicarum urbium, cum illis XV, & cum his XXI. Julii, concordiam renovavit.

Postea Sueciam petit animosus, & Stocholmiæ XIV. Octobris tantisper contractum approbat Halmstadianum, donec arces recuperaret, pristinam deindè tyrannidem exercens.

Severinus, XIX. Ferogensis Præsul hoc tempore.

1436.

MCDXXXVI. Ericus ad vitam aspirans solitariam, Scondiis Bugislaum patrualem obtrudere frustra conatur Dominum.

Sueones Regis execrantes perfidiam, & Arbogiæ convolantes initio anni, omnem illi renunciant obedientiam, ni pactis velit respondere.

Engelbertus, collegam nactus Carolum regni Marschalcum, Danis, velut ante biennium, arces Sueciæ Gothiæque extorsit.

Idem victor principio veris, Stocholmiam contendens, à magno Benctsonio nefariè trucidatur & Oerebrogiæ sepelitur.

Quando Birgitta Marschalci uxor quoque moriens, apud Franciscanos Stocholmiæ humatur.

Carolus totum Sueciæ dominium adeptus, suo magis quam Procerum commodo reliquorum invigilat; Undè magnanimus heros, Ericus Puchius illi offensus, exitium ipsi machinatur.

Quod evadens Gubernator, cum regiis, festo Pentecostes, ità transigit Vastenii Commissariis, ut bimestres approbaret inducias.

Ericus rex interea cum Holfatis & Vandaliciæ mercatoribus, XV. Julii, fœdus in Suecos contrahit rebelles.

Quo Petrus tempore Archipræsul Daniæ mortem oppetivit.

Sed Rex Calmarniæ ita reconciliatus Suecis fuit, ut XXIX. Septembris comparere Sudercopiæ, & pacta implere promitteret.

Neutrum porro contigit; & tamen ibi concurrentes Sueci, Dani- que, contractum roborant Calmarnensem, V. Octobris.

Ibidem prænobilis Broderus Suenfonijs, quod Marschalcum inju- stitiæ accusaret, capite fuit mutilatus.

Ericus Puchius, eandem propter etiam cum Polemarcha expo- stulans, & gubernaculum affectans, bellum orditur domesticum.

Johannes, XXIV. Daniæ Metropolitanus.

Benedictus, XX. Antistes Lincopenfis.

Sueno, XLI. Scarenfis hoc tempore.

MCDXXXVII. Marschalcus Erico Dalecarlis stipato, etiam arma- tus occurrens, illi pervasit, ut secum Arosiæ colloqueretur, ubi contra fidem captus publicam, & Stocholmiam perductus, obruncatur. 1437.

Mox avaritia & sævitia Marschalci, alium illi æmulum, nempe Christiernum Nicolaium, regni Archidapiferum, fuscitarunt.

Odiosum Caroli detestans imperium similiter Sueciæ Archipræ- sul & Regis potius optans, modò pactis ille vellet stare, in Daniam fe- stinat, Ericoque sceptrum eâ defert conditione.

MCDXXXVIII. Christiernus & Carolus varias ac nefarias exer- cent similtates, quas hic diffimulans, illius plectit fautores ac sectatores. 1438.

Sueci apud Carmelitas Dantisci facellum sibi constituunt.

Noviomontani prope Moguntiam Benedictini, per literas à Vaste- nensibus, XXV. Junii, flagitant reliquias S. Birgittæ, & impetrant.

Olaus, Sueciæ Metropolita, eodem die mortiferum gustans fer- culum, à Marschalco, ut fertur, paratum, quod Regis ille faveret inductio- ni, decessit.

Ericus non minus Danis quam Suecis se odiosum animadvertens, in Gotlandia sibi delegit diversorium, & peremptoriè ab his citatus, non comparuit.

Marschalcus Sueciæ, V Octobris, secundas Stocholmiæ nuptias, cum Catharina filia Caroli Ormsonii, celebravit.

Concilium prohibet Basiliense, VII. Octobris, nè Clerus Sueciæ Politicorum admitteret suffragia, in Præsulum electionibus.

Dani, Erico prorsus subtrahentes subjectionem, XXVII. Octobris, Christophoro, Bavariæ principi, sorore illius genito, Suecis & Norve- gis in consilium non adhibitis, scepra Scondiæ obtulerunt.

Nicolaus, XXIX. Sueciæ Archiepiscopus.

MCDXXXIX. Christiernus Sueciæ Archidapifer, seu potius nomo- phylax, & prorex, à marschalco in vincula coniectus, Rege abjurato, & Nycopiâ Wiburgoque resignatis, liberatur. 1439.

Deindè Carolus cum fororio Nicolao Stensonio, & hujus fratribus, Benedicto ac Boëtio, Regi adhærentibus, Stegeburgumque & Calmarni- am propugnantibus, belligerat, atque Elsburgum expugnat.

Dani, XXIV. Junii, palàm repudiant Eicum, & Christophoro in re- R.D. no. gnum traducto, sceptrum commendant.

Ericus XXV. Julii, confutat exaugurationis suæ causas, Danos multis onerans criminibus, & Christophoro dissvadens illorum capes- sere gubernaculum.

In conventu Ordinum Telgenfi concluditur, ut Erico & Christo- phoro prorsus repudiatis, regnum sub Marschalci conquiesceret aliquan- diu régimine.

Ubi & Calmarnia, Stegeburgumque illi resignantur, mensēque Octobri, Oratores urbium Vandalicarum, Jenecopiæ nequicquam svadent illi Scondiis Erici restitutionem.

Quando Sueci approbant regnorum unionem, juxta tamen conditiones, anni MCDXXXVII. Calmarnenses, ast Christophorum improbant ibi Dominum.

Brigittiniâ Concilio plurimum cribrantur Basiliensi, & non confirmantur.

Nicolaus Stenfonius; & Thuro Marschalci frater uterinus, morti succumbunt.

1440. Gunnarus, XX. Præful Hammarensis circa eundem.

MCDXL. Prorex Sueciæ Carolus, Borholmium Oelandiæ armis Erico extorfit, & Abogensē, Castelhomensemque, occupat munitiones. Christophorus, initio veris, præstat Danis Viburgi sacramenta fidelitatis.

Ducatum Holfato indulget Slesvicensem, velut hæredi.

Sueones mensē Junio Calmarniæ, & Septembri Arbogiæ â Danis super Christophori electione, plus quam amicè compellati, responsum prorogant, Ludosiæ anno dandum sequenti.

Norvegi similiter â Danis provocati, Suecos consulunt, & fœdus in Danos illis offerunt; Verum IV. Octobris svadetur ipsis, ut Ludosiæ comparerent.

Marschalcus Sueciæ, regios magnopere affectans honores, fatidicam consulit Vasteni monialem.

Stycho, XXIII. Episcopus Arhusiensis.

Thorlavus, XIV. Wiborgensis.

Laurentius, XXII. Wexionensis, circa eundem.

1441.

MCDXLI. Christophorus, non ignorans totam suæ spem electionis â Carolo Sueciæ Marschalco, pendere, aureis ipsi montibus, XIII. Januarii, promissis, eum sibi devinxit.

R.S.&N.

97. 99. Christophorus, Ludosiæ principio Februarii, â Suecis & Norvegis rex eligitur, gravibus quidem conditionibus, hasque licet XXV. Aprilis sanctè approbasset, illis tamen non satisfecit.

Synodus, mensē Junio provincialis Sudercopiæ celebratur.

Novus Daniæ rex plebeculam Jutiæ borealis VI. Junii perdomuit rebellem, MDCCC ex illa trucidatis.

Idem XIV. Septembris die, coronatus Upsaliæ, Sueonum Proceres LXX. cingulo donavit Equestri.

Sed IV. Octobris, Clero Sueciæ, ac præsertim Upsalensi, privilegia roboravit; Cæterum Brigittinis in Finlandia Nadendalensibus, VII Octobris, se præbuit valde munificum, ut fundator cœnobii censeretur.

Marschalcus sibi Regem insidiari non obscure animadvertens, Novembri mensē, in suam secessit Finlandiam, nec illius magnoperè timuit perfidiam, vel aliorum invidiam æmulatorum, quorum præcipuus erat Christiernus, regni Dapifer.

Nicolaus, XXI. Antistes Lincopensis.

1442.

MCDXLII. Christiernus, Sueciæ Archidapifer, seu Drossetus, XXIX. Aprilis, vitam clausit, apud Franciscanos Stocholmiæ sepultus.

Marschalcus Sueciæ vocatus â Rege, ut æmulis responderet, sub fide publica compareret armatus, & sponsonem appellans regiam, evadit infidias.

Christophorus, â Suecis tertiam extorfit subscriptionem unionis, cum Dania & Norvegia perpetuæ. Idem

Idem, Suevicæ volumen Legis castigatum, II. Maij confirmavit, & regnum IV. Equitibus, Archiepiscopoque commendans, in Norvegiam properavit.

Christophorus æstivo tempore, regia Noricorum insignia capescit.

Achatius, XIX. Præful Arosiensis circa eundem.

MCDXLIII. Christophorus in Dania Ripæ, Calendis Januariis, inauguratus, ipsemet cecinit Evangelium, & LXXII. fecit Equites. 1443.

Idem Hafniam, Episcopo subductam Roschildensi, Coronæ acquisivit, cui XVI. Octobris Leges tradidit municipales.

Johannes Daniæ Metropolitæ, mense Junio, vivis excessit.

Facultas Brigittinis, Nadendalensibus ab Helga migrandi ad Aëlis, XIII. Augusti, à Rege conceditur.

Christophorus, quodam Lubecenses stratagemate, nitens Danis subjugare, sperato frustratur eventu.

Thuvo, XXV. Daniæ Archipræful.

Hennechinus, XXIV. Antistes Ottoniensis.

Andreas, XVIII. Stregnensis.

MCDXLIV. Baltazar Soldanus, Turcarum imperator, Christophoro Scondiæ Dominatori filiam obtulit conjugem. 1444.

Thuvo, Daniæ Metropolitanus, in conventu Scondiorum Calmar-nensi, pro Sueciæ se quodammodo primatè ostentans, & ideò compellatus mense Junio à regni Præfulibus, negat palam se primatum sibi aliquem ibi arrogare.

Christophorus, Montisgratiano in Bavaria Cœnobio Brigittinorum, tulit subsidia hoc tempore.

Idem Vandalicos Bergæ negotiatores, IV Decembris, in ordinem, redegit.

Ericus, XIX. Præful Stregnensis.

MCDXLV. Dorothea Johannis filia Marchionis Brandenburgici, Christophoro elocatur, nuptiis XII. Septembris Hafniæ celebratis. 1445.

Gosvinus, XXIV. Scaltholtenensis Episcopus.

MCDXLVI. Ericus rex, isto & prioribus annis, factâ ex Gotlandia crebrò excursione, Suecos præcipuè incurfavit. 1446.

Horum itaque Christophorus assiduis motus querelis, infestus petit Gotlandiam, & amicè cum avunculo collocutus, Sueciam repetit, quam solitâ Ericus piraticâ deinceps non minus divexavit. Sed perfidiam Christophori, Deus naufragio insigniter multavit.

Hemingus, XX. Antistes Ferogensis hoc tempore.

MCDXLVII. Brigittini, Nicolao V. supplicant, ut rigida nimis statuta Concilii Basiliensis, contra se prolata, dignaretur mitigare, vel prorsus abrogare. 1447.

Christophorus Anglis, Scotis & Hollandis, Gronlandos ac Islandos molestantibus infensus, Scondicâ illos classe incurfat, & immensas opes cumulat.

Idem Suecos sibi infestos, ceu pacta non servantes, animadvertens, & illorum formidans propterea defectionem, statuit primarios Sueonum in conventu, ad XIII. Januarii diem, Jenecopiæ frequentando, obtruncare: Sed mors ipsius sceleri posuit obstaculum.

Godeschalcus, XVIII. Præful Holensis.

MCDXLVIII. Christophorus Scondiæ Monarcha, Helsingburgivita morte commutavit V. Januarii, quem Roschildia humavit. 1448.

Sed grandem illius thesaurum, ex Scondia pro impugnatione Lu-

becensium, diu congregatum, Dani totum, cum multiplici apparatu Scandianæ bellico, sibi vendicarunt.

Nicolaum Sueciæ Archipræsulem, XVII. Februarii, mors abstulit, cui Johannes Ecclesiæ Præpositus Upsalensis, subrogatus, quod Lugduni à Felice Schismatico, & simul Romæ à Nicolao confirmationem obsecrasset, non parum molestiæ sustinuit.

Nicolaus Papa, statutum contra Brigittinos abrogat Basiliensè; & totam sibi Sueciam reconciliat.

R. S. 98. Carolus regni Marschalcus, in conventu Ordinum Stocholmensi, rex XX Junii appellatur, novo frustrà cum patre ac patruo adversante illi Archiepiscopo, & suis procurare thronum elaborante.

Carolus, XXIX. Junii, regia nactus Upsaliæ insigniâ, proceres regni XXXIII. creavit Equites.

R. D. III. Dani autem Christierno Oldenburgensium Comiti, priscâ Regum profapiâ Scondicorum oriundo, Haderslebiæ, Calendis Septembris, Sceptrum regni contulerunt.

Suecus Gotlandiam recuperaturus, Visbygium obsidet, & IV. Decembris oppido potitus, castrum impugnat acrius, quod rex Ericus defendens, Dani poscit auxilium.

1449. Joannes, XXX. Sueciæ Metropolitanus.
MCDXLIX. Carolus & Christiernus, sceptrum studiosè præstant Noricum, Ordinibus in illum magis propendentibus.

Dani, principio veris, Visburgum Erico regi, Pomeraniam inde repetenti, & Sueco reliquum Gotlandiæ, mense Julio, fraudulenter eripuerunt.

Quando simul Christiernus, suam Marstrandii pervasit australibus Norvegiæ incolis electionem.

Idem, XXVIII. Octobris, Danicum Hafniæ capescit diadema, & Dorotheam, Christophori viduam, sibi jungit matrimonio.

R. N. 100. Carolus, à borealibus Norvegiæ Ordinibus, Rex salutatus, illuc festinat, & XX. Novembris per Archipræsulem Nidrosiæ coronatus, Sueciam repetit, moxque in Norvegiam regressus, Dani compefcit fautores.

1450. Olaus, XXXI. Antistes Roschildensis.
MCDL. Suecici XII. Commissarii, cum totidem Danicis, de Norvegia & Gotlandia disceptaturi, confluunt Halmstadii, ibique mense Maio, contra expressum Caroli mandatum, Dano assignant Norvegiam, & causam prorogant Gotlandiæ in annum sequentem.

R. N. 101. Norvegi hâc perfidissimâ seducti transactione, Christiernum, XXIX. Julii, compellabantur inaugurare, contra rege Carolo protestante, ad tribunal appellante Romanum, & perfidiam suorum Commissariorum perfundante, multanteque.

Norvegi Calendis Septembris, Bergæ subscribunt regnorum unioni, & Christierno faciunt potestatem, successoribusque primatem regni nominandi.

Aslacus, Norvegiæ obiit Metropolitanus, & Rex illâ fretus licentiâ, Marcellum subrogat; Sed Papa, Henricum, gravisque propterea oritur utrinque discordia.

Norvegis conceditur facultas, ob vini penuriam, mulso litandi & communicandi.

Carolus Nicolaum orat Pontificem, ut missò in Scandiam legato, controversiam inter Suecos & Danos, super Norvegia & Gotlandia, decidere non gravaretur.

Idem consensu senatus, IV Octobris, decrevit, ut Vastenenses quotannis cenobitæ binos ex quolibet in Suecia conjugio, perciperent denarios pro sustentatione.

Saxum Morensæ fuit translatum à prisco, ad illum, ubi cernitur hodie locum, vel potius anno sequenti.

Marcellus, XXII. & Henricus, XXIII. Norvegiæ Archipræsules. Circa eundem uterque, Thorlavus, XXII. Bergensis Episcopus. Olaus, XVII. Abogensis.

Anno MCDLI. Crucigerorum legati, & civium Vandalicorum à Sueco rogati, suam deferunt operam partibus in controverso Norvegiæ ac Gotlandiæ negotio transigendo, quam Danus suæ diffidens causæ, respuit. 1451.

Sueci cum Danis Rotnebygiæ colloquentes, decretum XXIV Junii approbant Halmstadianum, præter articulum de Norvegia & Gotlandia.

Bartholomæus, Coronensis Præsul Ecclesiæ, & legatus Pontificis, Româ XXIII. Junii expeditus, in Scondiamque delatus, Christiernum aliquoties citavit, ut coram suo probaret tribunali, quo Norvegiam & Gotlandiam jure possideret; sed noluit comparere, ternas faciens in Sueciam intereà excursiones.

Catharina, regis Caroli uxor, Stocholmiæ demoritur, VII Septembris.

MCDLII. Suecus Danum ad honestam compulsurus transactionem, cum LXX. hominum millibus, per totam fermè hyemem in Sconia, Hallandia & Blechingia grassatur. 1452.

Christianus vicissim initio ætatis, hosticum invadens, totam fermè Vestrogothiam subdidit, à Castellanis proditam sibi clam faventibus.

Atqui cum maxima suorum clade, cogitur Danus receptui demum canere, ac Vestrogothiam deferere, licet totius dominium Sueciæ non dubia spe devorasset.

Tamen in maximis fuit Carolus angustiis constitutus, quod non paucos Danus in Suecia haberet fautores, quorum primarius erat, Archipræsul Joannes, cum suis contribulibus, & illi assidue hostium commodo studerent.

Causa porrò discordiæ inter Carolum fuit & Joannem potissima, quod ille nimium in Ecclesiastica se negotia ingereret; Paulò avarius regeret, ac sceptrum cognatis Archipræsulibus præripuisset; Cæterum utrique fuit exitiosa dissensio.

Benedictus, XLII. Antistes Scarenensis circa hoc tempus.

MCDLIII. Carolus borealem armis subjugat Norvegiam, & tandem dolosis ab hoste induciis seductus, Norvegiæ ac Gotlandiæ superferet impugnatione. 1453.

Idem sub brumæ exitum, uxoris peragit Vasteni exequias; Quando fertur binas Magni coronas precii, à Regina donatas Philippa, Cœnobitis extorsisse, æquam promittens compensationem.

Nicolaus Pontifex, cum filia dispensat regis Caroli, XIX. Maij, ut monasticen liceret illi Vasteni profiteri.

Axelidum præpotens in Dania tribus, fundis quibusdam à Christierno minus justè spoliata, ad Caroli secessit partes, & Dano non parum negotii diu faceffit.

Siggo, XX. Sregnensis Episcopus.

MCDLIV. Carolus, habitâ in fundos inquisitione Ecclesiasticos, deprehendit Clerum cum damno status politici opulentum, & propterea inhibet, nè pluribus donaretur prædiis. 1454.

Christiernus intelligens Norvegos suo Sueciam jussu infestantes, cladem ibi passos, tempore autumnii, binas à Carolo inducias flagitat, & obtinet.

Carolus filiam ordini mancipans Brigittino Vasteni, ipsemet canit Evangelium coronatus, quando & potentiam magnificentiamque suam ostentavit.

Danus cum Romano exoptulat Antistite, quòd Marcellum Ecclesiæ Candidatum Nidrotiensis nollet approbare.

Petrus, XX. Præful Arosiensis hoc tempore.

1455. MCDLV. Dorothea Johannem genuit Christierno filium, Junio mense.

Institores Bergæ Vandalici tumultuantes, Episcopum & Castellatum occidunt, cœnobiumque exurunt Munchalivense Brigittinorum.

Danus etiam gladio pugnaturus Ecclesiastico, novum orat papam, ut Suecum feriret anathemate, ceu bona sibi vendicantem Dorotheæ vitalitia, Oerebrogiam.

Joannes Sueciæ Archipræful, ab eodem appellatus Pontifice regni primas Sueciæ, non parum Danos offendit.

Henricus, XXIX. Antistes Ripensis.

Circa eundem Olaus, XXI. Arosiensis.

Gunnarus, XIX. Stavangrensis.

Johannes, XXI. Ferogiensis.

1456. MCDLVI. Christiernus bullam Calixti, non Sixti, contra Carolum impetrans, non Oerebrogiæ tantum, sed totius etiam Sueciæ sperat dominium.

Calixtus verò Marcelli improbens electionem, magnopere Christiernum offendit.

Danus magis formidans Thordonem Bonde, Sueciæ Marschalcum, quàm Carolum, infidiis curat illum trucidari.

Idem fœdus cum Gallo pangit in Suecum, & huic insuper domesticas commovet factiones.

Christiernus sic animatus & armatus, Sueciam inyadit, Ecclesiastico simul & politico pugnat gladio; bullam Calixti publicat; Elsburgum & Borholmium occupat; sub Calmarnia profligatus.

Jacobus, Olaus, & Andorus, Episcopi Bergenses hoc tempore.

1457. MCDLVII. ineunte, Carolus Elsburgum & Borholmium recuperaturus, illuc cum insigni festinat exercitu.

Joannes, regni Archipræful, Caroli absentiam animatus; veteri odio instigatus, & à Dano provocatus, Uplandiis & Norlandiis sub signa vocatis, apertum Regi bellum denunciat.

Carolus ideò regressus, & hosti Stregnesiæ congressus, IX Februarii debellatur, ipsumque victor insequens Stocholmiam, binis urbem castris oppugnat, & hostem supplicem superbè rejicit.

Quamobrem suis Rex diffusis rebus, clam inde navigat Danticum, principio jejunii Paschalis, & ibi susceptus benevolè, Poloni, Angli Burgundi, Vandalicarum urbium, & Crucigerorum implorat opem, sexennioque patriam exulat.

Archiepiscopus verò Stocholmiam, XXII Februarii nactus deditam, reliquum oberrat regnum & occupat, Danumque clam advocat; Sed hic, ordinis Crucigeri patrocinium sibi vendicans, VI Januarii, Polono minatur, illum bello impetere machinans.

Idem nuncio exhilaratus Archiepiscopi, aurea spondet Suecis

secula, & Gotlandiæ resignationem, si rex ab illis eligeretur.

Mense postea Junio delatus sub Stocholmiam, significat Ordinibus ibi congregatis, se illis subsidio advenisse contra Carolum, mox cum exercitu affuturum; Quibus ideò perculsis metu, thronum spondentibus, privilegia liberaliter confirmat, & nihil servat. R., S. 99.

Qui, XXIX. Julii, coronatus Upsaliæ, hincque elatus, Polono & Dantiscanis, propter Carolum, & Crucigeros, arma denunciat; Carolum peremptoriè citat, anno sequenti objectis Stocholmiæ responsurum criminibus, ac Pontifici simul fortunam suam manifestans, Archiepiscopum Suecia excusat, & Carolum summoperè accusat.

Calixtus hinc motus, Joanni victoriam gratulatur, & XIX. Octobris, eum à censuris, si quas belligerando contraxisset, absolvit.

Verùm, Calendis Majis, Calixtus privilegium per suos indultum antecessores Danis, non obligatis Romæ ad citationem comparere, priusquam causa domi esset ventilata, roboravit.

Paulus, XXV. Præsul Bergensis, hoc tempore.

MCDLVIII. Christiæ nus Sueciam perlustrans, ab incolis passim extorquet filii Johannis electionem. 1458.

Discordia Christiæ cum Casimiro & Gedanensibus, Stocholmiæ XXIV. Junii, multum ventilata, non potuit componi, & annuæ solum induciæ, XXVII. Julii, approbantur.

Carolus ibidem non comparens, per latam ab osoribus sententiam, fundis in regno sitis privatur: Quando Caroli fautores Christiæno Wiburgum eripuerunt.

Novus Sueciæ Rex, festo corporis Dominici, Clerum eximiis ornat privilegiis.

Idem turgidus Scondiæ monarcha, Scoto bellum molitur, quod pensionem ex Sudorensibus diu non persolvisset.

Olaus, XIX. Antistes Holensis.

MCDLIX. Casimiri & Gedanensium controversia cum Christiæno, Lubecæ fuit iterum discussa, Calendis Maijs, & solum triennalis concordia decernebatur. 1459.

Ericus quondam Scondiæ monarcha, Rivoldiæ colophonem vitæ imposuit tragicæ.

Adolphus Dux Sueciæ, & Comes Holsatiæ, X Decembris mortem quoque appetit.

Catillus, XXII. Præsul Lincopensis.

Sigvardus, XX. Stavangrensis.

Marcellus, XXV. Scaltholtenfis.

MCDLX. Christiænus in dominum ab Holsatis susceptus, à fratribus, & Schovenburgensium Comitibus, redemit cohæredibus omnem eorum in provinciam, pro XCIII. aureorum millibus, jurisdictionem. 1460.

Quam ille pecuniam numeraturus, tam avarè apud Suecos quoque æruscavit, ut his pera sine fundo, pertusa & inexplebilis, cognominaretur, indignantibus suo Danos auro provincias comparare.

Danus, VIII. Octobris, ita Scoto reconciliatur, sequestro & arbitro Gallorum Rege, ut filium ipsius generum deligeret, & loco dotis pensionem relaxaret Sudorensi.

Magnus, XXIV. Antistes Ottoniensis.

Canutus, XV. Wiborgenfis.

Jacobus, XVIII. Borglamensis.

1461.

MCDLXI. Martinus à Fegreno, Pontificis legatus, in Scandia subsidium bello congregat, in Saracenos gerendo.

Christiernus autem in Suecia, non modicam precii conflavit partem, novas incolis contributiones imponendo; proventus regi huc convertendo; aurum mutuando; legatum Papæ, & Brigittinum Vasteni thesaurum, expilando; Quibus Holsatiam sibi acquisivit.

Cui etiam cessit emptionis negotio, ingens Caroli, vel potius regni thesaurus Suecici, nunc proditus Christierno.

Quidam Sueonum ab Archipræsule factionis, Carolo patrocinantis falso accusati, plurimumque cruciati, vitâ & bonis exuuntur.

Olaus, XXIV. Norvegiæ Metropolita.

Benedictus, XXII. Præsul Arosiensis, hoc tempore.

Olaus, XXXII. Roschildensis.

Conradus, XIX. Abogensis.

1462.

MCDLXII. Christiernus Vandalicis parans arma negotiatoribus, placatur; eadem Bohemo & Polono minatus, contemnitur; sicut etiam à Bremensibus, non Pomeranis, quos ideò impugnat, quòd thesaurum nolent restituere, quem ex Scandia rex Ericus exportasset.

Brigittini Nadendalenses, XIII Augusti, per Conradum Finlandiæ antistitem inclusi, vota nuncuparunt.

Carmelitæ proprium in Scandia Præpositum nanciscuntur generalem: Quibus & Oerebrogiæ modo cœnobium extruitur.

Bero, XLIII. Antistes Scarensis, circa eundem.

Birgerus, XXIII. Arosiensis.

1463.

MCDLXIII. Joannes Sueciæ Archipræsul, quod furenti tributa populo relaxasset, & primatis titulum usurpasset, rebellionis suspectus, à Rege in vincula compingitur.

Plebecula Uplandiæ benefactorem & Pastorem liberaturâ, Regem Stocholmiæ impugnat, doloque profligata dilabatur.

Quam denuò, aliamque Catillus, Ostrogothiæ Antistes, & captivi amitinus, sub signa cogens, fortunatius cum Tyranno belligerat.

Quocirca Rex metu consternatus, menle Novembri, enavigat in Daniam, Archiepiscopo secum traducto, & Catillus paulisper arma deponit.

Martinus à Fegreno, præcipuâ thesauri parte in Scandia hætenus per indulgentias collecti, à Megapolensibus & Luneburgensibus spoliatur.

Idem non paucos ex Suecia libros simul exportavit, quos olim Gothi, Româ expilatâ, huc secum in patriam attulissent.

Johannes, XXI. Antistes Stregnensis.

Finrogus, XXVI. Bergensis circa eundem.

Alpho, XXI. Stavangrensis.

1464.

MCDLXIV. Catillus, quod nollet Rex sæpe numero compellatus, infontem relaxare Archiepiscopum, arma resumens, illa Tyranno denunciât, & obedientiam ipsi hac aliisque de causis non minoribus, nomine Sueonum renunciat.

Christiernus primo vere grandem adducens exercitum, à Catillo sub Arosia profligatur, & Stocholmiam refugiens oppugnatur, proptereaque mense Junio, difficulter in Daniam incolumis revertens, magnoperè tristatur.

Novus Papæ legatus, in Scandiâ voluntarium cogit militem, cruce signatum, adversus Saracenos seu Turcas.

Catillus, plebeculæ clamoribus, reditum contumaciter flagitantis Carolinum, superatus, consentit.

Carolus igitur honorificè in patriam revocatus, mense Augusto, sub Stocholmiam armatâ classe defertur, & à Suecis cum gaudio susceptus, quod naves & captivos Danis, pro quibus expectaretur Archiepiscopi liberatio, resignasset, in odium Catilli absentis incidit.

Christiernus à Catillo admonitus liberandi Archipræsulis, is ità Sueciæ dominio restituendus, consensit lubens, & XIII. Septembris, illum vinculis absolutum, cum ingenti honore & amore in patriam remisit.

Archiepiscopus mox regni gubernaculum arripens, simulat odium in Christiernum, sed Carolum Ecclesiastico & politico impugnat gladio, nec expugnat.

Circa eundem Lydechinus, XXIV. Arosiensis Episcopus.

MCDLXV. Joannes & Catillus, XII. Januarii, Carolum Stocholmiæ obsederunt, qui tandem potentiae hostium cedere coactus, & Rasburgum Finlandiæ, cum præfectura pactus subjecta, sceptrum regni, cum omni ad illud sua jurisdictione, illis assignavit.

Præfectura Stechensis, & civitas Upsalensis, Archiepiscopæ incorporantur, ob damnorum, quæ illa & Johannes sustinissent, compensationem.

Christiernus Hamburgi veteres, VIII. Octobris, cõdonat Anglo offensas, subsidium in hostes pollicenti.

Idem cum fratribus, causam urgentibus Holfaticam, & plus auri poscentibus, firmiter transigit.

Jacobus, XIX. Antistes Borglamenti.

MCDLXVI. Sueci cum Danis Jenecopiæ causam ventilarunt Christierni, & tandem Februarii principio solum unioni regnorum, novoque subscripserunt conventui.

Archipræsul Sueciæ, Catillo collegâ mortuo, integrum adeptus regni dominium, Nicolaum Sture, ceu Caroli fautorem, valde persequatur.

Ivarus Axelii, Carolum deligit focerum, ut ipsius & sectatorum ope, Christierno prævaleret hosti, nec ille spernit generum, ut Sueciam & Gotlandiam facilius recuperet.

Magdalena, mense Septembri, Nycopiæ Ivaro copulatur, quibus Carolini nuptiis conjurant, & Danum abjurant, Archipræsulique gubernaculum propterea extortum, tradunt Erico Axilfonio, Caroli sororio.

Christiernus Bohemo, Polono, & fratri Gerhardo, reconciliatur; Sed cum Burgundiæ, Normanniæ ac Britanniæ, fœderatur Principibus.

Nicolaus Sture, Caroli studens partibus, Dalecarlos educit, & Arosiam, sequestro Gubernatore adeptus, reducit.

Henricus, XXIII. Præsul Lincopensis, hoc tempore.

MCDLXVII. Copias Archiepiscopus ex Dania nactus militares, Gubernatorem Stocholmiæ oppugnat, & cognatis mandat Erico Nicolai, ac Erico Carlsonio, ut plebeculæ auxilio, Carolinos infestarent alibi.

Cæterum Nicolaus, & Steno Sturii, Ivarusque Axelfonius, illos insigniter profligarunt, ac thronum Carolo iterum obtulerunt.

Hinc Joannes consternatus, militiam deserit, & in hac vicarium ordinans, Ericum Carlsonium, solitariam in Oelandia vitam eligit.

Sed Ivarus Axelfonius, indè animatus, & Christierno iratus, velut quoddam pupillis feudum, non æquè auferenti, se hostem illi publicat.

Rex idè corripens simul arma, binas illi munitiones extorsit; Atqui fratrem Ducatui Jutiæ inhiantem, dolo Christiernus captivat, & cum Anglo Scotoque de novis expostulat injuriis.

Carolus, XII Novembris, throno restitutus, regnum oberrat; tumultus sedat; incolis fidelitatem spondet; & Sueciam Gothiamque recuperat, præter Calmarniam, & Oelandiam.

In hac Archipræful, mense Decembri, animam, Carolo inimicam, exhalavit.

1468. MCDLXVIII. Jvarus Axelsonius, castro in Dania suo per Christiernum obesso ferens auxilium, cum hosteque transigens, arma deponit.

Danus fratrem Gerhardum, XXV. Februarii, donat libertate, injurias captivationis remittentem.

Carolus à Christierno admonitus transactionis, Halmstadiano subscribit colloquio, idque nullum protulit fructum, quod Danus subdole nimis agere depræhenderetur.

Nam illius machinatione, Ludovicus patriarcha Antiochenus, legatus Papæ & Cæsaris, Hafniam delatus, XII. Junii, Suecos ad suum tribunal nimis arroganter citavit, comparere non dignantes.

Christiernus, ope Vandalicâ, cum Anglo belligerat, Islandis injurio.

Sed VIII. Septembris, Scoto reconciliatus, filiam illi desponsat Margaretam, & pensionem relaxat Sudorensis, Orcadesque pro dote oppignorat, nempe L. millibus aureorum.

Vestrogothi & Smalandi, Danis faventes, mense Novembri, multantur, nec impunè, cum hostium insidiis plurimi occumberent Carolinorum.

Petrus, XXX. Antistes Ripensis.

Nicolaus, XVI. Viborgensis.

1469. MCDLXIX. Biennales belli feriæ, Danos & Anglos inter constituuntur.

Optimates Holfatiæ in Christiernum & Gerhardum, ceu pactorum transgressores, Maijo mense, conspirarunt.

Jacobus III. Scotorum Rex, cum sponsa Dana, Edenburgi, X Julii, matrimonium consummavit, Hetlandiam pro dote in pignus etiam nanciscens.

Christiernus, Lubecæ coram Senatu urbis sequestro, cum Suecis disceptans, frustra suam urget restitutionem; Ideoque, X. Octobris, cum Lubecensibus, Hamburgensibus & Holfatis in Suecos conjungit arma.

Sed prius captivationi Carolus Vasteni destinatus, illam evadit, non filia, Magdalena.

Ericus Carlsonius, à Christierno instigatus, plebeculam Uplandiæ ad arma convocat, & Carolus Dalecarlos ac Sudermannos, mutisque se cladibus afficiunt, illo tamen prævalente, & thronum sibi Sueticum promittente.

Mariestadianum Brigittinis, exstruxit Christiernus in Dania monasterium.

Primatus Sueciæ, Thordoni Lincopensem Decano, per Carolum destinatur; Sed Jacobus Ulphonius, prævalens, XVIII. Maij confirmatur, & mense Decembri, in Brigittino Romæ sacello, inauguratur.

Lydechinus, Arosiensis Præful, basilicam eleganter instauraturus, MLX. annorum concedit indulgentias, fabricæ auxiliantibus.

Jacobus, XXXI. Sueciæ Metropolitanus.

Nicolaus, XVII. Præful Wiborgensis.

1470. Anno MCDLXX. Ericus Carlsonius, XXX. hominum millia sub signis ducens, Stenoni & Nicolao Sture, cum exercitu Dalecarlorum,

Carolo in subsidium descendentibus, occurrit, & XIII. Januarii, victus ignominiosè, cum paucis superstitum sibi fugâ consulit.

Danus tantam fautorum vindicaturus cladem, Gothiam invadit, & ab obviis denuò Sturiis debellatus, in Hallandiam refugit, victoresque Calmarniam obsident.

Interea Carolus, Stocholmiæ cum morte colluctans, XV. Maij, superatur, & in Ecclesia Franciscanorum humatur.

Tres erant throni Suecici competitores, Christiernus, Canutus filius Caroli nothus, & Steno Sture, hicq; affinium patrocinio Axelsoniorum prævaluit, qui & hostibus in Uplandia congressus, in Daniam eos fugavit.

VI. Gummundus, XXIII. Præsul Wexionensis, hoc tempore.

MCDLXXI. Heros Steno mavortius, in conventu ordinum arbo-
genfi, Gubernator, Calendis Maijs, designatus, bimestres Dano concedit in-
ducias. 1471.
R. S. 100,

Christiernus, X. Julii, sub Stocholmiam insigniter armatus appellens, cum Suecis per aliquot agit septimanas de sua restitutione, atque tandem omni frustratus spe, urbem initio Septembris, occæpit impugnare.

Steno clam inde progressus, Gothos, & Suecos, ast Nicolaus, illius achates insignis, Dalecarlos, ad arma convocarunt.

Qui conjuncto exercitu, hostem, IX. Octobris, invadunt, & urbani simul erumpunt, Christiernusque tantam passus cladem, quantam non prius unquam, difficulter, ipsemet vulneratus, cum paucis in Daniam evadit.

Constitutio promulgatur Ordinum Stocholmiæ, XII. Octobris, quâ ex senatu urbium omnes excluduntur peregrini, seu alienigenæ, quod regno sapius fuerint perniciosi.

Matthias, XXII. Antistes Ferogiensis, hoc tempore.
MCDLXXII. Jvarus, & Ericus Axelsonii, ob fidam Sueciæ ope-
ram hæctenus navatam, feudis ornantur amplissimis. 1472.

Thuvoni, Daniæ Archiepiscopo, IX. Aprilis, dies funestus, & mortiferus exstitit.

Dani cum Suecis Calmarniæ, II. Julii, redeunt in gratiam, & aliud approbant colloquium, in quo jus Christierni ad sceptrum Sueciæ sit discutiendum & concludendum.

Rex, VII. Septembris, fœdus cum Gallo in hostes pepigit Christiernus.

Johannes, XXVI. Daniæ primas,
Gunnarus, XXVIII. Antistes Aslogensis, circa eundem.
Sueno, XXVI. Scaltholtenfis.

MCDLXXIII. Dani haud valentes Suecis, in congressu persuadere
Calmarnensi restitutionem Christierni, novum impetrant colloquium, &
pacem approbant. 1473.

Christiernus, Dithmersos ad belli pertraxit societatem, & fratris occurrit molitionibus, Holfatiam affectantis.

MCDLXXIV. Provincialis Arbogiæ Synodus, XIII. Januarii, ter-
minatur. 1474.

Quo etiam mense Christiernus, Romam peregrinatur, & ab Imperatore susceptus regaliter, XIV. Februarii, Dithmersiâ donatur.

Porrò ingrediens Romam, VI. Aprilis, suscipitur à Papa liberaliter hospitio, qui Regem plurimis ornavit donis, & facultatem illi concessit Academiam in Dania fundandi, ac Præpositum, Archidiaconum & Decanum in Ecclesiis Scondiæ passim Cathedralibus, præsentandi. Com-

- Commissarii Sueonum & Danorum, Calmarniæ congregati, nihil poterant concludere propter absentiam Regis, & actione usque annum MCDLXXVI. prorogata, recesserunt.
- Christiernus, mense Augusto, domum revertitur, qui non plus quam bis mille ac ducentos in hoc expendit aureos itinere, gratis passim susceptus, habitus, & deductus.
- Gauto, XXV. Norvegiæ Archipræsul, circa eundem uterque.
- Johannes XXVII. Bergensis Episcopus.
1475. MCDLXXV. Christiernus Coloniam honorificè invitatus, proficiscitur, & Archiepiscopum frustra nititur assessoribus amicare. Monachi, ex cœnobio S. Canuti Ottoniæ depulsi, annis XIV. obvagantur, & canonicos execrantur successores.
- Gubernator & Archiepiscopus Sueciæ, ordinum consensu flagitant à Sixto IV. licentiam in hoc etiam regno fundandi Academiam, & Catharinam, S. Birgittæ filiam, quod lignis fulgeret, Divorum catalogo inscribendi.
1476. MCDLXXVI. Suecis, XXVII. Februarii, fundatio Academiae, iisdem quibus Bononiensis gavisura privilegiis, conceditur. Quando B. Catharinæ sanctitas, tribus demandatur Cardinalibus examinanda, qui suos in Suecia ordinant totidem vicarios, quorum unus fuit Archipræsul regni.
- Commissarii Suecici, mense Julio, Calmarniæ cum Danicis, & mense Augusto, Rotnebygiæ cum Rege ipso deliberantes, licet hic suo in Sueciam jure excidisset; tamen illius subscribunt restitutioni, modo imprimis tolleret gravamina. Sed cum adversarii prius restituendum contenderent, & hoc Suecis periculosum videretur, causa sequenti reservatur anno.
- Heldericus, XXXII. Præsul Slesvicensis.
- Johannes, XXIV. Arhusiensis.
1477. MCDLXXVII. Publica in sanctimoniam B. Catharinæ, toto Sueciæ regno peragitur inquisitio.
- Ordines Sueciæ, in Julio congregati, Christierno concorditer renunciarunt, quod pactis ante restitutionem, & gravaminibus nollet satisfacere, ac missis Hafniam legatis, decretum illi palam manifestarunt; undè ad gladium confugiens Petrinum, obsecrat Papam, ut Stenonem, bona suæ Dorotheæ vitalitia sibi vendicantem, nempe Oerebrogiam, illo feriret.
- Steno, Academiae tanta Upsalensi, concessit in temporalibus, ut vocant, privilegia, quanta olim Rex Gallorum Parisiensi.
- Eadem solenniter, XXI. Septembris aperitur, & VII. Octobris, prima ibi lectio facultatum habetur omnium.
- Franciscani suum Stocholmiæ Quardianum, noctu jugularunt.
- Nyslotia Finlandiæ, ab Erico conditur Axelsonio.
1478. MCDLXXVIII. Pontifex à Christierno seductus, Romæ, XXIV. Januarii, sententiam protulit in Stenonem excommunicationis. Sed hoc tempore Hemingus illuc Gadius transmissus, Papam rectius informavit, & per annos deinceps XX, causam ibi Sueticam contra Danos, fideliter propugnavit.
- Christina, Principis filia Saxonici, VI. Septembris, filio nupsit Christierni regaliter Johanni.
- Professores Colonia in Daniam honorificè vocantur.
- Carolus, XXVI. Antistes Ottoniensis.
1479. MCDLXXIX. Moschus horrendum in Livonia & Finlandia grafatur, & à Suecis illum persequentibus plectitur.

Archidiaconatus, mense Septembri, primum instituitur Arosiensis.

Circa eundem, Johannes, XLIV. Scarenfis Episcopus.

Conradus, XXII. Stregnefis.

MCDLXXX. Martinus de Fegreno, arbiter Suecos & Danos inter
â Papa ordinatus, partes Griphisvaldiam citavit; Ast Sueones bello di- 1480.
stenti Ruthenico, non ibi comparuerunt.

Erius Axelsonius morti proximus, Finlandicum tradit feudum,
contra pactum, fratribus, qui Suecis inde non parum facessunt molestiæ.

Conradus, Stregnentium Præful, basilicam nuper exultam, eleganter
instauravit.

B. Catharina, Sanctorum catalogo per Sixtum IV. inscribitur,
cujus festum, XXIV. Martii die, celebrandum publicatur, circa hoc
tempus.

Dithmersi â Dano, juxta donationem Cæsaris, admoniti subjectio-
nis, hanc abnuerunt.

Holfatia Dorotheæ assignatur Regina, quam Dani pro centum mil-
libus essent florenorum redempturi, post Christierni obitum.

Siggo, XLV. Præful Scarenfis, circa eundem uterque.

Olaus, XXII. Stavangrenfis.

MCDLXXXI. Jvarus Axelsonius, Finlandiæ admonitus resignan- 1481.
dæ, variis Suecos delusit dolis, nunc illis blandiendo, nunc minando, & in-
terea cum Dano & Moscho, perfidè colludendo.

Christiernus Rex Daniæ & Norvegiæ, XXII. Maij, vivorum albo
expunctus, Roschildiæ sepelitur.

Sueci & Norvegi, ad novi electionem Regis invitati â Danis, de-
fectionem â fœdere, sibi tam pernicioso, non dissimularunt.

Dithmersi quoque Danicum exosi jugum, XXX Junii, per Cæsarem
ab illo liberantur.

Christiernus Johanni Scondiæ competitori, II. Julii nascitur filius,
non obscuræ tyrannidis ostendens argumenta.

Steno machinationibus Dani cum Axelsoniis & Norvegis, Pontifi-
ceque Romano, prudenter occurrit.

MCDLXXXII. Johannes Calenburgi â Danis rex sulutatus, Holfatiæ 1482.
ambit quoque dominium, & fratri succenset Friderico, incolis ceu magis R.D. 112.
grato, competitori.

Sueci & Dani, XXIII. Augusti die, Halmstadii confluentes, nihil
concludere possunt, quod Norvegi, Danicam execrantes societatem, non
præsentes essent.

Johannes, contra matris molitiones, XI. Novembris, cum fratre
collationem feudi, obtinuit Holfatici.

Eilerus, XXV. Præful Arhusiensis.

MCDLXXXIII. Norvegi hætenus â Danis, Orcadum & Hetlan- 1483.
diæ falso promittentibus restitutionem, inescati, Johannem, II. Februarii, R.N. 102.
regem designant, non Sueci, quod urgerent hi, ut prius satisfaceret Can-
didatus querelis.

Johannes, XVIII. Maij die, â Danis, & XX. Julii, â Norvegis co-
ronatur.

Sed interim Jvarus, mense Junio, Finlandiam Stenoni resignans, am-
pliores in Suecia provincias consequitur.

Sueci fulmine Romano deterriti, Johannem Calmarniæ regem, VII.
Septembris, elegerunt, multis se obligantem conditionibus.

Johannes, fratri canonicatum Colonia, pro Holfatiæ comitatu, provi-
dere molitur. Y 2 Hart-

- Hartvicus, XXXI. Antistes Ripensis.
 Circa eundem Carolus, XXI. Hammarenfis.
 1484. MCDLXXXIV. Scondii, mense Augusto, confluunt Calmarniæ, &
 quod Johannes prius sceptrum capere vellet Suecicum, quam gravamini-
 bus Ordinum satisfacere, non paucis illo fuit annis, propriâ culpâ, de-
 stitutus, quod interea Steno moderatur æquissimè.
 Brynolphus, XLVI. Scarenfis Episcopus, circa eundem.
 1485. Nicolaus, XXIV. Wexionensis.
 MCDLXXXV. Gubernator Sueciæ, Steno, Gotlandiam & Oelan-
 diam frustra nitens, amicè Ivaro subducere, graviter cum illo Stochol-
 miæ corrixatur, & demum subverens, nè Dano insulas proderet, affini
 reconciliatur, Johannem detestanti.
 Sueci, traducto in Livoniam exercitu, suppetias Archiepiscopo fe-
 runt Rigensi adversum Crucigeros.
 Innocentius VIII. Danis concessa per antecessores privilegia, &
 præcipuè illud, ne ad primam respondere obligarentur instantiam Romæ,
 XII. Junii, & XXIX Julii, omnia roboravit.
 Quando & Norvegis, ceu penuriâ vini laborantibus, sine illo per-
 misit litare.
 Fridericus de fratris dolo admonitus, studiis Coloniae desertis,
 domum festinat.
 Nicolaus, XXXIII. Præsul Roschildensis.
 Johannes, XXV. Arosiensis, circa eundem.
 1486. MCDLXXXVI. Sueci cum Vandaliæ negotiatoribus in Danum, &
 cum Crucigeris in Moschum, confederantur.
 Ivarus denuò postulatus resignandæ Gotlandiæ, quod illam Da-
 nus subjugare meditaretur, & Oelandiæ, Suecis turpiter os subliniit.
 Steno Vestrogothos cum Dano colludentes, pro meritis mulcta-
 vit, & bellum in Scanos paravit.
 Monasterium prope hoc tempus apud Montanos fundatur Hus-
 byanum, in quo deinceps ille vates floruit Stephanus, & alius cogno-
 minis in Arosiensi.
 Olaus, XXVI. Arosiensis Episcopus, circa eundem.
 1487. MCDLXXXVII. Gubernator Sueciæ, non Danos, ut proposue-
 rat, quod horum domi timeret fautores, sed perfidissimum impugnat
 Ivarum, Borcholmium, Calmarniam, Nycopiam, Stegeburgum, & Ras-
 burgum obsidens, demumque hosti eripiens.
 Ivarus suis diffidens rebus, cum Dano in subsidium advocato ita
 paciscitur, mense Junio, ut gratiæ & bonis in patria se restitueret, Suecos
 ex Oelandia pelleret, & Gotlandiam reciperet.
 Johannes Gotlandiam nactus, Stenoni sub fide publica vocato ad
 colloquium, spondet Borcholmii deditioem, & Gotlandiæ restitutionem,
 dummodò thronum Sueciæ consequeretur; Verum quod assensu illius
 obtento, non steterit promissis quoad Gotlandiam, merito sceptrum Sueciæ
 non impetravit.
 Christiernus, Lundia, XXII. Septembris, successor parenti à Da-
 nis nominatur.
 Nicolaus, XX. Antistes Borglamensis.
 1488. MCDLXXXVIII. Moschus à Dano instigatus, Careliam Finlan-
 diæ crudeliter infestavit.
 Itaque Russiam Steno invadens, hosti non minus infert detrimenti.
 Dorothea Regis mater, interea Romam peregrinatur, ubi falso
 qua-

querens Oerebrogiæ dispendium, bullam obtinet Pontificis in Stenonem, quem orator ibi Suecicus, Hemingus Gaddius, vehementer defendit.

Nicolaus, XXIX. Præful Aslogensis, circa eundem uterque.

Hermannus, XXII. Hammarensis.

MCDLXXXIX. Norvegi Christiernum, Johannis filium, XXV. 1489.

Augusti, Regem infausto prorsus omine sibi deligunt.

S. Catharina, prius Divis Romæ adscripta, de tumulo Vasteni,

II. Augusti, permultâ levatur festivitate, & argenteo ornatur loculo.

Cænobitæ S. Canuti Ottonienses, ad suum postliminio redeunt monasterium.

Statua S. Georgii colossæa, operis admirandi, quæ hodie visitur Stocholmiæ, consummata, in templo ibi primario locatur.

Nicolaus, XXVI. Præful Arhusiensis.

Magnus, XX. Abogensis, circa hoc tempus.

Magnus, XXVII. Scaltholtenfis.

MCDXC. Principes Holfatiæ, nescio quo jure, hæredes se regni 1490.

Norvegici scribere occæperunt, cum illud fuerit hoc tempore electitium, non hæreditarium.

Danus & Anglus, diuturnæ valedicentes discordiæ, XX. Januarii, subscribunt concordiæ.

Johannes se amicum simulat Stenonis, & clàm Suecos ad defectionem ab illo stimulat, indeque Steno provocatus, cum Vandaliæ mercatoribus fœdus in Johannem renovat.

Gustavus Erichsonius, XII. Maij, editur in lucem, ducens genus à priscis Scondiæ Monarchis.

Raymundus Pyrander, Innocentii VIII. legatus, & propola indulgentiarum, per has non modicum congregat nervum in Scondia, belli Saracenis inferendi.

Jacobus Gislonius, Theologiæ Doctor & Professor Upsalensis, Raymundique per Sueciam vicarius, fortuitis absumitur flammis.

Circa eundem Elephus, XXIII. Antistes Stavangrensis.

MCDXCI. Griphisholmia in comitiis Ordinum Telgensibus, 1491.

Cartusianorum destinatur habitationi.

Johannes Rex, mense Novembri, Lubecenses à Sueonum abalienavit societate paulisper.

MCDXCII. Ivanogrodium Russiæ conditur, & Danus cum Mosco 1492.

fœdus in Suecos pangere desiderat.

MCDXCIII. Rex Daniæ spondet Rutheno provincias Finlandiæ, 1493.

Savolaciã, Lasche ac Eurepe, si auxilio illius Sueciam occuparet, & Lubecenses in Russia nonnihil vapularent, quod Suecis denuo adhærent.

Obtemperans ille Dano, bellum in Suecos parat, & Lubecenses mercibus spoliat, qui propterea conjunctis cum Stenone armis, se defendere statuunt.

Johannes & Fridericus, XXI. Novembris, feudo investiuntur Holfatiæ per Episcopum Lubecensem.

Echardus, XXXIII. Antistes Slesvicensis.

MCDXCIV. Moschus ex pacto Finlandiam truculenter vastavit. 1494.

Competitores erant throni modò Suecici, Ferdinandus, Cæsaris filius; Johannes Daniæ Rex, & Fridericus, Holfatiæ Dux.

Sueci tot procos, & præcipuè Johannem, Ecclesiastico & politico instructum gladio, formidantes, illi subjectionem deferunt, pacta non transgressuro anni MCDLXXXIV. Zoro-

Dorothea, Johanni succensens filio, quod Friderico partem Daniæ negaret, veneficio illum fertur dementem reddidisse.

Rex idè Sternbergam vovet peregrinationem, & voto perfunctus, convalescit.

Stephanus, XXVIII. Scalholtenfis Episcopus.

1495.

MCDXCV. Johannes & Steno, litem tractaturi de Suecia, Calmarniam ex pacto festinant; Sed ille amissis in via navigiis & documentis, actioni necessariis, non ausus congregi adversario, mœstus remeat, & XXX. annorum ab illo flagitat inducias; ast mense Augusto, tantum annuas obtinet.

Moschus, instinctu Dani, XXI. Septembris, Wiburgum cum XXX. armatorum millibus, cœpit impugnare.

Sed, XXX. Novembris, mœnia transfiliens, quodam Canuti Possæ repellitur fratagemate, cum tanta suorum clade, ut domum redire mox compelleretur.

Interea Steno grandem comparat exercitum, & labarum S. Erii nactus, cum illo in Finlandiam navigat, quem, victoriâ suorum intellectâ, in hybernis collocat.

Dorothea, Christophori & Christierni Regum vidua, XXV. Novembris, in fata concessit.

Circa eundem Ingemarum, XXV. Præful Wexionensis.

1496.

MCDXCVI. ineunte, Rutheni Finlandiam crudelius multò populantur, quos Steno cum XL armatorum millibus frustra insecutus, in Sueciam decrevit reditum, ut actutum reversus cum immenso exercitu, Russiam solitudini adæqvaret.

Gubernator, milite domi quantocius comparato, profectioem æquo diutius prorogat, quod Dani formidaret in sua absentia molitiones.

Interim, Julio mense, Moschus denuò erumpens, Bothniam devastat orientalem, & propterea Suanto Sture, Stenonis ibi vicarius, ipso non diutius expectato, clades vicissim hostico infligit, & Ivanogrodium diripit, ac incendit expunatum, seque reversioni accingit cum milite in patriam.

Quando Polemarcha, cum CXXX. navium classe illuc delatus, Suantonem & commilitones illius nequicquam hortatur, reditum contumaciter flagitantes, ut Russiam secum repeterent, totamque Suantoni culpam imputans, illum factionis & perduellionis insimulat, ac rebus in Finandia ordinatis, in Sueciam unâ properat.

Circa eundem, Hilarius, XXIII. Præful Farogiensis.

1497.

MCDXCVII. Ordines Sueciæ confluentes Stocholmiæ initio veris, Suantonem criminibus absolvunt imputatis, & censuris impulsu Romanis, Stenoni gubernaculum auferunt, Dano assignandum.

Hinc ille meritò irâ percitus, Archiepiscopum & Suantonem ceu antesignanos factiosorum impugnat, à quibus, horumque sociis Danus in subsidium vocatus, copioso in Sueciam traducto mox exercitu, præcipuas regni arces, sibi à fautoribus proditas, mense Julio, occupat; Archipræfulem in Stechio obsessum, liberat, & Stenonem Stocholmiæ oppugnat.

Stenoni XXX millia Dalecarlorum subsidia advolant, quos hostem à tergo jubet adoriri, dum à fronte ipsemet eundem invaderet.

Sed ille fraudis admonitus, XXVIII. Septembris, Dalecarlos ad pontem profligat Rotensem, & cum victoria postridie redeuntem Steno Dalecarlos arbitratus, ex oppido erupit, ac victus, illud repetit.

Non tamen ita rem confectam, & Sueciam Rex subactam, considerans, quod omnis Stenoni mordicus adhæreret plebecula, IV. Octobris, ad amicam cum illo descendit transactionem. In

In qua Steno totam in feudum nactus Finlandiam, & alias pactus immunitates, Johanni clavum tradit Suecicum, & IX. Octobris, illi pandit Stocholmiam, in qua, XXVI. Novembris, Danus coronatur. R. S. 101.

Qui regno ita Sueciæ potitus, tantum de pactis observat conventis, quantum ipsemet libuit, & tamen Suecicus, III. Decembris, senatus filium nominat illi successorem.

Antonius Mast, Papæ legatus, in Scondia per indulgentias ærufcat. Presbyterium Antverpiense, reliquias flagitat S. Erics, & unam obtinet dorfi Ipinam.

Birgerus, XXVII. Daniæ Metropolitanus.

Godeschalcus, XX. Antistes Holensis.

MCDXCV. II. Johannes cum triumpho in Daniam reversus, veterem cum Rege Gallorum transigit litem non difficulter. 1498.

Idem publico cavet decreto, ne studioſorum quis Scondicorum, exterarum peteret academias, priusquam in Upsalensi, vel Hafniensi triennium literis impendisset.

Johannes, acceptâ secum uxore Christinâ, in Sueciam postremis anni mensibus regreditur.

Vincentius, XLVII Scarenſis Episcopus, circa eundem.

MCDXCIX. Christina Upsaliæ inauguratur, mense Febuario, & haftenus Præfules & proceres quidam Sueciæ, occulto Regis, & publico Pontificis, consensu impetrato, Stenonem coram regio accusant tribunali quarundam injuriarum. 1499.

Sed ille non ignarus doli, ad regiam appellat fidem, quam Johannes periclitari videns, Stenonem denuo fidelia sibi obsequia promittentem, adversariis reconciliat.

Idem, Stocholmiæ indolem Gustavi Erichsonii, occultè in lusu quodam puerili observatam demiratus, de illo, quod accidit, vaticinatur, ac eidem insidiatur.

Reginæ, festo Pentecostes, Oerebrogia cum Nericia, Vermelandia & Dalia, pro bonis assignatur in Suecia vitalitiis.

Christierno, thronus Sueciæ ab ordinibus, XXIV. Junii, promittitur.

Johannes non modicam Finlandiæ partem, Stenoni & Suantoni, aliisque Sueonum Optimatibus, feuda extorquens primaria regni, ac ea tradens alienigenis, caput ab incolis perfidiæ notari, & Steno amari.

Ordines Sueciæ, X. Julii expeditis ad Papam literis, suo & Regis nomine, illi commendant apotheosin, Nicolai Lincopenſis, Brynolphi Scarenſis, & Hemingi Abogenſis, quondam Præfulum, simulque Ingridis Scheningenſis Antistitæ.

Danus, negotiis pro arbitrio in Suecia dispositis, in patriam revertitur.

Dithlevus, XXXIV Præful Slesvicenſis.

Ivarus, XXXII. Ripenſis.

MD. Johannes & Fridericus, germani fratres, Dithmerſis jugum imposituri, bello eos adoriuntur, & tantam, XVII Februarii, cladem ibi patiuntur, ut XI. millia Danorum & Holfatorum ceciderint, ac Rex & Dux, cum paucis commilitonum, inde admodum difficulter evaserint. 1500.

Sueones minus bene cum Rege contenti, quod pactis non staret, & per crudelissimos avarissimosque regnum præfectos gubernaret, Danicum quoque jugum excutere moliantur.

De quo admonitus tumultu Johannes per Stenonem, huc festinus advolat, & Stenoni, ab hujus malignè persuasus osoribus, rebellionem impunitat, ac propterea Ordines convocat.

Henricus, Ostrogothiæ Præful, optimè de sua meritis Ecclesiæ, mense obiit Novembri.

Is quinquies ex officio visitavit Gotlandiam.

Munchabodensem condidit arcem suo tempore.

Johannes, XXXIV Antistes Roschildensis.

Laurentius, XXI. Abogensis, circa eundem.

1501.

MDI. ineunte, Jacobus Arborensis Cardinalium unus, Administrator Ecclesiæ Lincopenfi minus justè deputatus, graves electo legitime, Hemingo Gaddio, movit diu controversias.

Steno ad comitia citatus Stocholmensis, sub fide publica comparet, mense Martio, & alienum se à factionis crimine palàm ostendit; tamen vitâ ibi periclitatur.

Quando & legati Moschorum auditi, promissas à Rege ditiones in Finlandia, flagitarunt.

Johannes à Suecis & Norvegis seriò admonitus, ne jura regnorum, & pacta sanctè conventa, transgrederetur, contempsit.

Quamobrem illi Stenone, & hi Canuto Alffonio, authoribus & ductoribus, se Regi opponunt, & jugum excutiunt Danicum.

Rex sibi metuens, linquit Stocholmiæ uxorem, & mense Augusto, navigat in Daniam, ut hinc quantociùs cum exercitu regressus, plecteret rebelles.

Steno, XI. Novembris, Gubernator Sueciæ denuò approbatus, Stocholmiam impugnat.

Conradus Rogge, Præful Sudermanniæ, interim IV. Aprilis moritur.

Johannes Spelingius, indulgentias per Scondiam promulgat.

Matthias, XXIII. Episcopus Stregnensis. hoc tempore uterque.

Hartleus, XXX. Aslogensis.

1502.

MDII. Stocholmiam Regina, fame, lue & marte Suecorum compulsa, XXVII. Maij dedit, perque sequens detenta biennium in cœnobio Vastenensi.

Johannes, post triduum appellens Stocholmiam, cognitâ castrorum ditione, prorsus tristis in Daniam convertit, & Steno Archipræsulem, cæterosque Regis fautores aggressus, cogit illos Danum abjurare.

Sueones, Norvegi & Vandalici mercatores, in Danos arma conjungenda censent.

Elizabetha Johannis filia, Marchioni nubet Brandenburgensi.

Sed filius Regis Christiernus, in Norvegiam cum exercitu missus, infandâ rebelles crudelitate perdomuit.

Deindè Gothiam Sueciæ invadens, non satis honeste potitur Elsburgo, & hostem non audens porrò expectare, in Hallandiam digreditur.

Dani, Olavisburgum Vichiæ, fraudulenter occuparunt, & Lubecenses Suecis militares transmiserunt suppetias.

Paulus Laxman, aulæ magister regiæ, insons Hafniæ submergitur.

Hemingus Gaddius, XXIV. Præful Lincopenfis.

Carolus, XXIII. Hammarensis circa eundem.

1503.

MDII. Negotiatores Vandalici, mense Aprili, Lubecæ congregati, & rogati, annuis cum Dano induciis agrè factis, spondent se interim Suecis com meatum non apportaturos, sed illis, ut Regi obediant, & Christinam marito remittant, persuasuros.

Quorum proindè operâ, Oratores in Sueciam expediuntium, Regina, men-

menſe Octobri, liberata, in Daniam revertitur.

Steno Sueciæ Prorex, illam honorificè deducens, veneno per Suan-
tonem regni æmulum procurato, interiit XIII. Decembris.

Chriſtianus III. Rex Daniæ & Norvegiæ, primâ hujus uſurâ lu-
cis fruitur.

MDIV. Præluftris heros Suanto Sture, XXI Januarii, ab Ordi- 1504.
nibus regni congregatis Stocholmiæ, in gubernatorem eligitur. R. S. 102.

Stenonis funus antecelloris, XVII Februarii, in Eccleſia Carthu-
ſianorum Mariefredenſi, quæ inaugurata fuit pridie, non modicâ pompâ
humatur.

Induciæ, XIII menſium, Suecos & Danos inter, XVIII Maij, fan-
ciuntur; Sed mercatores Vandaliæ Dano iterum offenſi, bello ſe accin-
gunt, ad quod Suecos pertrahere nituntur.

Suanto Meretam ducit viduam Canuti Alſſonii hoc tempore.

MDV. Sueci condicō tempore non accedunt Calmarniam, quod 1505.
Regem intelligerent gladio potius controverſiam, quam iudicii pro-
ceſſu, dirimere paratum eſſe.

Senatus Daniæ ac Norvegiæ, prolatâ nullo jure in Proceres Sue-
ciæ tam vivos quam mortuos, Calendis ibidem Juliis, ſententiâ, infames
illos, ſi Diis placet, reputandos, & bonis ſpoliandos, Johannemque throno
Sueciæ pronunciat reſtituendum eſſe.

Senatus Calmarnenſis, ob deditam nuper Suecis civitatem, in-
juſtè obruncatur, & fundi Sueonum in Dania Norvegiaque fiti, confi-
ſcantur, non minus inique.

Cardinalis Arboreniſis, per Danum gladio etiam Petrino pugna-
turum, inſtigatus, XX. Decembris, obtinet bullam Papæ in Gadium,
inſulâ Lincopenſi fruement, & protectores.

Regina condidit Hafniæ domicilium, monialibus S Claræ.

MDVI. Cæſar Maximilianus à Dano ſollicitatus, Suecos peremptoriè 1506.
ad ſuum citavit tribunal, Johanni reſponſuros, & comparere non di-
gnantes, quod Imperio ſe non ſubjectos oſtenderent, menſe Octobri, pro-
ſcripſit, ſimulque eorum ſectatores.

Hinc Vandali mercatores conſternati, ſocietate Suecorum deſer-
tâ, in Decembri, cum Dano paciſcuntur.

Sed Sueones indè non exanimati, Daniam & Norvegiam gravi-
ter incurſarunt, Calmarniamque oppugnarunt.

Alexandri VI. licentiâ, B. Ingridis de tumulto levatur, à Suecis
honoranda.

Johannes, XXVII. Antiſtes Ottonienſis.

Andorus, XXVIII. Bergenſis, circa eundem.

MDVII. Johannes Scotorum auxilio fretus, Veſtrogothiam Sue- 1507.
ciæ infeſtavit, & viciffim Suanto Hallandiam & Blechingiam, oppidum-
que expugnavit Calmarnenſe.

Lubecenſes Danis efficacius reconciliati, Suecis deſertis ſe per-
ſuaſuros ſubjectionem promiferunt.

Piratæ in Suecos à Rege evocati, horrendum in Oceano graſſan-
tur.

Divicha Hollanda, Chriſtierno cœpit in amoribus eſſe.

Otto, XXVII. Præful Aroſienſis, hoc tempore uterque.

Johannes, XXII. Abogenſis.

MDVIII. Sueci tot Danorum telis domi forisque impetiti, & ſimul à 1508.
Lubecenſibus ſeduc̄ti, in colloquio cum adverſariis habito, promiferunt ſe Jo-
hanni

hanni thronum restitutos, vel filio eum Christierno collatos, vel annuam se Regi pensionem solutos, proximoque super his conventu se resolutos.

1509. Chilianus, XXIV Feroensis Episcopus hoc tempore.
MDIX. Sueones, expeditis in Daniam Commissariis, permiserunt, ut postremæ subscriberent conditioni, eâ quidem cautione, ut numerato argento, arx Calmarnensis, Gotlandia & Oelandia, sibi à Danis restituerentur.

Commissarii præscriptum hujusmodi turpiter prævaricati, Danis, mense Augusto, XIII. millia marcarum quotannis Stocholmensium pollicebantur, interea numerandarum, donec unam ex prioribus Sueci amplecterentur conditionem.

Quamobrem ordines Sueciæ legatis indignati, & à Lubecensibus, Dano pactis non stanti offensis iterum, ad jungenda in hostem arma communem invitati, consenserunt; quibus socii mox comæatum submiserunt.

Johannes autem, XXIV. Augusti, Polono confœderatur.

Gustavus Erichsonius, Academicis traditur Upsaliæ præceptoribus erudiendus, quibus sexennio dedit operam.

Circa eundem Hofcheldus, XXIV. Antistes Stavangrensis.

1510. MDX. Hemingus Gaddius, Stocholmiæ in præsentia Ordinum, pro fœdere cum Lubecensibus in Danos firmando, vehementer peroravit.

Indè Sueones magis animati, ope Lubecensium, horribiliter admodum terrâ marique cum Danis belligerarunt.

Cæsar de iniqua Danorum causâ minus recte informatus, prohibuit, ne Principes Imperii ferrent illis subsidium.

Moschus quoque, contemptâ Danorum amicitia, LX. annorum approbat cum Suecis pacem.

Sueci hostibus Calmarniam & Borcholmium armis extorserunt, Scaniaque ingressi, dolo profligabantur.

Quâ Dani minus honestâ elati victoriâ, Gothiam invadunt, & repulso indè Suanto persequens, Scania populatur.

Gaddius vir prudentissimus, & galeæ magis, quam insulæ idoneus, Lubecæ perhyemans, cum Senatu consultat de bello in Danos continuando.

Johannes, XXVI. Norvegiæ Metropolitanus.

Arvidus, XXIII. Præful Abogensis hoc tempore.

1511. MDXI. Fervet adhuc bellum inter Suecos, Lubecenses & Danos, quod tandem deferbuit, Lubecensibus socios turpiter deserentibus, & Danos, XXII. Novembris, amplexantibus.

Johannes, mox comparato in Suecos, ope Lubecensium destitutos, exercitu, Vestrogothiam devastat; non tamen impune.

1512. MDXII. Suanto, altera Februarii die, mortem oppetens, Arosiæ sepelitur.

Competitores gubernaculi fuerant Suecici, Steno, Suantonis filius, ac Ericus Trollius, hicque illud pro tempore obtinuit.

Sueci Lubecensium suasu, collocti Malmogiæ, XXIII. Aprilis, cum Danis, pacem cum his instaurarunt, ita, quod unam ex tribus essent omnino amplexuri conditionem, aut Lubecenses post annum arbitros admitturi, vel hostes experturi eosdem.

R. S. 103. Steno prævalens æmulo, ceu ordinibus regni propter hanc cum Danis transactionem suspecto, XXIII Julii, capessit gubernaculum Sueciæ.

Johannes Rex Malmogiæ, Kœgiæ & Halmstadii, Franciscanis construit monasteria.

- Sed Christina uxor, Ottoniæ monialibus idem exhibuit beneficium.
- Jzardus Gravius, Papæ Legatus, in Scondia per indulgentias ærufcat.
- Idem, filium Regis Christiernum, quod mortem procurasset Episcopi Hammarenfis, excommunicatum, absolvit.
- Zigani primò in Scondiam penetrarunt.
- Ericus, XXVII. Norvegiæ Archipræful.
- Lago, XXXV. Roschildenfis Episcopus.
- Ericus, XVIII. Wiborgenfis.
- MDXIII. Johannes Daniæ & Norvegiæ Rex, vitam clausit XX. 1513.
 Februarii, Ottoniæ habitu sepultus monastico.
- Festum S. Catharinæ, XXV. Junii, non II. Augusti die, ordinatur celebrandum.
- Preciosior S. Birgittæ locus fabricatur.
- Canonizatio B. Hemingii consummatur, Abogiæ solenniter admodum.
- Hemingus Gadius, censuris compulsus Romanis, cathedram resignat Lincopensem, quam Johannes Braschius nanciscitur.
- Christiernus, XXII. Julii, à Danis & Norvegis, non Suecis, parenti successor in thronis confirmatur.
- Johannes, XXV. Præful Lincopensis hoc tempore omnes tres federunt.
- Andreas, XXXI. Aslogenfis.
- Magnus, XXIV. Hammarenfis.
- MDXIV. Regina Daniæ à filio instigata, permovit fraudulenter 1514.
 Papam, ut Stenonem, ceu violentum Oerebrogiæ possessorem, V. Maij, diris ille voveret.
- Christiernus, XXIX. Maij, in Dania, & mense Julio, coronatur in Norvegia.
- Jacobus Sueciæ Metropolitanus, officio se abdicans, reliquum vitæ transigit in Carthusia Griphisholmensi.
- M. Gustavus, Erici Trollii filius, III. Octobris, canonicè successor nominatus, & à Dano instigatus, Gubernatori se opposuit.
- Gustavus Erichsonius, Academiae valedicens, in Stenonis aula suscipitur.
- Gustavus Trolle, XXXII. Sueciæ primas.
- MDXV. Christiernus Daniæ ac Norvegiæ monarcha, Hafniæ, XII. 1515.
 Augusti, matrimonium cum Elizabetha, Regis filia Hispanici, & sorore Imperatoris, splendide consummavit.
- Basilus, Russiæ Princeps, à Christierno rogatus, illi pollicetur in Suecos auxilium.
- Danus etiam domi adversarium Stenoni oppositurus, & ita commodius regno potiturus, novum Sueciæ Archipræsulem multò acrius in eum instigavit.
- Gustavus, alias Stenoni vehementer offensus, quod clavum Sueciæ eripuisset parenti, cum illo, hujus nomine injuriæ, mox insolenter expostulavit.
- Johannes Hyemerius, Gregorii X legatus, priscos in Suecia condices, huc olim per Gothos Roma translatos, conquirat.
- Uffo, XXVII. Præful Arhusiensis.
- MDXVI. Moschus promisso satisfactorius, Finlandiam armis & 1516.
 flammis pervadit.

Domesticum quoque incendium, inter Stenonem, & Gustavum nuper exortum, magis gliscit.

Gubernator, utrumque à Dano Sueciæ cupido excitatum probe intelligens, cum illo renovat inducias; Sed Metropolitanam sibi reconciliare frustra laborat.

Pontifex, Sueonum inclinatus precibus, VIII. Junii, Gustavum serio pacis admonet: quod ipsum faciunt Regni Præsules, sed contemnuntur.

Steno igitur Archiepiscopum, & sectatores, Christierni studiosos inducendi, tempestivè domiturus, arma corripit; Ericum Trollium, aliosque in vincula conjicit factiosos, & Gustavum ac reliquos in Stechio delitescentes, obsidet.

Danus, propterea indignatus, Suecos tempore induciarum infestavit, & ita obstaculum conventui posuit Halmstadiano.

Engelholmium Daniae, fori donatur prærogativâ.

Templa fidei Romanæ, à Danis Novogardiæ & Ivanogrodii construuntur.

Olaus, XXXIII. Antistes Ripensis.

1517.

MDXVII. Gustavus in conventu Ordinum Arbogenfi, VII Januarii, concluso, indignus officio censetur Archiepiscopali; Antecessor Jacobus, factionis etiam suspectus Danicæ, destinatur custodiæ; Colloquium cum Danis Halmstadenfè improbatur, & Stechii obsidio decernitur continuanda.

Johannes Angelus Arcimboldus, Gregorii X. legatus, in Dania & Norvegia congregat subsidium, pro fabrica Romæ Vaticana, indulgentias incolis proponens.

Idem faciens per Germaniam, Johannes Tetzelius Dominicanus nimis insolenter, occasionem præbet D. Martino Luthero, Augustiniorum monacho, Romanæ bellum Ecclesiæ inferendi.

Christiernus postulatum laturus Archiepiscopo Sueciæ subsidium, & simul regnum occupaturus, principio Augusti, navalem expedit exercitum, qui factò in terram descensu, contendens Stechium, & à Stenone profligatus, classem, Daniamque repetit.

In Comitibus Ordines Sueciæ Stocholmensibus, XXIII. Novembris, Gustavum serò nimis supplicem, repellunt, officio & beneficio illum exuunt, & Stechii concludunt demolitionem, quod tandem ille dedit, in cœnobium mox intrusus Arosiense.

Castrum Stechense, velut regno perniciosum, flammis deditum absumitur.

Christiernus Rex in Dania & Norvegia per summam dominatur tyrannidem, nec Ecclesiasticis nec Politicis parcens infontibus.

Gotshovius, XXXV. Præful Slesvicensis.

Johannes, XXXII. Aslogensis, circa eundem.

1518.

MDXVIII. Legatus Papæ Arcimboldus, in Martio cum suis mercibus Sueciam ingressus, causam Regis agit, cum exercitu propediem affuturi, & melius de controversia informatus, mutat sententiam.

Gregorius, simul ipsemet à Dano seductus, mandat Suecis utriusque liberationem Archipræsulis, & Stechii restorationem, se excusantibus, & provocantibus ad tribunal Romanum.

Christiernus initio æstatis Stocholmiam obsidet, & indè fugatus, extremoque constitutus periculo, simulat se pacis cupidum inter regna instaurandæ, & colloqui de illa cum Stenone habendi, datis, & acceptis obsidibus.

Steno

Steno ita delusus, hosti auxiliatur, & senos destinat Regi obsides, quorum unus fuit Gustavus Erichsonius, hosque ille nactus, & ventum simul prosperum, cum iis in Daniam festinat.

Controversia Stenonis, & Gustavi Trolle, in præsentia ordinum coram Arcimboldo, mense Decembri, Arbogiæ ventilatur.

Quando Gustavus causâ cadens, culpam deprecatur, & officio beneficioque iterum resignatis, ex custodia liberatur. Stenoni reconciliatus.

Sed Pontifex, ejusmodi contrarius transactioni, perperam à Dano persuasus, sententiam excommunicationis in contumaces profert Gustavi adversarios, & Regem facit illius executorem.

Arcimboldus propterea, successor Gustavi à Suecis clam nominatus, ut Romæ causam fidelius illorum ageret, cathedram non recusat, & Romanæ accingit se profectio.

Jacobus, senior Archipræful Sueciæ, coram Legato de sua protestatur innocentia.

Martinus Lutherus, scuto protectus Saxonorum Principum, cum Papa cœpit belligerare.

Arcimboldus, XXXIII. Sueciæ Archipræful.

MDXIX. Christiernus graviter succensens Arcimboldo, cum Suecis ita colludenti, fratrem illius conjicit in vincula; ejusdem perimit in Gotlandia vicarium; & legatus ipsemet sibi fugâ consulens, opibusque ferme cunctis in Scondia congestis exutus, difficulter manus Regis, & mortem evasit. 1519.

Danus postea reliquum bilis in ipsos effusus Suecos, bello eos adoritur, & terrâ marique profligatus, solo Borholmio potitur.

Interim Gustavus Erichsonius, ex custodia elapsus Danica, profugit Lubecum, & ibi, XXX Septembris, sub protectionem admissus, contra perfidiam Christierni copiosè protestatur.

Birgerus, Daniæ Primas, X. Decembris, obiit, magnificè in hypogæo sepultus Lundensi.

Georgius, XXIX. Daniæ Archiepiscopus.

Joachimus, XXXVI. Præful Roschildensis.

Augmundus, XXIX. Scalholtenfis.

MDXX. Exhumatio, translatio, & canonizatio S. Nicolai consummantur, illiusque festivitati, Dominica V. ante Pascha dedicatur, celebrandæ in posterum quotannis. 1520.

Steno cum Danorum confligens exercitu, Gothiam invadente, XIX Januarii, mortiferum accipit vulnus, ex quo moritur, IX Februarii, & Stocholmiam delatus, in Ecclesia Franciscanorum sepelitur.

Interea hostis successu gaudens, contra Suecos duce orbatos, in Uplandiam festinat; quem Christina Stenonis vidua, refugium habens Stocholmiæ, auxilio sectatorum frustra nititur profligare.

Quocirca Sueonum & Gothorum reliqui, quorum præcipuus fuit Gustavus Trolle, Upsalensi jam restitutus cathedræ, potentiâ impulsu Danorum, gladio simul ecclesiastico & politico belligerantium, impetratâ non difficulter legum & immunitatum confirmatione, firmissimæque quarumlibet condonatione veterum ac recensium offensarum, initio veris, Christierno spondent subjectionem.

Quod etiam facit deinceps Christina cum sectatoribus, non armis Dani superata, sed fallacissimis infatuata literis, promissis & juramentis; quæ rex perfidissimus, corporis etiam Dominici sumptione, roboravit, & tamen ut Judas, pacta servavit.

Nam VII. mensis die Septembris, deditam cum triumpho ingressus Stocholmiam, ab ordinibus, XXX. Octobris, sententiam extorsit, quâ legitimus Sueciæ hæres cum successoribus decerneretur.

Nec ita securus de throni possessione Suecici perpetua, quod potentiam adhuc submetueret Procerum & Præfulum, decrevit sub illo prætextu, quod forent excommunicati, præcipuos illorum modo obtruncare, & reliquos postmodum, Daniæque posset Sueciam incorporare.

Itaque, IV. Novembris, coronatus Stocholmiæ, post quadrimum ibi XCIV. Sueonum iniquissimè mactavit, & alibi deinceps multò plures, ut obtruncati ab illo passim DC. numerentur, tam Ecclesiastici quàm Politici, monachi simul & moniales.

Quando & legatum Regis Polonici, quod liberius perfidiæ ab illo argueretur, contra omnium jus gentium, curat clam aquis suffocari.

Sed principio veris Gustavus Erichsonius, Lubeco in patriam reversus, in ea delituit hætenus, & modò simul ad necem indagatus, Novembri exeunte profugit in Dalecarliam, cujus incolis regnum à Tyranno vindicaturis, se præbuit antesignanum.

Hujus Rex ignarus molitionis, sub anni exitum in Daniam regreditur, in qua religionem ex sententia Lutheri exordiens novare, Clerum experitur adversarium.

Vincentius, XXVIII. Antistes Ottoniensis.

Theodoricus, XLVIII. Scarenfis.

Joannes, XXIV. Stregnensis.

1521.

MDXXI. Gustavus Erichsonius, Dalecarlis primò, & mox etiam aliis Sueciæ Gothiæque populis stipatus, non paucas Danis extorsit arces, velut olim Engelbertus.

Interea etiam, publicatis per Europam literis, Pontifici, Cæsari, Regibus & Principibus, urbiumque optimatibus causam rebellionis manifestat; Christiernum multi sceleris incusat, & subsidia in Tyrannum flagitat, quæ imprimis contulerunt Lubecenses, Regis simul perfidiæ infesti.

Qui etiam tyrannidis in Suecos exercitæ à Papa vehementer accusatus & objurgatus, illi non modicè insultat, tamen obsecrat, ut missio in Scandiam legato, causam examinet.

Imperator autem minus sororio infensus, postulatam tulisset opem in Suecos & Lubecenses, nisi bello fuisset Gallico distentus.

Christiernus Ericum Norvegiæ, quod suos cum Divicha reprehenderet amores, & Georgium Daniæ, quod nollet Borenholmiam prodere, Scandiâ expulit Archipræsules.

Sed Gustavus Sueciæ Metropolitanus, qui præcipuè Gustavo Erichsonio se opposuit, victoriæ diffidens, cum Beldenachio & Slaghecio in Daniam profugit.

Gustavus Erichsonius, XXIV. Augusti, ab Ordinibus Sueciæ Gothiæque congregatis, Vasteni, Gubernator Regni designatus, magis strenuam navat operam patriæ à Dano liberandæ, & Stocholmiam acrius impugnat.

Quem Tyrannus ad arma compulsurus deponenda, illius aviam, materteram & matrem, sororesque in Dania captivas, inhumanissimè tractat, & has mactat; Spe tamen suâ frustratus apud Gustavum, quod magis indè in Regem odio accenderetur.

Theodoricus Slaghecius, Lundensibus obtruditur Antistes.

Christina, mater Christierni, piam terminans vitam, in cultu sepelitur monastico prope maritum, Ottoniæ.

Gu-

Gustaviani Finlandiam conantur Danis eripere, Novembri mense.
Theodoricus, XXX. Daniæ Metropolita.

MDXXII. Jacobus Upsalensis, & Otto Arosiensis, moriuntur Antistites.

1522.

Christiernus, per legatum Gregorii X. Franciscum de Potentia, iniquæ convictus cædis, Sueonum Præsulibus inflictæ, culpam imputat Belde-
nachio & Slaghecio, hicque propterea, XXIV. Februarii, crematur, &
ille submergendus, relegatur.

Gustavus verò pergens tantam cæforum, quos inter suos extitisset
pater, cladem multare, ac patriam liberare, Oerebrogiam, Arosiam, & Te-
neliogum, primo anni mense, expugnavit: Sed ab hoste compulsus, Stochol-
mensem, Calmarnensem & Abogensensem paulisper obsidionem intermisit.

Arvidus, Finlandiæ Præsul, tyrannidem Dani, Sueciam adeundo,
declinaturus, submergitur, cum Finnonum plurimis.

Holfati & Lubecenses, Regi multis de causis offensi, Suecos illi
rebellare non ægrè ferunt, & hi à Gustavo rogati, XVIII. amico naves
transmittunt stipendiarias, ast XXX. ipsimet Danum infestant.

Quo fretus auxilio Gustavus, Stocholmiam & Calmarniam denuo,
hostiumque reliquas feliciter impugnavit; Sed Christiernus, hostium mul-
titudine obrutus, suis rebus desperavit.

Johannes, XXX. Daniæ, & Canutus, XXXIV. Sueciæ, Archi-
præsules.

Magnus, XLIX. Antistes Scarenfis.

Petrus, XXVIII. Arosiensis.

Magnus, XXV. Stregnesis.

Johannes, Abogensis XXIV. hoc tempore.

Olaus, XXIX. Bergensis.

MDXXIII. Proceres Jutiæ, Wiburgum ad comitia vocati, cogno-
scunt se morti destinatos à Tyranno, & propterea corripientes arma,
illum, XX Januarii, repudiant, ac Friderico Holfatiæ Principi, sceptrum
præsentant.

1523.

Qui voto Danorum non ægre, XXVIII. Januarii, consentit, & pa-
cto cum Lubecensibus in hostem fœdere, bellum Christierno indixit.

Quando Gustavus, Danorum animatus discordiâ, Vichiam Norve-
giæ illis eripit, & Hallandiam diripit.

Christiernus suæ diffusus omnino causæ, & fugæ confusus, XX,
Aprilis, cum uxore, liberis, amicis, & thesauro in exilium secessit. Quem
Cæsar bello occupatus Germanico, restituere non valuit; Ideoque Fride-
ricus illi prævaluit, & fautor est.

Porrò Martinus Lutherus, in Germania hætenus triumphans, in
maritimis Scondiæ urbibus etiam sectatores, à mercatoribus persuasos alie-
nigenis, nanciscitur.

M. Olaus Nericius, à Luthero edoctus, Gustavo, & hujus Can-
cellario M. Laurentio Andersonio, ad partes suas pertractis, cœpit mo-
dò religionis in Suecia moliri mutationem.

Potissimos expertus est antagonistas, Johannem Braschium, Nico-
laum Huit, Dominicanum, & Petrum Galle, Professore Upsaliæ.

Quibus in subsidium Româ expeditur, XI Martii, Johannes Gothus,
in cædem simul inquisiturus Episcoporum.

Gustavus, VI Junii, Rex Stregnesiæ à Suecis concorditer salutatus,
& mox deditas consecutus, Stocholmiam, Calmarniam, Borcholmium, &
maximam ità Regni partem, Lubecensibus ac Gedanensibus, ceu auxilia-
toribus insignia concedit privilegia, in regno Sueciæ.

Et

Et nihilominus iis stipendia, militique soluturus, exautorando, grandem argenti contributionem Clero imposuit, cujus primum ideò contraxit odium.

Nec minori gaudens in Dania Fridericus successu, simulat amicum se Gustavi, & ipsius auxilio Boreholmiam expugnat; Sed proprio Hafniam & Malmogiam impugnat, eumque Norvegi, V. Augusti, Regem sibi designant.

Dalecarli & Montani Præfulis sui tumultuantur instinctu, ob religionis mutationem, & suasor propterea beneficio per Regem exutus, Candidatusque simul Upsalensis Archiepiscopæ, M. Canutus, graviores Principi moverunt seditiones.

Johannes Gothus nuper Sueciam ingressus, novum admonuit Regem Catholicæ non mutandæ fidei, cum Evangelicorum dogmate.

Deindè causâ Gustavi Trolle, & cæsorum examinatâ Præfulum, hos pronunciat infontes; illum verò fontem & Archiepiscopâ indignum, quam favore Gothus Regis, XXIII. Novembris, consequitur.

Ordines Sueciæ confluentes Sudercopiæ, XXIX. Decembris, de Gotlandia consultant recuperanda, & dogmate non mutando veteri, regemque Christiernum repudiant.

Achatius, XXXII. Daniæ Archipræful.

Johannes, XXXIV. Sueciæ.

Olaus, XXVIII. Norvegiæ.

Georgius, XIX. Wiborgensis.

1524.

MDXXIV. Gustavus inducias cum Moscho pactus, molitionibus Christierni & Friderici, Sueciæ inhiantium, se totum tradidit eludendis.

Johannes verò Braschius, se machinationibus Evangelicorum in Suecia vehementer opponens, & Regem hac in re officii admonens, Archipræfulemque, ad concilium appellat generale.

Gustavus, spreta Episcopi admonitione, M. Olaus Stocholmensibus deputat Syndicum & Ecclesiasten, aliosque alibi, compefcitque adversarios.

M. Johannes Thausonius, Antvorschogenfis Johannita, Witebergæ persuasus à Luthero, se Catholicis in Dania primus opposuit.

Suecus Gotlandiam recuperaturus, Maijo & Junio mensibus, Wifburgum impugnat; Ast Danus arte potius quam Marte insulam defensurus, obsecrat colloquium adversarii, & impetrat Malmogiæ, hac de controversia habendum.

Clerus Sueciæ, nervum belli Gotlandici contribuit indignabundus, cui & locus cessit Vasteni S. Catharinæ preciosus.

Fridericus Hafniæ regia solenniter capit insignia, VII. Augusti, per Gustavum Sueciæ Archiepiscopum collata extorrem.

Reges Scandiæ colloquentes mensè Septembri Malmogiæ, & de Gotlandia, Blechingia Vichiaque non convenientes, arbitros deligunt litis mercatores Vandalicos, & fœdus in Christiernum, hujusque pangunt fautores.

Anabaptistæ in Sueciam ex Belgio delati, in Regis absentia Stocholmiæ tumultuantur, & in ornatum debacchantur Ecclesiasticum, quos Rex & Archipræful domum reversi, graviter mulctatos inde relegarunt.

Dalecarli ob religionis mutationem arma meditantur, quos Petrus Jacobius, quod insulâ privatus esset Arosiensis, & M. Canutus, ad illos profugientes, instigarunt.

Sueci Catholici, sceptrum Gustavo, ceu Lutheranismi patrono, meditantur operâ Severini Norbygii, viduam Stenonis ducturi, & Bernhardi à Møellen, extortum, assignare Nicolao Stenonis filio, vel Christierno, resignare.

Fridericus, XXIV. Novembris, in Regem à Norvegis electus, gravibus sanè conditionibus, quas non servasse perhibebatur.

Colloquium, anno exeunte, Hamburgi, de Christierni ad monarchiam Scondiæ habetur restitutione, sed frustra.

Petrus, XXI. Antistes Arosiensis.

Eschillus, XXV. Stavangrensis, circa eundem uterque.

Jonas, XXI. Holensis.

MDXXV. Margareta Gustavi Regis soror, & vidua Joachimi Brahe, nupsit XIII. Januarii die, Comiti ab Hoijsa, Johanni. 1525.

Elizabetha, Christierni consors regis, obiit Gandavi, die XIX. Januarii.

M. Olaus Petrius, ordine Diaconus, modò uxorem ducit, celebratis Stocholmiæ solenniter nuptiis.

Quandò & prima Sueticè Missa, Stocholmiæ fuisse dicitur celebrata.

Hoc autem, & illo ausu Clerus, plebeculaque regni, magnopere offensus; sicut etiam, quod Ecclesiarum decimæ, & thesaurus bello, contra Bernhardum à Møellen gerendo, applicarentur, ac militares in cœnobiis stationes, pabulationesque haberentur, cum Rege per Braschium expostularunt, ausa defendente.

Johannes Braschius, Ostrogothiæ Præsul, edicto per diœcesin publicato, vetat incolis de Lutheri doctrina disputare.

Catholici & Evangelici Sueciæ, mandato Regis, Sueticæ Bibliorum translationi se accingunt, ut lis deinceps facilius dirimeretur.

Danus, clam Luthero favens, Evangelicis in Holsatia, & australi Jutia, indulget licentiam concionandi.

Christiernus exul, tempore veris, per Severinum Norby, Scaniam Daniæ, & per Bernhardum à Møellen, Gothiam Sueciæ, frustra conatur occupare.

Norvegi coronam Friderico denegant, quod Vichiam, Orchadas & Hetlandiam regno non adhuc restituisset, & hoc promississet.

Dani Gotlandiam à Norbygio proditam, Lubecensibus assignant, ut horum armis contra Sueones propugnaretur.

Commissarii Sueonum, Johannes Gothus, Upsalensis Archiepiscopus, & Johannes ab Hoya, Comes, juxta pactum Malmogense profecti Lubecum, absentes provocant Danos ad certamen de Gotlandia; sed illuc redire abnuunt, quod Sueci ventis detenti, condicto non adfuissent tempore.

Blechingi, Sueonum Regi spondent subjectionem.

Montani & Dalecarli, ob religionis innovationem, tumultuantur denuò, & horum instigatores ideò sibi metuentes, in Norvegiam profugiunt, Dominus Petrus, & M. Canutus,

Gustavus, expugnatâ hætenus Calmarniâ, Bernharðo à Møellen adhærente, in Uplandiam reversus, tumultum ibi imputat Concionatoribus Evangelicis, ceu minus discretè agentibus pro concione.

Doctor Petrus Galle, & M. Olaus Petrius, in præsentia Regis & Archiepiscopi, XXVI. Decembris, de præcipuis fidei articulis, utrinque controversis, acriter Upsaliæ concertarunt.

Nicolaus Sture, factiosorum manibus ereptus, Regis aulam con-

sobrini sectatur: Sed mater Christina, Gustavi matertera, passim malè audit, quod Norbygio nupturire spargeretur, & sceptrum ita Sueciæ filio ambire.

Strycho, XXI. Antistes Borglamensis.

Johannes, XXXIII. Aslogensis, circa eundem uterque.

Ericus, XXV. Abogensis.

1526.

MDXXVI. Jacobus Sueciæ Metropolitanus, carens hæctenus sepulturâ, quod olim Danis, cum damno patriæ adhæsisset, licentiâ Regis, per Johannem Gothum placati, IV Februarii, humatur Upsaliæ, Griphisholmiâ translatus.

Sed prius in comitiis Gustavus Vastenenfibus, demonstrans Griphisholmiam, ubi Pacismarianum Carthusianis cœnobium esset fundatum, sibi, & majoribus olim esse subtractam nullo jure, ipsam recuperat sententiâ ordinum.

Monachi veris initio propterea indè expelluntur, & templo in arcis ædificium converso, funus Stenonis exhumatum, uxorisque in propinquo deponuntur sacello.

Gustavus Rex, Johanni Archiepiscopo, diœcesin pomposè visitanti, & incolas à Lutheranismo zelosè dehortanti, indignatur.

Nicolaus Sture, honorarius Gustavi ephebus, & puer XIII annorum, principio veris moriens, sepelitur Upsaliæ.

Catholici mortem Regi imputant, dein publicant, Nicolaum cædi subtractum.

In nundinis Upsaliæ vernalibus, Rex plebeculam frustra religionis admonet mutandæ, & lauto exceptus convivio per Archipræsulem, hujus succenset magnificentiæ, habitaque ibi tandem disputatione, jus sibi vendicat privilegia Ecclesiæ olim concessa, abrogandi.

In conventu partium Lubecensi, Johannes Christierni filius, Fridericus in Dania successor, pacis ergò, declaratur.

Danus, receptâ Gotlandiâ, Lubecensibus Borenholmiam sumptus his bellicos compensaturus, assignavit, L. annis possidendam.

Gustavus, vetera Lubecensibus nomina soluturus, multum argenti ab Episcopis extorquet, & unam ex qualibet regni Ecclesia campanam.

Dominus Petrus Jacobius, & M. Canutus, sub fide publica regressi ex Novegia, Stocholmiæ insigni ludibrio suscipiuntur, & hic, IX Augusti, fuit morti adjudicatus.

Quando & regni Archipræsul, factionis suspectus ejusdem, in vincula conjicitur, & demum liberatus, in Poloniam legatus mittitur, sponsam Regi petiturus, nec amplius huc revertitur.

Mense Augusto, novum Suecicè Testamentum ex typis prodit, ab Evangelicis translatus.

Novus gliscit in regno tumultus, ob religionis mutationem, Cleri persecutionem, & campanarum profanationem, quem, Rex peragrans cum M. Olao regnum, difficulter sedavit.

Braschius, Archiepiscopi sustinens vicem absentis, Catholicæ causam Ecclesiæ contra adversarios agit intrepidus.

Juvenis quidam Nicolao Sture simillimus, consilio & auxilio Catholicorum, se Dalecarlis pro illo venditat; Gustavum infamat; thronum affectat, & arma parat.

Lectio codicum, contra D. Lutherum in Germania editorum, & horum in Suecia recusio, Catholicis prohibentur.

1527.

MDXXVII. Xenodochium Lindholmense à Thurone Joannis, licentiâ Papæ, fundatur.

Chri-

Christina, Stenonis vidua, filio Thuronis Johanni nubens, genuit Comites Bogesundenses.

Petrus Jacobius, quondam Episcopus Arosiensis, Upsaliæ, XVII, & M. Canutus Stocholmiæ, XXI Februarii, horrendo mortis supplicio afficiuntur.

Hinc Sueciæ Catholici magis Gustavum execrantur, & passim tumultuantur, Nicolausque ille suppositivus horum, & præcipuè Dalecarlorum, ac simul Noricorum fretus auxiliis, se pro rege venditat.

Sed Braschius, rerum fatagens Ecclesiasticarum, vetus propugnat dogma, & literis cum Rege belligerat, regniq; Presbyterium confortat: Nec Danus Sueciæ inhians, hos in ea civiles ægre audit tumultus.

Tempore Pentecostes, Senatus consulto Stocholmiæ approbatur, innovatio religionis, & Missæ celebratio Suecicæ.

Verum circa Paschæ tempus, statua ibi colossæa S. Georgii fuit translata.

Clemens VII. Pontifex Romanus, ab Imperatore, quod Gallo adhereret, VI. Maji, Romæ captivatur.

Gustavus indè animatus, in comitiis, XXIV. Junii, Arosiensibus, Episcopos regni Catholicos, Clerum & Ecclesiam, spoliat eminentiâ, opulentiâ & potentiâ; Dogma Evangelicorum libere in regno docendum, pronunciat; Statuta illi conducentia promulgat; Et ordini Equestri prædia Ecclesiæ, à majoribus illius donata, adjudicans, eum suis attrahit partibus.

Clerus porrò Catholicus, regiæ non ignarus antea molitionis, XXI. Junii, in Ecclesia congregatus S. Ægidii, se colligat, & literis juramentisque se obligat ad perseverandum in avita usque mortem religione, nec pejurat.

Hujus nomine, XXIII Junii, Doctor Petrus Galle, cum M. Olao Nericio, in frequentia Ordinum, religionis causam, disputando, ventilavit.

Danus Sueci exemplo invitatus, in comitiis, XV. Augusti, Ottoniensibus, libera concedit Evangelicis in regno exercitia religionis, & matrimonia cœnobitis, donec secus in Oecumenico foret orbis concilio statutum.

Monasterium Stocholmiæ Clarissanum, eodem die desolatur, & mox disturbatur, monialibus ad Franciscanum insulæ migrantibus.

Monachi Stocholmiæ Dominicani, rerum compulsi penuriâ, V. Decembris, claustrum deseruerunt, quod postea solo adæquatur.

Interea Gustavus cum Dalecarlis, rebellionis iis condonatâ, & securâ Nicolao veniâ regno migrandi concessâ, transegit.

Polonus, à Johanne Gotho persuasus, filiam Sueco annuit, modò Lutherum deserere, quod ille renuit, virginemque tali velit conditione.

Archiepiscopus & Episcopus Sueciæ, Polonum, ceu Sueticâ Regum familiâ oriundum, obsecrarunt, ut Gustavo sceptrum eriperet.

Johannes Braschius, factiosorum secundus, ideo abitum ex regno meditans, dolo sponcione absolvitur.

Canutus, XXIX, Præsul Ottoniensis.

Anno MDXXVIII. Scarenfis, Stregnensis & Abogensis, Superintendentes, per Arosiensem, V. Februarii, Stregnesiæ initiati, Papæ subjectionem sponponderunt; sed confirmationem Româ nunquam obtinuerunt: Proinde non legitimi à Catholicis censebantur Episcopi, ut neque illi, qui ab ipsis consecrabantur.

Gustavus, metu hostium liberatus interiorum & externorum, in throno.

thronoque jam roboratus, Upsaliæ, XII. Februarii, regalia suscepit insignia, quando XI. regni Proceres, cingulo Equestri donavit.

Per hyemis verò residuum, ita contumaciam Dalecarlorum, & borealium populorum, religionis ergo novatæ rebellantium, gladio Rex perdomuit, ut deinceps non ausi fuerint reluctari.

Johannes quoque Braschius, dogmati Evangelicorum se nequicquam obniti videns, mense Junio, Dantiscum profugit, ut potentiores Gustavo adversarios opponeret.

Dominicani Arosienses, primâ ætate, suam deserunt habitationem & professionem.

M. Johannes Thausonius, Wiborgi, & quidam alter monachorum profugorum, Oderlebiæ, decreto freti Ottoniensi, propalam concionabantur.

Evangelici, Bergæ in Norvegia, modò etiam, licentiâ & indulgentiâ Friderici Regis, cum applausu alienigenarum docentes, magnoperè indigenas offendunt Catholicos.

Danus, Christierni formidans molitiones, in illum fœdus cum Sueco, Lantgravio & Saxone, pangit, hisque, mense Julio, fert in hostes ideò subsidium.

Sueci & Dani, XII. Augusti, de Vichia Ludosiæ corrixantur; Quando & Senatus Sueciæ, novo fidelitatis sacramento se Regi obligat.

Cœnobium Rex Ludosiense, monachis inde pulsus, convertit in nosocomium.

Braschius, literis Dantisco missis, Gustavum religionis ergò mutata, exagitat.

M. Laurentius, Regni Cancellarius, & M. Olaus Nericius, quibusdam contra Catholicos libellis publicatis, Vestrogothos ad seditionem commoverunt.

Martinus Skytte primus Finlandiæ Antistes Evangelicus.

1529.

Anno MDXXIX. Evangelici novo Regis edicto, licentiam in Dania Norvegiaque docendi obtinent, & Thausonius, Hafniæ parochus factus, Danicè missam orditur celebrare, cantillareque; Quando & Malmogenses, ad Lutherum omnes defecerunt.

Paulus Eliæ Carmelita, se acrem ibi præbuit Evangelicis antagonistam, publicatâ etiam religionis apologia Catholicæ, quam M. Olaus Nericius in Suecia confutare conabatur.

Joachimus Ronnou, infulam à Rege Roschildensem pro VI. milibus aureorum comparavit, non Romano, ut antea, Pontifice.

In Oerebrogenfi prima Evangelicorum Synodo, cui mense Februario, M. Laurentius regni Cancellarius præsidebat, totum fermè dogma Catholicorum ex Suecia proscribatur.

Hinc Catholici Vestrogothiæ & Smalandiæ, quorum antesignanus Præsul Scarensis fuit, Magnus & pænobilis heros Thuro Joannis, offensi, altero sibi Rege accepto, palam Gustavo renunciarunt, & impugnarunt.

Sed rebus demum suis, Magnus & Thuro, diffisi, primo vere, in Daniam profugiunt; Socii autem remanentes, à Gustavo mulctantur, seditionem ita compescente.

Interea M. Georgius Upsalensis Præpositus, parentis instinctu Thuronis, Uplandos, & Norlandos ad arma convocans, à Rege captivatur.

Franciscani Arbogenses, ineunte vere, valedicunt cœnobio & cucullo.

Gustavus in conventu, XVII Junii, Stregnensi, Catholicos placaturus, illis

illis liberam spondet simulatè religionem, & nihilominus decretum roborat Arosiense, contra quod Magnus & Thuro, Halmstadii, XVIII Maij, protestabantur.

Quorum, sicut & Gustavi Trollii animatus persuasione Fridericus, Vichiam repetendo, & multam violati contractus Malmogenfis, poscendo, ansam captat impugnandi Gustavum, & Sueciam subjugandi, turbis intricatam: Sed responso adversarii percussus, canere non audet classicum.

Norvegi, Christianum Friderici filium, abnuunt parenti successorem nominare, quod Lutheri esset sectator, quam quoque ob causam, Daniæ Catholici eundem, Johanne illius fratre approbato, recusarunt.

Presbyterium Lincopense & Scarense cum suis, instinctu regio, exoptulans Episcopis de fuga, desertâ Ecclesiâ, & turbis in patria motis, ab illis, ad tribunal Dei, Papæ, Cæsaris, Regumque exterorum provocantibus; sicut & Gustavus ipsemet, acerbissimè literis perstringuntur.

Superintendentes Sueciæ, pristinos cathedræ suæ proventus aliquandiu retinent, annuam indè pensionem Regi solventes: Idem faciunt cœnobitæ, redivitibus gaudentes.

Præsules & proceres Suecici, in Dania exulantes, à Friderico jussi, querelis Gustavi permoto, ad Magnipolensem migrarunt principem, quem Gustavo etiam objicere, ceu Sueticâ Regum profapiâ ortum, machinabantur.

Quorum sanè voto Danus respondisset, nisi bellis cum Christierno fuisset distentus; Et quod intelligeret, se non minus Suecis odiosum, ob dogma Lutheri, quam esset Gustavus.

Ericus, L. Antistes Scarenfis.

MDXXX. Franciscani passim in Dania consuetâ hostiatim stipe non potiti, negatâ per Lutheranos, cœnobia deseruerunt. 1530.

Eandem similiter ob causam monachi mendicantes, ex suis in Suecia, Gothiaque & Finlandia claustris, dilabuntur; Sed Scaræ ac Enecopiæ, expelluntur, quorum plerique acceptâ uxore, ad castra Evangelicorum transfiverunt.

Maxima in urbibus campanarum. Upsaliæ quidem, XX Maij, Lubecensium deputatur solutioni, cum vehementissima populi offensione.

Ibidem D. Johannes, Præpositus Lincopensis. M. Sueno Lector Scarenfis, & Jonas Canonicus Wexionensis, diœcesibus à Rege nominantur Superintendentes.

Gustavus insigni donatus munusculo ab Antistita Nadendalensi, quædam illi prædia retinere, pro seniorum permittit sustentatione.

Sudermannicæ Clerus à militari liberatus statione, CD. Regi marcas tremissium, quotannis idè numeravit.

Vichia, in colloquio Scondiorum Varbergenfi, Norvegis adjudicatur, Julio mense.

Commentitius ille Nicolaus Sture, furti convictus exigui in patria olim commissi, non ob turbas Suecicas, Rostochii, Gustavo procurante, fuit decollatus.

Sed alii Sueonum ibi exulantium, Trollius, Magnus & Thuro, in Belgium se conferunt ad Christiernum, arma parantem in Scondios, quos illi sollicitant literis, ad recipiendum Tyrannum, ceu Catholicum, quasi.

Solennis concertatio inter Catholicos & Evangelicos, Hafniæ instituta, mense Septembri, non processit, quod hi S. Scripturam, Regem & plebeculam adhiberent iudices; illi verò Papam & concilium generale.

Conclusum denique, ut religio in Dania vigeret utraque; Sed tamen Catholica mox eliminatur, confessione, modò Augustæ factâ, illuc allatâ.

Johannes, XXVI. Antistes Lincopenfis.

M. Sueno, Evangelicus Scaræ Antistes.

Jonas Boëtii Wexionensis.

1531.

MDXXXI. Gustavus regni armamentarium magis instruere cupiens, & ærarium complere, in conventu Ordinum Oerebrogensi, VI Januarii, præterdit Lubecensibus nec dum esse satisfactum, & campanam maximam proximam, ex ruralibus poscit Ecclesiis, ac ægrè consensum obtinet.

Dalecarli exulum animati literis Episcoporum, de Christiæni adventu, & prodigiis in campanarum evectione passim accidentibus provocati, violenter campanas revehunt, pulsatis avectoribus, & Arosiæ, XXV. Martii, cum Rege, hujus, & mutatæ religionis nomine, graviter exostulant.

Iidem reversi domum, reliquos Sueonum peremptoriè citarunt Arbogiam, & mense Maijo, ibi confluentes, non alii, de Gustavi consularunt exauguratione, contra quos ille colloquitur intereà cum Uplandis Upsaliæ, & utrosque demum sibi reconciliat.

Antistita Wretensis, proventus cœnobii levare permissa, marcas spondit indè Regi annuas LX. tremissium,

Monasterium Stocholmiæ Franciscanum, fit nosocomium.

Gustavus amitam, uxorem Thuronis profugi, carcere solutam, clauetro includit Scogenfi.

M. Olaus Nericius, Regis evadit Secretarius, & Henricus Sleidorm, deponitur.

Plebecula Sueciæ Gothiæque, Evangelicorum offensa dogmatibus, filios ex scholis revocat, & remanentibus sportulas denegat.

M. Laurentius Nericius, Olai frater, Upsalensis Ludirector, Stocholmiæ, XXIV. Junii, Archiepiscopus Regni nominatur, & Septembri exeunte, ibidem consecratur.

Verum, XII Augusti, Lincopenfis, Scarenfis & Wexionensis, Episcopi Stocholmiæ initiabantur.

A quibus velut Evangelicis, quod Archipræsul esset fortè inaugurator, hunc & successores legitime ordinatos non esse, nec alios per consequens veraciter Episcopos & sacerdotes ordinasse, neque per eos Sacramenta Suecis administrata esse, Catholici sæpius deinceps non sine causa contenderunt.

Catharina, Luneburgici filia principis, Gustavo nupsit Regi, Stocholmiæ nuptiis exeunte Septembri celebratis.

Novus Upsaliam expeditus Archipræsul, cum L. satellitibus, Catholici contumaciam presbyterii perdomuit, & illis postea exautoratis, totidem aluit studiosos.

Gustavus, eundem ut sibi acrius devinciret, cognatam illi suam dedit uxorem, & Laurentii hinc filias, Laurentius II, & Abrahamus successores, conjuges postea duxerunt.

Primi & præcipui Catholicorum in Sueciæ regno antagonistæ fuerunt, M. Olaus Nericius, & hujus frater Laurentius; M. Laurentius Andreæ, Stregnensis Archidiaconus, & Cancellarius Regis; M. Bothvidus, M. Gunnarus Lincopenfis, M. Michaël Agricola, M. Canutus, Abogenses Canonici, & M. Petrus Löstadius.

Gustavus Trollius extorris Sueciæ Archipræsul, à Christiæno missus in Norvegiam, incolas illi reconciliat tanquam Catholico, & Tyrannus

nus inde subsidium nactus, aliundeque, cum armata classe illuc ex Belgio trajicit, mensē Octobri.

Christiernus, XXIX. Novembris, Aslogiæ à Norvegis throno restitutus, Suecos & Danos literis sibi reconciliare, & Bohutium, Achershusiumque conatur expugnare. Nec Gustavus & Fridericus dormitant.

Plebecula Hafniæ Evangelica, odio Catholicorum inflammata per Consulem, XXVII. Decembris, Ecclesiam diripuit parochialem.

M. Laurentius, I. in Suecia Evangelicus Archipræsul.

MDXXXII. Danus Lubecæ, XX. Januarii, ligæ Evangelicorum Smalcaldicæ adscriptus, mox opem rogavit confœderatorum in Christiernum.

1532.

Gustavus à Friderico etiam imploratus, Bohusio succurrit, per hostes obfesso.

Thuro Joannius, velut suasor temerariæ in Scondios jam potentes expeditionis, à Christierno Kungellæ noctu obtruncari mandatur.

Danus multo Suecis auro numerato, XX. Maij, Vichiam recuperavit.

Fridericus Hollandis iratus ob lata nuper Christierno ab illis subsidia, & Vandalicorum ope mercatorum adjutus contra hostes, Achershusium impugnantes, his in conventu Hafniensi non dubiam fecit spem, de Hollandis ex mari Balthico excludendis, mox nequicquam se excusantibus.

Christiernus, post varias actiones, & velitationes Aslogiæ cum Danis & Vandalis habitas, demum Calendis Julii, cum illis ita tranfigit, ut sibi Fridericum securè liceret convenire, & si nullam ab eo provisionem acciperet, in Norvegiam redire, vel aliò abire.

Verum quod suis Fridericus Commissariis secus tempestivè mandasset, & Sueci, Dani, Holsati & Vandali, ut Tyrannus judicio sisteretur, obsecrassent, nec ille pactis stetit Aslogensibus, Sunderburgum Holsatiæ perductus, duodecenni traditur, carceri, Danos interea fautoribus captivi, perfidiæ graviter accusantibus.

Quo Christiernus die captivatur in Dania, eodem filius Johannes moritur in Germania: Ita calamitas nulla est sola!

Decretum contra Belgas, Balthico mari excludendos in gratiam Cæsaris, IX. Julii, rescinditur Hafniæ, assentientibus etiam Lubecensibus, & propterea jure nullo causam bellandi postea inde petentibus.

Gustavus & Magnus, exules Sueciæ Antiltites, cum tyranno in Daniam adducti, & jussi regno tandem excedere, alias regi Gustavo pro dendi, in Megapoliam reverterunt.

Norvegi, mensē Octobri, defectionis in Nidrosiensi conventu, per Regis legatos accusati, licet probarent culpam in Friderico residere, tempestiva non ferente subsidia, tamen libertate sibi Regem, Danis inconsultis, in posterum eligendi, privabantur, & mulctabantur.

Fridericus, Lundensem, Borglamsensem & Feroensem, infulas carè vendidit Candidatis.

Torbernus, XXXII. Metropolitanus Daniae.

Amundus, XXV. Antistes Feroensis.

MDXXXIII. Johannes Gothus ex Prussia in Italiam profectus, Suecanæ statum Ecclesiæ, tam Imperatori, quam Pontifici, exposuit, & consecratus Romæ, XXVIII. Julii, & Legatus Papæ ad Suecos ordinatus, in Prussiam remeavit.

1533.

Dalecarli, & horum accolæ Montani, mensē Januarii, ita per Gustavum

stavum, ob nuperas plectuntur factiones, ut deinceps nullas ausi fuerint machinari.

Vandalici negotiatores, & præcipuè Lubecenses, consuetum sibi lucrum in Scandiæ emporiis per Hollandos ereptum, indignantes, & Gustavo, Sueciâ illos excludere abnuerunt, comminantes, Belgis huc accessum, Dano juxta pactum connivente, armatâ classe prohibuerunt.

Fridericus I. Daniæ Rex, III. Aprilis die, vivis excedens, Slesvici humatur.

Senatus Daniæ politicus, Episcoporum motus rationibus, in comitiis, XXIV. Junii, Hafniensibus, restaurationi dogmatis Catholici, & Evangelicorum subscripsit exterminationi.

Verum de Regis electione Præfules & Proceres non convenientes, quod hi Christianum Luthero, & illi Johannem, Papæ, addictos, Friderici filios nominarent, eam consultò in annum seposuerunt sequentem.

Sed modò legatus ibi Lubecensium, Danis bellum in Suecos & Belgas, nequicquam suadens, clam incipit consultare cum Hafniensi & Malmogensi, Consulibus, Lutheranis, obsecrareque, ut Hansaticam complexi societatem, cum hac darent operam Sueciæ, Daniæ & Norvegiæ subactioni, Evangelicæ doctrinæ propagationi, regiæ progeniei, Episcoporum, & nobilium, extirpationi.

Lubecenses porrò nefariæ hujusmodi conjurationis facti compotes in Dania, eandem in Suecia moliuntur, cui non pauci Stocholmiæ cives, natione Germani, subscripserunt.

Senatus Daniæ illius minimè gnarus, missis in Belgium legatis, XXX annorum inducias cum incolis paciscebatur.

Verum Senatus Lubecensis, sub prætextu Stureos, ceu Suecis gratissimos, ad sceptrum promovendi, Sueciam commodius subjugari posse considerans, Suantoni Sture, fraudulenter Lubecum vocato, suam defert operam in occupando regno.

Ille autem consentire penitus recusans, & contumeliâ ideò affectus, dimittitur.

Deinde Lubecenses, non ignari litis, quam Johannes, Comes ab Hoya, Finlandiæ toparcha, moveret Gustavo, eandem illi operam occultè detulerunt, assensumque non difficulter obtinuerunt.

Interim Catholici Daniæ Antistites, Evangelicorum invigilant extirpationi, & Christianus horum patronus, sceptrum prænsat, quod Johanni à Catholicis destinatur.

Johannes Braschius, mense Septembri, Dantisco perscribens, Suecos Gothosque, ut avitam non desererent fidem, hortatur, & cum Gustavo, velut illius desertore, horrendum protestatur.

M. Georgius Normannus, à D. Martino Luthero commendatus regi Gustavo, in Sueciam accessit hoc tempore.

Ericus nascitur Gustavo filius, XII. Decembris die, XI. temporis vespertini horâ. cum non obscuro, futuræ tyrannidis portento.

1534.

MDXXXIV. Sueci & Dani, postridie Calend. Februarii, fœdus instaurarunt, de mutuo in hostium quoscunque ferendo subsidio; Et Lubecenses mercibus in Suecia, ob contumaciam spoliati, Danos litis arbitros recusarunt.

Qui simul Daniam, spe devoratam, Anglo emendam præsentarunt, & acceptis ab illo XX. millibus thalerorum, quadrimisque cum gente Hollandica induciis factis, ut Cæsarem suæ faventem molitioni,

ha-

habent, se propter liberationem Christierni, quod illi simul cum Danis securitatem spondissent, ab his ei non servatam, fraudulenter prætulerunt.

Aut certè, ut auxilio Lubecensium, Christiernus liberatus, & Scondiæ dominio restitutus, amplissimum negotiandi privilegium, exclusis nationibus occiduis, in ea concederet illis, vel indè proscriberetur.

Propterea Christophorus, Comes Oldenburgensis, Polemarcha deligitur, qui fraudis ignarus, mense Aprili, cum frustra Holfatos, Christierni agnati liberandi admonuisset, illos bello adoritur, Danicâ nixos ope.

Quando factionis in Dania socii, non immemores pacti, quædam regni propugnacula passim occuparunt: Quo & Comes Hojensis motus, firmatis arcibus Finlandiæ, initio veris, cum uxore, liberis & divitiis Lubecam navigavit.

Christophorus, in Daniam cum navâ Lubecensium delatus exercitu, Sielandos & Scanos compulit, novam Christierno promittere subjectionem, atque Gustavo Trollio, Episcopam inprimis Roschildensem, deinde Ottoniensem, contulit.

Sed Christianus, Holfatiæ Dux, IV. Julii, à Jutis, & Fionensibus, R.D. 115. rex salutatus, Lubecum obsedit, & Gustavus à congenero auxilium rogatus, post recuperatam Finlandiam, infestâ hostes classe impetivit, & insignem belli nervum affini transmisit.

Johannes Gothus, nuper ex Italia Dantiscum reversus, crebrimodò, & per sequens triennium, literis Gustavum compellavit, de sua restitutione, & dogmatis Evangelici proscriptione, intereaque curavit, sacra Biblia, sermone Suetico donari, versione Evangelicorum erroris damnatâ.

Cæterum Rex Sueciæ, contemptâ Gothi admonitione & molitione, Lubecensium machinationem non minus sibi, quam Christiano, ratus eam formidandam, illis mense Octobri, Hallandiam eripuit, Scaniamque invasit, affini pariter subjiciendam.

Christianus, & Senatus Lubecensis, XVIII. Novembris, quoad Holfatiam, reconciliati, de imperio Daniæ totis utrinque viribus, decertarunt; Nec Christophorus cum illo pacisci voluit, nisi Jutiâ & Holfatiâ contentus, reliquum Daniæ & Norvegiam Christierno assignaret. Quam respuens meritò Christianus pacis legem, plus virium comparat, & à Sueco plus argenti.

Non pauci ex Dalecarlia Catholici, ob veteres factiones, morte sub Arosia multabantur.

Verum D. Petrus, urbis Antistes, naturali morte sternitur.

Gustavus Trolle, XXX. Antistes Ottoniensis.

MDXXXV. Novus Daniæ Rex, Christophorum ex Fionia profligat, & per Suecos tota Scaniâ & Hallandiâ, præter Malmogiam & Varbergum, positus, à Gustavo maritimum poscit auxilium, & hoc nactus, in Oceano hostibus prædominatur. 1535.

Lubecenses ideò rebus suis diffisi, cum Anglus nollet emere arces & provincias in Dania occupatas, Cæsari eas, & Palatino Christierni genero, præsentarunt.

Nec tantas respuunt illi merces, & X. Aprilis, Norvegos simul admonent subjectionis. Quod ipsum facit Christianus, & utraque pars suos ibi fautores obtinet. Sed Clerus, Palatino, ceu Catholico, totus suffragatur.

Cæterum fautores Stocholmiæ Lubecensium, XX. Martii produntur, & plectuntur, quodque M. Olaus, & M. Laurentius Andreae scelus ex confessione auriculari notum prius habuissent, nec Regi detexissent illud, gratia excidunt.

Christianus, XI. Junii, multis hostium in Fionia, quos inter primarii fuerant, Comes Hojensis & Gustavus Trollius, Slesvici humatus, trucidatis, XXIX Julii Hafniam obsedit.

Quam, ope Lubecensium, Dux Megapolensis, throni cupidus Danici, & Christophorus insulæ Sielandicæ, propugnarunt, promissum à Palatino subsidium frustra expectantes.

Catharina uxor Gustavi Regis tertia, XXII. Julii nascitur.

Christianus, Septembri mense, præsens cum Gustavo Stocholmiæ colloquens, Vichiâ illi & Varbergo oppignoratis, plus impetrat argenti, & consilium, ut fertur, de redigendis in ordinem Daniæ Præfulibus.

Catharina, consors Gustavi prima, XXIII. Septembris, vitam claudit, Stocholmiæ aliquandiu sepulta.

Archipræful Norvegiæ, à Palatini legato persuasus, sceptrum illi pollicebatur; Quando competitor Christianus, terrestri & navali Sueonum auxilio non mediocri, arcés Daniæ hostibus passim extorsit, ac urbem Varbergensem, XXIX. Septembris.

Henricus, I. Evangelicus Præful Arosiensis.

1536. MDXXXVI. Metropolitanus Norvegiæ, captivatis Dani legatis, regnum Palatino subjugare satagens, per adversarios comprimitur.

Christophorus domui Burgundicæ spondet amplissimum in Scandia privilegium, si auxilio ipsius regnis, & Christiæ sic liberandi filiâ potiretur: Sed illa Scandiam Palatino annuens potius, huic auxiliatur.

Senatus Lubecensis, tandem belli pertæsus, & pactus veteres in Dania, Norvegiaque immunitates, Hamburgi, XIV. Februarii, Christiano reconciliatur.

Suecus porrò indignans, quod contra pactum, se inconsulto, Danus cum illis transfegisset, suas revocat ex Dania cohortes; Quod etiam faciunt Lubecenses.

Hafnienses itaque animum despondentes, cum nulla Palatinus adferret subsidia, confirmatione privilegiorum obtentâ, se Christiano, XXIX Julii, dediderunt; Ast prius Malmogienses.

Victor ita regno potitus, quod Antistitum adhuc timeret potentiam, ceu religionis innovationi contrariam, & opulentiam illorum indigeret, mense Augusto, captivos bonis exiit amplissimis.

Inter Suecum & Moschum, induciæ solemniter instaurantur.

Margareta, prænobilis virgo Sueciæ, VI. Octobris, Gustavo Regi elocatur.

His compræhensus nuptiis, Magnus Sudermannicæ Præful, velut Evangelicis contrarius, octimestri traditur custodia.

Ordines Daniæ convocati Hafniæ, XXX. Octobris, Episcoporum subscripserunt depositioni, & bonorum confiscationi.

Quibus libertati postea restitutis, non dignitati, Rex modicam vitæ sustentationem, deputavit; in Catholica tamen religione perseverantibus, & spiritum denique exhalantibus.

Norvegia in his comitiis crebræ accusata rebellionis & defectionis, tituloque propterea regni, & senatu spoliata, in provinciam redigitur, Daniæ perpetuò servituram.

Ibidem fœdus in hōstes fuit renovatum inter Suecos & Danos palam; tamen clam in animis odium remansit, quod hi Sueciæ, & illi Gothlandiæ, Scaniæ, Blechingiæ & Hallandiæ, inhiarent.

M. Bothvidus, I. Evangelicus Præsul Stregnenfis.

MDXXXVII. Smalandi, seu Gothi australes, quod prioribus annis se aliquantulum Gustavo rebelles præbuisſent, inclementius mulctati, magis rebellare occœperunt.

1537.

Margareta Suecici Regis soror germana, extorrem finiit vitam, Revaliæ, Februario mense.

Olaus, Norvegiæ Archiepiſcopus, occaſum patriæ non valens intueri, & Danica timens arma, initio veris, Belgium adiit, Palatinum in Norvegiam adducturus.

Commiſſarii Danorum mox advolantes armati, decretum exequentur Hafniense, & bonis Eccleſiæ conſiſcatis, & præſulibus in vincula conſectis, religionem immutarunt.

Quando, II. Evangelici Sueciæ celebrantes ſynodum, Oerebrogiæ, plurima veterum dogmata quoque abrogarunt, ceremoniasque.

Johannes Gothus, generalis concilii celebrationem in Italia præſtolans, vicarium agit Patriarchæ Veneti, & conſcribit hiftoriam.

Induciæ triennes Hamburgi firmantur Danos & Burgundiones inter.

Christianus, Daniæ & Norvegiæ Rex, Hafniæ XII Auguſti, per Johannem Bugenhagium, Witebergæ Superintendentem, fuit coronatus.

Ibidem XXVI. Auguſti Bugenhagius, primos VII. Daniæ Antiftites conſecravit Evangelicos, in locum totidem Catholicorum Epifcoporum.

Quo tempore monachi, Luthero adverſantes, ex Dania relegabantur, & Bugenhagius in illa quinquennium impendit informanda.

Ubi ſimiliter Danus arbiter delectus, controverſias Sueci, cum Prutenis; Lubecenſibus & Comitibus Hojenſium, non valuit componere.

Suecus triennes Lubecenſibus conſeſſit inducias.

Sueci fundis in Dania & Norvegia hæreditariis, ob motam Johanni Regi olim rebellionem, injuſte ſpoliati, cum Danis in limitaneo colloquio fruſtrâ expoſtularunt, mense Septembri.

Suecus & Danus conſultant de pangendo cum proteſtantibus Germaniæ principibus fœdere, & concilii generalis impedienda celebratione.

Johannes III. Sueciæ Rex, natus fuit Stegeburgi, XXI Decembris, IV. matutina hora.

M. Johannes, I. Norvegiæ Archipræſul Evangelicus.

Franciſcus, I. Daniæ Lundeniſis.

Petrus, I. Roſchildeniſis.

Georgius, I. Ottonieniſis.

Johannes, I. Ripeniſis.

Matthias, I. Arhuſieniſis.

Jacobus, I. Wiborgenſis.

Petrus, I. Borglameniſis, Antiftites, & Monachus defertores.

1538.

MDXXXVIII. Smalandi, seu Sudrogothi, minus bene cum Gustavo contenti, ob nuperam mulctationem, & religionis innovationem, ſimulque ex Dania & Germania perſuaſi, quodam Jona ductore, palam illi ſe oppoſuerunt.

Suecus ideò, aliisque de cauſis, Dani habens ſuſpectam amicitiam, arma cudit, & Christianus hinc, aliundeque, ſibi timens, mense Aprili, quinquennale cum proteſtantibus fœdus pangit.

Catholici ex Suecia proscripti, & simul Ericus, Comes Hojensis, Bernhardusque à Moellen, Lubecæ consultant initio æstatis, cum Polemarcha Smalandorum, de Gustavo impugnando.

Johannes Braschius, in cœnobio Poloniae Lenda, mense Julio, moritur.

Gustavus cœnbitas sensim extirpaturus Vastenenfes, quosdam illorum in Lapponiam & Norvegiam ablegavit.

1539. Syonense in Anglia S. Birgittæ monasterium, prorsus desolatur. MDXXXIX. Senatus regni Oerebrogiæ, IV. Januarii, hæreditarium Sueciæ sceptrum, Gustavo & liberis pollicetur.

Smalandi continuant rebellionem, à Palatino & hujus animati sectatoribus: Sed intelligentes ipsum esse repulsum, aliquandiu quiescunt.

Islandi Danorum tyrannide offensi, seditionem quoque moverunt. Gustavus cum Christiano, de variis exoptulans injuriis, ipsum arguit ingratitude.

Lubecenses, instinctu Danorum, misso in Sueciam legato, vetera poscunt nomina & privilegia, mense Octobri.

1540. Catharina, Gustavo regi filia nascitur. MDXL. M. Olaus Nericius, & M. Laurentius Andreae, quod non detexissent factionem, non ita pridem Stocholmensium; Quodque Regi olim temeraria in religionis negotio consilia dedissent, & quod ille patriæ simul historiam falsasset, postridiè Calend. Januarii, à Senatu capitis damnati, auro vitam redemerunt.

Danus cum domo Burgundica inducias paciscitur annuas.

Christina, captivi filia Christierni, Lotharingiæ nupsit principi, dotem ex Scandiæ regnis prægrandem expectanti.

Ostrogothi, ob religionis mutationem, & infveras contributiones, quodam Laurentio antesignano, tumultuantur, & illo per Regem obtruncato, sedantur.

Conservator religionis, suo cum Senatu, vir quispiam illustris, in qualibet regni ordinatur provincia, hujusmodi occursum tempestive turbis, hoc tempore.

Gustavus ex Gothici regni Ecclesiis, non mediocrem cumulat thesaurum.

Johannes Gothus, suam finiit Venetiis historiam, III. Junii.

Academia instauratur Upsalensis.

Gustavus gentilia nonnihil mutavit & ornavit sua insignia, cui, VI. Novembris, altera gignitur filia Cecilia.

Islandis per Danum doctrina Evangelicorum obtruditur.

Christianus mutuatum solvens Regi Sueciæ argentum, & litem de Gotlandia, limitaneo Scandiorum submittens colloquio, illum sibi nonnihil placavit.

1541. Gyflerus, I. Antistes Scalholtensis in Islandia Evangelicus.

MDXLI. Cæsar bello implicatus Turcico, ita ut sororium liberare, & hujus generos ad Scandica promovere sceptrum, modo non valeret, Danis Ratisbonæ, Aprili mense, quinquemestres concessit inducias.

Indè Suecus & Danus sibi pariter metuentes, & XV. Septembris, post diffidia periculosa colloquentes ad Bremsebro, contra hostes se colligant, & controversiâ de regno Sueciæ, præcipueque Gotlandia, tantisper sepositâ, pacem L. annorum utrinque stabiliunt, & multam transgressori decernunt.

Non multum diffimile pangit Danus cum Gallo, etiam Cæsaris hoste, XXIX. Novembris, foedus. Sueci

Sueci exulantes, & præcipue Antistes Scarenfis, Smalandos crebris hortantur literis, ut Gustavo deposito, Palatinum vel Magnipolensem, succiperent dominos.

Johannes Gothus, in causa religionis Catholicæ, apud Scondios restituentæ, Romam vocatus, in Xenodochio de Saxia, versabatur.

Evangelicus in Islandia Præful, ducta uxore, idem Clero persuadere nititur Catholico.

Thilemannus, I. Slesvicensium Antistes Evangelicus.

Johannes Thausonius, II. Ripensis.

MDXLII. Danus cum domo Burgundica, Christierni studiosa liberandi, & Scondiæ subjugandæ, nequicquam conatur transigere. 1542.

Nicolaus Dachius, agricolarum unus Sudrogothicorum, ab eadem fortè instigatus, & Jonæ subrogatus, convocatis ad arma Smalandis, Gustavum propter dogma Lutheri execrantibus, cum illo cœpit belligerare.

Suecus hujusmodi Cæsarianorum percussus molitionibus, & a Gallo persuasus, eosdem formidante, cum illo in hostem communem, XI. Julii, confœderatur.

Quandò & Calmarniæ, cum Vandaliæ negotiatoribus, pacifce-

batur. Idem rogatus subsidium à Bohemo in Turcam, ob turbas opitulari nequit domesticas.

Dachius, mense Julio, regios infestat, & quod refugium diu cum suis in Blechingia haberet, Gustavus factionis infimulat Christianum.

Islandi ob religionis quoque mutationem tumultuantur.

Johannes Bugenhagenus, reformationis in Dania negotio consummato, Witebergam, probe nummatus, remeavit.

Fridericus nominatur parenti successor Christiano, & hic, jure fœderis, Gallo submittit in Cæsarem suppetias.

Magnus, Gustavo genitus est filius, XXV. Julii.

Dachius per anni reliquum, plus quam X. millibus hominum stipatus, suam obtulit operam Suantoni Sture, & sceptrum Sueciæ, modo avitam vellet religionem instaurare.

Sed passus repulsum, & Gustavi blanditiis seductus, insigne pollicentis subdolè feudum, consensit armorum depositioni; Quæ tamen mox resumit, dolo subintellecto, & nuncio Magnipolensis, Suecicum quoque thronum affectantis, accepto, Calmarniamque obsessit, & Ostrogothis frustra rebellionem suggestit.

MDXLIII. Gustavus hinc vehementer exacerbatus, armis rebelles adoriëbatur, & quod neque sexui, neque parceret ætati, etiam illi magis irritati, strenuè se defenderunt, donec, Nicolao vulnerato, dilaberentur. 1543.

Mense autem Februario, concurrentes longe frequentiores & ferventiore, novo, tantisper dum curaretur Dachius, electo duce, ac obfesso Stegeburgo Ostrogothiæ, Suantonem Sture, illius Castellanum, cogere nituntur, ut Gustavo se unà opponeret, & sceptrum ipsi eriperet; sed molitio successu caruit sperato.

M. Georgius Thuronus, Upsalensis quondam Præpositus, IX Martii, animam Gustavo & Luthero infestam, exhalavit.

Docteur Johannes Magnus, se Evangelicum simulare diutius, sibi ducens piaculo, Episcopam resignavit Lincopensem.

Illi fuit Claudius Huit substitutus, qui cum prius Evangelicos in Suecia oppugnasset, demum receptui canens, audito Witebergæ Luthero, abjicit cucullum, & monacham Scheningiæ ducit uxorem.

M. Olaus Nericius, gratiæ regiæ, & Cathedræ Stocholmenti, veris initio, fuit restitutus.

Quando Cæsar & Palatinus, literis Sueciam versus transmissis, Dachio rebellionem gratulantur, ampliffimosque illi fundos & honores spondentes, sicut & suppetias propediem affuturas, hortantur, ut Gustavum pergeret impugnare.

Sed literæ à Dano & Sueco intercipiuntur; tabellarii morte plectuntur, & terrestres hostium maritimaque expeditio in Scandiam impeditur.

Interea Dachius, curato vulnere, Ostrogothos & Sæonum alios ad suam conatur militiam pertrahere, verum frustra; & propterea Smalandi, sicut etiam, quod Palatinum se nequicquam expectare intelligerent, armis depositis, gratiam Regis prece, precio & sanguine, recuperarunt.

Ipsemet Dachius in Blechingia trucidatus dicitur à sociis, sub Calmarnia rotis, palisque impositus; vel alius loco illius, ut quidam confitentur, qui Dachium evasisse in Germaniam, & multo post tempore huc rediisse, memorant.

Conradus à Phy Cancellarius Sueciæ, ob quædam flagitia, hoc prope tempus, carceri adjudicatus perpetuo, Arosiæ, pectoribus consumebatur.

Suecus & Danus, auxiliares mittunt copias Gallo & Clivensium Principi, ceu fœderatis, ab Imperatoreque infestatis.

Saxo & Lantgravius, victoriæ Cæsaris de Gallo reportatâ, confternati, & Gustavus ab illis propterea Smalcaldicæ admonitus ligæ, in Catholicos subscribendæ, consensit.

Claudius, I. Lincopensis Præsul Evangelicus.

1544.

MDXLIV. In comitiis Ordines Sueciæ Arosiensibus, filios Gustavi, XIII. Januarii, & progeniem illorum universam, hæreditarios faciunt regni principes, ita ut primogenitus cum suis liberis, secundogenito præferretur in regiâ dignitate suscipienda.

Hujus vigore statuti mox Ericus undennis, primogenitus Gustavi filius, successor parenti hæreditarius, promulgatur.

Quando Rex & ordines in dogma jurarunt denuò Evangelicorum, & residuum Catholicæ usum doctrinæ, omnem abrogarunt, concludentes simul, ut statuæ in templis Sueciæ sculptiles, Christi de cruce pendentis, Divorumque similes, deturbarentur.

Idè percelebris ille Suinegardensis crucifixus, & miraculosus, XXIII. Januarii, dejectus, & non impunè transvectus, Upsaliæ per Archiepiscopum cremabatur.

Moschus Finlandiam populatur, primis quoque anni mensibus.

Johannes Gothus, exul Sueciæ Metropolitanus, Romæ, XXII. Martii, expirans, in basilica sepelitur Vaticana.

Joachimus Ronnövius, Roschildensis quondam Antistes, octenni carceris squalore confectus, quod Evangelicis obluçtaretur, Hafniæ obiit.

Academici Hafnienses, regio jussu, cum Catholicis adhuc in Dania residuis, per octiduum corrixati, palmam reportasse feruntur.

In conventu Spiræ Imperiali, Danus Cæsari reconciliatus, III. Junii, promissit Christierno liberio rem & honestiorem custodiam, ligamque cum Gallo initam, rescidit.

Idem lubens postea fecit Suecus, amicitia etiam Imperatoris restitutus, & ita Carolus Cæsar Franciscum, Scandiis destitutum, fortunatius impugnavit.

Turris Stocholmiæ tricoronigera, longè celsius fastigiatur, & acropolis ipsa, sicut & Calmarnensis, fossa & vallo firmantur.

Olaus Gothus, XVI. Octobris, fratri subrogatus, Archipræsul fuit Sueciæ titulo tenus, Romæ degens, & subindè Venetiis, ubi vicarium egit Patriarchæ.

1545.

MDXLV. in Aprili, arx Ostrogothiæ Vastnenensis fundatur, & Chronobergenensis Sudrogothiæ magis firmatur.

Anna Gustavi filia, IX. Julii, in lucem fuit edita.

Smalandi quidam profugi, jussu Alberti Megapolensis, in patriam regressi, & ab incolis repressi, factionem detestantibus, Sueco per Albertum prodebantur, & maectabantur.

Negotiatores Vestrogothiæ, ex Ludofia veteri, ad novam, mense Novembri, commigrarunt.

1546.

MDXLVI. Lincopia, Abogia, & claustrum Rifebergense, conflarunt.

Gustavus, initio ætatis, decennes cum Vandalia negotiatoribus paciscitur inducias.

Christiernus liberiolem, XIV. Julii, nactus custodiam, suo in Scondiam jure se abdicavit, & incolis offensas condonavit ille crocodylus.

1547.

Horrenda, mense Augusto, balæna in portu grassatur Stocholmensi.

MDXLVII. Carolus Imperator, Saxone & Lantgravio debellatis ac captivatis, Evangelicos graviter perculit.

Fridericus, Christiani filius, mense Julio, Rex à Norvegis, Aslogiæ salutatur.

Holensis Antistes Islandiæ, Catholicus, & Scalholtensis Evangelicus, de religione belligerant, illo Anglis prodere insulam machinante.

Sueci Gothique congregati Stregnesiæ, & interrogati, dotem Christierni filiabus numerare prorsus recusarunt.

1548.

Supellex Oelandiæ Ecclesiastica, fisco adjudicatur.

Sophia, Gustavi filia, XXIX Octobris, in lucem prodiit.

Martinus, II. Præsul Scalholtensis Evangelicus.

MDXLVIII. Holensis Episcopus, Scalholtensi & regio præfecto captivato, Catholicam ibi religionem instaurat.

Danus in filia nuptiis, Saxoni, mense Aprili, copulata, insignia Sueciæ, ternas Coronas usurpans, & ita jus sibi nonnullum in eam arrogans, gravi præbuit occasionem controversiæ.

Forma religionis per Germaniam observanda, quoad aliam concilium præscriberet Tridentinum, vocata ideò INTERIM, Cæsaris mandato, non Pontificis, publicatur.

Quam Clerus suscipiens Evangelicus in Saxonia superiori, à Clero plurimum repræhenditur inferioris.

Clerus etiam Sueciæ ab illo forsitan permotus, novâ Ecclesiæ Agenda promulgata, quasdam revocavit Catholicorum ceremonias.

Cænobitæ Vastnenenses, per Georgium Norman, Regis nixum auctoritate, compulsi, defectionem à fide pristina, simularunt aliquandiu.

Arx Upsalensis, tempore veris, prima sortitur exordia.

Christianus & fratres, feudo Nordalbingiæ, V. Octobris, per Cæsarem investiuntur.

1549.

MDXLIX. Christiernus, XVII. Februarii, primum deductus fuit Sunderburgo, Calenburgum.

Vaxholmensis in Suecia, & Lanscronensis in Dania, consurgunt arces.

Eli-

Elizabetha, Gustavi filia, in Martio nascitur; Et focus illius Eba, in Octobri moritur, Lincopiæ quiescens.

Clerus Sueciæ congregatus, mandato Regis Upsaliæ, Cæsareum ventilavit & recusavit Interim; quod etiam fecit Daniæ presbyterium.

1550.

MDL. Princeps Magnipolensium, Albertus, conjuncto sibi Holsato, Sueciam impugnare decrevit; Sed non obtento per Daniam transitu, consilium mutavit.

Gustavus pace cum Imperatore magis firmatâ, & simul Anglo sibi foederato, non Holsati, nec Megapolensis, neque Palatini, magnoperè formidat molitiones, sicut neque novas Lubecensium.

Margareta Regina Sueciæ, Carolum Gustavo genuit filium, IV. Octobris.

Helsingforsium Nylandiæ, civitatis jure donatur.

Piscis in Oeresundio captus, formâ referens monachum, regio jussu sepeliebatur.

1551.

Sacra Biblia, Danice versa, prodierunt.

MDLI. Jonas Holensium Episcopus, armis Catholicam propugnans religionem, ab adversariis capitur, & cum filiis duobus, uno insulæ nomophylace, & altero sacerdote, prius quam fortè fieret Antistes, genitis, capite plectitur, moxque superveniens Dani exercitus, sectatores illius persequitur.

Olaus Gothus, concilio interfuit Tridentino, velut Sueciæ Archiepiscopus.

Johannes, Comes Hojensis, Gustavi Regis forore natus, Episcopus Monasteriensis postea factus, ibidem adfuit similiter.

Nosocomium Stocholmense, transfertur Dannevichiam, ex cœnobio Franciscanorum.

Margareta, Sueciæ Regina, XVI. Augusti, morte abripitur, Stocholmiæ paulisper humata, & inde Upsaliam post translata fuit.

Nicolaus, II. Daniæ Archiepiscopus Evangelicus.

Chilianus, II. Antistes Wiborgensis Evangelicus.

1552.

Olaus, I. in Islandia Holensis.

MDLII. M. Olaus Nericius, XIV, & M. Laurentius Andreae, XXIX. Aprilis, mortem obierunt, qui Evangelicorum dogma primi Suecis annunciarunt.

In Islandia, tertius Episcopi Jonæ filius, cum non paucis sectatorum, mandato Regis obtruncatur, & doctrina vetus extirpatur.

Gustavus tertio accinctus connubio, Vasteni, XXI. Augusti, cum Catharina illud consummavit, filia Baronis à Torpa Olai, Archiepiscopo regni frustrâ obluente & protestante, quod sorore natam uxoris defunctæ, non liceret ducere.

Stocholmia & Abogia, incendio vastantur.

Ericus, II. Præful Stregnesiæ Evangelicus.

Johannes, II. Roschildiæ.

1553.

MDLIII. Lubecenses priscam in Suecia & Norvegia negotiandi flagitant libertatem, nec in illa obtinent.

Ericus, Gustavi filius, Lincopiæ cum Clero Gothiæ colloquens, se illi insinuat.

Moschus, perfidè induciis LX. annorum abruptis, Finlandiam infestat denuò.

Johannes à Lascho, ex Anglia pulsus in Daniam, incolis Calvinismum obtrudere frustrâ conabatur.

Vita prodiit Romæ, per Olaus Gothum, S.S. Birgittæ & Catharinæ.

MDLIV. M. Thorerus, Lincopenfis olim Canonicus, quod religionis esset acerrimus Catholicæ defensor, annis hæctenus non paucis Griphisholmiæ captivatus, mense Junio, donabatur libertate. 1554.

Ibidem quoque detentus fuit aliquandiu Bothvidus Stregnensis Præful, ceu regio contrarius regimini, & historiæ falsarius Sueticæ, qui mense Januario, libertatem auro redemit.

Wiburgensis in Finlandia instituitur Episcopatus.

Historia Johannis Gothi posthuma, Romæ publicatur.

M. Christiernus Petrius in Dania moritur, falsarius, velut & ille, Scondicorum annalium.

Suecus à Livonibus instigatus, arma parat in Moschum, illis conjungenda.

Idem Christiano litem, ratione limitum & insignium Suecicorum, ceu minus justè ab eo usurpatorum, movit.

Michaël, II. Antistes Abogenfis Evangelicus.

Paulus, I. Wiburgensis.

MDLV. Christianus, Danis suo prohibet edicto, Calvinistas vel Anabaptistas aliundè venientes, suscipere hospitio. 1555.

Moschus, mensibus Januario & Martio, non impunè Finlandiam populatur.

Suecus & Polonus conveniunt, ut conjunctis armis Moschum, velut hostem communem, impugnent.

In colloquio Elsburgenfi, per Maijum habito, Dani gravaminibus Sueonum utcunque satisfaciunt, præterquam de usu trium Coronarum.

Opus M. Olai de moribus & ritibus Scondianorum, Romæ publicam aspexit lucem.

Occidua Stocholmiæ pars conflagrat, & non modicum de parochiali Ecclesia Rex ibidem disturbat.

Sudrogothia proprium & primum consequitur Superintendentem Petrum Caroli, residentem Calmarniæ.

Gustavus, ex pacto cum Polonis & Livonibus nuper inito, Moschum non modicâ clade affecit, fociis nusquam comparentibus.

Angli, navigationem circa Norvegiæ, Thylemarchiæ & Lapponiæ littora in Russiam primi aperuerunt.

MDLVI. Moschus cladem à Suecis nuper acceptam vindicaturus, Wiburgum Finlandiæ obsedit, XXII. Januarii, & grande ibi passus infortunium, turpiter recedit. 1556.

Qui rebus propterea suis diffusus, Sueco pacem obtulit, quam ille non respuit, quod à Polonis & Livonibus esset delusus.

Livones, subito inter Achiepiscopum & Magistrum diffidio, internis primò, & externis deinde armis confodiuntur & obruuntur.

Fridericus Palatinus morti succubuit, quo cum omnis Sueonum spes exultantium in patriam redeundi, fuit tumultata.

Paulus, II. Præful Slesvicensis Evangelicus.

Petrus, II. Arosiensis.

Gislo, III. Scaltholtenfis.

MDLVII. Pax inter Suecum & Moschum quadrilustris, Mosquæ instauratur, XXI. Martii, & mense Augusto, Stocholmiæ firmatur. 1557.

Cæsar Dano litem cœpit movere ob Juriam australem, imperio eam esse subjectam diu contendens.

Poloni verò discordia cum Magistro Livoniæ, arbitro Cæsare dirimitur.

Gustavus, mensē ordiens Septembri suum condere testamentum, in eo deputat filiis Ducatus, Erico Sudrogothiam & Oelandiam, Johanni Finlandiam, Magno Ostrogothiam, & Carolo Sudermanniam, Nericiam ac Vermelandiam; Sed cuique filiarum centum millia thalerorum.

Cæterum Ericus suo propediem fruiturus Ducatu, VI Decembris, parenti sacramenta fidelitatis præstitit.

Laurentius, II. Antistes Evangelicus Arhusiensis.

M. Ericus, II. Scarensis, circa hoc tempus.

1558.

MDLVIII. Moschus, priscum sibi quoddam jus arrogans in Livoniam, & honorario quotannis pendendo non acquiescens munusculo, illam invadit.

Suecus & Polonus à tam crudeli vicino boni nihil expectantes, mutua in illum spondent auxilia.

Ericus, IV. Martii, possessionem Ducatus adivit, quem, initio veris, materna conveniens avia Calmarniæ, sortem illi gratulabatur.

Tantam fratris Johannes ægrè fortunam perhibetur tulisse, & à pueritia his, aliisque de causis, graves cum illo habuisse simultates.

Ericus ideò animos sibi devinciens paternorum servitorum, ab æmulo in suspicionem vocatur throni affectati, à qua mox insons depræhensus, liberatur, sicut fertur.

Moschus, per æstatis tempus, Narviam, & provinciam sibi crudeliter subjugat Derpatensem.

Hinc Livones adeò desperarunt, ut quidam illorum Sueco, alii Dano, reliqui Polono, se, velut protectoribus, submittere decreverint. Quos repulit Gustavus, tanti Estoniam nolens mercari, quanti postea filii Ericus & Johannes.

Idem, Caroli morte Cæsaris intellectâ, non tristatur, sicut neque propter obitum Olai Gothi, qui Romæ, Calendis Augusti, contigit.

Cænobia Islandiæ desolata, in feudum cedunt politicis.

M. Petrus, III. Antistes Evangelicus Abogenis.

1559.

MDLIX. Christianus, primâ, & Christiernus, XXIV Januarii, Reges Daniæ, vitam morte commutarunt, ac ille quidem Roschildiæ; sed hic veneno, ut fertur, sublatus, Ottoniæ, deponerentur.

R.D. 116.

Fridericus, parenti subrogatus Christiano, & à patruo instigatus Adolpho, Holsatiæ Domino, partem Dithmeriæ promittente, junctis cum illo armis, Dithmersos impugnavit.

Dithmersi ab hostibus insperatè oppressi, & victi, perpetuam Danis & Holsatis, XX. Junii, subjectionem, vel potius servitutem sponderunt.

Hæc Danus & Holsatus victoriâ nimium elati, non minus facilem sibi fore subactionem Sueciæ confidebant, & super hac taciti capita contulisse dicuntur.

Nec ea latuit Suecum pervetus illorum molitio, & propterea filio Erico, Anglam expetenti conjugem, non magnoperè oblectabatur, non diffidens, quin Suecis Angli postea in hostes promptum laturi forent subsidium.

Procus ipsemet, misso in Angliam præceptore, & suafore Dionysio Gallo, Elizabetam de matrimonio compellavit, & post illius reditum cum responso benevolo, illuc princeps Johannes, & Steno Ericus, mensē Augusto, expediebantur.

Johannes Calvinus, istâ gavissus occasione, Gustavum literis hortabatur, ut dogma Zvinglianum cum Lutherano in Suecia permutaret.

Danus

Danus Estoniæ clam inhians, novo ordinis Magistro, belli suppeditat nervum contra Moschos gerendi, & proditas sibi Oeseliensem Curonensemque Episcopas, Magno deputat fratri, ceu fundis in patria hæreditariis non gavifuro, ac Moschum per legatos obsecrat, nè illas infestaret.

Mercatores occidentales & orientales, hostilem in Estonia formidantes excursionem, & Revaliam præternavigantes, cum Ruthenis Narviæ incipiunt negotiari, Revaliensibus tanto spoliatis lucro indignantibus, & frustra obstantibus.

Fridericus, XX. Augusti die, à Danis Hafniæ fuit inauguratus.

Gustavus, nuptias filiae Catharinae, Comiti Frisonum Ezardo de sponsa, non minori peragit solennitate, Calendis Octobris, Stocholmiæ.

Gothardus Livoniæ Magister, Christianorum auxilia principum implorat contra Moschum, & hostem Novembri mense alacriter oppugnat, non tamen recuperat Derpatum.

Cæsar Suecum obsecrat, ut is velut dominus maris Baltici, Narvicæ obsisteret navigationi, ceu perniciosæ Europæis.

MDLX. Moschus inde magis irritatus, crudelius in Livonia grassabatur. 1560.

Magnus Danici Regis frater, primo vere Arnsbergum Livoniæ ingressus, cum maximo à Livonibus ad eum confluentibus, ceu Moschi amicum, excipiebatur gaudio; Sed extrema luctus occupavit.

Quando & Dux Johannes, cum optato in Sueciam responso reversus, significavit aliud non deesse matrimonio, quam sponsi in Angliæ præsentiam.

Ordines Regni Stocholmiæ propterea convocati, XI. Julii, successionem denuò approbarunt regionum hæreditariam filiorum, sicut & Regis testamentum, Anglicamque Erii protectionem, multis se conditionibus obligantis, & Anglicam in hostes opem ac opes liberaliter patriæ promittentis.

Interea Moschus totam ferme Livoniam pervasit, arces subigens, captivos abducens, & nè Magni quidem parcens ditionibus, quod cum Magistro colluderet; à Dano tamen mox placatur.

Cæsar Friderico regi possessionem confirmat Dithmersiæ, & hic Vandalia mercatoribus vetera negotiandi privilegia apud Danos & Norvegos, opem sibi pollicentibus in hostium quoslibet.

Petrus Rosfontanus, apologiam pro Danis contra Hemingum Gadidum & Johannem Gothum edidit, Sueonum animos illâ magis in Danos accendens.

Ericus protectioni accinctus Anglicæ, Ludosiam properat, mense Augusto, ut inde solveret, ubi adverso non paucis septimanis vento fuit detentus.

Interim Rex Gustavus, morbo Stocholmiæ correptus, ibi animam, XXIX. Septembris, exhalavit.

Ericus de obitu parentis factus certior, omissâ protectione aliquantisper Anglicâ, quod timeret, nè frater thronum invaderet, Stocholmiam properavit, quam, XXII. Novembris, ingressus, sceptrum capeffit. R.S. 106.

Oratores Revaliensium, novi Regis implorant auxilium contra Moschum, & cum illo abeunt non mœsti responso, ut Estonos se prius subderent regno Sueciæ.

Sed legatus Moschi, contrarium ab Erico flagitavit, & sororem pariter Ceciliam, Domino suo conjugem.

Cæterum Magister Livoniæ, Curlandiam pro Ducatu pactus & nactus, sibi & Livoniæ dominum elegit Polonum.

Gustavus, XXI. Decembris, in choro basilicæ Upsalensis parthenico, cum binis conjugibus, regali pompâ humatur, filiis regnum linquens florentissimum & opulentissimum.

Nicolaus, II. Præsul Evangelicus Ottoniensis.

1561.

MDLXI. Ericus quibuslibet animi corporisque ornatus dotibus, regiæ quidem personæ competentibus, cum fratribus & sororibus mobilia patris bona divisit, & quod prægrandes argenti summas, Anglico impensas connubio, suæ nollet portioni detrahere, & immobilia simul iisdem detraheret, primam illorum incurrit indignationem.

Secundam verò, quod fratribus Ducatus assignaret, servili magis quam herili conditione, in comitiis Ordinum Arbogensibus, XIV. Aprilis, obtrusâ invitis, & frustra obluçantibus.

Ubi etiam novum extorsit ab ordinibus consensum, & censum Anglico matrimonio.

Prætereà nimium Estoniæ cupidus, persuasit iisdem Magistri oppugnationem, sub prætextu, quod Suecos in Narvica infestasset navigatione.

Confidens non magnoperè fratrum amicitia, fidos sibi vicarios in quavis ordinat provincia, donec ex Anglia reverteretur, gubernaturos.

Quando & sponsæ, præceptorique gratificaturus, nonnullum Calvinismo aditum in Suecanam parare Ecclesiam, frustra conatur.

Idem, transmissò in Livoniam exercitu, Revaliensium non frustra tentat animos, utpotè qui jura pacti vetera novaque, se dominio Sueciæ submiserunt, & simul accolæ nobiles, Danum, Polonum & Magistrum averfantes.

Ericus, XXIX. Junii, coronatus Upsaliæ, Comites III. Barones VI. & XXXIII creavit Equites, atque Revalienses amplissimis promissis & donis oneravit.

Mercatoribus etiam Vandalicis, vetera promisit in regno Sueciæ privilegia; non tamen deinceps illis permittit, ideoque hostes illos experiebatur.

Sicut & Polonum, qui cum ipso per legatos, mense Julio, propter subactionem Revaliæ graviter expoſtulavit, æquas facti sui causas demonstrante; non tamen adversarium mitigante.

Crucigeri, armis Sueonum compulsi, acropolin illis dederunt Revaliensem, & mense Augusto, eandem recuperare molientes, profligabantur.

Quo tempore Pontifex Romanus, expedito in Sueciam legato, Ericum nequicquam admonuit, avitæ in regno instaurandæ religionis, sic reor.

Ericus, quoque legatis emissis, cum Gallo foedus restaurat, non Moscho, qui Svecos ob Estoniam increpitos, cum responso minus amico, domum remisit.

Danus insuper rogatus, securum Sueco consobrino transitum per regnum concessit, & simul admonitus de Sueonum jure in Scaniam, ternasque Coronas, respondit secus cautum esse in transactione Bremsebrogenſi.

Ericus propterea non fidens Friderico, navigare in Angliam statuit, & autumnii tempore Ludosiâ in altum provectus, tempestate in portum repellebatur.

Interim

Interim ferro Suecus in Estonia non infeliciter belligerat, & auro simul pugnaturus, illo Parnaviam à Crucigeris emere satagit; sed à Magno Vichiam, aureis promissis.

Ità spe tenens Livoniam, & propter hanc sibi Danum, Polonum & Moschum, hostes fore prospiciens, nobilibus regni convocatis Jenecopiæ, gravia nimis servitia injungit militaria, & plurimum illos offendit.

Johannes prudentius suis providet rebus, qui Finlandiam pro Ducatu adeptus, ut fratrem minus domi, & Moschum foris fortè timeret, postulatâ in conjugem sorore Poloni, tale cum eo fœdus decrevisse pangere, fertur.

Nec repulsam passus, futuro affini plurimum indigenti, & petenti, arcibus Livoniæ quibusdam in pignus acceptis, CXXIV millia thalerorum mutuavit, unde fratri non parum suspectus factionis evasit.

MDLXII. Moschus novâ compellatus Sueci legatione, biennialibus consensit induciis, ut interea suas in Livonia firmaret arces, Danum ad se pertraheret, & Suecum Polonumque bello exhaustos, Livoniâ facilius postea exueret.

Verum Suecus altera in Daniam legatione nihil proficiens, ideò forsitan quod Johannes Dux tres coronas nuper ex prora navis Danicæ sub Stocholmia excindendo Fridericum offendisset, & ille præterea ad contractum provocaret Bremsebrogensem, tertiâ consobrinum compellat, quâ omnis fermè transigitur lis, præter illam de insignibus, judicio amicè discutiendam.

Mercatores Vandalici, suâ frustrati spe de veteribus in Suecia privilegiis obtinendis, & insuper prohibiti, cum Moschis alibi, quam Revaliæ ac Wiburgi negotiari, edicto non obtemperantes, mercibus spoliati, cum Erico precibus frustra egerunt, & proinde coram Imperatore ac Electoribus, illum violati gentium juris, in totius detrimentum Europæ, accusarunt; Sed ille per legatum Ferdinando se luculenter excusavit.

Parnavienses à Sueco hætenus acerrimè impugnati, & ope Magistri ac Poloni prorsus destituti, cum magno rerum suarum augmento, se illi dederunt.

Ericus, Johanne fratre sequestro, confidens se Polono facilius reconciliatum iri, consentit, ut ille Catharinam ejus sororem acciperet conjugem, & connubium literis promovet.

Quâ fretus Dux licentiâ, virginem per legatos sibi desponsavit, prius Moscho justis de causis negatam, & Vilnam ad nuptias abiturus, prohibetur ab Erico secus jam persuaso; ast nihilominus veniâ nixus priori, iter arripuit, peractisque IV. Octobris die nuptiis, Finlandiam securus repetivit. Quem interim frater pluribus seductus suspicionibus, ob mutuatum Polono argentum præcipue subortis, coram regni ordinibus rebellionis accusavit.

Cæterum inconstantissimus fuit interea rex Ericus in suo matrimonio; Nam inchoato carè nimis cum Angla omisso, non minus carè apud Scotam, & simul Lotharingam procatur, hanc fortassis ambiens propterea, ut cum proneptis esset Christierni, cum ea soceri in Daniam & Norvegiam acquireret jurisdictionem, affinisque amicitiam Imperatoris; utraque tamen mox posthabitâ, primam denuò expetere statuit, quod majus ex Anglia in hostes expectaret subsidium.

Christophorus, princeps Megapolensis, Elizabethâ Regis sorore sibi desponsatâ, Suecico impugnat exercitu Archiepiscopam, seu diocesin Rigensem, in ea vasallus Sueci futurus.

Sed alius Sueonum exercitus, autumnii tempore, Huitensenum expugnavit, & ita Ericus dominium Estoniae adeptus, Comitem Suantonem, in illa constituit Governatorem.

Polonus & Moschus, fortunæ Sueci succensentes, Danum per legatos ad fœdus in illum secum pangendum non difficulter permoverunt; cui & Lubecenses, à Dano persuasi, accesserunt.

Ericus tantam intelligens conspirationem, Dani perfidiam detestatur, & fratrem habens ejusdem suspectum factionis, suæ invigilat defensionem.

Nicolaus, III. Antistes Evangelicus Stregnensis.

Johannes, III. Arosiensis.

Paulus, III. Ripensis.

1563. MDLXIII. Seucus à tot foris se hostibus impetendum probè animadvertens, domesticos quantocius compescendos statuit; Et propterea invitatus principio anni, fratris ad repotia, comparere abnuvit. Sed illum factionis accusatum, & Stocholmiam ideò citatum, nec accedere absque fide publica sufficienti volentem, ineunte vere, per tempus trimestre obsedit.

Interea captos & tortos aliquot Ducis famulos, coëgit in dominum quædam comminisci scelera, quæ morituri revocarunt; Nihilominus tamen Johannes vehementius impugnatur, qui petatum ex Polonia & Prussia subsidium expectans, se alacriter Abogiaz defendit.

Ericus, ut Moscho, Lithuaniam modò propter negatam Catharinam impugnantem, & triumphanti colligatus, illis prævaleret hostibus, binis Tyrannum legationibus, de fœdere secum in Polonum pangendo compellaverat.

Idem ab Imperatore admonitus, ut Narvicam mercatoribus Vandaliaz indulgeret navigationem, V. Martii rescripsit, ostenditque, quam perniciosam toti esset illa Christianitati.

Danus Sueci exploraturus animum, legatis eum mense Februario invisit, & singularem illi amicitiam promisit. Cui ille confidens, & Langravii filiam modò conjugem expetens, Legatos per Daniam, non impetratam fide à consobrino publicam, expedit.

Quos Fridericus in negotio Daniae pernicioso missos submetuens, & à legato ex Suecia reverso, non fidendum esse Sueco intelligens; insolentiam tamen illorum prætendens, per biennium victos retinet, licet mox ab Erico violati gentium juris argueretur, & de captivorum liberatione admoneretur.

Flagrante inter Polonum & Moschum in Lithuania bello, exercitus Suecicus VIII in Livonia expugnavit arces, & rex Sigismundus propterea excandescens, IX. Aprilis, hortatur Lubecenses, ut junctis cum Dano armis, Suecum mari compescerent, dum ille terram eundem in Livonia adoriretur.

Porrò victor Sueciae miles hinc non conterritus, sed magis animatus, & niceteriis à Rege donatus, mense Julio, Habsaliam Magno eripit, Vichiamque ejusdem fœdè diripit. Atqui Lodium Sueci postea minus feliciter impugnarunt, & Lealiam imprudenter amiserunt; quam tamen mox recuperarunt, & hostem profligarunt.

Quandò Christophorus Megapolensis, cum alio Sueonum exercitu Archiepiscopum oppugnans Rigensem, & superatus à Polonis, quinquennali tradebatur custodia.

Verum Castellanus arcium, ad Johannem Ducem pertinentium, illas Moscho prodere molens, ipsemetque proditus, Rigæ mactabatur.

Moschus

Mofchus, ut totam facilius Livoniam auxilio Dani subjiceret, & incolas Germanum expetentes dominum, alliceret, subdolè per Legatos cum Dano concludit, ut Magnus ductâ uxore Ruthenicâ, Rex fieret Livoniæ, & vafallus solum Mofcoviæ.

Hinc tamen rex Fridericus immodicè animatus, sicut etiam ob fœdus cum Polono & Lubecensibus, & quod Suecus domi forisque bello esset implicitus, statuit mercatores de illo querentes, & vectigal in freto solventes, Narviam & aliò deducere.

Quod etiam fecit primo vere, XVI. navium classe in Balchicum emissâ. Suetica verò XII. constans navigiis, Legatos in Hessiam ituros transvectura, in hostilem, tempore Pentecostes, incidens, commisso prælio, capit prætoriam & tres alias, cum Admiralio & nongentis classariis, Stocholmiæ postea ductis in triumphum sat ignominiosè; reliquos cædit, aut fugat, nec alibi Danos infestans, Rostochium pergit.

Hessus, auditis legatis, poscentibus, ut virgo Regi mitteretur, si de pactis matrimonii non conveniretur, remittenda, conditionem non approbans, persuadet, ut connubium pacifico servaretur tempori, & procum monet, ut suo & Saxonis arbitrio intereâ litem cum Dano submitteret, Rostochii, XXIV. Augusti, ventilandam.

Nec suaforem respuens Ericus, tempore condicito imminente, Commissarios expedit, qui fidem publicam ex Dania non adepti convenientem, domi remanserunt; non Danici, qui, nostris non comparentibus, sicut & arbitri, dilabuntur.

Interim Danus à Sueco repræhensus ob præfatam maris infestationem, & sibi plus injuriæ allatum existimans, bellum decernit; fecialem mittit, XII. Augusti, aditum Stocholmiæ, & simul Lubecensis; classem LIV navium, quarum XIII. fuerant Lubecensium, emittit; militum XXVIII milia colligit; & illis, XXV. Augusti, obsidet Elsburgum Vestrogothiæ; ac hujus incolas, totiusque regni, literis famosis publicatis, sui admonet juris in Sueciam; Gustavum & filium onerat calumniis; rebelles infestat, alio etiam producto exercitu in boreales Sueciæ populos ex Norvegia ante belli denunciationem.

Ericus Danicæ non ignarus molitionis, domestico hætenus invigilavit tumultui componendo, & XII. Augusti, potitus Abogiâ, magis arte quam marte, fratrem cum uxore & sectatoribus captivum duxit Stocholmiam; ubi coram regio judicio ille perduellionis accusatus, ad Imperiale provocavit tribunal, & nihilominus sententiâ per Regem violenter extortâ, morti adjudicatus, cum perpetuo tamen carcere commutandæ, quadriennio & binis mensibus Griphisholmiæ, cum uxore liberisque detinebatur.

Verum plurimi servitorum & fautorum, mox supplicio afficiebantur. Magnus autem Ostrogothiæ princeps, promissum nactus, quod Erico sine liberis forsitan decedenti esset successurus, fratris subscripsit captivationi, tantumque indè morsum sensit conscientiæ, ut in mentis inciderit alienationem, nec convaluerit.

Suecus itâ domi securus, in Danum arma convertens, cum triplici pergit in eum exercitu, videlicet uno per Smalandiam, altero per Vestrogothiam, & tertio per Vermelandiam; sic tamen, ut hostem Elsburgo abeuntem, non prius, invadat.

Ideò rex Fridericus de insidiis forsân admonitus, vel ob brumæ sævitiam compulsus, deditumque nactus Elsburgum, XI. Octobris, in DANIAM reduxit exercitum.

Ericus ita delusus, Halmstadium & Bohusium vano impugnavit conatu, & propterea miles hosticum deseruit vastatum, a Danis insperate supervenientibus, in reditu non modicâ clade affectus, quam & illi non impunè tulerant, incurfatâ per Suecos mox horrendum Norvegiâ.

Quapropter Ericus, XXII Novembris, ovans Stocholmiam ingreditur, ubi XII. Decembris, Anna Regis soror, Georgio Johanni ad Rhenum Palatino, pompâ insigni copulabatur.

M. Paulus, IV. Præful Evangelicus Abogenfis.

1564.

MDLXIV. Ericus, tertiâ Lantgravium compellat legatione, super matrimonio filiæ, pronubo etiam annulo misso, pro VI. thalerorum millibus comparato. Sed ille nactus Sueci literas brevi post Angliæ de alio scriptas, & a Dano interceptas, cum indignatione paranymphos rejecit.

Sueci Lodium expugnarunt Livoniæ, non Bohusium Norvegiæ; Sed Stenvicsholmium, simulque totam provinciam Nidrosiensem, quam Claudius Bille, veris initio, minus honestè recuperavit, cognito nostrorum abitu; Quando frater illius a Smalandis fuit profligatus.

Danus belli pertæsus, Sueco transactionem litis obrulit, & passus repulsam, permovit Cæsarem, Bohemum, Gallum, Saxonem & Brunsvicensem, ut pacis illum admonerent. Verum quod Ericus limitaneo, pro consuetudine Scandiorum, non extraneo, causam submitteret colloquio, nihil factum, Danis, Polonis & Lubecensibus, cum sequestrium legatis, Rostochii per quadrimestre Suecos frustra expectantibus.

Interim verò rex Ericus, in Poloniam misso legato, Regi pacem Sigismundo obtulit, & illam non retulit, sicut neque victoriam de classe hostili. Hæc siquidem in Majo nostræ congressæ prætorix, classe reliquâ destitutæ, ipsam submersit incensam, capto Admiralio.

Cæterum mense Augusto & Septembri, Suetica insignem adepta victoriam, non paucas hostium actuarias & onerarias Narvâ redeuntes, armis obtinuit, & maris dominium hoc anno deinceps retinuit, hostili nusquam comparente.

Domi porrò Archipræful Sueciæ cum liquoristis, in sacramento Eucharistiæ, ob vini penuriam, aquâ mulsâ, vel purâ uti licitum esse contendentibus, victor quoque belligerat, & VIII. Julii, suæ opinionis publicat apologiam.

Novus Imperator Maximilianus, de religionis quoque concordia per Germaniam Bohemiamque restituenda sollicitus, dogma Romanum & Lutheranum, operâ D. Georgii Cassandri, cum primitivæ doctrinæ Ecclesiæ contulit, & inde sententiam protulit, quantum illud huic, & è contra, deberent concedere. Quam & postea Johannes Rex amplexus, Clero Sueciæ eandem studuit obtrudere, velut infallibilem religionis normam.

Suecus, Elsburgo non potitus per æstatem oppugnato, Norvegiam invasit & Scaniam, Blechingiamque. Atque in hac Lychebygium & Rotnebygium occupavit, Danis cladem vindicaturis ex Smalandia profligatis.

Danus itaque parum hoc anno terrâ vel mari lucratus, Pomeranum obsecravit, ut se interponeret sequestrum, nec recusavit, expeditis in Sueciam oratoribus.

Præcipuæ autem belli fuerant causæ, quod insignia Sueciæ, velut & provincias Danus, Gotlandiam, Scaniam, Hallandiam & Blechingiam sibi arrogaret usurparetque, imò & jus in totam sibi Sueciam vendicaret; Quod denique annis & opibus uterque floreret, ac neuter prius

incer.

incertam belli foret aleam expertus. Cæterum nocuit Sueco potissimum, quod foris domique multos nimis hostes in se lacefferet.

Is ob victoriam hoc anno relatam, Novembri mense, triumphans more Romanorum, ingreditur Stocholmiam; Quando & germanam Christophoro Badensium Marchioni solenniter elocavit Ceciliam; Sed novo fertur sororio, domum redeunti per Livoniam, machinatus interitum.

MDLXV. Legati Pomeranici, Suecum Dano reconciliare, & matrimonium cum Hessa renovare conantur. Sed hoc non successit; sicut neque illud, quod Ericus occupata vellet retinere.

1565.

Qui proinde arma corripens, Elsburgum & Bohusium impugnat, Hallandiamque & Sconiam tertio infestat exercitu acerrimè, ac non potitus arcibus, Norvegiam.

Ordines Regi concedunt, Upsaliæ congregati, mense Februario, ut indigenam duceret quam vellet uxorem, si cum nulla conveniret alienigenarum. Quando simul an Carolus Johanni, & Magno ceu infanti, in successione ad thronum præferendus foret, deliberatur.

Steno Ericius, quod bello flagrante esset ex Dania liberatus, factionis suspectus, carcerem in patria evasit difficulter.

Danus, in Aprili, Smalandiam incurfando, Scaniæ vindicat cladem, & sub Elsburgo repulsus, in Majo, Suecis prævaluit, indè profligatis.

Quando miles Erici Germanicus, quod non accepto plenè stipendio foret exautoratus, insigni fraude Parnaviensem sibi urbem subdidit, & armis postea castrum; Sed Revaliam frustra impetivit.

Classis Sueonum, XLVIII. instructa navibus, III Maij, progressa, partem hostilis perdomuit, Sueciæ comitatum ex Pomerania prohibentem, & reliquam persequens usque Hafniam, ibi jactat anchoras, Rege ac totâ urbe trepidantibus; vectigal ex advenis levat, & onerarias hostium mercibus plenas intercipit.

Abeuntem verò hostilis postea subsequens, & IV Junii, ac VII Julii, cum illa confligens acriter, utraque vice Amiralio, & multis classiariorum amissis, Oeresundium trepida laceraque repetit, nec prodit hoc anno, Suecis victoriâ, non tamen incruentâ, exsultantibus & mari dominantibus.

Fridericus hinc magnoperè conturbatus, per Carolum Danicæ, Galli perpetuum in Dania legatum, cum Erico de pace agit, & interim Vestrogothos truculenter invadit, proptereaque legato rejecto, hosticum, immenso stipatus exercitu, accedit.

Alium porrò in Livonia habuit, qui XIV. Augusti, hostibus Revaliam obsidentibus congressus, victor evadit. Sed cum illo Varberga impugnatur, & XXVIII. Augusti oppidum; Castrum verò, XV. Septembris, haud incruentè profectò expugnantur.

Hostis ita debellatus, & simul ex Smalandia profligatus, concursu iterum facto, Varbergum obsedit; ast Sueonum territus reditu, abscedit.

Verum illis acriter insequentibus, cum fugæ nullus daretur locus, Dani ad conflictum vertuntur, XIX. Octobris, in quo plus quam VI. hominum millia utrinque ceciderunt, & Sueci nec victi, neque victores facti, suo cum damno didicerunt, cum hoste desperato non contemptim esse pugnandum.

Danus indè magis animatus, missò iterum Danicæ ad Ericum, huic pacem non aliter obtulit, quam si sumptus belli vellet sibi refundere, terrâ marique ablata restituere, usum sibi trium Coronarum tantisper concedere, dum processu juridico fecus decerneretur, meritoque propterea exhibitus.

Alia proinde media Dani & Lubecenses pacis quæsituri, & hostem com meatu ex Vandalicis emporiis, quo maximè confortabatur, spoliaturi, Cæsarem permoverunt, ut illum suo prohiberet edicto, admonitione præmissâ.

Nicolaus Hemingius, dogma Calvinianum, libris editis, cœpit in Dania, nullo tamen gaudens successu, profeminare.

1566.

MDLXVI. Sueones Polonorum adventu territi, omiſſâ trimestri Parnoviæ impugnatione, invadunt Oeseliâ; Quibus hostes profligatis, Vichiam Sueciæ populantur.

Pestis quoque in Livonia & Suecia horrendum grassatur.

Sueci, XII. Martii, expugnatum invadentes Bohusium Norvegiæ, per accensum sub castris pulverem ab hoste tormentarium, cum gravi suorum clade repelluntur.

Idem vindicaturi cladem Suarteragensem, feliciter Gœdingenses Daniæ incurſarunt.

Nicolaus Sture, ob Suarteragensis suspectus, æque minus forſan, infortunium, ignominioſè per Stocholmiam triumphat; Sed mox gratiæ reſtitutus, in Lotharingia, Regis nomine, ſponſam flagitat.

Olaus Guſtavus, Nicolai confobrinus, alterius inculpatus ſceleris, mortem ægrè evaſit; propter utrumque tamen grave Rex contribulium incurrit odium.

Comes quidam ex Gallia, factionis cum Dano suspectus, maſtatur, & eandem propter, Smalandorum plurimi, destinantur neci.

Sed magè culpabilis quidam verſutiffimus, Enno Brunroch, qui factâ Regi ſpe certâ Norvegiæ ſubjugandæ, illi turpiter illuſit.

Sigismundus princeps in carcere Gripſholmenſi natus, XX. Junii, horâ V. pomeridianâ, XIV Julii fuit baptizatus.

Quo etiam tempore Guſtavus, ex concubina genitus regi Erico, matri, ut regina evaderet, præbuit occaſionem.

Iſabella Ducis Johannis filia, demoritur, Stregneſiæ ſepulta.

Clasſis Sueonum formidabilis, XXIII. Maij, egreſſa, XXVI Junii, Dano præripit vectigal in freto Danico, & ab eadem hoſtilis, XXVI. Julii profligata, naufragium poſtridiè ſub Gotlandia patitur.

Quandò Veſtrogothiam Dani vaſtantes, in reditu à Suecis inſigniter profligantur.

Claudius Chriſtierni baro, & polemarcha Sueonum, IX Septembris, obiit.

Halmſtadium, XXIX. Septembris, Sueci obſident, & cognitio hoſtium inſidiis, accolis inſeſtant, inque hyberna concedunt.

1567.

MDLXVII. Excubiæ Livonum Polonicæ, à Suecis inopinatò profligatæ, ſe colligunt, & binis noſtratium milibus, II. Februarii, malè multatis, Vichiam & Harriam foedè vaſtarunt.

Ex ſvaſu Ennonis, Sueci Norvegiam ſubdituri, XIV. Februarii, Hammarhuſio potiuntur, & XXIV. Achershufium obſident; ſed initio veris, cum mars favere inciperet, domum revocati, Hedemarchiam & Vichiam inflammant.

Imperator magnoperè rogatus, litem Danorum, Polonorum & Lubecenſium, cum Suecis, Rheno Palatino ac Pomeraniæ Ducibus, menſe Martio, Stralſundii decidendam ſubmiſit, noſtris comparere nolentibus.

Quandò Nicolaus Sture, ex Lotharingia fortè reverſus, quod Stralſundii cum partibus eſſet locutus, Rex domi Ericus ſibi perſuadens, Stureos ope Danorum & Polonorum, affectare ſceptrum, variè ac neſariè huic eos crimini alligare ſatagit.

Suanto

Suanto Sture, licet, XIII. Maij, esset in Suartefiogo insons declaratus, tamen indè post quatrimum captivus Upsaliam missus, XIX. Maij, ille & filius Ericus, Steno Ericius, Abrahamus Gustavius, ac Jvarus Jvarsonius, absentes coram Regni Ordinibus, dictæ factionis, denuò frustra infimulantur.

Nicolaus Sture, non ignarus tragædiæ, huc XXI. Maji peregrè reversus, mox truditur in carcerem; Hinc tamen Rex, sicut etiam ex rigidis nuper inquisitionibus, ipsum & reliquos esse innocentes liquidò cognoscens, gratiæ restituendos censuit.

Propterea XXIV. Maji, captivos ipsemet invisens, culpam deprecatur; offensas condonat, & filiam Suantonis sibi sponsam obsecrat, humilimeque ab illis dimissus, castro egreditur.

Sed protinus alieno, vel proprio instinctu regressus ad Nicolaum, suo ipsum pugione vulnerat, à regis mox satellitibus trucidatum.

Actutum, velut lymphatus, per aliam excurrentem portam, & indignans, ab insequente Dionysio Beureo præceptore argui se tyrannidis, mandat ipsum trucidari, nuncioque simul ad castrum remisso, plerosque captivorum.

Quapropter, XXV. immissi percussores in carceres, Suantonem Sture, Ericum Sture, Abrahamum Gustavium & Ivarum Ivarsonium, Comites, Barones & Equites, iniquissimè truculentissimeque peremptos, in quodam per XIV dies occultarunt cellario.

Postridiè Georgius Pederfonius, tragædiæ choragus, cogit ordines in templo constitutos, cædisque ignaros, non lata, nec approbata, neque semel lecta, in proceres occisos mortis subscribere sententiæ.

Hactenus vero Ericus, tanquam furiis agitato, deserto satellitio, & habitu agresti assumpto, solus per triduum sylvas, velut Nebochodonesar, obvagans, XXVII. Maji die, proditur Odenfalæ.

Nec profuso satiatus cruore, fratri necem Johanni meditatur, & Catharinam ipsius conjugem, Tyranno Moschorum transmittere, aliàs sæpè postulatam, ita certam in hostium quoslibet ab illo opem habiturus, deque hac infanda re mox eo perscripsit; atqui sperato scelus utrumque successu frustratur.

Nihilominus emanante cædis famâ, magnam præ se ferens contritionem, quando Stocholmiam, III. Junii, ingrediebatur, cœpit occisorum viduas, liberos & contribules donis ac precibus placare, culpamque Georgio Pederfonio imputare omnem.

Qui propterea, & quod prætereà inscio Rege CXX. insontes homines necari curasse diceretur, morti adjudicatur, uxorque, quod ea concubinam Regis falsò veneficii arguisset.

Inde tamen novam apud cæsorum agnatos procerum, Rex offensam incurrit, quod cum Upsalæ, VIII. Junii, sepulcro traderentur, illos proditoris reos, præconis voce proclamasset.

Danus, Sueonum animatus discordiâ, bello se accingit, illis propediem inferendo; & ideò Ericus omnem domi concordiam renovaturus, XXX. Julii, de liberatione cum fratre deliberat captivo.

Ac licet protinus adveniens Moschi Legatus, cum inhumanissima sua petitione, liberationi Ducis obstaculum aliquantisper poneret; tamen Rex, adventu hostium percussus, XXII. Octobris, fratrem libertati restituit, non sat æquis obligatum conditionibus.

Quando adventantibus Danis, & per Gothiæ regnum grassantibus, Comes Petrus & Hogenschildus cum exercitu obviam missi, omnes illis vias sic occluserunt, ut nec progredi, neque regredi valerent.

1568.

Jacobus, IV. Præful Scarenſium Evangelicus.

MDLXVIII. Miſſus per inſia ſylvarum nunciuſ ab hoſte in Daniã, & cum exercitu remiſſus, ut cæſis viarum obſeſſoribus, ſecurim pararet ſuis reditu, à Sueciſque proſtigatus, cum paucis remeavit.

Unuſ captivorum, promiſſã Suecicis polemarchiſ ſideli operã, perſuadendo Germanicis hoſtium copiis fugam ad Suecoſ, ab hiſ velut profuguſ, ad Danos ſeceſſit.

Hoſtiſ non ſuis indormiẽs rebus, XV. Januarii, Norbygiẽſia Sueonum caſtra inſperatuſ oppreſſit, & inſigni onuſtuſ præda, mox receſſit.

Quando acta Sueonum nactuſ caſtrenſia, proditorẽ indẽ cognitu, XXII. Januarii, afficit ſupplicio, & aliaſ ſibi parataſ ſimul intelligẽs inſidiaſ, poſt biduum quantociuſ Daniã verſuſ contendit.

Polonuſ nuper factuſ certior, de libertate Ducis Johanniſ, XXV. Januarii, eam illi gratulatur.

Dani per occulta viarum compendia trepidi pergentes, ſub Echeſiogo pluſ quam tria ſuorum millia, & DCC. curruſ prædiſ onuſtoſ, amiferunt.

Hogẽſchilduſ, cum aliquot equitum turmiſ tali antegreſſuſ conſilio hoſtem, ut eum à fronte diſtineret, dum Rex cum toto inſequeñſ exercitu, illum à tergo invaderet, captivatur, cum XVIII. Sueonum aliis non ignobilibuſ.

Sueci, Danuſ itã domum reverſoſ, magnoperẽ indignanteſ, hoſticum populantur; non tamen ſub Engelholmio impunẽ.

Ericuſ metu hoſtium externorum & internorum ſic liberatuſ, ſuaſu Georgii Pederſonii, officio nunc reſtituti, reſcindit pacta cum fratribuſ & viduiſ, cæſorumque agnatiſ procerum conventa.

Johanneſ & Caroluſ, regni principiſ, inſuper morti cum nonnulliſ procerum, in regiis adferendã nuptiis, deſtinati, tyrannuſ ſolio exturbare decreverunt.

Ericuſ hujuſ ignaruſ conſpirationiſ, conſenſum extorquet à fratribuſ, & Ordinum reliquiſ, ſuo minus convenienti matrimonio, cum concubina celebrando, illoſque amanter ad nuptiaſ invitã.

Duceſ conſilio & auxilio freti cognatorum, quorum primariuſ fuit Steno Ericiuſ, avunculuſ, & agnati cæſorum optimatum, Poloni ope ſemeltreſ impetrant à Dano induciaſ; Germanicum fratris militem ad ſe clãm pelliciunt; belli nervum contrahunt, & fœduſ ineunt, quod ſceptruſ nactuſ, vellent pari regnare poteſtate.

Polonuſ, velut ſociuſ molitioniſ, initio veriſ, XII. claſſe navium, fruſtra Revaliam impugnat.

Anna, Duci Johanni filia naſcitur, XVII. Maij.

Nuptiã regis Erici cum Catharina, & Magni in Saxoniã Ducis cum Sophia Regiſ ſorore, IV. Julii die, celebrantur Stochołmiã, Ducibuſ ſub quodam prætextu ſe abſentantibuſ.

In hiſ Achatiuſ Benedictuſ, Johanneſ Kyle, & bini ſponſã regiã avunculi agricolã, creantur Equiteſ.

Aliquot poſt diebuſ, Rex literiſ fratrum ſeriõ admonituſ, ut patriſ ſtareſ Suartefiogenſibuſ; æquiuſ regnaret, & Georgio non auſcultaret, accerbiuſ reſpondet.

Ideõ bellum ipſi denunciatur, hiſ quidem de cauſiſ; nempẽ ob captivatuſ quadriennio fratrem ſine culpa; ob procerum cãdem inſontium; ob novã in ſuiſ nuptiis præparatã; ob indecẽſ cum pellice conju-

connubium; ob restitutum officio Georgium; & denique, ob impiam cum Moscho molitionem.

Sueci Livoniam impugnant, capto Sonnenburgo, & cognito patriæ statu, inducias cum hoste paciscuntur, ac revertuntur.

Duces, classico cantato, castrum Vastense, XII. Julii, & ibi simul Magni thesaurum fratris; XV. Stegeburgense, ac XXIX. Julii, Lechense, occuparunt, à Gothisque fidelitatis ubique susceperunt juramentum.

Ericus convocatos Stocholmiæ Sueonum alios, XXVIII. Augusti, denuò sibi obligat, & de transactione cum fratribus frustra consultat.

Ideò arma quoque corripit, & cum appropinquante hoste sæpius velitat, Nycopiâ etiam incensâ. Sed tamen ille prævalens, Upsaliam peruenit, XI. Septembris, ad quem multi, Rege deserto, optimatum profugerunt.

Duces, XVII. Septembris, Stocholmiam accedunt, & hinc terribus Rex, postulatum ab illis Georgium, ceu omnis discordiæ consultorem, postridiè dedit.

Is quòd factus sub tortura, Ericum, inflammatâ Stocholmiâ, & spoliatâ, fugam cum regni thesauro classeque in Moscoviam meditari, XXI. Septembris, urbem & arcem impugnare cœperunt, quibus cum eminus cominusque Rex aliquoties confligit.

Victoriæ porrò & fugæ diffidens, thesaurum abscondit, hætenus non inventum, & literis flagitat opem Dani consobrini frustra.

Georgius Pederfonius, XXII. Septembris, promeritas flagitii, & mater veneficii, luerunt pœnas.

Stocholmenses perculsi, Regis machinatione, & Ducum oppugnatione, illi palàm subjectione renunciatâ, his XXIX. Septembris, portas urbis recluserunt.

Ericus igitur suis omninò rebus diffusus, vulnerato lethaliter per satellitem Stenone Ericio, se fratri Carolo captivum obrulit, & honestam obsecrat custodiam.

Miles, insciis Ducibus, in legatos Moschi furiosè desævians, diuturno & cruento præbuit bello occasionem.

Johannes, XXX. Septembris, Stocholmiam cum triumpho ingressus, & protinus rex salutatus, Carolum offendit fratrem, à consortio regiminis, contra pactum, ità exclusum. R. S. 107.

Quandò, rei cædis Upsalensis, ipsam morte luerunt, sicut & ficarius Stenonis.

Steno autem, V. Octobris, moriens, Upsaliæ postea humatur, & comes à Rege novo creatur.

Johannes, VI. Octobris, cum Moscho literis exoptulat de impia legatione; suum & Erici statum illi significat, ad pacemque invitat.

Sed pacem cum Dano antea factam, prorsus recusavit, quòd ille promitteret refusionem sumtus bellici sub induciis in militem facti; utrumque permitteret coronarum; navium in bello captarum restitutionem; & jus Sueonum in quasdam Daniæ, Norvegiæ ac Livoniæ provincias iniquè concederet.

Gatharina Johannis consors Stocholmiam delata, VII. Octobris, reginâ proclamatur, proque bonis vitalitiis, Oelandiam, & partem Ostrogothiæ consequitur.

Totum denique regnum Rex novus perlustrat; arces subjugat; Estoniam occupat, & comitia publicat, injustaque abrogat omnia.

MDLXIX. Ordines Stocholmiæ congregati, XXIV. Januarii, auditis Erici

Erici dejecti, & Johannis electi causis, hujus electionem, ac illius dejectionem concorditer approbarunt.

Postridie ab ipso Rege novo benevolè compellati, offensas omnibus condonante, & causas litis suæ cum Erico promulgante, denuò illum repudiatum cum liberis, custodiæ adjudicarunt perpetuæ; sententias ab eodem latis in quoscunque, antiquarunt, & omnem Georgii Pederfonii sobolem, officiis regni excluderunt; sicut etiam cum Dano pacem, dictis conditionibus, recusarunt.

Ericus, XXVI. Januarii, præsentatus judicio, & frustrà se conatus defendere, regiâque privatus dignitate, carceri denuò adjudicatur.

Quo simul die Dux Carolus, Johanni, hujus uxori & liberis, se obligavit firmissimè; Idem postridie Ordines fecerunt.

Moschus, Februario mense, literis suam excusat ad Ericum legationem, simulansque se pacis cupidum, legatos obsecrat dimittendos.

Moniales S. Birgittæ Revalienses, novæ auxilio Reginae, fundos ab Henrico Claudii recuperant.

Ericus, IV. Martii, apud fratrem libello supplicii conqueritur, de sua inhumanissima custodia.

In qua deinceps globo fermè trajectus fuit ab Olao Gustavo, fratris necem ita non satis legitimè ulcisci volente.

Moschus Livoniæ meditans subactionem, minis & blanditiis Revalensium frustrà inprimis tentat animos.

Dux Carolus, IX. Maji, confirmationem super Ducatu, juxta donationem paternam, obtinuit.

Johannes, & uxor Catharina, X. Julii die, solenniter Upsaliæ inaugurantur.

Quando insignia quædam Rex condidit statuta, habitum & mores Cleri emendantia, festumque Transfigurationis Dominicæ revocantia.

Johannes rex, magis Romano quam Lutherano addictus dogmati, paulatim illud huc reducere meditatur.

Idem fraude hæctenus Moschi pacem simulantis, seductus, de hac cum ipso acturos misit legatos, XXI. Julii, & illius simul remisit.

Qui, suis receptis, nostros tot annis, mensibus, diebus & horis in custodia retinet inhumanissima, quot sui fuissent interea, ob captivum Ericum, non obtentam Catharinam, & Livoniam, bello se accingit.

Danus non alias volens pacis condiciones quàm præfatas, nec eas obtinens, initio autumnii, Varbergum Hallandiæ obsidet.

Vicissim Sueci Scaniam invadentes, tantâ illam clade affecerunt, ut Dani etiam hodie illam lugeant.

Daniel Ranzovius, XI. Novembris, à Suecis caditur sub Varbergo, & hoc Dani, IV. Decembris, fraudulenter recuperarunt.

Qui deinceps Vestrogothiam invadentes, inde profligantur.

Paulus, III. Episcopus Roschildensis Evangelicus.

MDLXX. Claudius Kurfelius, Suetici ductor exercitus in Livonia, Regem non metuens, domi bello distentum, & nec sibi nec commilitonibus salaria esse numerata prætendens, arcemque Revalensem Moscho vel Dano, aut Polono, sub prætextu hypothecæ occupatam, posse cum suarum incremento rerum maximo prodi eam considerans, capto per dolum Governatore, VII. Januarii occupavit.

Quando Moschus subdolè molitur Principem Holsatiæ Magnum, trantisper Regem Livonibus imponere, dum per eum, velut his gratiorem occuparet provinciam. Nec gravatim frater, Daniæ Rex, doli ignarus

Moscovitici, contentit, quod speraret se Sueco ita prævaliturum, & priscum in Estoniam jus, temporis progressu, recuperaturum.

Magnis personatus Livoniæ Rex, Kurfelio Revaliæ prodicionem pollicenti, opem in Suecos promittit.

Danus, in Februario, Smalandiam, Wexioniâ simul conflagrante, & Suecus Norvegiam, populantur.

Initio veris, arcem Sueci Revaliensem quodam etiam recuperantes stratagemate, Kurfelio & sociis in vincula coniectis, hostes mœrere afficiunt.

Claudius Kurfelius, III. Junii, mortem subiit Revaliæ, non complices, quos Dux Carolus suâ liberans intercessione, factionis se exposuit suspitioni.

Moschus interim à Sueco admonitus remittendorum legatorum; contra gentium jura captivatorum, renuit, & turpibus illum onerat, ratione natalium, calumniis.

Quo magnus tempore, in Moschoviam profectus, rex Livoniæ plausibilibus appellatur conditionibus, & mox Revalienses literis admonens, ut Sueco deserto, se dominum agnoscerent, contemnitur, ideoque ad arma per Moschum convertitur.

Lealia Kurfelianis à Sueco eripitur, & propterea Vichia Sueonum à Moschis fœdè diripitur.

Circa eundem, Ericus Rex Stocholmiâ translatus Abogiam Finlandiæ, ibi traditur custodiæ cum uxore & liberis, præter Gustavum, qui regno emissus, variis deinceps fortunæ inclementioris jactabatur tempestatibus.

Nuncius in Ruffiam regis Johannis hoc tempore, clam Abogiæ ab Erico persuasus, ut fertur, Moschum ad ejus, velut propter ipsum captivati, impulit liberationem.

Suecus & Danus bellorum hæctenus pertæsi, Cæsare, Gallo, Polono & Saxone arbitris delectis, litem illis submitunt, cujus ventilatio Stetini, Calendis Julis, inchoatur.

Magnus, plurimis Ruthenorum millibus stipatus, XXI Augusti, cœpit Revaliam & Huitenstenum impugnare; illiusque incolæ, XXIX. Septembris, insignem ex Suecia nacti commeatum, XXX septimanis, se fortiter defenderunt.

Transactio Stetinenfis, XIII. Decembris, post varias utrinque altercationes, ita consummatur, ut Suecus suo in Gotlandiam, Sconiam, Hallandiam & Norvegiam; Danus autem juri in Sueciam, renunciarent; hicque navibus bello captis, & CL. millibus thalerorum, propter suspensam in gratiam regis Johannis antè biennium arma, potitus, illi restitueret Elsburgum, & tantisper tribus uteretur coronis, dum Academicâ victus Rostochii concertatione, vel aliter eas omittere cogeretur.

Gudbrandus, II. Episcopus Evangelicus Holensis.

MDLXXI. Moschus, Januario & Februario mensibus, Livonum reliquos ob contumaciam Revaliensem & Huitenstenensium, novo vastat exercitu.

Johannes Rex, & Dux Carolus, XXIV. Februarii, subscripserant transactioni Stocholmiæ Stetinenfi.

Hoffis, XVI. Martii, solvit obsidionem Revaliensem & Huitenstenensem, IX millibus suorum ibi amissis; ideoque Finnos & Livones velut procella ingens pervasit.

Moschus, Erico, se ac totum Sueciæ regnum illi subdere velle spondenti, opem pollicetur.

Quando regi Johanni nimium arroganter respondens, illius retentos esse Legatos, quod nollent legationem apud Novogardensem deponere Castellani, & sui forent inhumaniter in Suecia tractati, mandat, ut aliis eò missis Oratoribus, cum Novogardensi transigeret dynasta, nomine Finlandiæ; Sed cum Magno rege, quoad Livoniam, nec tantum dominum, quantus ipse esset, præsumeret ea in re amplius sollicitare.

Tartari à Sueco & Polono instigati, principio veris, Mosquam, cæsis in illa XXX hominum millibus, populabantur, & Tyranni pro Erico liberando expeditionem aliquandiu sic remorabantur.

Classis octo navium, XIX. Aprilis, Dano, & Elsburgum, VII Junii, Sueco, pacti vigore Stetinensis, resignabantur.

Dani cum Suecis in collimino regnorum de tribus disceptantes Coronis, prorogationem actionis impetrarunt.

Tum Reges Johannes & Fridericus, velut domini maris arctoi, foedus ineunt de pellendis inde piratis.

Sueci Germanos, Mosco & Holsato adherentes in Livonia, mense Julio, profligarunt.

Johannes rex, XVII. Julii, Moschum confutans, demonstrat, quod nec ob legatos hic retentos; nec quod nostri cum Novogardensi nollent transigere toparcha; neque ob Estoniam; vel captum Ericum, haberet justam Suecos impugnandi causam; monetque, ut cis diem S. Michaëlis, se resolveret, pacem nè an bellum vellet?

Idem, ex conversatione Catholicorum, magis horum quam Evangelicorum inclinatus doctrinæ; & proinde illam reducere moliens, suavit, ut reor, regni Archipræsuli, ut Ordinantiæ non magnoperè Catholicis adversantem, publicaret.

Synodus Upsaliæ celebratur, in qua Ordinantiæ approbata; religio simul Evangelicorum, qualis modò flourer, jussu alterius sectatore infra annum regno excedere; & matrimonia proscribentur consobrinorum.

Herbestus, Catholicus Reginae concionator, proprio & alieno in vulgus scripto sparso, Lutheranos vehementer oppugnat, & responsum nactus Archiepiscopi, nè tumultus oriretur, aliquandiu siluit.

Johannes Rex, Caroli fratris Ducatus, XXIX. Augusti, Vasbogensis & Vallengensis, territoria Vestrogothiæ, adjecit.

Magnus & Livones Moscho adherentes, fraude illius serò nimis intellectâ, defectionem frustrâ machinantur.

Dorothea, Regis mater Danici, VII. Octobris, mortua, Roschildiæ humatur.

Quando Moschus intolerabili respondit contemptu Regi Sueonum; asserens non minus impossibile fore pacis utrinque constitutionem, nisi cum Novogardensi fieret Castellano, & rege Magno, non parum nobilioribus rege Johanne, quam hic existimaret, Catharinæ aliquandò fore ad Ruthenos translationem.

In Decembri, eadem repetens ille mortalium superbissimus, addit, nisi ante Februarii Calendas Suecus obtemperaret mandatis, se totum Sueciæ regnum protinus in solitudinem esse redacturum.

1572.

MDLXXII. Moschus, VII. Januarii, leges pacis admodum impudentes & intolerabiles Sueco præscribens, demum se resolvit, quod istis ommissis, in gratiam cum illo paratus esset redire, conditionibus quidem tolerabilioribus, si totam prius Estoniam sibi assignaret, tempus deliberandi usque Pentecosten habiturus.

Erici

Erici fautores regis, à Moscho ipsum certò liberatum iri sperantes, & seditionem domi per incendia machinantes, flammis XXIV Aprilis, Upsalæ, & postridiè subdiderunt Enecopiæ, nec porro grassari permittebantur.

Ericus in Sueciam circa eundem reductus, ne à Moscho Abogiaz liberaretur, inprimis Griphisholmiæ, dein Arosiæ, ac tandem Oerebygiæ, sat arctè custodiebatur.

Tyrannus Moscoviæ, nullum ex Suecia responsum nactus, ut neque novos hinc oratores, in Maijo & Junio, per literas regi Johanni minatur excidium regni denuo.

Idem, Magnum sibi magis inescaturus, & per illum Livonibus mox impugnandis, facilius iugum impositurus, ipsi cognatam, in Russiam vocato, uxorem obtulit.

Fridericus rex, Magni frater, cum Sophia Udalrici ex Magapolia Ducis filia, XX. Julii contraxit matrimonium.

Ast, XVIII. Julii moriens Sigismundus rex Poloniæ, competitorem throni habet sororium Sueciæ regem Johannem.

Moschus à Polonis ceu Rege orbatis, & Tartaris velut confederatis, inducias facilius obtinens, indeque factus animosior, Suecum statuit obruere.

Johannes rex proindè nec suis indormiens rebus, misso in Scotiam & Angliam Carolo Mornæo, insignem ibi militem acquisivit hoc tempore.

Quando Angla proco miserta Erico, ferrur persuasisse Mornæo, ut Britannicis in regem Johannem copiis conversis, Ericum, ceu pristinum dominum, restitueret libertati.

Altero Augusti die, Johannes Rex literis mendacia confutans Moschi, clarissimo, nobilissimo & vetustissimo se ortum genere demonstrat, & nisi prius captos reciperet legatos, tyrannusque vellet transactioni adesse ipsemet, non se pacis cupidum, significat.

Tyrannus, his non acceptis, XI. Augusti, bellum longè horribilius Sueco denunciat, ceu mandatis suis obtemperare tergiversanti.

Carolus Sudermanniæ princeps, Ductor exercitus contra Moschum futurus, refricatâ veteri cum Rege fratre controversiâ, domi remansit, cum maximo rei communis & propriæ damno, quòd multis ideò molestiis fuerit publicæ diu impetitus.

Claudius Achatius & Pontus De la Gardie, vicem Ducis gerentes, Septembri mense, Livoniam Moschi, & Russiam finitimam, longè lateque vastarunt.

Johannes rex, ut hosti nimis arroganti prævaleret, in Octobri missis in Poloniam legatis, regnum illud conditionibus Poloniæ magis quam Sueciæ utilibus, expetivit.

Sueci tantum IV millibus constantes, XVII. Decembris, iterum hostico se accingentes populando, à superveniente in Livoniam Moscho cum LXXX millibus hominum, repelluntur.

Hostis, XXVII. Decembris, Huitenstenum obsedit cum parte copiarum, & cum reliquis in Harrienses, Jerviensesque, convivis per festum intentos, horribilis grassabatur.

MDLXXIII. Calendis Januariis, Tyrannus capto Huitensteno, horribiliter in præfidiarios desæviit ibi, & in Aula interceptos nova, talique elatus victoriâ, impudentioribus solito regem Johannem literis compellavit.

Deindè cum una exercitus parte Novogardiam ipsemet regreditur, cum altera Karchusium Sueco eripit, & cum tertia Vichiam pervadit.

vadit; Quam XVI millibus constantem, DCC. Sueonum aggressi, cæsis ex illa VII. millibus, & prædâ insigni captâ, reliquam fugarunt, XXIII. Januarii.

Qua Moschus clade vehementer consternatus, Calendis Martii, captos remittit Legatos, & humiliter obsecrat, ut rex Johannes secum quantocius transigere non dedignaretur.

Idem nuptias Magni & Mariæ cognatæ, initio veris, multâ Novogardiæ celebrat pompâ.

Quando rex Johannes Varavia passus repulsam, licet uxorem & filium haberet Jagellonios, & vellet nomina Polonis relaxare omnia, Moschum domare, Estoniamque Poloniae incorporare, Henricus verò Gallia princeps, in regem, XIII. Maij, fuit electus.

Carolus Mornæus, cum V. millibus Britonum huc primordio æstatis adveniens, habitâ coram Rege comœdiâ, illius occidendi, ut reor, captat frustra occasionem hoc tempore.

Cahunnius verò quidam, prodens conspiracy, & non valens probare, instantibus contumaciter adversariis, capite insons plectitur, circa eundem

Preciosi Divorum loculi Upsaliâ & Vasteno accepti, non citrà portentum cedunt Britonum solutioni.

In Junio, consentit rex Johannes hostis petitioni, de pacis tractatione & armorum intereâ suspensione; Sed prius illum graviter exagitat ob calumnias, à Magno suggestas ipsi fallaciter.

Tum & Clerus Stocholmiæ congregatus, approbat librum Archiepiscopi contra Herbestum, non tamen ob Regem audet illum divulgare.

In Augusto, Britannicus in Estoniam delatus exercitus, & inde Moschus magis percussus, V. Septembris, se pacis cupidum, non belli, luculentius epistolâ declarat.

Archibaldus, Britonum Capitaneus, litè à Mornæo impetitus, factionis scelus ipsi exprobravit Revaliæ, quod deinceps sensim emanavit.

M. Laurentius Nericius, Evangelicorum primus in Suecia Archipræsul, annum agens LXXV. obiit XXVII. Octobris, qui binos successorum, habuit generos.

Johannes Rex, XIII. Decembris, Moschum sub interminatione admonet, ut missis huc legatis, pacem restauraret, quam ipse esset transgressus, vel in colliminio, & nullatenus Novogardiæ, induciis ad Pentecosten fruiturus.

MDLXXIV. Suecus de loco tractationis cum Moscho, Novogardiam fraudulentè expetente, non conveniens, mensè Januario & Februario, impugnat Vesenbergum ac Tolsbergum, vano tamen successu.

Quando in nostro Scoti exercitu nimium derisi à commilitonibus Germanis, hisque propterea congressi, cæduntur plusquam MD, ex adversariis verò solum XXX. occidunt, quæ clades intestina contigit XVII. Martii.

Reliquus Sueonum exercitus in hosticum, XXV. Martii, effusus, Moschi ditiones in Livonia ferocissimè populabatur.

Johannes rex, veris ac æstatis tempore, legationibus à Cæsare, Gallo, Polono, Scoto & Anglo, de rebus non parvi momenti, honorificè compellatur.

Interim Moschi Sueticas in Livonia, & Sueci Ruthenicis ibidem truculenter admodum ditiones pervaserant, horumque classis comœatum hosti præreptura, Lubecensibus XVII. onerarias Narvia redeuntes eripuit, mercibus onustas eximiis.

Henricus Poloniae rex, auditâ fratris morte Caroli, XVIII. Junij, clam inde profugit in Franciam.

Johannes ab Hoijs Comes & Præful Vestphaliæ, Sueticique amittinus Regis, hoc in fata concessit tempore.

Moschus à Sueco pacis, XX. Junii admonitus, contemnit, & populationem Estoniæ continuans, ita incolas affligit, ut eos peniteret natiuitatis.

Johannes Rex, metu Archiepiscopi, dogma Evangelicorum propugnantis, liberatus, statuit modò quidem tempus esse idoneum Catholicorum huc revocandi fidem; non tamen integram: sed qualem primitiva habuisset Ecclesia, & à Georgio Cassandro, Cæsaris rogatu, esset descripta, idque subtiliter esse promovendum, ne tumultus cieret.

Ideo primariis ex clero vocatis hæc æstate Stocholmiam, longâ perfravit oratione, ut approbarent Ecclesiæ in Suecia modernæ cum primitiva Apostolica conformationem, & capto à Missa primordio, præfationem Canonis cantumque nonnihil immutarent, veterum sequendo liturgias, utque acquirerent autoritatem, Liturgiam quoque appellando.

Eadem fermè, quâ rex Johannes, solitudine, protestantes in Germania Doctores laborantes, & exprobrantium sibi doctrinæ novitatem effugere cupientes, argumenta Catholicorum, unionem suæ cum Ecclesia Græca, flagitarunt à Patriarcha Constantinopolitano.

Suecus Moschum ad pacem omninò faciendam compulsurus, classem sub Narvia, prohibitorum illi comæatum advehere, infeliciter emisit.

Hostis tamen consensit transactioni, & propterea Suetici, VII. Octobris, emissi Commissarii, in mandato habuerunt, ut recitatâ, palam congressu primo Regis genealogia, calumnias Moschi refutarent, & si pacem legibus præscriptis non obtinerent, saltem aliquot annorum inducias cum illo sancirent.

M. Laurentius Gothus, II. Archiepiscopus Evangelicus Upsalensis.

M. Martinus, III. Antistes Lincopensis.

M. Erasmus, IV. Arosiensis.

Qui anno exeunte, acciti Stocholmiam, XVII. subscripserunt articulis, regio inservientibus proposito, de religionis mutatione.

MDLXXV. iidem cum reliquis Præfulum revocati Stocholmiam, his, vigore obligationis suæ fuerunt authores, ut ordinantia, velut non conformis veteri Ecclesiæ, denuò sub incudem illorum adducta, multis Catholicæ Missæ & initiandorum Antistitum ceremoniis, modo locupletaretur; simulque decretum, ut magis S. S. Patrum scripta, quam Doctorum protestantium sequerentur imposterum concionatores Sueonum.

Laurentius Norvegus, cum aliis Jesuitarum nonnullis, propter hujus consummationem operis hoc tempore accitus in Sueciam, callideque Lutheranismum imprimis simulans, conatur per partes, & velut gradatim, Suecos cum Rege ad intergrum revocare dogma Ecclesiæ Romanæ.

Et mox consensu Evangelicorum dolos non suspicantium, concionator ac Theologiæ Lector in cœnobio constitutus à Rege, aliquandiu cum magno utrobique docet applausu, quod Lutherum pro se continuo citaret, licet dolo tali omnia Catholicorum roboraret dogmata, & consequenter, sed latenter, everteret protestantium.

Princeps Sigismundus, Regis filius octennis, præceptorem modò consequitur nobilem virum, Arnoldum Grothium.

Estonum non pauci, cognoscens Moschum, quoad Firnoniam, non Livoniam, inducias cum Sueco approbaturum, non sat fortunatè Danum sibi dominum & protectorem elegerunt.

Rutheni, mense Februario, Estoniam ferro & flamma peragrant, exustoque sub Revalia cœnobio S. Birgittæ, incolas abducunt captivos. Turca serio Polonos admonet, ut Johannem Sueciæ Regem, vel Stephanum Batorem sceptro donarent, illi, XIII. Martii, de hac re perscribens: Qui & à quibusdam Polonorum persuasus, Legatos primo veremisit Warfaviam.

Moschus de corio Sueonum & Livonum cum Dano colludens, Legatos ad illum, mense Junio, expedit.

Suecus neutri Sonnenburgum permissurus, sed commodius protecturus, illud Magno Saxonum Duci in feudum assignavit.

Archipræsul & Præsules Candidati, XIV. Junii die solenniter Upsaliam, ceremoniis fermè Catholicis, initiantur.

Episcopi cum primario regni Clero, hinc Stocholmiam jussu Regis profecti, novæ mutationem ordinantiæ concorditer approbarunt, XVIII. Julii, & promisso insignium privilegiorum exhilarati, domum hilares remearunt.

Interim, IX. Julii, Parnavia Moscho deditur, & XIII. bimas cum illo Suecus inducias paciscitur; Sed XV, suâ de sceptro Poloniæ obtinendo spe iterum frustratur, Stephano prævalente.

Rex Daniæ, per Claudii Ungerii fraudes, Sonnenburgo, contra Stetinensem transactionem potitus, Revaliæ, & aliis Estoniæ munitionibus frustra invigilat occupandis.

PP. societatis Jesu in Suecia, nixi fundamento per Clerum regni hætenus posito, & a Missæ Catholicæ nonnihil mutatae introductione fabricam auspicaturi, textum illius controversiis indè omnibus expunctis Patrum testimoniis roboratum, Archiepiscopo pro Missæ forma obtulerunt confirmandum, ac ipsiusmet sub nomine publicandum, ut facilius à Clero acceptaretur, tantisperque ab eo usurparetur, dum integro Catholicorum sacrificandi modo assuesceret, & simul aliis horum dogmatibus.

Typographia in Islandiam invehitur.

1576.

MDLXXVI. Moschus tempore induciarum, cum Sueco & Polono pactarum, occupaturus Livoniam primis anni mensibus hanc potenter infestat; arces expugnat; ne Dani quidem amici parcens ditionibus, & minus multò Suecicis.

Archiepiscopus, Calendis Januarii, promulgato decreto, parochis modum præscribit acquirendi peritos cantores. Nam Ecclesia modò Suecana, sonoro veterum cantu ubique præterquam in Ducatu, resonabat, ac in regio simul sacello.

Idem alio demonstrat edicto, sequenti mense, Sacram Scripturam absque SS. Patrum interpretatione, non sano esse modò intelligibilem.

Ideo hos jubet, non neotericos adhibere interpretes, promittens modum illos legendi quotidie in Academia à semet ostendendum.

Nulli propterea conferebant Episcopi beneficia Ecclesiastica vel Scholastica, nisi qui prius sanctè promitteret, quod tam in prælectione, quam concione, SS. Patribus esset adhæsurus; Auditoribus eleemosynarum castimoniam, jejunii & festorum emolumenta observatorum, inculcaturus; Religionis obtrectatores proditurus, & regiæ domui fidelis futurus.

Hætenus excusa typis Latine & Suetice (quod ita celebranda foret) nova missæ forma, nunc prodiit, hoc quidem titulo sub Archiepiscopi nomine: *Liturgia Suecana Ecclesie, Catholica & orthodoxa conformis.*

lasciul

Dux

Dux Carolus, quod nollet Liturgiam in suo admittere Ducatu, compellatus à Rege, respondit, IX Martii, nec fratri, nec sibi, per testamentum paternum, licitam esse hujusmodi religionis innovationem.

Nec acquiescens idem regiis argumentis, & simul fovens Liturgiæ profugos adversarios, priori discordiæ novum adjecit fomitem, cum magno regni detrimento diu flagrantem.

Johannes rex, assensum quoque suæ religioni Pontificis Romani, misso hoc circa tempus ad illum D. Ponto de la Gardie, & M. Petro Fectenio, conatur impetrare.

Patriarcha verò Constantinopolitanus, Lutheranis ab unione Græcorum prorsus exclusis, dogmata illorum pleraque libello confutavit.

Melitenses Turcam formidantes, per Legatos opem Regis Suetici implerant hoc tempore.

Moschus à Cæsare per Legatos compellatus in causa Livonum, suos vicissim ad illum transmisit, hosque à Suecis interceptos esse cum Rege eorum exposulavit.

Idem dolose Revalienses ad defectionem à Sueco frustra sollicitans, in ditione illorum non impunè grassatur.

Quem rex Johannes, XII Julii, admonet pacis secum ineundæ, nec captos prius dimittendos esse legatos asserens.

Quando etiam Suecus Rigam infestâ petens classe, cogit incolas vetera quadam sibi nomina persolvere.

Conjuratio Britonum hoc tempore fuit detecta; quam Gilbertus Balsar, & Carolus Mornæus, frustra in Ducatu refugium captans, supplicio capitis illam Stocholmiæ luerunt.

Clerus Stocholmiæ, & alibi passim in regno, à presbyterio Ducatus fortè instigatus, se opponens Liturgiæ, scripto publicato, quod Laurentius Norvegus sub Archipræsulis nomine confutavit, custodiæ mandatur.

Dux Carolus à Rege admonitus, XIX. Octobris, reliquias Ste-nonis Sture, & conjugis Ingebürgis, deinceps Griphisholmiâ transtulit cum pompa Stregnesiam.

Veterum rex Johannes hoc tempore tumulos Principum & magnatum, eleganter in regno passim instauravit, ornavitque; sicut & templa non pauca.

Moschus se bello Livoniæ inferendo etiam accingens, ac ut Suecos ibi opprimeret imparatos, studiosum se pacis simulans, de hac in Novembri ad regem Johannem perperscripsit.

Captivus Stocholmiæ Clerus & officiis beneficiisque privatus, XX. Novembris, se libello supplici apud Regem excusans, ac perfidiæ, perjurii, factionisque crimen à se protelans, affirmat Liturgiam, se inconsulto, ita mutatam prodidisse, ut compendiosam Papatui sterneret viam reducendo; Ac ideò ad liberum regni concilium provocat, quod Rex non invitus mox indixit, anno sequenti habendum.

MDLXXVII. Clerus ex regno, non Ducatu, Stocholmiæ concurrrens, & argumentis convictus, Liturgiam suo cum apparatu suscipit, in Ecclesiis deinceps exercendam; hujus damnat adversarios; incruentum approbat sacrificium; & tantum sumi sub una Sacramenti specie, quantum sub utraque, constanter asseverat, hisque unâ cum regni proceribus, XV. Februarii, subscribit.

Concionatores verò Stocholmenses, Professores Upsalenses, Liturgiam averfantur; ideoque illi, quod eam prius approbassent, relegato

M. Abrahamo in Alandiam, privatione beneficiorum mulctantur; & in scripto Liturgiam oppugnantes, ab Archiepiscopo vitulis Herbesti & Laurentii Norvegi arante, confutantur.

Pro firmanda etiam Liturgiæ causâ, & dogmate Regis asserendo, libellus Georgii Cassandri ad Cæsarem de religione quondam conscriptus, ex typo in Suecia publicabatur.

Simul quoque diploma hoc prope tempus satanæ, quo constantiam Misoliturgorum, velut sibi fidelium collaudat.

Qui tamen hinc non deterriti, transmissâ ad Evangelicas Germaniæ Academiâs Liturgiâ, hujus obtinuerunt inde damnationem postea.

Interea Moschus, nec dum finitis induciis, Finlandiam, mense Januario, propter captos à Sueco legatos, populatur, nec impunè.

Cæterum, XXIII Januarii, Revaliam Livoniæ arctissima cinxit obsidione.

Quem rex Johannes, X. Februarii, arguit perfidiæ, ob Finlandiæ infestationem, & pacis admonet in colliminio, non Russia constituendâ.

Ericus rex, nè occultâ fautorum conspiratione, hæcenus non raro proditâ, liberatus, mali plus inferret patriæ, veneno, ut fertur, in castro Oerbygenfi, XXV. Februarii, consultius interiit, Arosiæ, XIII. Martii die, minus regaliter tumultus.

Quo Moschus die, tribus hominum millibus spoliatus, cum grandi solvit ignominia Revaliensem obsidionem.

Christianus IV. rex Daniæ, XII Aprilis, nascitur in Friderigsburgo.

Magnus Saxonie princeps, circa hoc tempus, uxore & filio in Suecia relictis, domum profugiens, à fratre usque mortem in vinculis detinetur.

Tyrannus Moscoviæ, Stephano Rege bellis in Prussia dissentio, ratus oportunitatem Poloniae Livoniam subjugare, præsidio fermè destitutam, initio æstatis, eandem invadit. Ac veritus nè in sua Suecus absentia Russiam infestaret, induciarum frustra obsecrat prorogationem.

Nam rex Johannes quoque tantam haud prætermittendam ratus occasionem, per anni reliquum, terrâ marique hosticum victoriosè incurfavit.

Interim Moschus truculenter in dicecesi grassans Rigenfi, totam fermè occupat, Derpatensemque; à quo Dux Magnus affinis XXXI. Augusti, ceu fautor Poloni, captus, vitam, gratiam & libertatem, XL. millibus aureorum redemit, moxque profugiens cum uxore in Curlandiam, non amplius tyrannum convenit perfidissimum.

Hæcenus pontifex Romanus, voluntatem regis Johannis ex Ponto fat cognoscens, ut illum, ceu magis Græcanæ quam Romanæ addictum fermè dogmati, rectius informaret, Antonium Possevinum, unum e PP. societatis Jesu non indoctum, huc transmisit hoc propè tempus.

Qui ut Legatus Imperatoris, nè res proderetur, magnificè susceptus, annis aliquot Regis fuit summus consultor in negotio religionis.

Quo cum, ut opinor, in patriam ille Bothvidus Nericius rediit, qui ob doctrinæ excellentiam, Italis & Hispanis deinceps fuit admirationi.

Archipræsul Regis primò subolfaciens molitionem, & ideo Liturgiæ pœnitens approbatâ, VIII. Septembris, monet illam domi scandala, forisque parere, quod nec esset Catholica, nec Lutherana, sed nova quædam religio.

Undè, sicut etiam à Possevino plenius de fide Rex persuasus, quodque remotâ hypocrisi, negotia essent religionis tractanda, permisit

Laurentio Norvego, ut Calendis Novembris, ex suggesto Upsalensi cultum asfereret Divorum.

Idem unus auditorum, vilâ Professorum responsione, suo ex mandato conscriptâ, in eos inscitiae graviter repræhenfos magnoperè invectus fuerat.

Ac ipsemet Sanctis honorem exhibiturus, reliquias Divi Erici, novo argenti loculo reconditas, ex acropoli in basilicam pompâ omninò Catholicâ reportari curavit, hoc prope tempus.

MDLXXVIII. Rex Johannes indè non paucos tumultuari, & malè ominari, cognoscens, nec audens violenter cum illis procedere, propter fratrem Carolum, in quo rebelles spem habuere positam, non palàm religionis amplius negotium, sed ut antea illud promovit.

Inprimis verò ut Archiepiscopum cum multis ex Clero, in causa modo Liturgica subclaudicantem, corrigeret, habitâ Stocholmiæ synodo, novam, Ordinantiam novæ, ab ipso, totoque regni presbyterio, obtinet subscriptionem.

Ideò a Principibus Europæ Catholicis plurimum celebratur, & crebris eorum literis instigatur, ut integrum reciperet Ecclesiæ dogma Catholicâ; sed præcipuè à Papa, Possævino, & uxore Catholica, à qua etiam primò fuit persuasus, hac in re animatur.

Quorum victus admonitione, fertur manus Pontifici clam dedisse, & Legatum ideò Romæ perpetuum habuisse quendam Malvesium, ut Papa suum in Suecia Antonium Possævinum.

Legati Laurentius Norvegus absentis constitutus vicarius, cum Johanne Secretario in causa matrimonii dispensavit, datis super ea literis; Quas Archiepiscopus nactus, indè, sicut etiam nupera ex concione, & libellorum publicatione Catholicorum, machinationes liquidius cognovit Catholicorum.

Quocirca in gratiam cum Misoliturgis, ob constantiam magnoperè collaudatis, occulte reversus, librum hoc titulo in vulgus disperfit anonymum: *Responsiones brevissimæ contra novas Papistarum machinationes intra limites Patriæ excitatas*; Qui à P. Norvego, authorem ignorante, mox refutatur.

Moschus Vendam Livoniæ in Febuario, nequicquam oppugnans, cum dedecore abiit.

Servitores Ducis Magni, cognitâ domini fugâ, Tyrannum formidantes, Overpaliâ Suecis prodiderunt.

Danus fratris misertus, Moschum ideò per Legatos compellat, qui verba solum reportant ab illo.

Sueci Ruthenicam infestantes Livoniam, IV. Junii, suburbium opibus spoliatum inflammaverunt Derpatensè, & mox Russi Sueticam, XXV Julij, Overpaliâ nostris extortâ.

Polemarcha Sueonum de hoste vindictam sumpturus, & regem, ob non latum sociis à se tempestivè auxilium, placaturus offensum, junctis cum Polono armis, XVIII. millia Moschorum, Vendam obsidentium, XXI. Octobris, aggreditur, & captâ insigni prædâ sexque illorum millibus prostratis, reliquos fugavit.

Placuit victoria Sueco, non quod Polonus XX. belli machinas, hostibus ibi ereptas, sibi vendicaret soli.

Idem simul offensus Polono, vetera solvere nomina tergiversanti, misso ad illum hoc tempore legato Andrea Lorichio, flagitat quinquaginta thalerorum millia, cum uxore promissa; centum triginta quatuor, Sigismundo Regi mutuata; Centum nonaginta duo ex proventibus arci-

um in Livonia oppignoratarum, levata; prædia uxoris materna, & vel horum loco, bona Barresanensia & Brunsvicensia.

1579.

MDLXXIX. Ob fugam D. Magni, Pontus valde suspectus, regiam incurrit offensam, & mox juramento purgatus, filiam Regis naturalem sibi despondet.

Moschus, ob cladem sub Venda susceptam furens fremensque, exercitu centum millium comparato, toti Lovoniæ, Curlandiæ & Prusifiæ, machinatur excidium.

Polonus de hoc tempestivè admonitus, habitis Varfaviæ comitiis, bellum illi decennale constituit inferre. Et Suecus bino exercitu, in Februario hinc emisso, Russiam usque veris initium, horrendè populabatur indemnis.

M. Laurentius, II. Sueciæ Archipræsul, XII. Februarii morte sublati est, cui Catholicus decernitur subrogandus, Magnus Laurentius, Johannis Gothi fratre natus, qui propterea Romam ablegatus fuit.

Catholici, vacante per lustrum Cathedrâ, impigram suis dant operam rebus, operarios ex scholaribus hinc emissis comparando; Libros, quos inter Sueticus Ganisii fuit Catechismus, spargendo; Litaniam & cantiones immutando, sibi quæ accommodando.

Prodiit & scriptus, posteaque impressus, Posssevini libellus, Regis dubia resolvens, tali quidem inscriptione: *Antonii Posssevini responsiones ad nobilissimi viri septentrionalis interrogationes, qui de salutis aeternæ comparandæ ratione, ac de vera Ecclesia, cupiebat institui.*

Carolus Dux Sudermanniæ, filiam Ludovici Palatini, Mariam, sibi conjugem ascivit, Heidelbergæ, XI. Maij. Quæ sicut & regina inter Regem & Ducem, subindè discordes, agendo sequestres, grandibus obviarunt dein regni detrimentis.

Moschus intelligens Polonum, cum magna potentia adventare, suam intermittit expeditionem, & ille Russiam per trimestre impugnans, VII. occupat arees.

Suecus etiam infesta egressus classe, oppidum Ivanogrodense, & suburbium Narvense, prius direpta, incendio vastavit, mense Julio.

Undè hostis excandescens, Harrigiam non mitius pervadit.

Johannes Rex illum domiturus, pacto cum Tartaris fœdere Christiæ, & annuo his stipendio promisso, eundem ab oriente, jubet illos invadere.

Idem ut ab occidentè damna Moscho inferret, Narviam XIII. Septembris, impugnat, & non expugnat.

Hostis, abeunsiibus indè nostris, damna ponè intulit, & majora deindè Harrigiensibus, Vichensibusque.

Quando pestis in tota cœpit Suecia grassari præterquam Ostrogothia, & Rex à Polono invitatus affine ad jungendum, contra Moschum arma, indixit Vasteni comitia, quo & ipsemet Stocholmiâ secessit hoc tempore.

Moschus suis diffusis rebus, Polonum pacis sectum ineundæ admonet, ut hæc potitus, Suecum commodius expugnaret primo, deindè Polonum; Qui fraudis non ignarus, hortationem contempsit.

Clerus Sudermanniæ, reditu Ducis animatus, & ab eo fortè instigatus, habito Nycopiæ conventu, sanctè spondet, XXVII. Septembris, quod Liturgiæ nunquam esset subscripturus.

Tum & Laurentius quidam Ericius Jesuitarum discipulus, in servitium à Duce susceptus, religione abjuratâ, in Romanæ devotionem urbis, graviter libello invehebatur.

Hispanus, Hollandos ad obedientiam armis compulsurus, Sueci amicitiam sibi perutilem censuit; Quam ideò ambiit, missò circa hoc tempus huc Legato, hujusque culpa hinc ob scelus profugientis, non fit voti compos.

MDLXXX. Sophia Regis filia notha, XIV. Februarii, D. Pontò fuit copulata, & in ipso benedictionis momento, pars chori, templum sublimiter ambientis, corruens, XXIV. homines malè quassavit, & unum enecuit. 1580.

Sed, XIX. Februarii die, Senatus regni consuluit Majestati regiae per libellum, ut, cum intra, extraque Sueciam malè audiret, nomine religionis, suam probaret Clero, primitivæ conformem Ecclesiæ, non Isagogen Catholicæ; hujus prohiberet libros in regno tot vulgari; Ludimagistros fidei non suspectæ provideret; & P. Norvego deposito, filium in Augustana educaret religione.

Quoad politica Reipublicæ negotia, suadet simul eidem, ut pacem cum hoste, ab ipsa fors non alieno, iniret, quod regnum esset bello exhaustum; Efficeret, nè Polonus cum eo transigeret, Suecis exclusis; Narvici maris omitteret infestationem, nè plures in se hostes provocaret; Arces limitaneas, omissis fabricis Ecclesiasticis, magis firmaret; Disceptationi cum Dano, super Tribus Coronis imminente, provideret Commissarios, documentaque colligeret; Tartarosque exautoraret, pacem procurando.

Verum neutra locum forte invenit suasio, cum à Rege & Ordinibus contraria fermè sint approbata; P. Norvegus tamen admonitus, ut ageret modestius.

Quandò Rex & Regina cœnobitis se munificos præbent; novos ut reor SS. Birgittæ & Catharinæ oculos restituant, & cum Antistita familiariter conversantur.

Iisdem quoque Possëvinus, ex suo munere non minus liberalem se exhibuit, tam ex parte ordinis, quam fidei veteris.

Qui abitum hinc circa hoc tempus parans, obsecratur à Rege, ut fertur, ut impetret licentiam Presbyterio Sueciæ uxores retinendi, & Laicis, sub utraque specie, communicandi; Sicut etiam, ut Papa domum Suecis restitueret S. Birgittæ, & monumenta Romæ à Johanne Gotha relicta.

Rex dein profectus Lincopiam, M. Martinum urbis Episcopum, quod Pontificem appellasset Antichristum, officio & beneficio per ignominiam exiit hoc tempore.

Sueci Danos in confinio regnorum conveniunt, & jure nostro in Sonnenburgum asserto, illis concedunt, obsecrantibus, prorogationem decidendæ litis de Tribus Coronis.

Polonus in Julio Moschum aggressus, per anni reliquum fenas illi munitiones & ditiones eripuit.

Quandò Suecus ex pacto ita cum affine contracto, ut disjunctis locis & copiis impeteretur ab utroque hostis, captaque cederent occupanti, Kexholmiam obsedit, quâ potitus est, V Novembris, sed Padiso Livoniæ, XXVIII. Decembris.

MDLXXXI. Idem opera Ponti victoriam prosequens, Vesenbergum Livoniæ, XX Februarii obsessum, IV die Martii deditum, assequitur; post quadriduum verò Tolsbergam; tantamque Polonus illi gratulatur victoriam. 1581.

Quo tempore crudelius multò Chrimenses Tartari orientales Moschi ditiones, instinctu Sueci & Poloni devastarunt,

Tyrannus igitur, non valens tot simul hostibus resistere, expedito Romam Oratore, spondet Pontifici, quod per eum Imperator Russiæ designatus, & pacem cum Polono adeptus, vellet schisma deferere; hincque persuasus ille, negotium commisit P. Possevino.

Mulier quædam Stocholmiæ, uno partu quinos enixa fuit, III. Martii, infantes, qui suscepto baptismo, animas exhalarunt.

Elizabetha, Regis soror, Christophoro Megapolensium principi nupsit Stocholmiæ, XIV. Maij, quam sollemnissimè.

M. Abrahamus & M. Petrus Jonæ, Misoliturgi, ex custodia hoc tempore elapsi, atque viaticum in Ducatu nacti, Germaniam exules adiverunt.

Legati Tartarorum, mensè Junio, gratum adferentes nuncium de hoste malè tractato, cum salariis, niceteriis, & novis mandatis redierunt.

Quando Jacobus Typotius, Regi à secretis, ob facinus, ut arbitrator, quoddam, Regis Johannis & Catharinæ offensam incurrens, carceri mancipatur.

Polonus, tertio invadens Russiam, per anni reliquum impugnat Plefcoviam.

Sed fortunatius Sueci cum hoste interea belligerant alibi, utpotè, qui Lodiam, XXII. Julii, & mox Fichelium; Lealiam XXVII; Habfaliam, IX Augusti; Narviam, VI Septembris; Jvanogrodium, XVII; Jamagrodium, XXVIII; Coporiam, X. Octobris; Vitenitenum XXIV Novembris, armis illi extorserunt, vastatoque insuper hostico, usque Novogardiam, obsederunt Parnaviam.

Quorum invidens fortunæ Polonus, nullo exoptulat jure cum Sueco, quod contenderet partem tantæ messis sibi velut hostes alibi, cum affinis commodo, & proprio incommodo, interim distinenti competere, oblitus pacti.

Petrus, IV. Antistes Lincopensis Evangelicus.

Petrus, III. Wiborgensis in Jutia.

Petrus, V. Arosientis in Wefsmannia.

1582.

MDLXXXII. Ericus Falch, nobilis Ostrogothus, tantam de Moscho victoriam, oratione insigni Viennæ habita, XIII. Januarii, gratulabatur regi Johanni.

Polonus, receptâ Livoniâ & Russiâ Lithuaniae, pacem cum Moscho decennalem, excluso contra pactum minus honestè Sueco, XV Januarii, operâ Possevini firmavit: Quam propter, soluta fuit mox obsidio Parnoviensis.

Ita Suecus ab affine, Moschi objectus armis solus, Estoniam insuper postulante, convocatos in Februario regni Ordines Stocholmiæ, non infructuosè consuluit.

Idem subveritus, ut sibi mortuo succederet filius princeps Sigismundus, quod Catholicus palam esset, illius ab Ordinibus impetravit electionem, XVIII. Februarii.

Redditurus quoque Clerum magis Philoliturgum, XXIV. Februarii, constitutionem anni MDLV. super sportulis funebribus, illi roboravit.

Clerus etiam aliundè commotus, ventilatam denuò Liturgiam & Ordinantiam, solito diligentius, multò illas firmiter approbavit, ordoque simul politicus, adversarios illarum quoslibet, læsæ reos majestatis regiæ, pronunciantes, & neque Duci Carolo parcentes.

Nomoblibion hoc præterea tempore fuit conditum, tali quidem titulo

titulo: *Fundamento Catholice fidei, quam docet ac prædicat sacrosancta Ecclesia Romana, semper inherendo, regia Majestas, & Judices tam seculares quam Ecclesiastici, in regno Sueciæ Gothiæque, ad reddendum jus seu justitiam, electi, secundum leges & consuetudines infra scriptas, diriment causas & Quæstiones.*

Quando & Romæ novum prodiit Calendarium, de quo in Suecia suscipiendo, Rex deinceps admonitus, ab illo non abhorruit.

Polonus initio veris & æstatis, per literas primo, dein Legatum, à Sueco Estoniam contumaciter & minaciter reposcit; Atque responsum mense Julio non blandius hinc nactus, Ordines sui regni convocatos, ad bellum propterea regi Johanni inferendum, frustra studet permovere.

Verum Sueci nec Polonum neque Moschum formidantes, ætate exente, hunc armis non segniter impetunt sub Noteburgo; Quod tamen non capiunt, loci & temporis iniquitate nimium impediti.

Johannes rex non mediocriter, ut reor, succensuit Davidi Chytræo, propter Historiam confessionis Augustanæ, & data P. Possævini libris responsa, gratiam recuperare conanti, res Sueticas hinc acceptas, suis postea inferendo Commentariis.

MDLXXXIII. Sueones in absentia Moschi occiduas illius ditiones populantur. 1583.

Hollis redux tantam vindicaturus cladem, votivam prætendit huc versus, sed armatam peregrinationem; Ideoque proditum Suecis dolum intelligens, armis depositis, colloquium cum iis poscit.

Ludovicus Rheni Palatinus, Annam Comitissæ Frislandici natam, & neptem Gustavi Regis, ducere paratus uxorem, Carolum Ducem ad nuptias invitavit, velut affinem & sponsæ avunculum.

Qui proinde cum uxore modo Heidelbergam est profectus, ubi XVII Martii, natus illi filius Ludovicus, qui ibidem, XXVI Maij obiit.

Sed, XVIII Martii, in Curlandia vitam clausit Magnus, Holsatiæ princeps, & gravis exorta lis inter Polonum & Danum, de Curonensis possessione Episcopatus, arbitro Prussiarum Duce, dirimebatur.

Induciæ bimestres inter Suecos & Ruthenos, IX Maij, constituuntur.

Ericus Sparrius, Sueciæ Procancellarius, Calendis Martii, à Scotorum Rege, Baro creatur.

Jesuitæ aliquot hoc tempore à Possævino huc expediti, sub habitu politico, Regi animum pontificis manifestant, & salutem ab hoc annunciant regi Johanni, aliisque Sueonum plurimis, musicos esse regios opinantibus.

Rex spe forsan Romæ suâ frustratus, & Gregorio, Possævinoque nonnihil, ut reor, offensus, ob pacem inter Polonum & Moschum, ab illis sancitam, omisso Archipræsule Catholico, Evangelicum nominat M. Andream.

Collegium quoque instituit Stocholmiæ, adhibitis illic omnium facultatum Professoribus Lutheranis, licet illud antea Catholicis destinasset, recepturus ita rex, Johannis Gothi ex urbe documenta.

Quod Regina damnum, fundato Brunsbergæ in Prussia seminario pro Suetica juventute, in literis & religione ibi exercenda, illucque X. millibus thalerorum legatis, egregiè Catholicis compensavit.

Dux Carolus adhuc socero adhærens, domi factionis suspectus fratri redditur, quod Reges & Principes Europæ Lutherani & Calviniani, cum Palatino interim per Legatos, de reprimendis Catholicorum ausis in Suecia, & alibi, Archipræsuleque Colonensi restituendo consultassent.

Suspicionem verò Princeps forsan auxit, in reditu colloquens diu Segebergæ cum Dano, Suecis non sat amico.

Indu-

Induciæ biennales, VI. Augusti, cum Moschis approbarunt Sueones, sub commodis utrique conditionibus nationi.

Andreas Lorichius, rei bellicæ Commissarius, missus hoc circa tempus solutum militi stipendia exautorato, cum argento fugisse dicitur in Prussiam, ubi fertur cum Imperatore, Polono & Moscho, minus utilia Sueco tractasse consilia.

M. Andreas Upsalensis, & M. Ericus Abogensis, infulæ Candidati, pompâ fermè Romanâ, VIII. Septembris, inaugurantur.

Ille famoso laceratus scripto, propter Liturgiam & Ordinantiam, de utraque suam edidit confessionem apologeticam.

Catharina Sueciæ Regina morti proxima, quam obiit, XVI. Septembris, liberos Sigismundum & Annam illustrissimos, admonuit constantiæ in Catholica religione.

Quandò, ut arbitror, Rex in Angliam suos expedivit legatos, Comitem Ericum Brahe, & Nicolaum Rascium.

M. Andreas, III. Sueciæ Archipræsul Evangelicus.

M. Ericus, IV. Finlandiæ Antistes

1584.

MDLXXXIV. Funus Catharinæ reginæ, pompâ semi Catholica fuit Stocholmia, XV. Januarii, elatum, & postridie tumultum Upsaliæ.

Quandò perorans Metropolitanus ex mandato Regis pronunciat, absque ea fide Catholica quam defuncta habuisset, neminem posse salvari.

Ipsemet quoque Johannes rex in via pridie, cum Petro Comite disputans, ignem asseruit purgatorium, illi ob utrunque indignantibus Evangelicis; Sed Catholicis gratulantibus, & suam ignorantibus instare ruinam.

Johannes Basilius Russiæ tyrannus, XXVI. Martii, animam exhalans infansam, filiis Theodoro & Demetrio, reliquit gubernaculum.

Andreas Lorichius hoc tempore, ut reor, capitur Dantis per Nicolaum Rascium, & Socholmiæ morte plectitur.

Christianus Friderici filius, à Danis parenti successor, XV. Junii, nominatur.

Suecus anno luctus circumactò, consortem sibi indigenam statuens ducendam Gunilam, Johannis Bielche, Ostrogothici Toparchæ filiam despondet, frustra liberis ex priori ægre ferentibus.

Catharina, uxor Johannis Palatini Comitis, Carolo Duci nascitur X. Novembris.

Petrus, V. Præsul Lincopensis.

1585.

MDLXXXV, Stephanus, Polonis ad comitia vocatis, nequicquam suadere satagit, ut armis, Suecos, Danosque ex Livonia, & Ruthenos ex Smalenscovia, pellere haud tergiversarentur diutius.

Solennitas regalium nuptiarum magnificentissima à Suecis, XXI. Februarii die, peragebatur, in castro Sueciæ Arosiensi.

Dux Carolus nonnihil offensus Regi, quod Episcopum Sudermanis assignandi jus sibi arrogaret; Sub Liturgia, velut pallio, dogma reduceret huc Catholicorum, & proscriberet adversarios, in fraternis non comparuit nuptiis.

Quandò Rex Johannes à Senatu fertur admonitus fuisse, ne filium emitteret principem Sigismundum toties venatum, quod patruus foret cupidus illius tali occasione capiundi; sicut etiam ut Catholicorum in regno comepseret insolentiam, quod aliàs domestico se bello exponeret periculose.

Idem à nova fortè nupta, Catholicis non parum infesta, pariter solli-

sollicitatus, noctu diuque principe Sigismundo frustra reluctante, tempore servire decrevit; cedere furori misoliturgorum; & quoad tempestas sedaretur, persecutioni ac proscriptioni connivere Catholicorum.

Inprimis ergo Laurentius Forsius Stocholmensium parochus, quod palam confiteretur, veram non esse Ecclesiam, cujus non foret Pontifex caput Romanus, tempore nuptiarum, grandi cum tumultu, publicè officio & beneficio privatur, adversariis insultans dicendo: *Amisi quod non habui*, sacerdotium intelligens.

Quando Archipræsul à quodam Jesuitarum studioso, ad concertationem de religione provocatus, recusavit.

Postea Regis edicto, licet Catholicis exercitium ubique esset religionis interdictum, ex regno infra spatium anni migraturis; tamen Stocholmiæ solum, Ecclesia illorum modico claudebatur tempore, non in Drotningholmio, nec Vasteni, & solus hinc P. Laurentius Norvegus hoc tempore, ut reor, cum aliis Patrum de societate Jesu abiit, deinceps rediturus.

Princeps Sigismundus Senatui, ut dogma mutaret, alias forsan parenti non successurus esset, suadenti, respondit se terreno potius quam cœlesti carere paratum. Nec rex Johannes aliud effecit apud filium blandiendo & minando, quam ut se ob plausum vulgi ad templum quandoque comitaretur.

Cæterum Anna soror, monentibus consentiens, spe potissimum sponsi, ut inquit Typotius, obtinendi facilius, exiit religionem.

Possevinus circa hoc tempus edito contra Chytræum libello, Misoliturgis Sueciæ patrocinantem, multis probat argumentis, Johannem Regem plus favere Ecclesiæ Romanæ, quam Lutheranae.

Interea moriens Gregorius XIII. Pontifex Romanus, successorem habet Sixtum V. dogmati minus faventem, ut reor, huic Liturgico.

Anna vidua Palatini, & neptis Gustavi Regis, secundas adiit nuptias cum Ernesto Badensium Marchione, mense Decembri.

MDLXXXVI. Danus, misso in Galliam Legato, securam ibi flagitat Evangelicis mansionem, & aliis in Hispaniam, Angliamque expeditis, suam defert Regibus operam in extinguendo incendio, quod in Belgio & America inter illos nimium flagraret.

1586.

Idem ex Gallia, initio ætatis, non gratum nactus responsum, & opem rogatus à Navarra Domino contra Gallum, Calvinianis & Lutheranis infestum, mense Julio, permovit Lunenburgi principes utriusque dogmatis, ut mox una secum transmitterent Navarreno in Catholicos subsidium.

Ideo Pontifex, ut fertur, Dano indignatus, eum regnis decrevit exuere (ut scribit quidam Jonas Dithmersius, verè an falsè, ignoro) idque ope & opibus Hispani, Sueci & Poloni; Qui victores facti, parta sic essent divisuri, ut Philippo Dania cederet & Norvegia, præter Sconiam, Hallandiam, Bléchingiam & Vichiam, Jemptiamque, Johanni assignandas; Sed Stephanus quotannis, ex telonio freti Danici, centum & LX Romæ perciperet millia thalerorum.

Porrò Suecus horum, ut reor, adhuc ignarus, & magis cupidus pacis quam belli, cum Polono ita transegit, ut per utriusque Commissarios, omnis foret componenda controversia, proximo autumnis tempore, Parnaviæ.

Qui etiam Dano flagitanti, ut lis Trium Coronarum per sequens quiesceret quinquennium, & tum per indigenas, non alienigenas decideretur, ob turbas domi forisque alias, consensit.

Dux Carolus ita subveritus, ne Rex cum hostibus pacem externis nactus, arma in se converteret, missis, XVII. Augusti, Oratoribus, humiliter obsecrat, ut veteres frater condonaret offensas, & electionem confirmationemque Episcopi Stregnensis non improbaret; Sed cum minus benigno redeunt responso, pluribus onerati regionum articulis gravaminum.

Quando Rigenfes, quod Polonus ipsis dogma Catholicorum, & Calendarium niteretur obtrudere Gregorianum, mota in illum rebellione, Sueco se subdere moliebantur.

Inclytus Holfatiæ Dux, Adolphus, avus Gustavi II. maternus, Calendis Octobris vitam finivit.

Dux Carolus, XXIII Octobris, constanter innitens juri suo, donatione & testamento paternis fundato, ita XII. respondit articulis Regis, ut hic magis inde irritatus, quam placatus, fratrem peremptorie ad comitia Vasteni principio anni sequentis futura, mox citaret.

Veritus autem ne fautores Ducis, male interpretata citatione, vulgus ad seditionem commoverent, opera Episcoporum & parochorum illud instruit, quod Dux esset citatus, ut ipsi paternum explicaretur Testamentum & donatio, non ut captivaretur: Tamen sibi Princeps timens, exercitum comparat, nec minus etiam Rex, auditâ fratris molitione.

Quocirca regi Johanni percommode accidit, quod Moschus insidias Poloni formidans, Jvanogrodi, V Novembris, quadrimas secum perlubenter faceret inducias.

Quo etiam die, Pontus de la Gardie, Commissariorum unus, & Polemarcha Sueonum, cymbâ fluvium trajiciens Narvensem, submergitur, sepultus Revaliæ.

Hactenus Commissarii Polonici, æquo diutius Parnaviæ Sueticos à Ruthenis distentos præstolati, re infectâ, indignabundi domum abiverunt.

Quorum Rex Stephanus, Rigam modo armatus festinans, Grodnæque à morte victus, Suecos, Moschos & Rigenfes non parum exhilaravit.

Johannes Rex per Archiepiscopum & Episcopos, Clerum regni sedulo hortatur, ut fidam daret operam Liturgiæ, & nulla obiret sacra munia, nisi veste indutus candidâ, quod alias esset graviter plectendus.

Petrus Jonæ, IV Præsul Stregnensis.

1587.

MDLXXXVII. Dux Carolus ab uno centurionum præcipue persuasus, & salvo fretus conductu, inermis fermè, supplexque accederet cum uxore Vastenum.

Ubi actione mox inchoatâ, Rex urget sui esse juris in Ducatu Episcopum & Nomophylacem constituere; In eo habere inquisitionem, vulgò dictam Råst; Bona caduca percipere; Nobilibus privilegia confirmare; Ab iisdem militaria exigere obsequia; Ex incolis contributionem, toti regno extraordinariè impositam, simul colligere; Velut etiam illos, publica Regis mandata exequi; Citatos ad regium comparere tribunal, simulque comitia; Regi novo fidelitatis præstare juramentum, esse obligatos; Et denique, non aliundè, quam ex Ducatu, licere Principi militem colligere.

Qui articuli diu sunt ventilati, Consiliariis utriusque Principis intermeantibus, & tandem uxoribus suas partes, precesque interponentibus, Rex & Dux ita reconciliati sunt, ut hic talem illi daret fermè obligationem, qualem Arbogiæ olim Regi Erico, Dux Johannes dedisset; Sed Liturgiæ susceptionem sui arbitrio Cleri submisit.

Johan-

Johannes Rex sic domi forisque nactus pacem, & curis fessus regiminis, hoc tradere nunc filio, & ipsemet vitam Upsalæ privatam, Academicamque agere, convocatos illic viros quosque doctissimos, de religione concertantes audiendo, & quænam vera fides esset, hinc intelligendo, decrevit.

Porro cum ex præscripto Georgii Cassandri, nollet hastenus Pontifex Suecanam incorporare Ecclesiam Romanæ, fertur rex Johannes unionem cum Græca affectasse.

Quando idem uni cantorum suorum offensus, quod Concionatorem in sua absentia Stocholmiæ arguisset palam mendacii, in Catholicos commissi, propter tumultus periculum, diuturnis eum carceribus multavit, & post relegavit.

Moniali Vasteni nupturienti, & propterea exitum flagitanti, ægrè consensit, asserens vota Deo præstita, esse reddenda.

Presbyterium Ducatus exordio veris congregatum Stregnesiæ, Liturgiam prorsus repudiavit, ceu papatus isagogen, Rege frustra indignante.

M. Abrahamus in exilio forum adiaphororum, adversus Liturgiam quoque promulgat. Quem, aliosque illius libros, plenis in Sueciam doliis illatos, Rex tradidit incendio.

Sed Archipræsul binis modo respondens libellis famosis, contra se & Liturgiam sparsis, demonstrat hanc sacræ scripturæ, & primitivæ conformem esse Ecclesiæ.

Interim Regina Legatus Polonicæ in Sueciam adveniens, obitum indicat regis Stephani, & principi Sigismundo suadet, ut thronum ambi-ret Polonicum. Quocirca vere ineunte, Varsaviam hinc missus Comes Ericus, & Ericus Sparrius, in mandatis habent, ut ex concilio Reginae promoverent principis Sigismundi electionem, & illa non procedente, nomina contumaciter à Polonis exigerent.

Competitores fuerant sceptri principes Polonici, Sigismundus, Maximilianus Cæsaris frater, & Moschus; Quorum inter fautores senis disceptatur septimanis, & demum cum ipsimet audirentur Legati, quod Ruthenici essent Sueticis prælati, hi V. Augusti, protestatione habita, quanta Sueciæ foret eminentia præ Ruffiæ, demonstrarunt copiose.

Quando & perorantes pro principe Sigismundo, hunc aliis præferendum probant, quod Jagelloñidum foret unicus; religione Catholicus; linguæ gnarus Polonicæ; quavis præditus virtute; Poloni Suecis ita conjuncti, hostibus essent formidabiles cunctis, & ingentia Suecis debita non solverent.

Quo temporis intervallo rex Johannes cum filio Calmarniam profectus, & ibi nactus condiciones electionis, fratrem de iis consulit, qui Estoniæ refragatur abalienationi, & Candidato gratulatur.

Princeps Sigismundus, IX. Augusti electus in Regem à Polonis fuit, ita quod vetera illis nomina remitteret; fœdus inter Sueciam & Poloniam stabiliret; huic ex illa, mari terraque ferret in hostes subsidium; ac Estoniam incorporaret; vel bona materteræ, idem modo spondentis, certò donaret.

Rex Johannes, nono post die intelligens filium tali designatum lege, ob Estoniam & turbas Poloniæ tristatur, Candidatusque illuc proficisci tergiverfatur. Sed mox superveniente Legato Polonorum, & Erico Sparrio, caussamque exponentibus, uterque animatur; ita tamen, ut Estonia nullatenus esset abalienanda.

Fautores in Polonia principis Sigismundi, occupatâ Regiâ, Maximiliano illuc diffuaserunt accessum, & Papæ, Cæsari, Europæque Regibus, XXVI. Augusti, causas illius electi, & hujus rejecti, literis exposuerunt.

Princeps Sigismundus profectio accinctus, nè post obitum patris Sueones metu religionis Catholicæ regno obrudendæ, se averfarentur, V. Septembris, quibusdam invitus, & à Senatu impulsus, subscripsit conditionibus, id caventibus.

Confiliarii, propter hanc obligationem, & persuasam ab illis principi Sigismundo hinc profectio, malè deinceps apud Reges (sic interpretantes factum, quod unico regni hærede velut exulante, sceptrum invadere molirentur) audiverunt.

Cæterum, XII Septembris, Calmarniâ ille solvit, & XVIII. sub Dantiscum appellens, ex classe noluit descendere, priusquam occurrentes ibi Poloni, se non coactuos illum ad Estoniæ abalienationem, spondissent.

Quatriduò autem de hac cum illis colluctatus, quodammodo prævaluit, & Olivam profectus, solenni reliquas electionis conditiones, XXVII Septembris, firmavit juramento, cum tali cautela: *Salva mihi protestatione de Livonia parte, quam Sueci tenent, Corona Polonica non cedenda.*

Idem electionis decretum, Calendis Octobris, in Ecclesia Gedani Dominicana nactus, post nonum diem pergit indè Cracoviam versus; & minantem non formidans Maximilianum, eo per Cancellarium ex Polonia fugato, XXIX Novembris, Cracoviam ingreditur cum triumpho haud modico.

Ibi multò diuturnior & gravior cum toto regni Senatu lucta illi oritur de Estonia; Tamen contendens, ut Regina vadimonio Poloni acquiescerent, seque ità Regem susciperent, litem hac demum conditione clauserat: quod causa Estoniæ esset differenda, quoad usque ille regno Sueciæ potiretur.

Princeps Sigismundus, XVII. Decembris, corona solenniter Cracoviæ redimitus, arma deinceps in æmulum parat Maximilianum.

Islandi hætenus asylorem gavisi refugio, nunc eo privantur.

Jacobus, III. Antistes Ottoniensis.

1588.

MDLXXXVIII. Maximilianus, XIII. Januarii, à Polonis in Silesia captus, libertati postea restituitur.

Rex Sigismundus, literis per Legatos, XX. Januarii in patriam missis, se liberans suspitione prodendæ, quando Sueciâ potiretur, Estoniæ Polonis, sanctè spondens nunquam id futurum.

Priusquam verò hanc parens consequeretur cautionem, filium arguit promissæ quodammodo Polonis Estoniæ, & non mutati figilli ante coronationem, illi Sueticis insigniis simul insertis.

Verum rex Sigismundus, Calendis Maji, sufficienter se excusans, tabellario quædam commisit secreta, oretenus parenti manifestanda, scilicet, teste Typotio, quod Poloniam ceu nimis sibi molestam, Ernesto Archiduci, cum sorore tradere, & in patriam ipsemet remeare, deliberaret.

Quando presbyterium Ducatus, suam obtulit Regi confessionem, Liturgiæ prorsus contrariam; Quod ille propterea hæreseos, satanismi, & perduellionis accusatum, proscripsit.

Idem hac de causa, in Martio confluens Oerebrogiæ, contra vim, si quæ porrò inferretur, Ducis operam implorat, & consilio illius, criminibus se purgat imputatis per literas frustra apud Regem, Senatum & regni Clerum,

Upsa-

Upsalenses simul compellati, & plus aliis lacerati, convitia rependunt cum sœnore, probantque adversarios, divinæ ac humanæ injurios esse majestati; Quod ipsum quoque facit regius alibi Clerus, & Liturgiam approbat.

Qui compellatus à Rege, tales fratris instinctu cieri turbas suspicante, & bellum formidante intestinum, de nova sibi fidelitate promittenda in Carolinos, eam promptissimè spondet, Liturgiamque simul approbat.

M. Abrahamus multum huic incendio fomitem subministrat suis libris, & præcipuè illis, quos hoc sparfit tempore per Sueciam, historiam Liturgiæ continentis, & Regis jussu passim quoque conflagrantes.

Interea rex Johannes, literis apud filium suam deflet orbitatem, se accusans imprudentiæ, quod eum in turbulentissimam emisisset Poloniam, quo domi nunc non minus fermè quam aurâ vitali indigeret. Nec consolatoriæ regis Sigismundi acquiescens epistolæ, illius porrò machinatur huc reductionem.

Sed IV. Aprilis, Fridericum Daniæ Regem mors abripuit, cui filius successit Christianus.

R.D. 115.

Gustavus, Erici Regis filius, ex latibulis hoc tempore prodiens, opem regis Sigismundi patruelis nonnullam experitur, beneficium ipsi Ecclesiasticum etiam donare volentis. Sed ille timens insidias, ex consilio sororis Pragæ ad Cæsaris se contulit aulam, in qua clementer susceptus, non pauco illic vixit tempore, sub spe forsitan recuperandi quandoque throni Suecici.

Contagio pestis Stocholmiæ incipiens, hinc per totum diffunditur regnum.

Petrus, III. Arhusiensis Episcopus.

MDLXXXIX. Upsalia peste non infecta, tutum Regi præbet aliquandiu hospitium: Cujus presbyterium, regiâ animatum præsentia, XIII. Januarii, confutat scommata Carolinorum, se hypocritas, Apostatas & Antichristi discipulos appellantium, ac ita Regem simul infamantium, velut philoliturgorum maximum, crimenque læsæ majestatis ideò palam incurrentium.

1589.

Quod hi scelus, XXX. Januarii à se protelantes, jubent adversarios respondere argumentis, Liturgiam subruentibus, non causæ Regem immiscere, & donec illud facerent, se cum iis in gratiam non redituros.

Johannes Rex, cum nimis imbecilles in ista haberet arena athletas, P. Laurentium Norvegum huc fertur revocasse, qui morans in Austria, & nuncium haud accipiens, non amplius hic comparuit.

M. Ericus Scepperus, nuper datus Stocholmensibus, approbatâ Liturgiâ, Pœnitentiarius, quod in Regis absentia eam ibi tamen oppugnasset, modò vocatur Upsaliam; Quem in terra prostratum rex Johannes pedibus calcans, inquit: *super aspidem & basiliscum ambulabis &c.*

Martinus Stocholmensium Sacellanus, uxore hoc propè tempus desertâ, hujus loco ancillâ habitu indutâ virili, clam fruebatur.

Quidam Petrus Hard, sacerdos Catholicus, abjuratâ religione, fit hypodidascalus Vasteni Evangelicus.

Sed laicorum unus in virginem nimis blasphemus Deiparam, flammis Upsaliæ, ex mandato Regis meritò consumitur hoc propè tempus.

Induciis ad finem quadrimis jam properantibus, & Ruthenis pacem recusantibus, quod non liceret amissas argento redimere provincias, rex Johannes ab Ordinibus, Upsaliæ Februario mense congregatis, impetrat neryum belli, & consensum diutius id gerendi.

Gunila regina ibi genuit filium Regi Johannem, XVIII. Aprilis.
Rex Sigismundus in Maijo, pristinâ donat libertate Maximilianum,
sub gravibus profectò conditionibus.

Idem non ægrè consentiens voluntati paternæ, de sua in Sueciam
reductione, sub eo obtinet prætextu à Polonis veniam parentis Reva-
liæ conveniendi, quod Moschus tali percussus colloquio facilius cum Sue-
cis & Polonis esset pacem factururus.

Rex Johannes ità suis domi rebus ordinatis, ut fratrem non metu-
eret absens, XXIII. Julii, Stocholmiâ Revaliam versus, quâ decuit talem
magnificentiam Regem, & navium frequentiam, hominumque, navigat.

Maria, Ducis Caroli uxor, XXIX Julii, mortem oppetiit, Stregne-
siæ membris quiescens.

Interea rex Sigismundus, terrestri properans itinere, cum Anna
sorore, XXVIII. Augusti die, exoptatissimus parenti Revaliam pervenit;
Ubi mox præmissâ inter Suecos & Polonos de Moscho domando deli-
beratione, cœpit rex Johannes cum utrisque agere, ut filius tantisper se-
cum rediret in Sueciam, dum sic coronaretur, actutum postea in Poloniam
rediturus, & post obitum paternum, minus difficulter Sueciæ regnum ità
consecuturus.

Sed Poloni, memoriam de rege Henrico repetentes profugo, se-
que acriter opposcentes, cum suo Rege urgent indè abitum; Et Sueticus
Senatus, XV. Septembris, multis per libellum supplicem causis magni
momenti productis, regis Sigismundi disuadet reductionem; At non per-
suadet, priusquam miles ab eodem inductus, vexillis ad ostium depositis
regium, palàm militiæ renunciaret, si Rex animum non mutaret.

Poloni remanentes domi, moram Regis quoque suspectam habentes,
& simul hostium incursione commoti, regem Sigismundum legatis ad
redeundum quantocius impellunt. Undè tandem victus, XXX. Septem-
bris, mœstissimus à patre semi exanimi discessit.

Rex Johannes deinceps se colligens, per Commissarios à Moscho
impetrat bimestres solum inducias, ad V. Januarii prorogandas.

Quando per Hogenschildum, domi vicarium, admonitus, ut redi-
tum maturaret, aliàs per fratrem excludendus, initio brumæ, in Sueciam
remeavit.

Quam inveniens tranquillam, Hogenschildum & Senatorum reliquos,
quod discordiam inter se & fratrem seminata, utriusque sic machinarentur,
ex solita Stureorum consuetudine, exitium, ut ipsimet regni obtinerent
dominium; Ideoque & nuper regis Sigismundi obstetisse reductioni, graviter
accusavit, ac Carolum gratiæ restitutum, regiminis consortem delegit. Qui
omnem affectandi sceptri à se removet suspicionem, quod liberos non ha-
beret masculos, quibus illud relinqueret, & secundas nollet adire nuptias,
ast regi Johanni vellet sobolique deservire.

Hanc igitur ob suspicionem de Consiliariis, & cum Moscho trans-
actionem, comitia publicantur Stocholmiæ habenda.

Olaus, VI. Præful Arosiensis.

Otto, IV. Scalholtensis.

1590.

MDXC. Colloquium de pace inter Suecos & Ruthenos, VI Janu-
arii inchoatum, non processit, quod ab utrisque violatæ forent induciæ,
ac illi pro argento, nollet his resignare provincias cum arcibus.

Theodorus igitur, cum immenso advolans exercitu, deditum eripit
Suecis Jamagrodium, & mox cum una copiarum parte infestat Livoniam,
cum altera miserabilius Finlandiam; ast cum tertia impugnat Narviam.

Quam

Quam Carolus Henricus imprimis defendit; Sed cum à Gustavo Baner, Vesenbergæ cum exercitu Sueonum delitescente, & nec Livones, nec Finnonos protegente, promissum non acciperet subsidium, XXVI. Februarii, Moscho, annuis induciis subscribenti, Narvensi solventi obsidionem, & Sueticas restituenti machinas, dedit Coporiam & Jvanogrodium.

Interea Stocholmiæ in conventu Ordinum, Consilarii dictas propter suspiciones; Hogenschildus, Comes Axelius, Gustavus Baner, Ericus Sparre, Steno Baner, & Thuro Bielche, spoliati functione, publicato impressoque Regis edicto infamantur, liberæque mandantur per triennium custodiæ, ac novus his subrogatur Senatus.

Deinde Rex magnopere filium excusans, ob susceptum alibi regnum, demonstrat in patriæ magis, quam proprium, id ab illo factum esse commodum.

Tamen veritus nè Sueones eum, hæc aliisque de causis postea repudiarent; Immo nè seducti à suspectis forsitan Consiliariis, & horum in regno complicibus, omnem Gustavi familiam throno prorsus excluderent, unionem successionis hæreditariæ, VII Martii, curat nonnihil auctam, ab Ordinibus denuò approbari.

Dux Carolus magis fratri reconciliatus, à Vastnenfi liberatur obligatione, & filiæ insignem impetrat prærogativam, Regique nervum belli, in Moschum continuandi, non modicum suppeditat.

Professores & Sacellani Stocholmenses, quod obligationis immemores, se opponerent Liturgiæ, in vincula hoc tempore, ut reor, conjiciuntur, Reginâ nequicquam pro iis deprecante, ut etiam rege Sigismundo pro Consiliariis. Unde liquet, quàm suspiciosus & tumultuosus fuerit hic annus, ac residui vitæ Regis, per quos ille propterea Eucharistiæ abstinuit sumtione.

Maxima similiter annis non paucis viguit in scholis Sueciæ perturbatio, quod P. Ramus juventuti obruderetur.

Quidam Arosiæ civis, lectione veteris Testamenti perperam intellectâ seductus, Judaizat hoc tempore.

Sueci frustra impugnant Ivanogrodium, & Rutheni vicissim incurfant Estoniam.

Petrus, IV. Antistes Roschildensis.

Albertus, IV Arhusiensis.

MDXCI. ineunte, M. Andreas Sueciæ Archipræsul oblit, & triennio deinceps Cathedra vacavit. 1591.

Senatores factionis suspecti, Socholmiæ, XVI Junii, vehementer propterea exagitantur.

Controversia Trium Coronarum inter Suecos & Danos, ad annum MDXCVII proroganda judicatur.

Christianus IV. Daniæ Rex, VIII Julii, à Norvegis solenniter quoque fuit designatus.

MDXCII. Sigismundus, Poloniæ Rex, cum Anna Caroli filia Archiducis in Austria, XXI Maij, nuptias Cracoviæ peragit. 1592.

Carolus, Sudermanniæ Dux, Christinam Adolphi in Holsatia principis natam, Nycopiæ, XXII Augusti, connubio etiam sibi junxerat.

Johannes III. Sueciæ Rex, anno ætatis suæ LV. vitam Stocholmiæ, XVII. Novembris, piè finiverat.

Dux Carolus, proregem Sueciæ agit, ad regis Sigismundi usque adventum, hujusque protinus & simul de obitu parentis à patruo admonetur. MDXCIII.

1593.

MDXCIII. In Februario, Sueci cum Ruthenis biennes faciunt inducias. Demetrius princeps Ruffiæ, infidiis hoc tempore, ut reor, occubuit Boritii; vel iis ereptus, ut alii sentiunt, clàm alibi educatur.

Ordines Sueciæ, in Martio congregati Upsaliæ, dogma proscribunt ex regno Liturgicum, Catholicumque; Sed Evangelicum postliminio restitunt.

Sigismundus rex, suscepturus regni sceptrum hæreditarii, navigat in Sueciam, & XXX Septembris, appellit Stocholmiam.

Franciscus Malaspina, Papæ legatus, huc unà advenerat.

1594.

MDXCIV. Regi Johanni, Calendis Februariis, Upsaliæ justa persolvuntur.

Ordines Sueciæ, XI. Februarii, cum principe Carolo sacrum pangunt fœdus, in religionis vergens Evangelicæ propugnationem, quod Rex Candidatus, Concilii Upsalensis nollet subscribere decreto.

Dux ideò suum lustrat exercitum, XIV Februarii, non procul ab Upsalia.

Indè aliundeque, Candidatus metu perculsus, tandem postulatis consentit Sueonum.

Sigismundus Rex, XIX. Februarii die, cum Anna conjuge fuit Upsaliæ inauguratus; Quando in Decretum juravit Concilii Upsalensis.

Nihilominus tamen, Catholicum in Suecia dogma non exstirpare, sed propagare nititur postea. Hinc belli sequens incendium præcipue fuit exortum.

Catharina nascitur filia Regi Stocholmiæ Junio mense, & mox ibidem demoritur.

Sigismundus Rex, matris atque filiæ, clàm ex Suecia in Poloniam, funera procurat transferenda.

Quò & ipsemet unà navigat XIV. Julii; Sed prius regni clavum Patruo committit, quem non sub præscripta à Rege forma gubernationis; sed ab Ordinibus alia, gubernandum acceptat.

Christina Ducis consors, Stocholmiæ, IX. Decembris, filium genuit marito magnoperè gratum.

M. Abrahamus, IV. Sueciæ Archipræsul Evangelicus.

1595.

MDXCV oriente, filius Caroli principis de sacro susceptus lavacro, Gustavus Adolphus nuncupatur.

Pax inter Suecos & Moschos, Narviæ, XVIII Maij, stabilis concluditur.

Filius Regi Sigismundo nascitur Uladislaus, V. Junii, Cracoviæ.

Magnus Ostrogothiæ Dux, XX Junii, claudit vitæ periodum.

Status Sueciæ regium executuri jusjurandum, habito Sudercopiæ conventu, Ducem Carolum, alia sub regiminis forma, quam Rex præscripsisset, sibi XXII Octobris, denuò eligunt Governatorem.

Item Suecos hætenus Catholicos factos, sacris, officio & beneficio in Republica destituunt; novos fieri vetant, multaque concludunt ibi alia, subque gravibus omnia pœnis statuunt servanda.

Exequiæ Ducis Magni, XXII. Novembris, celebrantur Vasteni.

Cænobium Vastenense, juxta statutum Sudercopense, XIII. Decembris, fuit desolatum.

Novus Archipræsul, porrò idem executurus decretum, in Suecia rigidè visitat, cum reliquiis Divorum; Cæremoniis Liturgicis; adulteris & veneficis acriter belligerat.

Petrus Kenicius, VII. Scaræ Antistes Evangelicus.

M. Laurentius Paulinus, V. Stregnesiæ.

1596.

MDXCVI. Christianus IV, Daniæ & Norvegiæ diademate, Hafniæ, XXIX. Augusti, fuit redimitus.

Sigismundus, Rex Sueciæ & Poloniæ, per Legatos, XXVI Septembris, cum

cum Principe Carolo, & Sueonum reliquis, de Sudercopenfi decreto vehementer expostulat.

Dux & Ordines, à culpa se alienos demonstrant, regium allegando juramentum & obligationem.

Atque tali Princeps laboris mercede offensus, Stocholmiæ, II. Novembris, se regiminis onere abdicat, & Status ad nova citat comitia, proregem sibi electuros.

Plebecula Ostrobothniæ, contra regium insurgit militem, quod stativis se nimium premeret, & ideo grandem illius cladem edit.

MDXCVII. Inaudiens Rex, gubernaculum Sueciæ à patruo esse repudiatum, assignavit illud regni Consiliariis. 1597.

Contra, Ordines Sueciæ confluentes mense Martio Arbogiæ, ipsum Carolo principi restituunt, & Sudercopenfia approbant statuta, horumque iterum se alligant propugnationi.

Interea Claudius Flemingius, Regis in Finlandia vicarius, rebellibus ibi congressus, XI millia illorum in Ostrobothnia & Tavastia cecidit.

Qui propterea jaculo, ut fertur, petitus magico, XIII Maij animam exhalavit.

Dux, vigore decreti Arbogensis, hujus infestat adversarios, & arces Gothiæ occupat, Castellanis, simulque Senatoribus, ad Regem profugientibus.

Ita Suecos & Gothos sibi Princeps nactus morigeros, armatus quoque Finlandos aggreditur, atque boreales, non australes, nanciscitur obedientes.

Gunila Sueciæ Regina, tempore autumnii, violentiâ fatorum abripitur.

Item Gustavus, Saxoniam principis inferioris. XI. Novembris.

Sicut etiam illius matertera Elizabetha, Princeps Megapolensis, XIX. Novembris.

MDXCVIII. Regis Legatus Suecos, & horum Gubernatorem, Upsaliæ, X. Februarii, vehementer accusat & præcipue ob Finnos nuper impugnatos, illosque acta coronationis excusarunt. 1598.

Quando Regina Gunilæ, Gustavo ac Elizabethæ, principibus, ibidem justa persolvuntur.

Anna, Sueciæ & Polonia Regina, Cracoviæ vitam eodem finiit tempore.

Rex in Sueciam cum exercitu delatus, à principe Carolo, Ordinibus armato, victoriam Stegeburgi reportavit.

Cæterum deinceps sub Lincopia, XXV. Septembris, ab eodem superatus, illi mox, sub multa conditione, & Suecicorum Senatorum deditione, fuit reconciliatus.

Qui nec his se pactis, neque Upsalensibus, velut per subditos sibi extortis rebelles, obligatum se stare deinceps existimans, utrisque contemtis, in Poloniam hinc remeat, ac per sequentes XXXV annos, armis Sueones tentat domare.

Porrò Dux & Ordines, regio freti juramento, & quod Rex sibi potestatem rebellandi fecisset, si pactum transgrederetur Lincopense, cum eo interea sine animi scrupulis belligerarunt.

Theodorus Ruffiæ dominus, morte abripitur, veneno procuratâ, & quidam procerum, Boritius Godenovius, per vim arripit gubernaculum, quo cum Dux Carolus contraxit amicitiam.

MDXCIX. Sueci per brumam, habitis Jenecopiæ Comitibus, admovent inde Regem mutandæ religionis; Servandæ utriusque transactionis, & reditus in Sueciam; Vel ut filium huc mitteret, in dogmate educandum Evangelicorum, & postea coronandum. 1599.

Arx Calmarnensis, tempore veris, Duci Carolo assignatur, qui in antesignanos regii præsidii, quod Ordinum decretis reluctarentur, gladio & laqueo ibi mox animadvertit.

Rex non dignans Suecos responso, ab iis, XXIV Julii, in conventu Stocholmensi, exauguratur, & filius, princeps Uladislaus, huc citatur, Rex futurus, si intra semestre temporis spacium, hic compareret.

Dux Finnos Regi adhærentes, armis sibi reddit morigeros, primarios illorum, captâ Abogiâ & Wiburgo, afficiens supplicio.

Rex interim, emissâ VII classe navium, tentat nequicquam Duci absenti Elsburgum eripere.

M. Nicolaus Bothniensis, V. Sueciæ Archipræsul Evangelicus.

1600.

MDC. Comititia celebrantur Lincopiæ, in quibus captivi Senatores IV, quod pacta publica non servasse; Ducem libris & literis infamasse; Atque Regem contra patriam adduxisse, incusarentur, Lincopiæ XVII. Martii, morti adjudicantur.

Ibidem, XIX Martii, princeps Uladislaus, & omnis ipsius, aliaque quævis Sigismundi Regis progenies, jure suo in Sueciæ thronum hæreditario privantur.

Dux verò Carolus, ad eundem, cum sua progenie universa, mox sublimatur.

Princeps Johannes, Regis frater Sigismundi, illa deficiente, si tum superviveret, sceptro Sueciæ cum sua progenie potiretur, & interim Ducatu Ostrogothiæ.

Damnati Senatores IV, Gustavus & Steno Baner; Ericus Sparre, ac Thuro Bielche, Lincopiæ XX Martii, capitibus plectebantur.

Moschus cum novo Sueciæ Rege, fœdus in Polonum percussit.

Carolus Rex, Estoniam hætenus sibi rebellem, in autumnno subjugat, & quod Poloni nuper Sueciam impugnassent, sibi que nolent reconciliari, Livoniam illorum mox infestat, & omnem fermè expugnat.

1601.

MDCI. Lis Trium Coronarum, consensu partium, biennio prorogatur.

Carolus Sudermanniæ Dux, Revaliæ, XXII. Aprilis, in hanc fuit editus lucem.

Sigismundus Rex, veris quoque tempore, Varfaviæ ordini Velleris aurei, non modica cum pompa inscribitur.

Sueci & Poloni ferventer in Livonia decertant, illis parta tuentibus, at his amissa recuperare conantibus.

Carolus Rex, anno exeunte, indè per Norrebothniam, inusitato hætenus Principibus itinere, in Sueciam remeavit.

1602.

MDCII. Certamen de Livonia inter Suecos & Polonos continuatur, perque sequentes annos.

Princeps Uladislaus ex comitiis citatur Stocholmensibus denuò in Sueciam, cui thronum adhuc cedere alter candidatus esset paratus.

In iisdem novi Regis & regni consultores nominantur.

M. Olaus Martinius, VI. Upsaliæ Archipræsul.

1603.

MDCIII. Sueci & Dani de tribus disputant Coronis, nec de iis concordant; Proinde litem externis submitunt arbitris decidendam.

Georgius Possius, veterum unus Senatorum, hinc in Poloniam profugit.

1604.

MDCIV. Demetrius, Johannis Basilii filius, ut quidam volunt, contra Bortium, à Polonis promovetur, ut potius Russiâ, illis ferret opem in Sueones.

Nova successio ad thronum Sueciæ hæreditaria, XXII. Martii, in conventu Norcopeni, renovatur, augetur, & denuò approbatur.

1605.

Sueci Huitenstenium Estoniæ, Polonis eripere frustra conantur.

MDCV. Comititia habentur Stocholmiæ vernalia, multis luctuosa.

Hogenschildus, in iisdem quorundam convictus criminum, III. Junii decollatur.

Demetrius, ope Polonicâ hætenus prævalens Ruthenis, ab iisdem XXI. Julii Mosquæ inauguratur.

Carolus Rex in autumnno, cum grandi Sueonum clade sub Kercholmia Livoniæ, Polonos impugnat.

Sigismundus Rex, Constantiam, prioris sororem conjugis, Cracoviæ sibi junxit connubio.

MDCVI. Idem has propter nuptias, aliisque de causis, per hunc & sequentem annum, periculoso à Polonis distinctur bello, Carolo Rege non compatiente, nec occasionem interea Livoniæ recuperandæ negligente, Ordinesque Sueciæ, in Martio, Orebrogiæ hac super re consulente. 1606.

Proceres Russiæ non ignari, quod Demetrius Catholicum sibi dogma obtrudere, & bellum pro Polonis contra Suecos gerere meditaretur, illi trucidato, Michaëlem Sufchium concordēs subrogarunt.

Qui renovato mox fœdere, quod Boritius cum Rege Sueonum nuper fanciverat, ab eo impetrat lubens copias auxiliares in Polonos, ductore Jacobo Pontifonio, hoc propè tempus. 1607.

MDCVII. Gustavus, Erici regis filius, à Ruthenis veneno potionatus, moritur XXII Februarii, & sepelitur Cassini.

Carolus Rex non parum animatus, quod Sigismundus Rex tot esset domi forisque oppressus bellis, Upsaliæ, XV. Martii, Sueticum capeffit diadema.

Deindè Livonicum restaurat bellum, & Huitenstenio capto, Derpatum obsidet. Nec minus feliciter Sueones interea quoque in Russia contra Polonos belligerant. Goteburgum in Vestrogothia, & Cajaneburgum in Ostrobothnia, fundantur. 1608.

MDCVIII. Carolus Rex, trina cum suis condixit adversariis colloquia; Primum cum Polonis, Livoniense, de negotio pacis instituendæ, idque non processit, quod Suecos inducias transgressos, hostis causaretur.

Secundum fuit Colbergense, de permutandis utrinque captivis; Nec illud speratum fortitur effectum, quod Poloni suos, fugâ elapsos, reciperent, & ideò nostros restituere recusarent.

Tertium erat Vismariense, cum Danis super controversia Trium Coronarum, & hoc irritum similiter fuit, quod nostri tempestivè ibi non comparerent Commissarii.

Neque ullum quoque protulit fructum id colloquium, quod interim Lutherani & Calvinistæ in ipsa habuerunt Sueonia.

Margareta, Caroli Regis ex sorore neptis, Stocholmiæ, Octobri mense, nupsit Johanni, Megapolensium principi.

Rigenfes, directis in classem Sueticam, Dynæ ostia obsidentem, cymbis igniferis, grandi eam afficiunt detrimento.

Priscum Sueciæ jus Ecclesiasticum, Caroli Regis diplomate, XX. Decembris abrogatur. 1609.

MDCIX. Sigismundus Rex, pacem domi nactus, se bellis iterum accingit externis, quorum uno Livoniam Suecis extorquere fatagit.

Altero, Russiam flagellat, & incolæ Polonos magis quam Suecos formidantes, capto Sufchio, illis se subdiderunt, atque principem Uladislauum sibi Ducem elegerunt.

Carolus Rex, quod hostis utrobique sibi prævaleretur, à Suecis Stocholmiæ convocatis, flagitat consilium & auxilium, nec impetrans quale vellet, indè aliundeque in morbum incidit lethalem.

MDCX. Suecus & Danus, literis primum ac legatis belligerant, hicque incusatur, quod nullo usurparet jure insignia Sueciæ; Nimium ex Lapponia, & Sonnenburgum in Livonia, sibi arrogaret, Suecosque oneraret plus æquo vectigalibus. 1610.

Ille porrò culpatur, quod Lapponum sibi vendicaret titulum; Cajaneburgum & Goteburgum constitueret in præjudicium Norvegiæ; atque Oceanum classe obvaretur.

Britannus hinc rogatus, ut controversiæ ageret sequestrum, Legatos ad utrumque misit Regem, non filiam, à Sueco in nura simul postulatam.

Verum armis Sigismundus Rex, cum patruo interim decertat in Russia & Livonia, triumphatque in utraque, quod Scoti in hac; Sed in illa Germani, a Suecis perfidè deficerent.

Sicut etiam Ducatus Novogardenfis, quem Jacobus Pontifonius, ad obedientiam Sueonum revocare conatur.

Interea Lutherani & Calvinistæ in Suecia, à suo non feriantur bello, dereligionē instituto.

Petrus Kenicius, VII. Sueciæ Archipræsul Evangelicus. MDCXI.

1611. MDCXI. Polemarcha Sueonum in Russia, potitus Kexholmio & Novogardiâ, horum incolas, & reliqui Ducatus, cogit spondere regi Carolo novam obedientiam, nominaturos insuper sibi Ducem, ex regis filiis unum.
Cæterum Danus, quod non ignoraret Suecum morbo implicitum, & bino distentum esse bello, non difficulter expugnabilem sibi persuaderet, illum quantocius invadere decreverat.
Carolus Rex, de hac Dani consultat molitione, cum Suecis Oerebrogiæ, & consilio illorum, mox contra hostem properat armatus.
Sed prius ibidem, XXIV. Aprilis, filium principem Gustavum togâ virili solenniter decoravit.
Interim Danus urbem capit vi Calmarnensem, XXVIII. Maji, & arcem vehementer oppugnat.
Dux Gustavus vicissim, XXV. Junii, Christianopolim spoliât & cremat expugnatam; Hoc primum edidit militiæ tirocinium.
Danus, III Augusti, proditam sibi arcem occupat Calmarnensem, & post quadrimum, cum Borchholmio, Oelandiam.
Sed utrumque princeps Gustavus, XXI. Septembris, armis recuperat, & ita secundum militiæ edit tirocinium.
Carolus Rex, annos natus LXI, moritur Nycopiæ, XXX Octobris.
Princeps Gustavus, illius filius, ibidem mox anno ætatis suæ XVII, ad thronum Sueciæ, XVI Novembris die, sublimatur.
Elsburgum hoc tempore, Regi Danorum proditur, & deinceps carè nimium à Suecis redimitur.
1612. MDCXII. Novus Rex, VII Januarii, privilegia Ordini nobilium insignia donavit. Idem, V. Februarii, Danicas incurfat provincias, cum triumpho remeans; hostis tamen clam insequentis, difficulter, XI Februarii, evadit insidias.
Sophia Regis amita, & Magni Ducis vidua, modò cum morte luctatur, & superatur. Carolum Regis fratrem, Novogardenses hætenus sibi Ducem elegerunt; Sed Mosquenses principem Uladislavum, illique pro suo miserunt legatos adducendo.
Carolus Rex XXI, & Sophia, XXII Aprilis, cum pompa Stregnesiæ humanantur. Catharina, Regis Erii vidua, hoc tempore claudit vitæ periodum, Abogiæ sepulta.
Suecus & Danus per totam decertant æstatem, Marte ambiguo, & hic armatus, in fauces delatus Stocholmensis, III. Septembris, inde profligatur.
Demum uterque belli pertæsus, in colloquio agit limitaneo, de pacis negotio per Commissarios.
Johannes, Ostrogothiæ Dux, Mariam Regis Suecici sororem, Stocholmiæ, XXIX. Novembris, sibi jungit connubio, licet esset illius patruelis.
Paulus, VIII. Scaræ Præsul Evangelicus.
1613. MDCXIII. Sueci cum Danis, XXI. Januarii die, paci subscribunt, his usu Trium Coronarum permissio secum, & decies centum millibus thalerorum promissis.
Sueci, XXVIII. Junii, subdolis quoque Novogardensium votis consentiunt, misso illuc principe Carolo, turpiter ab illis postea deluso.
1614. MDCXIV. Sueci Oerebrogiæ decernunt bellum in fidifragos ex Ducatu Novogardensi, & imprimis Ogdoenses.
Archisynedrion regni Suecici, X. Februarii, instituitur, & Stocholmiæ X. Maij, prima habetur sessio.
Gustavus Rex oppugnat Ogdoum, & in Septembri expugnat, XIII Novembris, Stocholmiam remeans.
1615. MDCXV. Catharina Regis soror altera, Stocholmiæ, XI Junii, nupsit Johanni, Palatinatus principi.
Sueci Plefcoviam, ceu immorigeram, frustra obsident, & XV. Octobris, bello posthabito, de pace agunt per Commissarios.
Claudius Sture, Comes à Stegeholm, hoc moritur autumnò, tumulatus postea in Hölenfi Ecclesia.
1616. MDCXVI. Comes Suanto Sture, fratrum alter, finem quoque vitæ, & masculæ Stureorum familiæ imponit.

Atque ita finita Epitome XIV. Tomorum præcedentium.

LAUS DEO TRIUNI SEMPITERNA.

I N D E X

In Scandiæ Illustratæ XV Tomos,

*Numerus Romanus Tomum, Ziphrae Pa-
ginam indicant.*

A.

ABELUS Waldemari F. Dux Jutiæ australis, Megtildem ducit uxorem.	II. 30. X. 9. XII. 119. XV. 35.
Ericum fratrem regem obtruncat.	II: 37. XV. 37.
Perjurus, Rex Danorum coronatur.	II: 38.
à Frisonibus cum exercitu cæsus, in palude defoditur.	II: 39. XII. 119.
ABLABIUS Gothicæ historiæ scriptor.	I: 59. XV. 6.
ABOGIA, arce exstructa	X. 4.
à Russis deletur.	II. 95. X. 14.
Officina monetaria hic instituta.	IV: 11.
ab Alberto expugnatur	III: 23. XII: 201.
à Carolo Canuti occupatur	XV: 76.
à Norbygio exusta	IV: 69.
à Gustavo obsidetur	V. 6. XV. 99.
Archidiaconatus hic instituitur	X: 17.
Ara XI. millium virginum	X: 20.
igne sæpius consumitur	X: 20, 21. V: 100. X: 25. XV: 115. V: 107. X: 26. XV: 116.
à Carolo occupatur	VIII: 50. X: 36.
ABOGENSIS ecclesia Upsalensi subjecta	XII: 105.
ejus documenta igne consumta,	X: 21.
Episcopa fit	XII: 105.
Cathedra Rendamecho Abogiam translata	XV: 47.
ABOGENSIUM Episcop. Catalogus.	IX: 64.
Episcopus primus Evangelicus.	X: 24, 26.
ABRAHAMUS Broderfönius Stockholmiæ obsidet	III 34.
decollatur	III: 41. XII: 219. XV: 69.
ara Roschildiæ ab eo fundata ac dotata	III: 41. f.
ejus nomine dicta ara Lundæ	III: 43.
ejus cum Margareta amores	XII. 219.
ABRAHAMUS Melcherfönius factiosos Ostrobotnienfes captivat	VIII-41.
à Karlebygensibus captus Stockholmiæ decollatur	42.
M. ABRAHAMUS Andreae, Liturgiam oppugnat	VII: 45. XV: 137. f.
relegatur	VII. 46.
eustodia elapsus per Sudermanniam pergit in Germaniam	XV: 142.
Sueciæ Archiepiscopus constituitur	VIII: 10. XV: 152.
liber ejus fororum Adiaphororum	XV: 147.
libris suis animos Principum irritat.	XV. 149.

I N D E X.

inquisitioni & visitationi regni gnaviter incumbit	VIII.33. XV:152.
in vincula conjectus	VIII: 76.
Archiepiscopali honore exiit	VIII: 78.
moritur	VIII:100.
ABSALON Roschildensium Præsul	II:4. XV:26.
auctor leg. Seland, ecclesiasticarum	II:9.
factus Lundensium Archipræsul	II:10. XV: 28.
moritur	II:18. XV:31.
ACADEMIÆ instaurandæ copiam implorant à pontifice Sueci,	III:47. XV:71.
impetrant	XV:86.
impetrat Danus	XV: 85.
ACELINUS successor Adalvardi senioris	XV:19.
ACHATIUS Johannis, Johannis R. D. copias aggreditur	IV: 61.
Scaniam invadit, & infidiis trucidatur	IV:69.
ACHATIUS Lundensium Archipræsul officio abdicato moritur	V: 60.
ACHATIUS Benedicti Lodium impugnat	VI:21. X:29.
Bohusium obsidet	VI:28.
Equestri honore decoratur	55.
ACHO Achatius sive Avoco, Roschild. Episcopus	I.82. XV.16.
ACHO seu Achatius monachus Brigittinensis, Arosiensium anti-	
stes designatur	III:75.XV:77.
ADALBERTUS cathedram consequitur Bremensem	I:84. XV:17.
ADALDAGUS Successor Unnonis	I:71. XV: 12.
moritur	I.75. IX. 10. XV.13.
ADALGARIUS Remberti successor	I:68. XV: 11.
Brema illi ademta restituitur	I. 69. XV:11.
moritur	I. 69.
ADALVARDUS senior, Præsul Scarenfis	I:82. IX:24. XII:59. XV:18.
Vermelandos &c. convertit	I.86.
Haraldum Norv. variis miraculis commovet	I. 87.
ADALVARDUS Junior, antistes Sigtonenf. mox Scaræ	XV:19.
multatus	XV: 19.
ADAMUS Bremenf. unde historiam orsus	I:61. XV:7.
unde habuerit	XII: 16.
ADELA S. Canuti vidua nubit Rogerio	XV.21.
ADEFARIUS vid. Torchillus	
Adelheida Vilhelmo nubit	II.19.
ADELUS Svec. rex idemque Attilus dictus	I:24.
ADOLPHUS Holfatiæ comes Hamburgo Stadium profugit	II: 18.
Luneburgum Valdemaro tradere promittit	ibid.
capitur	19.
cum Valdemaro amicitur	29.
monasticum genus Hamburgi amplectitur	II.31. XV: 36.
e monacho sacerdos	II:33. XV:36.
moritur	II:47.XV:40.
ADOLPHUS Holfatiæ comes Jutiam austr. consequitur	III: 71.
Sceptrum Daniæ illi offertur	IV:2.
moritur	IV:18. XV:81.
ADOLPHUS DUX Slesvicensis, Dithmerfos impugnat	V: 115.
in Heidæ expugnatione vulneratur	116.
moritur	VII:33.
ADOLPHUS Dux Holfatiæ moritur	VII.73. XV:146.
AELIS, huc migrant ab Helga Nadendalenses	XV:77.
AGAPETUS Adeldago gentium conversionem gratulatur	I:72.
AGDENENSE templum ab Osteno N.R. conditum	I.94.
AGELMUNDUS primus Longobardorum Rex	I:58.XV:5.
	AG-

INDEX.

AGNEFITIA unde dicta	I:20. XIII:29.
hujus istmus ab Olao perfoffus	I:78. XV:15.
AGNERUS Regneri filius	I:26.
à Biarco trucidatur	30.
AGNES Daniæ regina nubit Vagriorum Comiti	XV:46.
Koldingiæ cœnobium fabricat	II:66.
AGNETA Eriçi filia	II:38.
AGNETA S. Er. fil. Monacham profitetur	II:43.
mortua Ringftadii sepelitur	74.
AGNETA filia Marchionis Brandeb. elocatur Regi D. Erico	XV:41.
AGNISCHÆLUS rex Scotiæ	I:41.
AGNIUS rex Sueciæ fufpendio necatur ab uxore	I:20. conf. XIII:29.
AGRICOLA Michael Abogens. Epifcopus	V:107.
in Ruffiam mittitur	112.
in reditu mortuus & Abogiæ feputus	ibid.
varios libros Finnonice transtulit	X:25.
AGRICOLA Christianus Eftoniæ Superintendens moritur	VII:72. X:33.
ALANI gens Scandica	XIII:17.
ALARICUS vel Alricus I. Svec. rex duello perit	I:15. XI:36.
ALARICUS Gothorum rex Romam populatur	I:58. XV:6.
ALBERTUS, rex Sueonum falutatur	III:22. XII:200. XV:62.
cum Richarde matrimonio jungitur	III:23. XV:63.
provincias quatuor Gothiæ Danis cedit mox repetendas	XV:63.
toti Scandiæ inhiat	III. 25.
infueta tributa Suionibus imponit	III. 26. XII. 204.
viduus cum Helena Magni Torquati filia desponfatur	III. 28. XV. 65.
Scaniam armis pervadit	III. 29. XII. 206. XV. 65.
cum filio à Margareta captus	III. 32. XII. 209.
in caftro Lindholmensî feptenni mancipatur custodia	III. 32. XII. 210. XV. 66.
liberatus Megapoliâ petit,	III. 35. XII. 214.
omni fe abdicat jure in Sveciam	III. 38. XV. 68.
Margaretæ & Erico amicitiam fpondet	III. 40. XV. 69.
Erico Slesvicum tradit	46. XII:221.
ALBERTUS Holfatiæ prorex capitur	II:26.
Rafeburgum & Mollam recuperat	29.
ALBERTUS Dux Brunsvicenfis	II:31.
ALBERTUS Megapoliensium Princeps Euphemiam uxorem ducit	III. 7. XII. 177.
à Carolo IV. Ducali ornatur dignitate	III. 14.
cum Valdemaro contrahit amicitiam, illiusque filio Henrico filiam	III. 28.
fuam desponfat III. 14. Bellumin Norvegos molitur	ibid.
Naufragium patitur,	V. 91.
ALBERTUS princeps Magnipolensî Sueciæ regnum ambit	95.
à Conrado infestatus Luneburgum profugit	XV. 116.
Sueciam impugnare frustra tentat,	I. 72.
ALBERTUS Epifcopus à Constantinopolitanis male exceptus revertitur	X. 6.
ALBERTUS Livon. Epifcopus	X. 8.
moritur	X. 8.
ALBERTUS Livon. Epifcopus	X. 9.
idem Archiepifcopus	X. 10.
Mendovium coronat	X. 2.
ALBERTUS Livoniæ Archipræful moritur	III. 75.
ALBERTUS Mœrer Christophori confiliarius ad Carolum missus	I 83. XV. 17.
ALEBRANDUS Scandiorum Archiepifcopus	XII. 203.
ALEHOLMENSE decretum	XII. 120.
ALEXANDRI papæ literæ de translatione fedis Archiepifcopalis Ulf.	II. 33.
ALEXANDER Novogardiæ Dux Plefcoviam expugnat	I. 40.
ALGERUS Sigari R. D. fil.	AL-

INDEX.

ALGOTHUS Benedicti, Legifer Ostrogothiæ legum Suecicarum revisor	III.12.XII.186.
ALGOTHUS Magnifonius Margareta Marchiam offert	III.31.
ALMUS R. Ung. gener Jarosl.	XV.22.
ALOGA conjux Olai	I. 38.
ALPHIUS Sigari R.D. F. bestias immanissimas p. cernit	I.40.
ALPHIUS Hedmarchiæ Dominus	I. 50.
ALPHONSUS Gyenensis Ecclesiæ antistes, visionum Brigittinarum scriptor	III.15.
ALRICUS I. dictus & Alaricus, quem vide	
ALRICUS II rex Sueciæ mutua cum fratre cæde peremptus	I.20.
ALSUINA pellex Canuti suscepit duos filios	I.79.
ALVASTRENSE antea Alvilstadenſe cœnobium Benedictin.	
conditum	I.97.XII.89.95.XV.24.
Cisterciensibus sacratum	II.1.XV.25.
amplificatur II.6. consummatum inauguratur	II.11.
ejus coloniæ II.1. donatum cum proventib. Nicolao Suenonis	V. 50.
ALVERUS Regis S. Ingonis fr. Russos aggreditur	I.20.
ALVILDA vel ULVILDA primo destinata Haraldo, Frothoni datur	I.38.
ALVILDA pirata, Alphii fit conjux	I.40.
ALVILDA Gotari filia Frotonis D.R. conjux.	I. 50.
ALVILDA vel ULVILDA conj. Svercheri	I.95.XII.89. XV. 23.
Alvastræ tumulata	I.97.XV.24.
AMAZONES Anundum veneno perimunt	I. 86.
Gothorum soboles Asiam invadunt	XI. 22.
illarum origo & patria	XIII.16.XV.2.
AMBLETUS rex Daniæ	I.33.
AMILIA Ragvaldi forte vidua, nubit Nicloto Obotrito	II.3.XV.24.
AMUNDUS, Emundus, Anundus & Omundus ut misceantur	XV. 49.
AMUNDUS I. rex Sveciæ Braut Amundus	I.25.XV.5.
AMUND Slemme vid. Emund.	
AMUNDUS Haldani Regis S. Fil. Norvegiam occupat	I.39.52.
AMUNDUS II. R.S. propter idolorum contemptum in exilium fugatur	I.88.XV.19.
ac ex Russia revocatus rursus expellitur	ibid.
AMUNDUS Sudermanniæ præsul obit	II.68. XV.46.
AMUNDUS Olai Ferogiensium Episcopus	V.60.
ANABAPTISTÆ pestifera dogmata Sueonibus adferunt	V.20. XV.100.
ANDEGAVUM Galliæ à Scondiis occupatur	I.68.XV.9.
ANDREAS Ung. R. Jarosl. gener	XV.16.
contra Britannos ab iisdem defenditur	XV.10.
ANDREAS Lundenſium præsul miraculis clarus	II. 27. IX.38.XV.31.
moritur	II.29.
ANDREAS Svioniæ Archimyſta	III.41.XV.69.
Stregnenſ. infulam adire cogitur	XV.70.
ANDREAS Petrius Parnoviæ castellanus in Poloniam captivus abducitur	VI.29.
ANDREAS Johannius monetarius, ex turriſe præcipitem dat	V.70.
ANDREAS Laurentius archiepiscopus Upsalensis	VII.68.XV.143.
scripto famoso laceratus apologiam edidit	XV.144.
in disput. de Religione provocatus abnuit	XV.145.
moritur	VII.103.XV.151.
ANDREAS Slegelsensis sanctus & miraculo clarus	II.20. XV.32.
ANGATERUS à Starcoterò interfectus	I. 57.
ANGLI Scondiis tributa dare coguntur	I.75.XV.13.14.
ANGLIA dicta Jutia	XV. 2.
Normannis subjecta	I.88. XV.19.
ANGLIA ab Anglosaxonibus dicta	I. 58.
inter Edmundum & Canutum divisa	I.79. XV.89.
à Scondiis flagellatur	I.65.
à Danis	XV.14.
ANGLIAM mortuo Edvardo proceres quidam invadunt	I. 88.
AN-	

INDEX.

ANGLO SAXONES in Britanniam delati	I.58. XV. 5.
expulsi revertuntur & atrociter sæviunt	XV. 5.
trucidantur	XV. 6.
ANGUL Jutiæ Dominus nomen dat ei Anguliam	I.5. X.2. XV.2. conf. XIII.9.
ANNA Gustavi filia nascitur	V.100. XV. 115.
Georgio Johanni Rheni Palatino desponsata	VI. 10.
nuptiæ celebrantur	VI.23. XV.124.
vidua nubit Ernesto Badensi	XV. 145.
ANNA Christiani filia cum Augusto Saxonix principe copulatur	V. 102.
ANNA Jaroslavi filia nubit Henrico Gallix R.	I.85. XV. 16.
ANNA Johannis filia ex Catharina nascitur	VI.54. XV.128.
Augustanam suscipit confessionem	VI.72. XV.145.
ANNA Jagellonia conjux Stephani	VII.41.
ANNA Ezardi filia, conjux Ludovici	VII.67.
secundo matrimonio Ernesto Badenſ. Marchioni nupta	VII.76.
ANNA Caroli Archiducis filia conjux Sigismundi	VII.102.103. XV.151.
Regina Sveciæ coronatur	VIII.20. XV.152.
moritur	VIII.51. XV.153.
ANNA Maria Sigismundi filia nascitur	VIII. 11.
ANONYMUS quidam castigatur	XIII.8. Alius XIII.9.
ANSGARIUS Danis Evangelium prædicat	I.63. IX.4. XII.5.6. XV.8.
ad Ludovicum revertitur	I. 63.
Daniam petit & inde Bircam	I. 63. X.4. XII:6.
Corbejam redit	I.64.
factus Archipræsul Hamburgens	I. 64. XII.9. XV.9.
borealium ac orientalium nationum Apostolus,	I.66. XII:13. XV. ibid.
cathedram Bremensem consequitur	I. 66. XII:13.
Bircam petit	I. ibid: XII.15.
à piratis spoliatur	I. 66.
è Scandia redit	I.67. XV.10.
moritur	I.4. XV.2.
ANTENOR Rex, à Gothis debellatus	IV. 55. XV.91.
ANTONIUS Maſt, Legatus Papæ, ærucator Sueonum	IX.79.
ANTONITARUM in Suecia cœnobium	
ANTRUM vid. Spelunca	XV.91.
ANTVERPIENSES impetrant particulam reliquiarum S.Erici	XV. 8.
ANUNDUS I. rex Sveon. & Gothorum	I.64. XV.9.
Christianorum persecutor	65. XV.9.
regno pulſus Angliam incurſat	
ANUNDUS II. Jacobus in baptismo dictus,	
patri Olao ſucceſſit	I.81. IX.20.21. XII.49. XV.16.
mortuus Scaræ ſepelitur	I.85. XII:57. XV. 18.
ANUNDUS Edmundi Fil. ab Amazonibus cum toto caſus	
exercitu	I.86. XII.61. XV.18.
ANUNDUS Episcopus Stregnenſis	XV.38.
AORSÆLL vel Arſell, vid. Ericus Victorioſus	XV:38.
APHRILA ſubſcribit concilio Toletano	I.59. IX.2. XV.6.
APOSTOLORUM Scandicorum Catalogus	IX.59.
AQUA in vinum mutata	II.27. IX.38.
ARAXIS mons in quo Noa ſalvus evaſit	I.1. XV.1.
ARBOR perpetuo virens	I.8.
ARBOGIÆ Cœnobium Franciſcant	IX.79. XII.138.
deſiit	XV.104.
Synodus	XV.47.
Concilium provinciale	XV.68.
Synodus provincialis	XV.71.
generalis	ibid.
Comitia firmantia decretum Sudercopenſe	XV. 153.
	AR-

INDEX.

ARBORENSIS Jacobus cathedram Lincopensem vix consequitur	IV.58. XV.92.
Gaddio adversus	XV.93.
Brafchio favet	XV.95.
ARCHIBALDUS Scotorum Capitaneus Mornæum prodit	VII.25. XV.134.
in conflictu cum Germanis vulneratus moritur	VII.29.
ARCHIEPISCOPUS Dan. primus	I.93.
Archiepiscopum flagitant Sveci & Norvegi	II.1. XV.25.
consequuntur Norvegi	II.2. XV.26.
apud Svecos controversia de sede	II.2. XV. ibid.
interim Lundensis fit primus	II.3. XV. 26.
controversia illa in concordiam desit	II.6. XV.27.
Archiepiscopus Sveciæ primus	II.7. XV.27.
contentio inter Upsalens: & Lundensem	II.66. f. XV.45. f. II.88. XV.51.
ARCHIVUM regni spoliatum XV. 69. vid. plur. in tit. CODICES	
ARCIMBOLDUS in Sveciam mittitur	XV.96.
cathedram clam consequutus Upsalensem,	
manus ægre effugit Christierni	IV.81. XV.97.
ARHUSIENSIS ecclesia à Frotone conditur	I.69. XV.11.
Episcopatus institutus	XV.12.
cessat	XV.14.
instauratur	XV.19.
basilica consummata dedicatur	II.18.
Arhusiensium Episcoporum Catalogus	IX.69.
primus Episcopus Evangelicus	XV.111.
conobia ibidem	IX.81.
Ulfoni Episcopo à Rege Friderico donata	V.4556.
ARISTOTELIS doctrina è scholis eliminata	VII.101.
ARNEFASTUS Arhusiensium Præsul Christophorum interficit	II.45.
ARNGRIMUS nobilis in Suionia pugil	I.1536.
ARNGRIMUS Jonas scriptor Islandicus blanditur Danis	XIII.10.
invidiæ notatur	XIII.22.
ARNO Norvegiæ Episcopatu potitur	III.8.
fatis extinguitur	9.
ARNOE insula	II.61.
ARNOE domus ab Olao Upf. Archiep. condita	III.6.
ARNOLDUS Bergensium Præsul ad Ericum Regem fugit	III.52.
Archipræsul Svecis obtrusus episcopium Upsal. diripit	III.55. XV.73.
effusis visceribus moritur	ibid.
ARNOLPHUS vel Arnulphus Cæs. Scondios clade afficit	I.69. XV.11.
AROSIA igne flagrat	III.29. XII.205.
officina monetaria instituta	II.62. XII.138.
Cænob Dominican.	IX.79.
monachis vacuum	XV.104.
à Teutonibus incenditur	III.33. XII.212.
à Dalekarlis obsidetur	III.56. XII.226.
à Catillo subjugatur	IV.22.
à Gustavo Erichsonio occupatur	V.2. XV.99.
basilicæ instauratio procuratur	XV.84.
comitiis religioni & regni commodis apprime consulitur	V.36. XV.103.
aliis comitiis Regis familia thronum hæreditate possidere cœpit	XV.114.
Archidiaconatus institutus	IV.38. XV.87.
Arosiensium Episcoporum Catalogus	IX.63.
primus	XV.25.
Episcopi sedis Rom: commissarii	II.7. XII.125. XV.41.
Episcopus primus Evangelicus	V.72. XV.110.
ARRIANI Doctores Westrogothis dati	XV.5.
Ulphilas XV.5. Aphrila	XV.6.
	AR-

INDEX.

ARSÆL vid: Ericus Stenchil.	I. 50.
ARTORIUS Sudmoriæ ac Normoriæ Regulus cæditur	I. 18, 52.
ARTHURUS Britanniaæ rex	I. 59. XV. 6.
Scondiam occupat	V. 3.
ARVIDUS Vestrogothus Severinum Norby proffigat	I. 8. XI. 31.
AS Othin dictus	I. 26.
ASA Ingelli. F. Gudrodo nupta	I. 54.
ASA Osteni filia Haldani N: Regis conjux	IX. 79.
ASCHEBYGENSE Cisterciens: cœnobium	X. 7.
ASCHERADENSIS munitio erecta	I. 74. XII. 36. XV. 13.
ASCOMANNI progressi ex Scandia, à Sigfrido cæduntur	I. 87.
ACELINUS Vestrogothorum Episcopus	I. 8. XI. 31.
ASGARD pro inferno	I. 87. XV. 18.
ASGAUTERUS Episcopus Aslogensis Bremæ compræhensus	I. 3.
ASIA ab uxoribus Gothorum occupata	XI. 31. XIII. 16.
ASIATICORUM immigratio in Scondiam	I. 57.
ASILDIS Haraldipulchricomi uxor quinta	XI. 31.
Uffelag	III. 59. XV. 74.
ASLACUS Norv: archiepiscopus Synodum Bergæ celebrat	IV. 6. XV. 78.
de vita migrat	I. 86. XV. 18.
ASLOGIA Norvegiensium ab Haraldo conditur	IX. 71.
Episcoporum catalogus	IX. 81.
ASMILDENSE Augustinianorum cœnobium	I. 10.
ASMUNDUS Svec: Rex hasta trajectus	I. 28.
ASMUNDUS Suibdageri F:	I. 29, 48.
Daniam patri ereptam recuperat	I. 48.
ab Hadingo occisus	XI. 27.
Henningi de illo sententia	I. 51.
ASMUNDUS Norvegiæ rex	XV. 14.
ASMUNDUS præco Christianus Suecor:	XV. 21.
ASMUNDUS Episcopus Scarensis	V. 50.
ASSENSE in Dan: Francisc: cœnobium	II: 6. IX. 81. desit
ASSERUS vel Asgerus Archiepiscopus Daniae constituitur	I. 93. XII. 74. XV. 22.
moritur	I. 97.
ASSISIANA peregrinatio	II. 62.
ASSISIENSE in Dania cœnobium	IX. 80.
ATISLUS I. Sueciæ rex à Rolphone & Ursila expilatur	I. 13.
ATISLUS II. Sueciæ rex	I. 14.
ATTILUS idem qui Adelus Sv. R:	XI. 41.
AUCTORES Historiæ Scondicæ recitati	XIII. 84. XV. præf.
corruptores Historiæ	XIII.
AUGMUNDUS Scalholt: Episcopus	XV. 97.
officio se abdicat	V. 84.
in Daniam captivus abducitur	V. 86.
AUGNI mors	XI. 38.
AUGURIORUM & AUSPICIORUM observatio	I. 2. XII. 14.
AUGUSTINIANORUM in Dania cœnob: Catalogus	IX. 81.
in Suecia Scheningense	II. 57.
AUGUSTUS Saxoniae princeps Annam Christiani filiam ducit uxorem	V. 102.
Commissarios Stetinum ablegat	VII. 11.
AURELIA Galliaæ urbs à Scondiis infestatur	I. 67. XV. 9.
Austrogothia Smalandia dicta	XIII. 16.
AUTBERTUS in Daniam	XV. 8.
AXELHUSIUM Hafnia dein appellatum, conditum	II. 8. XV. 28.
ab Abele dirutum	II. 34.
AXEVALDIUM ab Erico occupatur	II. 55. XII. 129.
Canuto Porfio adimitur	XV. 55.
	à Sue-

INDEX

à Suecis renovatur	III. 21.
Margarethæ resignatur	III. 32.
Hennechino donatur	III. 40.
B.	
BACCHANALIA Scholarium interdicto sublata	XV. 69.
BAGGE Erlandus Stegeburgum dedit	IV. 44.
BAGGE Jacobus Viburgum mittitur	V. 110.
Noteburgum obsidet	V. 111.
Danos in pugna navali superat	VI. 14.
amiralius triumphum agit	VI. 17.
capitur	VI. 25.
BALDERUS cultu novo instituto Deorum cæsus	I. 5. XV. 3.
BALENA ingens in portu Stockholmenfi	V. 101. XV. 115.
BALENARUM ingens multitudo ad Jslandiæ littus appellentium	III. 8.
BALFUR Gilbertus conjurationis in Regem reus, decollatur	VII. 43. XV. 137.
BALTAZAR Soldanus Turcarum Imperator Christophero filiam offert	III. 76. XII. 254. XV. 77.
BALTHASAR Megapolensium princeps, maritus Elizabethæ	III. 39.
BALTIA & Balticum mare	XIII. 1.
BANERIORUM insignium antiquitas	XII. 44. 45.
BANER Steno in vincula conjicitur	VI. 42.
à Danis capitur	VI. 51.
functione privatus	XV. 151.
capite truncatus	XV. 154.
BANER Gustavus functione privatus	XV. 151.
in vincula conjicitur	VII. 100.
capite plectitur	XV. 154.
Marcksonung	III. 75. conf. XII. 250.
BARDERUS Dumbi F. Islandor: numen	X. 4.
BARNIMUS Pomeraniæ Dux	III. 18.
BARONES creati ab Erico	VI. 4.
BARONES in majorib: regis Suercheri	XIII. 61.
BASILIA Scanzia dicta	XIII. 1.
BASILIUS Moschoviæ princeps,	
Christierno in Suecos subsidium spondet	IV. 74. X. 21. XV. 95.
BASILIUS Johannes Mosch. princeps Revaliensibus defectionem suadet	VII. 4. X. 30.
Sueciæ legatos captivat	VII. 6. X. 29.
inducias cum Svecis facit	VII. 69.
impie moritur	VII. 71. X. 33.
BASILIUS Burivitijs Moschorum in Sueciam legatus	VIII. 83.
BAUSCHENBORG fabricatur	X. 19.
BEATRIX conjux Erici	III. 17.
BELDENACHIUS Joh: cathedra Ottoniensi privatur	IV. 79.
cathedra donatur Stregnensi	IV. 90.
relegatur	XV. 99.
migrat Lubecum	V. 44.
moritur	60.
BELI cultus à quo Belâte	I. 1. XI. 4.
BENEDICTA	II. 41.
BENEDICTUS Finlandiæ Dux suam hereditatem fratribus offert	II. 53.
Ostrogothiæ fit Antistes	II. 64. XV. 44.
moritur	II. 65. X. 11. XII. 138. XV. 45.
BENEDICTUS Johannis à Salestad. vid. OXENSTIERN.	
BENEDICTO Sjenonis F. Calmarnia assignatur	III. 64.
	BE-

INDEX.

BENEDICTUS Finlandiæ Episcopus	X. 14. XV. 54.
moritur	X. 15.
BENEDICTUS Algoti F. Dux creatur	III. 16. X. 16. XII. 190. XV. 59.
ab Erico profligatur	III. 17. XII. 191.
Ulphonis Amberni filiam repudiat	III. ibid: XV. 60.
Varbergo fugatur	III. 18. XII. 192.
à Sueonibus trucidatur	III. 19. XII. 195. XV. 61.
BENEDICTUS Ostrogothiæ præful moritur	IV. 18.
BENEDICTUS Nicolai Equestri decoratur honore	V. 42.
BENEDICTINORUM in Scondia ortus	XV. 8.
Catalogus cœnobiorum in Svecia	IV. 78.
in Dania	IX. 80.
quæ addenda sint vid: in Catal: Cœnob:	II. 23. XV. 33.
BENGELA vel BENERGD Valdemari conjux	II. 25. XV. 33.
asperæ indolis moritur	I. 20.
BERA cum Jngone scortatur	I. 89. XV. 20.
BERENGARA vide BENGELA	II. 25.
BERGA emporium ab Olao exstruitur	III. 52.
ab Holchelo obsidetur	III. 71.
à Vandalis spoliatur	XV. 104.
à Fogtio spoliatur	II. 49. IX. 82.
hic Evangelici concionantur	IX. 72.
Cœnobium Benedictin: conditum I. 94. Franciscan.	I. 3. XIII. 7.
BERGENSIUM Episcop. catalogus	XIII. 14. f.
BERICI ductu Gothlandia habitata	I. 3. XIII. 15.
ejus egressus quo tempore, successor quis, & an manserit foris	XII. 233.
idem qui Ericus	X. 21.
BERMAN Hermanno Nycopiæ obsidio committitur	X. 12.
BERNARDUS BORCHIUS Livoniæ magister	I. 78.
BERNHARDUS episcopus Dorpatensis	XV. 101.
BERNHARDUS Anglus Lundiæ sepultus	V. 18.
BERNHARDUS à Mölen adversarius Gustavi Catholicis favet	V. 24.
Gotlandiam infestat	V. 75.
Calmarnia præsidio munita in Germaniam abit	XV. 112.
à Lubecensibus in Daniam mittitur	II. 16. X. 5. XV. 30.
ex Svecia proscriptus	I. 31.
BERO vide Biorn	V. 94. 95.
BERTOLDUS Livoniæ Episcopus	VII. 39.
BIARCHUS Rutam ducit uxorem	VI. 9.
BIBLIA S. versa, vid: versiones	VI. 16.
BIBLIOPEGUS Joh: propter rebellionem necatur	VI. 51.
BIBLIORUM codex Islandicus excuditur	XV. 151.
BIELKE Thuro in Daniam mittitur	XV. 154.
BIELKE Hogenschildus ad Johannem mittitur	XV. 151.
à Danis capitur	XV. 154.
Hogenschildus alius functione privatur	XV. 151.
decollatur	XV. 154.
BIELKE Thuro alius, functione privatus	VII. 71.
capite mulctatur	V. 60.
BIELSIUS Fiedroni insidiatus in exilium missus est	V. 106.
BILDE Torbernus Lundensium Archipræful	XV. 95.
moritur	V. 76. 77.
BILDE Uffo Arhusiensium Episcopus	V. 110.
captivatus liberatur	VI. 33.
moritur	BE.
BILLE Georgius à Svecis superatur	

INDEX.

BERO vel BIORNUS Regneri F.	I. 26.
Norvegiæ provinciam obtinet	XV. 8.
Rex Svec: constituitur	I. 27, 54.
BIORNUS rex Dan.æ	I. 47.
BIORNO socius Ruslæ vita ab Omundo donatur	I. 45.
B. BIORN Klockericensis	IX. 42, XV. 48.
BIORNUS Vichiæ Dominus	I. 50.
BIRCA vid: Byrca	
BIRGERUS Jerl Brofi vel Bruse patruus Birgeri Jerl de Bielbo	XII. 107, 113.
Birgittæ maritus Gothiæ Dux	I. 96, XV. 24.
BIRGERUS de Bielbo Jerl II. hujus parentes & majores	XII. 117.
Jerl factus	XII. ibid:
Ingeburgem ducit	II. 26, XII. 112, 117.
Tavastos subjugat	II. 36, X. 9, XII. 117.
Electionem filii in Regem limis oculis adspicit	II. 37.
Regnum filii loco administrat	II. 37, XII. 118, XV. 37.
Stockholmiam statuit	II. 39, XII. 123, XV. 38.
Legibus promulgatis Dux creatur à filio	II. 43, XII. 119, 123, XV. 38.
Megtildem ducit uxorem	II. 44, XII. 126, XV. 39.
Folchungos circumvenit	II. 48, XV. 40.
opinio prudentiæ & justitiæ	II. 44, XV. 39, XII. 121.
Filiæ	XII. 117, 124.
Fili	II. 51.
moritur	II. 51, XII. 108, 123, f. XV. 40.
BIRGERUS Magni F. R. S. nascitur	II. 59, XII. 132.
Dux factus	II. 60.
patri successor designatur	XV. 44.
Rex sub tutore	II. 68, XV. 46.
Legem Uplandicam revideri curat suoque diplomate confirmat	II. 71, XII. 144, f.
Meretam ducit uxorem	II. 72, XII. 147, XV. 47.
cum Anglo redit in amicitiam	XV. 47.
cum conjuge inauguratur	II. 76, XV. 48.
fratres variis promissis subscribere cogit	II. 78, XII. 150.
iis cœpit invidere	XV. 48.
bello petitus cum iis in gratiam redit mox rumpendam	XV. 49.
Clero molestus	XV. 47.
consilium mutat	XV. 49.
capitur & throno se abdicare compellitur	II. 81, XII. 154.
liberatur	II. 86.
in fratres parricidium	II. 94, XV. 52, f.
exulare cœpit	XV. 53.
regno cum liberis privatur	II. 96, XII. 170.
ad Daniæ Regem profugit	III. 1.
moritur	III. 2, XII. 172, XV. 54.
BIRGERUS Gregorii Archipræsul Upsalensium	III. 24.
moritur	III. 30.
BIRGERUS Daniæ primas	IV. 55.
mortuus sepelitur	XV. 97.
BIRGERUS Finlandiæ episcopus	X. 17.
BIRGERUS de Finstad Legum Upland: revisor	II. 71, XII. 145.
Schogensæ monasterium restaurat	II. 72.
BIRGERUS Ulphonis ab Alberto deficit	III. 33, XII. 207.
BIRGERUS Nicolai Equestri decoratur honore	V. 41.
Baronis titulo	VI. 4.
BIRGERUS Trolle vide T.	
BIRGITTA Birgeri Jerl senioris conjux	I. 96, XV. 24.
	BIR-

INDEX

<p>S. BIRGITTA nascitur
 ejus cum conjuge Ulphone Gudmari proles
 vitam auspicatur monasticam
 cum filiis Romam peregrinatur
 Compostellam
 ordinis confirmationem consequitur
 Romæ imago Christi eam alloquitur
 Hierosolymam pergit
 moritur
 ejus vita ab Olao Magno scripta
 in Sveciam translata & Vasteni sepulta
 Apotheosis ejus agitur
 catalogo Divorum inscribitur</p> <p>BIRGITTINI ordinis rigor remissus
 ordo hic aliud nomen affectat
 cœnobia utriusque sexus conjuncta
 reliquiæ Birgittæ flagitata
 ordo Brigittinus a concilio Basil. cribratus
 decretum hujus tolli postulant Brigittini
 ejus Prophetia
 ædes ejus nomine dictæ Romæ
 Loculus pretiosior fabricatur Birgittæ
 Patrona habita regni
 Loculus restituitur
 Domum S. Birgittæ Svecis restitui postulat Rex Johannes
 Birgittæ reliquiæ sublata
 Birgittinorum in Svecia cœnobia
 in Dania</p> <p>BIRGITTA Erengislonis conjux
 proditoria illius literæ</p> <p>BIRGITTA Nicolai Stenonis conjux</p> <p>BLA Joar vid. Jvar</p> <p>BLANKA conjux Magni Smek
 coronatur
 bona ejus vitalitia renovantur
 Benedictum Algothi diligit plus æquò
 filium suum cum conjuge & liberis veneno interficit
 veneno ipsa à Valdemaro interficitur</p> <p>BLEIXEN Numen Scandiorum</p> <p>BLEKINGIA se Gustavo submittit</p> <p>BOETIUS Jonæ prærex, Carolum in frustra secat
 Quisbergam cœnobia Vastensium donat
 moritur</p> <p>BOETIUS Nicolavius Ceciliam ducit uxorem</p> <p>BOETIUS DÏRE à Johanne excommunicatur</p> <p>BOHUSIUM conditum ab Haquino R. N.
 à Christierno obfesso Gustavus succurrit
 impugnatur frustra
 ab Achatio obsidetur</p> <p>BOYE Claudio Varbergi expugnatio demandatur</p> <p>BOYUS Joh. Huitenstenensium castellanus
 à Russis ad ignem tostus</p> <p>BOYE Georgius insigni prælio Ruthenos superans, gratiam Regis
 dubiam recuperat</p> <p>BOLESLAUS CRIVOUSTUS Daniam infestat
 focer Magni Nicolai fil.</p> | <p>II.78.IX.43. XV.48.
 II.96. XV.53.
 XV.57. f.
 III.15. XV.59.
 XV.57.
 III.24. XV.63.
 III. 24.
 XV.64.
 III.27.
 V.107. XV.117.
 III.27.
 XV.64. f.
 III.77. XV.67.
 XV.68.
 XV.71.
 XV.72.
 XV.75.
 XV.76.
 XV.77.
 VIII.71.
 V.107. XV.73.
 XV.95.
 IV.37.
 XV.141.
 XV.141.
 VIII.33.
 IX.80.
 81.
 IV.9.
 IV.10.
 IV.14.
 III.7. XII.177. XV.55.
 III. ibid. XII.180.
 III.2.
 XV.59.
 III.19. XII.195. XV.61.
 III.21. XII.198. XV.62.
 XI.12. XIII.12. XV.4.
 XV.101.
 III.29. XII.206. XV.65.
 III.30. XV.66.
 III.31. XII.206.
 III.4.
 IV.24.
 II.84. XV.50.
 XV.107.
 VI.22.
 VI.28.
 VI.32.
 VII.21.
 VII.22.
 VII.53. XV.139.
 I.96. XV.24.
 I.95. XV.23.
 BO.</p> |
|---|--|

INDEX.

BOLESLAUS Polonicus Olai focer	I.76. XV. 14.
BOLTIUS HOGENBACHIUS Livoniæ magister	X. 12.
BONDANÆ familiæ incrementa	XII. 114.
S. BONIFACIUS martyr	I.60. XV.6.
BONIFACIUS Urbano subrogatur	III. 33.
BOO Ruffiæ Gubernator	I.5. XI.31.
BORCHARUS Gunnarum trucidat	I.20.42.
Drota conjuge potitur	I. 20.
Haconem prosequitur	I.41.
BORCHOLMIUM ædificatur	X. 21.
à Waldemaro occupatur	III. 20.
à Carolo Mareſcallo obſidetur	III.72. XV.75.
à Chriſtierno occupatur	IV. 13.
Suconibus ob comneatus penuriam traditur	IV.69.
à Danis occupatur	VIII.115. XV.156.
à Guſtavo Adolpho recuperatur	VIII. 116.
BORENHOLMENSE, Archiepiſcopi caſtrum ab Erico occupatur	II.50. XV.40.
denuo à Chriſtophoro Archiepiſcopo extortum	XV. 54.
Lubecenſibus aſſignatum	XV.102.
BORGLAMENSIS cathedra inſtituitur	I.88. XV. 19.
BORGLAMENSIUM epiſcop. catalogus	IX. 70.
primus Evangelicus	XV.3.
BOTILDIS Ulphonis neptis conjux Erici Dani	I.91. XII.86. XV.21.
comes conjugi Hieroſolymam, moritur	XV.22. XII.88.
BOTHNIAM orientalem Ruſſi populantur	IV.50. XV. 90.
S. BOTHVIDUS in Anglia Chriſtianus factus	
Sudermannis Chriſtum prædicat	I.86. IX. 30. XV.18.
de Slavo cum bene mereretur, occiſi tumulus & memoria	I.90. XII.87. XV.20.
reliquiæ ejus ſublata	VIII. 33.
BOTVIDUS canonicus Lincopenſis	
cum Olao Petri adornat Chronicon Svec.	V. 70.
Stregneſium epiſcopus prim. Evang.	V.77.
in carcerem conjicitur	106.
falſavit hiftoriam cum Olao Petri	107. f.
liberatur	108.
BOTHVIDUS Nericius	VII.50. XV.138.
BOTULPHUS quidam præſentiam Chriſti in Euchariftia negat	II.88. XV.51.
BRAHE Abrahamus Petri F.	V.22.
ab Erico trucidatur	VI. 45.
BRAHE Magnus Petri filius	V.22.
BRAHE Petrus à Viſingzborg Joachimi F.	V.22.
Comitis inſignibus decoratur	VI. 4.
in Scotiam mittitur	VI.8.
Elsburgum impugnat	VI. 28.
moritur	VII.103.
Joachimus affinis Guſtavi à Chriſtierno caſus	V.22.
BRAHE Birgitta conjux Birgeri à Winas	V. 78.
BRASCHIUS Joh. Lincopenſi cathedra potitur	IV.72. XV.95.
Lutheri dogmatibus contrariatur	V.12. XV.99. ff.
contra Guſtavum inſurgit nomine Cleri	V.14,37. XV. 100. 102. 103.
Dantiſcum navigat	V.42. XV.10. f.
hinc oblatrat Regi	XV. 104.
in Polonia moritur	V.83. XV.112.
ejus Epitaphium	IX. 50.
BRASCH Nicolai Stockholmenſium conſulis Epitaphium	IX. 54.
BRAUT AMUNDUS	I. 25.
BREDEBLICHE	XV.3.
	Bre-

I N D E X

BREMENSIS præful Villericus	XV.7.8.
BREMENSIS cathedra	XV.7.
BREMENSIS ecclesia subditur Hamburgensi	XV.9.10.
Adalgario extorquetur & Coloniensi subjicitur	XV.11.
recipit eam Adalgarius	XV.11.
â Bremensi defectionem moliuntur Scondiæ reges	I.88.XV.19.21.
contra nituntur Bremenses	II.6.XV.27.
ultimus ex Bremensibus Archipræful Scondiæ	XV.22.
BRITANNIA â Scondis infestatur	I.65.
BRITANNIAM occupant Anglo-Saxones vid. Angl: Invadunt Scondii	XV.7.8.
BRITONES ab Hunnis Gothorum progenies	XIII.17.
BROCH Lago Hammarhusium dedit	VI.40.
BROCHENHUSIUS Jacobus Admiralis Danorum	VI.13.
â Suecis capitur	VI.14.
in triumpho actus	VI.17.
Franciscus, Achershufio obfesso succurrit VI.40. captivos in Daniam transfert	VI.52.
BROCHSTORPIUS Joh: Daniæ Archipræful	IV.33.
moritur	IV.55.
BRODERUS Daniæ rex	I.47.
BRODERUS Suenonius capitur	III.54.
decollatur	III.64.XII.239.XV.75.
BRODERUS â Rifa in Ruffiam ablegatur	VII.6.
BROSL, vide Birger. Jerl	X.17.
BRUGGENEJUS Valdemarus Livoniæ magister	II.95.XII.69.
BRUNCHO Joh: capitur	II.96.XII.70.XV.53.
in monte urbi vicino, Brunkeberg/ in rotas imponitur	XII.141.
BRUNCHO Vernerus in Daniam missus	I.72.
BRUNO Coloniensium Archiepiscopus	X.12.
BRUNO Livoniæ magister	VI.38.
BRUNROCH Enno, impostor mendacissimus	VI.40.
Norvegos Sueonibus subjicere tentat	VII.68.XV.143.
BRUNSBURGENSE in Prussia collegium	II.61.IX.42.
BRYNOLPHUS Vestrogothorum episcopus	XV.46.
mortuum suscitatur	XV.48.
donatur spina ex corona Christi	XV.70. & 91.
ejus apotheosis agitatur	VIII.33.
ejus reliquiæ disjectæ	V.79.XV.111.
BUGENHAGIUS Johannes Christianum coronat	XV. ibid.
in Dania informanda quinquennium impendit	V.90.XV.113.
Vittenbergam repetit probe nummatus	II.90.X.13.
BUGGO Finnonum rebellium rex trucidatur	I.97.
BUGISLAUS Suercheri fil.	II.8.XV.28.
Rex Gothorum salutatus & cæsus	II.11.
BUGISLAUS Dux Pomeraniæ, princeps Imperii factus ducit Valburgem	II.13.
ex Rugia ab Absolone profligatur	III.48.XII.222.
BUGISLAVUS ab Erico successor designatur	III.49.
cum Hedvige Erici filia desponsatur	II.21.
BURCHARDUS Bremensium Episcopus constituitur	23.
moritur	I.66.XV.9.
BURDEGALIA â Scondiis diripitur	I.76.
BURISLAVUS Vandalorum princeps	X.11.
BURTNIC. arx condita	I.44.
BUTLUS Omundi F. ex Esa natus	45.
Rex Daniæ	II.31.XV.35.
BYARMENSE in Ostrogothia cœnob. desolatam mutat locum	I.26.
BYRCA ruinis Vinetæ aucta	I.61.XV.7.
â Gothis habitatur	XII.21.
ejus vires	ab

INDEX

ab Olao vastatur	XII. 22. XV. 14.
ejus cœnobium à Benedictinis incolitur	IX. 78. XV. 8.
excisa	XV. 18.
BYRCENSES ab Ansgario convertuntur	I. 63. 66. XV. 8. 9.
BYRCENSES leges vel <i>Byrkerätt</i>	XII. 123. 254.
BYRCENSIUM ecclesia Heriberto commendatur	I. 66.
BYRCENSIUM episcoporum catalogus	IX. 59.
BYRCHEBINDERI qui	II. 10. XV. 28.
BYZANTIIS Numina an cum Scondicis communia	XIII. 8.
C.	
CADAVERUM combustio ab Othino instituitur	I. 6. XV. 3.
De Cæsare Julio Fabula	XIII. 27.
CAHUN Scotus Johannis Mornæi conspirationem manifestans	
occiditur	VII. 24. XV. 134.
CAJANIA unde dicta	XIII. 16.
CAJANABURGENSE castrum fundatur	VIII. 101. X. 39. XV. 155.
CALENDARIUM Gregorianum Suecis commendatur	VII. 65. XV. 143.
Rigensibus obtruditur	VII. 78.
CALIX aureus Ecclesiæ Upsalensi ab Ingeb. donatus	III. 2. V. 49.
CALMARNENSIA cœnobia Dominicanis ejusque ordinis virginibus	
condita	II. 30. XII. 117. IX. 79.
officina monetaria instituta	IV. 11.
collegium Canonic. institutum	XV. 72.
CALMARNIÆ Superintendens datus	V. 110.
CALMARNIA à Margareta occupatur	III. 33.
Benedicto & Boetio assignata III. 63. f.	Carolo traditur
à Suecis impugnatur	IV. 63.
ejus senatus à Johanne trucidatur	IV. 64. XV. 93.
à Bernhardo de Mölen præsidio munitur	V. 24.
arx à Gustavo firmatur	XV. 115.
à Carolo occupatur	VIII. 49.
occupata à Sigismundo è Polonia redeunte	VIII. 59.
à Carolo recuperatur	VIII. 80. XV. 153.
urbs à Christiano IV. D. R. occupatur	VIII. 111.
à Carolo recuperatur, sed mox erepta	113.
arx proditur perfide Danis à Somio	VIII. 114. XV. 156.
CALVINUS Johannes Gustavum sollicitat	XV. 118.
CALVINISMO apertura quædam in Dania XV. 116. 126.	In Suecia XV. 120.
CAMPANÆ magnæ Lundensis & Erfordiensis	II. 23.
CAMPANÆ templorum ad solutionem æris alieni assumptæ	V. 31. 53. X. 25. XV. 102. 105.
CAMPANA arcis Upsal.	XV. 152.
CANDELABRUM Ecclesiæ S. Nicolai Stochlom. donatum	III. 2.
CANIS Noricis rex datus	I. 5. XI. 33. XIII. 22. XV. 3.
alius prorex constituitur	I. 53.
Danis ab Atislo datus fabula est	XIII. 26.
CANONICI qui & quot ad quamlibet cathedram	II. 35. f. XII. 118. XV. 37.
CANTIONES à Catholicis immutatae	XV. 140.
CANUTUS R. S. Erici S:ti fil. à Carolo Suercheri filio sibi timet	II. 8. XV. 27.
Carolo occiso regnum capeffit	II. 9. XII. 106. XV. 28.
in Eriksberga Vestrogothiæ moritur	II. 16. XII. 109. XV. 30.
filii à Sverchero jugulantur	II. 20.
CANUTUS I. Rex D. clam educatus in Norvegia	I. 68. XV. 10.
CANUTUS II. & Magnus, D. Rex, Suenottonis filius	
Anglos impugnat rebelles	I. 78. XV. 15.
conjuges ac proles.	I. 79.
spondet Olao concionatores	I. 79.
stratagemate Jacobi profligatus Procereꝝ Norvegiæ auro ad	
suas pellicit partes	I. 81. XII. 52. 53. XV. 16.
	Ro-

INDEX.

Romam proficiscitur, unde reversus filiam elocat	I.82.83.XV.16.17.
Regna dividit inter filios	I.83.XV.17.
moritur	ibid.
CANUTUS III D.R. Canuti F. Norvegicos ad obedientiam compellere studet	I.83.XV.17.
sceptrum Angliæ capeffit	I. 84.
moritur	ibid.
CANUTUS IV. R. D. Albani & Lundiaë conditor	I.90.XV.20.
insidiis domesticis petitus superfedit Angliam	I.91.XV.21.
occiditur	I.91.IX.32.XV.21.
Filiaë Folchungis nuptæ	I.91.XV.21.
funus augustiori conditur tumulo, cum apotheosi	I.92.XV.21. f.
CANUTUS V. Magni & Suentoslavæ fil., æmulus Suenonis R.D.	I.97.98.XV.25.
à Suenone profligatur	II.1. XV.25.
cum Suenone reconciliatur	II.2.
à Suenone trucidatur	II.4. XV.26.
CANUTUS VI. Valdemari F. designatus in throno D. successor	II. 9.
à patre Scaniaë & Hallandiaë Dux creatur	II. 10. XV.28.
regnum Daniaë capeffens Sconos & Jutos sentit rebelles	II.11. XV.29.
Livones Christianos juvat	II.12.
Imperii vasallus audire nolens odium incurrit Imperatoris	ibid.
Estones impugnat & Rugiam propugnat	II.13. XV. ibid.
cum Imperatore in gratiam redit	II.14. XV.30.
Vandaliam impugnat & titulum Vandal. invadit	II.14.
Estoniam ad Christi agnitionem perducit	II.16.
Adolpho bellum denunciat	17.
moritur	II.19. XV.31.
CANUTUS N. Rex idem qui II. D.	I.95.
CANUTUS Obotrit. rex ab Henrico throni Slavonici hæres deputatur	XV. 23.
conjugem ducit Ingeburgem	I.95. IX.33. XV.23.
à Magno trucidatus Ringstadii sepelitur	II.9. XV.28.
apotheosis celebratur	
CANUTUS PORSE vide lit. P.	II.27. f.
CANUTUS Jerl Ingridis maritus partem adeptus Norvegiaë	XV.11.
CANUTUS Gormonis F. consors imperii patrii in Angliam	II.47.
CANUTUS Lolandiaë Dux moritur	II.30. XV.35.
CANUTO Valdem. R. D. filio Blechingia traditur	II.26.
CANUTUS Procerus Folchungus heros præclarus	II.25.27. XII.115.
Schogensæ cœnobium erexit	II.29. f. XII.116.
ab Erico interfectus	IV.8.
CANUTUS Caroli Canuti nothus	XV.85.
throno inhiat Suecico	V.7.
M. CANUTUS Cathedram Upsalensem consequitur	XV.101. f.
auctor seditionis profugit Nidrosiam	V.35.
revocatus dissectus, inque furcam conjectus	III.33.
CANUTUS Boetii Nicolao in cathedra Lincopensi substituitur	IV.44.
CANUTUS Eschilli dux Stenonis Sture	XV.103. V.76.77.
CANUTUS GYLLENSTERN Ottonienf. Episcopus	IV.60.
CANUTUS Alffonius Castellanus Achershufensis	IV.61.
trucidatur	V.42.
CANUTUS Andreaë Equestri decoratur honore	XIII.13.
CAPITA hominum & brutorum immolata	II.10. XV.28.
CHARA insula ubi cœnobium Charense	II.69. X.12. XV.46.
CARELI à Torchillo subjugantur	ibid.
ad Catholicam religionem conversi	XV.88.
à Mosco crudeliter infestati	III.13.
CARELIÆ pars Russis resignatur	X.42.
CARLEBY municipali jure à Gustavo donatur	V.10.
CARLSBORGUM Vichiaë propugnaculum occupatur	CAR.

INDEX.

CARMELITARUM in Scandiam adventus	III.42.47. XV. 69.
in Suecia cœnobium	IX. 80.
adde Lanscronense	XV. 69.
in Dania	IX. 81.
CAROLUS MAGNUS Saxones impugnat	I. 60. XII. 1. XV. 6.
Longobardorum regno finem imponit	XV. 6.
Scandiotas limo aspicit oculo	I. 60. XV. 6.
moritur	I. 62. XV. 7.
CAROLOMANNUS Scandiis XII. millia argenti talentorum largitur	I. 68. XV. 10.
CAROLUS V Imperator Gothici generis	I. 3.
nihil non agit ut Christiernum Scandiæ restituat	â XV. 108. & c.
Evangelicis injuriis	XV. 115.
moritur	XV. 118.
CAROLUS Rex Sueciæ mox occisus	I. 26.
CAROLUS Gothorum rex per insidias occisus	I. 39.
CAROLUS Suercheri fil. Gothiæ Princeps	
in consortium regni â patre admittitur	I. 98. XV. 25.
de regno Gothiæ & Sueciæ cum Erico S. to transigit	II. 2. XV. 25.
sceptrum Norvegicum si velit consequitur	II. 3. XV. 26.
Magnum Scatelerum regno exigit ipse regnum capeffens	II. 5. XII. 98. XV. 27.
Sophiam conjugem ducit	II. 6. XII. 100.
â Canuto occisus, Alvastræ humatur	II. 8. XII. 106. XV. 28.
CAROLUS Canuti Finlandiæ Gubernatoris filius nascitur	III. 42. XII. 219. XV. 69.
creatur Marescallus	III. 60. XV. 74.
â Puchione proffigatur	III. 65.
secundas nuptias cum Catharina celebrat	III. 67. XV. 75.
regnum affectans consulit monialem fatidicam	XII. 250. XV. 76.
Finlandiam in feudum consequitur	III. 72. X. 19.
Equestri decoratur honore	III. 74.
armatus Stockholmiæ petit	IV. 1. XII. 257.
in prato Morensi Rex salutatur	IV. 2. XII. 258.
sceptrum Suionicum consequitur	IV. 2. XV. 78.
Norvegiæ regnum prensat mox amittendum	XV. 78.
ex concubina Canutum concipit	IV. 8.
conjugis suæ funus Vastenum ducit	IV. 10.
attondet redditus clericorum	XV. 79.
ab Archiepiscopo Joanne regno expulsus, Dantiscum fugit	IV. 14. f. XV. 80.
revocatur	XV. 83.
ad pristinam majestatem evectus	IV. 23. XV. 84.
iterum obsessus & exactus in Finlandiam	24. f. X. 20.
è Finlandia in regnum vocatur	IV. 27.
moritur	IV. 31. XV. 85.
CAROLUS Gustavi filius nascitur	V. 105. XV. 116.
Ducatus ejus	XV. 118.
augmentum additum	XV. 132.
â regiminis consortio excluditur contra pactum	VII. 1. XV. 129.
Johanni fidem jurat	VII. 3. XV. 130.
factionis suspensionem iucurrit	XV. 131.
tergiverfatur	XV. 133.
Sconiam infestat	VII. 7.
mutationi religionis se opponit	XV. 137.
Mariam sibi desponsat	VII. 55. XV. 140.
Liturgiam rejicit	VII. 57.
Regem fratrem placare conatur	XV. 146.
Vastenum proficiscitur citatus	VII. 80. XV. 146.
	Chri-

INDEX

Christinam Adolphi filiam ducit uxorem	VII.104. XV.151.
ante Sigismundi è Polonia accessum regnum gubernat	VIII.2.3. X.35.
Regem advenientem è Polonia excipit	VIII.13.15.
jure jurando fidem obstringit Regi	VIII.20.
insidias sibi structas declinat	20.
vicarius regni administrator constituitur in absentia Sigismundi	22. f.
Gubernatoris plenissimi titulum ab ordinibus recipit	VIII.25.30 XV.152.
Comitiorum decretis Pontificios turbatores Suecia ejicere vult	VIII.26.32.
ejus somnium	VIII.28.
ob decreta Sudercopenſia à Rege compellatus per legatos respondet	VIII.37. X.36.
à criminationibus Sigismundi se defendit	VIII.37. ff.
Gubernationis munus depositum iterum recipit	40. XV.153.
Arbogensem conventum indicit proceres regni ad subscriptio-	
nem coacturus	VIII.42. ff.
cum copiis suis Stegeburgum properat	VIII.69.
Regem Sigismundum ad pacem cohortatur	VIII.70.
Stongebroensi prælio Regem fundit	VIII.71.
cum Rege paciscitur	VIII.72. X.36.
Finlandiam occupat	83. X.37.
in Sigismundi emoti locum eligitur S.R.	VIII.87.91.94. X.37. XV.154.
de regni Senatoribus nonnullis supplicium sumit	VIII.89.
Estoniam & Livoniam recuperat	VIII.90. X.37.
ad Kerchölmiam à Polonis ingenti clade afficitur	VIII.98.
Suschio auxiliares mittit copias	99. X.39.
coronatur	VIII.101. X.39.
vetus jus ecclesiasticum abrogat	104. XV.155.
belli ejusdem cum Christiano IV. D. rege causæ & semina	VIII.106.110.
Familia ejus per hæreditatem throno Sueciæ potitur Norcopiæ	XV.154.
morbo contracto	XV.155.
Nycopiæ moritur	VIII.116. X.40. XV.156.
CAROLUS R. Galliæ arbitër controversiæ inter Suecos & Danos	VII.11.
Legatos in Sueciam mittit	VII.29.
moritur	VII.30.
CAROLUS PHILIPPUS Revaliæ nascitur	VIII.90. X.37. XV.154.
à Russis thronus Muscoviticus ei offertur	VIII.114. X.40. XV.156.
moritur	X.42.
CAROLUS Canuti R.D. filius profugus cum matre in Flandria	
obit	I.91.94. XV.21.23.
CAROLUS Esgeri successor in cathedra Lundensi	III.3. XV.54.
moritur	III.7. XV.56.
CAROLO Lincopensem episcopo Vichensium conversio commendatur,	II.24.
CAROLUS II. Hammarenſ. Episcopus carceri inclusus moritur	IV.61.
CAROLUS Folchunorum dux. Birgero rebellis in Prussiam	II.48. XII.122. XV.40.
fugit	II.49.
dotat cœnobium Scogenſe	II.49. XV.40.
in campis Durbensibus à Lithuanis occisus	II.51.
Testamentum ejus	II.67.
CAROLUS à Lindö ob raptum Ingridis decollatus	III.17.
CAROLUS S. Birgittæ fil. Romam peregrinatus	III.26.
de vita migrat	III.29. XII.206.
CAROLUS Nicolai Eques à Boëtio trucidatur	III.41.42. XII.219.
CAROLUS à Tofta mortuus & Vasteni sepultus	VI.4.
CAROLUS Holgeri titulo Baronis ornatur	
CAROLUS MORNÆUS vid. M.	VII.14.
CAROLUS Henricus à Kanchas Thisenhusium occidit	
E	cum

INDEX.

cum Russis paciscitur	VII.98.X.34.
morti adjudicatur	VII.100.
CARTHUSIANORUM in Suecia cœnobium	IV.47.IX.79.
CASIMIRUS Poloniæ rex cum Valdemaro fœdus pangit	III.14.XV.59.
CASPARUS Livoniæ & Prussiæ Archiepiscopus	X.22.
CASPARUS ab Oldenbochem globo tactus moritur	VI.32.
CASSANDER Georgius compilavit Harmoniam Romanæ & Evangelicæ religionis	XV.124.
liber typis in Suecia vulgatur	XV.138.
CASTELHOLMIUM à Carolo Canuti occupatur	XV.76.
CATADROMIA vel ludi equestres	II.60.XV.13.
CATALOGUS Regum Sueoniæ	XIII.77.XV.4.
Daniæ	XIII.79.XV.4.
Norvegiæ	XIII.81.XV.4.
Auctorum rerum Scandicarum	XIII.84.f.
scriptorum Messenii	XIII.86.
Cœnobiorum in Scandia	IX.78.199.
NB. sed ad Sueciam pertinentia plura, tum vero	
Ianiæ subjecta, ut <i>Lundensia</i> Bened. & Francisc.	IX.80.
Dominicanum & Virg. 81. <i>Malmogensia</i> Bened. 80. Francisc. 81.	
<i>Trelleborgense</i> Francisc. 81. <i>Halmstad.</i> Francisc. 81. <i>Lanscronens.</i> Car-	
melit. 81. <i>Kungell.</i> 82. &c. vide suis locis.	
CATHARINA Erics regis vidua monasticen amplectitur	II.39.XII.118.XV.38.
Testamento condito moritur	II.40.f.
CATHARINA Magni R. filia Upsaliæ sepelitur	II.61.XII.135.XV.43.
CATHARINA comitis Gotschoviensis filia tertia Valdemari conjux	II.61.XII.135.
S. CATHARINA Ulphonis Gudmari & Birgittæ fil, nata	XV.56.
Fchardo desponsatur	III.7.IX.45.
Romam petit	III.17.
Eloquentia ejus	III.28.
Româ reveriâ rursus eo pergit	XV.64.
ejus miraculum	XV.65.
Vasteni moritur	III.30.
ejus vita ab Olao Gotho scripta	V.107.XV.117.
Canonizatio ejus	IV.38.IX.45.XV.86.f.
Elevatio	XV.89.
Festum mutatur	XV.95.
Loculus ejus preciosus cessit in contributionem	XV.100.
restituitur	XV.141.
ejus reliquiæ sublata	VIII.33.
CATHARINA Hagtornefonii vidua, Philippæ gynæceo præficitur	III.40.
fatis extincta	41.
CATHARINA regis Erics soror Johanni desponsatur	III.42.XII.219.
CATHARINA Ormonis filia conjux Caroli Canuti secunda	III.67.XV.75.
à Johanne Archiepiscopo coronatur	IV.2.
peste moritur	7.
funus Vastenum transfertur	IV.10.XV.79.
CATHARINA mater Christophori	III.76.
CATHARINA Caroli Canuti filia monasterium ingressa	XV.80.
CATHARINA Luneb. Princ. filia conjux Gustavi prima	V.55.XV.106.
mortua Stockholmæ sepelitur, deindeque Upsaliam transfertur	V.73.XV.110.
CATHARINA Gustavi filia nascitur	V.86.XV.112.
Ezardo Frisiæ comiti nubit	V.117.XV.119.
CATHARINA Gustavi Olai filia nascitur,	V.72.XV.110.
tertia Gustavi conjux	V.106.XV.116.
CATHARINA Sigismundi soror, Johannis conjux	VI.7.X.28.XV.121.f.

INDEX.

Moschico Imperatori destinata	XV.127.
Regina Suec. salutatur	VII.2. XV. 129.
coronatur	VII.5. XV.130.
moritur ac Upsaliam deportatur	VII.69. f. XV.144.
in Poloniam transfertur	XV.152.
CATHARINA Erici Regis concubina inde conjux humili nata genere	VI. 36.
moritur	XV.156.
CATHARINA Caroli filia nascitur	VII.72. XV.144.
nubit Johanni Palatino	XV. 156.
CATHARINA Sigismundi filia nata & mox denata	VIII 22. XV.152.
CATECHISMUS Sueticus Canisii	XV.140.
Catech. Martini Cromeri	VII.16.
CATILLUS Colonis pater Kindiæ satrapa proavus Suercheri	I.95. XII.90.
CATILLUS episcopus Lincop.	IV.18. XV.81.
Christiærni exercitum profligat	IV.21. XV.82.
omnem obedientiam Christiærno renunciat	IV.22.
Carolum cum Johanne obsidet	IV.24. XV.83.
moritur	IV. 26.
Plures vide in CHETILLUS	
CAUNENSIS arx à Vitinghofvio evertitur	X.17.
CAVERUS Ludbertus Caroli in Holsatiam legatus	VII.102.
fornium Regis explicat	VIII. 28.
CECILIA Haquini filia Haraldo Sudorensium Principi nupta	II. 34.
CECILIA filia Birgeri Jerl nubit Haquino N. R.	II 34.
CECILIA Canuti Jansonii F. cum Erico primum, alterum cum	
Boetio Nicolavio init conjugium	III. 4.
CECILIA S. Birgittæ filia Laurentii Johannis medici conjux	III. 22.
CECILIA concubina Erici Pomerani	XII. 223.
CECILIA Gustavi mater à Christiærno ia carcerem conjicitur	V. 4.
CECILIA Gustavi filia nascitur	XV. 112.
à Moscho sponsa ambitur	XV. 119.
cum Christophoro Baden. March. copulatur	VI.28. XV.125.
CEREVISIÆ coquendæ modus à Gambrivio inventus	XI.16.
CHELIANUS vid. KILIANUS	
CHERMUS Philippus ferale ferculum Erico miscet	VII.49.
in Johannis indignationem incidit	VII. 100.
CHERSONESUS CIMBRICA à Jutore occupatur	I.4. XV.2.
CHETILLUS jus Islandiæ Canonicum adauxit	I. 94.
CHETILLUS Finlandiæ Antistes collegium Canonicorum instituit	II.51.
CHETILLUS Ostrogothiæ Præsul vide CATIL.	
CHETILLI <i>Runske</i> vel <i>Magi</i> Fabula	XII.47.
CHILENSE cœnob. ab Adolpho fabricatur	II.33.
CHRISTIANISSIMUS dictus Olaus <i>Skotkonung</i> S. R.	XV 14.
CHRISTIANISMO posthabito ad Judaismum deficientes	VII.100, 101.
CHRISTIANOPOLIS à Gustavo Adolpho inflammatur	VIII. 112.
CHRISTIANUS I. Oldenb. comes Haderslebiæ Rex salutatur	
à Danis	IV.2. XV. 78.
Norvegiæ regnum studiose ambit	IV.3. XV.78.
Sunderbogiam invadit	IV.3.
Christophori regis viduam ducit uxorem	IV. 4.
Norvegiæ regno potitur	5.
adversarios privat bonis	6.
Vestrogotiam sibi subdit mox deferendam	IV.8. f. XV.79.
foedus in Sueones pangit	13. XV.80.
Sueciæ Rex salutatus coronatur	16. XV.81.
Holsatiam consequitur	19.
cum Scoto controversiam affinitate componit	XV.81.
	Bre.

INDEX

Bremensibus bellum denunciat	IV.20.
à Catillo infestatur	IV.21.
Sueones suam illi obedientiam denunciant	22.
Sacellum fabricat trium Regum	23.
cum Normannis paciscitur	IV.27.
Anglorum naves detinet	IV.28.
cum Edvardo inducias facit	29.
vulneratur	31.
à Stenone devictus	33.
cum Stenone paciscitur	IV.34.
fœdere cum Gallo inito Romam proficiscitur	XV.85.
Gerhardum profligat	ibid.
moritur	IV.39.
CHRISTIERNUS II. Johannis F. nascitur cum signis tyrannidis	IV.39.XV.87.
patri successor designatur à Danis	IV.45.XV.88. f.
à Norvegis	IV.45.XV.89.
patri à Suecis nominatur successor	IV.56.XV.91.
in Norvegia grassatur	XV.92.
Daniæ & Nor. sceptro potitur	IV.73.XV.95.
in Vestrogothiam cum exercitu mittitur	IV.69.
excommunicatus & absolutus	XV.95.
Elizabetham ducit uxorem	IV.74.
Torbernum Oxe securi percutit	IV.77.
Stockholmiam impugnat frustra	IV.80. XV.96.
colloquio simulato obsides abducit	XV.97.
Vestrogothos subjugat	IV.83.
Rex Sueciæ salutatus coronatur	IV.85.87.XV.97. f.
Magnum Johannis trucidat	IV.86.
horrendam in Senatum Stockholmia exercet tyrannidem	88. XV.98.
Polonia Legatum occidit	IV.90.
à Gustavo impugnatur	V.1.
milites salaria petentes decollat	V.5.
Juti ab illo deficient	V.10. XV.99.
Flandriam petit	V.11.
ejus restitutio ad regnum Scandia agitatur	XV.101.
Gothiam & Daniam iterum occupare studet	V.24.
à Norvegis throno restituitur	XV.107.
à Suecis & Danis invaditur	V.57.
carceri includitur Sunderburgi	59.XV.107.
liberiori custodia donatus, se ipse abdicat jure Scandia	XV.115.
moritur	V.115.XV.118.
CHRISTIANUS III. Friderici F. nascitur	XV.93.
de eo puero Caroli V. præfagium	V.80.
Hafniæ oppugnatio ei committitur	V.15.
Dorotheam ducit uxorem	V.27.
Holsatia Dux Lubecam invadit & à Jutis Rex designatur	V.67.
Lubecam obsidet	V.63.
cum Lubecensibus paciscitur	V.69.
à Fionibus Rex salutatur	71.
à Sconis Rex appellatur	72.
Stockholmiam petit cum Rege collocuturus	72.
pacem cum Lubecensibus facit	74.
Hafniam impugnat	75.
Daniæ regno potitur	76.
coronatur Hafniæ	79.XV.111.
cum rege Gustavo pacem pangit in colloquio	V.88.XV.112.

I N D E X.

ob insignia Sueciæ tres coronas usurpata rixatur cum Gustavo	XV.115.1.7.
moritur	V.115.XV.1.8.
CHRISTIANUS IV. nascitur	VII.49.XV.138.
parenti successor designatur	VII.72.XV.144.
Rex Daniæ	VII.91.XV.149.
à Norvegis designatur	VII.103.XV.151.
coronatur Hafniæ	VIII.35.XV.152.
Legatum Jacobum Spencium male tractat	VIII.109.
bellum Carolo indicit	VIII.110.
Suecos bello adoritur	XV.156.
fauces Stockholmenses ingressus profligatur	XV.156.
CHRISTIANUS collega & mox successor Othincari Ripæ	XV.17.
CHRISTIERNUS Nicolai Puchium decollari mandat	III.65.
à Claudio capitur mox liberandus	III.69.XV.75.
moritur	75.XV.76.
CHRISTIERNUS PETRI vel PETRIUS sæpe reprehensus in Censura	T.XIII.
quis fuerit & ejus Chronicon ac tractatus de XII. Daniæ excel-	
lentiis, & supposititia	XIII.4.
mala fide res Suedicas tractavit hostis patriæ	V.108.XII.107.
moritur	V.108.XV.117.
CHRISTINA Ingonis IV filia nupta	I.91.XII.84.XV.21.
filia	XV.22.
vidua iterum nubit Erico Jedvardi vel Sancto	II.1.XII.85.XV.23.
CHRISTINA Birgeri Jerl primi filia	XII.124.
CHRISTINA Valdemari filia Henrico elocata	II.11.
remissa	XV.30.
CHRISTINA Haquini fil. nascitur	II.30.
Philippi à Sibilieburg conjux	II.45.XV.39.
CHRISTINA Torchilli F. Valdemari conjux	II.76.XII.148.XV.48.
repudiata	II.80.XV.49.
CHRISTINA S. Canuti Ducis & Ingeburgis filia uxor Magni	
N. R. repudiata	I.95.XV.23.
CHRISTINA Caroli Canuti filia nupta	III.78.XII.256.
CHRISTINA Ernesti F. conjux Johannis R. D.	IV.38.
coronatur in Suecia	IV.56.XV.91.
bona vitalitia ejus	ibid.
Holmia dedita cœnobio includitur Vastnenfi	IV.60.XV.92.
liberatur	IV.62.
moritur	V.6.XV.98.
CHRISTINA Stenonis vidua à Christierno morti destinatur	IV.89.
Christierno frustra repugnat	XV.97.
Severino Norbygio destinatur uxor	XV.101.
filium Nicolaum ad Suec. thronum molitur frustra	XV.102.
nubit Johanni Thuronis	XV.103.
carceri inclusa ac soluta rursus claustro Scogenfi includitur	XV.106.
CHRISTINA Christierni F. cum Francisco copulatur	V.86.XV.112.
CHRISTINA Adolphi F. conjux Caroli	VII.102.104.
CHRISTOPHORUS I. Lolandiam in feudum accipit	II.30.XV.35.
ab Abele placatur data Lolandia & Falstria	38.XV.37.
Rex Daniæ coronatus, ab Holfatis, Suecis & Norvegis bello petitur	II.39.XV.38.
cum Archiepiscopo Jacobo rixatur	II.41.11.XV.38.f.
focer ejus	II.43.
Jutiam recuperat	II.43.
ab Arnfasto necatur veneno in Synaxi	II.45.XII.120.XV.39.
CHRISTOPHORUS II. D. Rex ab exilio reversus prensat suffra-	
gia ad regnum	II.96.XV.53.
	coro.

INDEX.

coronatur	III.2. XV.54.
per tyrannidem imperans in Megapoliam à Danis fugatur	III.3. XV.54.
tres regiones recuperat	III.4. XV.55.
denuo captus Falstriae moritur	6. XII.177.
CHRISTOPHORUS III. Rex à Danis lectus	III.69. XV.75.
juramentum facit Danis, Suecis interim eunctantibus	71. XV.76.
Carolus æmulum de throno Sueciae promissis onerat	XV.76.
in prato Morensi Rex Sv. salutatur	III.74. XII.252. XV.76.
Carolus subvertere studet	III.74.
volumen juris Suetici approbat	75. XII.254. XV.77.
Noricorum insignia capit	III.75. XV.77.
Daniae legem municipalem impertitur	III.75. XV. ibid.
Lubecam Daniae submittere studet	III.76.
spreta Turcica cum Dorothea desponsatur	III.76. f. XII.255. XV.77.
Barckakonung dictus	III.77. conf. XII.250.
è Gothlandia rediens naufragium facit	XV.77.
scelus agitans moritur	III.79. XII.256. XV.77.
ejus thesaurus à Danis interceptus	XV.78.
CHRISTOPHORUS Valdemari F. veneno extinguitur	III.22. XII.199.
CHRISTOPHORUS Estoniae Dux constituitur	II.77. X.13.
CHRISTOPHORUS Oldenb. comes Lubecensibus contra Suecos	
se adjungit	V.65. XV.109.
ordinibus Daniae captivatis Sielandos ad obedientiam adigit	V.66.
fidelitatis juramentum acceptat	V.67.
Christinam conjugem postulat	V.74. XV.110.
à Christiano obsessus	V.74.
libertate donatur	V.76.
CHRISTOPHORUS Badenf. Marchio Ceciliam ducit Gustavi filiam	VI.28. XV.125.
CHRISTOPHORUS Megapol. princeps Archiepiscopam Rigensem tentat	XV.121.
captus & carceri mancipatus	X.28. XV.122.
Elizabetam Gustavi filiam sibi despondet	VI.10.
uxorem ducit	VII.62. XV.142.
CHRISTOPHORUS LONGUS	I.14.
CHRISTUS JESUS nascitur	I.7. X.2. XV.4.
allucinationes de tempore	XIII.1.20.23.
CHYTRÆUS David cum Constantinopolitano agit Patriarcha	VII.41.
Chronicon Sueticum molitur	VII.67. XV.143.
CIMBER quid	XIII.18.
CIMBRI occidua Europæ impugnant	I.4. XV.2.
Italiam ingressi a Mario cæduntur	I.5. XV.2.
CIMBRICA CHERSONESUS	XV.2.
CISTERCIENSES in Sueciam vocantur	I.98. II.1. XV.25.
CISTERCIENSIS ordin. seu S. Bernardi migrationes	II.1.
privilegia eorum	III.78.
CISTERCIENSIVM cœnob. in Suecia catalogus	IX.78. adde XII.138.
virginum ordinis Cisterciens. in Fougdoe.	II.67.
in Dania	IX.80.
in Estonia cœnobium Stolpa Padisum migrat	X.14.
S. CLARÆ monialibus Hafniae domicilium conditum	XV.93.
CLARENSE Dominic. monasterium Stockholmia fabricatur pro-	
priis manibus Magni Ladulas	II.60. XII.133. XV.43.
ignis populatur	III.78.
à Gustavo solo adæquatur	V.40. XV.103.
CLARENSE cœnob. Franciscanorum in nosocomium conversum	V.53.
CLARENSIS ecclesia à Johanne reædificatur	VII.44.
CLAUDIUS nothus Valdemari successor Gulholmensè cœnob.	
transfert ad Ryanum	II.22.
boreali Hallandia potitus Idam ducit uxorem	II.24. XV.33.
CLAU-	CLAU-

INDEX.

CLAUDIUS XXX Christiernum Dapiferum captivat	III. 69.
CLAUDIUS RONNOU Marschalcus Danorum	III. 72.
à Catillo captus	IV. 13.
B. CLAUDIUS Arhusiensis in Divos relatus	II. 6. IX. 35. XV. 27.
CLAUDIUS CNIPHOFVIUS Archipirata	V. 24.
capite plectitur	26.
CLAUDIUS CHRISTIERNI in Livoniam mittitur	VI. 4.
Parnovienses subjugat	VI. 9. X. 28.
Sueonum Admiralis constituitur	VI. 26.
moritur	VI. 39.
CLAUDIUS ACHATIUS de Byestad à Danis captus	VI. 34.
CLAUDIUS ACHATIUS in Livoniam cum exercitu mittitur	VII. 21. XV. 133.
cum XVI millibus Russorum congressus victoria potitur	VII. 22.
ad Sofrebechium ablegatur	VII. 31.
CLERO matrimonia prohibentur	II. 10. XV. 28.
privilegia dantur & exemptio à foro Politico	II. 18. XII. 109. f. XV. 31.
CLERICORUM exemptio à tributis	II. 39.
CLERICIS contributiones impositæ	XV. 71. 100.
CLERICI protestantur contra tributa	XV. 72. 101.
reditus Clericorum attonsi	XV. 79. 82.
CLERI conjuratio adversus relig. Lutheran.	V. 36. XV. 103.
CLERI habitus & mores censi	XV. 130.
CLERUS Sudermannia & Nericia &c. Liturgiam refugit	XV. 147.
tradita confessione proscriptus	XV. 148.
cum Upsalensib. litigat	XV. 149.
CLUNIACENSIVM in Suecia cœnob. catalogus	IX. 78.
CODICES Sueciani vetustissimi ablati à Margaretha	XII. 219. XV. 69.
à Johanne Magno vid. Joh. Incendio consumpti	III. 47. XII. 221. XII. 5.
Roma à Gothis allati hinc exportati	XV. 82.
rursus requisiti	XV. 95.
Gothorum à Marino Romam translati	XI. 24.
CODICES ecclesiæ Abogenfis	X. 21.
CODEX leg. Upl. vide Lex	
CODEX facer vide Biblia	
COELESTINUS Papa ordinem Crucigerorum confirmat	II. 15.
COELIBATUS Clero Scandia frustra suadetur	XV. 22.
COENOBIORUM in Suecia catalogus	IX. 78.
in Dania	IX. 80.
in Norvegia	IX. 82.
COLBECKENSE templum vid. K.	II. 35.
COLDINGUM limes	XIII. 1. 15.
COLDINGENSIS JONAS notatur	II. 33. 49.
COLLERUS cum sorore interfectus	II. 38. XV. 37.
COLLOQUIUM limitaneum Suecos & Danos inter frustraneum	XV. 41.
Regum Suec. & Norveg.	XV. 48.
aliud	XV. 41.
Regum Suec. & Dania in Fagredahl	XV. 100.
aliud Malmogia	XV. 110.
Stockholmia	XV. 112.
Bromsebrogia	XV. 111.
ordinum Suecia & Dania	XV. 112.
aliud	XV. 155.
Colloquia tria Caroli irrita	I. 35.
COLO ex tutoribus Frothonis	I. 95. XII. 92.
COLO vel KOOL Sverch R. avus	I. 97.
alius filius Sverch.	II. 8. XII. 106.
Joh. Ducis filius cæsus	XV. 29. 39.
alii Episcopi Lincop.	CO.

INDEX.

COLONIENSIS Archiepiscopus subscribit combinationi Eccl. Bremenſis & Hamburgeniſis	XV. 9. 10. XV. 11.
reſignat	
COLONIÆ Gothorum vide Emigratio	VI. 4.
COMITES creantur ab Erico	II. 43. XII. 135.
iidem qui Jerlar olim	XII. 108.
vel Duces	
COMITIA vid. loca ubi habita	
COMITUM in Majorib. regis Suercheri mentio	XIII. 61.
COMMISSARIUS curiæ Romanæ in Suecia vid. Aroſia	
Concilium Rhemenſe	I. 94. XII. 118.
Lundenſe	I. 97.
Lugdunenſe	II. 33. XV. 41.
Tridentinum	V. 106. XV. 116.
Conſtantieneſe	XV. 70.
Baſileenſe	XV. 73. f.
ejus decretum Sueciæ clerum iterum ſpectans	XV. 75.
generale agitatum impedire conantur Sueci & Dani	XV. 111.
Upſalenſe	VIII. 7. XV. 152.
CONFESSIO AUGUSTANA allata in Daniam	V. 51. f. XV. 106.
Græcæ Eccleſiæ oblata	V. 41.
CONRADUS Maſoviæ Princeps ethnicos Pruſſiæ ſubjugat	II. 28.
CONRADUS I. Stregneſ. Epicoſus	XV. 68.
CONRADUS ROGGE ad Cathedram promotus Stregneſem	IV. 38. XV. 87.
moritur	IV. 58. XV. 92.
CONRADUS Finlandiæ epicoſus	X. 20.
moritur	22.
CONRADUS JOCHENſIS Livoniæ Magiſter	X. 13.
CONRADUS ROGGE civiſ Stockholmenſiſ cœnobio S. Erici aræ tabulam donavit	III. 67.
CONRADUS PHY vid. P.	
CONRADUS FUCHTEVAGENſIS Livoniæ Magiſter	X. 11.
CONSTANTIA altera Sigismundi conjux	VIII. 98. XV. 155.
CONTRIBUTIO contra Saracenoſ vid. Sarac.	
CONTROVERſIA Coloniēſ. & Bremenſ. Epicoſ.	XV. 9. ff.
Suecorum & Goth. de Archiepicoſali honore	II. 2. XV. 26.
Suecorum & Danorum de tribuſ coronis, vide inſignia	
CONVERSIONIS Scandianorum conſilia agit Caroluſ Magnus & Ludovicuſ Piuſ	I. 61. 62. XV. 7. 8.
commiſſam conversionem Scand. negligit Ebbo Rhemenſiſ	XV. 7.
Slavorum agitur	I. 63. 90. XV. 8.
Ruthenorum agitur	I. 72. XV. 12.
promovetur	XV. 13.
Iſlandorum tentatur	XV. 13.
promovetur	XV. 14.
Norveg. tentatur	XV. 12.
promovetur	XV. 14.
Grønlandorum feliciter procedit	I. 76. f. XV. 14.
Ferogienſ. ſuccedit	XV. 14.
Livonum	II. 9.
Suecorum remorata	XV. 19.
COPMANNUS Upſalenſium Epicoſuſ	II. 3. XII. 97.
pariter Finlandicæ eccleſiæ gerit curam	X. 5.
CORBEJA nova in Saxonia fundatur	I. 63. XV. 8.
vetuſ & nova deſtinatæ conversioni Scand. & Slavorum	XV. 8.
CORNELIUS AGRIPPA Chriſtierni liberorum Præceptor deſignatur	V. 15.
CORNUCHA vid. K.	
	CORO-

I N D E X

CORONÆ Christi spineæ pars muneris loco missa Festum instituitur	II.53. XV.42.48. II.54. XV.42. VI.18.
CORONÆ tres insigne Suecorum	XV.79.
CORONÆ Vastenenfes	XV.69.
COROSENSE in Finlandia monasterium	II.32. XII.208.
COS in ecclesia Roschildensi suspensa	V.100. IX.79.
CRONEBECKENSE cœnob. Johannitarum	V.100. XV.115.
CRONEBERGENSIS hinc arx mœnibus cingitur	XV.114.
CRUCES templis exturbatæ	XV.82.
CRUCIATA expeditio	II.14. X.5. XV.30.
CRUCIGERORUM origo	II.26. XV.34.
Paganos Livoniæ deviacunt	II.31. X.8. XV.35.
Estoniam tradunt Dano Jerviamque recipiunt	II.31.
Plescoviam occupant	XV.68.
Gothlandiam occupant, amittendam	V.120.
Revaliam dedunt atque in Livonia imperio cedunt	VII.41.
CRUSIUS Evangelicus Patriarcham sollicitat Constantinopolitanum	
CRUX Dominica famosa Suinagardiæ, Stockholmæ, Arbogiæ & in Næas Uplandiæ	III.13. XV.59.
CULTUS Dei Noachi tempore	I.2.
CULTU novo in Dania immolat Balderus	I.5. XV.3.
in Norvegia Hemmingus	I.6. XV.3.
Scandiotis summus Upsaliæ	XIII.24. XV.3.
etiam Letræ	XIII.24.
quinam Dii culti	XV.4.
CUMULI Magnatum tumulis impositi	I.6.
CURETES à Ronco subjugati	X.2.
CURLANDI Melerum ingrediuntur	II.13. XV.30.
CURLANDIA à Danis subjugata	X.3.
CURLANDIÆ Ducatus Magistro Livoniæ cedit, feudum Poloniæ	XV.120.
CURONENSIS Episcopa fundatur	II.25. X.7.
CUSO Venelandiæ dominus filiam elocat	X.2.

D.

DAA Petrus Magni Capitaneus à Valdemaro capitur	XII.194.
DACHIUS Nicolaus Smalandus propter rebellionem morti adjudicatur	V.78.
in bona regionum sectatorum defœvit	V.90. f.
Suantonem Sture sollicitat frustra	V.91. XV.113.
spondet Gustavo obedientiam	V.91.
Alberto contra Gustavum spondet operam	V.92.
in Blechingia investigati ac trucidati corpus rotis impositum	V.96.
ejus epitaphium	IX.51.
DAGERUS rex Sueciæ ad Vapnevad trucidatur	I.19. XI.36.
DAGO Estonum regulus Frotoni Dano tributarius	X.2.
DALABORGENSIS arx structa	II.79. XII.152. XV.48.
DALBYGENSIS Episcopa instituitur, mox desitura	I.88. XV.19.
DALECARLI classicum canunt adversus Ericum Pomeran.	XV.77.
Arosiam obsident	III.56. XII.226.
Gustavum sibi gubernatorem eligunt	V.1.
seditionem movent instinctu præfulis	XV.100. f.
iterum tumultuantes	XV.106.
plēctuntur	XV.107.
DAN I. F. Snore de Saxonibus victoriam reportat	I.45.
Vitiæ Rex eligitur, unde Dania dicta	I.5. X.2. XV.2. conf. XIII.10.
DAN II. Ulfonis filius R.D.	I.34.

G

DAN

INDEX.

DAN III. Frotonis Fil. Rex Daniæ	I.34.
DANMARK Danica hæreditas quæ dicta	XII.13.
DANABORGUM in Norvegia	IV.12.
DANABORGUM ad Rostochium ab Erico fabricatur	II.76.XV.48.
à Rostochensibus evertitur	II.88.XV.51.
DANMARKEN locus conventus Regum Scandicorum	XII.26.
DANMARKEN quæ dicta	XIII.21.
DANAVERCHE à Getrico exstruitur, eique aliud Egdora à Carolo Magno opponitur	I.61.XV.7.
DANCÆUS Carolus in Sueciam mittitur	VI.31.
DANEBROCKA quid	XII.113. f. XIII.68.
DANNEBROGEN nosocomium	V.106. XV.116.
DANIA vel DANEMARCHIA regnum, dicta Vitia sub Scandia intellecta	I.5. XIII.13. XV.2.
impugnatur ab Othino	XIII.2.
à variis Regibus	I.5. XV.3.
ab Uffone	II.40.
ab Halvardo	I.11.
ab Erico III.	I.12.
à Jorundero	I.17.
ab Otharo vastatur	I.21.
Haraldo committitur	I.23.
terra marique armis infestatur	I.39.
DANEMARCHIÆ in Uplandia templ. ex præda à Danis capta exstruitur	IV.60.
DANI Livoniam impugnant	II.5. XII.98.
fame & inedia suos mactant	II.26.
an Gothis tributa pependerit	I.11.
à Magogo propagati	XIII.13.
illorum Reges Letrenses vocati	XI.5.
DANTISCUM, Danzige, à Valdemaro fabricatur	I.28. XIII.33. XV.4.
Danis eripitur	II.8. XV.27.
hic facellum S. Erici Suecorum usibus conditum	II.27.
Suecorum Carmeliticum	III.7.
DANTISCANIS ampla privilegia in Suecia data	XV.75.
S. DAVID Vefmannos convertit, ad Munfetoꝝ habitans, I.81. IX.21,22. XII.41. XV.16.	XV.99.
reliquiæ ejus sublata	VIII.33.
DAVID Scotorum Rex subditis navigationem prohibet ad Orcadas	III.26.
DECIMARUM pensio à Canuto R. D. imposta	I.91. XV.21.
ubertatem magis quam caritatem importat	I.91.
Islandi consentiunt pensioni	XV.21.
conceduntur Erico Dano a Pontifice	II.36.
à Gustavo Episcopis adimuntur	V.22.
DeLaGARDIE Pontus, Russiam vastat	VII.21. XV.133.
cum Liturgia Romam mittitur	VII.41. XV.137.
revertitur	VII.50.
Sophiam Johannis filiam naturalem ducit conjugem	VII.58. XV.140. f.
aquis suffocatus & Revaliæ sepultus	VII.77. X.33. XV.146.
DeLaGARDIE Jacobus rem in Russia gerit	XV.155.
Kexholmiam & Novogardiam occupat	XV.156.
DEMETRIUS Russiæ princeps à Godonovio trucidatur	VIII.6. XV.152.
Pseudo-Demetrius fictus Czari hæres	VIII.91. X.38.
Boritium Godonovium profligat	VIII.95.
à Godonovio superatur	96.
in urbe Moscovia coronatur	VIII.97. XV.154.
à Suschio trucidatur	VIII.99. X.38. XV.155.

INDEX.

DENARIUS S. Petri à Suecis & Gothis exsolvitur	XV. 15.
à Magno Smek intervertitur	XV. 58.
quantus ex Upsalensi diœcesi collectus	XV. 63.
DENARIUS Lulensium	III. 72.
DEOS humana specie effingere Scandiotis nefas habitum	I. 2.
DESIDERIUS Longobardorum rex ultimus à Carolo M. capitur	I. 60. XV. 6.
DICASTERIUM Stockholmenſe institutum	XV. 156.
DIES hebdomadis unde dicti	I. 5. XIII. 18.
DIES Veneris ſacratus pœnitentiæ agenda	II. 68.
unde dictus	XIII. 22.
DIGVIUS vel Dignerus primus Ronung appellatus	I. 19. XI. 35.
DII manufacti in lectiſternio collocati	I. 8.
DILUVIUM œcumenicum	I. 1. XV. 1.
DIONYSIUS BEUREUS Gallus præceptor Erici	XV. 118.
aquæ uſum in Euchariſtiæ ſacramento probat	VI. 27.
Erici mandato trucidatur	VI. 44.
DIREPTIONES in regno ab Haraldo prohibita	I. 56.
DISÆ prudentia imbellium trucidatio impedita	I. 4. XIII. 18.
DISSENSIONES auctorum Hiſtoriæ Scandicæ per tot. T. XIII.	ibid.
cauſæ præcipuæ	XIII. 3.
DITHMERSIA à Valdemaro invaditur	II. 18.
rebellis domatur	II. 28. XV. 34.
à Johanne invaditur	IV. 57.
Danis donata	XV. 85.
mox amittenda	XV. 87.
hanc ſubdituri Dani proſtigantur ſtrage maxima	XV. 91.
DITHMERSI cum Danis fœdus ineunt	IV. 34.
DITHMERSOS Dani aggrediuntur & ſubjiciunt	V. 115. f. XV. 118.
poſſeſſio Danis à Cæſare confirmata	XV. 119.
DIVICA pellex Chriſtierni	IV. 66. XV. 93.
DOBLARE Nicolaus Kurſelium capit	VII. 9.
in Lealiæ oppugnatione occiditur	10.
DOMALDERUS rex Sueciæ Upſalis Diis immolatur	I. 19. XI. 35.
DOMARUS rex Sueciæ in campo Furisvaldenſi tumulatur	I. 19. XI. 35.
DOMINICANORUM in Sueciam primus adventus	II. 25. XII. 115. XV. 33.
Sigtoniæ antea negatam tandem impetrant manſionem	II. 24, 25. IX. 79. XII. 115.
migrant Lundiam	II. 26. XII. 115. XV. 34.
Revaliæ domicilia impetrant	II. 29.
Scheningiæ & Calmarniæ	II. 30.
DOMINICANI diſcedunt, vide loca cœnobiorum in Catalogo	
DOMINICANI Ziganorum vanitatib. obſequuti interitum Stock-	
holmia prædicunt	IV. 72. XV. 95.
DOMINICANORUM in Suecia cœnob. Catal.	IX. 79.
his adde quæ antea Daniæ ſubjecta, Lundenf.	
DOMINICANORUM in Dania cœnob. catalogus	IX. 81.
DOMUS Sueonum uſibus in exteris comparatæ Romæ, Pariſiis, vid. loca	
à DON Chriſtophorus à Suecis capitur	VI. 33.
DORNO Curetum Princeps	I. 30. X. 2.
DOROTHEA March. Brand. fil. Chriſtophoro deſponſatur	III. 76. XII. 255. XV. 77.
cum Chriſtierno ſecundo matrimonio ſociatur	IV. 4. XV. 78.
Johannem illi genuit	IV. 12. XV. 80.
de Suecis apud Papam queritur, repetens Oerebrogiam	XV. 88.
Johannem filium creditur veneno dementaſſe	XV. 90.
moritur	XV. 90.

I N D E X.

DOROTHEA Magni Sax. Duc. filia conjux Christiani	V.27.
à Johanne Bugenhagio coronatur	V.79.
mortua Roschild. sepelitur	VII.18. XV.132.
DOROTHEA Christiani fil. nascitur	V.101.
Vilhelmo Brunsvic. principi elocatur	VI.6.
DORPATENSIS Episcopatus instituitur	II.25. X.8. XV.33.
DORPATUM Mosco ademptum ab Hermanno restauratur	X.8.
à Moscho occupatum	V.114. X.27. XV.118.
suburbium à Suecis inflammatur	VII.52. X.32.
DRAXHOLMENSIS arx a Johanne Hoyens. comite obsidetur	V.70.
DRIVA uxor Valanderi	I.19. X.3. XI.34.
DROTA cum thesauro capta, fit conjux Gunnari	I.20. 42.53.
vidua nubit Borcaro	ibid.
DROTTAR & Drottningar	I.19. XI.31. 33.35.
DROTTE Freijerus dictus	I.7. XI.31. XV.3.
DROTTNINGHOLMIUM patuit Catholicis	XV.145.
DROTZAR Legislatores vocati	I.9.
DUCALIS dignitatis initium in Norvegia	II.31. XII.108.
in Suecia	XII.108. 119.135.
DUFFLINUM à Fridlevo capitur	I.35.
DUMBUS Bothniæ princeps à quo mari nomen	X.4.
DUMPESHAGENSIS Henricus Livoniæ magister	X.12.
DUNA urbs occulto igne incenditur	I.29.
DUNAMUNDA è monasterio arx	X.6.
hanc occupat Carolus	VIII.103.
DUNENBURGENSIS arx surgit	X.11.
DUVINUS Petrus	I.98. XV.25.
DUX idem qui Hertog	XII.108. 119. 135.

E.

EBBA Gustavi focus peste moritur	V.104.
EBBEHOLTIUM transfertur conventus monachorum Eschilstu-	
nensis in Dania	II.31. IX.81.
EBBO ab Haldano opprimitur	I.17.
EBBONI a Ludovico Scandiorum conversio commendatur	I.62. XII.10. XV.7.
ECCLESIA Danica subducta Hamb. & Bremensi	I.93. XV.21.
contra nitente Bremensi	II.6. XV.27.
& Norvegica	XV.22. conf. II.1. f. XV.25.
& Suecica	II.7. f. XV.25.
ECHARDUS à Kirnen cum Catharina Ulphonis Gudmari filia desponsatur	III.7.
ECHBERTUS Scandios ex Britannia profligat	I.64. XV.8.
ECHIUS Johannes Ingolstadt. Professor captus	V.32.
EDELBRANDUS Angliæ rex	I.57.
EDELREDUS Scandiis tributa dare coactus eos trucidat	I.77. XV.14.
vidua ejus nupsit Canuto	XV.15.
EDMUNDUS à Scandiis occiditur	I.65. XV.8.
S. EDMUNDUS ab Inguaro scorpionibus cæsus	I.68.
EDMUNDUS Rex Angliæ	I.79.
EDVARDUS frater Canuti Rex Angliæ	I.84.
illo mortuo proceres regnum invadunt	I.88.
EDVARDUS Angliæ rex Danorum naves detinet	IV.29.
cum Christierno duorum annorum inducias facit	ibid.
EGDORA à Carol M. limes posita	I.61. XV.7.
EGELRADUS Angl. rex mortuus	I.78.
EGILLUS Rex S. à tauro interficitur	I.23. XI.39.

EGL

I N D E X.

EGINO Gothorum præco moritur	I.84. IX:27. XV:17. I.89. XV:20.
ELEPHUS Nidrosiensium Archiepiscopus moritur	II.86. XV:50. III:3.
EINARUS Nidrosiensium Archiepiscopus	II:45. XV:39.
ELEONORA Valdemari III. conjux in puerperio exstincta	II:29. XV:35. II:30.
ELIZABETHA Venceslai filia Caroli IV. mater	II:71.
ELIZABETHA Haquini conjux in Daniam delata destinatur conjux Magno Regi monasterium Vastenense ingreditur	III:21. XII:198. XV:62. III:24. XII:199. XV:63.
ELIZABETHA Gerhardi filia, vidua Balthazaris nubit Theode- rico Oldenburgico	III:39.
ELIZABETHA Johannis R. D. filia nubit Joachimo Brandenburgico	IV:60. XV:92.
ELIZABETHA conjux Christierni moritur Gandavi	IV:74. XV:95. V:22. XV:101.
ELIZABETHA Gustavi fil. nascitur Christophoro desponsatur nuptiæ celebrantur	V:104. XV:116. VI:10. VII:62. XV:142.
ELIZABETHA Angliæ regina persuadet Mornæo cædem Johannis ab Erico R. S. petitur conjux Erici miserta captivi	VII:20. XV:118. XV:133.
ELSBURGUM à Carolo occupatur à Johanne Umresa oppugnatur à Christierno impugnatur à Christierno II. occupatur à Gustavianis à Danis, rursus amittendum rursus à Danis occupatum a Suecis recuperatur	III:68. XV:75. III:69. IV:8. IV:61. XV:92. V:13. VI:22. XV:123. XV:156.
EMERENTIA Gustavi soror à Christierno in carcerem conjicitur	V:4. f.
EMIGRATIONES Scandiorum, prima secunda tertia in orientem prima Duces emigrantium unde pependerit vid. & excurs. & expeditio	I:2. I:2. I:3. XII:7. X:1. XIII:18.
EMMA Edelredi vidua Canuti conjux	I:79.
EMUNDUS I. vel Amundus S. R. tres Gothiæ provincias amittit unde Slemme cognominatus	I:72. XV:12. I:73. XII:26. XV:13. I:74. XII:58.
EMUNDUS vel Amundus II. dictus Carbonarius vel Rosbrännare nothus Olai Skötkonungs vel frater Rex Sueciæ dictus Annosus cum Amazonibus pugnans filio amisso vincitur moritur sepelitur	XII:49. I:76. 78. XV:18. I:85. XII:57. XV:8. I:86. XII:61. I:86. XV:18. conf. XII:61. XII:62.
ENECOPIÆ cœnob. Francisc. post in nosocomium, inde in officinam nitrariam conversum urbs inflammatur per incendiarios	IX:79. XII:115. V:52.
ENEVALDUS apud Norvegos vitæ integritate conspicuus	VII:19. XV:133.
ENGELBERTUS Dorpatensium Episcopus Magnum cum conjuge sua coronat	I:83. XV:16. III:7.
ENGELBERTUS dux Dalecarlorum contra Danos Johannem coram Erico accusat	XV:74. III:55. XII:226.
	Ericum

INDEX.

Ericum Stockholmiæ tribus castris obsidet	III:58. XII:228.
à Primatibus Arbogiæ Gubernator regni designatur	58. XII. 229.
à Magno ad Göksholmiam trucidatur	III:62. XII. 233. XV:74.
in ecclesia sepelitur Medelofensi	III. 62.
funus Oerebrogiam transfertur	III. 63.
ENGELHOLMIUM consequitur jus fori	XV. 96.
amittit jus municipii	V. 102.
ENNIGNUPUS rex Daniæ idem qui Ehnob	I. 67. XII. 16. f. XV. 10.
ENSIFERORUM ordo in Livonia	XV. 31.
EPISCOPI Scondiæ Archiepiscopo Bremensi subjectionis juramen- tum præstant	I. 87. XV. 16.
pallium gratis antea datum incipiunt multo emere auro	II. 55. XV. 42.
in Dania verò incipiunt à Rege ut prius à Pontif. emere	XV. 104.
revisioni legum Sueticarum se opponunt	III. 12.
sessionem post Senatores occupare cœperunt	V. 36. XV. 103.
pensionem Regi ex proventib. suis reddere tenentur	XV. 105.
EPISCOPORUM Catalogi	IX. 59. & c.
EQUITES Teutonici vel Crucigeri	II. 14. X. 5. XV. 30.
horum primus Magister	II. 20.
Ensiferi vel gladiferi	II. 20. X. 6. XV. 31.
Sancti sepulchri	XV. 58.
Aurati & Torquati sæpius creati, ut sub Magno Ladulas	II. 60. 62. 63. XII. 138. XV. 43.
Erico in Dania	II. 65.
Birgero in Suecia	II. 76. XII. 148. XV. 48.
Christophoro in Suecia	XII. 253. XV. 76.
in Dania	XV. 77.
Carolo Canuti	IV. 2. XV. 78.
Gustavo primo	V. 41. XV. 104.
Erico Gustavi fil.	VI. 5.
M. ERASMUS Arosiensium Antistes nominatur	VII. 31. XV. 135.
initiat	VII. 35. XV. 136.
EREMITARUM spelunca ad Stockholmiam	II. 46.
ERENGISLONIS Platae cum Magno Dysavad monomachia	XII. 135.
ERENGISLO Comes Orcadensium	III. 17.
mortuus & Vasteni sepultus	III. 33.
ERICUS Scondiæ Rex primus in Gotlandiam emigrat	I. 3. XV. 2.
perperam Bericus dictus	XI. 20. 21.
ERICUS II. Regneri F. rex Sueciæ Gothiæque, dictus Sapiens	I. 15. 35.
ERICUS III. Frotonis fil. rex Sueciæ	I. 16. 39.
ab Haldano bello petitur	I. 17.
ERICUS IV. S. Rex Ingonis fil. cognomento Ventosi Pilei	
Storbernum fugat	I. 71. XII. 22. f. XV:12.
ERICUS V. R. S. Daniam occupat & Norveg.	
unde Victoriosus dictus	I:74. IX:12. XII:30. XV:13.
varios populos subjugare studet	ibid.
post baptismum Stenkil, dein Frugifer, Vårzell/ vocatur	I:74. IX:13. XII:34. XIII:48.
ab Ottone III. victus	XV:13.
Islandis infestus	I. 75. XV. 13.
ab Osteno trucidatur apostasia relig. simulata	I. 75. XII. 23. XV. 13.
ERICUS VI. R. S. ævi brevis	I. 88. XV. 19.
S. ERICUS Jedvardus VII. Rex Sueciæ	II. 1. XII:96. XV:25.
Christinam ducit	XV: 23.
Finnonibus subjugatis Henricum commendat	II: 3 XII:97.
à Danis decollati ossa ad veterem Upsaliam transferuntur	II:5. IX:36. XII:98.
ad novam transferuntur	II:5. 55. XII:126. XV. 42.
in Divos refertur	XII:126. XV:41.
	laba.

INDEX.

labarum & panoplia argentea	II:56.
sepultura denuo adornata	XV:50.
ejus cœnobium Gedani	III:67.
ejus scrinium	XV:69.
vexillum	XV:90.
reliquiæ vid. Antverp.	
loculus in templum reductus	XV:139.
ERICUS VIII. Canuti F. Suerchero devicto R. S.	II,21. XII,112. XV:32.
cum Suercheri progenie pactum renovat	II,22.
Valdemari R. D. sororem Richissam ducit	II,22. XV:32.
coronatur	ibid.
moritur & Varnhemix sepelitur	II,24. XII,112. XV:33.
ERICUS IX. Erixi F. rex Sueciæ, Balbus & Claudus	II,26. XII,115. XV:34.
Catharinam uxorem ducit	II,26.
Vichiam invadit	II,28.
Folchungos æmulos devicit	II,29. XII,116. XV:35.
monasteria condit	II,30.
Tavastos per Birgerum Jerl subegit	II,36. XV:37.
mortuus & Varnhemix sepultus	II,36. XII,118. XV:37.
ERICUS Magni Smek fil. nascitur	III,8.
Sueciæ regnum consequitur	III,15. XII,185. XV:59.
Beatricem ducit uxorem	III,17. XV:60.
Benedictum profigat	17. XII,191.
parentibus reconciliatus	XV:60.
bellum in patrem molitur	III,18. XII,192. XV:61.
Scaniam Danis eripit	III,19. XII,194.
à Blanka veneno sublatus	III,19. XII,195. XV:61.
ERICUS Pomeran. antea Henricus dictus	XV:66.
XI. R. S. V. R. N. XI. R. D.	
è Pomerania à Margaretha vocatur	III,33. XII,212.
Rex salutatur	36. XII,214.
Diademate insignitur	37. XV:68.
aulicas condit constitutiones	III:39.
Philippam ducit uxorem	III:40. XII,218. XV:69.
Lanskronæ Carmelitarum domicilium erigit	III:42. XV:69.
totius Scondiæ imperium nanciscitur	III,44. XV:70.
Gottorpium obsidet	46. XII,221.
cum Uladislao paciscitur	III,47.
Fimbriâ pervasâ contra Stetinenses arma sumit	III:48. XII,221.
Danis imperium ecclesiasticum Scondiæ comparare nititur,	
& Bugislao thronum	XII,222. XV:71.
Margarethæ sepulchrum marmoreo decorat cenotaphio	III,49.
causa sua acta coram Cæsare Hierosolymam pergat	III,49. XV:71.
Slesvicum obsidet	III,50. XII,223.
Philippam conjugem verberibus afficit	III,52. XII,223. XV:72.
quinquennales cum Vandalis paciscitur inducias	III,54. XII:233.
Nuncium papalem in carcerem detrudat	III,54. XV:73.
ejus jugum excutere parant Sueci	XV:73.
Bugislaum Danis pro rege acceptandum persuadet	III,60. XII,242. XV:74.
in Gothlandiam cum regni thesauro navigat	III,67.
regno exiit	II:69.
piratica Suiones infestat	III,78. XII,254. XV:77.
in Gothlandia à Suionibus pressus	IV,2.
horribili fame cruciatur	IV,3.
Rivoldii moritur	IV,3,18. XV:81.

INDEX

ERICUS XII. Gustavi primogenitus fil. nascitur	V:64. XV:108.
patri hæreditarius successor declaratur	V:97. XV:114.
Ostrogothiæ Clero se insinuat	V:107. XV:116.
in absentia patris regnum gubernat	V:110.
Ducatus vitalitius	V:113. XV:118.
in Anglia uxorem ambit	V:116.f. XV:118.
in Angliam proficiscens audita patris morte redit	V:120. XV:119.
clavum regni capeffit	V:1. XV:119.
cum fratribus simultatum causæ	VI:2. XV:120.
coronatur Upsaliæ	VI:4.
in Angliam cum fr. Carolo, Petro Brahe & Gustavo Rosa proficiscitur	VI:5.
tempestatibus impeditus revertitur	VI:6.
Scotam ambit & Lotharingam	VI:8. XV:121.
pacem cum Moschis facit	VI:9.
Johannem fratrem captivat	VI:19. X:28.
Hessam in connubium petit	VI:21. XV:123.
Annæ sororis nuptias celebrat	VI:23.
triumphat more Romanorum	VI:27. XV:125.
ex concubina Gustavum suscipit	VI:36.
mente alienus Præceptorem occidere mandat	VI:44. XV:127.
Fratrem Johannem vinculis absolvit	47. XV:128.
promittit, Moscho uxorem Johannis	53. X:29.
nuptiæ cum Catharina peraguntur	VI:54.
Catharinæ avunculos agricolas Equestribus insignibus decorat	VI:55.
à fratribus bello infestatur	VI:56. X:29.
ejus thesaurus	VI:57. XV:129.
carceri includitur	VI:58.
sistitur judicio & perpetuo carceri denuò adjudicatur	VII:3. XV:130.
Abogiam transfertur	VII:10. XV:131.
in Sueciam missus, in Gripsholm, Aros, & Oerbygenfi custodia tenetur	VII:19. XV:133.
toxico moritur	VII:49. XV:138.
ERICUS I. D. Rex Haraldii frater	I:65. XV:9.
munia S. Ansgarii approbat	I:66. XV:9.
Slesvicense templum fabricat	ibid.
à Guttormo fratre occiditur	I:67.
ERICUS II. Sivardi fil. R. D. persecutor primum Christianorum, fidem amplectitur Christianam	I:67. XV:9.
dictus Infans vel Puer	I:27. XII:14. 15.
moritur	I:67. XV:10.
ERICUS III. Daniæ R. cognomento Ventosus	I:68. XV:10.
ERICUS IV. Rex D. idem qui Victoriosus Suec.	
ERICUS V. Suenonis fil. & S. Canuti frater in Suecia latens ducit Botildem	I:91. XV:21.
rediens in Daniam. Rex evadit, & subducit se Bremensi Præsuli	I:92.
Funus S. Canuti in basilicam Albano defert	I:92. XII:89. XV:21.
Hierosolymam petit, & rediturus in Cypro moritur	I:93. XV:22.
ERICUS VI. Emund, Canuti Fr. rex Daniæ	I:96. XV:24. XII:89.
ERICUS VII. huic interfecto succedit	I:97. XV:24.
Lamb dictus	XII:91.
hic in monasterio moritur	I:97.98. XV:25.
S. ERICUS VIII. Valdemari F. R. D. antea Dux Slesvicensis	II:23.
coronatur Lundia	II:30. IX:39. X:9. XV:35.
Abelem sentiens rebellem Juditham sibi desponsat	II:31.
post mortem patris gubernaculum adeptus	II:32.
cum fratribus rixatur	II:34.
	ab

INDEX.

ab Abele fratre decollatus à Slesvicensibus sepelitur	II:37.XV:37.
Filiæ ejus	II:38.49.
canonizatus	II:43.XV:39.
ERICUS IX. Christophori filius Rex D.	II:46.XV:39.
Klippling dictus	XII:121.
captivatur	II.47.XII:121. XV:39.
liberatur	II.49. XV:40.
in Livonia feliciter pugnat	II.52. XV:41.
Jutiam subdit	ibid.
Agnetam ducit	II.53. XV:41.
infidias evadit	II:61.XV:43.
in horreo occisus & Viborgi sepultus	II:64.XII:138. XV:44.
ERICUS X. Eriçi filius, D. rex sub tutore	II.64. f. XV:44.
cum Ingeburge desponsatur	II.65.XII:141. XV:45.
nuptias celebrat	II.71.XII:146. XV:47.
coronatur, & cognomento Probi ac Pii decoratur	II.66. XV:45.
potestatem sibi vendicat Revaliensibus Episcopum nominandi	II.70. XV:46.
propriis auspiciis rem gerens, Valdemaro Duci bellum infert	II.70. XV:46.
ad Romanum citatur tribunal	II 71.
Johanni Archiepiscopo XLIX mille argenti libras soluturus	II.72. XV:47.
interdicto subjectus, liberatur	II 73.77.
à Lubecensibus protector eligitur	II.73. XV:47.
Pontifici humiliter supplicat	II.76. XV:48.
Rostochium occupat & Danaborgum condit	ibid.
Christophoro fratri Ducatum Estoniæ in feudum dat	II.77. XV:48.
Hallandiam borealem populatur	II.79.
Sueciam invadit	II.82. XV:49.
Nycopiam obsidet	II.85. XV:50.
cum Vandalia Principibus colloquitur	II.88. XV:51.
Rostochium obsidet, deditum	II.89.
Jutos rebelles mulctat	II.90.
in factiosos Daniæ proceres animadvertit	II.91. XV:52.
Stralsundium oppugnat	II.93.
cum Esgero Archiep. rixatur	II 93. XV:52.
cænobium in Padiso fundandi licentiam concedit, illudque dotat	II.94.
Hallandiam & Borenholmiam expugnat	II.49. XV:53.
à Suecis bello petitur	II.95.
moritur	II.96. XV:53.
ERICUS XI. idem qui Poméran.	
ERICUS I. N. Rex Bloddy dictus, Haraldî filius	
fratres suos trucidat	I.57.70. XV:11.
ab Haquino fratre in exilium ejectus	I:70. XV:12.
moritur in piratica	I.71. XV:12.
ERICUS II. N. R. idem qui Suec. Victoriosus	
ERICUS III. Jerl Prorex N. copias in Angliam traducit	I.77.78. XV:14.15.
moritur	I.78. XV:15.
ERICUS IV. Magni filius N. R. privilegia Clericorum revocat	II.59. XV:43.
Margaretam uxorem ducit	ibid.
bellum in Danos orditur	II.61. XV:44.
Jutiam prædatur	XV:45.
Falstria diripit	II.69. XV:46.
moritur	II.73. XV:47.
ERICUS V. N. R. idem qui Pomeranus	
ERICUS Asmundi F. occisus à Gramo	I.10. 48.
ERICUS princeps quidam à militia Græcana rediens	
portato ferro probat se fratrem Svèrnonis	II. 11. XV:29.

INDEX.

ERICUS Birgeri Jerl F.	II. 51.
mortuus & Varnhemiae sepultus	II. 54. XV: 42.
ERICUS Valdemari R. fil. Stockholmiæ clam obtruncatus	II. 69. XV. 46.
ERICUS nothus Valdemari ab Ingeburge educatur	II. 52. XII. 126.
Ceciliam ducit unde Valdemarsonii	III. 4.
ERICUS Magni F. Dux Equestri honore decoratur	II. 72. XII. 147.
Ingeburgem sponfam sibi deligit	II. 76. XII. 148. XV: 48.
vix tamen nec sine molestia multa consequitur	XV: 49. ff.
cum Valdemaro fratre in exilium à Birgero ejectus	II. 78. XV: 48.
Kungellam expugnat	II. 86. XV: 50.
destinatur throno Norvegiæ	II. 87. XV: 51.
peregrinatione defungitur	II. 88. XV: 51.
in carcerem conjectus fame interiit	II. 94. XII. 166. f. XV. 52. f.
ejus testamentum	XII. 167.
Stockholmiæ humatur	XII. 169.
Upsaliam transfertur	III. 2. XII. 172. XV: 54.
nostrorum Historicorum de sepultura ejus error	XII. 172.
ERICUS Alberti F. gener Bugislai V. Pomeran. Ducis	III. 35. XII. 214. XV. 68.
in Gotlandia moritur	III. 37. XII. 215. XV: 68.
ERICUS Jutiæ austral. Dux à Christophoro infestatur	II. 43. XV: 39.
Ericum regem captivat	II. 47. XV: ibid.
moritur	II. 52. XV. 41.
ERICUS Canuti F. Lolandia Dux	II: 47.
ERICUS Langlandia Dux Sophiam uxorem ducit	II. 71. XII: 144. XV: 47.
ERICUS Hallandia australis dominus moritur	II. 78.
ERICUS Slesvicenf. Dux Langlandiam & Frisiam resignat	II. 90. XV: 51.
moritur	III. 3. XII. 173. XV: 54.
ERICUS Christophori F. à Danis capitur	III. 3. XV: 54.
liberatur	III. 4. XV: 55.
vulneratus moritur Ringstadii	III. 6. XV: ibid.
ERICUS Gronlandia protopræful	II. 2.
ERICUS Stavangrenf. Episcopus Osteni in cathedra Nidrosiensis	II. 13. XV: 28.
successor	II. 15. XV: 30.
Sivardum erigit contra Sverronem	II. 16.
& Ingonem erigit	II. 17.
classem Sverronis incendit	II. 20.
moritur	
ERICUS II. Nidros. Archiepiscopus, vide Valchendorp.	
ERICUS Profelytus martyr	1. 83. IX: 23. XV: 16.
ERICUS I. Scarenf. Antistes XV: 54.	alius XV: 105.
ERICUS III Scarenf. Antistes	XV: 118.
ERICUS, II Stregnenf. Præful Evangelicus	XV: 116.
M. ERICUS cathedra potitur Aboënsi	V. 12. XV: 102.
ERICUS Aböëns Episcopus	VII. 68. X: 33. XV. 144.
ERICUS PUCHIUS vid. P.	
ERICUS Axelii Tott in vincula conjicitur	IV. 14.
civitatem Viborg. mœnibus cingit	X: 21.
clavus ei Sueciæ à Carolinis committitur	IV. 26. XV: 83.
moritur	IV. 38. X: 21. XV: 87.
ERICUS Gyllensternorum parens, vide Gyllenst.	
ERICUS Caroli à Sturiis fugatur	IV. 27. XV: 83.
Uplandiam infestat	IV. 30.
à Stenone profligatur	IV. 31. XV: 84. f.
ERICUS Chetilli præfectus Suionum	III. 32.
ERICUS Nicolai Eques cum copiis Rigam mittitur	IV. 43.
	ERI.

INDEX.

ERICUS Eriaci arcium proditor trucidatur	I V. 61.
ERICUS Trollius, vide T.	
ERICUS Hojensium comes	V. 80. XV: 118.
ERICUS Gustavius materteræ filiam rapit	VII. 15.
ERICI Andersonii epitaphium	IX: 56.
Erichsgata rjda	XII: 99.
ERLANDUS ab Husby Haquinum in ædibus suis servat	II. 19.
ERLANDUS Daniæ Archipræful à Cæsare capitur, & moritur	II. 54. 55. XV: 42.
ERLINGUS Haquinum interficit	II. 3. XV: 26.
æmulus ei de regno Sivardus	ibid.
diadema Norvegiæ consequitur	II: 4.
cum Valdemaro pacem pangit	II. 5.
fili Magni nomine regnans cæsus est	II. 10. XV: 28.
ERNEMORDUS, I. Curonensium Antistes	X. 7. XV: 33.
ERNESTUS Marchio Badens. ducit Annam Gustavi filiam	VII. 76. XV: 145.
ERNESTUS Livoniæ Magister	X: 11.
ESA Olai Vermelandiæ reguli filia	I. 44.
ESA Ringonis filia ab Omundo capitur	I: 44. 53.
ESBERNUS SNARE, vide S.	
ESCHILLUS Stregnens. Episcopus ex Anglia in Sueciam	I: 84. IX: 31. XII: 41. XV: 17.
Sudermanniæ Antistes	XV: 20.
lapidibus interfectus	I: 90. IX: 31. 32. XII: 69. XV: 20.
reliquiæ Eschilstunio Stregnesiam translatae	XII: 70. XV: 23.
sublatæ	VIII: 33.
ESCHILLUS Roschildensium præful ab Erico superatur	I: 96.
Scaniæ cathedram occupat	I: 97. XV: 21.
Lundensium basilicam Deiparæ consecrat	I: 98. XV: 25.
primatum Sueciæ ambit	II: 2. XV: 26.
thesaurum amittit	II: 6.
Jus Scaniæ Canonicum compilat	II: 6.
Hierosolymam peregrinatur	II: 7.
officio se abdicat	II: 10. XV: 28.
Clarevallense cœnobium ingressus	II: 10. XV: 28.
moritur	II: 11. XV: 29.
ESCHILLUS Nidrosiensium Archiepiscopus	III: 39. XV: 69.
ESCHILLUS præful in Dania Viborg.	XV: 19.
ESCHILSTUNENSE in Suecia monasterium Johannitarum	II: 41. IX: 79. XV: 38.
Cluniacensium	IX: 78. XV: 18.
horum privilegia roborata	III: 14.
ESCHILSTUNENSE in Dania cœnobium migrat Ebbeholtium	II: 31. IX: 81.
ESGERUS JUEL Dan. Archipræful cum Nicolao dimicat	II: 88. XV: 51.
ad castra Ketelmundi profugit	II. 94.
Romam proficiscitur	II: 96. XV: 53.
ecclesiæ restituitur & bonis	III: 2. XV: 54.
moritur	III: 3. XV: 54.
ESICO episcopus Slesvicensis	XV: 15.
ESRUMENSE in Dan. monaster. Cisterciensium	II: 1. XV: 25.
flammis absumitur	II: 16.
ESTAKLIPPA	XII: 113.
ESTONES Meleri loca deprædantur	II: 13. 24. XII: 112. XV: 30. 33.
ESTONIA à Danis occupata	II: 21. 25.
his erepta	II: 27. XV: 34.
iterum reddita	II: 31. XV: 35.

INDEX

ut feudum à Dano edonata	II:77.XV:48.
à Danis clam petitur	XV:119.
à Livonibus infestatur	VII:14.
à Crucigeris ordinis Magistro vendita	XV:58.
Russi eam aggrediuntur bello	VII:98. X:34.
à Carolo occupatur	VIII:95. X:37.
Esthonibus convertendis invigilat R. Daniæ	II:35.
Esthonum fœminæ hæreditatem adeptæ	III:5.XV:55.
ESTORELAND insula inventa	II:63.
ESTRIDES Boleslai filia conjux Olai <i>Stót.Konungs</i>	I:76.XV:14.
baptizata	I:78.XII:47.XV:15.
ESTRIDES filia Olai nupta Olao g:to	I:76.79.XII.45. f. XV:15.
ETELVULPHUS ab Anundo superatur	I:65.
EVANGELIUM à Regibus publice cantatum: Christophoro	III:75.XV:77.
Carolo Canuti	XV:80.
EVANGELICA Religio vide Luther.	
EVANGELICA Synodus prima in Suecia	XV:104.
in EUCCHARISTIA ob vini penuriam Norvegis mulso uti concessum	XV:78.88.
in Suecia idem tentatur	V:27.XV:124.
in EUCCHARISTIA admiste veneno sublatus Christophorus R. D.	XII:120.
EUCHARIUS Germanis Evangelium annunciat	I: 57.
EVERHARDUS à Monheim Livoniæ Magister	X:14.
EUPHEMIA Christophori consors vitæ claudit orbitam	III:5. XV:55.
EUPHEMIA Magni Smeek soror nubit Alberto	III.7.XII.177.
EUPHEMIA Ducis Rugiani filia despondetur Magno Birgeri filio	XV.51.
EUREPE regio Finlandiæ à Moschis infestatur	V.98.
EXCURSIONUM Gothorum causa	XIII.14.XV.10.
duces unde pependerit	XIII.18.
EXPEDITIO Scandianorum in Palæstinam	II.14. XV.30.
EZARDUS Frisiæ comes Catharinæ Gustavi filix conjux	V.117. XV.119.
F.	
FABORGENSE cœnobium in Dania Francisc.	IX.81.
desit	V.50.
FABULA Gilberti, in Visingiana insula ligati	XII.47.
de Margaretha & Abrahamo Broderi	XII.219.
de Julio Cæsare & Lindormio	XIII.27.
FABULÆ Christierni Petri de Rolando	XIII.4.
FADERUS Ulphonis ad Carolum mittitur	IV.27.
FAGNEVAHL locus colloquii limitanei	II:51. XV:41. II:78.
FALCKENBERG perperam pro <i>ALLE</i> Róping	XI:14.
FALCHIUS Ericus Johanni triumphos gratulatur	VII:64. XV:142.
FALCK Hermannus ordinis Theutonici Magister	X:8.
FALKENBERGUM evertitur	III:17.
FALSTRÆ unde primi incolæ	I:2. XV:16.
FANIS Deos includere Scondiis nefas	XIII:8.12.
FAXHOLMIUM à Margaretha occupatum	XV:68.
FECTENIUS Petrus, Lav. atii Petri bibliothecam bis lustrat	VII:26.
Catholicam religionem inferre studet	VII: 30.
Romam cum Liturgia mittitur	VII:41. XV:137.
naufragio submergitur	VII:42.
FECHTIUS Johannes Livoniæ Archipræsul	X:12.
FEDDERUS Gregorivitiis Legatus Moschor. in Sueciam	V:120.
	FE.

INDEX

FEGFYRIUM arx condita	X:21.
FEGRENIUS Martinus Legatus Pontificis subsidia colligit in Saracenos	IV:19. XV:82.
spoliatur thesauro per indulgentias in Scondia compilato	IV:22. XV: ibid.
codices secum aufert	ibid.
FELINUM exordium cepit	X:7.
FERDINANDUS Cæsaris frater procius throni Suetici	IV.48. XV:89.
FEROGLÆ è Scondia incolæ	I.3. XV:1.
FEROGIENSES veram fidem amplectuntur	I.76. XV:14.
Norvegorum imperio se permittunt	XV:15.
FEROGIENSIUM episcoporum catalogus	IX:76.
FERRI candentis gestatio ad veritatis investigationem usitata	I.75. XII.35. XV:13.
in Dania abrogatur	I.90. XV:20.
hujus gestatione regni partem acquirit Haraldus	I.94. XV:23.
Ericus Sverronis frater	II.11. XV:29.
gestat Ida mater Haquini	II.27. XV:34.
FESTUM spineæ coronæ Domini in Norvegia institutum	II.54. XV:42.
FESTA Suecorum patronis & exuviis Sanctorum sacra	II.56.
corporis Dominici Danis commendatur	III.5. XV:55.
conceptionis Mariæ, & Matthiæ Apostoli	ibid.
Transfigurationis Dominicæ revocatum	XV:130.
FETALIANI	XII:213.
FEUGO Daniam occupat fratre Horvendillo interfecto	I.14. 33.
ab Ambleto exustus	ibid.
FIDENTIUS Legatus moritur	II.17. XV:31.
FIEDRO Theodorus successor Basilii in regno Russico	VII.71. X:33.
variis insidiis petitur	ibid.
moritur veneno	VIII.77. X:36.
FIMBRIA ab Henrico recuperatur	III.19.
FINCKE Gustavus in Russiam ablegatur	VI.12.
FINCHE Georgius in Hassiam mittitur	VI.12.
FINLANDIA unde dicta	X:3. XIII.17.
progenies Slavonica	XIII: ibid.
antea Upsalensi subjecta ecclesiæ	XII:105.
proprium nacta Episcopum Catholicum	II.9.f. X:5. XV:28.
Evangelicum	XV:104.
monasteria ejusdem, vide in T. X.	
à Moschis infestatur	IV.48. V.107. VII.98. X:22.25.34. XV:53.86.95.116.
feudum Axelsöniorum	XV:87.
Stenoni in feudum data	XV:91.
à Carolo infestatur	VIII.49. X:36.
ejus limites	XI.2.
FINNI rebelles domantur	XV:51.
ad Lutheranam religionem convertuntur	X:24.
FINVEDI XII:59. FINVEDIA XIII:17.	
FIOLMUS rex Suionum in dolio mulsi suffocatus	I.18.
FLANDRIA à Scondiis infestata	I.65. XV:9.
FLEMMING Ericus Equestri decoratur honore	V.41.
FLEMING Jvarus à Lubecensibus capitur	V.68.
FLEMMING Laurentius Baronis titulo ornatus	VI.4.
moritur	VI.5.
FLEMMING Claudius Sueonum ad Sostrebechium commissarius	VII.31.
moritur	VIII.47. XV:153.
FLEMMING Hermantius ad Sostrebechium ablegatus	VII.31.
FLENSBÛRGUM Danis adjudicatur	XV.70.
à Vandalis impugnatur	III.50.
Danis ereptum	XV.73.

INDEX.

FLUMINA regio censui addicta	II. 60.
FLUMINUM cursus sistitur	II. 68.
FOLCHBERTUS Slesvicensium Episcopus constituitur	I. 72. XV. 12.
ob persecutionem Suenonis Bremam profugit	I. 93.
FOLCHO Archipræsul Suionum	II. 51. XV. 41.
interest concilio Lugdunensi	II. 52. f. XV. 41.
infulam capulo permutat	II. 57. XV. 42.
FOLCHO, unde Folkungi, Ingerdem ducit S. Canuti filiam	I. 91. XV. 21.
FOLCHO Algoti filius alterius sponsam abducit	II. 64. XII. 139. XV. 44.
FOLCHO Jerl cæsus gladio.	II. 22.
FOLKUNGI inhiant regno Sueciæ	II. 26.
Erico superato Canutum ad regni fastigium molientes superantur	II. 29. XV. 35.
Birgero arma intentant duce Carolo	II. 48. XII. 121. XV. 40.
decollantur	II. 48. XII. 122.
in Magnum insurgunt	II. 57. 58. XV. 42.
blanditiis inescati captivantur atque gladio feriuntur	II. 58. XV. 43.
FOLQUARDUS Lagmansonius adulterii suspectus	II. 22.
FOLQUNUS Finlandiæ Episcopus	X. 5. XV. 30.
FONTENUS Nicolaus Daniæ fecialis	VI. 18.
FORNIOTUS Vandalia borealis Rex	X. 1.
FORSIUS Laurentius Parochus Stockholmens.	VII. 51.
officio privatus	VII. 74.
FOUGDOEENSE cœnobium Cisterciens.	II. 67.
FRANCISCANORUM primus in Sueciam adventus	II. 30. XII. 115.
in Daniam	II. 31. XV. 35.
Stockholmiæ eorum facinus	IV. 37. XV. 86.
in Suecia cœnobiorum catalogus	IX. 79.
his adde Lundens. Malmog. Trelleborg. Halmstad. Koegense,	
suis locis videnda	
in Dania cœnobia	IX. 80.
cœnob. Rigæ exstruitur	X. 9.
FRANCISCANI ordinis capitulum generale Scaræ	XV. 55.
FRANCISCANI ut cessarint, vide in locis cœnobiorum secundum	
catalogum	IX. 79. 80.
FRANCISCUS, Johannis R. Daniæ filius nascitur	IV. 55.
FRANCISCUS Lotharingiæ Princeps Christinae maritus	V. 86.
FREA Othini uxor à Scondiis culta	I. 7. XV. 3.
FREDERICUS vide Frideric.	
FREY quatuor regna gubernat	I. 7. XV. 3.
fanum Upsalense condidit & urbem	I. 7. XV. 4.
ejus statua	I. 8. XV. 4.
dictus & Froto, & Drotte/ quem vide	
FREYDAG unde	XIII. 22.
FREYER, Fruer	XI. 31. 33.
FRIDERICUS I. Imperator Henrico Sax. bellum infert	II. 11.
FRIDERICUS II. Imperator Henrici filius Normannis oriundus	II. 22.
amicitia ejus cum Haquino N. rege	XV. 36.
regno spoliatur	II. 34.
FRIDERICUS I. Christierni filius nascitur	IV. 14.
plebi carior quam Johannes	XV. 87.
huic canonicatus Coloniae destinatur	IV. 42. XV. 87.
petit thronum Sueciæ	IV. 48. XV. 89.
Holfatiæ princeps Christierno secundo bellum denunciat	V. 10.
à Jutis Rex salutatus	V. 11. XV. 99.
Hafniam obsidet	ibid.
Scanos ad obsequium pertrahit	V. 14.
Borenholmia potitur & à Norvegis eligitur	XV. 100.
	con-

INDEX

conditionibus verò non impletis denegatur thronus	XV: 101.
coronatur à Gustavo Sueonum profugo Archipraefule	V: 19.
Doctrinam Lutheri Danis obtrudit	V: 24.
promovet	XV: 103.
Johannem Christierni F. successorem designat	V: 30.
adversus Christianum sibi de foederatis prospicit	XV: 104, 107.
Trollium & Magnum carcere emittit	V: 59.
moritur & Slesvici humatur	V. 61, XV: 108.
FRIDERICUS II. Christiani filius nascitur	V: 67.
à Danis patri successor declaratur	XV: 113.
à Norvegis	V: 102, XV: 115.
patri succedens Dithmersis domatis Sueciae inhiat	XV: 118.
Estoniae	XV: 119.
Hafniae coronatur	V: 117.
Erici Legatos captivat	V: 113, XV: 122.
bellum infert Erico	XV: 123.
pacem ab Erico frustra petit	XV: 125.
iniquas pacis condiciones à Johanne postulat	VII: 2.
cum Johanne amicitia contracta arctius inicit foedus	VII: 12, XV: 131. f.
Sophiam Udalrici filiam ducit	VII: 20, XV: 133.
moritur	VII: 91, XV: 149.
FRIDERICUS Palatinus candidatus throni Scandici	XV: 109.
moritur	XV: 117.
FRIDERICUS Gothardi F. Princeps Curlandiae	X: 34.
FRIDERICUS Rigensium Archiepiscopus à Crucigeris infestatur	II: 74.
FRIDERICUS Bremensis Rigae Archiepiscopus	X: 14.
FRIDLEVUS I. Dani fil. R. D. Britannis infestus astu elabitur	I: 35.
FRIDLEVUS II. Frotonis IV. filius Rex Daniae	I: 16, 36.
Hiarnone in fugam pulso Frogertam obtinet	I: 37.
Afmundum trucidat	I: 51.
FRIDLEVUS Rolphonis gener, vi Dania occupata Norvegiaque	I: 13, 32.
sibi vindicata ab Hothero interficitur	I: 61, 65. f. XV: 7, 9.
FRISIA à Scandiis infestatur	II: 39.
FRISONES propter contributiones rebelles	XV: 9.
à Scandiis vexantur	I: 18.
FRO vel FROTO II. Rex Suionum	
FRO Sivardus vid. Sivard.	
FRODE THIODOLPHUS, poeta & Historicus Scandiae	I: 70, XIII: 84.
FROGERTA Fridlevi uxor, Amundi Norvegi filia	I: 16, 37.
FROGERUS Norvegiae rex à Frotone occisus	I: 34, 49.
FROMHOLIUS Rigae Archiepiscopus	X: 16.
FROSTO Vandaliae borealis Rex	X: 1.
FROTO I. vel FREY totius Scandiae Rex	
sexta hebdomadis die honoratus	I: 7, XV: 4.
hujus tempore Christus natus	XV: 3.
FROTO II. R. D. à Svanhvita sorore captus tandem occiditur	I: 12, 30.
FROTO III. R. Daniae cognomine Robustus	I: 34.
FROTO IV. Rex Daniae cujus classis submersa	I: 35.
maleficae cujusdam in vaccam transmutatae cornibus lethaliter impetitus	36.
FROTO V. Fridlevi filius R. D. cognomento Munificus	I: 37.
FROTO VI. R. D. fumo perimitur	I: 39.
FROTO VII. D. R. duas restaurat ecclesias	I: 69.
assumit consortem imperii	XV: 11.
ecclesiam Arhusiae condit	XV: 11.
FROVINUS	I: 34.
FRUER FREYER	XI: 31, 33.
	FRU:

I N D E X.

FRUGIFER, vid. Ericus Victorios.	X: 22.
FRYDAGIUS Johannes Livoniæ Magister	X: 17.
FRYMERSSENSIS Vilhelmus Livoniæ Magister	I: 2.
FUNERA cum armis cremata pyramidibusque conservata	XII: 108.
FURINGSVALDENSIS ecclesia	V: 119. X: 27.
FURSTENBERGER Vilhelmus à Moschis abducitur	

G.

GABRIEL Christierni in absentia Erici regnum gubernat	V: 120.
Baronis titulo ornatur	VI: 4.
Hafniam ablegatur	VI: 12.
à Kurselio in carcerem conjicitur	VII: 7.
GADOLENUS Henricus epitomator Olai Petri	XIII: 28.
GALLE Petrus catholicus cum Olao Petrio disputat	V: 27. XV: 99. 101. 103.
ejus Epitaphium	IX: 48.
GALLI Scandios muneribus bis placant	XV: 10.
GALLORUM regiones Scandii populantur	I: 66. 68. XV: 9. 10.
GAMBARUCA	XIII: 18.
GAMBRIVIUS	I: 2.
Tvisconibus modum cerevisiæ coquendæ ostendit	XI: 16.
GANDAVIUM à Scandiis direptum	I: 66. XV: 9.
GANDEFREDUS Upsalensium Præpositus Romam missus	II: 24.
GARDENSIS in Grönlandia Episcopatus initium	II: 2. XV: 26.
GARDENSIUM Episcoporum catalogus	IX: 75.
GASSARIUS, Achilles, reprehenditur	XIII: 4.
& sæpe aliis locis per totum Tom. XIII.	
GAUD, Deus, unde	XV: 4.
S. GAUDBERTUS vicarius Ebbonis	I: 65. XII: 10.
GAULVERIALENSE Clericorum in Islandia nosocomium fundatum	II: 84.
GAUTO Alarici F. Vermeland. & Solœgiæ R. cæsus	I: 15.
GAUTO Norvegiæ Archiepiscopus intulam nactus	IV: 36.
moritur	IV: 70.
GEAF	XIII: 12.
GEDANUM & Gedanenses, vid. in Dantzige	
GEFVION saga, Dania potita, conjux Schioldi	I: 6. XV: 3.
GELBOGENSE cœnobium Cluniacensium inchoatur	I: 80. XV: 15. IX: 78.
GELLINCHUSIUS Henricus à Moscho in Livoniam mittitur	VII: 109.
GENEVITIUS Josua nobilis Pomeranus	VI: 41.
GENUS Principum ad Othinum referri solitum	I: 3. XIII: 4.
Gothorum honorificum	I: 3.
GEORGIUS Novogardiæ Princeps Viburgum impugnat frustra	III: 2. XV: 54.
GEORGIUS Joh. Rheni Palatinus Annam Gustavi filiam ducit	VI: 10. 23. XV: 124.
GEORGIUS Caroli per Jemptiam in Norvegiam cum exercitu ablegatur	IV: 10.
GEORGIUS Petrius nefarius Erici consiliarius carceri mancipatur	VI: 46. XV: 127.
liberatur	VI: 49.
consuetæ auctoritati restitutus	VI: 52. XV: 128.
Erici fratribus traditur, & plectitur cum matre	57. XV: 129.
ejus soboles publicis officiis exclusæ	XV: 130.
S. GEORGI statua in primario Stockholmensium templo dedicatur	IV: 46. XV: 89.
loco mota in alium locatur	V: 35. XV: 103.
M. GEORGIUS Thuronis Præpositus Ups.	
Roslagios in Gustavum instigat	V: 46. XV: 104.
à Noralensibus captus	V: 47.
moritur	V: 94. XV: 113.
ejus Epitaphium	IX: 52.
	GE-

INDEX.

GEORGIUS FRISIUS præful Viborgensis à Christiano in vincula conjicitur liberato modica vitæ sustentatio deputatur	XV:100. V:76. V:77. XV:110.
GEPAR Gothi appellati	I.3. XI:21.
LEPIDÆ eorumque patria	XIII:16. XV:2.
GERBRANDUS Scandis veram fidem prædicat fit Roschildiæ Antistes	I:77.78. XV:14. I:78. XV:15.
GERHARDUS comes Holsatiæ focer Magni Ladulaas à Folkungis captus libertati restituitur moritur	II:56. XV:42. II:58. XII:132. XII:133.
GERHARDUS Comes Holsatiæ tutor Valdem. regis, Selandos per- duelles domat Tychonem Borglam. antistitem in vincula conjicit Christophorum Johanni contra se opitulanti in via opprimit insolentius agens à Danis per fraudem trucidatur	III.4. XV:55. III.5. ibid. III.8. XII:178. XV:56.
GERHARDO Comiti Holsatiæ Ducatus Jutiæ austr. ab Olao R. D. assignatur in bello cæditur Dithmersico	III.31. XV:66. III.39. IV.22.
GERHARDUS frater Christierni Oldenburgum consequitur à Christierno fratre captus mox liberatur denuo pacem turbans profigitur	IV.27.28. XV:83.84. IV.34.
GERHARDUS in Bremensi cathedra successor Burchardi ab Inno- centio constituitur	II.23.
GERLETUS vid. Herletus	
GERMANI unde dicti	XI:16.
GERMANI civibus suis Suecis exitium molliuntur	XV:65.67.
GERMANI milites Parnoviam fraudulenter occupant	VI.29. X:29.
GERMANUS miles Danorum proditor	VI.50.
GERMION sive German	I.2. XIII:6.7.
GERMUNDUS Calmarniæ castellanus Dachii milites profigat	V.92.
GERTRUD filia Henrici Sax. Canuti R. D. conjux Wæ sepelitur	II.11.17.
GERVENDILLUS Jutiæ Præses moritur	I.14.
GERUTA Horvendilli conjux	I.33.
GESICO Fioniæ præful monasterium S. Canuti restaurat	II.67.
GESTIBLINDUS seu Gestillus Gothorum Rex	I.15.36.
GETA vel Getar Scandiorum Dux, dictus God vel Gog ejus successor ignotus à Scandis adoratur cujus filius	I.1. XIII:10. XV.1. I.2. I.2. XV:1. I.1. XIII:6.10. ibid.
GETICUM nomen unde	
GETÆ vid. Gothi	
GETHERICUS vel GETRICUS Danorum Rex Gormonis filius Ob tritis subjugatis Carolum Magnum insensum metuit in Frisiam Normannos instigat à proprio satellite trucidatur relicto filio successore	I.26.47. I.61. XV:7. ibid. ibid.
GETERUS N. R.	I.5. XV:2.
GETULI Scandiæ propago	XIII.16. XV:2.
GEVA Sigefridi filia Vitachindo nupta	I.47.
GEVARUS Norvegiæ Rex Atislum II. Sueciæ educat	I.14.49.
GIGANTES Carianæ Palæstina expulsi Scandiam occupant illorum reliquiæ	I.4. XI.25. XIII:18. XV:1. ibid.
GIGAS ultimus XV. cubitorum à quatuor viris in Norvegiæ trucidatur	III.8. XV:56.
GILBERTI à Ketillo Runfke ligati fabula	XII:47.

INDEX

GILBERTUS Balfur vid. B.	
GIORDERUS Stregnenf. præful	XV:69.
à Johanne Papa infula donatur Gallicolensi	III.44. XV:70.
GIRHEMENSIS in Vestrogothia ecclesia fundata	XII:39.
GISLEMARUS	I.63.
GISLONIUS Jacobus falsarius historiæ Scandicæ	XIII:5. & sæpius
fortuito igne conflagravit	IV:47. XV:89.
GISSERUS, I. Islandiæ Evangelicus Antistes	V.86. XV:112.
GIURITA Sivaldi filia	I.40.
GIURITA vel Gyrita Alphii & Alvildæ filia	I.18.41.
GLADIUS Martis apud Scythas	XIII:12.
GLOP Johannes vir Equestris	II:47.
GNIPHUS vid. Griphus	
GODEFRIDUS in Flandros defævit	I.68.
Frisiam occupat & Gislam adeptus conjugem Christo nomen dat	I.68. XV:10.
GODEFRIDUS Livoniæ Magister	X:13.
GODONOVIVS Boritius Demetrium Russiæ principem trucidat	VIII.6. XV:152.
occiso Theodoro dominium Russiæ sibi vindicat	VIII.7. XV:152.
à ficto Demetrio bello infestatur	VIII.95.
Demetrio profligato veneno sibi mortem consciscit	VIII.96.
GODUS vel GOGUS idem qui Geta vel Getar	I.1. XIII:4. XV:4.
in Deos relatus	I:2.
GOEDA Hordelandici princ. filia Haraldi conjux quatuor filios genuit	I:56.57.
GOEDING Michael Suecos profligat	VI:49.
à Smalandis clade afficitur	50.
GOTHUBEN	I:2.
GOLDINGENSIS arx condita	X:9.
GORMO I. Haraldi IV. filius Daniæ Rex	I:47.
GORMO II. consors imperii primum cum Frothone ascitus, ipse inde filios admittit	XV:11.
in Christianos sæviebat	I:69. XV:11.
limites collocat	I:70.
GORUS Norvegiæ Rex.	I.5. XV:2.
GOSBERTUS infulam nactus Ofnabrygg.	I:67. XV:10.
GOSVINUS Livoniæ Magister	X:16.
GÖTHA Gunnari F. religionem amplectitur Christianam	XII:39.
GOTHARDUS KETLERUS Livoniæ Magister	X:27.
Russos profligat	V:118. XV:119.
Vandalorum naves intercipit	VI:3.
Curlandiam Ducat. nactus, se subjicit Polono	XV:120.
GOTHARUS Frothone oppugnato ab Erico necatur	I:35.49. XI:39.
GOTHEBALDUS ex Angl. vocatur ad erudiendum Norvegos in fide	I:77.
GOTHI & Getæ unde dicti	I:1. XIII:10. XV:1.
à Suecis distincti nomine, limitibus, insignib.	XIII:11.
Gotlandiam occupant	I:3. XV:2.
Antenorem interficiunt	I:4. XV:2.
in Hispania imperare incipiunt	XV:5.
à Saracenis in Hispania extirpati	I:59.
Romam invadunt	XV:6.
illorum insignia	XIII:11.
origo & patria	XIII:14.
coloniæ vide Emigratio	
GOTHIA in provinciam redacta ac Sueciæ subjecta	XV:14.
GOTHLÆ australis Ecclesia Lincopenfi Episcopo obtemperat	II.10.
GOTHO N.R. filiâ ab Islando spoliatur	I.54.
	GO-

INDEX.

GOTHOBURGUM fundatur	VIII.106.XV.155.
GOTHLANDIA quando habitata	I.3.XV.2.
ejus descriptio	XII.103.
incolæ rebellantes in gratiam recipiuntur	II.91.XV.52.
iterum rebelles domantur & à Valdemaro insula occupata	III.0.XV.61.
ab Haquino Danis inde profligatis recuperatur	III.20.XV.61.
Conrado ab Alberto venditur	III.38.XII.216.XV.68.
mox amittenda & recuperanda	XV.69.
à Carolo recuperatur per Birgerum Trolle & Magnum Gren	IV.2.
à Norbygio prodita cæssit Lubecensibus	XV.101.
Ecclesia subjecta Lincopensi Episcopo	II.35.XV.37.
GOTSCHALCUS Vestrogothis à Libentio Episcopus ordinatur	I.82.IX.22.XV.16.
GOTSCHALCUS insulam consequitur Lincopensem	III.23.XV.63.
à Matthia Gustavi trucidatur	III.27.
GOTSCHOVIUS RANTZOU Slesvicensium Antistes moritur	V.88.
GOTTORPLUM à Christophoro impugnatur	III.5.
ab Erico	III.46.XV.70.
GRÆCA cum ecclesia quidam in Germania unionem quærunt	XV.135.
sed frustra	XV.137.
& Johannes Rex	XV.138.147.
GRAMUS Gro uxorem ducit	I.9.
Rex Daniæ Sueciam occupat & à Suibdagero fugatur	I.10.28.48.
GRAMUS princeps Sudermannia	I.26.XII.8.
GRAND Johannes Lundens. Antistes	II.66.XV.45.
è Dania in Galliam profugit	XV.48.
moritur	III.3.
GREGORIUS Dagsonius ab Haquino Sivardi fil. cæsus	II.3.
GREGORIUS Jarlsonius regno Norv. inhians profligatur	II.21.XV.32.
GREGORIUS synodum Slesvici celebrat & Scandia clero Pontificis mandata inculcat	II.25.26.XV.34.
GREGORIUS Magnisonius à Lubecensibus captus	III.54.
GREGORIUS Matthia Carolum ad sceptrum invitat	IV.27.
GREGORIUS XIII. Pontifex Rom. Johanni amicus	XV.142.
moritur	VII.74.XV.145.
GREGORIANUM Calendarium vid. C.	
GREP Hannundam stupavit	I.35.
GRIP Boëtius Halmstadium impugnat	VI.39.
GRIS Andreas à Suecis capitur	VI.28.
GRIMCHILUS in Norvegiam ablegatur, Antistes Nidros.	I.79.XV.15.
GRIMO ab Haldano obtruncatur	I.17.52.
GRIPHSVALDENSES transigunt cum Dano	XV.51.
GRIPHUS vel Gniphus populum persecutionis tempore in vera fide confirmavit	I.89.XII.66.XV.19.
GRIPSHOLM ad coronam redit	III.40.V.28.XII.218.XV.102.
castellum in cineres redigitur	XII.227.
GRIPSHOLMENSE cœnob. Carthusian. fundatur	IV.47.XV.89.
evertitur	XV.102.
GRIPSHOLMIA jure sibi vindicata arcem Gustavus fabricat	V.28.XV.102.
GRÖPA Gunnarus propter cædem presbyteris illatam ab Olao proscriptus, Blekingiæ moritur	I.80.IX.17.XII.39.
GROLLIUS Joh Vittenstenum Sueonibus assignat	VI.10.
GRÖNENBORG	XII.118.
GRONLANDI Norvegiæ se submitunt	I.80.XV.15.
hi Gothorum progenies	XIII.13.
conversio Grönl. tentatur	I.76.XV.14.
GRÖNLANDIÆ aliarumque insularum habitatio	I.2.XII.29.XV.1.

INDEX

GROTHUSIUS Arnoldus præceptor Sigismundi	XV.135.
GRUBBE Jacobus Episcop. Bergensis	IV. 13.
GRYM Petrus, securi percutitur	V. 42.
GRYTENSE templum	VII. 44.
GUD, Gaud God &c. à Geta	XV. 4.
GUDA conjux Suenonis Efricii repudiata	I. 85. IX. 29. XII. 54. XV. 17.
veneno peremta	XV. 18.
GUDHEMIANUM Benedict. cœnob. à Guda fundatur	I. 85. XII. 55. XV. 8.
amplificatur	II. 6.
promovetur structura	II. 10.
GUDHEMENSES moniales migrant ad Rackeby	III. 10. XV. 57.
GUDHEMENSE Cistertiens. cœnobium	IX. 78.
GUDBRANDUS Holensium Episcopus typographiam introducit	VII. 39.
GUDLOGUS ab Erico strangulatur	I. 21.
GUDROTUS Haldani F. Rex N.	I. 55.
GUDROTUS Scaniae Regulus	I. 26.
GULBERGENSIS arx fundatur	XII. 151. XV. 48.
GULBORGUM in Norvegia fundatur	IV. 12.
GULHOLMENSE cœnob. conditum a Valdemaro	II. 15. XV. 30.
ad Ryanum transfertur	II. 22. XV. 32.
GUNILA Johannis Bielke filia conjux secunda Johannis	VII. 73. XV. 144.
moritur	VIII. 51. XV. 153.
GUNILDA uxor Asmundi vitam sibi eripit	I. 10. 48.
GUNNARUS Gothiæ rex Suoniam Gothiæ subjugat	I. 20. 42.
canem Proregem Norvegis constituit	I. 53.
GUNNO satrapa Norvegiæ regnum invadens ab Hothero crematur	I. 49.
GUNNO Thelemarchiæ tyrannus ab Olone occisus	I. 44.
GUNVARA Erii II. S. R. uxor	I. 15. 35.
GUSTAVUS I. Erichsonius nascitur	IV. 47. XV. 89.
prælagium de eo Johannis regis	IV. 56. XV. 91.
ad Upsalensem academiam mittitur	IV. 68. XV. 94.
in aulam Stenonis concedit	XV. 95.
obses Christierno datus abducitur	XV. 97.
à Dania elapsus Lubecum fugit	ibid.
in Sueciam navigat	IV. 85.
à Dalekarlis exceptus gubernator Danis se opponit	V. 1. XV. 98.
Cuprimontanos aggressus, præfectum captivat	V. 1.
à Lubecensibus auxilia impetrat	V. 5.
Stockholmiam obsidet	6.
Abogiam obsidet	6.
Severinum profligat	9.
concordibus suffragiis Rex eligitur	V. 13. XV. 99.
Clero contributionibus impositis, odium incurrit	V. 14. XV. 100.
cum Moscho inducias facit	V. 17. X. 24. XV. 100.
Lutheranam religionem propagare studet	V. 18.
thronum ei Catholici controversum facere nituntur	XV. 101.
Clericorum superflua prædia & arces regio subjicit fisco	V. 38-39. XV. 103.
Regis Pol. Sigismundi filiam non impetrat	V. 41.
Coronatur Upsaliæ	V. 41. XV. 104.
Dalecarlos ad obedientiam trahit	V. 42.
monasteriorum bona monachis adimit	V. 49. ff. XV. 103. ff.
campanas regni pro solutione æris alieni flagitat	V. 53. X. 35.
cum Catharina Lauenburgensium Principis filia copulatur	V. 55. XV. 106.
rebelles domesticos compefcit	V. 60.
opem Christiano contra Lubecenses mittit	V. 68. XV. 109.
cum Margaretha Erii Abrahamsonii filia secundæ ei nuptiæ	V. 76. XV. 110.
	Suio-

I N D E X.

Suioniae regnum hæreditarium facit	V:84. XV:112.
Academiam instaurat Upsalensem	V:86. XV:112.
insignia gentilitia ornat & mutat	ibid.
cum Gallis fœdus pangit	V:89. XV:113.
Smalandos propter rebellionem obtruncari mandat	V:93.
pacem cum Carolo Cæsare initam magis firmat & novam cum Anglo fabricat	V:105. XV:116.
tertio se accingit conjugio cum Catharina	106. XV:116.
controversia de insignib. Regni cum Danis	V:108. XV:117.
bello se accingit Moscovitico	ibid.
ejus cum Sigismundo in Moschos fœdus	V:109.
pacem cum Moschis facit	V:112.
testamentum condit	V:113. XV:118.
mortuus Upsaliam sepelitur	V:120. X:26. XV:119. 120.
GUSTAVUS II, ADOLPHUS nascitur	VIII:26. XV:152.
arma à patre collata capeffit	VIII:110. X:40. XV:156.
primo militiae tirocinio Christianopolin expugnatam inflamat	VIII:112.
Oelandiam recuperat, Borcholmensese castrum Danis extorquet	VIII:116.
Rex thronum patris conscendit	XV:156.
ejus stemma	III:7. XII:136.
GUSTAVUS TROLLIUS antea Præpositus Upsalensis fit Archiepiscopus Upsalensis	IV:73. XV:95.
in castro Stechensi à Stenone obsidetur	IV:76. XV:96.
cathedra privatur	IV:78. XV:96.
in cœnobium detrusus Arosiensium	IV:79.
causa ejus agitur coram Arcimboldo	XV:97.
cathedrae restituitur	XV:97.
à Gustavo in prælio superatus	V:23.
in Daniam fugit	XV:98.
officio exuitur	V:16. XV:100.
Friderico regi Daniae coronam imponit	V:19. XV:100.
Christierno operam dat	V:55. f. XV:106. f.
in Megapoliam fugit	XV:107.
Episcopa ei Roschildensis, deinde Ottoniensis confertur	V:66. XV:109.
à Christiano sauciatus, moritur Gottorpii	V:71. XV:110.
GUSTAVUS Olai Baro Vestrogothiae	V:71.
conservator Lutheranae religionis in Vestrogothia constituitur	86.
in Daniam legatus mittitur	VI:5.
GUSTAVUS Erici regis ex concubina filius nascitur	VI:36. XV:126.
in peregrinas mittitur regiones	VII:10.
habitu mendici in Poloniam venit	VII:93. XV:149.
cum matre Revaliae loquitur	VIII:34. X:36.
moritur Cassini	VIII:100. X:39. XV:155.
GUTTORMUS prorex Daniae à Svibdagero constitutus	I. 28. 48.
GUTTORMUS cum fratre Erico collisus occumbit	I. 67. XV. 9.
GUTTORMUS N. Rex mox obiit	II. 19. XV. 31.
GUTTORMUS Norvegiae Archiepiscopus	II. 24. XV. 33.
moritur	II. 29. XV. 35.
GUTTORMUS Legatus regis Sv. Caroli in Daniam	II. 6.
GYLLENSTERNORUM parens Ericus	III. 78. XII. 256.
Legatos ab Olao captos liberat	V. 73.
GYLLENSTERNI, Barones creati ab Erico	VI. 4.
GYLTA Benedictus in Russiam mittitur bis	V. 112. VI. 12.
GYRITA uxor Haraldii	I. 12.
GYSSERUS Islevi filius Cathedram Islandiae consequitur	I. 90. XV. 20.

INDEX

H.

HABITATIO prima Gothorum examinata	XIII:4. f.
HABOR Alphium & Algerum occidit	I:40.
ejus patria	XIII:28.
ejus fratres à Danis trucidati	I:40.
suspenditur	I:41.
HABSALIA à Moschis occupatur	VII:41.
HABVEDUS Johannes Rigæ Archiepiscopus	X:18.
HACO rex Sueciæ	I:21.
HACO D. R. Nannam Hotero præripere studet	I:13.
ab Hotero superatur	I:49.
HACO Norvegiæ rex, Haboris interitum vindicat	I:52.
HADERSLEVIA jure fori & urbis donata	XV:46.
HADINGUS D. Rex Svibdagero & Asmundo casis Norvegiam subjugat	I:48.
Ulfonem regem interimit	I:11.
cum Hundingo familiaritatem init	I:49.
vitam laqueo consumit	I:12.
HADINGUS mundum crudelissime obvagatur	I:66.
HÆREDITAS Christi	II:7. XV:27.
Danica	XIII:13.
mulierum	II:43.
HÆREDITAS Estoniæ virginibus ante denegata, conceditur	III:5. XV:55.
HAFNIA, ante castrum dictum Axelhusium & Stegeholmium	II:8,34. XV:28.
ejus leges municipales primæ	II:41.
privilegia	XV:44.
magis munita	II:67.
à Magno redemta	XV:55.
ibi monachi Franciscani cedunt monasterio	V:50.
ejus ecclesia parochialis direpta	XV:107.
ab Holfatis CC LX navium classe obsidetur	III:51. XII:223. XV:72.
à Christophoro Episcopo Roschildensi subducta & leges	
municipales naçta	XII:254. XV:77.
à Friderico obsidetur	V:11.
HALDANUS I. Sueciæ rex	I:15. 16.
HALDANUS II. Sueciæ R. & Daniæ	I:17, 39.
HALDANUS I. Rex Daniæ fratres interficit	I:30.
HALDANUS II. Daniæ rex idem qui Suec. II.	
HALDANUS III. Borcari F. Rex D.	I:42.
Rethonem interficit	42.
illius res gestæ rupi in Blekingia insculptæ sunt	I:43. XIII:27.
HALDANUS I. cognomine Huitbenius Norv. Rex Olai Trätelgæ fil.	I:27.
in Schringfala tumulatur	I:54.62. XII:8. XV:7.
HALDANUS II. Ostani fil. N. R.	I:54.
HALDANUS III. Gudroti fil. dictus Niger, Norv. Rex	
Gandulpho Vingelmarchiam eripit	I:55.
ejus somnium	ibid.
submersus	I:56.68.
HALLANDIAM Rusla aggreditur	I:53.
à Magno infestatur	II:54. XII:128.
Norvegiæ incorporata	XV:49.
varias vices experta	XV:50. f.
à Svantone infestata	XV:93.
à Gustavo direpta	XV:99.
HALMSTADIUM à Boëtio impugnatur	VI:39.
ibi cœnob. Franciscan.	IV:71. IX:81. XV:94.
	jure

INDEX.

jure civitatis donatur	XV:55.
HALSTANUS Stenkilii filius propter contemptum idolorum regno exturbatur	I.88. XII:67.
HALVARDUS HOTEBROTUS rex Sv. ab Helgone occisus	I. 12.
HALVARDUS S. Olai consobrinus, apud Norvegos sanctimonia vitæ clarus	I.83. IX:22,23. XV:16.
HAMA à Starcottero obruncatur	I.37.
HAMBURGENSEM ecclesia à Carolo fundatur	I.61. XV:7.
ei præficuntur Ansgarius	XV:8.
unitur cum Bremensi	XV:9.10.
privilegia nacta	XV:9.
HAMBURGUM à Valdemaro obsidetur	II.17.
occupatur	II.18.
Adolphum intrōmittit	ibid.
HAMBURGENSES, Jutos in vincula abducunt	III.48.
HAMMARENSIUM Episcop. Catalogus	IX:73.
HAMMARHUSENSE castrum occupatur	II.45.
iterum	III.3. XV:54.
solo adæquatur	II.46.
HAMMARHUSIUM obsidetur	VI.40.
flammis consumitur	41.
HANDUANUS à Lochero capitur	I.29.
HANEVUS à Frotone occiditur	I.37.
HANNUNDA Frotonis uxor Rollero destinata	I.35.50.
HANO Fionum rex	I.42.
HANSEATICUM fœdus	III.25. XV:63.
in Suecos	XV:108.
HAPHLIO gigas	I.28.
HAQUINUS I. Haugne & Aunius R. S. cognomine Ring	I.21,43,44.
Haraldo bellum indicit	I.22.
idem Rex Daniæ	44.
HAQUINUS II. Røde, rex Suec. de cujus rebus gestis historiæ tacent	I.88. XII.67. XV:19.
HAQUINUS I. rex Norvegiæ	I.49.
HAQUINUS II. ADELSTENIUS, Haraldî F. nothus N. R. apud Adelstenium educatur	I:57,70. XV:11.
moritur	I:72. XV:12.
HAQUINUS III. Jerl Opulentus N. prorex, dein Apostata dictus	I:73. XV:13.
Christicolis minus iniquus	I: ibid.
jugulatur	I:75. XV:13.
HAQUINUS IV. Erii Jerli fil. N. rex	I:78. XV:15.
in Angliam fugit	I:79.
HAQUINO V. Jerl Norvegia commendatur	I:81. XV:16.
undis obruitur	I:82.
HAQUINUS VI.	XIII:83.
HAQUINUS VII. Sivardi fil. cum Ingone patriuele rixatur	I:98. XV:15.
ex Suecia rediens Ingone perempto thronum occupat Norveg.	II:3. XV:16.
mox occiditur	ibid.
HAQUINUS VIII. Suerronis F. N. R. brevis ævi	II:19. XV:31.
HAQUINUS Jerl Haquinum Suerronis nepotem educat	II:20.
moritur	II:22.
HAQUINUS IX. Haquini F. Suerronis nepos, ab Erlando de Husby clam educatur	II:19.
probaturn legitimus hæres Norvegiæ	II:20,27. XV:32,34.
ab Haquino Jerl educatus	II:20.
thronum conscendit	II:24. XV:33.
cum Margaretha Sculeri filia copulatur	II:27.
Sculero æmulo comitis honorem offert	II:24.
	mox

INDEX

- mox Ducalem II:31. XII:108.
 filium Haquinum successorem approbat I:32. XV:36.
 impetrat copiam diadema sumendi II:34. XV:36.
 Haquino sublato Magnum designat II:41. XV:38.
 in Orcadib. mortuus Bergam transfertur II:49. XV:40.
HAQUINUS X. Haquini F. N. R. ex Margaretha Sculeri filia II:30.
 uxorem ducit II:34. XV:37.
 trucidatus à patre II:41. XV:38.
HAQUINUS XI. Magni fil. R. N. II:73. XV:47.
 amicitiam contrahit cum Birgero Sueco XV:48.
 rixatur cum Dano XV:ibid.
 mortuo Magnus Suecus successit XV:53.
HAQUINUS XII. Magni Smek filius N. R. natus, in Norveg. III:8. XII:178. XV:56.
 educatur III. 10. XV:57.
 Norvegia illi tribuitur III. 11. XII:186. XV:58.
 approbatur successor patris III:20. XV:61.
 Danos ex Gotlandia profligat III. 21. XII:199. XV:62.
 nuptiæ cum Margaretha celebrantur, relicta Elizabetha III. 23.
 in Norvegiam fugit III. 26. XII:204. XV:64.
 Stockholmiam obsidet III. 29. XII:205. XV:65.
 moritur II:51.
HAQUINUS Norvegiæ Archiepiscopus moritur III:32. XII:207.
HAQUINUS Johannis, suam in Pomerania jurisdictionem I:38.
 abjurare cogitur I:39.
HARALDUS I. Olai F. rex Daniæ I:39.
 per insidias necatus I:21.
HARALDUS II. D. R. ab Erico III. Sv. rege victus cæditur I. 22. 44.
HARALDUS III. Haldani F. D. R. Jorunderum regem Sueciæ suspendit I. 41. 43.
 ab Haquino interficitur I. 47.
 dictus Hildetand XII:5.
HARALDUS IV. R. D. de quo tacet historia I. 62. XV:7.
HARALDUS V. dictus Klack ibid.
 cum fratre sceptrum D. consequitur I. 62. IX. 3. XV:8.
 pacem cum Carolo renovat I. 63. XV:8.
 regnum bis amittit I. 63. XV:8.
 recuperat item bis I. 64. XV:8.
 à Rabano baptizatur I. 65. XV:9.
 vera fide deserta, iterum Christianus factus I. 73.
 moritur I. 69. f. XV:11.
HARALDUS VI. Blatand rex D. itemque Norvegiæ ejus nominis III. I. 71. XV:12.
 confors imperii cum patre Gorm. ibid. XII. 24.
 Rex solus I. 72. IX. 11. XV:12.
 ab Ottone vincitur I. 72.
 ternas in Dania instituit Episcopas I. 73. XV:13.
 Roschildiæ Ecclesiam fundat I. 90. XV:20.
 cæsus I. 56, 67, 68. XV:10.
HARALDUS VII. Suenonis F. R. D. usum laminæ candentis in I. 56.
 veritatis indagatione abrogat I. 57. 70. XIII:3. f.
HARALDUS I. Hald. F. Norv. Rex ibid. XV:11.
 unde Harfager seu Pulericomus I. 69. XV:11.
 ejus genus ad Deos relatum I. 70. XV:11.
 Fil. Haquinum in Angliam mittit educandum ibid.
 sceptrum suæ progeniei commendat ibid.
 Ericum nominat successorem HA-
 moritur

INDEX.

HARALDUS II. Erici Blodöxii F. Norvegiam invadit	I.72. XV.12.
HARALDUS III. N. R. idem qui D. VI.	
HARALDUS IV. S. Olai Fr. in Græcia opes acquisivit	XV:16.
Asiam populatur	I:84.
Jaroslai filiam ducit uxorem	ibid.
animi ferocis fulmen dictus septentrion.	I:85.
Norvegiæ portionem sed mox totam impetrat	I:85. XII:54. XV:17.
Jutiam invadit	ibid.
Christianus haud æquus, & impius	XV:18.
in Anglia mortuus, Nidrosiæ tumulatur	I:88. XV:19.
HARALDUS V. N. R. Magnum æmulum excœcatum in cœno-	
bium detrudit	I:96. XV:23.
Gille dictus	XII:107.
à Sivardo interficitur	I:96. XV:24.
HARALDO Schœnck dicto, duci rebellium, Daniæ sceptrum	
frustra offertur	II:11. XII:106. XV:29.
moritur	II:12.
HARALDUS Grönfke Olai pater æmulus Turgotii, exustus	I:75. XV:13.
HARALDUS Pletting capite mulctatur	IV:56.
HARDIUS Petrus Equestri decoratur honore	V:42.
HARFAGERORUM Familia in Norveg.	I:56. f. I:69. XV:10.11.
HARIGARIUS, HARTGARIUS, Eremita in Sueciam ablegatus	I:66. XII:18. XV:9.
HARIGIA à Moschis devastatur	V:119. VII:56. X:32.
HARTBENUS ab Haldano interficitur	I:17.
HARTGREPA ab infernalibus lemuribus discerpta	I:28.
HARTVICUS Krumedichius Christierno rebellis	IV:5.
HATHERUS rex Norvegiæ	I:52.
HATHERUS australium regionum Dux	I:42.
HATUNA sedes regia	XII:172. conf. II:81.
HECLÆ montis in Islandia incendium	III:8. XV:56.
HEDMARCHLÆ regnum	I:50. 54.
HEDVIGIS Gerhardi filia, conjux Magni Ladulaas	II:56. XII:128. XV:42.
ejus liberi	II:57.
coronatur	II:59. XII:133. XV:43.
HEDVIGIS Erici filia cum Bugislao desponsatur	III:49.
HEDVIGIS Waldemari R. D. conjux mater Margaretæ	XV:59.
HEIDA Dithmersiæ civitas ab Adolpho expugnatur	V:115.
HEIDENRICUS Finchius Livoniæ Magister	X:19.
HELENA Suercheri III. filia à Sunone Folchonio è monasterio rapta	II:22. XV:32.
quosdam Alvastræ fundos donavit	II:32.
HELENA Ruthenica Constantinopoli baptizata	I:72. XV:12.
HELENA altera Ingonis conjux	I:91. XII:85.
alia Vestrogothica occisa, in porticu templi Schœdvicensis	
sepelitur	I:97. IX:34.35. XV:24.
à Stephano in Divos relata	II:7. XII:100. XV:27.
reliquiæ Helenæ sublata	VIII:33.
HELENA Erici R. S. filia Canuto Folchungo nupsit	II:26.
HELENA Magni Torquati filia cum Alberto desponsatur	III:28. XII:205.
HELGA migrant Nadendalenses	XV:77.
HELGA Helgonis N. R. conjux	I:38.51.
HELGALAND ecclesia ab Osteno condita	I:94.
HELGO R. S. Daniam quoque vi occupat ejus nominis I.	I:12.30. conf. XIII:25.
HELGO per tumultum Dania potitus, ab Haraldo mox eadem spoliatur	I:62. XV:7.
HELGO II. R. Daniæ	I:67. XV:10.
HELGO rex Norvegiæ cujus conjux Helga	I:38.51.
N	HEL-

INDEX

HELSINGALAND vel Helsingalund	XIII.18.
HELSINGBURGUM, ejus leges	XII.254.
â Valdemaro obsidione cingitur	III.19. XII.195.
ab Henrico Holfatiæ comite impugnatur	III.21. XII.198.
â Carolo exuritur	IV.8.
HELSINGERUS ab Haldano cæsus	I.55.
HELSINGFORSIUM inchoatur, & jure civitatis donatur	V.105. X.26. XV.116.
HELSINGIA vicinæque regiones habitatae	I.4.
HELSINGORA privilegium naçta municipale	III.50. XV.72.
HELSINGUS Martinus ab Erico ad Carolum Franciæ mittitur	VI.5.
in Scotiam ablegatur	VI.8.
ab Erico occiditur	VI.53.
M. MARTINUS Scholæ rector Gevalensis, Lincopensem Episcopus designatur	VII.31.
HELVETII â Gothis oriundi	XIII.17.
HELVINUS Habori frater, â Danis occisus	I.40.
HEMINGUS rex Daniæ, Egdoram suscipit limitem	I.61. XV.7.
HEMINGUS Norvegiæ Monarcha Olai fratres fugat	I.6. XV.3.
S. HEMINGUS nascitur	IX.43. X.12.
Finlandiæ antistes fit	III.9. X.15. XV.57.
â Magno in carcerem bis detruditur	III.13.20. X.16.
moritur	III.24. X.17. XV.63.
ejus canonizatio agitur	IV.56. XV.91.
tumulo levatus, divis adscribitur	IV.72. X.23. XV.95.
HEMINGUS Archiepiscopus Ups.	III.8. XV.56.
domicilium è latere fabricavit	III.9.
oblaciones ad crucem Dominicam in ecclesia Næs, ut & alias, quæ fieri solent, cuinam cederent determinat	III.13. XV.58.
fatis exstinctus	III.15. XV.59.
HEMINGUS Gaddius â Stenone Romam orator mittitur	IV.38. XV.86,89.
Episcopus Lincopensem	XV.92.
infulam deserit Lincopensem	IV.72. XV.95.
Lubecensibus favet	IV.68. XV.94.
facundia sua partes Christierni juvit	IV.85. f.
capite truncatur	IV.89.
HENGISTUS Anglo-Saxonum ductor	I.58. XV.5.
HENNECHINO Bechmanno Axevaldium assignatur in feudum	III.40.
HENNINGES Hieronymus scriptor vapulat sæpe T. XIII.	
HENNINGUS filius Getrici	I.47.
HENNINGUS Rigæ Archiepiscopus	X.19.
HENRICUS, dein Ericus, Vartislai VII. F. successor Margarete designatur	III.31. XII.207. XV.66.
HENRICUS Germ. R. Gormonem compulit ad concedendum Christianis veræ religionis exercitium	I.70. IX.8.
HENRICUS Galliæ rex Annam Jaroslai Georgii F. uxorem ducit	XV.16.
HENRICUS Valesius Galliæ princeps, Rex Poloniæ renunciatur	VII.24. XV.134.
coronatur, & legatos in Sueciam mittit	VII.29.
ad Galliæ thronum invitatur	VII.30.
clam aufugit	VII.30. XV.134.
HENRICUS Leo Saxonum Dux Suenonis favet partibus	II.4.
Lubecum restaurat	II.5.
cum Valdemaro facit	II.7.
HENRICUS Burevinus	II.6.
HENRICUS comes Suerinens. uxorem Valdemari tutelæ commendat	II.25.
Valdemaros Suerinum abducit captivos	II.26. XV.34.
HEN-	

INDEX

HENRICUS Valdemari filius cum Alberti filia desponsatur	III. 14.
moritur	III. 31.
HENRICUS Alberti filius Margareta conjuge orbatus Ingeb. sibi despondet	III. 15.
moritur	III. 41.
HENRICUS Holsatiæ comes ductor exercitus Magni contra Ruffos	III. 13. XII. 138.
Calmarniam in pignus obtinet	ibid.
Valdemarum R. impugnat	III. 19. 21.
huic regni Sv. sceptrum porrigitur recusanti	III. 22. XII. 199. XV. 62.
HENRICUS Holsatiæ comes in Ericum fœdus pangit	III. 45.
ad mœnia Flensburgi occisus	III. 50.
S. HENRICO Anglo Ecclesia Upsâl. commendatur	II. 2. IX. 35. XV. 26.
Finnones convertere studens, à Lalle trucidatus & Noufii	
tumulatus est	II. 3. IX. 36. X. 4. XII. 96. XV. 26.
facellum ejus memoriæ exstruitur	X. 5.
ejus reliquiæ Noufio Abogiam translatae & argenteo impositæ loculo	X. 3.
in Divos à Bonifacio relatus	II. 74. X. 13. XV. 48.
ejus sepulcrum Noufii decoratum cœnotaphio æneâ laminâ instratâ	III. 26. X. 17.
statua argentea facta	X. 19.
HENRICUS Upsâlenf. Archiepiscopus	III. 30. XV. 66.
moritur	III. 41. XV. 69.
HENRICUS Livoniæ Archiepiscopus	X. 19.
HENRICUS II. Ostrogothiæ præsul, capitur & moritur	IV. 52. 58. XV. 92.
HENRICO à Nicolao V. cathedra Nidros. assignatur	IV. 6. XV. 78. 79.
moritur	IV. 20.
HENRICUS Emeltorpius Slesvicum occupat	II. 35.
à Christophoro impugnatus	II. 40.
HENRICUS Scateler	I. 9. II. 5.
HENRICUS Claudius à Kanchas in Poloniam mittitur	VI. 8.
ad Sostrebechium	VII. 31.
HENRICUS à Donau à Suecis prostratus	VI. 21.
HENRICUS Hermansonius I. Abogiæ Præpositus	X. 16.
Episcopus Finland. moritur	X. 17.
HENRICUS Galensis Livoniæ Magister	X. 26.
HENRICUS Arvidius Lubecensium naves capit	VII. 30.
HEPTARCHIA Anglorum	XV. 5.
HERBESTUS Joh. Catholicam religionem profeminare studet	VII. 16. XV. 132.
Liturgiæ præfationem facit	VII. 39.
HERCHAPÆUS Ericus Episcopus Viburgensis	X. 29.
HERCULES Alemannus	I. 2. XI. 1. 7.
HEREBRITUS R. Angl. à Scondiotis cæsus	I. 65. XV. 8.
HEREVADENSE cœnobium fabricatur	I. 97. XV. 24.
Cisterciensib. dicatur	II. 1. XV. 25.
conflagrat	II. 69.
HERIBERTUS Byrcensium antistes	I. 66. XII. 18, 19. XV. 9.
HERIBERTUS, I. Viborgenf. in Dania Præsul	IX. 69. XV. 19.
HERIGARIUS Bircensium prætor conversus	
Suiones in fide roborat	I. 63. ff. IX. 4. XII. 10. XV. 8, 9.
HERLETUS sive GERLETUS Norv. rex	I. 49.
HERMANNUS Colonensium antistes Bremam ab Adelgario extorsit	I. 69. XV. 11.
HERMANNUS Libentio succedit in Cathedra Bremensi	I. 83. XV. 16.
HERMANNUS Lealenf. & Uginenf. Antistes	X. 6.
HERMANNUS von Vitzen Elizabetam Haquino conjugem adducit	III. 21. XII. 198.
HERMENRICUS Gothorum rex	X. 3.
HERMION Germaniæ Monarcha à quo Hermiones sive Germani	XI. 16.
HERMUTRUDA Ambleti vidua Vicleto nubit	I. 14. 33.
HEROTVS Gothiæ & Sueciæ rex	I. 25. 26.

INDEX

HERSER qui	XII:90.
HERTOGAR	XII:108.119.135. II:43.
HERTOGENSTENENSIS Joh. Livoniæ Magister	X:11.
HERUDAGO Hamburgensium ecclesia commendatur	I:61. XV:7.
HERVITUS Sueciam occupat	I:7. XV:4.
HERVITUS II. à Suecis occiditur	I:7. XV:4.
HERÛLL, Scondiæ propago	XIII:6. XV:2.
Christianam fidem amplectuntur	I:59. XV:6.
Regem ex Scandia sibi sumunt	ibid.
HETEBY Jutiæ urbs ab Hetha ædificata, Slesvicum dein nominata	I:44.
HETHA Daniam regit	I:22.44.
HETLANDIÆ è Scandia incolæ	XV:11.
HETLEVUS Hyddfadius à Christierno in rotas impositus	IV:61.
HIALTERUS Paulus Schalholtenfium Superintendens	V:106.
HIARNO Rex Daniæ	I:36.
Epitaphium Frotoni statuit	ibid.
propter prodicionem occiditur	I:37.
HIEROSOLYMAM profectos vid. in voce peregrinatio votiva	
HILDA Vestpholdici reguli filia, conjux Osteni	I:54.
HILDEGERUS ab Haldano interficitur	I:53.
HILDEGISLUS procius Signis	I:40.
HILTINUS Uplandiis Evangelium prædicat	I:84. XV:17.
HIORTVARUS Rolphonem trucidat	I. 31.
HISINGENSIS insula divisa	XII.202.
HISINGERUS ab Haldano cæsus	I. 55.
HISPANIA à Gothis subacta	I.58. XV.5.
extirpatis hiis liberata	I.59. XV.6.
HISPANIÆ status florens Gothis acceptus ferendus	XII.228.
HISPANUS amicitiam Sueci quærit	XV. 141.
HISTORIA de Jvano Scondica	XIII.29.
HISTORIÆ Scondicæ incertitudo & fata	XIII.5. f.
quomodo suam Messenius scripserit	ibid.
HISTORIÆ Scondicæ authores	XIII.84. f.
HITHINUS	I.50.
HOFDENSIODENSE in Norveg. cœnob.	III.15.
HOGBY Andreas mortis supplicio afficitur	II.92.
HOGERUS Adalgarii successor moritur	I.69. XV.11.
HOGMOTUS rex Sueciæ	I.14.
HOLCH Carolus à Suecis capitur	VI.33.
HOLCHELUS Jonæ Sivardum ad sceptrum Norvegiæ promovere	
studens cæditur	II.15.
HOLENSIS Jslandiæ Episcopa fundatur	I.93. XV.22.
HOLENSIUM Episcoporum catalogus	IX.75.
HOLGERUS Caroli in Smalandiam cum exercitu mittitur	V.78.
HOLLANDI mari Balthico à Friderico exclusi	XV.107. f.
HOLLINGERUS ob rebellionem decollatus, in Scogenfi cœnobio	
sepelitur	II.29.30. IX.39. XII.116. XV.35.
ejus reliquiæ sublatae	VIII.33.
HOLMENSE cœnobium in Dania Cisterciën.	IX.80.
in Norvegia	IX.82.
in Fionia Cœnob. flammis absumitur	II.33.
HOLSATIAM intèr & Jutiam limes	XV. 11.
sed mox rumpendus	XV.12.
HOLSATIA jure beneficiario concessa Schovenburgico	I.94.
ab Henrico Suerinensi Danis erepta	II.26. XV.34.
à Valdemaro oppugnatur	II. 29.
	HOL-

INDEX

HOLSATIA Daniæ subjecta interventu argenti edonata à Danis redimenda	XV: 81. XV: 87.
HOLSATLÆ Principes assumunt titulum Norvegiæ	XV: 89.
HOLSATI Slesvicum expugnant horum in Dania imperium in Suecia occupant provincias	III: 46. XV: 56. XV: 58.
HOMERUS Ripens. antistes	II: 13. XV: 29.
HONORIUS III. Gregorium in Daniam mittit	II: 25.
HORSENSE Francisc. in Dania monast. monachi excedunt	IX: 31. V: 50.
HORSUS in Britanniam	358. XV: 5.
HORVENDILLUS Præses Jutiæ Daniæ regnum sub tributo tenet	I: 14. 33.
HOSPITALITAS Scandiotarum	XV: 3.
HOTEBROT HALVARDUS rex Sueciæ Daniæque Gyritæ maritus	I: 12. 30.
HOTERUS filius Halvardi Rex Sueciæ Daniæque	I: 12. I: 33.
HUGLETUS rex Sueciæ	I: 21.
HUGLETUS rex Daniæ	I: 34.
HUGO Lotharii F. Godofredi subsidium implorat	I: 68. XV: 10.
HUIRVILLUS Rusilam impugnat	I: 35.
HUIT Nicolaus Lutherano dogmati aduersatur	XV: 99.
HUIT Claudius Catholicæ religionis defensor in cathedra Lincop. Joh. Magni vicarius constituitur cum Catholicis disputat Sudercopiæ moritur	V: 13. XV: 113. XV: 115. V: 94.
HUITENSTENIUM conditur à Moschis obsidetur ab Erico expugnatur occupatur à Carolo recuperatur	X: 11. VII: 11. X: 28. VII: 22. VIII: 10.
HUITFELDIUS Christophorus in Islandiam mittitur	V: 86.
HUITFELDIUS Paulus in Islandiam mittitur	V: 106.
HARALDI Huitfeldii historia unde	XIII: 5.
HUMBERTUS cathedræ Bremens. Antistes	I: 92.
HUMBLUS vel GUMBLUS, vid. Snore	
HUMELUS Dani F. regno spoliatur à fratre	I: 5. XV: 2.
HUNDINGUS S. Rex in dolo mulsi periit	I: 11. conf. XIII: 25.
HUNDINGUS Saxonum rex	I: 31.
HUNDINGUS Sielandorum Gubernator ab Haldano bello infestatur	I: 42. I: 43.
HUNEGARD Russia dicta	XIII: 17.
HUNEHALSENSE castrum à Magno expugnatur cessit Erico fratri Birgeri Regis in feudum	XII: 175. XV: 49.
HUNNEHAMMAR	XII: 113.
HUNNI Scandiae propago unde iis nomen	XIII: 16. XV: 2. XIII: 17.
HUSBYENSE monasterium Cistert. in Vefsmannia in Vestrogothia Benedictin.	IV: 44. VII: 101. IX: 46. XV: 88. IX: 78. XV: 18.
HUSENUS Thilemannus Slesvicens. Antistes	V: 88.
HYPERBOREI qui dicti & unde	XIII: 2. 18.
HYPOGOTHI	XIII: 16.
I.	
S JACOBI ecclesia à Johanne Holmiæ inchoatur	VII: 44.
JACOBUS ANUNDUS Suec. rex, vid. Anundus	

INDEX

JACOBUS Scotiae rex moritur	IV.19.
JACOBUS III. Scot. rex Margaretam Danam conjugem ducit	IV.29. XV.84.
JACOBUS Erlandi Sueciae Archipræful constituitur	II.57. XV.42.
moritur	II.60. XV.43.
JACOBUS Ulphonius Primas Sueciae inauguratur	IV.30. XV.84.
officio se abdicat	IV.73. XV.95.
custodiæ mancipatur	IV.76. XV.96.
causam suam agit coram Arcimbolde	XV.97.
moritur, quinquennio sepultura privatus	V.6.
humatur Upsaliae	V.28. XV.102.
JACOBUS Erlandi, Præpositus Lundens. fit Antistes Roschild.	II.36. IX.66. XV.36.
ejus controversia cum Rege	II.41.
reconciliatus regi, mox odium incurrit	II.43.
statuta municipalia Hafnensibus communicat	II.41.
Archipræful Lundens. designatus & inauguratus, jus Sconia	II.41.
canonicum reformat	II.41.
captivatur	II.45. XV.39.
liberatur	II.46.
mortuus in Rugia sub cucullo, Lundiam transfertur	II.53. XV.41.
JACOBUS Lundens. Antistes successor Petri	III.16. XV.60.
prædia ejus à Benedicto regio addita fisco	III.17.
ab Erico Ahusiae captus in Borenholmiam evasit ubi moritur	III.18.20. XV.61.
JACOBUS, Petri in cathedra Scanensi successor	III.34. XV.67.
moritur	III.42. XV.69.
JACOBUS Hallandia Comes	XV.44.
Hallandia possessione precio recepto cedit	XV.49.
JACOBUS Arborensis, vid. A.	
JACOBUS, Viborgens. in Dania Præful	IX.69. XV.64.
JACOBUS Sconingus Viborg. Præful	V.80. XV.111.
JACOBUS, Archidiaconus Aros.	IV.32.
JACOBUS DeLaGardie, vid. D.	
JACOBUS Henricus Varbergi expugnationi præfectus	VI.32.
JAGELLONICÆ familiae exordium	X.3.
JAMAGORODIUM à Russis occupatur	VII.98.
JAPHETI progenies	XIII.6.
JARELDUS Præful Ripensium	XV.17.
JARIMARUS decem millibus Danorum trucidatis, ipse à foemina occiditur	II.46.
JARISLAVUS vel Jaroslavus Novogardiae Dux, Ingerdem Olai	
filiam ducit uxorem	I.78. XV.15.
illius filiae nuptæ	I.85. XV.16.
JARL vid. Jerl	
JARMERICUS D. R. tribus regionibus, subjugatis à Sueonibus truncatur	I.24.46.
JAROSLAUS princeps Ulodimirens. Christinae maritus	I.91. XV.21.
Filiae & generi	XV.22.
IDA S. Canuti filia Vartislai Pomeranorum Ducis conjux	I.91.
IDOLA Scandicorum	XV.4.
IDOLOLATRIA coepit	XIII.8.
JEMTIA à Katillo Jemptefonio exulta	I.56.
à Norvegis occupata	I.94. XV.22.
JENECOPIA à Folchungis occupata	II.58.
officina ibidem monetaria instituta	II.62. XII.138.
urbs ab Erico solo adæquatur	II.85. XII.158.
igne conflagrat	III.29. XII.205.
à Carolo obsidetur	IV.10.
cœnobium ibid. Francisc.	IX.79.
bona ejus cœnobii Matthiae permiffa	V.49. f.

INDEX

JERL, Jarl, idem quod Dux vel Comes	XII:108. II:43. XII:135.
JERL Ericus vid. E. Joh. vid. J. Haquinus vid. H. Scule vid. S. Sivardus vid. S. Folcho vid. F. Canutus vid. C. Ragvaldus vid. R.	
IERLERORUM postremus	XII:108. conf. XII:135.
IERLERUS successor Ulphonis in Cathedra Upsal. hic Suionia Archipræsul extinguitur	II:30. XV:35. II:41. XV:38.
IERVIA Crucigeris cessit	II:31,38. X:8. XV:35.
IESUITARUM in Sueciam adventus confilia	XV:135. XV:136.
ILCHAN Jacobus plebeculæ seditiosæ dux trucidatus	VIII:40. VIII:41.
ILIANA Suantonis conjux moritur	IV:64.
IMMIGRATIONES in Scandiam gigantum Asiaticorum	XIII:18. XI:31. XIII:19.
IMPERATORES Rom. à Normannis oriundi	II:22. XV:32.
INDI mercatores à Suecia in Galliam missi	I:5. XIII:27. XV:3.
INDULGENTIARUM propolæ, Martinus à Fegreno Raymundus Pyrander Antonius Mast Johan. Spellingius Izardus Gravius Johannes Tetzélius Johannes Hyemersius Johannes Arcimboldus	XV:82. II:60. XV:89. XV:91. IV:60. XV:92. XV:95. IV:77. XV:95. XV:96.
INFERNUS domicilium Othini	I:8.
INGA mater Haquini N. R. probat jus filii in regnum	II:27.
INGARDIS Olai filia Jarislavo nupta	I:78.
INGEBURGIS uxor Birgeri Jerl mortua Varnhemia sepelitur	II:26. II:41. XV:38.
INGEBURGIS Magni filia Erici Regis D. conjux monasticen amplexa moritur	II:65,71. XII:141. XV:45,47. II:96. XII:170. XV:53.
INGEBURGIS Valdemari filia Philippi Gallorum regis conjux repudiata & recepta	II:11.15. XII:85. II:16. XV:30.
INGEBURGIS conjux Valdemari sine liberis mortua	II:20.
INGEBURGIS Erici IV. D. R. filia nubit Magno Norvego	II:38,49. II:44,46. XV:39.
INGEBURGIS Alberti filia Romuli conjux	III:14.
INGEBURGIS filia Haq. reg. Norveg. Erico Duci desponsata, sed tantum non præcepta tandem ei cedit nomine filii administrat regnum Canuto Porfe nubit calicem aureum Upsal. basilicæ donat	XV:48,49,51. XV:53. XV:55. ablatum V:49.
INGEBURGIS Erici R. N. filia nubit Valdemaro Birgeri fratri	II:80. XV:49,51.
INGEBURGIS altera conjux Henrici, filia Valdemari	III:15. XII:189.
INGEBURGIS Ulphonis Amberni filia, à Benedicto repudiatur	III:17. XII:190.
INGEBURGIS Stenonis consors	IV:62.
INGEBURGIS Joh. Magni conjux	V:94.
INGELBERTUS, vid. Engelbertus	
INGELLUS rex Sv. regulis incendio sublati leges condidit spontaneo incendio periit	I:26. I:62. XII:8. XV:7.
INGELLUS R. Daniae	I:38.
INGEMARUS à Folchungis trucidatur	II:58. XV:42.
M. INGEMARUS Lutetiam ablegatur	III:17.
	IN:

INDEX.

INGENŪS	XIII:29.
INGERDIS S. Canuti filia Folchoni nubit, hinc Folchungi	I.91.XV:21.
INGERDIS prima Vastenensis Antistita	XV:66.
INGEVON	I:2.
ab illo Ingevones dicti	I:57.XI:16.
INGEVONES, Inglingar	I:2,7,57.XI:16,32. præf. XV.
INGLINGAR à Froe dicti	I:25,57.XI:32.XIII:23.
INGO qui & nomine Freijeri dictus	I:7.XII:25.XV:3.
INGO I. S. R. cum uxore fratris scortatur	I:20.
INGO II. R. S.	I:68.XV:10.
à Remberto baptizatus	I.69.XII:22.XV:11.
leges patrias emendari curat	ibid.
ab hostibus cæsus	I.71.XV:12.
INGO III. R. S. idololatriam extirpare conatus perimitur	I.90.XII:68.XV:20.
INGO IV. R. S. cui conjux Ragnild & Helena	I.91.XV:21.
ab Ost-Gothis veneno sublatus	I.95.XII:86.XV:23.
INGO I. N. R. Harald fil. Sivardum fratrem interficit	I.97.XV:24,25.
pariter Ostenum fratrem	I.98.XV:25.
ab Haqv. Sivardi fil. bello impetitus	ibid.
ab Haquino quem antea fugaverat. jam reverso interfectus	II.3.XV:26.
INGO II. Magni N. R. filius Suerroni se opponit	II.16.XV:30.
INGO III. N. R. Guttormo cæso succedit	XV:31.
Haquinum agnoscit successorem legitimum	XV:32.
moritur	II.24.XV:33.
INGRID Suantopolci filia à Folchone vi abducta	II.64.XV:44.
INGRID Olai conjux	I.89.
INGRID Sculeri filia	II.28.
INGRIDIS monialium societatem instituit	II.57.XV:42.
confirmationem obtinet	II.59.XV:43.
initiat	II.60.XII:33.
monasticen Scheningiæ proficitur	II.60.XII:33.
moritur	II.60.XV:43.
cœnôbium ejus in urbem Scheningensem transfertur	II.66.XV:45.
ejus apotheosis agitur	XV:70,9f.
tumulo levata honoratur	XV:93.
reliquiæ ejus sublatae	VIII:33.
INGRID YLFVA vid. Y	
INGUARDUS S. rex	I.24.X.3.XI.41.XIII.30.
in insula maris Baltici sepultus	I.25.
INGUARUS Regneri fil. S. Edmundum necat	I.68.
INSIGNIA Regia quis in Suecia primus sumit	I.19.XI:35.
Suecorum tres coronæ	III.25.VI:18.
de hoc certamen	VI:18.
INSIGNE Gothorūm	XIII.11.
Estonum & Danorum mixta	X.7.
ordinis Teutonici	X.5.
Gladiferorum	X.6.
Revaliæ	II.26.
Stockholmiæ	II.56.
Ecclesiæ Ottoniensis insigne	III.8.
INSIGNIA Gustavus I. sua mutat & ornat	XV.112.
Dani usurpare incipiunt	XV.115.
hinc lis	XV.117.
hæc insignia Joh. Dux exscindi curavit in navi quadam Danica	XV.121.
jus in illa subjicitur disquisitioni Academiæ Rostoch.	XV.131.
controversia toto Johannis regis tempore prorogatur, vid. T. VII.	

INDEX.

INTERIM, liber	V: 103. XV: 115.
à Suecis & Danis rejectus	XV: 116.
INTEROE	II: 1.
INUNDATIO Ostrogothiæ horrenda	XV: 68.
JOACHIMUS Brandenb. Marchio Elisabetham Johannis F. ducit	IV. 60. XV. 92.
JOACHIMUS Ronnovius vid R. Brahe vid. B.	
JOAR vid. Jvar	
JOHANNA Ludovici filia connubio Johannis deputatur	IV: 34.
JOHANNES I. R. S. Suercheri III. filius ex pacto rex	II: 22, 24. XV: 32, 33.
Livoniam impugnat	II: 24. X: 6. XII: 112. XV: 33.
morte sublatus Alvastræ sepelitur	II: 26. XII: 115. XV: 34.
dictus Juvenis, mitis, pius	XII: 112.
JOHANNES II. Christierni fil. nascitur	XV: 80.
ejus in Sueciam electio à Patre agitur	XV: 81.
cum Johanna desponsatur	IV: 34.
illa posthabita, Christinam Ernesti F. conjugem ducit	IV: 38.
filio auctus	XV: 87.
coronatur Rex Daniæ & Norvegiæ	IV: 41. XV: 87.
à Suecis electus diu frustra fuit	XV: 87. f.
fœdus cum Moschis in Sueones pangit	IV: 48.
à matre veneno dementatus, vota peregrinatione convalescit	XV: 90.
Suoniæ regno potitur	IV: 54. XV: 90.
à Dithmeris profligatur	IV: 57.
Suecis mox exosus	XV: 91.
à Daniæ ordinibus filii electionem impetrat	IV: 66.
à Sueonibus & Lubecensibus infestatur	IV: 68.
Westrogothiam non impune populatur	XV: 93. 94.
febri mortuus Ottoniæ sepelitur	IV: 72. XV: 95.
JOHANNES III. Gustavi filius nascitur	XV: 111.
in gynæceo lustrantis visio	V: 98.
Patri præ Erico charus oratores Livonos suggillat	V: 110.
Ducatu testamento patris Finlandiæ donatur	XV: 118.
in Angliam nuptiarum fratris causa mittitur	V: 117. XV: 118.
in Sueciam revertitur	V: 118. X: 28.
Regis ambit Poloni amicitiam	XV: 121.
Poloniam petit	VI. 9. X. 28.
Catharinam ducit uxorem	VI. 11. XV. 121.
reversus & à fratre Rege acriter obsessus alacriter se defendit	XV: 122.
capitur & cum uxore Gripsholmiæ traditur custodiæ	VI: 19. XV: 123.
ex vinculis absolvitur	VI. 47.
Ericum Holmiæ obsessum carceri includit	VI: 56. ff. X: 29.
Rex salutatur	VII: 1. XV: 129.
coronatur Upsaliæ	VII. 5. XV: 130.
Romano dogmati addictior	XV: 124, 130, 132.
imo Græcanæ	XV: 138, 147.
à Russis bello infestatur	VII: 11. XV: 131.
cum Danis amicatur	VII. 12.
fœdus cum Friderico de tutela maris	VII: 14. XV. 132.
conjuratio Britonum in Johannem	XV: 133. f. 137.
Poloniæ thronum ambiens, patitur repulsam	VII. 20. 24. XV: 133. 134.
Pontificiam religionem introducere meditatur	VII: 28. XV: 135.
librum Liturgiæ Carolo obtrudere nititur	VII: 41. XV: 137.
tumultus ob Liturgiam	VII: 43.
Presbyterium Stockholmense captivat	VII: 43. 44.

INDEX

Templa & tumulos majorum magnopere ornat	VII: 43. f. XV: 137.
cum Moscho bellum gerit	VII: 49.
Pontifici gratificaturus, dicitur ibi legatum habuisse perpetuum	XV: 139.
cum Tartaro in Moschum foedus pangit	VII: 56. X: 32. XV: 140.
fili Sigismundi electionem impetrat	XV: 142.
jejunium	VII: 60.
Polono Livoniam reposcenti acriter respondet	VII: 66. XV: 143.
inducias cum Ruthenis facit	VII: 69.
secundo matrimonio conjugem ducit Gunilam	VII: 73. XV: 144.
lis inter Suecum & Polonum per commissarios decidenda	VII: 77. X: 33. XV: 145.
regnum filio resignare meditatur	XV: 147.
filium ad coronam Polonicam evehendum annuit	VII: 84.
mox tamen reductum optat	XV: 149. f.
in Moschum parat	XV: 150.
cavet filio	XV: 151.
moritur	VII: 104. XV: 151.
ejus pompa funebris	VIII: 37. 4. XV: 152.
JOHANNES Suercheri regis filius insolens scelus luit	II: 2. XV: 26.
JOHANNES Jerl ab Estonibus caesus	II. 24. XII. 113. XV: 33.
JOHANNES Christierni II filius nascitur	IV: 82.
a Friderico sui successor declaratur	V: 30. XV: 102.
Ratisbonæ moritur die quo pater carceri mancipatus	V: 59. XV: 107.
JOHANNES ex Gunila Johannis filius nascitur	VII: 95. XV: 150.
throno Sueciæ destinatur sub conditione	XV: 154.
Ostrogothiæ Dux Mariam ducit Caroli filiam	XV: 156.
JOHANNI Baliolo Scotia adjudicatur	II. 69.
JOHANNES Magnipol. princeps rei pro Alberto satagit	III: 32. XV: 67.
JOHANNES Roberti Bavariae Palatinus Catharinam ducit uxorem	III: 42. XII: 219. XV: 69.
JOHANNES Christophori pater	III: 76.
JOHANNES Palatinus Catharinæ maritus	XV: 156.
JOHANNES Christiani III filius nascitur	V: 100.
JOHANNES Upsalens. Archiepiscopus successor Stephani	II. 13. XV: 29.
in prædio Almerstehensi caesus	II: 13. XV: 30.
JOHANNES Adolphi, Upsal. Archiepiscopus successor Jacobi	II: 60. XV: 43.
renunciat Archiepiscopali muneri	II. 61.
JOHANNES Finlandiæ Antistes cathedram consequitur Upsalensem	II. 66. X. 12. XV: 45.
moritur	II: 68. XV: 46.
funus in Sveciam translatum Sigtoniæ humatur	II: 74. XV: 47.
JOHANNES Jerechini Upsal. Archiepiscopus	III. 42. f. XV: 70.
impure vivens officio exuitur	III. 48. XV: 71.
Islandorum factus Episcopus	III. 48.
culeo insutus aquis submergitur	III. 55.
JOHANNES Haquini Upsal. Archiepiscopus	III. 48. XV: 71.
moritur	III: 53. XV: 73.
JOHANNES Benedicti à Salestad Oxenstiernius	III: 75.
Upsalensium Præpositus ad Soldanum mittitur	III: 76.
Archiepiscopus evadit Upsaliæ	XV: 78.
Carolo fidelitatem jurat	IV. 2.
diffensionis inter hunc & Regem	XV: 79.
obedientiam renunciat Carolo	IV. 14.
Stocholmia expugnata Carolum e	IV. 15. XV: 80.
Christiernum advocat	XV. 80.
	à Chri-

INDEX

à Christierno custodiae mancipatus	IV. 21. XV. 82.
liberatur	IV. 24. XV. 83.
cum Catillo Carolum Stocholmiæ obsidet	IV. 24.
Gubernator regni eligitur	IV. 26.
solitariam eligit vitam	IV. 27.
moritur	IV. 28. XV. 84.
JOHANNES Gothus Româ in Sveciam mittitur	V. 13. XV. 99.
Gustavum Luther. dogmatis extirpationem admonet	V. 15. XV. 100.
cathedram consequitur Upsalensem	V. 16.
Commissarium agit contra Danos de Gothlandia	XV. 101.
incurrit odium Gustavi	XV. 102.
Legatus destinatur in Poloniam	V. 32.
carcere solutus abit in Poloniam sine viatico regio	V. 32.
versionem invitus procurat bibliorum per alios	V: 23. X: 24. XV: 101. 109.
versionem aliam bibl. Svecicæ opponit	V. 70.
Majengrefive factus à Gustavo	V. 30.
è Prussia in Italiam profectus fit Legatus Pontif.	V. 60. XV. 107.
reversus in Prussiam rem suam frustra agit	V. 69. XV. 109.
Venetis Historiam scripsit Svecorum patriam	V. 79. XV. 111.
finiit Historiam	V. 86. XV. 112.
prodiit Historia	V. 108. XV. 117.
Romam revocatus	V. 88. XV. 113.
mortuus Romæ sepelitur	V. 98. XV. 114.
ejus epitaphium	IX. 52.
codices abstulit Svecanos non paucos	VII. 61. XV. 143.
monumenta ab hoc Romæ relicta reposcit rex Johannes	VII. 61. XV. 141.
Ejus Historia sæpe taxatur T. XIII.	XIII. 5.
à Gislonio corrupta	V. 108.
melior quibusdam	II: 59. XV. 43.
JOHANNES Dröes, successor Turgothi in cathedra Lundensi	II. 66.
aram Lundicæ erigit	II: 66. XV. 45.
moritur	III. 64. XV. 75.
JOHANNES II. Lundens. Archiepiscopus, vid. Grand	III. 75. XV. 77.
JOHANNES III. Laxman, Lundens. Archipræsul	I: 76. XV. 14.
moritur	II: 2. XV. 26.
JOHANNES IV. Lundens. Archiep. vid. Brochstorpius	II: 4.
JOHANNES V. Lundens. Archiep. vid. Vesalius	II: 53.
JOHANNES , primus Norvegiæ præsul	IV. 70. XV. 94.
JOHANNES I. Archiepiscopus Nidrosiæ	V. 79. XV. 111.
moritur	X: 11.
JOHANNES II. Nidros. Archiep. Lutetiam petens à Philippo	X: 13.
Galliæ rege suscipitur	X: 23.
JOHANNES III. Krabbe, Nidros. Archiep.	VI. 5.
JOHANNES IV. Casius, primus Norvegiæ Archiepiscopus	V. 55. XV. 105.
Evangelicus	V. 94. XV. 113.
JOHANNES à Lunen, Rigæ Archiepiscopus	X. 11.
JOHANNES Fectius Rig. Archiep. vid. Fectius	II. 66. X. 12.
JOHANNES Sverinens. comes Rigæ Archimystra	
JOHANNES Sintensis, vid. Sintensis	
JOHANNES Valradius, vid. V.	
JOHANNES Rigenf. Archiepiscopus	
JOHANNES Franciscus, Pontificis in Sveciam Legatus	
JOHANNES Magni Lincopenf. Episcopus ejus nominis III.	
episcopam resignat	
JOHANNES I. Abogenf. siue Finland. Episcopus	
ad cathedram Upsalensem evectus	

INDEX.

JOHANNES II. Abogenf. Episcopus	X. 17 ^a
JOHANNES III. Abogenf. Episcopus	X. 17 ^a
JOHANNES IV. Abogenf. Episcopus	X. 23 ^a
JOHANNES V. Abogenf. Episcopus	X. 23 ^a
deponitur	V. 12. X. 24 ^a
JOHANNES Albertus, secundus Roschildiæ Præful Evangelicus	V. 106. XV. 116.
JOHANNES Vandalus Ripenf. Præful ejus nōminis III.	V. 80. XV. 111.
moritur	V. 88.
JOHANNES Thausonius Præful Ripenf. vid. Thausonius	
JOHANNES Aslogenf. Antistes XV. 65. alius	XV. 69.
JOHANNES Aslogenf. Antistes Christophori approbat electionem	III. 72.
JOHANNES Mule Aslogenf. Antistes naufragio perit	V. 22.
JOHANNES Ref Aslogenf. Antistes	V. 22.
submersus	V. 77.
JOHANNES Christierni Sveciæ dapifer in pugna östenbroënsi occisus	
Alvastræ humatur	III. 23.
JOHANNES Umrefa Elsburgum impugnat	III. 69.
JOHANNES ab Hoiija Margaretham R. Gustavi sororem conjugem	
ducit	V. 22. XV. 101.
à Lubecensibus contra Gustavum sollicitatur	XV. 108.
arcem Draxholmensem impugnat	V. 70.
occisus à Christiano III. R. D.	V. 71. XV. 110.
JOHANNES ab Hoiija filius	V. 22.
concilio Tridentino interest & donatur infula Monasteriensi	V. 106. XV. 116.
moritur	VII. 30. XV. 135.
JOHANNES Thuronis equestri decoratur honore	V. 41.
ducit viduam Sturii Christinam	XV. 103.
in Smalandiam mittitur	V. 78.
JOHANNES Ingemari Archidiaconus Aros.	IV. 38.
JOHANNES Livoniæ Magister	X. 20.
JOHANNES Bartholdius decollatur	VI. 16.
JOHANNES Vesmannorum crudelissimus Gubernator	III. 54. XII. 225.
permissione Marschalci sub fide publica in Vastnenf. clauastro	
commoratur	III. 64.
ab Ostrogothis ex cœnobio protractus securi feritur	III. 65. XII. 240.
JOHANNES Laurentius Erici in Moscoviam Legatus	VI. 16.
JOHANNES Johannius propter conspirationem membratim dissectus	VIII. 96.
JOHANNES Nicolai antea Scaræ monachus, Stocholmensium parochus	V. 52.
JOHANNES Eschilstun. monachorum Prior, Vingacherensibus parochus	
constituitur	V. 54.
JOHANNITARUM in Suecia cœnobiorum catalogus	IX. 79.
privilegia Eskilstunensibus firmata	III. 14.
Cœnobiorum in Dania catalogus	IX. 81.
JONAS Episcopus Vexionensis	V. 54.
JONAS Ogmundi Holensis ecclesiæ primus antistes	I: 93. IX: 33. XV: 22.
mundo valedicit	I. 94.
in Divos refertur	II: 18. IX: 33. XV: 31.
JONAS Arnesonius Præful Holensium Christiano rebellis	V: 102. XV. 115.
cum duobus filiis captus securi subjicitur	V. 105.
JONAS Andreæ agricola dux Smalandorum rebellium morti	
adjudicatur	V. 78. XV. 111.
in Gustavum iterum rebellis	V. 82. XV. 111.
ejus liberos regno exturbare studet	V: 84.
JORNANDES epitomator Ablavii	It 59. XV: 6.
historia Jornandis luci restituta	XIII: 7.
JORUNDERUS rex Sueciæ Haraldo bellum denunciat	I: 20, 21, 43.
in sinu Limefiordensi sceleratissime suspenditur	I: 21, 43. XI: 37.
	Jorun-

INDEX.

JORUNDERUS Norvegiæ Archipræful	II: 64. XV: 44.
JORUNDERUS Holensium Episcopus	XV: 41.
cœnobium Modruvallense condit	II: 72. XV: 47.
moritur	II: 90.
JOSUA Genevitijs, nobilis Pomeranus	VI: 41.
ISABELLA Johannis filia in carcere Gripsholmensi moritur	VI: 35. XV: 126.
ISARNUS Bonifacii Legatus in Daniam ablegatur	II: 72. XV: 47.
Rigensis Archipræful eligitur	X: 13. XV: 48.
inde Daniæ Archiepiscopus Lundie	II: 77. XV: 48.
ad Salernitanam transfertur cathedram	II: 87. XV: 51.
moritur	II: 89.
JSARIUS Stregnens. Antistes	XV: 46.
ISLANDIÆ unde primi incolæ	XV: 1.
Islandicæ leges ad Norvegicarum conformantur rigorem	I: 70. XV: 11.
Islandi judicium subfunt imperio	I. 70.
eorum conversio tentatur	I: 75. XV: 13.
ab Erico Victtorio vexantur	I: 75. XV: 13.
ab Adalberto flagitant sacerdotes	I: 86. XV: 18.
consentiunt pensioni decimarum	XV: 21.
Norvegis subjecti	XII: 121.
rebelles domantur	II: 47. XV: 40.
defectionem iterum tentant	XV: 47.
resipiscunt	XV: 49.
privilegia adepti Magno Smek se subjiciunt	XV: 54.
in Islandiam organum musicum primum inventum	III: 5.
Islandi se Norvegiæ subdunt	XV: 66.
Islandia ab Anglis vexata	XV: 84.
Islandi rebelles	XV: 112.
Islandorum Episcopus primus Evang.	XV: 112.
Islandis Catholica redditur religio	XV: 115.
Islandiæ cœnobita defolata cedunt in feudum	XV: 118.
Islandi Typographiam nacti	XV: 136.
afyli refugio privantur	XV: 148.
ISLEVUS Gronlandos informat	I: 86.
in prædio Scalholtensi ecclesiam fundat Cathedralē	ibid.
ISRAEL Birgerionius sceptrum Sueciæ oblatum refugiens,	III: 22. X: 16. XII: 200.
Rigæ extinctus	I: 2.
ISTEVON	XI: 16.
ab illo Istevones quos Plinius Illeviones & nostri Sueviones nominant	I: 3.
ITALIA à Gothis subjugata	I. 59.
à Longobardis occupatur	IV: 48. X: 22. XV: 89.
IVANOGRODIUM conditur	IV: 51.
à Suantonē expugnatur	XV: 95.
templum hic à Danis conditum	VII: 56. X: 32. XV: 140.
à Suecis exuritur	I: 52.
IVANUS famosus Russorum principis filius, ejusque historia	III: 32.
IVARUS Lycke præfectus Danorum	XV: 83.
IVARUS Axellii Tot, gener Caroli Canuti	IV: 26.
Gotlandiæ dominium consequitur	IV: 27.
Ericum Nicolai profligat	ibid.
Christierni bellum denunciat	XV: 87.
Finlandiam contra pactum retentam mox resignat	XV: 88.
cum Stenone lis, bello terminanda	II: 37. XII: 118.
IVARUS vel Joarus Bla de Gröneborg	V: 76. I. XV: 91.
IVARUS Munchius Præful Ripens.	VI: 43.
IVARUS Jvarius in vincula ab Erico conjicitur	VI: 45.
Regis mandato in carcere trucidatur	Juda.

I N D E X.

JUDAISMUM, neglecto Christianismo amplectentes	VII: 100, 101. XV: 151.
JUDICIUM Duodecimvirale in Dania institutum	I: 90.
JUDICIUM imperio subsunt Sueci	I: 70.
JUDITHA Alberti filia Erici R. D. conjux	II: 31.
JULETENSE Cisterc. cœnob. à Canuto fabricatur	II: 12. XII: 100, 108. XV: 29.
edonatur	V: 50.
JULINENSES à Dano perdomiti	XV: 21.
oppidum solo æquatum	II: 9. XV: 28.
JURAMENTUM XXIV virorum	II: 38.
JUS Scaniae Canonicum	II: 6.
idem reformatum	II: 41.
aulicum ab Erico Pomerano sancitum	III: 39. XV: 68.
vetus Ecclesiasticum in Svec. abrogatum	XV: 155.
plura vid. in Leges	
JUSTEN Paulus Viburgi Superintendens	V: 107.
in Russiam ablegatur	VII: 6.
Abogiæ Episcopus constituitur	X: 29.
JUTHA Erici filia	II: 38.
incestuosum partum a Valdemaro S. R. genuit	II: 52. XII: 126. XV: 41.
Lagaholmii moritur	II: 59. XII: 132.
JUTIA unde dicta	I: 4. XV: 2. conf. XIII: 9, 10.
unde primi incolæ	I: 2. XV: 1.
nomen aliquando habuit Anguliæ	I: 5. XV: 2, 3.
Jutiam inter & Holfatiam limes XV: 11.	sed mox rumpendus XV: 12.
in duas dividitur Episcopas	I: 77. XV: 14.
Leges conduntur	II: 32. XV: 36.
Juti Valdemaro se opposcentes placantur	III: 17.
Jutia borealis ab Hamburgensib. impugnatur	III: 48.
de Jutiâ australi lis cum Cæsare	XV: 117.
Juti rebelles domantur	XV: 51.
iterum rebelles	XV: 60. f.
ab Erico instigati contra Christophorum rebellantes cæduntur	III: 74.
Jutiæ Præfules Christierno omnem obedientiam renunciant	V: 10.
JUTOR Saxonum princeps	I: 4. XV: 2. conf. XIII: 9.

K.

KAGA templum	I: 95. XII: 90.
KAGGE Ericus Elsburgum Danis prodit	VI: 22.
KAIANALAND vid. Cajania	
KALENBURGUM ab Esberno Snare fundatur	II: 9.
à Valdemaro obsidetur	III: 9. XII: 179.
KARUS Vandalorum rex	X: 1.
KATILLUS vid. Catill.	
KENITIUS Petrus Episcopus primum Scaræ	XV: 152.
Archiepiscopus Sueciæ constituitur	VIII: 105. XV: 155.
antea tamen Professor colleg. Stockholmensis	VIII: 75.
KEXHOLMIA à Suecis occupatur	II: 69. X: 12. XV: 46.
mox à Russis recuperatur	II: 70. XII: 144.
à Suecis occupatur	VII: 61. X: 32.
à Jacobo De La Gardie VIII: 109. XV: 156. & ob præstitum auxili- lium Svecis in perpetuum data	X: 41.
KILENSE vid. Chilense	
KILIANUS vel Chelianus Viborgensium Episcopus moritur	II: 1.
in Divos refertur	II: 13. XV: 30.
KINNAHOLMIUM Vestrogothiæ à Carolo obsidetur	IV: 8.
	Klub-

INDEX

KLUBBEHÆR Scandiorum agmina dicta sunt	XI: 23. XII: 12.
KNARDRUPENSE cœnob. à Christoph. D. rege fundatum	III: 3.
KNIPER Dolling in carcerem conjicitur	V: 21.
KNUSTENSE castrum conditum	X: 13.
igne absumtum restauratur	X: 21.
KOBBIUS Livonus per Meinardum conversus	X: 5.
moritur	X: 6.
KOCHENHUSIUM à Carolo R. S. capitur	VIII: 103.
KOEGENSE monaster. Francisc. conditum	IX: 81. XV: 94.
à Friderico edonatum	V: 56.
KOENINGAR	I: 7. 57.
KOENIGZMARCHIUS Henricus Erici consiliarius	III: 44.
KOLART Claudius Nidrosiam & Stenvigsholmium occupat	VI: 23. 24.
KOLBECH in Vesmannia templum fundatum	XII: 122.
KOLAVUS vid, Colo. Kool vid, Colo	
KONGELLÆ oppidi laus	I: 94.
cœnobium	IX: 82.
Kungella à Norvego occupata, sed ab Erico recepta	XV: 50. XII: 158.
KORNUCA Colonis fil. Suercheri pater	I: 95.
ad fasces Gothorum sublimatur	XII: 90.
KOROSENSE cœnobium in Finlandia à Birgero exstruitur	X: 17.
KORS HOLMIA munitio erigitur	X: 9.
KRABBE vid. Johannes	
KRASSE Elardus à Suecis capitur	VI: 34.
KROEPELINUS Johannes Abogensium castellanus	III: 65.
Legatus Erici	III: 69.
moritur	III: 71.
KROKEKENSE cœnob. Johannitarum	IX: 49.
KRUMEDICHIUS Henricus Canutum trucidat	IV: 61.
KRUMPIUS Otto Danorum dux	IV: 83.
KRUSIUS Elardus à Lithuanis in Sueciam mittitur	VII: 17.
KRYSBORGIUM Angerman. à Margaretha occupatum	XV: 68.
KUFLINGORUM in Norveg. factio	II: 14. XV: 30.
KURK Arvidus Finlandiæ præsul	X: 23.
KURSELIUS Claudius Polonos trucidat	VI: 39.
Sonneburgum expugnat	VI: 55. XV: 129.
Revaliam occupat	VII: 7. XV: 130.
à Nicolao Doblare capitur	VII: 9. XV: 131.
securi feritur	VII: 10.
KYLE Johannes Equestri decoratur honore	VI: 55.

L.

LACUS Sueciæ Gothiæque famosi censui Regis augendo assignati	II: 60. XV: 43.
LADULÛS vid Magnus	
LAGAHOLMIUM ab Alberto occupatur	III: 30.
à Sueonibus	IV: 66.
LAGO Roschildensium Antistes moritur	V: 44.
LALLE S. Henricum trucidat	II: 3. IX: 36. X: 4. XII: 96.
LAMBERTUS aurifaber Stockholmenfis, scrinium S. Erici	III: 40.
eleganter fabrefecit	V: 118.
LAMENTATIO horribilis in prædio Suartefiogensi sub terra auditur	X: 18.
LANDERUS Sivardus Livoniæ Magister	II: 73.
LANSCRONA seu Noteburgum castrum à Torchillo Canuti fundatum	II: 75. XII: 148.
à Russis occupatur	Lans-

I N D E X.

LANSCRONENSE munimentum Finlandiæ ab Erico Axelii exstruitur	X: 21.
dictum S. Olai castrum seu burgum	ibid.
LANSCRONENSE in Scania cœnobium Carmelitarum	III: 42. IX: 81.
desiit	V: 50.
Urbs à Carolo exuritur	IV: 8.
crefcit ab Engelholmio	V: 102.
firmatur caftro	V: 104. XV: 115.
LANTGERTA à Regnero ftupratur	I: 26.
LAPIS in valle virenti Jemtiæ	XII: 60. XIII: 54.
LAPPONES diplomate Margaretha hortatur ad Chriftianifmum	III: 33.
eorundem converfio & poftca agitur	III: 47. XV: 71.
de titulo Lapponum lis	XV: 155.
LASCIUS Johannes Calvinifmum fovens in Daniam venit	XV: 116.
LATERNA Petrus Sigismundi concionator à Suecis demerfus	VIII: 68. IX: 58.
LAURENTIUS Archipræful Upfalenfium	II: 41. XV: 38.
moritur & Encopiæ fepelitur	II: 51. XV: 41.
M. LAURENTIUS Petri Nericius Archiepifcopus primus Evangelicus	
Upfalenfium falutatur	V: 54. XV: 106. f.
in Ruffiam mittitur	V: 112.
Apologiam pro vera Euchariſtiæ materia pane & vino publicat	VI: 27.
Ordinaniam Eccleſiaſticam inter Clerum publicat	VII: 15.
Johanni Herbeſto ſe opponit	VII: 16.
Liber contra Herbeſtum ſcriptus approbatur	VII: 25. XV: 134.
contra Beureum & Ofegium	VI: 27. XV: 124.
moritur & Upſaliæ tumulatur	VII: 26.
ex ejus biliotheca regni Archivum auctum	VII: ibid.
M. LAURENTIUS Gothus Profeſſor Upfal. gener Laur. Petri	VII: 26.
Archiepifcopus Upfal. conſentit mutationi religionis,	
emiffa etiam Liturgia	VII: 31. 38. XV: 135.
inauguratur	VII: 35. XV: 136.
Jefuitis in mutatione religionis emiffa contra Cleri Cenſuram Apo-	
logia ferviliter famulatur	VII: 45. XV: 136. ff.
reſpiciit tandem	VII: 51. XV: 138.
librum Anonymum contra Liturgiam ſcribit	VII: 53. XV: 139.
mortuo Catholicus quidam deſtinatur ſucceſſor	VII: 54. XV: 140.
LAURENTIUS Antiftes Oſtrogothorum	II: 65.
M. LAURENTIUS Finlandiæ Epifcopus	X: 23.
M. LAURENTIUS Andreæ Archidiaconus primum Stregnenſis	V: 12.
mox Guſtavi Cancellarius	V: 12. XV: 99.
gnaviter operatur relig. Lutheran.	XV: 100. ff.
Libelli	XV: 104.
Vaſtenenſes ad lectionem Lutheri hortatur	V: 17.
præſidet Synodo Oerebrogienſi primæ	XV: 104.
gratia Regis excidit	XV: 109.
morti adjudicatus vitam pecunia redimit	V: 85. XV: 112.
moritur	V: 106. XV: 116.
LAURENTIUS Norvegus Jefuita in Sueciam adducitur	VII: 33. XV: 135.
Liturgiæ Apologiam ſcribit	VII: 45.
vicarius Poſſevini & Laur. Gothi	XV: 139.
admonitus ut modeſtius ageret	XV: 141.
abiit	XV: 145.
revocatur	XV: 149.
LAURENTIUS Siggonis Equeſtri decoratur honore	V: 41.
LAURENTIUS Sigfridi Cancellarius Pſeudoſturii gladio cæſus	
rotis imponitur	V: 40.
	Lau-

INDEX.

LAURENTIUS Johannis, Magni R. medicus Ceciliam Birgittæ filiam in matrimonium sibi adscivit	III: 22.
LAURENTIUS Nicolai Jesuiticum amplectitur ordinem	VI: 39.
LAURENTIUS Ericius, vulgo <i>Romare-Lasse</i> , abjurato Romanismo redit ad Evangel. religionem	VII: 57. XV: 140.
LAURENTIUS Jonæ Ostrogothus Gustavo rebellis mox oppressus	V: 80. XV: 112.
ejus Epitaphium	IX: 50.
LAURUS Apollinea quibusdam nobilibus exosa	XII: 219.
LEALENSIS Episcopa	X: 6.
LECHENSIS Arx [Lechö] fundatur à Ducib. occupatur	II: 72. XV: 47. XV: 129.
LEGATORUM in Scandiam Pontificiorum Catalogus	IX: 77.
LEGES Scandiis traditæ à Tuifcone	I: 2. XIII: 11. XV: 1.
LEGES Sv. ab Jngello conditæ opera Vigeri Spake	I: 26.
LEGES Adelstenii auctæ à S. Olao	I: 79.
LEGES Sueticæ ab Jngone emendantur a Birgero Jerl	I: 69. XV: 11. II: 43. XII: 123.
a Christophoro castigatæ	III: 75. XV: 77.
LEGES Uplandicæ à Birgero purgantur	II: 71. XII: 144. f. XV: 46.
LEGES Visbycenses	II: 5. XII: 123.
Aulicæ conditæ	III: 39.
LEGES Sudermannicæ	III: 7. XV: 56.
Codex legum Svecicarum renovatus	VIII: 105.
LEGES Bircenses	XII: 123. 254.
LEGES Pontificem redolentes à Possævino confarcinatæ	XV: 143.
LEGES Jutiæ conditæ à Valdemaro	II: 32. XV: 36.
LEGES Danicæ municipales ex Byrcensibus conflatæ	III: 75.
LEGES Selandorum Politicæ & Ecclesiasticæ	II: 9. XV: 28.
Islandicæ Norvegicis conformatæ	I: 70. XV: 11.
Codex Legum Norvegicarum uniformis	II: 51. XV: 41.
Municipales Hafniæ primæ	II: 41. conf. XII: 254.
LEGUM Svecicarum revisioni cavetur	III: 12. XII: 186.
LEOFDAGUS Ripensium Antistes constituitur a Norvegis veneratione cultus	I: 72. XV: 12. I: 73.
tumulo Ripæ levatus	II: 8. XV: 28.
Reliquiæ ejus igne absumptæ	II: 10. XV: 28.
LETRA Daniae Regia hinc Reges Letrenses	I: 31, 38. XV: 3. XIII: 33. XV: 4.
LEUDERICUS Episcopus Bremens. moritur	I: 65. XV: 8. I: 66.
LEX Helgonis	I: 12.
mancia vendendi abrogata	III: 7. XV: 56.
LIBENTIUS I. Episcopus Bremensis moritur	I: 75. XV: 13. I: 78. XV: 15.
LIBENTIUS II. Unvanno in Cathedra Bremensi successit	I, 82. IX, 22. XV, 16.
LIBONIA à Libone appellatur	X: 3.
LIEMARUS Scandiorum & Slavorum Præsul moritur	I: 89. XV: 20. I: 92. XV: 22.
LIFDAGUS vid. Leofdagus	I: 22.
LIFERUS servus Hadingi	II: 10. XV: 28.
LIMENSE monaster. in Dania conditur	I: 61. XV: 7.
LIMES Jutiæ ad Coldingum	II: 35. Sue-

INDEX

Sueciæ & Daniæ iniquus	XV: 13.
Gothiæ & Sueciæ	XIII: 11.
limes inter Ruffiam & Finlandiam	X. 27.
LINCOPENSIS ecclesia ab Heriberto fundata	I: 67.
LINCOPENSE cœnob. Francisc. conditum	II: 64. IX: 79. XII: 138.
LINCOPENSIIUM Episcoporum Catalogus	IX: 61.
Episcopus primus Evangelicus	XV: 114.
LINCOPENSIS basilica magnificentius fabricatur	XV: 69.
LINCOPIA tota igne conflagrat excepta arce	V: 100. XV: 115.
LINDHOLMENSE xenodochium conditur	XV: 102.
LINGUÆ Scandicæ cum Anglica convenientia	XV: 15.
propagatio & amplitudo	XIII: 12.
LISIUS à Rutenberg Livoniæ Magister	X: 19.
LITANIA à Catholicis mutata	XV: 140.
LITERÆ Scandianorum à Tuiscone traditæ	I: 2. XIII: 11. XV: 1.
unde dicantur Runæ	XIII: 12.
LITURGIÆ liber quid fuerit	XV: 135. conf. 124.
qui huic se opposuerunt, quære in <i>Misfoliturgi</i>	
typis subjicitur	VII: 39. XV: 136.
huic subscribitur à Clero, Carolo & Stockholmensib. se opponentibus	XV: 137.
ad Germaniæ Academiæ missus damnatur	VII: 47. XV: 138.
denuo huic subscriptum	XV: 139.
LIVONIA unde dicta	X: 3.
à Danis impugnata	II: 26. X: 7. XV: 34.
à Moschis crudeliter infestatur	IV: 38. XV: 86. V: 113. VII: 50. X: 31.
LIVONIÆ cœnobia, vid. Tom. X, & inquire	
LIVONES conversi	II: 9.
eorum Episcopus primus	II: 9. XV: 28.
à Danis impugnantur	II: 21. X: 5. XV: 32.
Prussorum regimini politico se subdunt	II: 30.
Ruffos cædunt	XV: 41.
Su. cum in Moschum instigant	XV: 117.
sed deserunt	XV: 117. & V: 111.
Suecis se offerunt recusantibus	XV: 118.
LIVONUM nobiles à Moschis abducuntur	IV: 40.
LIUSDAGERI erga suos milites liberalitas	I: 54.
LOBIUS Isensis Livoniæ Magister	X: 17.
IOCHERUS ab Hadingo oppugnatur	I: 29.
LOCULI Divorum in solutionem aeris alieni assumti	XV: 134.
LODIUM ab Achatio obsessum occupatur	VI: 21, 24. X: 29.
LONGENÆS cœnobium	II: 1.
migrat Varnhemum	XV: 29.
LONGOBARDI à bipennibus dicti, in Rugiam erumpunt	I: 58. XV: 5.
eorum expeditionem suavit Gambaruca	XIII: 18.
Regiones Danubio adjacentes invadunt	I: 58. XV: 6.
Italiam occupant & per 206. annos regnant	I: 59. XV: 6.
Reges	I: 58, 60. XV: 5.
finis regni	I: 60. XV: 6.
allucinatio de egressu tempore	XIII: 4.
LORICHIUS Andreas Legatus in Poloniam	VII: 52.
nequam cum hostibus colludit	VII: 69. XV: 144.
propter scelus mactatur	VII: 72. XV: ibid.
LOSTADII incendium	IV: 47.
LOTHERUS R. D. amissum regnum recuperat	XV: 3.
LOTHUS Arthuri contribulis Norvegiæ R.	I: 41. 52.
	Loven-

INDEX.

LOVENBURGUM ab Alberto oppugnatur	II: 29.
LUBECUM ab Adolpho conditur	I: 97.
incendio vastatum, ab Henrico Saxon. Duce restauratur	II: 5.
Episcopatus Oldenburgo huc translatus	II: 7.
Valdemaro Dano se submittit	II: 18.
incendio conflagrat	II: 22.
à Danis deficit	II: 28.
propterea impugnatum, nihilominus se tuetur	II: 31.
ab Erico impugnatur Suecisque defenditur	II: 34. XV: 36.
LUBECENSES cœnobium S. Mariæ Magdalenaë fabricant	II: 28.
Daniae Regem eligunt protectorem	XV: 47.
ab Erico Sv. Duce veniam navigandi per Nynum impetrant	II: 89. X: 13. XV: 51.
à Dano sollicitati, cum Stenone tamen fœdus pangunt	XV: 89.
Danis reconciliati Suecos sollicitant	XV: 93.
vento mutabiliores Suecos deserunt	XV: 94.
Suecis contra Christiernum suppetias mittunt	XV: 99.
hinc privilegia insignia nacti	XV. ibid.
LUBECENSIIUM contra Suecos molitiones	XV: 108.
cum Christophoro faciunt	XV: 109.
cum Christiano paciscuntur	XV: 110.
eorum naves à Johanne capiuntur	VII: 30. X: 31.
S. LUCII Roschild. Ecclesia conflagrat	II: 60.
LUDECHINUS vid. Lydechinus	
LUDI Equestres	II: 60. XV: 43.
LUDOLPHUS Oeselsium in Livonia Episcopus	II: 78.
LUDOSIA à fratribus Birgeri exuritur	II: 39.
cœnobium Ludosiaë Franciscan. institutum	IX: 79.
incolis evacuatum, factum nosocomium	V: 43. XV: 104.
LUDOSIA mutat locum	V: 100. XV: 115.
LUDOVICUS Imp. cum Stephano de Scandiorum	
conversione deliberat	I: 62. IX: 6. X: 4. XII: 2. XV: 7.
facerdotes ad Islandos ablegat	I: 63.
Cathedram Hamburgensem fundat	I: 64.
moritur	I: 65. XV: 9.
LUDOVICUS German. R. Bremensem ecclesiam subdit Hamburgensi	I: 66. XV: 9.
LUDOVICUS Galliaë rex amicitiam cum Johanne contrahit	IV: 55.
LUDOVICUS Brandenb. Marchio Margaretam Christophori F. ducit	III: 3. XV: 54.
LUDOVICUS Daniaë Archipræsul adversus Christophorum insurgit	III: 2.
à Carolo depositus	III: 14.
LUDOVICUS Caroli filius nascitur	VII: 67. XV: 143.
moritur & Heidelbergæ sepelitur	VII: 67.
LUDOVICUS Annam Ezardi filiam expetit conjugem	VII: 67.
LUDOVICUS Antiochenorum Patriarcha in Scandiam Legatus	IV: 28. XV: 84.
LUGDUNENSE concil. vid. C.	
LULENSIS populus horrida peste cruciatus denarium vovet	III: 72. XV: 76.
LUNDIÆ crypta	I: 78.
ejus ecclesia à Suenone Ulphonio fabricatur	I: 87. f. XV: 19.
Episcopa instituitur	I: 88. XV: 19.
Ecclesiam augustiorem molitur Canutus R. D.	I: 90. XV: 20.
Præpositura fundatur	I: 90.
Canonica IX. sacerdotia fundata & Præsules in Senatum allecti	XV: 21.
Basilica consummata & inaugurata	I: 94. XV: 23.
magnifice dotata ab Eschillo	I: 98. XV: 25.
LUNDENSIS Antistes ambit primatum Sveciæ, eumque consequitur	II: 2. XV: 26, 27, 51. f.
LUNDENSIIUM ambitio	II: 3.
LUNDIA incendio vastatur	II: 10.

I N D E X.

tota cum cœnob. Dominic. & templo Cathedr. flammis absumitur	II: 30, 64.
Campana magna	II: 23.
Ara Lundiā divo Præcurſori erecta	II 66.
Cœnobium Benedictinor.	IX: 80.
Franciscanorum	II: 30. IX: 80.
Dominicanor.	II: 26. IX: 81.
Virginum	IX: 81.
Ecclesia Sueonum Lundensi prorsus subtrahitur	III: 24. XV: 63.
Ara Lundensis Abrahami	III: 43. XV: 70.
LUNDIA à Carolo exuritur	IV: 8.
LUNDENSIUM Episcoporum & Archiep. Catalogus	IX: 65.
Episcopus primus Evangel.	XV: 111.
LUNEBURGUM à Valdemaro impugnatur	II: 19.
LUTETIA à Scondiis incenditur	I: 67, 68. XV: 9, 10, 11.
domus hic pro studiosis Svecis comparata	XV: 48.
LUTH Olaus Professor	VII: 26.
LUTHERUS Martinus reformationem incipit	IV: 77. XV: 96. f.
Christiano veræ fidei propagationem gratulatur	V: 79.
veræ fidei amplexum Livonibus gratulatur	X: 24.
LUTHERANA religio à Christierno cœpit novari	XV: 98.
in Suecia à Gustavo plantatur	V. 18. XV. 99.
interim ægre proficit	XV: 100.
in Dania à Frederico fovetur	V: 24. XV: 101.
in Suecia Senatus consulto probatur	XV: 103.
LUTHERANÆ religionis statores primi iidemque invictissimi	XV: 106.
LUTHERANI quidam Germaniæ unionem cum Ecclesia Græca quærunt	XV. 135.
sed frustra	XV. 137.
LYDECHINUS vel Ludechinus Episcop. Arof.	IV. 30.
instauracionem basilicæ Arof. procurat	XV. 84.
instituit Archidiaconatum	IV. 38.
LYCHE Nicolaus strangulatur	V. 74.
LYCHEBURGUM à Christierno expugnatur	IV. 8.

M.

MACHABÆUS Johannes Professor Hafniæ	V. 90.
fatis extinctus	V: 112.
MACHELOSA navis prætoria Svionum à Danis capta submergitur	VI: 25.
MAGDALENA Caroli Canuti filia Jvaro nubit	XV. 83.
capta	XV. 84.
MAGICÆ artis studium in Gefvione	I: 5. XV. 3.
in Regibus	I: 11.
S. MAGNILDES a nura occisa Lundiam transfertur	III: 30. XV. 65.
MAGNUS I. S. R. Nicolai filius Sventoslavam ducit	I. 95. XV. 23.
trucidato S. Canuto in Vestrogothiam fugiens rex evadit,	
Ragvaldumque profligat	I. 95. f. XV. 23.
Sveciæ etiam Rex Thoronis malleos in Daniam aufert	I. 96. XV. 24.
à Danis occisus	ibid.
sepultus	XII. 89.
cujus mortem vindicare nititur Boleslaus	I. 96.
MAGNUS II. Birgeri Jerl filius	II. 51.
Fratres	ibid.
Rex Sueciæ designatur	II. 55. XV. 42.
coronatur	II. 56. XII. 130.
Hedvigem ducit uxorem	II: 56.
foboles	II: 57. XV. 43. f.

Re-

INDEX.

Regem Sueciæ Gothiæque se scribit	II: 58. XV: 43.
Folchungos propter rebellionem mulctat	II: 59. XII. 132.
Scaris cum Erico Dania R. colloquitur	II: 60.
Leges condit	II: 62. XII: 135.
securitate cuique provisa Ladulås dictus	II. 62. XII. 135. XV. 44.
filium successorem nominat	II. 62. XV. 44.
Testamentum condit	II: 62. XII: 137. XV. ibid.
à Petro Porse capitur	II. 65. XV. 45.
in Visigana insula moritur	II: 68. XII. 142. XV. 45.
MAGNUS III. Erici Ducis filius nascitur	II: 93. XV. 52.
Rex Sveciæ in prato Morensi salutatur	II: 96. XII. 170. XV. 53.
Norvegiæ ejus nominis VII.	XII. 176. XV. ibid.
Lundensium privilegia confirmat	III. 6. XII. 177.
apud Westrogothos legem vendendi mancipia abrogat	III: 7. XII. 178.
Sudermannis legem tradit	ibid.
turrim australem Stocholmiæ Monachis legat fabricatque	III: 7.
Clericis privilegia confirmat	III. 8. f. XII. 178.
Regem S. N. Vandalia & G. se compellat	III: 9. XII. ibid.
litem Valdemaro cum Holfatiæ comitibus intercedentem	III. 9. XII. ibid.
determinat	III. 10. XII. 179. XV. 57.
Regnum filiis dividit	III: 10. XII: 179.
Vexionensibus jus fori impertit	ibid.
cum Holfatis fœdus pangit	III: 11. XII. 179. f.
bona Blankæ vitalitia renovat	III: 11. XII: 180.
tres regiones à Valdemaro emit	III: 13. XII: 188.
bellum in Russos parat pro recuperatione Noteburgi	III. 15. XV. 59.
propter depositionem suam in filios & proceres Sueciæ Norvegiæque	III: 18. XII. 192.
bellum machinatur	III: 19. XII. 195.
prædium Rackeby Trottoni assignat	III: 20. XII. ibid.
Valdemaro Scaniam & Blechingiam resignat	III: 20. XII. 197.
unde Smeek dictus	III: 21. XII. 198.
carceri inclusus	III: 22. XII: 199.
Valdemarum impugnat	III: 23. XII: 200. XV: 62.
à Valdemaro mortiferum poculum accipit, sanaturque	III: 25. XII. 201. XV. 63.
Regno privatur	XV. 64.
Stocholmiæ septenni clauditur carcere	III: 27. XII. 204.
ab Alberto solutus	II: 5. XV. 27.
in sinu Bolmensi aquis submersus moritur	II. 75. XII. 148. XV. 48.
MAGNUS Scateleri F. Rex mox deturbatus	II: 77. XII. 149.
MAGNUS Birgeri ex Mereta filius nascitur	II: 81. XV. 49.
Birgeri nominatur successor	XV. 50. f.
capto patre profugit in Daniam	II. 94. XII. 169. XV. 53.
ei diversæ destinantur conjuges	II. 95.
Stegeburgi defensio à patre illi committitur	III. 1. XII. 172. XV. 54.
capitur	
in S:ti Spiritus insula decollatur	I. 83. XV. 17.
MAGNUS I. S. Olai fil. D. R. Norvegiam vocatus capeffit,	ibid.
frustra renitente Canuto Magno	I: 84.
necem vindicat paternam	ibid.
Olaum patrem argenteo imponit loculo	I. 84. XV. 17.
Daniæ sceptrum capeffit	
Vandalos cædit	I: 85. XV. ibid.
Svenonem Ulphonium profligatum mox successorem &	I: 85.
Haraldum designat	
mortuus Nidrosiæ sepelitur	XV. 19.
MAGNUS Suenonis F. diadema Danicum Romæ suscepturus in	Ma-
itinere moritur	

INDEX.

MAGNUS II. Haraldi fil. Norvegiæ R. cum fratre Olao moriens regnum fratri totum relinquit	I. 88. XV. 19. I: 89. XV. 20.
MAGNUS III. Ol. F. N. Rex Hallandiam devastat rixatur cum Danis, Suecis, Irlandis, occumbit Nudipes dictus	I. 91. XV. 21. XV. 21. 22. I: 93. XV. 22. XII. 72.
MAGNUS IV. Sivardi F. N. R. ducit Christinam huic cum patruo Haraldo bellum capitur & oculis privatur rex evadit iterum occisus	I. 95. XV. 23. ibid. I. 96. XV. ibid. I. 96: XV. 24. I: 97. XV: ibid.
MAGNUS V. Erlingius, Haquino, Sivardo & Haraldo æmulis obtruncatis Rex N. Danum infecutus Jutiam populatur metuens sibi pacis consilia agit a Sverrone superatur regni partem Sverroni extorquet in conflictu navali submergitur	II. 3. 4. XV. 26. II: 4. XV. 26. II: 5. XV. 27. II: 10. f. II: 11. XV. 29. II: 12. XV. ibid.
MAGNUS VI. Haquini filius successor patri & fratri in throno Norvegiæ constituitur Ingeburgi Danicæ jungitur sceptro potitur cum pleno dominio Leges toto regno uniformes promulgat colloquium ejus cum rege Sueciæ Leges Island. revideri curat cum Danis & Vandalis rixatur moritur	II. 41. XV. 38. II. 44. 46. 47. XV. 40. II. 49. XV. 40. II. 51. XV. 41. XV. 41. II. 53. XV. 42. II: 59. XII. 132.
MAGNUS VII. N. R. idem qui Sueciæ Smeek MAGNUS Gustavi I. filius ducatu donatus sententiæ in Johannem subscribit thesaurum ejus Vasteni occuparunt fratres Duces moritur mentis motæ homo	XV. 118. VI: 21. XV. 123. XV. 129. VIII. 29. XV. 152. VI. 21. 28.
MAGNUS Holfatiæ princeps fit Administrator Curonensis & Oeseliensis Episcopatum Habsaliam & Vichiam amittit Rex Livoniæ appellatur Revaliam & Hvitenstenium Moscorum ope obsidet cum promissa Maria Basilii cognata copulatur à Mosco captus auro libertatem redemit moritur	V. 118. X. 27. XV. 119. XV. 122. VII: 9. XV. 131. VII. 11. 29. 30. VII. 13. XV. 134. VII. 50. X. 31. XV. 138. VII. 68. X. 33. XV. 143. VII. 49. XV. 138. XV. 136.
MAGNUS Saxoniam princeps à fratre capitur huic Sonnenburgum in feudum concessum	I. 87. XII. 117.
S. MAGNI festivitas in Orchardibus ac Norvegia celebrata	II. 61. XV. 43. II: 66.
MAGNUS Maneskiold Birgeri Jerl II. pater moritur	II. 74. X. 12, 13. X. 18. X. 20. X. 22. X: 23.
MAGNUS Finlandiæ Antistes, Rendamech. cathedram Abo- giam traduxit	III. 19. III: 33.
MAGNUS II. Abog. Episcopus successor Birgeri moritur	V. 7. XV. 99. libe-
MAGNUS III. Finlandiæ Antistes moritur	
MAGNUS Nicolao in cathedra Scanensi subrogatur de ponte lapsus moritur	
MAGNUS Sommerus Stregnensem cathedram consequitur	

INDEX.

liberius ejus responsum datum Regi	V. 77.
in nuptiis Gustavi captus moritur	V: 77. XV. 110.
ejus Epitaphium	IX. 50.
MAGNUS Haraldus Præful cathedræ Scarenfis	V. 7. XV. 103.
seditione in Regem mota in Daniam profugit	XV. 104.
objurgationi Cleri Scarenfis respondet	V. 48.
in Megapoliam fugit	XV. 107.
moritur	V. 112.
ejus Epitaphium	IX. 52, 53.
MAGNUS Johannes & Olaus, vide J. & O.	
MAGNUS Olai I. Abogiæ Archidiaconus	X. 17.
MAGNUS Petrius Confessor cœnobii Vaften.	III. 30.
MAGNUS Johannis à Christierno supplicio afficitur	IV. 86.
MAGNUS Green Visburgiam impugnat	IV: 2.
cum novis in Gotlandiam copiis missus	IV: 3.
MAGNUS Benedicti fil. Engelbertum trucidat	III. 62.
MAGNUS Achatii dux copiarum Magni	III. 10. XII. 179.
MAGNUS Bruntonis Equestri decoratur honore	V. 41.
gladio feritur	V. 48. IX. 49.
MAGNUS Johannis Equestri decoratur honore	V. 42.
MAGOGUS an in Scondiam venerit	XI. 4. XIII. 6.
ab illo Magogæ dicti & Magogibi condita urbs	XI. 5.
Cœlosyriæ dominus	XIII. 6.
Johannes Gothus duos facit	XIII. 6, 14.
MALASPINA Franciscus Papæ Legatus in Sueciam	XV. 152.
MALLEI Thoronis quomodo usurpati	I. 2.
à Magno transferuntur	I. 96. XII. 89. XV. 24.
MALMOGIÆ cœnobium Benedictinorum	IX. 80.
Franciscanorum	IV. 71. IX. 81. XV. 94.
MALMOGIA dotis loco cessit Suecis	II. 49. XV. 40.
controversia de eadem	XII. 175.
civitas fundatur	II. 96.
Eleemosynæ unde	V. 26.
cœnobium ibidem S. Spiritus in prætorium convertitur	V. 40.
Malmogenfes Lutheranismum amplectuntur	V. 44. XV. 104.
MALVESIUS Legatus apud Pontificem Johannis	XV. 139.
MANE à Manno vocata	XI. 16.
MANNUS filius Tuisconis	I. 2: XIII. 7. XV. 1.
MANORENSES insulæ cum aliis ab Alexandro Scotiæ rege redimuntur	II. 51.
a quo primitus occupatæ	II. 48.
MARCELLUS Aslaci in Cathed. Nidros. successor	IV: 6.
moritur	IV: 20.
MARCOMIRUS a Gothis in Germaniam fugatus	I: 4.
MARCUS Meyerus Varbergum Christiano pandit	V: 75.
MARE Dumbi	X. 4.
MARGARETA antea Suantoni Sture desponsata conjux Gust. altera	V. 76. XV. 110.
mortua Upsaliam transfertur	V. 106. XV. 116.
MARGARETA Ingonis filia Magni N. R. conjux	I. 92. XV. 21.
inde Nicolai D. regis conjux	I: 93. XII: 88. XV. 23.
S. MARGARETA martyrio coronatur	II: 10. IX: 36. XV: 28.
MARGARETA Damor Bohemiæ regis filia conjux Valdemari	II: 20. XV: 32.
Canuto genito mox moritur	II: 22.
MARGARETA Sembyrii filia Christophori conjux R. D.	II. 43.
tutelam agit filii minorennis	II: 46. XV: 39.
captivatur	II: 47. XV: 39.
liberata gratam se præbet	II: ibid. XV: 40.
moritur	II: 60. XV: 43.
	Mar-

INDEX

MARGARETA Valdemari R. D. filia concipitur	III: 16, XII: 190, XV: 59. f.
cum Haquino desponsatur	III: 19.
nuptiæ celebrantur	III: 21. XII: 199.
a Danis ipsi sceptrum porrigitur	XII: 207.
Norvegis	III: 31. XV: 66.
Albertum profligat septennique mancipat custodia:	III: 32. XII: 209.
Stocholmiam obsidet	III: 34. XII: 213. XV: 67.
unanimem Svionum consequitur electionem	III: 35.
Erici svadet designationem	III: 36. XII: 214. XV: 68.
unio trium regnorum	III: 37. XII: 215.
Sueonibus dominatur	III: 39.
munitiones Suionum exteris mandat	III: 39. XII: 217.
Diplomata & tabulario regio aufert	XII: 219. XV: 69.
ejus amores cum Abrahamo Broderi	XII: 219. conf. III: 43.
peste moritur	III: 43. XV: 70.
funus Roschildiam transfertur	III: 45. XII: 220.
sepulcrum ejus marmore ornatur	III: 49.
MARGARETA conjux Sverronis	II: 12, 16. XV: 29.
MARGARETA Haquini N. R. conjux Haquinum & Christinam genuit	II: 30.
MARGARETA Alexandri Scotici filia conjux Erici N. R.	II: 59. XV: 43.
moritur	II: 60. XV: 44.
MARGARETA Erici N. R. filia Scotia sceptrum captura, moritur	II: 69. XV: 46.
MARGARETA Henrici conjux moritur	III: 15.
MARGARETA Christierni filia cum Jacobo III. Scotia Rege copulatur	IV: 29.
MARGARETA Valdem. R. S. filia monasticen amplexa	XV: 45.
MARGARETA R. Gustavi soror Joachimi Brahe vidua	
Johanni ab Hogia nubit	V: 22. XV: 101.
ex priori marito Petrum Brahe genuit	V: 22.
Revaliæ moritur extorris	V: 78. X: 25. XV: 111.
MARGARETA Vastenenfis cœnobii Abbatissa officio privatur	III: 40.
MARIA Ludovici ad Rhenum Palatini filia conjux Caroli	VII: 55.
Ludovicum illi genuit	VII: 68.
mortua Stregnesiæ tumulatur	VII: 96. XV: 150.
MARIA Johannis Basili agnata cum Magno copulatur	VII: 23. XV: 134.
S. MARIA Magdalena Lubecensibus in pretio	II: 28.
MARIANUM claustrum conditum	XV: 29.
S. MARIE Magdalena Ecclesia Holmiæ à Johanne inchoatur	VII: 44.
MARIEBODENSE cœnob. Brigitt. in Dania inchoatur	III: 46. XV: 71.
MARIEDALENSE in Livonia cœnob. Brigittinum construitur	III: 41. X: 18. XV: 69.
inauguratur	XV: 74.
à Moscho solo adæquatur	X: 31.
MARIEFREDENSE cœnobium Carthuf.	IV: 47. IX: 79.
inauguratur	XV: 93.
evertitur	XV: 102.
MARIEBURGUM ad Enecopiam	III: 41.
MARIENBURGUM à Moschis occupatur	V: 118.
MARIESTADENSE cœnob. Brigitt. in Dania exstruitur	XV: 84.
MARIESUDEN navis ingens	II: 12.
MARIEVALLENSE in ditione Lunenburg. cœnobium fuscitur	III: 45. XV: 70.
MARINA Canuti filia nubit Udoni Obotritorum regulo	XV: 16.
MARINA Rudolphi Depholtenf. comitis conjux	II: 63. XV: 44.
MARINUS a Fegreno, vide Fegrenius	
MARIUS Cimbros vicit	I. f. XV. 2.
MARQUARDO Vordingsburgensi Castellano subsidium à	
Magno fertur	III: 10. XII: 179.

I N D E X.

MARSUS idem cum Marte, & <i>Maderi</i>	I: 2. XIII: 124
MARTINUS cum Honorio Ericum tyrannidis arguit	II: 59.
MARTINUS V. infula donatur Pontificia	III: 47.
MARTINUS Schytte Lutherani dogmatis fautor	V. 18.
primus Evangelicus in Finlandia Episcopus	X. 24. XV. 104.
moritur	X. 26.
MARTINUS Lincopenf. Episcopus officio privatus à Carolo excipitur	VII. 61. XV. 141.
MARTINUS Lutherani dogmatis concionator in Dania	IV. 86.
MAST vid, Antonius	II: 75. 79.
MATTHIAS Ketelmundi insignis heros regni constituitur	
polemarcha & Gubernator	II. 95. XII. 169. XV. 53.
mundo valedixit	III. 8. XII. 177.
ejus origo ignota	ibid.
MATTHIAS cathedram Stregnenf. consequitur	IV. 58.
S. MATTHIAS S. Birgittæ consiliarius	III. 7. IX. 43. XV. 59.
MATTHIAS Gustavi Gotfcalcum trucidat	III. 27. XV. 64.
S. MATERNUS	I. 58.
MATRIMONIA Clero in genere interdicta	I. 94. XII. 118.
Islandiæ prohibentur	II. 10. XV. 28.
clero Daniæ prohibita	II. 25, 34. f. XV. 34.
Sueciæ	II. 35. XII. 117. XV. 37.
incipiunt repeti	V. 22.
confobrinatorum prohibita	XV. 132.
MATULLUS Finlandiæ regulus à Regnero Dano fugatur	X. 3.
MAURITIUS Christierni frater Delmenhorstium consequitur	IV. 22.
MAURITIUS Daniæ toparcha capitur	IV. 66.
MAXIMILIANUS Imperator Suecos proscribit	XV. 93.
MAXIMILIANUS petit thronum Poloniæ frustra	XV. 147. f.
à Polonis captus liberatur	XV. 148; 150.
MAXIMILIANUS vexillifer Erici culeo insuitur	VI. 37.
MEGTALDIS Adolphi filia uxor Abelis Dani	II. 31. IX. 41. XII. 119.
Cæsarum & Pontificum diplomata concremat	II. 40. XV. 38.
altera fit Birgeri uxor	II: 41, 44, 50. XV. 39.
vovit sed retracta est	II. 41. 44. XV: 38. f.
monasticen Scheningiæ profitetur	II. 57, 60. XII. 141.
peregrinationibus votivis se aliquandiu tradidit	II. ibid. XV. 40.
moritur	II: 66. XV. 45.
MEINARDUS primus Livoniæ Episcopus	II: 9. X. 5. XV. 28.
moritur	II. 16. X. 5. XV. 30.
MEISATENSIS arx conditur	X. 11.
MELDORPA Dithmersiæ civitas ab Adolpho expugnatur	V. 115.
MELERI lacus accolæ à S. Olao vexantur	I. 78.
à Curlandis & Estonibus	II. 13. XII. 107. XV. 30.
lacus hic Regis censui augendo assignatus	II: 60. XV: 43.
MELITENSES adversus Turcam opem implorant Johannis	
Sueciæ regis	VII. 42. XV. 137.
MENDOVIUS Lithuaniam rex	X. 10.
occiditur	X. 11.
MERCATORES tempestate pulsi à Scodlanis bene habentur	XV. 3.
MERETA Erici S. Regis filia nupta Nicolao à Tofta	II. 26.
MERETA uxor Birgeri, Algoti liberationem loco dotis	
flagitat	II. 73. XII. 147. XV. 47.
mortua Ringstadii sepelitur	III. 9. XII. 178. XV: 57.
MERETA Vastenenf. Antistita	III. 30.
MERETA Canuti Alfsonii vidua Svantoni jungitur	IV. 64.
Stenonem veneno occidit	IV: 62.
Upsaliam captiva transvehitur	VI. 43.
	Me-

INDEX.

MESA Getæ pater	XIII 10.
MESSENIUS Johannes carceri propter religionem inclusus	IX. 57.
suam innocentiam ostendit	X. 41.
ejus inedia	X: 42. 43. 44.
Arnoldus filius ejusdem capitur	IX. 57.
METALLIFODINÆ regi subjectæ	II. 60. XV. 43.
METELLUS Celer	I. 5. XV. 3. XIII. 27.
MICHAEL Rigenfium Archiepifcopus	X. 22.
MICHAEL Epifcopus Abogenfis	XV. 117.
MICHAEL Parochus Stocholmenf.	V. 18.
S. MICHAELIS templum Bergæ conditum	I. 94.
MILITES, vid. Equites	
MIRACULUM fufcitati mortui	XV. 46.
aquæ in vinum mutata	II. 27.
MISOLITURGI Carolus Dux & ejus ducatus clerus	VII. 43. 45. 46. XV. 137.
Stocholmenfes, Angermannus, Upfalenfes,	
clerus Sudermannia	XV. 140.
De horum constantia diploma	XV. 138.
MISSA prima Sveticè cantata	XV. 101.
Måßfall	II: 42. 45. 47. XV: 39. III: 5. 20.
MISSAM Sveticè peragendam S. Clero ftatuitur	XV. 103.
Danicè cœpta in Dania cantari	XV. 104.
MODRUVALLENSE in Islandia cœnobium exftruitur	II. 72. XV. 47.
conflagrat	II. 90.
MOEONIAE à Scandia incolæ	XV: 1.
MOESIAE à Gothis expugnatio	I. 3.
MOLENDINÆ ad regem pertinentes	II. 60.
MONACHI speciem referens piscis capitur	XV. 116.
MONACHUS fceptum Norv. affectans à Sverrone trucidatur	II: 13, 14. XV. 29, 30.
MONASTERIA, vide catalogum fub Tomi IX. finem.	
quomodo defierint, vid. locis ipsis	
MONETARIAE officinae vide O.	
MONOMACHIA apud Scondios abrogatur	I: 75. XV. 13.
apud Islandos	I. 77. XV. 14.
MONTISMARIANUM in Sudermannia cœnobium conditum	II. 67. XV. 45.
MONUMENTA vel documenta Svet. vid. codices	
MORENSE pratium	I. 7. XV. 3.
MORENSE faxum de prifco ad hodiernum locum translatum	III. 6. XV. 78.
MORES Scondiorum varii, vid. ritus	
MORNÆUS Carolus Danos proffligat	VI. 39.
in Scotiam & Angliam mittitur	VII. 20. XV. 133.
ab Elizabetha perfuafus Johannem tollere conatur	VII. 24. XV. 133. f.
fcelus fenfim emanat	XV. 134.
capite luit fupplicium	VII. 43. XV. 137.
MORS Augni	XI. 38.
MOSCHOVIA vide Ruffia	
MOSCHUS in Livonia & Finl. graffatus plectitur	XV. 86.
ad Viburgum infigniter	V: 111.
cum Erico contra Johannem colludit	XV. 130.
minatur Suecis	XV. 132. f.
MOSQUA à pseudo Demetrio occupatur	VIII. 97.
MOTALENSIUM & Norcop. fluvii defiftunt	II. 68. 93. XII. 143.
MULSUM pro vino in Eucharifitia	XV. 73.
MUNCHABODENSE cœnob. Benedictinorum	XV. 9.
MUNCHABODENSIS arx conditur	XV. 92.
dicta poftea Norsholm	V. 5.
MUNCHALIVENSE cœnob. Brigitt. in Norv.	IX. 82.
crematur	IV. 13. XV. 80.
	Mun-

INDEX.

MUNCHATORP cœnobium Cluniacens.	I. 81. IX. 21, 22, 78. XV. 15, 16.
MUNDUS inter filios Noachi dividitur	I. 1.
MUSTASAR municipali donatur prærogativa ab insignibus Wafa nominata	X. 38. ibid.
MYLONIUS Nicolaus Præceptor Sigismundi	VII. 34.
MYNTERUS Georgius vitricus Cniphofvii favet morti hujus à Svionibus superatur	V. 26. V. 70.
MYTOVIUM ædificatur	X. 11.

N.

NADENDALENSE monasterium conditur à Christophoro dotatur migratio conceditur	X. 18. XV. 76. X: 19. XV. 77.
NAES [Náás] Uplandiæ cruce Dominica celebris famosa	III. 13.
NAFNERUS primus Islandiæ nomophylax	I. 70.
NANNA Gevari filia uxor Hoteri	I. 13. 31. f.
NANNETUM à Scondiis direptum	XV. 9.
NARVIA extruitur à Mosco occupatur à Magno Moscorum ope obsidetur suburbium à Suecis exuritur à Suecis occupatur à Moschis obsidetur	X. 7. XV. 118. VII. 11. VII. 56. X. 32. VII. 63. VII. 98. X. 34. III. 48. II. 12.
NAUNO Arosiens. Præful Ottoniensi potitur infula	VII: 30. X: 31.
NAVES inusitatae magnitudinis	XV. 117.
NAVES Lubecensium à Johanne capiuntur	VI: 7.
NAVIGATIO in Russiam aperta ab Anglis	II: 47. IX: 80.
NAVIS Danica tribus Sueciæ coronis insignita in portu jacet Stocholmensi	I. 57.
NESTVADENSE cœnobium	XV. 24.
NEUSTRIA Franciæ Ducatus à Rolfone occupatur	I: 93. XII: 88. XV: 22.
NICLOTUS Obotritorum rex	I: 93.
NICOLAUS thronum Daniæ occupat S. Canuti cœnobium Ottoniæ fabricat ab incolis Slesvici trucidatur	I: 96. XII: 89. XV. 24. I. 67.
NICOLAUS Archiflumen orbis & Colonienf. Præful	II: 2. XV: 26.
NICOLAUS Angliæ Cardinalis ab Eugenio III. ad Norvegos ablegatur Romana donatus infula	II: 3. IX: 60. XV: 23.
NICOLAUS Episcopus Upsalens.	II: 69. XV: 46.
NICOLAUS Upsal. Archiepiscopus moritur	II. 79.
NICOLAUS Vesmanniæ Præful fit Archiepiscopus Upsal. moritur	II: 84. XV: 50. II: 92.
NICOLAUS Ragvaldi Wexionensis Episc. ad Basil. concilium ablegatur infulam consequitur Upsal. Stechensem fundum extruit Regni gubernationem in absentia Christophori consequitur moritur	III. 56. XII. 228. III. 67. III: 68. III: 75. IV: 1. XII: 257.
M. NICOLAUS Bothniensis Upsalens. Archiepiscopus constituitur moritur	VIII: 78. XV. 154. VIII: 82. XV: 18.
NICOLAUS Wexionensis Antistes	II: 68. XV: 46.
S. NICOLAUS Lincop. Episcopus natus apotheosis ejus agitatur perficitur ejus reliquiæ sublatae	XV: 70, 91. XV: 97. VIII: 33. Nico.

I N D E X.

NICOLAUS Lundens. Episcopus fatis extinctus	III: 20, 29.
NICOLAUS Gotscaldi in cathedra Lincop. successor, moritur	III: 27, 33.
NICOLAUS Viburgensis Episcopus ædificat ecclesiam sancti Augustini monachis	II: 9.
NICOLAUS Roschildensium Episcopus in exilium migrat in Gallia moritur	II: 33. II: 36.
NICOLAUS Ottoniensium Episcopus	III: 20.
NICOLAUS Danus cathedram consequitur Nidros.	III: 23.
moritur	III: 25.
NICOLAUS à Tofta Meretæ maritus	II: 26.
NICOLAUS Ebbonis Gerhardum trucidat	III: 8.
NICOLAUS Christierni fororius à Carolo obsidetur	III: 69.
moritur	IV: 23.
NICOLAUS Stenonis à Caroli cohortibus captus Norcopiae peste decessit	III: 71.
NICOLAUS Stenonis cum Birgitta matrimonio jungitur	IV: 14.
Arosiam obsidet	IV: 26.
NICOLAUS Birgerius ab Erico interfectus	VI: 16.
NICOLAUS a Diursholm, vid. Oxenstiern.	
NICOLAUS juvenis Nicolao Sture similis à Dalecarlis dux suscipitur	V: 33.
minatur Stocholmensibus propter susceptam Lutheri professionem	V: 35.
donatur venia regno abeundi	XV: 103.
Rostochii decollatur	V: 53. XV: 105.
NICOLAUS Olai equestri decoratur honore	V: 41.
securi feritur	V: 48.
NICOLAUS Hemingius dogmata spargit Calviniana	VI: 35.
NIDROSIENSIS urbs & ecclesia ab Olao Turgotio fundata	I: 76. XV: 14.
basilica admirandi operis	I: 81. XV: 16.
igne consumta	III: 4.
Nidrosia à Claudio Kolart occupatur	VI: 23.
Nidrosiens. Antistitum catalogus	IX: 70.
initium cathedræ Archiepiscopalis	II: 2.
Archiepiscoporum catalogus	IX: 71.
primus Evangelicus Antistes	XV: 111.
NIOGORD à Niordo fundatur	XI: 32.
NIORDUS sceptro Sueciæ potitus mox recipiendum amittit	I: 7. XV: 4.
ab Hervito fugatus, mortuus & in Deos transcriptus	ibid.
NITARDUS in Sueciam missus	XV: 8.
ab Anundo martyrio coronatur	I: 65. XII: 18. XV: 9.
NOAH in monte Gordiæo servatur	I: 1. XV: 1.
orbem filiis dividit	ibid.
NOMINA Scandiæ varia Program. T. I.	Examinantur XIII: 1. seq.
NORBY Severinus, vid. S.	
NORBURGUM ab Erico expugnatur	III: 41.
NORCOPENSE decretum	XV: 154.
NORDALBINGIA	XV: 7.
in feudum edonata à Cæsare	XV: 115.
NORDALENSIUM Episcopus	IX: 60.
NORMANNIA Scanzia dicta	XIII: 1.
NORMANNI qui dicti	XIII: 1.
Frisiam navigiis infestant	I: 61. XV: 7.
utriusque Siciliae regna occupant	I: 67. XV: 9. 16.
Anglia potiti	I: 88. XV: 19.
in supremum fastig. Europæ evecti	II: 22. XV: 32, 36.
NORMANNIÆ dux Richardus vid. R.	
NORSHOLM eadem quæ Munchabodensis arx	V: 5. M. Nor-

INDEX

NORMANNUS Georgius à Luthero commendatus, in Svec. accessit	XV: 108.
Præceptor Erici Gustavi filii	V: 64.
in Galliam mittitur	V: 89.
consiliarius religionis cum Catholicis disputat	V: 103.
NORRICHIIUM	XIII: 22. XV: 2.
NORVEGIA unde dicta	XIII: 22.
à Gunnaro vastatur	I: 20.
sub Haraldo variis subjecta calamitatibus	I: 85.
ejus sterilitas	XII: 18.
in provinciam redacta	XV: 110.
NORVEGI Danorum jugum excutiunt	XV: 17.
Margaretæ se subdunt	III: 31. XV: 65.
Christierno promittunt subjectionem	IV: 4.
Lutheri dogmatibus adversi	XV: 104. f.
NORUS Scandiæ regno potitur primus	I: 5. XIII: 22. XV: 2.
NOSOCOMIA, vid. suis locis, Lindholmense, Ludosiense, Suecorum Romæ, Vastenense, Jenecopense, Stockholmenſe etc.	
NOTEBURGUM à Torchillo fabricatur	II: 73. X: 13. XII: 147. XV: 47.
à Moschis destruitur	II: 75. XV: 48.
à Magno occupatur, & à Russis expugnatur	III: 13. XII: 188.
à Johanne obsidetur	VII: 66. X: 33.
NOVENDIALIA à Suionibus instituta	I: 8.
Stregnesiæ instaurata	I: 90.
NOVEVALLENSE, vid. Nydalense cœnob.	
NOVI Testamenti in vernaculam translatio Johanni Gotho committitur	V: 23. X: 24.
inter sacerdotes divisa	V: 24. X: ibid.
Stockholmiæ prodiit	V: 32.
NOVOGARDIÆ à Danis templum structum	XV: 96.
à Svecis occupata	XV: 156.
NUMINUM supremus cultus Upsaliæ	I: 6. XV: 3.
NYBORGENSIA in Dania comitia	II: 38, 64. XV: 37, 44.
NYCOPIA obsidetur à Danis	II: 85. XII: 158.
capta & diruta	II: 95. XV: 53.
à Teutonibus incenditur	III: 33. XII: 212.
ab Erico R. incensa	XV: 129.
officina cudendæ monetæ	II: 62.
Cœnob. Franciscan.	IX: 79.
Nycopenſe castrum Gustavianis traditur	V: 6.
NYDALENSE vel Novevaldense cœnob. Cistert. in Gothia	I: 97. IX: 78. XV: 25.
edonatum	V: 50.
NYSLOTIA antea S. Olai, jam firmissime munita	IV: 38. XV: 86.

O.

OBLATIONES ad aram præſente Rege	XV: 58.
OBOTRITI Daniæ subjecti	I: 61. XV: 7.
ODDO Regulus Jatriæ	I: 44.
ODENSALA	XI: 14.
OELANDIA à Valdemaro occupatur	III: 20.
supellex Oelandiæ ecclesiastica fisco adjudicatur	XV: 115.
à Danis capta, à Gustavo Adolpho recuperatur	VIII: 116. XV: 156.
OERESTENUM à Christierno impugnatur	IV: 31.
OESELIENSIS Episcopa fundata	X: 7.
OESVIDENSE monasterium fabricatur	II: 18. XV: 31.
OEREBROGIA, ubi monetæ cudendæ officina	II: 62. XII: 138.
flammis consumitur	III: 29. XII: 205.
cœnobium Carmelit.	III: 47. XV: 82.
	à Puc-

INDEX.

à Puchione obsidetur	III: 64.
in bonis vitalitiis reginæ Dorotheæ & aliarum	XV: 80. etc.
à Gustavo occupata	XV: 99.
synodus ibi Evangelica prima	XV: 104
altera	XV: 111.
OFFICINÆ monetariæ in variis regni Sv. civitatibus instituantur	II: 62. XII: 138. XV: 44.
aliæ rursus in Suecia instituantur	IV: 11.
OLAUS I. Tretelga R. S. Jngelli fil. in Vermelandium fugit	I: 26. 62. XII: 8. XV: 7.
revocatur ad thronum Sveciæ	I: 27. 65. XII: 9. XV: 9.
Christianam religionem amplectitur	I: 27. IX: 7.
à subditis diis immolatus	I: 27. XV: 10. I: 66, 68. XII: 17.
idem Rex Daniæ	I: 38. 67. XII: 15. XV: 10.
OLAUS II. Sveciæ, & Daniæ III. Rex, Erici Victoriosi fil. Danos in ordinem cogit	I: 75. XV: 13.
ab adscitis ex Anglia sacerdotibus baptizatur	I: 76. X: 4. XV: 14.
conjugem Estridem sumit	I. 76. XII: 38. XV: 14.
Upsalenses convertere studet	I: 76.
Gothiam Svioniæ subjicit	I. 77.
Norvegiam impugnat	ibid.
mortuus Scaræ tumulatur	I. 81. XII. 48.
Stotfönung cur	I. 81. XII. 41. XV: 16.
OLAUS Getrici filius Rex Daniæ	I: 47. & 61. XV: 7.
OLAUS Suenonis R. D. filius, Fr. S. Canuti captivitate liberatus thronum Danicum ascendit	I: 91. XV: 21.
OLAUS I. Trunhemensium Rex à duabus virginibus impugnatur	I. 43, 53.
OLAUS II. Girstadius Rex Norvegiæ inglorius moritur	I. 55.
OLAUS III. Trugotius R. N.	I: 75. XV: 13.
Nidrosiæ urbem & ecclesiam condit	I: 76. XV: 14.
Sunivæ corpus in Selio collocat	ibid.
æmulis remotis regnum per connubium sibi firmare conatur	I: 75. XV: 13.
conjugio elusus	I: 76. XV: 14.
Svenonem eludit	ibid.
ecclesias varias Adeldago impertivit	XII: 36. XV: 13.
in Syriam profugiens monachus evadit	I: 77. XV: 14.
Filius Tryggo	XV: 16.
OLAUS IV. N. R. idem qui Ol. Stotfönung Sveciæ	conf. I: 77.
S. OLAUS V. fil. Haraldî Grönste N. Rex, ante baptismum Gilbertus dictus	XV. 14.
contra Anglos cum Danis	I. 77. XV. 14.
regnum Noric. occupare conatur, sed frustra	I. 78. XV. 14.
Bircam & Sigtun. in solitudinem redigit	I. 78. XII. 42. XV. 14. f.
Norvegiam occupat	I. 79. XV. 15.
Christianæ religionis propagationi incumbit	XV: 15.
expulsus in Sveciam fugit	I. 81. XV. 16.
Russiam petit	I: 82. IX. 13, 19, 20. XV. 16.
revocatus rediit, verum ab adversariis occiditur & Nidrosiæ humatur	I. 82. XV. 16.
illius galea & calcaria Stockholmiæ transferuntur	VI. 24.
Apotheosis ejus	I. 84. XV. 17.
OLAUS VI. Haraldî filius, cum fratre Magno Nudipede regnum Norv. capessit	I: 88. XV: 19.
solus regnat	I. 89. XV. 20.
moritur	I. 91. XV: 21.
dictus fuit Kyre	XII. 72.

I N D E X

OLAUS VII. Haquini filius ex Margareta, Rex Norvegiæ destinatur, & Daniæ V.	XV: 64;
sceptrum capeffit	III. 28. XII. 204. XV. 65.
Gerhardo Jutiam australem offert	III. 31.
moritur	III. 31. XII. 206. XV. 66.
alius pro eo se gerens exurit	III. 39. XV. 69.
OLAUS Axelii, Danus, cum navium classe in Gotlandiam venit	IV: 3.
Gotlandia illi à Christierno oppignoratur	IV. 4.
OLAUS I. Upsalens. Archiep. successor Petri	II: 17.
moritur	21.
OLAUS II. Basetema vel Basatome, insulam capeffit Upsalensem	II: 24. XV: 34.
Dominicanos in Sveciam introducit	XII: 115.
moritur	II. 29. XV. 35.
OLAUS III. Archiepiscopus Upsalensis, dictus sapiens	II: 92.
Erici Ducis funus Upsaliæ sepeliri curavit	III. 2.
mundo valedixit	III. 6.
Tunam & Arnö exstruxerat	III. 6.
OLAUS IV. successor Johannis Haquini in Cathedra Archie- piscopali Upsalensi	III: 53.
ab Erico consensus illi denegatur	III. 53.
à Carolo Nycopiæ ferculo amygdalino occisus	III. 67. XII: 243.
OLAUS Gothus nascitur	IV. 47.
exul in Polonia Posnaniæ diaconus	V. 98.
cathedram Upsalensem consequitur nomine tenus	V. 100. XV. 115.
Synodo Tridentinæ interest	V. 106. XV. 116.
vitam S. Brigittæ & Catharinæ publicat	V: 107. XV. 117.
opus de Scandianorum ritibus & moribus publicavit	V. 109.
moritur Romæ	V. 115. XV. 118.
ejus Epitaphium	IX. 53.
OLAUS Martinus Nycopenfis, Archipræsul designa- tur Sueciæ	VIII. 92. XV. 154.
moritur	VIII. 105.
OLAUS Borglamsen præsul à Johanne Glop trucidatur	II. 47.
OLAUS Nidrosiensem capeffit insulam	III. 9.
OLAUS Cathedram Nidrosiensem consequitur	IV: 20.
moritur	IV. 36.
OLAUS Engelberti Nidrosiæ Archipræsul	V. 12.
Dani Legatos captivat	V. 73.
in Belgium navigat	78.
OLAUS Haldani primus Upsalens. cantor moritur	III. 75.
OLAUS Petri Nericii Wittenbergam proficiscitur	V. 12.
Lutheranum dogma promulgare studet	V. 13. XV. 99.
syndicus & Ecclesiastes Stockholmensis factus	V. 18. XV. 100.
uxorem ducit	V. 22. XV. 101.
Novum Testamentum vertit	V. 23.
disputat cum Petro Galle	V. 27. XV. 101, 103.
libellis ex doctrina Lutheri compilatis & publicatis seditioni materiam præbet	V. 43. XV. 104.
Historiam Svec. falsavit cum Bothvido	V. 70, 85, 108. XV: 112, 117.
ejus Epitomator Henr. Gadolenus	XIII. 28.
Apologiæ respondet Pauli Eliæ à Norvegia	V. 45. XV. 104.
Secretarius Regis factus	XV. 106.
gratia Regis excidit	XV. 109.
morti adjudicatus vitam pecunia redimit	XV. 112.
restitutus	V. 85. XV. 114.
moritur	V. 106.
OLAUS in bello cecidit Seanico rebellis Regi Daniæ	I 97.

INDEX.

OLAUS Gustavi ab Erico Baronis titulo ornatur	VI. 4.
propter suspicionem prodicionis morti destinatus, evadit	VI: 37, 38.
Ericum in carcere bombardam fauciat	VII: 4.
OLAUS Nicolai Bergæ præses trucidatur	IV: 13.
OLAUS Dachii patruus in crucem actus	V: 95.
OLAUS Arvidius, Vestrogothos & Smalandos infontes mactat	VI: 38.
OLDENBOCHEM Casparus, vid. C.	
OLDENBORGIUS Johannes Padisum Ruthenis dedit	VII. 41.
OLDENBURGENSIS Episcopa Lubecum transfertur	II: 7.
subditur Hamburgensi	XV: 12.
OLESTRA vel Olustrum	II: 29. XII: 116.
OLIJSER, vid. Ulger	
OLLERUS in Daniam pulsus	I. 8. XIII. 8.
ejus simulacrum responsa dat	ibid.
OLO Sivardi fil. navales Haquini copias ducit	I: 22, 43, 44, 53.
tres regiones gubernat	I. 22.
Rex à Danis mox occisus	ibid.
OLUFSBURGUM in Finlandia	IV: 50.
dict. Nyflot	IV: 38. XV: 86.
& Lanscrona	X. 21.
OLUFSBURGUM in Vichia	XV. 92.
à Gustavo magis munitum	V: 28.
OMUNDUS F. Olonis R. Daniæ & Norv.	I: 44. 53.
OMUNDUS ab Emundo pro regni Metropolitano suscipitur	I: 85. XV: 18.
ORACULI Upsalensis responsa	I: 10.
ORACULUM Upsalense ab Haldano consulitur	I: 42.
ORBIS divisio	I: 1. XV: 1.
ORCADES Norvegiæ subjectæ	I. 87. II. 48. XV. 40.
Bremensi Archiepiscopo subditæ	XV: 18.
ORCADENSIIUM Episcoporum catalogus	IX: 76.
ORDINANTIA nova ecclesiastica, vid. Liturgia	
ORDINES Monachorum in Scandia, vid. Catal. Cœn.	
ORDO Militum, vid. Equit.	
ORGANUM musicum in Islandiam invecum	III: 5.
ORMEN hin longe navis	II: 12.
OSNABRYGGENSIS Episcop.	XV: 9, 10.
OSSA S. Eriki ad novam Upsaliam transferuntur	II: 52. XII: 126.
OSTENUS Gylphus R. Svec. & Norv. filius Geteri	I: 5. XI: 33. XIII: 20. XV: 2.
OSTANUS vel Ostenus Adeli filius Rex Suionum exustus	I: 24. XI: 41.
OSTENUS I. Nor. Rex & Svec.	I: 5. XI: 33.
OSTANUS II. Haldani F. Norv. R.	I: 54.
OSTENUS III. R. N. Bergæ varia cœnobîa & templa	
Nidrosiæ exstruxit	I: 94. XV: 22.
OSTENUS IV. Haraldî fil. R. N.	I: 96. XV: 24.
cæsus	I: 98. XV: 25.
OSTENUS V. R. N. æmulus cum Magno de regno Norv. fufus	II: 10. XV: 28.
OSTENUS Norv. Archiep. II. 4. in Angliam fugit	II. 10. f. XV. 28.
reversus in gratiam cum Sverrone redit II. 12. moritur	II. 13.
OSTMARUS Sconîæ præsul	I: 42.
OSTRAARUS	XII. 109.
OSTRABOENSIS ecclesia fundatur	I: 80.
OSTROBOTHNIENSES Sigismundo rebelles	VIII: 40.
OSTROGOTHIA Scarenî subditur Episcopo	I. 78. XV. 15.
inundatione imbrium impletur	III: 39. XV: 68.
OSTROGOTHI tumultuantes mox sedantur	XV: 112.
OSIRA Arngrimi conjux	I. 15.
OTHARUS R. S. cognomine Vendelkraka cur	I: 23, 24. XI: 40.
	Oth.

INDEX.

OTHINCARUS senior Episcop. Ripensis tyrannide Suenonis Bremam profugit	I: 73. IX. 11. XV. 12.
Bremæ moritur	I: 79.
OTHINCARUS junior in Angliam vocatur	I. 79. XV: 15.
Antist. Rip.	I: 30. XV: 15.
collegam adipiscitur Christianum	XV: 17.
moritur	I. 84.
OTHINUS ex Asia pulsus	I. 5. XIII. 7. 20.
Russiam & Saxoniam occupat	I: 5. XI. 31. XV. 3.
Daniam occupatam Gefvioni donat	XV. 3.
magicis artibus deditus	I. 6. XV. 3.
ejus simulacrum a dexteris Thori positum	I: 8. XV. 3.
ejus statua	XI. 32. XII. 14.
per synecdochen As vocatus	XI. 31.
Scandiam totam occupat	XV. 3.
quando	XIII. 7.
statuta & veneratio	XV: 3.
OTTO Cæsar Jutiam populatus, Slesvicensem ecclesiam Marco commendat	I: 71. IX: 9. 10.
OTTO Ericum missõ ad illum Poppone ad Christum convertit	I: 74.
OTTO Marchio Brandenburgensis	II: 16. XV: 30.
OTTO Romanum capeffit diadema	II: 23.
Hamburgum obsidet	ibid.
Primislaum clam trucidat	II. 71.
OTTO Christophori fil. à Gerhardo captus	III: 6.
Gerhardum regno exuere studet	III: 8.
OTTO à Rodensten cum Ruthenis configit	X. 11.
in proelio contra Lithuanos cadit	ibid.
OTTO Arosiens. Episcopus moritur	V: 6.
OTTONIÆ templum S. Albano dedicatur	I: 90.
consummatur sumptuosum	I. 92.
ecclesiæ insignia	III: 8.
cœnobium Benedictinorum	XV: 22.
monachi Brigittini cœnobio S. Canuti expulsi	XV: 86.
revocati	XV. 89.
Ottoniensium Episcop. catalogus	IX: 67.
ortus	XV: 12.
primus Episcopus Evangelicus	XV: 111.
subjectus aliquandiu Roschildensi	I: 92.
monast. virg. Francisc.	XV: 95.
OVERPALIA Svecis proditur	VII: 51. X: 32.
à Moschis recuperatur	VII: 52.
OXENSTIERNII Benedictus Joh. à Salestad & Nicolaus à Diursholm Gubernatores Regni	III: 75. IV. 1.

P.

PADISENSE monasterium S. Venceslai nomini fabricatur	II: 36. X: 9. XV: 37.
cœnob. in Padiso Cistertienf. fabricatur	II: 94.
Padisum à Svecis occupatur	VII: 61. X: 32.
in PALÆSTINAM expeditio Scandianorum	II: 14. XV: 30.
PALLADIUS Petrus Præful Roschildenf.	V: 79. f. XV. 111.
PALLADIUS Nicolaus, Lundensium Archipræful	V: 106. XV. 116.
PALLIUM Episcoporum emptum	II: 55. XV: 42.
PARISIENSIS Schola	I: 59. XV: 6.
domus Sueonum Parisiensis divenditur	XV: 60.
PARNOVIA à Germanis militibus occupatur	VI: 30. X: 29. XV: 125.
X	Mo.

INDEX.

Mofchis deditur	VII. 36. XV: 136.
â Daniele von Wochen Polonis proditur	VIII: 105.
Parnovienses se Svecis dederunt	VI: 9. XV: 121.
PAROCHiarUM catalogus in Suecia	IX: 77.
in Dania	ibid.
in Norvegia	ibid.
PASBERG Vernerus Soelsburg. Castellanus	VI: 26.
PATRONI Sueciæ	II: 56.
S. PAULI ecclesia Bergæ condita	I: 94.
PAULINUS Laurentius Episcopus Stregnensis	XV: 152.
PAULINUS Petrus parochus Stockholmensium	VII: 74.
officio privatur	VI: 1: 10.
PAULUS Nidrosiæ Archiepiscopus	III: 3. XV: 54.
PAULUS Bergensium Antistes Sunivæ corpus Bergam transfert	II: 9.
PAULUS Laxman â Johanne suffocatur	IV. 62. XV: 92.
PAULUS Eliæ Lutheri dogmatibus scripta Apolog. adversatur	XV: 104.
PELTISCA	I: 30.
PENNINGBYGENSE prædium â Johanne spoliatur	IV: 25.
PEREGRINATIONES votivæ â Canuto M. susceptæ	XV: 16.
ab Erico & Sivardo	XV: 22.
ab Henrico Suerinensium comite	II. 25.
â Magno Ladulås	II: 62.
ab Ingride	II: 51. XV: 40.
â Botilde	XII: 88.
â Valdemaro	XV: 41.
â Magno Ladulås redemptæ	II: 62.
â Valdemaro Magni fil. susceptæ	II: 91. XV: 52.
â Valdemaro Rege Daniæ	XV: 58.
ab Erico Pomerano	XV: 71.
â Johanne rege Daniæ	XV: 90.
ab Erico Falch	VII: 64.
PEREGRINATIONES studiosorum legib. certis adstrictæ	XV: 91.
PEREGRINI senatu urbium exclusi	XV: 85.
PERSECUTORES Christianorum, Anundus R. S.	XV: 9.
Ericus Sivardi F. R. D.	ibid.
Gormo R. D.	XV: 11.
PESTIS in Suionia	II: 30, 68. IV: 7. V: 104. VII: 57, 94. XV: 45, 126, 140, 149.
in Dania	II: 30.
in Vestrogothia	XV: 59.
in Lulensi tractu	XV: 76.
PETRUS I. Upsalens. Archiepiscopus	II: 13. XV: 30.
moritur	II: 17. XV: 31.
PETRUS II. Upsal. Archiep.	III: 6. XV: 56.
cucullum assumit	II: 8.
mortuus sepelitur	III: 9.
PETRUS III. cathedram Upsal. consequitur	III: 15. XV: 59.
Legatos Lutetiam Parisiorum mittit	III: 17.
moritur	III: 24.
PETRUS Kenitius Upsal. Archiep. vid. K.	
PETRUS I. cathedram Lundensem acceptat	II: 27.
moritur	II: 29.
PETRUS II. cathedram Scanensem consecutus, moritur	III: 7, 16. XV. 56, 60.
PETRUS III. Magno in Scanensi cathedra subrogatur	III: 33.
morte sublatus	III: 34.
PETRUS IV. Kruse, successor Jacobi in cathedra Scanensi	III: 42.
moritur	III: 47.
	Pe-

INDEX

PETRUS V. Lycke, cathedram consequitur Lundensem moritur	III. 47. XV. 71.
PETRUS Nidrosiens. Archiepiscopus successor Guttormi	III. 64. XV. 74.
PETRUS Caroli Lincop. Antistes moritur	II. 29.
PETRUS Benedicti de cathedra Aros. Lincopensium Episcopus	VII. 72.
PETRUS I. Arosiensium Antistes	VII. 72.
PETRUS II. Arosiens. Præsul Carelos in fide informat	XV. 25.
pa ria exul Nidrosiæ moritur	II: 69. X: 12.
PETRUS Selandus Wexionens. Antistes designatur,	II: 75.
indeque Arosiensium III: tius	III. 39.
PETRUS IV. Aros. Episcopus	XV. 80.
PETRUS Jacobi V. cathedram Arosensem consequitur	V: 7.
officio exuitur	V: 15.
ad palum sistitur, dein in carcerem squalidum conjicitur	V: 32. XV: 102.
Upsaliæ gladio cæsus rotis imponitur	V: 35.
ejus Epitaphium	IX. 41.
PETRUS Magnifoniæ VI. Arosiensium nominatus Episcopus	V: 17. XV: 101.
moritur	V. 70.
ejus Epitaphium	IX. 49.
PETRUS VII. Aros. Episcopus XV: 117. alius	XV: 142.
PETRUS Caroli primus Superintendens Sudrogothiæ	V: 110. XV. 117.
PETRUS Fullingus, Aboëns. Præsul	X: 27.
deponitur	X: 29.
PETRUS Sunonis a Knardrup, Roschildensium Antistes	II: 15.
PETRUS Pag Ottoniens. Antistes fati extinctus	III: 8.
PETRUS Rosfontanus contra Gothos fratres & Gadium scripsit	V. 109. 119. XV. 119.
PETRUS Tuvonis frater ab Alberto trucidatur	III: 29.
PETRUS Thuronis præfectura exuitur Stockholmensi	IV: 76.
PETRUS Gadd plectitur	VII. 1.
S. PETRI nummus, vid. Denarius	V. 83.
PHY Conradus in Sueciam penetrat	V: 89.
in Galliam mittitur	XV: 114.
carceri inclusus moritur	III. 40.
PHILIPPA Henrici filia conjux Erici	
virilis animi fœmina hostem cum pudore compellit	III. 51. XII. 223. XV. 72.
abcedere	
navigia in Sundensium everfionem expediens	III. 52. XII: 223.
ab illis devicta	III: 52. XV: 72.
propter mariti malitiam cœnobium Vastenense ingreditur	III: 52.
verberibus nuperis ad mortem præcipitata	III: 52. XII: 223.
Vasteni humatur	XV. 79.
coronas duas fertur donasse Vastenensi cœnobio	II. 22.
PHILIPPUS Imperator in proelio contra Valdemarum cecidit	XII: 72. XV: 20.
PHILIPPUS R. S. & Gothiæ	II: 11, 15.
PHILIPPUS Gallorum rex Jugeburgem Valdemari fil. ducit uxorem	II: 16.
mox verò repudiat	II: 53. XV: 42.
Philippi Galliæ regis munus ad Magnum N. R.	II: 45. XV: 39.
PHILIPPUS à Sibilieburg Christinam ducit uxorem	X. 7.
PILLENSIS arx Curland. fundata	III. 10. XII. 179.
PILT Haraldus, dux copiarum Magni	XV: 93.
PIRATÆ à Danis in Suecos evocati	XII: 12.
PIRATICA veteribus laudata	I. 14.
ab Horvendillo exercetur	I. 43.
à Rethone	I: 61. f. XV. 7. 8.
à Sivardo & Regnero	à Scon-

INDEX.

à Scandiis in Sax. Flandros & Gallos	XV. 8. f.
ab Erico Haraldi Puleric. filio	XV: 12.
ab Alvilda, vid. A.	?
à Johanne Principe Magnipolens.	XV: 67.
PISCATIONES in censu regio	II. 60.
PISCIS in Oeresfundio capitur monacho similis	V: 105. XV: 116.
PLESCOVIA à Crucigeris occupatur	II: 31. X. 8.
his à Novogard. Duce eripitur	II. 34. X: 8. XV: 36.
ab Ottonè impugnatur	X. 11.
PLETENBERGIUS Volterus Livoniæ mag.	X 22.
PLOG Johannes Alberti tabellarius à Danis mactatur	V: 92.
PLUVIÆ nimium inundantes	III. 39. XII: 217.
PLUVIA sanguinis Stockholmiæ	VIII. 50.
in Finlandia	X 44.
POENA basii	I. 70. XV. 11.
POLONORUM Legatus à Christierno occiditur	IV. 90.
POLYGAMIA Scandiorum	I. 4.
POMERANÆ Dux, princeps Imperii factus	II. 11.
PONTUS De La Gardie, vide De La Gard.	
POPPO Ericum miraculis ad Christum convertit	I. 74. IX. 12. XII. 23, 32. XV. 13.
Antistes Slesvicensis	XV: 13, 16.
moritur	I: 82. XV: 16.
PORSE Petrus proscriptus ad Magnum fugit in Sueciam	II. 64. f.
Magnum capit	II: 65.
PORSE Canutus ducali honore à Christoph. insignitur	XII. 173. XV. 55.
nuprias cum Ingeburge Erici vidua celebrat	III. 3. XII. 174.
moritur	III 5.
POSSE Canutus stratagemate Viburgum obsidione liberat	XV: 90.
POSSE Axelius, gratiæ Regis redditus	V. 48.
POSSE Georgius in Poloniam profugit	XV: 154.
POSSEVINUS Antonius in Sueciam venit	VII: 50. XV: 138.
ejus liber emissus in Suecia de religione	XV: 140.
liberalitas in S. Birgittam & Catharinam	XV: 141.
in Ruffiam	XV: 142.
pacem procurat inter Polon. & Mosch.	XV: 142.
Nomobiblion ab illo relictum	XV: 143.
huic respondet Dav. Chytræus	ibid.
Possevini adversus Chytræum liber	XV. 145.
POUTU Benedictus Sigismundi milites ex Ostrobothnia proffigat	VIII: 40.
capitur & in carcere moritur	VIII. 41.
PRÆMONSTRATENSIUM monachorum in Scandia principium	I: 96. XV: 24.
in Dania cœnobia	IX: 81.
PRÆSULES Lundenses in senatum lecti	XV: 21.
Prästegårdars wid mæcht hållande/ och Prästernas rättigheet	II: 67.
PRIMISLAUS Calisensium princeps, Richissam ducit uxorem	II: 62. XV: 44.
Richissam ab illa suscepit	II: 63.
conjugem ad mortem pulsavit	II 70.
Rex Poloniæ factus ab Ottone cæsus est	II: 71. XV: 47.
PRIVILEGIA eccl. Upsal. confirmata	II: 13. XV: 29.
eccl. Suec vetera approb.	XV. 41.
Academiæ Upsal.	XV. 86.
Clero Svec. à Suerchero data	XII: 110.
à Johanne filio	XII: 114. XV: 33.
ab Erico successore	II: 30.
à Magno Ladul.	II: 59. XV: 43.
Norvegiæ concessa	XV: 42.
abrogantur	XV: 43.
Hafnensia	XV: 44.
	Cle-

I N D E X.

Clero privilegia ademta & restituta à Birgero	XV: 47, 49.
roborata ab Ingeburge	XV: 53.
Scanis firmata	XV: 55.
rursus	XV: 57.
Cleri data à Christierno	XV: 81.
Nobilium à Gustavo Adolpho data	XV: 156.
PRODIGIUM circa nuptialia Johannis in cœlo visum	VI: 11.
Roschildiæ visum	II: 23.
Stockholmiæ	V: 72. VIII: 50.
aliud	VII: 24.
in pugna quadam	II: 25.
ante Birgeri regis scelus	II: 93.
lamentatio subterranea	V: 118.
Finland.	X: 44.
PROPAGO Gothorum numerosa	I: 2. ff. XIII: 12. & mult. seq.
quanta	XIII: 18.
PROPHETIÆ dono clari	VII: 101. XV: 88
multi præterea alii, ut Birgitt. monial. Vasten.	Ylfva
de quib. vid loca sua	
PRUSSI vel Pruteni à Danis impugnati	II: 20. X: 5. XV: 32.
Danis erepti	II: 27. XV: 34.
Rigenfi Archiepiscopo se subjiciunt	II: 30. XV: 35.
PUCHIUS Ericus Carolo Canuti adversus	III: 63. f. XV: 74.
captus decollatur	III. 65. XII. 240. XV. 75.
PUGNÆ celebriores	
Bravallensis	I: 22.
Lenensis duplex	II: 21. 22. XII: 111.
Olestrensis Folchungorum	II: 29. XII: 116.
Sparrefetrensis	ibid.
pugna in campo Leonino	XII: 121.
Falbogensis	III: 32.
Alensænsis	VI: 39.
Tillingensis ad pontem Osteni	III: 23.
Rotebroensis	XV: 90.
Stongbroensis	VIII: 71. XV: 153.

Q.

QUARDIANUS à Monachis Franciscanis trucidatus	IV: 37. XV: 86.
QUENLAND quæ dicta	X: 1. XIII: 16.
QUISBERGA amplissimum prædium Vastenensibus donatur	III: 30.

R.

RACHEBY prædium Magni Trottoni Petro assignatur	III: 18. XII: 192.
ad Rackeby Gudhemenses moniales migrant	III: 10. XV: 57.
RAGNILD Hadingi uxor	I: 29.
RAGNILDIS somnium	I: 55.
S. RAGNILD Ingonis conjux Telgæ sepelita	
cum miraculis	I: 91. IX: 33. XII: 84. XV: 21.
ejus reliquiæ sublata	VIII: 33.
RAGVALDUS Knaghöfde	XIII: 59.
Vestrogothorum princeps	I: 95.
Sueonum Rex eligitur	XII: 87.
à Vestrogothis occisus	I: 96. XII: 87. XV: 23.
RAGVALDUS Merensium Dynasta Haraldi caput tondit	I: 56.
Y	Rag-

INDEX.

RAGVALDUS Jerl	I: 69.
RAGVALDUS Finlandiæ Episcopus moritur	X: 13. 14.
RAGVALDUS Ingemundi Archidiaconus Upsalensis	IV: 38.
RAGVARUS Nidrosiensium Episcopus	XV: 17.
RAYMUNDUS Pyrander Legatus Pontif.	XV: 89.
RALAMBIUS Laurentius decollatur	VIII: 80.
RAMBURGIS à Vijch, illustri heroina fati extincta	III: 3. XII: 174. XV: 54.
P. RAMI doctrina in Scholas introducta	VII: 100. XV: 151.
RANDERSENSE Franciscan. monasterium	II: 31.
RANNI Nicolaus mortis supplicio afficitur	II: 92.
RANNO Jonæ Roschildiæ mactatus	XV: 46.
RANZOVIUS Henricus Nycopiam Gustavo tradit	V: 6.
RANZOVIUS Georgius Elsburgum occupat	VI: 22.
RANZOVIUS Daniel in obsidione Varbergi prostratur	VII: 7. XV: 130.
RASCIUS Nicolaus præceptor Sigismundi Lorichium captivat	VII: 34. VII: 72.
RAZEBURGUM ab Alberto recuperatur	II: 29.
RECHALUM	XII: 113.
RECHARBODENSES Engelberto favent plectuntur	XII: 227. 240.
RECHENSIS Johannes Livoniæ Magister & Princeps	X: 25.
RECHISSA, vid. Richissa	
REFSNES prædium Gustavi	IV: 85.
REFORMATIONIS Religionis in Sueconia initia & progressus	V: 12. etc.
REGES Danorum Schioldungar & præfat. Letrenses dicti unde numerandum initium	XV: 3. XV: 4. XIII: 20.
Suecorum Inglingar præf. T. XV. Sveciæ Regis veneratio	XV: 3.
Regum genus ab Othino, XV: 3. Sv. Reges dicti Upsalenses	XV: 4.
Noricorum Hemmingar præf. T. XV. Tronvagenses dicti	XV: 4.
Reges Scandiæ alienigenæ	XV: 6.
Reges Scandiæ à Joh. Gotho ficti ordo successione ante Christi adventum incerta	XIII: 26, 28. XIII: 5.
REGINON primarius Haraldus tutor	I: 39.
REGINWARDUS Hogeri successor moritur	I: 69.
REGIONUM vicinarum petitio à Scandiis	I: 5.
REGNALDUS S. Rex à Sivaldo cæsus	I: 18, 40.
REGNALDUS N. R. à Gunnaro Goth. rege occiditur	I: 52. f.
REGNERUS R. S. Hundingi fil. ad latus uxoris tumulatus Upsaliæ ejus noverca decollatur	I: 11. ibid.
REGNERUS R. D. G. & Norv. Sivardum interficit binam de Haraldo fratre reportat victoriam	I: 25, 54. I: 62. XV: 8.
Regno Sveciæ privatus piraticæ incumbit in Hybernia captus serpentum moribus necatur	XV: 8. I: 68. XV: 10.
REGNERUS Ottoniensium consequitur cathedram	I: 79. XV: 15.
REGNERUS Pugil	I: 35.
REINHOLSBURGUM ab Adolpho ædificatur	II: 17. XV: 31.
RELIGIONI Christianæ præludatur in Scandia in Dania	XV: 5. XV: 6, 103.
Evang. promota in Suecia comitiis præcipuè Arosiensibus	XV: 103.
RELIGIONIS conservator in qualibet Svec. provincia ordinatur	XV: 112.
RELIGIO Pontificia Suecia ejecta	V: 18.
eam reducere in regnum tentat Johannes III. reducere etiam tentat Sigismundus	VII: 28, 55, 65. VIII: 20, 21. Reli-

INDEX.

RELIGIONIS Catholicae duratio & exitus	VIII: 33.
RELIQUIÆ Sanctorum, vid ipsos sanctos, spoliantur	VIII. 33.
REMBERTUS Ansgarii successor	I: 67. IX: 7. XII: 18, 19. XV. 10.
moritur	I. 68. XV: 11.
REMDAMECHENSIS Episcopatus in Finlandia	II: 10. XV: 28.
Canonicorum collegium	II: 51. XV: 48.
cathedra transfertur Abogiam	XV: 47.
de RENDERSBURGO controversia fratrum subicitur arbitrio	XII:
duodecim virorum	II: 37. XV: 37.
RESANENSIS Moschi ducatus à Tartaris vastatur	VII: 62. X: 32.
RETHO Daniam piratica infestans ab Haldano occiditur	I. 43.
REVALIA à Valdemaro fundatur	II: 26. X: 7.
Danis à Crucigeris adempta	II: 27.
reddita	II: 31.
à Polonis oppugnatur	VI: 29.
à Moschis obsidetur	VII: 11.
à Moschis obfessa sed cum ignominia deserta	VIII: 48. X: 31. XV: 138.
tota arsit incendio	X: 19.
Revaliensis Episcopatus initium	II: 25, 32. XV: 33, 36.
Revaliense cœnob. Dominic.	X: 9.
Revaliensibus Episcopum eligere licet	XV: 45.
Danus contra nititur	XV: 46.
Revalienses opem Sueonum implorant	XV: 119.
regno Sueciæ se submitunt	VI: 4. X: 28. XV: 120.
moniales fundos suos recuperant	XV: 130.
Revalia a Magno Holfato occupata recuperatur	XV: 131.
sub Revalia cœnob. S. Birgittæ exustum	XV: 136.
REX quis primus dictus in Suecia	I: 19. XI: 35.
RIBBINGI decollantur	IV: 91.
RIBBING Gustavus servitor Suantonis	VI: 43.
RICHARDIS prima Alberti R. S. confors	III: 23.
moritur	III: 28. XII. 205. XV: 65.
RICHARDUS Normannorum Dux à sororio impugnatur	I: 80. XV. 15.
subsidio Danico adjutus Gallis prævalet & Danam ducit uxorem	XV: 12.
auxilio Haraldi Gallum captivat	I: 71. XV. 12.
RICHAREDUS Arhianæ hæreseos defensor	I: 59.
Arriani(mum) abjurat	ibid.
RICHISSA Valdemari I. R. D. foror, conjux Erici regis S.	II. 22. XII. 112. XV. 32.
mortua Ringstadii sepelitur	II. 24. XII. 112. XV: 33.
RICHISSA Magni filia monasterium ingreditur	II. 60. XII: 133. XV. 43.
RICHISSA Valdemari filia	II: 48.
conjux Primislai	II. 62. XII. 135. XV. 44.
filiam suo nomine dictam genuit	II. 63.
à Primislao occiditur	II: 70. XV. 46.
RICHISSA Primislai filia Venceslao desponsatur	II: 71. XII. 136.
RICHVALDUS Lundensium Episcopus successor Eginonis	I: 89. XV. 20.
RIGA condita	X. 5.
cœnob. Francisc.	X. 9.
Rigense castrum exstruitur	X. 14.
Riga igne consumitur	X. 25.
à Gustavo expugnatur	X. 45.
RIGENSES à Stephano deficere meditantur	VII: 78. X. 33. XV: 146.
classi Suedicæ damnum adferunt	XV. 155.
RINGO Norvegiæ rex	I. 53.
RINGO Seland. Dynasta à Gramo Rege oppressus	I. 23.
RINGSTADENSE cœnob. conditum	I. 89.
flammis vastatur	II. 35.
	Ring-

INDEX

RINGVIDUS Upsalensium Archidiaconus Lutetiam Parisior. à Petro ablegatur	III. 17.
RIPA flammis vastatur	II. 10. XV. 28. II. 32. XV. 36. II. 33. 52.
Ripensis ecclesia & Episcopatus institut. ecclesia restauratur	XV. 10. 12. XV. 11.
RIPENSE cœnob. Augustinian. conditum	I. 97. XV. 25.
Colleg. Canonicorum	ibid.
Canonici evadunt regulares & seculares bibliotheca & supellex illustrantur	II. 13. ibid.
Franciscanor. cœnob. II. 30. XV. 35. Episcoporum Catalogus	IX. 68.
RISEBERGENSE in Nericia Cisterc. monasterium à Johanne Pio dotatur	XII. 115.
flammis vastatur	V. 101. XV. 115.
RITUS vel mores	
sagittas in aerem librandi	XIII. 12.
eventum belli explorandi	XIII. 13.
vid. de plurib. XIII. 12. fin. & ea ad quæ illa notata ab Auth.	
ROBERTUS Adelæ pater	I. 91.
RODOLPHUS Gothorum Rex ad Theodoricum secessit	I. 58. XV. 6.
RODOLPHUS Slesvicensibus Antistes designatur	I. 84. XV. 17.
RODOLPHUS Finlandiæ Antistes martyrio coronatur	II. 10. X. 5.
RODOLPHUS Aslogensis ecclesiæ Antistes	XV. 15.
ROE Daniæ Rex ab Halvardo interficitur	I. 123. 30.
ROGERIUS Adelæ secundus maritus	XV. 21.
ROGGE Conradus vide C.	
ROLANDI fabula	XIII. 4.
ROLLERUS Norvegiæ Rex frater Erici II. R. S. Regneri F. idem fuit	I. 15. 50. I. 35.
ROLPHO Ragvaldi Jerl filius Angliam impugnat	I. 69. XV. 11.
ROLVO Thoræ pater	I. 30. f.
ROLVO vel Rolpho Kraka R. D.	I. 31. XI. 40.
ROMAM Gothi populantur	I. 58. XV. 6.
secundo à Gothis occupatur	I. 59.
ROMANORUM quidam mare balticum ingressi	I. 58. XV. 6.
ROMÆ xenodochium Suecorum	V. 107. I.
curatur à Brigittinis	XV. 73.
ROMBLABODENSE Antonitarum in Suecia cœnobium	IX. 79.
ROMSCHOT	I. 81.
ROMULI ætas in Italia	XIII. 26.
ROMULUS Ludovici frater Alberti filiam Ingeburgem ducit conjugem	III. 14.
RONCUS totius Scandiæ rex	X. 2.
RONNOVIUS Joachimus Roschildensium Antistes in carcere moritur	V. 44. XV. 114.
ROO Magnus in prælio contra Albertum cæsus	III. 23. XII. 201.
RORICUS rex Sueciæ & Daniæ	I. 14. 32. conf. XIII. 26.
RORICUS Jutis boreal. præest	I. 42.
RORICUS Scandianorum dux à Ludovico Imperatore victus	I. 65.
ROSA benedicta donatur a Papa Valdemarus R. D.	XV. 60.
ROSA Gustavus comitis insignibus ab Erico decoratus	VI. 4.
ROSCHILDIA à Roe rege condita	I. 30.
à Suen-Ottone fundata Episcopa	I. 78. XV. 15.
templi structura lignea primum	I. 72. XV. 12.
basilica conditur	I. 89.
consummatur	I. 90. XV. 20.
incendio deletur	III. 75.
restaurata ab Olao Episcopo inauguratur	IV. 23.
Roschildia flammis vastatur	II. 33. clau-

INDEX

claustrum Franciscanor. conflagrat	II: 87.
ara Roschildiæ ab Abrahamo fundata	III: 41. fin.
Roschildensium Episcoporum catalogus	IX: 66.
Episcopus primus Evangelicus	XV: 111.
ROSEFONTANUS Petrus, vid. P.	
ROSTOCHII initia	II: 9.
specula	II: 88.
Rostochenses ab Erico impugnantur	II: 74. XV: 47.
ei se dedunt	XV: 48.
Danaborgum evertentes & Daniam impugnantes vincuntur	II: 88. XV: 51.
Margarethæ exosi in gratiam recipiuntur	XV: 68.
ROOTALA	I: 30.
ROTNEBYGIUM à Suecis solo adæquatur	VI: 26.
RUDOLPHUS præsul Ripensis Leofdagi ossa loculo imponit	II: 8.
RUGIA diœcesi subdita Roschildensi	II: 8.
Danis erepta	II: 27. XV: 34.
Vartislao Pomeraniæ Duci ab Erico assignatur	III: 68.
Rugienses à Valdemaro domiti, rebelles	II: 8. XV: 27.
RUNA quid	XIII: 12.
RUNICARUM literarum inventor, & antiquitas	I: 2. XIII: 12.
Runicarum scripturarum laus	XIII: 12.
permutatio cum Latinis, & quid inde damnum	XIII: 5.
RUPES in Blechingia inscripta rebus Haldani	I: 43. XIII: 27.
RUSILA vel Rusla Regina Norv. à Hvyrvillo impugnatur	I: 35, 49, 53.
Trondoni fratri regnum extorquet	I: 44. f. 53.
Danos & Norvegos superat	I: 45.
à fratre occisa	I: 45, 54.
RUSSIA à Tartaris Chrymensibus spoliatur	VII: 62. X: 32.
Regia à Tartaris vastata	VII: 14. XV: 132.
Russia à Crucigeris infestatur	X: 20.
ejus derivatio	XIII: 18.
RUSSI Caroli S. R. filium minorem natu in Czarem suum	
postulant	VIII: 114. X: 40.
Polonis se subjicientes Uladislauum poscunt regem	XV: 155.
RUSSORUM mos in indaganda veritate	XII: 35.
RUTA desponsatur Agnero	I: 31.
RUTH Otto Admiralis Danorum capitur	VI: 31.
RUTHENORUM conversio tentatur	I: 72. XV: 12.
promovetur	I: 73. XV: 13.
RYNCH Melchior in carcerem conjicitur	V: 21.

S.

SABA Uplandiæ monast. à Carolo R. exstructum	II: 6. XII: 100.
ad cœnobium Juletense in Sudermannia commigrat	II: 12. XV: 29.
SACRIFICIUM Haquini	I: 22.
SACRILEGII pœna	II: 40.
SADALINUS Georgius, I. Ottoniens. Antistes Evangel.	V: 80. XV: 111.
SALEMONTANUS Johannes concionator aulicus Caroli	VIII: 23.
SALOMON Ungarus	I: 85.
SALOMON Legati Danici interpres	II: 26.
SALUGRUFVA	XI: 14.
SARACENIS expugnandis contributiones clericis impostæ	II: 90. XV: 51.
alia	XV: 70, 82, 89.
SARMATIA à Sarmata dicta	X: 1.
	S2-

INDEX.

SATHIA malè dicta Scythia	XIII: 2.
SAXA runica super mortuos erecta	XI: 25.
num ante diluvium	XIII: 12.
SAXO Historiam Danicam quando finivit	II: 14. XV: 30.
mortuus Roschildiæ sepelitur	II: 21. XV: 32.
Historia ejus corrupta	V: 108. XIII: 4. 8. etc.
SAXONES à Carolo M. impugnati, cum Vitachindo conversi baptizantur	I: 60. XV: 7.
Anglis ineptiores Scondiæ conversioni	XV: 15.
SAXONIA in duos Episcopatus dividitur	I: 60. XV: 6.
à Scondiis infestatur	XV: 8, 9.
SCAKE Erlandus Christinam ducit uxorem	I: 95.
SCALCO Slavorum Rex ab Helgone casus	I: 31.
SCALHOLTIÆ Ecclesia cathedr. fundata	I: 86. igne vastata II: 86.
Episcoporum catalogus	IX: 74.
primus Evangelicus Episcopus	XV: 112.
SCANDIA, cujus variorum nominum ratio	XIII: 1. f. situs & magnitudo XIII: 2.
cognita ætas	XIII: 3.
divisio XIII: 2. Ejus Historiæ patres qui dicuntur	XIII: 33.
à veteribus vagina gentium dicta	I: 3. XI: 1. XIII: 2, 18.
exoticis moribus fœdata	I: 3.
primum habitata	XIII: 10.
ejus limites XI: 1, 2. quando habitata	XI: 3. XIII: 3, 4.
primo toparchis dein judicibus subjecta	XI: 5.
vid. plura in voce Scand.	
SCANDINAVIA unde dicta	XIII: 1.
SCANIA vel Sconia Oloni data	I: 44.
per fide Svecis adempta	XV: 61.
Vandalicis negotiatoribus per quindecim annos concessa	XV: 63.
misere à Johanne afflictæ	XV: 130.
SCANIS privilegia firmata	XV: 55, 60.
SCANI cum Alberto bellum gerunt	XV: 65.
Olao Norvegiæ & D. regi se dedunt	XV: 66.
SCANZIÆ nomen	XIII: 1.
SCARA Westrogothiæ metropolis ab Unvanno constituitur	I: 77. XV: 14.
eligitur ad veram religionis culturam	I: 77.
igne flagrat	III: 29. XII: 205.
Episcopatus ibidem instituitur	XII: 47. XV: 15.
cœnobium Franciscan.	II: 64. IX: 79.
Dominicanor. IX: 79. Desolato cœnobio monachi Sigtoniam delati	V: 52.
Episcoporum catalogus	IX: 61.
Evangelicus primus Episcopus	XV: 106.
SCATUS filius Frothonis	I: 30.
SCATUS alius palæstrita ab Olone necatus	I: 44.
SCHEGGE Petrus à Dachio in Ostrogoth. missus profigatur	V: 94.
SCHELSORENSE cœnobium	XV: 71.
SCHENGENBERGERUS Jvo à Tartaris captus Plefcoviæ mactatur	VII: 56.
SCHENINGENSIA cœnobia Dominic. ejusque ordinis virginibus	
fabricata	II: 30, 59. IX: 79. XII: 117, 133.
cœnob. virginum St. Augustini	II: 57. XV: 42, 43. conf. XII: 133.
transfertur	II: 66. XII: 138. XV: 45.
diruta cessere castri Vastnenensis structuræ	V: 100.
bona nosocomio Vastnenensi	V: 49. comitia II: 62. XII: 135.
concilium II: 35. XII: 117. officina monetaria II: 62. XII: 138.	
SCHEPPERUS Ericus Stockholmiæ parochus à Rege calcatus	XV: 149.
in vincula conjicitur	VIII: 76.
libertati restituitur	VIII: 89.
SCHIALVIA Agnium interficit	I: 20. X: 3.
	Schi-

INDEX

SCHIFINNI	X. 3.
male Schrifinni	XIII. 17.
SCHOEDVICENSE templum ab Helena conditum	I. 97.
SCHIOLDUS Daniam gubernat	I. 6. XV. 3.
ab hoc Schioldungi	XIII. 20. & præf. T. XV.
SCHOGENSIS in Suecia monasterii fundatio & inhabitatio	II: 25, 27. XII: 115. XV: 33.
dotatio	II: 49.
restauratio	II: 72.
inauguratio	II: 75. XV: 48.
Schogenfes monachi Dominicani Lundiam commigrant	II: 26. XII. 115.
cœnobium erectum & ad Melerum propius translatum	II: 27.
SCHOGENSE in Dania cœnobium	II. 47.
SCHOLA Parisiensis	I. 59. XV. 6.
SCONDANIA & Scondenmarchia falsa nomina Scondia	XIII. 2.
SCONDIAE subactio	I: 41.
ab Arthuro invaditur	I. 58. XV. 6, 7, 8, 9.
SCONDIANORUM colonia, XV. 1.	XV: 1.
quartus,	
SCONDII varias regiones infestant	I. 60, 64. XV: 8.
Gallos flammis, ferro & rapinis infestant	I. 67. XV. 11.
sed à Cæsare Arnolpho male mulctantur	ibid.
Othinum veluti numen venerantur	I. 6.
conversi ad Christum	I. 58, 62. f. XV. 5, 7. f.
Angliam infestant, Saxon, Gall, Nordalb, Fris,	I. 60. XV. 7, 8, 9.
in Latium delati	XV. 9.
Frisiam bis populantur	I. 61.
illorum astronomiæ peritia	XI: 24.
principio veram habuerunt religionem	XI: 4.
Scondiota in Vestfalia Anglor, regem trucidant	I. 65.
Scondiotarum reges alienigenæ	XV. 6.
Scondiorum progeniei fastigium in Europa	II. 22. XV. 32.
Scondicorum Archipræfulum catalogus	IX. 59.
SCONIA quæ	XIII. 2.
SCONI rebelles mulctantur	II. 36. XV. 37.
SCOTIAE derivatio	V. II. 106.
SCOTIA Scondiis vectigalis mox jugum excutit	XV. 9.
iterum petitur	XV. 10.
à Norvegis impugnatur	II. 48. XV. 40.
à Norvego frustra petita	II. 69. XV. 46.
SCOTICI milites in Suecia intestina pugna à Germanis occisi	XV. 134.
SCOTIS pensio Sudorensis relaxatur	XV. 81.
SCHRAM Petrus, Amiralis Christiani Oceanum ingreditur	V. 71.
SCHRENK Haraldus, vid. H.	
SCOTBORGIUS Georgius Lundens. Episcopus	IV. 82. XV. 97.
insulam resignat	V. 5.
Coloniæ moritur	V. 106.
SCHUBERTUS Matthias in Russiam Secretarius	VII. 6.
SCULDA Hiortvari uxor	I. 31.
SCHULERUS Jerl Haquinum subvertere studet	I: 22, 27.
comitis titulo contentus desinit regnum petere	II. 23.
ejus filia Margareta regi nubit	II. 27.
primus Norvegorum ducali honore ab Haquino donatus	Ingridis II. 28.
Haquinum superat	II. 31. XII. 108.
rex salutatur	ibid.
ab Haquino fugatus	II. 32. XV. 35.
ex cœnobio Elgefeter productus occiditur	ibid.
SCULTETUS à Christianismo ad Judaismum deficit	II: 32. XV: 36.
SCHUNGELIUS Henricus Livoniæ Magister	VII. 101.
SCURBORGENSIS Vilhelmus Livoniæ Magister	X. 19.
SCYTHIA Scanzia dicta	X. 11.
	XIII: 1.
	Scy-

INDEX.

SCYTHIA & Scythiot unde dict.	XIII. 1.
male quidam Sathiam dixit	XIII. 2.
SCYTHÆ Asiatici & Europæi perperam misti	XIII. 4.
Asiaticis principatus originis debetur	6
quando in Scandiam venerint	7.
S. Sebaldi parens	I. 52.
nativitas	I. 59, 89. XV. 6.
ejus studia & castitatis votum	ibid.
eremum petit	ibid.
Christianam religionem prædicans Novinbergæ moritur	I. 60. XV. 6.
miraculis prodigiôsè inclarescit	I. 89. XV. 20.
SEBYGENSE in Svecia cœnobium Cistert.	II. 6. IX. 78. XV. 27.
Segerfäll vid. Ericus	I. 33. 49.
SELA Colleri foror ab Horvendillo cæsa	
SELANDIA , vid. Sieland.	
SELIA ad Stregnesiam	XII. 8. XI. 43.
SELLI Norvegorum miracula, & ecclesia	I. 76. XV. 14.
SELLIUS Nidrosiæ Archiepiscopus constituitur	II. 43.
moritur	II. 45.
SEMBYRIUS Pomeraniæ princeps	II. 43.
SENATU urbium alienigenæ exclusi	XV. 85.
SEPULCRA Svionum in monticulis exstructa faxisque decorata	I. 2.
SERCHELAX Petrus in Finlandia doctrinam Lutheri propagat	X. 24.
SERGIUS Ecclesiæ Hamburgensis privilegia confirmat	I. 65.
SEVERINUS Antistes I. Upsalensis	IX. 60. XV. 22.
SEVERINUS Norby Finlandiam invadens fugatur	IV. 69.
Catholicis favet	XV. 101.
Gotlandiæ præses Svecos infestat	IV. 80.
ab Arvido profligatur	V. 3.
à Gustavianis	V. 6.
piratica Svecos infestat	V. 15.
Daniam infesta petit classe	V. 24.
SIBBO Sconiam, Hallandiam & Bleching. gubernat	I. 23, 45.
ab Otharo propter suspicionem stupri trucidatur	I. 46.
SICILIAM utramque obtinent Scandii	I. 67. XV. 9, 16.
SELANDIÆ è Scandia incolæ	XV. 1.
Leges, vid. L.	
SIGARUS F. Sivaldi Rex D.	I. 40.
ab Hacone occiditur	I. 41, 52.
SIGEFREDUS Gormonis filius	I. 47.
in Flandros desæviit	I. 68.
SIGFRIDUS Saxonix rex	I. 29.
SIGFRIDUS Thuring. Lantgr. Sophiam ducit uxorem	II. 12. XV. 29.
repudiat	II. 12, 14.
dicitur Ludovicus	XII. 90.
B. SIGFRIDUS in Sveciam mittitur	I. 79. IX. 16. XII. 28. XV. 15.
trina cœmeteria consecrat	I. 80. IX. 17. XII. 39.
moritur & natalis celebratur	I. 84. XV. 18.
reliquiæ ejus Vexionia sublata	VIII. 33.
Sigfridius ANDREAS in Finlandiam mittitur	VI. 14.
vulneratur	52.
SIGGO perperam subrogatur Ubboni	XIII. 7.
SIGGO gener Birgeri Jerl secundi	XII. 124.
SIGGO Locha Kexholmiam amittit	II. 70. X. 12. XII. 144.
SIGISMUNDUS Gripsholmiæ nascitur	VI. 36. XV. 126.
præceptorem nactus	XV. 135.
electus successor patris	XV. 142.
	reli-

INDEX.

religionis Catholicae tenax	XV: 144. f.
Poloniae rex creatur legibus capitulationis expressis	VII. 84, 85. X. 34. XV. 147.
juramentum facit	VII. 88. XV: 148.
coronatur	VII. 89. XV. 148.
Poloniam deserere meditatur	ibid.
Revaliam petit patrem conventurus	VII. 95. X. 34. XV: 150.
Annam Caroli Archiducis filiam ducit uxorem	VII. 102. XV: 151.
nuptiae celebrantur	VII: 103.
in Sveciam navigat	VIII. 13. X. 35. XV. 152.
jurare cogitur in Aug. Conf. solam in Svecia conservandam	VIII: 15.
tumultus propter religionem	VIII. 19.
vices regni non regias tamen desert Carolo	VIII: 22, 23.
pax cum Moschis facta	VIII. 28. X. 35.
contra Suderco. decretum per legatos protestatur	VIII: 35. X. 36. XV. 153.
gubernaculum a Carolo depositum Consiliariis regni tradit	XV: 153.
ordinibus regni interesse conventui Arbogensi a Carolo indicto vetat	VIII: 42.
in Sveciam ire parat	VIII: 55.
praecipua regni munimenta occupat	VIII: 59.
copiae ejus impressionem faciunt in castra Caroli Ducis	VIII: 65.
Stongebroensi proelio a Carolinis fugatur	VIII. 71.
Lincopiae cum Carolo paciscitur	VIII: 72.
Sanctarum loculos Varlaviam deportat	VIII: 73.
contra pacta insciis ordinibus in Poloniam recedit	VIII: 75.
eidem & haeredibus ejus imperium Sveciae in perpetuum renunciant ordines	VIII: 87. X. 37. XV. 154.
subornat pseudo-Demetrium Russicum	VIII: 93. X: 38.
ordini aurei velleris inscriptus	XV: 154.
secundis celebratis nuptiis Polonis ipsis coepit esse invisus	XV: 155.
SIGISMUNDUS Poloniae rex filiam Gustavo spondet	XV. 103.
elocat Johanni Catharinam sororem	XV: 121.
Danum & Lubecenses in Svecos irritat	XV: 122.
moritur	VII. 20. XV. 133.
SIGNE Sivardi regis filia	I. 16.
SIGNE vel Signild Sigari filia	I. 40.
se ipsam interficit	I. 41.
qua orta patria	XIII. 28.
SIGNE Caroli filia Haraldo nupta	I. 38.
SIGNE Sumbli filia a Gramo in Daniam abducta peperit Hadingum	I: 28.
SIGRIDIS Erici conjux Olai Skotkon. mater, Olao Turgotio desponsatur	I. 75. XV. 13.
sed per dolum a Svenone intercipitur	I. 76. XII. 36. XV: 14.
SIGRIDIS a Christierno mortem, cui destinata evadit	IV. 89.
SIGTUGUS Dominus Sveciae	I. 9.
a Gramo Dano devictus	I: 10, 28.
SIGTUNA ab Othino condita	I. 6. XI. 18, 31. XIII. 7. XV. 3.
ejus nominis ratio	ibid.
a Sancto Olao devastata	XV. 14.
a Curlandis & Estonibus incensa & vastata	II. 13. XII. 107. XV. 30.
Episcoporum catalogus	IX. 60.
coenobium ibidem Benedictinorum	IX. 78. XV. 19.
Dominicanorum	II. 24, 25, 30. IX. 79. XII. 115.
SIGVARDUS I. Norvegiae Praesul	I: 76. XV. 14.
SIGVARDUS Archiepiscopus Nidrosiens.	II: 30. XV. 35.
SIGVARDUS Episcopus Wexionens.	XV. 21.
SILUMA a Scondiis expugnatur	II. 14.
SIMIA Christiernum deportat	IV. 40.

INDEX.

SIMON Episcopus ab Ansgario in Sveciam mittitur	I. 65. XV. 8.
Hamburgum redit	XV. 9.
SIMON Viborgensium Episcopus	II. 12.
SINTENSIS Johannes Rigæ Archiepiscopus	X. 17.
SIJONENSE in Anglia Brigittin. monasterium desolatur	XV. 112.
SIVALDUS I. R. D. Svionum XL. pugiles in fugam vertit	I. 40.
SIVALDUS II. vel Sigvaldus Sigari fil. R. D.	I: 40, 41.
SIVALDUS Svecus rebellis ab Haldano superatur	I: 17.
SIVARDUS I. R. S. ab Haldano prosternitur	I. 16, 17, 39.
SIVARDUS II. dictus Fro, R. Svec, G. & N.	I: 25, 54.
SIVARDUS Gothiæ Rex	I. 18.
SIVARDUS I. Omundi R. D. fil.	I: 44.
Rex D. pulsus à Sveco	I: 23, 45.
SIVARDUS II. R. D.	I: 47.
SIVARDUS III. R. D.	I: 61. f. XV. 7.
SIVARDUS IV. R. D. Regneri fil.	I. 64. XV. 8.
SIVARDUS V. R. D.	I: 67. f. XV: 10.
SIVARDUS I. N. R. Olonis pater	I. 53.
SIVARDUS II. R. N. Gotrici gener	I: 54.
SIVARDUS III. N. R. Fro dictus, idem qui Svec. II.	I. 25, 54.
SIVARDUS IV. Magni F. N. R. opes immensas corradit	I. 94. XV. 22.
expeditio triennis	XV. 22.
solus regnans Malfredem ducit	XV. 23.
mortuus Aslogiæ sepelitur	I: 94.
SIVARDUS V. N. R. Haraldii fil. cum fratribus,	
ab horum uno occiditur	I: 97. XV. 24. f.
SIVARDUS VI. N. R. cum Erlingo contendens occiditur	II: 3. XV. 26.
SIVARDUS VII. N. R. Magni fil.	II: 12.
Sverroni se infeliciter opponit	II: 15. XV: 30.
SIVARDUS Jerl interfectus	I. 72.
SIVARDUS Antistes Upsalens.	II: 97. IX: 60. XV: 24.
SIVARIUS Saxonix rex ab Haldano occisus	I. 42.
SLAGHECIUS Theodoricus Antistes Scarenf.	IV: 90. XV. 98.
Lundensibus obtruditur	V. 6. XV. 98.
Arosiensibus commeatum adfert	V. 5.
crematur	XV: 99.
SLEIDORM Henricus Gustavi antea præceptor, inde Secretarius,	
tandem Canonicus	XV: 106.
SLEMME, vid. Emundus. quid notet	I. 74.
SLESVICENSE templum ab Erico fabricatur	I. 66. XV. 9.
ecclesia Slesvicens. occluditur	I: 67. XV. ibid.
restauratur	I. 69. XV: 11.
Slesvici limes inter Jutiam & Holfatiam	XV: 11.
sed mox rumpendus	XV: 12.
ejus propugnaculum	I. 70. XV: 11.
Henricianis eripitur	XV. 12.
ab Ottone recuperatur	ibid.
SLESVICUM antea Heteby dictum	I. 44.
ab Holfatis expilatur	II. 40.
ab Erico obsidetur	III. 46. XII. 221.
Episcopatus ibidem institutus	XV. 12.
Episcoporum catalogus	IX. 66.
SMALANDIA Austrogothia	XIII. 16.
SMALANDI ob religionem rebelles	XV. 104.
aliqui propter rebellionem à Gustavo trucidantur	V. 93.
magis rebellant	XV: 111, 112. f.
SMALENCIA à Vitoldo occupatur	X. 18.

INDEX

SNARE Esbernus	II: 55
SNIO R. Daniæ in bello Jngvardi occubuit, legatis laqueo consumtis	I. 25, 47
SNIO vel Snoe Bubulcus Rex D. fictus	XIII: 26
SNORE Scandiæ rex ejusque filii	I: 4. X: 2. XV: 20
SOLBERGENSE pactum inter Haquinum & Birgerum renovatur	II. 76.
SOLIS adoratio	I. 20
SOLSBURGUM à Danis impugnatur	IV. 27.
SOMALAITÆ Finnonēs	XIII. 17.
SOMIUS Calmarniam Danis prodit	VIII. 114, 115.
SOMNIUM	I. 55.
	VIII: 28.
SONNEBURGUM Oeseliæ exstruitur	X. 15.
à Kurfelio expugnatur	VI. 55. X. 29.
à Suecis Magno Saxoniae Duci in feudum datum ab Ungero expugnatur	VII: 37. XV: 136.
SOPHIA Magni Cæci R. N. filia Carolo R. S. data	I: 95. II: 6. XII: 100. XV. 23.
à morte Caroli in Daniam fugit	II: 8.
monasterium ingreditur Dania reversa	ibid.
SOPHIA Ulodim & Sventoslavæ filia conjux Waldemari liberis clara	II: 3. XII. 90.
a morte Valdemari à Sigfrido Thuringio ducta & repudiata	II: 12, 14.
mortua Ringstadii sepelitur	II: 17. XV: 31.
SOPHIA S. Erici R. D. filia	II: 38.
Valdemaro conjux destinatur	II: 44. XII: 122. XV: 39.
copulatur	II: 49. XV: 40.
arrogans fœmina	II: 51. XV: ibid.
patris reliquias visitat	XV: 41.
moritur	II: 61. XII: 123. XV: 43.
SOPHIA Caroli R. S. filia nubit Henrico Megapolitano	II: 6. XV: 32.
SOPHIA Waldem. S. regis filia conjux Erici Ducis Langlandiæ	II: 71. XII. 144. XV: 47.
vidua conspirationem detegit	I: 90.
SOPHIA Danica Duci Sueciæ Erico desponsata, mox deserenda	XV: 51.
SOPHIA Gustavi filia nascitur	V. 102. XV: 155.
nubit Magno Saxoniae Duci	XV: 128.
moritur	XV: 156.
SOPHIA Udalrici Megapol. Ducis filia conjux Friderici	VII. 20.
SOPHIA Johannis naturalis filia Ponto De la Gardie desponsata	VII: 58. XV: 140. f.
quinos generat infantes	VII: 61.
moritur	VII: 62.
SORENSE in Dania cœnobium	II. 6. XV. 27.
SORTILEGIORUM usus	I. 2. XII: 14.
SORTIS jactu egressio Gothorum facta	XI: 25.
SOSTER Petrus Nicolaum Sture rebellionis fraudulenter accusat	VI. 41.
SPAKE Vigerus legum conditor Svec.	I. 26, 69.
SPARRE Achatius Archipræsul Lundens. vid. A.	
SPARRIUS Ericus creatus Baro,	XV. 143.
in Poloniam missus	147.
functione privatus	151.
decollatus	154.
SPARRIUS Johannes decollatur	VIII: 80.
SPELUNCA eremitarum prope Stockholmiana	II. 46.
in insula Visingiana	XII: 47.
SPENTZIUS Jacobus Angliæ Legatus	VIII: 109.
SPORTULA Episcoporum data mensis	X. 10.
STARCOTTERUS	I: 16. X. 3. XI. 38.
ejus natio & ævum	XIII: 28.
Frotonis filios cecidit	I: 38.

INDEX.

STATUA Othini vocalis	XI: 32. XII: 14.
STATUA S. Georgii, vid. G. Thori vid. T. Christophori vid. C.	
STATUÆ sculptiles è templis exturbatæ	XV. 114.
STAVANGRENSIUM Episcoporum catalogus	IX: 73.
STECHENSIS arx à Nicolao Ragvaldi exstruitur	III: 68.
præfectura addicitur Archiepiscopæ	XV: 83.
ab Erico incendio vastatur	III: 58. XII: 229.
solo adæquatur	IV: 78. XV: 96.
STEGEBURGUM occupatur contra Birgerum	II: 95. XII: 169.
à Ducibus contra Ericum	XV: 129.
STEGEHOLMIUM post dictum Hafnia	II: 8.
STEGEVOLDENSIS munitio	X: 7.
STENCHILLUS, vid. Ericus Victoriosus	
STENCHILLUS S. R. I: 86. XII: 62. XV: 18.	mortuus sepelitur I: 88. XII: 65.
STENO Sture, vid. Sture	
STENO Præfidiarius Lanscronæ à Russis trucidatur	II: 75. XII: 148.
STENO Ericum Caroli profligat	IV: 31.
STENO Thuronis à Danis capitur	IV: 69.
STENO Christierni Nycopiæ Castellanus capitur	IV: 76.
STENO Erici à Gustavo in Galliam mittitur	V: 89.
in Russiam	V: 112.
Baronis titulo ab Erico ornatur	VI: 4.
in Hassiam legatus	VI: 12.
à Danica liberatur custodia	VI: 28.
in vincula conjicitur	VI: 42.
ab Erici satellite perfoffus	VI: 58.
Upsaliæ tumultatur	VII: 1.
comes post fata creatus	XV: 129.
STENVICENSIS arx à Danis occupatur	V: 78.
STEPHANUS rex Polon. salutatur	VII: 37. XV: 134.
thorum forte consequitur Annam Jagellon.	VII: 41.
Svecis in Moschum se jungit	VII: 61. X: 32.
cum Moscho paciscitur	VII: 64. X: 32.
cum Moschis belligerat	VII: 73.
Rigenfibus Calendarium Gregorian. obtrudit	VII: 78. X: 33. XV: 145.
moritur	VII: 79. X: 34. XV: 146.
STEPHANUS Saffius Gustavo milites destinat	V: 5.
STEPHANUS Sveciæ Archiepiscopus ordinatur	II: 6. XV: 27.
mortuus Alvastræ tumultatur	II: 13. XV: 29.
STEPHANUS Ripenf. Antistes miraculis clarus	II: 13. XV: ibid.
S. STEPHANUS Norlandensibus prædicans occiditur	
& in Nora sepelitur	I: 84. IX: 26. XV: 17.
STEPHANUS Rig. Archiepiscopus	X: 21.
B. STEPHANUS Arosiæ Dominican. vates	IV. 44. IX: 46. XV: 88.
alius in Husby Ciltertiensis	IV: 44. VII. 101. IX: 46. XV: 88.
STEPHNERUS Jslandorum plurimos convertit	I: 76. XV: 14.
STETINUM à Valdemaro occupatur	II. 23.
STIGONIUS Otto profligatus	V: 24.
STOCHOLMIA in Agnefit exstruitur	I: 20.
à Birgero Jerl fundata	
mœnibus cingitur	II: 39. XII: 123. XV: 38.
turris trium coronarum celsior fastigiatur	II: 46. XII: ibid. XV: 39.
torrens australis cœpit	XV: 115.
spelunca Eremitarum ad Holmiam	I. 78. XV: 15.
cœnobium Franciscanorum in insula kediescher	II. 46. XII: ibid. XV: 39.
in nosocomium conversum	XV: 115.
Et virginum S. Claræ ejusdem ordinis	I. 78. XV: 15.
	II: 60. IX. 79. XII: 125.
	V. 53. XV. 106.
	II: 60. IX. 79. XII: 125.

INDEX.

conflagrat	III: 78.
desolatum	V. 40. XV. 103.
Johannitarum	IX. 79.
turris australis in cœnobium Dominicanorum	III. 7. IX. 79.
a Gustavo diruitur	V. 40. XV. 103.
officina monetaria instituta	II. 62. XV. 44.
alio tempore	IV. 11.
ecclesia parochialis seu Nicolai diminuta	XV. 117.
Stocholmensē Collegium vel Gymnasium	VII. 68. XV. 143.
Nosocomium	XV. 116.
ad Stocholmiam fauces maris clausa	V. 104.
urbs ab Erico occupatur	III. 18.
à Stenone	IV. 61.
ab Haquino obsidetur	III. 26. XII. 204.
à Margareta	III: 34. XII: 213. XV: 67. f.
à Gustavo I.	V. 6.
ab Erici fratribus	VI. 57.
igne vastatur	II. 72.
cum sua acropoli conflagrat	III. 5. XII. 175.
horribili conflagrat incendio	III: 41. XII: 218. XV: 69.
cum vetustissimis codicibus	II: 47. XII: 221.
flammis absumitur universa	IV: 18. V. 107. XV. 116.
suburbium australe in cineres redigitur	IV: 12. V. 108.
occidentalis urbis platea	V. 110.
STOCHOLMIA submergenda falso à Ziganis dicitur	XV. 95.
STOCHESUNDII locus	I. 20.
STOCKSUNDIUM clausum S. Olao	I. 78.
STONGA pons cum urbe Lincop. flammis absumitur	V. 100.
Pugna vid. P.	
STORBERNUS Beronis filius in Daniam ab Erico fugatus	
reconciliatur tandem	I. 71. XV. 12.
STORMARIA jure beneficiario cessit Schouenb.	I. 94.
STRALSUNDIUM a Dano oppugnatum	XV. 52.
à Philippa infeliciter	XV. 72.
STREGNENSIS ecclesia fundatur & huc reliquiae S. Eschilli translatae	XV. 23.
initiatâ mox igne flagravît	II: 68. XV: 46.
facella plura	V. 72. Eschilli
Basilica instauratur	IV. 34.
STREGNESIÆ idololatria instaurata & Novendialia celebrata	XV. 87.
comitia	I. 90. XV. 20.
cœnob. virgin. ordinis Cistertiens.	II. 53; 64. XII. 126. XV. 42. 49.
Dominicanum & ejusdem ordinis virginum	XII. 138.
controversia de cathedra	V. 72. IX. 79.
STREGNESIA tota incendio consumitur	XV. 69, 70.
STRENGNESENSIUM Episcoporum catalogus	IV. 34. V. 72.
Episcopus Evangelicus primus	IX. 62.
STREGNESIA jacti fundamenti reformationis conscia	XV. 111.
STREGNESIA sæpe ab iis qui a Christiæni partibus erant, petita	V. 12.
ad STREGNESIAM Carolus Canuti prælio victus	IV. 84.
STREGNESIÆ clerus Suderman. & Nericiæ Liturgiam refugit	XV. 80.
STURE Anundus	XV. 147.
STURE Steno partibus Caroli Canuti strenue favet	II. 58.
mortuo Carolo unus existit candidatorum throni Suet.	XV: 83. f.
Gubernator Sueciæ eligitur	XV. 85.
Christiæni exercitum profligat	IV. 32.
à Papa excommunicatus	IV. 33.
omni se abdicat regimine	XV. 86.
	IV. 47.
	Rus.

I N D E X.

Ruffiam invadit	XV: 88.
in Finlandiam expeditio	XV: 90.
Johanni reconciliatur	IV: 54.
à proceribus quibusdam accusatur	XV: 91.
denuo Gubernator regni	IV: 60. XV: 92.
veneficio Meretæ interficitur	IV: 62. XV: 93.
in cœnobio sepelitur Carthusianorum	IV: 63.
exhumatus in facello deponitur	XV: 102.
à Carolo Stregnesiam transfertur	VII: 44.
STURE Suanto in Finlandia rem agit	XV: 90.
Stenone submoto Gubernator Sueciæ salutatus, Johan-	
nem infestat	IV: 63. XV: 93.
Meretam Canuti Alfsonii viduam ducit uxorem	IV: 64.
cum Johanne pacem init	IV: 66.
bellum Danis infert	IV: 68.
moritur & Arosiæ tumulatur	IV: 70. XV: 94.
STENO Suantonis fil. gubernaculum regni consequitur	IV: 72. XV: 94.
Nycopiam occupat, Stenonemque captivat	IV: 76.
Stechense castrum occupat	IV: 78.
Christiernum sub Brennekyrchia profligat	IV: 80.
vulneratur	IV: 83. XV: 97.
mortuus in ecclesia sepelitur Franciscanorum	IV: 83.
cadaver à Christierno ex sepulchro extrahitur	IV: 89.
STURE Suanto à Lubecensibus sollicitatur	XV: 108.
comitis insignibus ab Erico R. S. decoratur	VI: 4.
Esthoniæ constituitur Gubernator	VI: 10. X: 28. XV: 122.
auceps ejus ad metalla damnatus	VI: 41.
in vincula conjicitur	VI: 42.
trucidatur	VI: 45.
STURE Nicolaus Erici incurrit indignationem	VI: 35. XV: 126.
probroso spectaculo per Stockholmiam deducitur	VI: 37.
ab Erico pugione occisus	VI: 44.
STURE Ericus in fœdum detruditur carcerem	VI: 42.
trucidatur	VI: 45. XV: 127.
STURE Nicolaus Stenonis filius adolescens throno destinatur	XV: 101.
in aula Gustavi ephebus moritur	XV: 102.
de Nicol. Pseudo- Sturio, vid. N.	
STURE Nicolaus à partibus Caroli Canuti	IV: 25. XV: 83.
STURE Claudio & Suantone mortuis hoc nomen evanuit	XV: 156.
STYGGE Nicolaus Borglamsium Episcopus	V: 60.
STYGOTHUS Andree cum aliis proceribus propter eadem	
Erici Regis D. proferibitur	II: 64.
moritur	II: 69.
STYRESHOLMIUM Helsingiæ à Margaretha occupatum	XV: 68.
SUALE Magnus Hedemarchiæ Dynasta	VI: 40.
SVAN Arvidus Calmarniam impugnat	III: 69.
SUANHUITA uxor Regneri moritur	I: 12.
SUANILDA Adeli foror conjux Jarmerici	I: 24. 46.
calcibus equinis interficitur	ib d.
SUANILDA, quarta Haraldii conjux	I: 57.
SUANTOPOLCHUS Prussiae Dynasta Dantiscum occupat	II: 27.
Benedictæ maritus	II: 41.
SUARINUS, sceptris Gothiæ susceptis cum Gramo dimicat	I: 10.
male Scarinus scribitur à Gotho	XIII: 25.
SUARTA conjux Sivaldi	I: 40.
SUARTESIO Caroli Canuti diverforium	III: 78.
SUARTESIIOGENSE monasterium	IV: 47.
	Suder-

INDEX

SUDERCOPIA Suantopolchoni & Benedictæ donata	II. 40. f.
conventus	II: 59. XV. 41.
igne flagravit	II: 59.
officina cudendæ monetæ	II. 62. XII. 138. alia IV: 11.
cœnobium Francisc.	IX: 79.
Johannitarum	IX. 79.
cœnobium Minor. & Xenodochium	XII. 119.
Sudercopense decretum	XV: 152.
SUDERMANNI legem à Magno nanciscuntur	III. 7. XII. 178. XV: 56.
SUDERMANNICA ecclesia	XII: 41.
SUDERMANNIÆ Clerus militarem stationem argento redimit	XV: 105.
SUDORENSIS pensio relaxata	XV: 81.
SUDROGOTHIA vel Austrogothia eadem quæ Smalandia	XIII: 16.
primum nacta Superintendentem	V: 110. XV. 117.
SUECIA ab Othino occupata	I. 6.
inter varios regulos distracta	I. 7.
à Frotonè oppugnatur	I. 12.
à piraticis liberatur	I: 17.
ab Haldano deficit	17.
ab Haldano infestatur	39.
SUECIÆ regnum à Gustavo hæreditarium constituitur	V. 84. XV. 111.
ejus limites	XI: 2.
nominis derivatio	XI: 5, 6, 7.
SUECI vel Suiones ab Ansgario conversi	I. 63.
jugum Danicum excutiunt	I. 64.
unioni regnorum subscribunt	IV. 25.
à Johanne Dano defectionem moliuntur	IV: 59.
ob vini penuriam tumultuantur	VI. 27.
SUIONUM dissensio de eligendo Rege	IV: 31.
SUEGDER vel Suercher rex Sueciæ à dæmone capitur	I: 19.
SUENO R. S. Blodsvæn/ idololatriam Stregnesiæ instauravit	I. 90. XII: 69. XV: 20.
SUENO I. Canuti fil. R. D.	I. 69. XV. 11.
SUENO II. Svesfågg/ sive Suen-Otto, occiso patre sceptro	
D. potitur	I. 73. XV. 13.
à Julinensibus ter captus liberatur dato auro	I: 74.
regno ab Erico Sueco exiit	I: 74. XII. 30.
patriam repetit post tamen fugatus	I. 75. XV. 13.
Scotiam petit exul	I. 75.
cum conjuge Daniæ regnum obtinet	I. 76. XV. 14.
Norvegia potitur	I: 77.
idololatriæ fautor	I. 73, 75. XV: 13.
Christianus factus	I: 76. XV. 14.
cum Olao Erici R. S. promovet religion. Christianam	I. 76. XV. 14.
Anglia potitur	I. 78. XII. 44. XV. 15.
moritur	I: 78. XV. 15.
SUENO III. Ulphonius sive Estritius D. R. Daniam invadit sed frustra	I. 85. XV. 17.
mox tamen à Magno Dania ei assignatur	I. 85. XII. 54. XV: 17.
uxori Gudæ libellum dare repudii cogitur	I. 85. XII. 55.
diuturnum cum Haraldo N. R. huic bellum, tamen finitur	
concordia	XV: 19.
Angliam infestat	I: 89. XV: 20.
foedere cum Imperatore icto in Saxones movet	I: 89. XV. 20.
moritur	I. 89. XV. 20.
SUENO IV. Erici Edmundi F. R. Daniæ cum Canuto belligerat	I: 97. XV. 25.
reconciliatus	II. 2. XV. 25.
in Eskillum iniquus, reconciliatur	I. 98. XV. 25.
Johannem Suercheri fil. aggreditur	II. 2.

INDEX.

Gothiam invadens repellitur	II: 2. XV: 26.
ê regno secessit	II: 3. XV: 26.
reversus parteque regni donatus, Valdemari & Canuti interitum moliens, ab illo occiditur	II: 4.
SUENO I. N. Rex, idem qui Daniae II. quem vid.	I: 82. XV: 16.
SUENO Canuti F. N. R. Norvegos cruciat â Magno regno ejectus, in Dania moritur	I: 83. XV: 17.
tumulo eodem quo Vilhelmus Episcopus Roschild. humatur	I: 89.
SUENO ê Norvegia Vilhelmo Roschild. Episcopo sufficitur	I: 89. XV: 20.
Roschildiæ basilicam fabricat	ibid.
SUENO Jerl	I: 79.
SUENO Antistes Upsalensis	IX: 60. XV: 23.
SUENO Episcopus Scarenfis constituitur	V: 52.
SENO fil. Magog	XIII: 6.
Swensborg/ curia Regalis apud Nericios	XII: 115.
SUENTOSLAVA nata	I: 93. XV: 22.
Ulodimiri Russorum principis conjux	I: 93. XII: 88.
secundo matrimonio cum Magno copulatur	I: 95. XII: 88. XV: 23.
tertio matrimonio Suerchero nupta	I: 97. XII: 90.
SUERCHERUS I. vid. Suegderus	
SUERCHERUS II. Cornuchæ fil. Rex Ostrogothorum	
Alvildam ducit	I: 95. XII: 89. XV: 23.
Suentoslavam	I: 93, 97. XV: 24.
regnum etiam Suecorum acquisivit	I: 97, 98. XII: 90. f. XV: 24, 25.
ei renunciant Suiones	II: 1. XV: 25.
â farellite interficitur	II: 1. f. XII: 95. XV: 25.
ejus Majorum claritas	XII: 90. XIII: 61.
filius Johannes	II: 2. XV: 25.
SUERCHERUS III. dictus Hack. R. S.	II: 17. XII: 109. XV: 31.
indigna in Canuti filios cæde patrata	II: 20. XV: 32.
insidiatur Erico Canuti filio, post successori	XV: 32.
ab eo invaditur & profigatur	II: 21.
ab hoste cæsus Alvastræ humatur	II: 22.
in Saracenos expedit. meditatus	XII: 112.
SUERRO Sivardi fil. in Ferogia pro fabri filio educatur	II: 3.
diaconus	II: 9. XV: 29.
reversus Norvegiæ sceptrum affectat	II: 9. XV: 28.
sceptro & Nidrosia potitur	II: 10. XV: 28.
Berga subjugata Magnum acie superat	II: 11. XV: 29.
Magnum invadit & regno penitus exiit	II: 12.
conjux & liberi	ibid.
turbis exagitat	II: 12, 14. XV: 30.
pacatum utrumque nactus regnum, coronam sumit	II: 15. f. XV: 30.
cum Jngone Magni filio contendit	II: 16. XV: 30.
moritur	II: 19. XV: 31.
SUERTING canis Osteni, prorex Noricorum factus	I: 5. XI: 33. XV: 3.
SUERTINGUS Frotonem secum igne consumit	I: 37. f.
ejus septem filii â Starcottero cæsi	I: 38.
SUEVUS	I: 2.
SUEVI â Suevo gubernatore dicti	XI: 15.
Scondiæ progenies	XV: 2.
SUIBDAGERUS Sueciæ G. & Norv. Rex	I: 28, 48.
ab Hadingo cæsus	I: 29.
SULDIOT unde dicta	XIII: 1.
SUINBURGENSE Franciscan. monast.	II: 31.
SUINBURGUM ab Abele exuritur	II: 34.
â Christophoro expugnatur	II: 40.
	Svine-

INDEX

SUINEGARDLÆ fontis portentum	VIII: 104.
statua ibi Christi evertitur	V: 98. XV: 114.
SUNAMAN in Sueciam missus occiditur	XV: 15.
SUNDERBOGIA Gothiæ provincia a Christierno invaditur	IV: 3.
SUNDERBURGI Holfatiæ Christiernus incarceratus	XV: 107.
SUNIVA in Selium pulsa Ethnicos convertit	I. 58. IX. 2. XV. 5.
reliquiæ ab Olao inventæ	I. 76. IX. 3. XV. 14.
Selio Bergam translata	II: 9. XV. 28.
SUNO Folchonis F. dictus Sijk	VII: 43.
Helenam ex clauetro abducit	II. 22. XII. 112. XV. 32.
SUNO de Lina	XII. 124.
SURTVINBARTERICUS tributa à Vitis exigit	I. 4. XV: 2.
SUSCHIUS Michael, Russiæ dominium adipiscitur	VIII: 99. XV. 155.
auxiliares illi copias Carolus mittit	VIII: 100. X: 39.
à Moschis captus in cœnobium truditur	VIII: 105. X: ibid.
SYLVESTER Rigæ Archiepiscopus	X: 20
T.	
TANGBRANDUS Islandos ad Christum convertit	I. 76. XV. 14.
TARTARI Moschoviæ Regiam vastant	VII. 14. XV: 132.
cum Moscho inducias faciunt	XV. 133.
TARTARI Chrimei cum Johanne in Moschum confederantur	VII. 56. X. 32. XV. 140.
Moschoviam vastant	VII: 62. XV. 141.
Legati Tartarorum	VII. 62. XV. 142.
TARVEYTENSIS arx à Nordecio conditur	X. 11.
TATARI seu potius Zigani Sueciam ingressi	XV. 95.
TAVASTEBURGUM ædificatur	II. 36. X. 9. XV. 37.
TAVASTI à Birgero Jerl subacti	II: 36. X. 9. XII. 117. XV. 37.
TAUSONIUS Johannes suafu Lutheri Catholicis se in Dania opponit	XV. 100.
Viborgi concionatur	V. 42. XV. 104.
Hafnens. parochus, missam vernaculam occipit	V. 44. XV. ibid.
per diœcesin Roschildensem ordinat sacerdotes	V. 52.
Ripensium Episcopus	V. 88.
à Bugenhagio consecratur	V. 90.
fatis exstinguitur	VI. 6.
TELGÆ synodus	III. 12.
concilium provinciale	XV. 65.
fossa inter Melerum & mare Balticum	XV. 74.
conventus Telgensis pro Carolo Canuti	XV. 75.
TENNELSÖGENSIS arx à Gustavo occupata	XV. 99.
TERRÆ motus in Svecia	II: 52. XII: 125.
in Finlandia	X: 44.
TETZELIO Johanni indulgentiarum prædicatio mandatur	IV. 77.
ei se opponit Lutherus	XV: 96.
TEUTONES arces Suionum gubernant & in senatum adoptantur	III: 26.
THEITUS Jacobus Nicolaum Sture sero gramineo coronat	VI. 37.
THENCINIUS Poloniæ Legatus in Sueciam	VI. 5.
THEODORICI Veronensis fabula	XIII. 4.
THEODORICUS Oldenburgensium comes maritus Elizabethæ	III. 39.
THEODORICUS Turchius, vid. Turchius	
THEODORUS Russiæ Dominus veneno perit	XV. 153.
THEODORUS Fiedro, vid. in lit. F.	
THERIAS socius Ruslæ ab Omundo occisus	I. 45. 53.
THESAURI Suecici à Rolphone I: 13. ab Erico XV. 82. à Danis expilati	XV: 82.

I N D E X.

THESAUROS suos cur majores sæpe liberis celassent	XII: 12.
THEUTANES	I. 2.
THIODOLPHUS Frode Historicus & Poëta Scand. qualis	I: 70. XIII: 3. f.
THISENHUSIUS Georgius à Carolo Henricio occiditur	VII: 14.
THISENHUSEN Casparus ad Carolum ablegatur	VIII: 73.
THOMAS Rigæ Archiepiscopus	X. 24.
THOMAS Aboensium Castellanus a Suionibus captus, suspenditur	V: 8.
THORA Regneri uxor	I: 26.
THORA Koluonis filia	I: 30.
THORBERNIUS Gast Suecia vastata à Tordone captus est	IV. 12.
THORBERNIUS Oxe à Christierno securi percutitur	IV. 77.
THORCHILLUS Canuti loco Birgeri Suioniam gubernat	II. 68. XII: 143. XV: 46.
Kexholmiam occupat	II: 69. X: 12. XII: 144.
Noteburgum ædificat	II. 73. XII: 147.
tutoris se abdicat officio	II. 77. XII: 149.
uxorem ducit comitis Ravensburgensis filiam	XV: 48.
capitur	II: 80.
decollatur	II: 81. XII: 153. XV: 49.
THORCHILLUS Nidrosiensium Episcopus	XV: 16.
THORCHILLUS Revaliensium Episcopus	II: 32. X: 8.
THORCHILLUS Adelfarius Gormonem convertere studet	I: 59. XV. 6.
THORDO Lincop. Decanus Cathedræ Upsalensi destinatur	IV: 30.
THORDO Bonde Marefcallus Sueciæ, ad recuperationem	IV: 9.
Vestrogothiæ à Carolo ablegatur	IV: 10.
Axevaldense castrum illi assignatur	IV: 12.
Torbernum Gast captivat	ibid.
Marschalcus Norvegiæ designatur	IV: 13. XV: 80.
trucidatur	II: 20.
THORERUS Nidrosiensium Antistes	II: 24.
moritur	II: 30.
THORERUS Norvegiæ primas moritur	V. 103.
Mag THORERUS in squalidum Griphisholmiæ carcerem conjicitur	XV: 117.
donatur libertate	V: 107.
moritur	IX: 53.
ejus Epitaphium	I: 77.
THORGERUS idolis prostratis Islandos convertit	I: 77.
TORGERUS Legifer Vermelandiæ & revisor legum Sueticarum	III: 12. XII: 186.
THORILDA uxor Haldani	I: 17. 52.
THORLACUS Schalholtensium Episcopus	II: 13. IX: 37.
THORLACUS Erici facellanus infulam capturiens Upsalensem,	III: 58.
repulsam patitur	III: 58.
à mercatoribus Bergensium occisus	III: 58.
THORLAVUS Bergæ antistes à Germanicis mercatoribus trucidatus	IV: 13.
THORLEPHUS leges Islandicas ad Norvegicas conformavit	I: 70.
THORNAU Henningus à Suecis captus	VI: 34.
THORNE Matthias Noricorum civitates populatur	VI: 27.
THORO Norvegiæ regulus ab Olone occiditur	I: 44.
THORO vel Thorus in Deos refertur	I: 4. X: 2. XV: 2.
ejus simulacrum fractum	I: 82. XV: 16.
quando vixit	XIII: 6.
quis fuerit	XIII: 23.
THORONIS mallei à Magno in Daniam transferuntur	I: 96. vid. mallei
THORVALDUS Islandus Fridericum in patriam secum adduxit	I: 74.
ejus zelo in Islandia variæ sacræ ædes fabricantur	I: 74.
THORUS Longus	I: 14.
THRUGOTHUS Lundenfium antistes quanti precii pallium comparavit	II: 55.
moritur	II: 59.
	Thu.

INDEX

THUNINGUS ab Hadingo occiditur	I: 11.
THUNNO ab Egillo trucidatur	I: 22.
THURGOTHUS Vestrogothos convertit	I: 78. XV: 15.
Bremæ moritur	I: 82.
THURO Stenonis in Angliam ablegatur ad Henricum IV.	III: 40.
THURO Johannis contra Gustavum insurgit	V: 38.
filiis suis contra Gustavum rebellare persuadet	V: 46.
in Daniam fugit	V: 47.
à Christierno truncatus capite	V: 57.
ejus Epitaphium	IX: 48.
THURO Petrius ad Danos ablegatur	VI: 54.
THURO Joannis Xenodochium Lindholmenſe fundat	XV: 102.
Lutheranæ religioni & Regi ſe opponit	V: 38. XV: 104.
in Daniam profugit	XV: 104.
à Christierno occiſus	XV: 107.
THYLE veterum quæ	XII: 18. XIII: 2.
THYRA Gormonis vidua vallum Daniæ reſtauravit	I: 72. XV: 12.
THYRA Suenottonis filia, marito deſerto ad Olavum	
Norvegum concedit	I: 76. XV: 14.
TITULUS Regum Sueciæ & Gothiæ	II: 58. XV: 43.
Vandalia	XV: 57.
Lapponum, vid. L.	
TOLETANO concilio Aphrila ſubſcribit	I: 59. IX: 2.
TOLLEGARN prædium Wexionenſis baſilicæ ſtructuræ aſſignatur	II: 55. XII: 129.
TOLSBURGUM fabricatur	X: 20.
à Suecis occupatur	VII: 62.
TOLVENCIVS Nicolaus Sueones clade afficit	VI: 39.
TONBERGENſE cœnob. Franciſc.	II: 49. IX: 82.
TOSUA ſortum Valdemari	III: 15.
TOT Ericus Axellii, vid. E. Jvarus, vid. J.	
TOT Claudius à Suecis capitur	VI: 33.
TOTILAS Romam occupat	I: 59.
TRAVA fluvius catena junctus	II: 31.
TRANSLATIO Upſaliæ vid. U.	
veterum Epiſcoporum & Archiepiſcoporum in rurali Upſ.	II: 56. XV: 42.
TRELLEBORG, Trällebörg vel Trulleburg cœnob. Franciſcan.	IX: 81.
TRELLEBURG dotis loco ceſſit Valdemaro	II: 49. XV: 40.
controverſia de eodem	XII: 175.
TRETELGA, vid. Olav	
TRICATENſIS arx exſtruitur	X: 12.
in TRIDENTINA ſynodo è Suecia præſentes	V: 106. XV: 116.
TROJA à Græcis diruitur	XV: 2.
TROJANI migrant in Germaniam & Daniam	XI: 27. XIII: 18. XV: 2.
à Gothis infeſtantur	XV: 2.
TROLLE Arvidus à Dachio in hæredio ſuo trucidatur	V: 91.
alius TROLLE Arvidus cum Baggio in Macheloſa captus	VI: 25.
TROLLE Guſtav. & Johan. vid. ſuis locis	
TROLLIO Birgero Gotlandiæ oppugnatio demandatur	IV: 3.
Lycheburgum expugnatum traditur propugnandum	IV: 8.
TROLLIVS Hartlevus lethaliter vulneratus obiit	VI: 30, 31.
TROLLIVS Ericus Sueciæ ſceptrum adſectat	IV: 71. XV: 94.
TRONDO regulus Norvegiæ à Ruſla ſore proſtigatus	I: 44. f. 53.
TRONHEM vel Tronvang	I: 6. XV: 3.
TRONNO Ruſſorum princeps	I: 30.
TROTTO Petrius conſiliarius Magni & tritavus maternus Guſt. I:	III: 18.
TRUNSONIVS Chriſtophorus Vincentium trucidat	V: 73.
TRYGGO ab Haraldo trucidatur	I: 72. XV: 12.
	Tryg-

INDEX.

TRYGGO à Suenone trucidatur	I: 83. XV: 16.
TUISCON colonos in Scandiam expedit	I: 1. XV: 1.
Sarmatis Germ. & Scandiis leges & literas tradit	XI: 15. XIII: 11. XV: 1.
in Deos relatus	ibid.
ejus posterii	XIII: 6, 7. XV: 1.
parens	XIII: 10.
via in Scandiam	XIII: 11.
TURCHIUS Theodoricus Livoniæ Magister	X: 18.
TURGOTIUS rex, vid. Olaus	
TURGOTUS Daniæ primas, vid. Thrug.	
TURHOLTENSE cœnobium Ansgario permittitur	I: 65. XV: 8.
TURONIUM à Scandiis direptum	XV: 9.
TUVIUS Johannes perfidiam Moschorum detegit	VII: 17.
TUVO Cathedram consequitur Lundensem	III: 76.
obedientiam Caroli detrectat	IV: 8.
moritur	IV: 33.
TUVO Ripensium præsul aliquos Livonum convertit	II: 26.
TUVO Scaniæ Dynasta ab Alberto profligatur	III: 29.
TYCHO Slesvicensium Episcopus	II: 31. f.
TYCHO Borglamentsium præsul in carcerem conjicitur	III: 5.
de carcere producitur	III: 8.
TYLE, vid. Thyle	
TYPOGRAPHIA à Gudbrando introducitur in Islandiam	VII: 39. XV: 136.
in Sudercopia enim Sueciæ antea fuit	conf. V: 32. f.
TYPOTIUS Jacobus carceri mancipatus	XV: 142.
TYRA, vid. Thyra	

V.

VAGNOSTUS	I: 28.
VALANDERUS Rex Sueciæ	I: 19.
Finlandiam impugnat	X: 3.
VALBENENSE cœnobium exstruitur	X: 10.
VALBURGIS Valdemari F. Bugislao nupta	II: 11.
VALCHENDORPIUS Ericus Archiepiscopus Nidrosiens.	IV: 71.
in Flandriam mittitur	IV: 74.
à Christierno in exilium pellitur	V: 2. XV: 98.
moritur	V: 12.
VALDEMARUS Birgeri Jerl fil. R. S. electus	II: 36. f. XII: 118. XV: 37.
sub tutela patris coronatur	II: 38.
cum Sophia Regis Daniæ filia copulatur	II: 49. XV: 40.
litem fratribus movet	II: 51. XV: 40, 42.
Testamentum subscribit Caroli Folkungi	II: 51.
colloquium ejus cum affine Rege Norvegiæ	XV: 41.
S. Erii filiam stuprat	II: 52.
incestum peregrinatione expiat XV: 41.	à fratribus victus XV: 42.
denuo ab Ulfone Caroli debellatur	II: 55.
omni cum liberis suis in thronum Suec. privatur	
jurisdictione	II: 55. XV: 42, 44.
Gothia resignata Sueciæ Gothiæque titulum Magno permittit	II: 58. XV: 43.
cum nobili Dana virgine copulatur & mox alia	II: 61.
carceri Nycopiæ mancipatus	II: 65. XV: 45.
liberiori custodia donatus mox obit	II: 69. XII: 144. XV: 46.
VALDEMARUS S. Canuti Obotrit. Ducis fil. cum Canuto	
amicitiam contrahit	II: 3.
Daniæ monarcha factus, Magno ut tradat sibi Vichiam	
frustra hortatur	II: 4.
	bel-

INDEX.

bellum in Norvegos & Vandalos molitur	II: 4, 5. XV: 26
à Friderico ad conventum Vesontinum invitatus	II 6.
Rugianos subjugat	II: 8.
Dantzige fundat	II: 8. XV: 27.
politicas leges condit	II: 9.
cum Vandalis dimicat	II: 10.
in castra evocatus Cæsaris &c.	II: 11.
Filiæ ejus quibus nuptæ	II: 11.
extinctus Ringstadii sepelitur	II, 11. XV: 29.
VALDEMARUS II. R. Daniæ	II: 19. XV: 31.
Ingeburge ejus uxore præmature mortua, Margaretham Damor	II: 20. XV: 32.
ducit uxorem	II: 20.
Megapolenses subjugat	II: 21.
Prussos bis & Livones	II: 22.
castrum Deminense firmat	ibid.
Pomeraniam infestat	II: 23. XV: 33.
Bengelam tertiam ducit uxorem	II: 23, 30. XV: 33, 35.
filiis bis dividit hæreditatem	II: 23.
Stadenses impugnat & Hamburg. recipit	II: 23.
successorem designat	II: 25, 26.
ab Henrico Suerinensi captus ob stuprum	II: 28. XV: 34.
liberatur, duris subscribens conditionibus	ibid.
insurgit in Holfatos, &c. infeliciter, & Lubecenses	II: 32.
Leges Jutiæ condit	II: 32.
Torchillo Reval. fundos legat	II: 32.
moritur	ibid.
VALDEMARUS III. R. D. Valdemari F. parenti successor	II: 23. XV: 32.
declaratur	II: 24. XV: 33.
Hamburgi inauguratur	II: 25.
ex Livonia insignem reportat victoriam	II: 26.
ab Henrico Suerinum captivus abducitur	II: 28.
ex custodia liberatur	II: 29. XV: 35.
Eleonoram ducit conjugem	II: 30.
moritur	
VALDEMARUS IV, Dux Slesvicenf, Rex Daniæ procla-	
matur primum	III: 3. XV: 54.
renunciat regno	III: 5. XV: 55.
iterum capeffit	III: 7. XV: 56.
amittit	III: 9. XV: ibid.
à Claudio & Henrico Holf. comitibus captus, dimittitur	III: 12. XV: 58.
VALDEMARUS V. Rex D. Galutatur	III, 9. XII: 178. XV: 56.
Ingeburgi duas urbes eripere studet	XII: 179.
tres regiones Magno vendit	III, 11. XII: 180.
diploma venditionis	XII: ibid.
Hierosolymam peregrinatur	III, 12. XV: 58.
ad sepulcrum Christi cingulo donatus militari, patriam repetit	III: 12.
cum Alberto amicitiaæ foedus contrahit	III: 14.
conjugem adulterii suspectam captivam detinet	III: 15.
sed mox liberat	III: 16. XII: 190.
magnam exercet tyrannidem contra Slavos & Vandalos	III: 16. XV: 59.
rosa benedicta donatur	XV: 60.
à Jutis impugnatus	III: 17. XV: 60.
character à Danis datus	III: 17.

INDEX

Magno provincias quasdam extorquet blanditiis	XV:61.
à Magno & illius confœderatis terra marique impugnatus	III:21. XII:198.
Blankæ & Magno aliisque multis venenum propinat	III:22. XII:198.
unde illa exspiravit	XV:62.
perfidiam hanc morte filii Christophori mox luit	III:22,25. XII:203. XV:63.
à Vandalis bello oppressus regno excedere cogitur	XV:64.
Christianam religionem parum abfuit, quin abjurasset	
impiam efflat animam, & Vordingsburgi humatus Soram	III:27. XII:204.
transfertur	II:14. XV:30.
VALDEMARUS Canuti R. D. frater cingulo militari donatur	II:17.
Dux Jutiæ australis Holfatiam impugnat	II:18.
aliquot ditiones Suerinensium Comiti eripit	XV:29.
VALDEMARUS Slesvicensium Episcopus	II:15. XV:30.
chronum Danicum ambit	II:15.
Gulholm monasterium fundat	II:15.
captivus in Daniam mittitur	II:17.
liberatio agitur	II:20. XV:32.
libertate donatur	II:21.
Bremensem conscendit cathedram	II:22.
mox relinquendam	II:29.
monasticum genus amplectitur	II:31.
moritur	
VALDEMARUS Abelis filius Lutetiis rediens captivatur	II:38. XV:37.
liberatus primus fit Dux Slesvicensium	II:41. XV:38.
moritur	II:43. XV:39.
VALDEMARUS Jutiæ Dux sceptro Danico inhiat	II:61. XV:44.
captus restituitur	II:63. XV:44.
Prorex Daniæ factus	II:65. XV:45.
VALDEMARUS Dux Birgeri Regis frater, cingulo donatur	
Equestri	II:76. XII:148. XV:48.
Thorhilli filiam ducit uxorem	ibid.
repudiat, aliam in Norvegia ducturus	XV:49.51.
in exilium à Birgero ejectus cum fratre	II:78. XII:151.
peregrinationem suscipit religiosam	II:91. XV:52.
in carcere moritur	II:94. XII:168. XV:53.
in templo S. Nicolai Stockholmæ sepelitur	II:95. III:2. XII:169.
ejus testamentum	XII:167.
VALERIUS successor Olai in cathedra Upsalensi	II:21. XV:32.
moritur	II:24.
VALFRIDUS à Suionibus trucidatur	I.82. IX:20. XV:16.
VALLUM Jutiæ conditum	I.61. XV:7.
à Thyra restauratum	XV:12.
à Valdemaro mœnibus firmatum	II.5. XV:27.
VALRADIUS Johannes Rigæ Archiepiscopus	X:18.
VALTERUS Nordecus de Samogitis triumphat	X.11.
VANDALIA quæ dicta	X:1.
Borealis	XV:3.
VANDALI à Scondiis classe petuntur	XV:10.
à Magno superati	I.84. XV:17.
à Valdemaro R. D. infestantur & domantur	II.5. ff. XV:26. ff.
à Canuto infestantur, qui Vandalicum primus titulum	
assumit	II.14. XV:30.
VANDALICÆ provinc. subjugatæ Valdemaro con-	
firmantur	II.11. XV:29.
	Van,

INDEX

VANDALICI negotiatores Norveg. infestant libertatem recuperant	II.55.XV:42. II.57.XV:42.& f.
VANDALORUM nomen in titulo Regum Sueciæ Daniae	III.9. XV:57. II.45.XV:30.
VANDALI misere à Valdemaro infestantur	XV:59.
VANDALICI negotiatores strenue rem agunt contra Ericum Pomeran.	XV:72.
horum oratores suadent frustra restitutionem Erici Pomerani	XV:76.
VANDALICI negotiatores Erico infesti	XV.120.
VAPNEVAD	I.19.XI:36.
VARBERGUM ab Erico expugnatur	III:18.
à Claudio Boje obsidetur	VI:32.
Erico à socero Reg. Norv. in feudum assignatur	XV:49.
VARGION dicta Scandia	XIII:1.
VARNHEM Cisterciensium domicilium consummatum	II:16.IX:79. XV:29. XII:108.
VARTISLAUS Pom. Dux conjux Jdæ S. Canuti filia	I:91.
VARTISLAUS Pomeraniae Dux Rugiam ab Erico consequitur	III:68.
VASA, vid. Multafar	
VASTENO jus municipale datum	III:14. XV:58.
cœnobio condendo area donata	ibid.
donatio hæc confirmatur	III.40.XV:69.
confirmatio ordinis Brigittini	III:24. XV:63.
consummatio cœnobii & inauguratio	III:30. XV:66.
cœnobio igne consumto, aliud ex lapide exstruitur	III:32. XV:67.
ei propter præstantiam visendam parcitur	V.100.
pars chori templi monasterii corrui	VII:58. XV:141.
Vastenum ab Erici emissariis incenditur	III.60.
Canonic. collegium hic institutum	III.52. XV:72.
nosocomium à Gustavo I. dotatur	V.49.
thesaurus Brigittinus Vasteni expilatur à Danis	IV:19. XV:82.
Vasteneses cœnobia aliò ablegantur	V.83. XV:112.
loculi hic divorum cædunt solutioni æris alieni	XV:134.
cœnobium desolatur	VIII.34. XV:132.
arx fundatur	V.100. XV:115.
à Ducibus occupatur	XV:129.
VATICANÆ struendæ subsidium è Sueciæ	XV:96.
VAXALA	XI:14.
VAXHOLMIA exstruitur	V.104. XV:115.
VBBO Frisus Danicis copiis præest contra Haquinum	I.22.
Jutiam piratica infestat	I.43.
VBBO Magogi fil. an exstiterit	XIII:6.
UCHANCIUS Poloniæ Legatus Sigismundo sceptrum Polonicum offert	VII.81. XV:147.
UDO Regulus Obotritorum	XV:16.
VEDELENSE cœnobium	IX:81.
à Friderico edonatum	V. 56.
VELINUM à Moschis occupatur	V. 119.
VEMUNDUS Gothiæ rex	I.18.
S. VENCESLAO conditum monasterium	II.36.X:9. XV:37.

INDEX.

VENDA munitio erecta	X:7.
à Moschis obfessa liberatur	VII.53.X:32.
VENDILKRAKA, vid. Otharus	XV:3.
VENEDI Finlandiam &c. occupant	X:3.XIII:17.XV:3.
VENELANDIA dein Finlandia dicta	II:68.
VENERIS die instituta jejunatio	I.14.34.
VEREMUNDUS Rex Daniæ	I.80.XV:15,16.
VERENDIÆ pagani viros religiosissimos occidunt	XII:105.
VERENDIÆ ecclesia ante institutam Episcopam Vexionia	XII:35.
VERITATIS investigatio varia apud veteres	
VERLENSES cum Magno Sueciæ Rege foedus pangunt contra Canut. Daniæ	III.4.
VERMELANDIAM excolit Olaus Trätelga Ingelli F. S. R.	XV:7.
VERMELANDIA Norvegiæ, mox Sueciæ subdita	XII:17.
Suecis erepta recuperatur	XV:21.
VERNEMINDIUM Rostochensium propugnaculum ab Erico capitur de VERONENSI Theodorico fabula	II:89.
VERSIO S. codicis Suetica ab Ulphila	XIII:4.
à Matthia cum commentariis	XV:5.
VERSIO N. T. ab Olao Petri & Joh. Gotho	III.7.IX:43.
codices N. T. inter varios vertendi à Joh. Gotho distribuuntur	V:23.
alia bibliorum versio ab ipso per alium procuratur	V.24. X.24.
	V.70.XV:109.
VERSIO N. T. prodit	V.32. XV:102.
VERSIO variorum codicum Sacrorum Finnonica	X:25.
VERSIO Danica	V.105. XV:116.
VESALLUS Johannes Lundensium Antistes	V.9. XV:99.
aufugiens Episcopam consequitur Constantiensem moritur	V.11.
	V.103.
VESENBERGA exstruitur	X:7.
occupatur	VII.61.
VESETUS Haldani oppressor ab Haraldo interficitur	I.43.
VESTALIUM monasteria, vid. Virginum	
VESTE candida sacra peragenda	XV:146.
VESTERVICHUM à Christierno exuritur	IV.9.
VESTMARIUS, tutor Frotonis Regis Daniæ	I.35.
VESTROGOTHI vel Visigothi Gothorum propage in Mœsiam concedunt	XIII:16.
impetrant Arianos Evangelii Doctores	XV:5.
quot gaudent domi ecclesiis	ibid.
cum Danis colludentes multantur	I.78.
Regi seditionem movent ob religionem eorum in Hisp. imperium, vid. Hisp.	XV:88.
	XV:104.
VEXILLUM S. Erici	XII:114. XV:90.
Danebrofa	ibid.
VEXIONENSIS Episcopa fundatur	I.80. XV:15.
subditur Scarensi & Lincopensi	XII:104. f. XV:21.
VEXIONENSI basilicæ igne consumptæ prædium Tollegarn assignatur	II.55. XII:129.
VEXIONENSES Lundensi cathedræ adductiores consilium mutant	II.69. XV:46.
VEXIONIA jus civitatis & fori à Magno consequitur	III.10. XII:179. XV:57.
à Danis inflammatur	VII.8. XV:130.
VEXIONENSIVM Episcoporum Catalogus	IX:64.
cœnobium Vexionia Francisc.	IX:79.
UFFO Asmundi filius S. G. & N. Rex ab Hadingo occiditur	I.11.29.48.
UFFO rex Daniæ & Saxon.	I.34.
	UFFO

INDEX

UFFO Lundens. Archiepiscopus	II:29. XV:35.
in exilium pellitur	II:33. XV:36.
moritur	II:39.
UGINENSIS Episcopatus in Livonia fundatur	X:6.
cathedra translata Dorpatum	X:8.
UGROP Axelius Blekingiæ Gubernator	V:83.
VIBORGENSIS Episcopa in Dania instituta	I:88. XV:19.
Episcopis creandis suffragia prima quibus concessa	II:7.
Episcoporum catalogus	IX:69.
primus Episcopus Evangelicus	XV:111.
ecclesia Viborgi Augustinianorum	II:8. XV:28.
claustrum Marianum	II:12. XV:29.
VIBURGUM Finnoniæ fundatur	II:69. X:12.
à Georgio Novogardiæ principe impugnatur frustra	III:2. X:14. XII:173. XV:54.
à Christierno incenditur	IV:13.
mœnibus cingitur	X:21.
à Moschis obsidetur, sed à Canuto Posse liberatur	IV:50. XV:90.
igne vastatur	X:44.
VIBURGENSIS Episcopatus instituitur	XV:117.
VICARUS rex Norvegiæ à Starcottero suspenditur	I:51.
VICHIA Norvegiæ per pactum Erlingio concessa	II:5. XV:27.
à Gustavo Danis erepta	XV:99.
Sueci & Dani de ea rixantur	XV:104.
Norvegis adjudicata	XV:105.
verum à Dano redempta	XV:107.
VICHIAE Livoniæ populus commilitonibus Johannis interfectis	
ad idola se convertit	II:25.
VICHIAM Poloni populantur	VI:39, 40. X:29.
VICLETUS Daniæ rex	I:34.
VICTORIOSUS, vid. Ericus	
VIGBY cœnob. post Saba dictum	XII:100.
VIGER/ Spache, vid. S.	
VIGGO Hiortvarum transfodit	I:31.
VILCHINUS rex à quo Vilchinlandia	XIII:16.
S. VILHADUS moritur	I:61. XV:7.
VILHAMAR conventui Gudhemensi donatum	II:40.
VILHELMUS Normanniæ princeps convertitur	I:77.
Haraldo trucidato Anglia positur	I:88. XV:19.
VILHELMUS Brunsvicensium princeps mediator inter Ericum	
& Vandalos	III:52.
VILHELMUS Brunsvicensium princeps Dorotheam obtinet conjugem	VI:6.
VILHELMUS Livoniæ Archiepiscopus	X:25.
VILHELMUS Roschildensium Episcopus	I:84. XV:17.
mortuus sepelitur	I:89. IX:84. XV:20.
VILHELMUS Abbas Ebbholtensis moritur	II:18. XV:31.
ejus Epitaphium	IX:37.
VILHELMUS Henrici Leonis Saxon. Ducis filius	II:11.
VILHELMUS Mutinensis	II:29. 31.
VILHELMUS de Biff denarios nimis ærosos signat	VII:103.
VILHELMUS Rogerii fil. Adelæque	XV:21.
VILLECHENUS Volmariam fundat	X:11.
Tricatense castrum extruit	X:12.
VILLERICUS Bremensium præsul	I:61, 65. XV:7.8.
VINALDUS cathedram consequitur Nidrosiensem	III:25.
VINAMANNUS occisus	XV:15.
	Vin-

I N D E X.

VINCENTIUS Vestrogothiæ antistes à Christierno trucidatur	IV: 89.
VINCENTIUS Suionibus modum coquendi salis ostendit	V: 28.
VINCENTIUS Lunge à Christophero Trunsonio trucidatur	V: 73.
VINETA à Gothis habitata & auxilio Heroldi solo æquata	I: 61. XV: 7.
VINNO ordinis Gladiferi in Livonia primus Magister	II: 20. X: 6.
VINULI Scondiæ progenies	XV: 2.
VIRGINES à Scondiis in Delum missæ	I: 3. XIII: 18.
VIRGINUM cœnobia in Suecia	IX: 79. XII: 138.
in Dania	IX: 81.
VIRONENSIS Episcopa in Estonia fundatur	X: 7.
VISBURGUM ab Erico fabricatur	III: 42. XII: 219. XV: 69.
à Danis occupatur	XV: 78.
VISBURUS F. Valanderi à filiis opprimitur	I: 19. XI: 34.
VISBY Gotlandiæ civitas fundata	XII: 102.
a Valdemaro occupatur	III: 20. XII: 196.
VISBYCENSIUM mercatorum privilegia	II: 5. XV: 27.
jus municipale Visbycens.	II: 5.
VISBYCENSE emporium flammis devastatur	II: 91. XII: 165.
turres duæ sublatae	III: 43.
VISBY à Magno Green expugnatur	IV: 2. XV: 78.
VISBYCENSE templum S. Olai	XII: 86.
VISBYCENSES urbem mœnibus cingunt	XV: 44.
mutuis turbis agitatae à R. S. multantur	XV: 45.
VISIGOTHI, vid. Vestrogothi	
VISIMARIA urbs à Visimiro fundata	I: 45.
Margarethæ exosa, in gratiam recipitur	XV: 68.
VISMARIENSE colloquium	XV: 65.
VISIMIRUS Slavorum princeps	I: 45.
Sivardum fugat	ibid.
cum convivis à Jarmerico exustus	ibid.
VISINGIANA insula, ibi cæsus Carolus à Canuto	II: 8.
Fabula ligati ibi Gilberti	XII: 47.
VITACHINDUS in Scondiam profugit	I: 60. XV: 6.
VITASLETTIÆ nomine quæ terræ contineantur	XIII: 9.
VITESCHOLENSIUM cœnob. à Valdemaro fabricatur	II: 4.
VITI postea Dani	I: 5. XIII: 9, 20. XV: 2.
quando egressi ex Scondia	I: 3. XIII: 7, 9, 20.
Gothorum progenies, & qualis	XIII: 13.
VITINGHAVENSIS Arnoldus Livoniæ magister	X: 16.
VITOLDUS Smalenciam Moscho extorsit	X: 18.
ULADISLAI nuptiæ Cracoviæ cum Sophia celebrantur	III: 49.
ULADISLAVUS Sigismundi filius nascitur	VIII: 28. XV: 152.
poscitur à Suecis educandus	XV: 153.
& coronandus	XV: 154.
à Russis	XV: 155.
ULFSTAND Georgius à Suecis capitur	VI: 34.
ULGER Danske fabula	XIII: 4.
ULMERUGIÆ occupatio	XV: 2.
ULODEMIRUS qui & Wolodomirus	XII: 46.
Moschoviæ princeps Christianam fidem suscipit	I: 73. XV: 13.
Annam ducit uxorem	I: 73. XII: 46.
ULODEMIRUS Sventoslavæ maritus	I: 93.
ULPHELDIUS Corficius Dantiæ Legatus	VI: 12.
ULPHILA Scondice biblia vertit	I: 58. XV: 5.
ULPHILDIS soror Magni, Ordolpho desponsatur	I: 84. XV: 17.
ULPHLIOTUS leges Noricas in patriam retulit	I: 70.
	III.

INDEX

ULPHO, Archiepiscopus Upsalens. moritur	II: 29. XV: 35. II: 30.
ULPHO Caroli Valdemarum debellavit moritur	II: 55. XV: 42. XV: 43.
ULPHO Gudmari natus cum uxore Birgitta cœnobium Alvastrensium ingreditur in cœnobio Alvastrensi, octo relictis liberis, mortuus & sepultus	XV: 47. III: 9. III: 11. XII: 186.
ULPHO Amberni Legifer Uplandiæ, & revisor le- gum Sueticarum	III: 12. XII: 186.
ULVILDA, Alvilda, Sivardi filia Frotonis conjux, faxis obruitur	I: 16, 39.
ULVILDA Guttormi conjux	I: 29.
UNAMAN monachus occisus	XV: 15.
UNGERUS Claudius capitur Sonneburgum expugnat	VII: 37. ibid.
UNGUINUS S. D. & G. Rex, à Reginaldo occiditur	I: 18, 40.
UNIO Daniae & Norvegiæ Trium regnorum	XV: 65. XV: 68.
UNNO Reginvardi successor Haraldum Danum convertit Sueoniam petit, ubi Bircae moritur	I: 69. XV: 11. I: 70. XII: 20. I: 71. XII: 21. XV: 12.
UNVANNUS Libentii successor, ab Olao plurimis do- natur mnemofynis Grimchillum in Norvegiam mittit moritur	I: 78. XV: 15. I: 79. I: 82.
von WOCHEN Daniel Polonis Pernoviam prodit	VIII: 105.
VODENUS seu Othinus XIII: 22. vid. O.	
VOLMARIA unde nomen sortita à Villecheno fundatur	II: 25. X: 11.
VOLODIMIRUS qui & Wlodimirus	XII: 46.
VOLRAS Johannes, vid. Valradius	
VOLTHUSIUS Johannes Livoniæ magister	X: 20.
VOGENSE templum conditum	I: 94.
VONGENSE monasterium ab Eschillo fabricatur ad Charam migrat insulam	II: 8. XV: 27. II: 10.
VORDINGBORGENSE cœnobium fabricatur	II: 40.
VORMUNDUS Franciscus, I. Lundens. Evangelicus Antistes moritur	V: 79. XV: 11. V: 106.
VOTA castitatis Catharinæ Sebaldi	IX: 45. I: 59. XV: 6.
VOTIVÆ peregrinationes, vid. P.	
UPLANDI Johannem Archiepiscopum liberaturi, Regem obsident	XV: 82.
UPSALIA à Freij condita quando ejus derivatio ejus Rex ab aliis honoratus Numinum supremus cultus ibi, & primaria sedes Re- gum Scondicorum Regia erecta	I: 57. conf. XIII: 7, 24. XIII: 8. I: 57. XI: 14. XIII: 6. I: 6. XII: 26. I: 6. XIII: 24. XV: 34. XV: 4. I: 7.
UPSALA òde, five peculium Upsal. cathedræ translatio metropolis Sueciæ officina ibidem cudendæ monetæ	II: 6, 7, 52, 55. XII: 108, 125, f. XV: 27, 41, 42. II: 7. XV: 27. II: 62.
UPSALENSIS basilica exstrui cœpta promota dedicata igne flagrat	II: 7. XIII: 63. XV: 27. II: 10, 46. XII: 109. XV: 28, 39. III: 59. XV: 74. III: 78. XII: 257.

INDEX.

calix aureus donatur	III: 2. XII: 173.
aufertur	V: 49.
molendinæ Upsal.	II: 61.
Nosocomium Ups. struitur & dotatur	II: 81. XV: 49.
UPSALENSIS academiæ privilegia & institutio	IV: 37. XV: 86.
instauration	XV: 112.
Arx inchoatur	V: 103. XV: 115.
Canonicorum statutum collegium	XV: 41.
UPSALIA inflammatur per incendiarios	VII: 19. XV: 133.
UPSALENSIUM Episcoporum & Archiepiscoporum catalogus	IX: 60.
primus Evangelicus Laur. Petri	XV: 107.
UPSALENSE monasterium Franciscanorum	IX: 79.
UPSALENSIS basilicæ archiodæum calceatis ingredi prohibitum	II: 67. XV: 45.
synodus tempore Johannis	XV: 132.
Loculi divorum cedunt solutioni æris alieni	XV: 134.
URBARUS Gothiæ regno præfuit	I. 5. XI. 33. XV. 2.
URBANUS V. Suioniam sacris restituit	III. 23.
moritur	III: 33.
VRETENSE Cisterciens. cœnob. ab Jngone fabricatur	I. 95. XII. 86.
amplificatur	II: 6.
URNE Christophorus in Sueciam captivus abducitur	VI: 34.
URSA Helgonis filia à patre stupratur	I. 31.
URSILA conjux Atisli	I. 13.
S. URSULA	XV. 5.
WULLENVEBERUS Georgius Danos contra Suecos instigat	V. 62.
UXORES Gothicæ arma corripunt	I. 3.

X.

XENODOCHIUM, vid. Liter. Locorum	
XERXINA Balthazaris Soldani Turcarum Imperatoris filia Christo- phoro oblata, contemnitur	III. 76. XV. 77.

Y.

YLFVÆ Jngridis matris Birgeri Jerl II. vaticinium	II. 39. XII. 117.
moritur	XV. 38.

Z.

ZAMOLXES	XIII. 12.
ZIGANI vulgo Tatarî Sueciam ingressi	XV. 95.
ZOE Haraldum captivat	I. 84. f.

Emendanda in SCONDIÆ TOMIS.

- T**OM. I. pag. 5. lin. 7. Gotum, *leg.* Gorum. *ibid.* lin. 28. Gotus, *leg.* Gorus. pag. 40. lin. 4. & 22. Syrita, *leg.* Gyrita. pag. 48. lin. 30. Gramo, *leg.* Hadingo. lin. 32. Gramum, *leg.* Hadingum. lin. 34. Gramus, *leg.* Hadingus. lin. 38. Hadingus, *leg.* Gramus. lin. 44. Gramus, *leg.* Hadingus. pag. 59. lin. 52. Adelfarius, *leg.* Adelfarius. pag. 61. lin. 23. Villenius, *leg.* Villericus. pag. 64. lin. 35. *leg.* ad salutiferum. pag. 90. lin. 42. Sanguinano, *leg.* Sanguinario. pag. 91. lin. 42. *leg.* Ulademiriensium. pag. 92. lin. 40. Aubaldi, *leg.* Hubaldi. pag. 96. lin. 44. Crivouffius, *leg.* Crivouftus.
- TOM.** II. pag. 21. lin. 49. Latrensem, *leg.* Lanensem. pag. 45. lin. 51. potitione, *leg.* potione, pag. 69. lin. 40. Seperantur, *leg.* Superantur. pag. 70. lin. 12. Ludensemque, *leg.* Lundensemque. lin. 27. Postnanix, *leg.* Posnanix. pag. 90. lin. 47. Halensium *leg.* Holensium.
- TOM.** III. pag. 29. lin. 14. Aorfiæ, *leg.* Arosiæ.
- TOM.** IV. pag. 11. *leg.* Christierno. pag. 77. lin. 10. *leg.* Tetzelio. pag. 82. lin. 43. *leg.* Scotborgius. pag. 101. lin. 47. rura, *leg.* tumt.
- TOM.** V. pag. 5. lin. 46. *leg.* Scotborgio. pag. 24. lin. 4. Supplendum: Vexionensibus, Epistolas ad Philippenses & Colossenses. pag. 26. lin. 9. *leg.* nactus. pag. 41. lin. 36. invitandos, *leg.* initiandos. pag. 55. lin. 5. Lunenburgensium, *leg.* Lauenburgensium. pag. 80. lin. 4. sidi, *leg.* sibi. pag. 86. lin. 44. Catharina, *leg.* Cecilia. pag. 115. lin. 52. *leg.* munitissimam. pag. 103. lin. 16. *leg.* Vefalius. pag. 117. lin. 36. *leg.* in Dania.
- TOM.** VI. pag. 50. lin. 37. *leg.* stragem.
- TOM.** VII. pag. 50. lin. 44. *leg.* plerisque. pag. 54. lin. 1. *leg.* Responsiones. pag. 56. lin. 9. *leg.* ditiones. pag. 84. lin. ult. pondet, *leg.* spondet.
- TOM.** VIII. p. 15. lin. 16. Sanatu, *leg.* Senatu.
- TOM.** IX. pag. 39. lin. 6. monalium, *leg.* monialium. pag. 44. lin. 47. *leg.* Oeconomus. pag. 45. lin. 9. *leg.* eximium.
- TOM.** X. pag. 3. lin. 19. *leg.* Nonnullus. pag. 19. lin. 28. *leg.* allevationem.
- TOM.** XI. pag. 28. lin. 36. *leg.* Ducem Saxonix mortuum. pag. 32. lin. 45. *leg.* noluerunt mortuum cremare.
- TOM.** XII. pag. 60. lin. 21. *leg.* in exterminationem dogmatis Lutheranorum hoc carmen reor conscriptum. pag. 63. lin. 38. sad, *leg.* sed. pag. 123. lin. 30. magno, *leg.* magna. pag. 151. lin. 12. *leg.* excubitoris. pag. 238. l. 2. *leg.* posuerunt.
- TOM.** XIII. pag. 8. lin. 18. prohibet, *leg.* perhibet. pag. 21. lin. 8. Regem. *leg.* Regum. pag. 23. lin. 15. puout, *leg.* prout. pag. 64. lin. 10. *leg.* adhuc. pag. 75. lin. 11. *leg.* describendis. pag. 77. lin. 10. *leg.* Urbarus.
- TOM.** XIV. de Gothis extra patriam, perditus est.
- TOM.** XV. Præf. pag. 4. lin. 20. olis *leg.* solis. *ibid.* pag. 5. *leg.* Diogenes. p. 16. lin. 18. *leg.* exulat. pag. 17. lin. 18. *leg.* capeffit. pag. 29. lin. 42. *leg.* Longenesenses. pag. 50. lin. 23. Regicidiis, *leg.* Regicidis. pag. 54. lin. 21. de ponsat, *leg.* desponsat. pag. 106. lin. 38. Luneburgici *leg.* Lauenburgici. pag. 116. lin. 30. *leg.* filia Baronis à Torpa Gustavi Olai. pag. 137. lin. 24. Balsar, *leg.* Balsur. pag. 140. lin. 30. pone, *leg.* pene.

TO THE HONORABLE SENATE OF THE MASSACHUSETTS
IN SENATE, FEBRUARY 21, 1850.
REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LANDS,
IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE
AT ITS SESSION ON FEBRUARY 14, 1849.
ALBANY: PUBLISHED BY HENRY RILEY, STATE PRINTER.
1850.